

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี 2559

โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จัดทำโดย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี 2559

โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จัดทำโดย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

คำนำ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ประชาชนใช้สิทธิอุทธรณ์ กรณีที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อประชาชนมีคำขอข้อมูลข่าวสาร เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรวม ๓๒๖ เรื่อง โดยมีคำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารยุติเรื่องกรณีหน่วยงานแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในระหว่าง การพิจารณาหรือคำสั่งไม่รับพิจารณาองค์ประกอบไม่ครบที่จะอุทธรณ์รวม ๓๐ เรื่อง ส่วนกรณีมีคำวินิจฉัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน การคัดเลือกข้อราชการ การสอบสวน การขออนุญาตก่อสร้าง การประกวดราคาสอบราคา ซึ่งก็เป็นสิทธิของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รวบรวมคำวินิจฉัยที่พิจารณาในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักงาน ฯ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำไปเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาเมื่อได้รับคำขอข้อมูลข่าวสารจากประชาชน และในส่วนของประชาชนก็จะทราบว่าตนเองมีสิทธิตามกฎหมายนี้อย่างไรบ้าง ข้อมูลข่าวสารแต่ละประเภทคณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาจากองค์ประกอบใดบ้างจึงมีคำวินิจฉัยเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

อนึ่ง ในปี พ.ศ.๒๕๖๐ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดให้เป็นปีศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า หน่วยงานของรัฐทุกแห่งต้องนำข้อมูลข่าวสารตามที่กฎหมายกำหนดแสดงไว้ที่เว็บไซต์ของหน่วยงานเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้โดยสะดวก

คำวินิจฉัยที่รวบรวมนี้ จึงเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

มกราคม ๒๕๖๐

สารบัญ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย

หน้า

สคค ๑/๒๕๕๙ .....๑
สคค ๒/๒๕๕๙ .....๔
สคค ๓/๒๕๕๙ .....๖
สคค ๔/๒๕๕๙ .....๙
สคค ๕/๒๕๕๙ .....๑๑
สคค ๖/๒๕๕๙ .....๑๓
สคค ๗/๒๕๕๙ .....๑๕
สคค ๘/๒๕๕๙ .....๑๗
สคค ๙/๒๕๕๙ .....๑๙
สคค ๑๐/๒๕๕๙ .....๒๑
สคค ๑๑/๒๕๕๙ .....๒๓
สคค ๑๒/๒๕๕๙ .....๒๗
สคค ๑๓/๒๕๕๙ .....๓๐
สคค ๑๔/๒๕๕๙ .....๓๔
สคค ๑๕/๒๕๕๙ .....๓๗
สคค ๑๖/๒๕๕๙.....๓๙
สคค ๑๗/๒๕๕๙ .....๔๑
สคค ๑๘/๒๕๕๙ .....๔๔
สคค ๑๙/๒๕๕๙ .....๔๖
สคค ๒๐/๒๕๕๙ .....๔๘
สคค ๒๑/๒๕๕๙ .....๕๑
สคค ๒๒/๒๕๕๙ .....๕๔
สคค ๒๓/๒๕๕๙ .....๕๗
สคค ๒๔/๒๕๕๙ .....๖๐
สคค ๒๕/๒๕๕๙ .....๖๒
สคค ๒๖/๒๕๕๙ .....๖๕
สคค ๒๗/๒๕๕๙ .....๖๘
สคค ๒๘/๒๕๕๙ .....๗๑
สคค ๒๙/๒๕๕๙ .....๗๓
สคค ๓๐/๒๕๕๙ .....๗๖

หน้า

สคศ ๓๑/๒๕๕๙ .....๗๘
สคศ ๓๒/๒๕๕๙ .....๘๐
สคศ ๓๓/๒๕๕๙ .....๘๓
สคศ ๓๔/๒๕๕๙ .....๘๖
สคศ ๓๕/๒๕๕๙ .....๙๑
สคศ ๓๖/๒๕๕๙ .....๙๖
สคศ ๓๗/๒๕๕๙ .....๙๙
สคศ ๓๘/๒๕๕๙ .....๑๐๑
สคศ ๓๙/๒๕๕๙ .....๑๐๔
สคศ ๔๐/๒๕๕๙ .....๑๐๖
สคศ ๔๑/๒๕๕๙ .....๑๐๙
สคศ ๔๒/๒๕๕๙ .....๑๑๔
สคศ ๔๓/๒๕๕๙ .....๑๑๘
สคศ ๔๔/๒๕๕๙ .....๑๒๐
สคศ ๔๕/๒๕๕๙ .....๑๒๒
สคศ ๔๖/๒๕๕๙ .....๑๒๕
สคศ ๔๗/๒๕๕๙ .....๑๒๗
สคศ ๔๘/๒๕๕๙.....๑๒๙
สคศ ๔๙/๒๕๕๙ .....๑๓๒
สคศ ๕๐/๒๕๕๙ .....๑๓๔
สคศ ๕๑/๒๕๕๙ .....๑๓๗
สคศ ๕๒/๒๕๕๙ .....๑๓๙
สคศ ๕๓/๒๕๕๙ .....๑๔๓
สคศ ๕๔/๒๕๕๙ .....๑๔๕
สคศ ๕๕/๒๕๕๙ .....๑๔๘
สคศ ๕๖/๒๕๕๙ .....๑๕๐
สคศ ๕๗/๒๕๕๙ .....๑๕๒
สคศ ๕๘/๒๕๕๙ .....๑๕๕
สคศ ๕๙/๒๕๕๙ .....๑๕๗
สคศ ๖๐/๒๕๕๙ .....๑๕๙

หน้า

สคค ๖๑/๒๕๕๙ ..... ๑๖๑
สคค ๖๒/๒๕๕๙ ..... ๑๖๔
สคค ๖๓/๒๕๕๙ ..... ๑๖๖
สคค ๖๔/๒๕๕๙ ..... ๑๖๘
สคค ๖๕/๒๕๕๙ ..... ๑๗๐
สคค ๖๖/๒๕๕๙ ..... ๑๗๓
สคค ๖๗/๒๕๕๙ ..... ๑๗๖
สคค ๖๘/๒๕๕๙ ..... ๑๗๙
สคค ๖๙/๒๕๕๙ ..... ๑๘๒
สคค ๗๐/๒๕๕๙ ..... ๑๘๔
สคค ๗๑/๒๕๕๙ ..... ๑๘๗
สคค ๗๒/๒๕๕๙ ..... ๑๙๑
สคค ๗๓/๒๕๕๙ ..... ๑๙๓
สคค ๗๔/๒๕๕๙ ..... ๑๙๖
สคค ๗๕/๒๕๕๙ ..... ๑๙๘
สคค ๗๖/๒๕๕๙ ..... ๒๐๑
สคค ๗๗/๒๕๕๙ ..... ๒๐๓
สคค ๗๘/๒๕๕๙ ..... ๒๐๖
สคค ๗๙/๒๕๕๙ ..... ๒๐๘
สคค ๘๐/๒๕๕๙ ..... ๒๑๐
สคค ๘๑/๒๕๕๙ ..... ๒๑๒
สคค ๘๒/๒๕๕๙ ..... ๒๑๕
สคค ๘๓/๒๕๕๙ ..... ๒๑๘
สคค ๘๔/๒๕๕๙ ..... ๒๒๒
สคค ๘๕/๒๕๕๙ ..... ๒๒๗
สคค ๘๖/๒๕๕๙ ..... ๒๓๐
สคค ๘๗/๒๕๕๙ ..... ๒๓๔
สคค ๘๘/๒๕๕๙ ..... ๒๓๗
สคค ๘๙/๒๕๕๙ ..... ๒๔๐
สคค ๙๐/๒๕๕๙ ..... ๒๔๒
สคค ๙๑/๒๕๕๙ ..... ๒๔๖
สคค ๙๒/๒๕๕๙ ..... ๒๔๘
สคค ๙๓/๒๕๕๙ ..... ๒๕๑
สคค ๙๔/๒๕๕๙ ..... ๒๕๔

หน้า

สคศ ๙๕/๒๕๕๙ ..... ๒๕๖
สคศ ๙๖/๒๕๕๙ ..... ๒๖๐
สคศ ๙๗/๒๕๕๙ ..... ๒๖๕
สคศ ๙๘/๒๕๕๙ ..... ๒๖๙
สคศ ๙๙/๒๕๕๙ ..... ๒๗๒
สคศ ๑๐๐/๒๕๕๙ ..... ๒๗๖
สคศ ๑๐๑/๒๕๕๙ ..... ๒๗๙
สคศ ๑๐๒/๒๕๕๙ ..... ๒๘๑
สคศ ๑๐๓/๒๕๕๙ ..... ๒๘๓
สคศ ๑๐๔/๒๕๕๙ ..... ๒๘๘
สคศ ๑๐๕/๒๕๕๙ ..... ๒๙๐
สคศ ๑๐๖/๒๕๕๙ ..... ๒๙๒
สคศ ๑๐๗/๒๕๕๙ ..... ๒๙๕
สคศ ๑๐๘/๒๕๕๙ ..... ๒๙๘
สคศ ๑๐๙/๒๕๕๙ ..... ๓๐๑
สคศ ๑๑๐/๒๕๕๙ ..... ๓๐๔
สคศ ๑๑๑/๒๕๕๙ ..... ๓๐๘
สคศ ๑๑๒/๒๕๕๙ ..... ๓๑๑
สคศ ๑๑๓/๒๕๕๙ ..... ๓๑๕
สคศ ๑๑๔/๒๕๕๙ ..... ๓๑๘
สคศ ๑๑๕/๒๕๕๙ ..... ๓๒๑
สคศ ๑๑๖/๒๕๕๙ ..... ๓๒๔
สคศ ๑๑๗/๒๕๕๙ ..... ๓๒๘
สคศ ๑๑๘/๒๕๕๙ ..... ๓๓๒
สคศ ๑๑๙/๒๕๕๙ ..... ๓๓๕
สคศ ๑๒๐/๒๕๕๙ ..... ๓๔๐
สคศ ๑๒๑/๒๕๕๙ ..... ๓๔๓
สคศ ๑๒๒/๒๕๕๙ ..... ๓๔๖
สคศ ๑๒๓/๒๕๕๙ ..... ๓๔๙
สคศ ๑๒๔/๒๕๕๙ ..... ๓๕๑
สคศ ๑๒๕/๒๕๕๙ ..... ๓๕๔
สคศ ๑๒๖/๒๕๕๙ ..... ๓๕๖
สคศ ๑๒๗/๒๕๕๙ ..... ๓๖๐
สคศ ๑๒๘/๒๕๕๙ ..... ๓๖๓
สคศ ๑๒๙/๒๕๕๙ ..... ๓๖๕
สคศ ๑๓๐/๒๕๕๙ ..... ๓๖๗

หน้า

สศ ๑๓๑/๒๕๕๙ .....๓๖๗
สศ ๑๓๒/๒๕๕๙ .....๓๗๑
สศ ๑๓๓/๒๕๕๙ .....๓๗๔
สศ ๑๓๔/๒๕๕๙ .....๓๗๗
สศ ๑๓๕/๒๕๕๙ .....๓๘๐
สศ ๑๓๖/๒๕๕๙ .....๓๘๓
สศ ๑๓๗/๒๕๕๙ .....๓๘๖
สศ ๑๓๘/๒๕๕๙ .....๓๘๙
สศ ๑๓๙/๒๕๕๙ .....๓๙๓
สศ ๑๔๐/๒๕๕๙ .....๓๙๖
สศ ๑๔๑/๒๕๕๙ .....๓๙๘
สศ ๑๔๒/๒๕๕๙ .....๔๐๒
สศ ๑๔๓/๒๕๕๙ .....๔๐๔
สศ ๑๔๔/๒๕๕๙ .....๔๐๘
สศ ๑๔๕/๒๕๕๙ .....๔๑๐
สศ ๑๔๖/๒๕๕๙ .....๔๑๓
สศ ๑๔๗/๒๕๕๙ .....๔๑๕
สศ ๑๔๘/๒๕๕๙ .....๔๑๙
สศ ๑๔๙/๒๕๕๙ .....๔๒๒
สศ ๑๕๐/๒๕๕๙ .....๔๒๖
สศ ๑๕๑/๒๕๕๙ .....๔๒๙
สศ ๑๕๒/๒๕๕๙ .....๔๓๒
สศ ๑๕๓/๒๕๕๙ .....๔๓๕
สศ ๑๕๔/๒๕๕๙ .....๔๓๗
สศ ๑๕๕/๒๕๕๙ .....๔๔๐
สศ ๑๕๖/๒๕๕๙ .....๔๔๒
สศ ๑๕๗/๒๕๕๙ .....๔๔๕
สศ ๑๕๘/๒๕๕๙ .....๔๔๘
สศ ๑๕๙/๒๕๕๙ .....๔๕๒
สศ ๑๖๐/๒๕๕๙ .....๔๕๔
สศ ๑๖๑/๒๕๕๙ .....๔๕๖
สศ ๑๖๒/๒๕๕๙ .....๔๕๙
สศ ๑๖๓/๒๕๕๙ .....๔๖๑
สศ ๑๖๔/๒๕๕๙ .....๔๖๖
สศ ๑๖๕/๒๕๕๙ .....๔๗๑

หน้า

สค ๑๖๖/๒๕๕๙ .....๔๗๔
สค ๑๖๗/๒๕๕๙ .....๔๗๘
สค ๑๖๘/๒๕๕๙ .....๔๘๒
สค ๑๖๙/๒๕๕๙ .....๔๘๖
สค ๑๗๐/๒๕๕๙ .....๔๙๐
สค ๑๗๑/๒๕๕๙ .....๔๙๔
สค ๑๗๒/๒๕๕๙ .....๔๙๗
สค ๑๗๓/๒๕๕๙ .....๕๐๑
สค ๑๗๔/๒๕๕๙ .....๕๐๕
สค ๑๗๕/๒๕๕๙ .....๕๐๘
สค ๑๗๖/๒๕๕๙ .....๕๑๑
สค ๑๗๗/๒๕๕๙ .....๕๑๕
สค ๑๗๘/๒๕๕๙ .....๕๒๐
สค ๑๗๙/๒๕๕๙ .....๕๒๓
สค ๑๘๐/๒๕๕๙ .....๕๒๖
สค ๑๘๑/๒๕๕๙ .....๕๓๐
สค ๑๘๒/๒๕๕๙ .....๕๓๔
สค ๑๘๓/๒๕๕๙ .....๕๓๘
สค ๑๘๔/๒๕๕๙ .....๕๔๒
สค ๑๘๕/๒๕๕๙ .....๕๔๕
สค ๑๘๖/๒๕๕๙ .....๕๔๙
สค ๑๘๗/๒๕๕๙ .....๕๔๒
สค ๑๘๘/๒๕๕๙ .....๕๔๗
สค ๑๘๙/๒๕๕๙ .....๕๔๙
สค ๑๙๐/๒๕๕๙ .....๕๕๓
สค ๑๙๑/๒๕๕๙ .....๕๕๙
สค ๑๙๒/๒๕๕๙ .....๕๖๒
สค ๑๙๓/๒๕๕๙ .....๕๖๖
สค ๑๙๔/๒๕๕๙ .....๕๗๐
สค ๑๙๕/๒๕๕๙ .....๕๗๒
สค ๑๙๖/๒๕๕๙ .....๕๗๕
สค ๑๙๗/๒๕๕๙ .....๕๗๘
สค ๑๙๘/๒๕๕๙ .....๕๘๒
สค ๑๙๙/๒๕๕๙ .....๕๘๕
สค ๒๐๐/๒๕๕๙ .....๕๘๘

หน้า

สคค ๒๐๑/๒๕๕๙ ..... ๕๙๑
สคค ๒๐๒/๒๕๕๙ ..... ๕๙๓
สคค ๒๐๓/๒๕๕๙ ..... ๕๙๖
สคค ๒๐๔/๒๕๕๙ ..... ๕๙๙
สคค ๒๐๕/๒๕๕๙ ..... ๖๐๖
สคค ๒๐๖/๒๕๕๙ ..... ๖๐๙
สคค ๒๐๗/๒๕๕๙ ..... ๖๑๓
สคค ๒๐๘/๒๕๕๙ ..... ๖๑๗
สคค ๒๐๙/๒๕๕๙ ..... ๖๒๐
สคค ๒๑๐/๒๕๕๙ ..... ๖๒๓
สคค ๒๑๑/๒๕๕๙ ..... ๖๒๖
สคค ๒๑๒/๒๕๕๙ ..... ๖๒๙
สคค ๒๑๓/๒๕๕๙ ..... ๖๓๒
สคค ๒๑๔/๒๕๕๙ ..... ๖๓๕
สคค ๒๑๕/๒๕๕๙ ..... ๖๔๐
สคค ๒๑๖/๒๕๕๙ ..... ๖๔๓
สคค ๒๑๗/๒๕๕๙ ..... ๖๔๖
สคค ๒๑๘/๒๕๕๙ ..... ๖๕๐
สคค ๒๒๐/๒๕๕๙ ..... ๖๕๓
สคค ๒๒๑/๒๕๕๙ ..... ๖๕๗
สคค ๒๒๒/๒๕๕๙ ..... ๖๖๑
สคค ๒๒๓/๒๕๕๙ ..... ๖๖๔
สคค ๒๒๔/๒๕๕๙ ..... ๖๖๖
สคค ๒๒๕/๒๕๕๙ ..... ๖๖๙
สคค ๒๒๖/๒๕๕๙ ..... ๖๗๒
สคค ๒๒๗/๒๕๕๙ ..... ๖๗๔
สคค ๒๒๘/๒๕๕๙ ..... ๖๗๖
สคค ๒๒๙/๒๕๕๙ ..... ๖๗๘
สคค ๒๓๐/๒๕๕๙ ..... ๖๘๒
สคค ๒๓๑/๒๕๕๙ ..... ๖๘๕
สคค ๒๓๒/๒๕๕๙ ..... ๖๘๘
สคค ๒๓๓/๒๕๕๙ ..... ๖๙๑
สคค ๒๓๔/๒๕๕๙ ..... ๖๙๕
สคค ๒๓๕/๒๕๕๙ ..... ๖๙๘
สคค ๒๓๖/๒๕๕๙ ..... ๗๐๑

หน้า

สคก ๒๓๗/๒๕๕๙ .....๗๐๔
สคก ๒๓๘/๒๕๕๙ .....๗๐๘
สคก ๒๓๙/๒๕๕๙ .....๗๑๐
สคก ๒๔๐/๒๕๕๙ .....๗๑๖
สคก ๒๔๑/๒๕๕๙ .....๗๒๐
สคก ๒๔๒/๒๕๕๙ .....๗๒๖
สคก ๒๔๓/๒๕๕๙ .....๗๓๑
สคก ๒๔๔/๒๕๕๙ .....๗๓๓
สคก ๒๔๕/๒๕๕๙ .....๗๓๕
สคก ๒๔๖/๒๕๕๙ .....๗๓๘
สคก ๒๔๗/๒๕๕๙ .....๗๔๐
สคก ๒๔๘/๒๕๕๙ .....๗๔๓
สคก ๒๔๙/๒๕๕๙ .....๗๔๗
สคก ๒๕๐/๒๕๕๙ .....๗๕๐
สคก ๒๕๑/๒๕๕๙ .....๗๕๔
สคก ๒๕๒/๒๕๕๙ .....๗๕๘
สคก ๒๕๓/๒๕๕๙ .....๗๖๑
สคก ๒๕๔/๒๕๕๙ .....๗๖๔
สคก ๒๕๕/๒๕๕๙ .....๗๖๗
สคก ๒๕๖/๒๕๕๙ .....๗๗๐
สคก ๒๕๗/๒๕๕๙ .....๗๗๒
สคก ๒๕๘/๒๕๕๙ .....๗๗๔
สคก ๒๕๙/๒๕๕๙ .....๗๗๖
สคก ๒๖๐/๒๕๕๙ .....๗๗๘
สคก ๒๖๑/๒๕๕๙ .....๗๘๑
สคก ๒๖๒/๒๕๕๙ .....๗๘๖
สคก ๒๖๓/๒๕๕๙ .....๗๘๘
สคก ๒๖๔/๒๕๕๙ .....๗๙๑
สคก ๒๖๕/๒๕๕๙ .....๗๙๔
สคก ๒๖๖/๒๕๕๙ .....๗๙๗
สคก ๒๖๗/๒๕๕๙ .....๘๐๑
สคก ๒๖๘/๒๕๕๙ .....๘๐๖
สคก ๒๖๙/๒๕๕๙ .....๘๐๙
สคก ๒๗๐/๒๕๕๙ .....๘๑๓

หน้า

สคค ๒๗๑/๒๕๕๙ .....๘๑๗
สคค ๒๗๒/๒๕๕๙ .....๘๒๑
สคค ๒๗๓/๒๕๕๙ .....๘๒๔
สคค ๒๗๔/๒๕๕๙ .....๘๒๗
สคค ๒๗๕/๒๕๕๙ .....๘๒๙
สคค ๒๗๖/๒๕๕๙ .....๘๓๑
สคค ๒๗๗/๒๕๕๙ .....๘๓๕
สคค ๒๗๘/๒๕๕๙ .....๘๓๙
สคค ๒๗๙/๒๕๕๙ .....๘๔๑
สคค ๒๘๐/๒๕๕๙ .....๘๔๕
สคค ๒๘๑/๒๕๕๙ .....๘๔๗
สคค ๒๘๒/๒๕๕๙ .....๘๕๑
สคค ๒๘๓/๒๕๕๙ .....๘๕๔
สคค ๒๘๔/๒๕๕๙ .....๘๕๘
สคค ๒๘๕/๒๕๕๙ .....๘๖๒
สคค ๒๘๖/๒๕๕๙ .....๘๖๕
สคค ๒๘๗/๒๕๕๙ .....๘๖๙
สคค ๒๘๘/๒๕๕๙ .....๘๗๒
สคค ๒๘๙/๒๕๕๙ .....๘๗๕
สคค ๒๙๐/๒๕๕๙ .....๘๗๘
สคค ๒๙๑/๒๕๕๙ .....๘๘๐
สคค ๒๙๒/๒๕๕๙ .....๘๘๓
สคค ๒๙๓/๒๕๕๙ .....๘๘๖
สคค ๒๙๔/๒๕๕๙ .....๘๘๘
สคค ๒๙๕/๒๕๕๙ .....๘๙๐
สคค ๒๙๖/๒๕๕๙ .....๘๙๒
สคค ๒๙๗/๒๕๕๙ .....๘๙๕
สคค ๒๙๘/๒๕๕๙ .....๘๙๘
สคค ๒๙๙/๒๕๕๙ .....๙๐๑
สคค ๓๐๐/๒๕๕๙ .....๙๐๓
สคค ๓๐๑/๒๕๕๙ .....๙๐๕
สคค ๓๐๒/๒๕๕๙ .....๙๐๘
สคค ๓๐๓/๒๕๕๙ .....๙๑๑
สคค ๓๐๔/๒๕๕๙ .....๙๑๕
สคค ๓๐๕/๒๕๕๙ .....๙๑๘

หน้า

สคค ๓๐๖/๒๕๕๙ ..... ๙๒๑
สคค ๓๐๗/๒๕๕๙ ..... ๙๒๕
สคค ๓๐๘/๒๕๕๙ ..... ๙๒๙
สคค ๓๐๙/๒๕๕๙ ..... ๙๓๓
สคค ๓๑๐/๒๕๕๙ ..... ๙๓๖
สคค ๓๑๑/๒๕๕๙ ..... ๙๓๙
สคค ๓๑๒/๒๕๕๙ ..... ๙๔๒
สคค ๓๑๓/๒๕๕๙ ..... ๙๔๕
สคค ๓๑๔/๒๕๕๙ ..... ๙๔๘
สคค ๓๑๕/๒๕๕๙ ..... ๙๕๑
สคค ๓๑๖/๒๕๕๙ ..... ๙๕๔
สคค ๓๑๗/๒๕๕๙ ..... ๙๕๘
สคค ๓๑๘/๒๕๕๙ ..... ๙๖๑
สคค ๓๑๙/๒๕๕๙ ..... ๙๖๕
สคค ๓๒๐/๒๕๕๙ ..... ๙๖๙
สคค ๓๒๒/๒๕๕๙ ..... ๙๗๓
สคค ๓๒๔/๒๕๕๙ ..... ๙๗๖
สคค ๓๒๕/๒๕๕๙ ..... ๙๗๙
สคค ๓๒๖/๒๕๕๙ ..... ๙๘๑

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

หน้า

สคค ๑ ..... ๙๘๕
สคค ๒ ..... ๙๘๗
สคค ๓ ..... ๙๙๑
สคค ๔ ..... ๙๙๔
สคค ๕ ..... ๙๙๗
สคค ๖ ..... ๑๐๐๐
สคค ๗ ..... ๑๐๐๒
สคค ๘ ..... ๑๐๐๔
สคค ๙ ..... ๑๐๐๖
สคค ๑๐ ..... ๑๐๐๘

หน้า

สค ๑๑ ..... ๑๐๑๑
สค ๑๒ ..... ๑๐๑๕
สค ๑๓ ..... ๑๐๑๗
สค ๑๔ ..... ๑๐๑๙
สค ๑๕ ..... ๑๐๒๑
สค ๑๖ ..... ๑๐๒๓
สค ๑๗ ..... ๑๐๒๕
สค ๑๘ ..... ๑๐๒๗
สค ๑๙ ..... ๑๐๒๙
สค ๒๐ ..... ๑๐๓๑
สค ๒๑ ..... ๑๐๓๓
สค ๒๒ ..... ๑๐๓๕
สค ๒๓ ..... ๑๐๓๗
สค ๒๔ ..... ๑๐๔๐
สค ๒๕ ..... ๑๐๔๓
สค ๒๖ ..... ๑๐๔๕
สค ๒๗ ..... ๑๐๔๘
สค ๒๘ ..... ๑๐๕๐
สค ๒๙ ..... ๑๐๕๔
สค ๓๐ ..... ๑๐๕๗

****

สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย

"เปิดเผยเป็นหลัก
ปกปิดเป็นข้อยกเว้น"

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ **: นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: เทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ หัวหน้าฝ่ายแบบแผนและก่อสร้าง สังกัดเทศบาลเมืองบางคูวัด ถูกจังหวัดปทุมธานีเรียกให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ กรณีเงินขาดบัญชีที่เกิดจากการทุจริตและเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ และการวางฎีกาเบิกเงินให้ผู้รับจ้างเก็บค่าน้ำประปาอันเป็นเท็จ ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ (สำนวนเงินขาดบัญชี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีขอคัดถ่ายบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ เพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่ง และฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป

เทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๔๘๐ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เทศบาลตำบลบางพูนพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าว เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผย หรือส่งข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอบันทึกรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘-๒๕๕๐ แต่เทศบาลตำบลบางพูนปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๖๙๐

ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘-๒๕๕๐ ที่ได้มีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าวได้มีคำให้การของพยานผู้ที่เกี่ยวข้องหลายรายซึ่งหากเปิดเผยไปอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ได้ ประกอบกับทางคดีอาญาอยู่ระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเทศบาลตำบลบางพูนได้รับแจ้งเรื่องการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสืออำเภอเมืองปทุมธานีซึ่งเป็นหนังสือลับ เทศบาลตำบลบางพูนจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้บุคคลใดทราบได้จนกว่าหน่วยงานเจ้าของเรื่องดังกล่าวจะได้มีการอนุญาตก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปนขอมูลขาวสารในกระบวนการสอบขอเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่เสร็จสิ้นแลว โดยจังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปดเผยยอมไมทำใหการบังคับใชกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไมอาจสำเร็จตามวัตถุประสงคได ตามมาตรา ๑๕ (๒) แหงพระราชบัญญัติขอมูลขาวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูตองรับผิดชดใชคาสินไหมทดแทน จึงเปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวา ขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอ เปดเผยใหผูอุทธรณทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางพูน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่า ผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ หัวหน้าฝ่ายแบบแผนและก่อสร้าง สังกัดเทศบาลเมืองบางคูวัด ถูกจังหวัดปทุมธานีเรียกให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ กรณีเงินขาดบัญชีที่เกิดจากการทุจริตและเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ และการวางฎีกาเบิกเงินให้ผู้รับจ้างเก็บค่าน้ำประปาอันเป็นเท็จ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอข้อมูลบันทึกการสอบสวนของกิจการประปา กองช่างเทศบาลตำบลบางพูน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐ ทั้งหมด

เทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๓๗๙ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เทศบาลตำบลบางพูนพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลการสอบสวนของกิจการประปา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐ นั้น เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยหรือส่งข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘-๒๕๕๐ แต่เทศบาลตำบลบางพูนปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๕๗๐ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจง

สรุปได้ความว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘-๒๕๕๐ ที่ได้มีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าวได้มีคำให้การของพยานผู้ที่เกี่ยวข้องหลายรายซึ่งหากเปิดเผยไปอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ได้ ประกอบกับทางคดีอาญาอยู่ระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเทศบาลตำบลบางพูนได้รับแจ้งเรื่องการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสืออำเภอเมืองปทุมธานีซึ่งเป็นหนังสือลับ เทศบาลตำบลบางพูนจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้บุคคลใดทราบได้จนกว่าหน่วยงานเจ้าของเรื่องดังกล่าวจะได้มีการอนุญาตก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปนขอมูลขาวสารในกระบวนการสอบขอเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่เสร็จสิ้นแลว โดยจังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปดเผยยอมไมทำใหการบังคับใชกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไมอาจสำเร็จตามวัตถุประสงคได ตามมาตรา ๑๕ (๒) แหงพระราชบัญญัติขอมูลขาวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูตองรับผิดชดใชคาสินไหมทดแทน จึงเปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวาขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอเปดเผยใหผูอุทธรณทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางพูน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ หัวหน้าฝ่ายแบบแผนและก่อสร้าง สังกัดเทศบาลเมืองบางคูวัด ถูกจังหวัดปทุมธานีเรียกให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ กรณีเงินขาดบัญชีที่เกิดจากการทุจริตและเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ และการวางฎีกาเบิกเงินให้ผู้รับจ้างเก็บค่าน้ำประปาอันเป็นเท็จ ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ (สำนวนเงินขาดบัญชีประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอข้อมูลบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดของเจ้าหน้าที่ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่งและฟ้องต่อศาลปกครองต่อไป

เทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๕๙๐ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าวเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยหรือส่งข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอบันทึกรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ แต่เทศบาลตำบลบางพูนปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๗๒๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑-๒๕๕๓ ที่ได้มีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าวได้มีคำให้การของพยานผู้ที่เกี่ยวข้องหลายรายซึ่งหากเปิดเผยไปอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ได้ ประกอบกับทางคดีอาญาอยู่ระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเทศบาลตำบลบางพูนได้รับแจ้งเรื่องการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสืออำเภอเมืองปทุมธานีซึ่งเป็นหนังสือลับ เทศบาลตำบลบางพูนจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้บุคคลใดทราบได้จนกว่าหน่วยงานเจ้าของเรื่องดังกล่าวจะได้มีการอนุญาตก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปนขอมูลขาวสารในกระบวนการสอบขอเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่เสร็จสิ้นแลว โดยจังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปดเผยยอมไมทำใหการบังคับใชกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไมอาจสำเร็จตามวัตถุประสงคได ตามมาตรา ๑๕ (๒) แหงพระราชบัญญัติขอมูลขาวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูตองรับผิดชดใชคาสินไหมทดแทน จึงเปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะและประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวา ขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอ เปดเผยใหผูอุทธรณทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางพูน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อ นามสกุลอายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน เกี่ยวกับการแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลประตูป่า ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือเทศบาลแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปให้ปากคำกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

๒. คำสั่งเทศบาลแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

๓. สำนวนรายงานการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

๔. รายงานการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ได้เสนอความเห็นต่อนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า

๕. หนังสือเทศบาลตำบลประตูป่าถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ ในการขออนุญาตบุคลากรในสังกัดแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน

๖. หนังสือเทศบาลตำบลประตูป่าถึงนายกเทศมนตรีตำบลเวียงยอง ในการขออนุญาตบุคลากรในสังกัดแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน

๗. หนังสือเทศบาตำบลประตูป่าถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนหรือท้องถิ่นจังหวัดลำพูนในการขออนุญาตบุคลากรในสังกัดแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการ

เทศบาลตำบลประตูป่ามีหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๑/๐๗๘๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เทศบาลตำบลประตูป่าได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดหาให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลสำนวนรายงานการสอบข้อเท็จจริงและ

รายงานการสอบสวนที่ได้เสนอความเห็นต่อนายกเทศมนตรี ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นความลับของบุคคลอื่นที่ถูกสอบสวน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลประตูป่า ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลประตูป่า เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลประตูป่ามีหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/ว ๑๑๕๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/ว ๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า เทศบาลประตูป่าได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้นแล้วอยู่ในระหว่างขอความเห็นชอบการลงโทษทางวินัยพนักงานจ้างทั่วไปจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำพูน หากผลการพิจารณาเป็นประการใด เทศบาลตำบลประตูป่าจะต้องปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำพูนที่ได้มีการเห็นชอบไปแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและอยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ **: นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: เทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ช่วยนักวิชาการจัดเก็บรายได้ กองคลัง เทศบาลตำบลบางพูน ถูกจังหวัดปทุมธานีเรียกให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ กรณีเงินขาดบัญชีที่เกิดจากการทุจริตและเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ และ การวางฎีกาเบิกเงินให้ผู้รับจ้างเก็บค่าน้ำประปาอันเป็นเท็จ ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ (สำนวนเงินขาดบัญชี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่ง และฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป

เทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๓๗๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เทศบาลตำบลบางพูนพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าว เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผย หรือส่งข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑-๒๕๕๓ แต่เทศบาลตำบลบางพูนปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ปท ๕๓๙๐๗/๑๗๐๘

ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ ที่ได้มีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าวได้มีคำให้การของพยานผู้ที่เกี่ยวข้องหลายรายซึ่งหากเปิดเผยไปอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ได้ ประกอบกับทางคดีอาญาอยู่ระหว่างดำเนินการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเทศบาลตำบลบางพูนได้รับแจ้งเรื่องการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสืออำเภอเมืองปทุมธานีซึ่งเป็นหนังสือลับ เทศบาลตำบลบางพูนจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้บุคคลใดทราบได้จนกว่าหน่วยงานเจ้าของเรื่องดังกล่าวจะได้มีการอนุญาตก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปนขอมูลขาวสารในกระบวนการสอบขอเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่เสร็จสิ้นแลว โดยจังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปดเผยยอมไมทำใหการบังคับใชกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไมอาจสำเร็จตามวัตถุประสงคได ตามมาตรา ๑๕ (๒) แหงพระราชบัญญัติขอมูลขาวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูตองรับผิดชดใชคาสินไหมทดแทน จึงเปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวาขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอเปดเผยใหผูอุทธรณทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางพูน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ **: นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: เทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ช่วยนักวิชาการจัดเก็บรายได้ กองคลัง เทศบาลตำบลบางพูน ถูกจังหวัดปทุมธานีเรียกให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ กรณีเงินขาดบัญชีที่เกิดจากการทุจริตและเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ และ การวางฎีกาเบิกเงินให้ผู้รับจ้างเก็บค่าน้ำประปาอันเป็นเท็จตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ (สำนวนเงินขาดบัญชี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ เพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่ง และฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป

เทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๓๗๒ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เทศบาลตำบลบางพูนพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าว เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผย หรือส่งข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘-๒๕๕๐ แต่เทศบาลตำบลบางพูนปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๗๐๗

ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘-๒๕๕๐ ที่ได้มีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าวได้มีคำให้การของพยานผู้ที่เกี่ยวข้องหลายรายซึ่งหากเปิดเผยไปอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ได้ ประกอบกับทางคดีอาญาอยู่ระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเทศบาลตำบลบางพูนได้รับแจ้งเรื่องการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสืออำเภอเมืองปทุมธานีซึ่งเป็นหนังสือลับ เทศบาลตำบลบางพูนจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้บุคคลใดทราบได้จนกว่าหน่วยงานเจ้าของเรื่องดังกล่าวจะได้มีการอนุญาตก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปนขอมูลขาวสารในกระบวนการสอบขอเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่เสร็จสิ้นแลว โดยจังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปดเผยยอมไมทำใหการบังคับใชกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไมอาจสำเร็จตามวัตถุประสงคได ตามมาตรา ๑๕ (๒) แหงพระราชบัญญัติขอมูลขาวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูตองรับผิดชดใชคาสินไหมทดแทน จึงเปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวาขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอเปดเผยใหผูอุทธรณทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางพูนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ **: นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: เทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงิน กองคลัง เทศบาลตำบลบางพูน ถูกจังหวัดปทุมธานีเรียกให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ กรณีเงินขาดบัญชีที่เกิดจากการทุจริตและเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ และการวางฎีกาเบิกเงินให้ผู้รับจ้างเก็บค่าน้ำประปาอันเป็นเท็จ ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ (สำนวนเงินขาดบัญชีประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่ง และฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป

เทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๓๗๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เทศบาลตำบลบางพูนพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าว เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผย หรือส่งข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอบันทึกรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ แต่เทศบาลตำบลบางพูนปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๗๐๙

ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ ที่ได้มีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าวได้มีคำให้การของพยานผู้ที่เกี่ยวข้องหลายรายซึ่งหากเปิดเผยไปอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ได้ ประกอบกับทางคดีอาญาอยู่ระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเทศบาลตำบลบางพูนได้รับแจ้งเรื่องการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสืออำเภอเมืองปทุมธานีซึ่งเป็นหนังสือลับ เทศบาลตำบลบางพูนจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้บุคคลใดทราบได้จนกว่าหน่วยงานเจ้าของเรื่องดังกล่าวจะได้มีการอนุญาตก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปนขอมูลขาวสารในกระบวนการสอบขอเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่เสร็จสิ้นแลว โดยจังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปดเผยยอมไมทำใหการบังคับใชกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไมอาจสำเร็จตามวัตถุประสงคได ตามมาตรา ๑๕ (๒) แหงพระราชบัญญัติขอมูลขาวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูตองรับผิดชดใชคาสินไหมทดแทน จึงเปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวาขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอเปดเผยใหผูอุทธรณทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางพูน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อ นามสกุลอายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **พันตำรวจโท ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักสืบสวนสอบสวนชำนาญการพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (เลขาธิการ ปปง.) ขอทราบข้อมูลและสำเนาเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงาน ปปง. ลับ ที่ ๖๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ดังนี้

๑. คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เสนอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมความเห็น และเอกสารประกอบการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อเลขาธิการ ปปง. แล้วหรือไม่ ตั้งแต่เมื่อใด ตามหนังสือใดบ้าง

๒. เลขาธิการ ปปง. พิจารณาเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วหรือไม่ ผลเป็นประการใด และมีคำสั่งอย่างไร

สำนักงาน ปปง. มีหนังสือ ที่ ปง ๐๐๐๒.๓/๒๖๓๘ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน ปปง. เมื่อการสอบสวน เสร็จสิ้นจะแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน ปปง. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่าผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานผู้อุทธรณ์เพื่อเลื่อนเงินเดือนในรอบการประเมินครั้งที่ ๑ ของปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และมีการร้องเรียนกล่าวหาระหว่างนาย ข. ผู้อำนวยการกองคดี ๒ กับผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ปปง. จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๖๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอทราบข้อมูลการตรวจสอบและสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง แต่สำนักงาน ปปง. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สำนักงาน ปปง. ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๖๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการของสำนักงาน ปปง. ว่ากระทำผิดวินัยและกฎหมาย เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์เพื่อเลื่อนเงินเดือนในรอบการประเมินครั้งที่ ๑ ของปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวล่าช้ามาก จึงติดตามทวงถามผลการตรวจสอบดังกล่าวแล้วทราบว่าคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้รายงานผลการตรวจสอบต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว แต่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงสั่งให้ดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติม ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบว่าคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อใด ตามหนังสือเลขที่ใด และหนังสือลงวันที่ใด ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ สำเนาเอกสารการรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงแผ่นแรกที่ปรากฏชื่อเรื่อง เลขที่หนังสือ วันที่ลงในหนังสือ และสำเนาเอกสารแผ่นสุดท้ายที่ปรากฏเลขหน้าเอกสาร พร้อมชื่อของผู้ลงนามในหนังสือเท่านั้น โดยผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบเนื้อความในเอกสาร เพราะทราบว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น

ผู้แทนสำนักงาน ปปง. ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์มีความคับข้องใจเกี่ยวกับผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนในรอบการประเมินครั้งที่ ๑ ของปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จึงมีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชาที่ประเมินผลงานผู้อุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ปปง. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากปัจจุบันการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ สำเนาเอกสารการรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงแผ่นแรกที่ปรากฏชื่อเรื่อง เลขที่หนังสือ วันที่ลงในหนังสือ และสำเนาเอกสารแผ่นสุดท้ายที่ปรากฏเลขหน้าเอกสารพร้อมชื่อของผู้ลงนามในหนังสือนั้น โดยผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบข้อความในรายงานผลการตรวจสอบเพราะทราบว่าการตรวจสอบยังไม่เสร็จสิ้น ดังนั้น แม้ปัจจุบันการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงาน ปปง. เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร

ผู้อุทธรณ์ : **นายนพฎล มุกดาสนิท ในฐานะผู้รับมอบอำนาจของ นายสมภพ งามแสงรัตน์**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตคลองเตย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการเขตคลองเตย ขอสำเนาเอกสารใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร และรูปแบบงานโครงสร้างสถาปัตยกรรม บ้านเลขที่ ๒๐๐ และ ๒๐๒ ซอยแยกถนน ณ ระนอง แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

สำนักงานเขตคลองเตยมีหนังสือ ที่ กท ๗๒๐๓/๓๑๔๙ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร แต่ลบชื่อ นามสกุล ที่อยู่ หมายเลขประจำตัวประชาชนในใบอนุญาตดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และปฏิเสธการเปิดเผยรูปแบบงานโครงสร้างสถาปัตยกรรมการก่อสร้าง โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารทางวิศวกรรมที่วิศวกรหรือสถาปนิกเป็นผู้ออกแบบสร้างสรรค์ขึ้น หรือนิติบุคคลเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารนั้น การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตคลองเตย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่าบ้านของผู้อุทธรณ์อยู่ติดกับบ้านเลขที่ ๒๐๐ และ ๒๐๒ ต่อมาเจ้าของบ้านดังกล่าวได้รื้อถอนบ้านเดิมและสร้างอาคารขึ้นใหม่ แต่การก่อสร้างอาคารดังกล่าวมีผลกระทบต่อโครงสร้างบ้านของผู้อุทธรณ์ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าใบอนุญาตก่อสร้างที่สำนักงานเขตคลองเตยออกให้นั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และการดำเนินการก่อสร้างอาคารดังกล่าวถูกต้องตามแบบที่ได้รับอนุญาตหรือไม่

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า บ้านของผู้อุทธรณ์เป็นทาวน์เฮาส์อยู่ติดกับบ้านเลขที่ ๒๐๐ และ ๒๐๒ โดยใช้โครงสร้างร่วมกันทั้งกำแพง เสา และฐานราก ต่อมาเจ้าของบ้านดังกล่าว ได้รื้อถอนบ้านเดิมและสร้างอาคารขึ้นใหม่ แต่การก่อสร้างอาคารนั้นมีผลกระทบต่อโครงสร้างเดิมที่ใช้ร่วมกัน อีกทั้งการก่อสร้างฐานรากรับน้ำหนักอาคารที่ก่อสร้างใหม่ก็ไม่เป็นไปตามหลักวิศวกรรม ทำให้ฐานรากบ้านของผู้อุทธรณ์ต้องรับน้ำหนักเพิ่มขึ้น ซึ่งในอนาคตอาจทำให้บ้านของผู้อุทธรณ์ทรุด นอกจากนี้ การก่อสร้างอาคารนั้นยังส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตตามปกติของครอบครัวผู้อุทธรณ์ด้วย ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานเขตคลองเตยแล้ว แต่สำนักงานเขตคลองเตยก็ไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหา ผู้อุทธรณ์เคยสอบถามกรมโยธาธิการและผังเมืองเกี่ยวกับแบบการก่อสร้างอาคารแล้วเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการและผังเมืองให้ความเห็นว่าลักษณะอาคารนั้นไม่สามารถอนุญาตให้ก่อสร้างได้ ผู้อุทธรณ์เชื่อว่าการก่อสร้างอาคารนั้นไม่ถูกต้องตามแบบ การก่อสร้างไม่ได้คำนวณตามหลักวิศวกร รม จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าใบอนุญาตก่อสร้างที่สำนักงานเขตคลองเตยออกให้นั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และการดำเนินการก่อสร้างอาคารดังกล่าวถูกต้องตามแบบที่ได้รับอนุญาตหรือไม่

ผู้แทนสำนักงานเขตคลองเตยชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้างอาคารที่อยู่ติดกับบ้านของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตคลองเตยพยายามแก้ไขปัญหาให้โดยตลอด โดยการก่อสร้างอาคารนั้นมีเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตคลองเตยไปตรวจสอบว่า การก่อสร้างนั้นถูกต้องตรงตามแบบที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ เหตุที่สำนักงานเขตคลองเตยปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพราะเห็นว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้าง รูปแบบอาคารซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวของเจ้าของอาคาร การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ส่วนตัวของเจ้าของอาคาร ประกอบกับเป็นข้อมูลการออกแบบของวิศวกร และสถาปนิก การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ส่วนชื่อ นามสกุล ที่อยู่ หมายเลขประจำตัวประชาชน ในใบอนุญาตก็เป็นข้อมูลส่วนบุคคล สำนักงานเขตคลองเตยจึงไม่อาจเปิดเผยให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการรื้อถอนและก่อสร้างอาคารตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ ในใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร และรูปแบบ งานโครงสร้าง สถาปัตยกรรม นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานเขตคลองเตยเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับเอกสารสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: เทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลบางหลวงเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางพูน มีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๓๐๑/๑๐๑๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอเอกสารสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่างเทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓

เทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๕๘๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๔) และ(๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยหรือส่งข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอเอกสารสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑-๒๕๕๓ แต่เทศบาลตำบลบางพูนปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๗๒๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑-๒๕๕๓ ที่ได้มีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทาง

ละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าวได้มีคำให้การของพยานผู้ที่เกี่ยวข้องหลายรายซึ่งหากเปิดเผยไปอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ได้ ประกอบกับทางคดีอาญาอยู่ระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเทศบาลตำบลบางพูนได้รับแจ้งเรื่องการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสืออำเภอเมืองปทุมธานีซึ่งเป็นหนังสือลับ เทศบาลตำบลบางพูนจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้บุคคลใดทราบได้จนกว่าหน่วยงานเจ้าของเรื่องดังกล่าวจะได้มีการอนุญาตก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปนขอมูลขาวสารในกระบวนการสอบขอเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่เสร็จสิ้นแลว โดยจังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปดเผยยอมไมทำใหการบังคับใชกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไมอาจสำเร็จตามวัตถุประสงคได ตามมาตรา ๑๕ (๒) แหงพระราชบัญญัติขอมูลขาวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูตองรับผิดชดใชคาสินไหมทดแทน จึงเปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวาขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอเปดเผยใหผูอุทธรณทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางพูน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับข้อมูลการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้จัดทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. เรื่องการดำเนินการกรณีที่นาย ข. ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (คำร้องขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ระบุว่าเป็นคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม) ว่ามติคณะรัฐมนตรีกรณีมีคำสั่งโยกย้ายนาย ข. ไปดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เป็นคำสั่งไม่ชอบ (ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ)

๒. เรื่องการดำเนินการคดีปกครองกรณีที่นาย ข. เป็นโจทก์ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้เพิกถอนมติคณะรัฐมนตรีกรณีมีคำสั่งโยกย้ายนาย ข. ไปดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เป็นคำสั่งไม่ชอบ (ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ)

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๖/๒๙๗ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องดังกล่าว และส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีการกำหนดชั้นความลับไว้ หากเปิดเผยอาจกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เคยดำรงตำแหน่งปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และมีส่วนร่วมในการพิจารณาออกคำสั่งโยกย้ายนาย ข. ตำแหน่งรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไปดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย โดยต่อมานาย ข. ได้ไปร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และยื่นฟ้องนายกรัฐมนตรี ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย และคณะรัฐมนตรี ต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๑ ที่ออกตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งให้นาย ข. พ้นจากตำแหน่งรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย ภายหลังศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาเพิกถอนประกาศฉบับดังกล่าว และสั่งให้ดำเนินการให้นาย ข. กลับไปดำรงตำแหน่งรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลในขั้นตอนการดำเนินการร้องทุกข์ และการดำเนินคดีในชั้นศาลปกครองของนาย ข. ที่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อนำไปจัดทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ ข้อมูลการดำเนินการกรณีที่นาย ข. ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรีที่ให้โยกย้ายนาย ข. ไปดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย ว่าเป็นคำสั่งไม่ชอบ (ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบไปด้วย

(๑) หนังสือการร้องทุกข์ของนาย ข. ถึงเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และ

(๓) หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนไปยังนายกรัฐมนตรี โดยรองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่แทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ข้อมูลในรายการนี้ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มีการกำหนดชั้นความลับไว้ ประกอบกับมีข้อมูลบางส่วนเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ จึงเข้าลักษณะที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ข้อมูลดังกล่าวโดยเฉพาะในส่วนหนังสือร้องทุกข์ของนาย ข. การเปิดเผยอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของนาย ข. ได้ แต่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไม่เคยแจ้งให้นาย ข. ทราบเพื่อใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

รายการที่ ๒ ข้อมูลการดำเนินการในคดีปกครองที่นาย ข. เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายกรัฐมนตรี ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย และคณะรัฐมนตรี ต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้เพิกถอนมติคณะรัฐมนตรีกรณีมีคำสั่งโยกย้ายนาย ข. ไปดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นคำสั่งไม่ชอบ (ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ) ข้อมูลดังกล่าวเป็นการต่อสู้คดีในชั้นศาลปกครอง ซึ่งแม้ปัจจุบันคดีจะเสร็จสิ้นแล้ว โดยศาลปกครองสูงสุดเห็นสมควรให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว แต่ข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นความเห็นภายใน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เช่น หนังสือที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีขอความอนุเคราะห์สำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อให้แต่งตั้งพนักงานอัยการแก้ต่างคดีให้ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงพิจารณาไม่ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการดำเนินการของนาย ข. กรณีได้รับคำสั่งโยกย้ายไม่ชอบ ข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูลการยื่นคำร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และข้อมูลการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งปัจจุบันกระบวนการดังกล่าวทั้งหมดเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลที่มีคำขอและต้องการนำข้อมูลไปใช้เพื่อปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ เกี่ยวกับคำร้องขอมีเลขบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ ขอข้อมูลข่าวสารของคณะบุคคลสำนักงานสหบัณฑิตตรวจสอบบัญชีและกฎหมาย และคณะบุคคลสำนักงาน วี.เอ็น.ที. บัณฑิตบริการสอบบัญชีในข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

๑. คำร้องขอมีเลขบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร
๒. รายละเอียดการแก้ไขพร้อมรายชื่อผู้เป็นหุ้นส่วนในคณะบุคคล
๓. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคณะบุคคล

สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๗.๐๑/๑๕๗๓๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นและเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากคณะบุคคลทั้ง ๒ คณะดังกล่าวแต่อย่างใด สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่ร้องขอได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) (๖) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๒๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทำงานที่สำนักงานสหบัณฑิตตรวจสอบบัญชีและกฎหมาย มาเป็นระยะเวลา ๓๘ ปี ในตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายตรวจสอบ ต่อมาถูกเลิกจ้างโดยไม่ได้รับค่าชดเชยใดๆ และผู้อุทธรณ์มาทราบในภายหลังเมื่อไปขอข้อมูลผู้ประกันตนจากสำนักงานประกันสังคมว่าผู้อุทธรณ์เคยลาออกจากสำนักงานสหบัณฑิตตรวจสอบบัญชีและกฎหมาย และไปทำงานอยู่สำนักงาน วี.เอ็น.ที.บัณฑิตบริการสอบบัญชี ทั้งที่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่าตนไปทำงานที่สำนักงาน วี.เอ็น.ที.บัณฑิตบริการสอบบัญชีตั้งแต่เมื่อใด ผู้อุทธรณ์ต้องการได้ข้อมูลไปเพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีที่ศาลแรงงาน แต่ผู้อุทธรณ์ทราบว่าสำนักงานสหบัณฑิตตรวจสอบบัญชีและกฎหมาย และสำนักงาน วี.เอ็น.ที.บัณฑิต มีการจดทะเบียนในรูปของคณะบุคคล ซึ่งมิใช่นิติบุคคล และศาลฎีกาเคยมีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดง ที่ ๒๐๙๕/๒๕๔๓ ว่ากรณีการจัดตั้งในรูปของคณะบุคคล การฟ้องร้องคดีต้องฟ้องเป็นรายบุคคลเท่านั้น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เคยทราบมาก่อนว่าสำนักงานทั้งสองมีบุคคลใดเป็นนายจ้างของตนบ้าง จึงทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถฟ้องคดีได้ ผู้อุทธรณ์จึงได้ไปยื่นขอข้อมูลต่อสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๐๗.๐๑/๑๗๓๘๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ พร้อมกับเข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ไปยังสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ โดยข้อมูลรายการที่ ๑ คำร้องขอมีเลขบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากรนั้น ตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการเก็บรักษา และการทำลายเอกสารของกรมสรรพากร พ.ศ. ๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ ได้กำหนดอายุการเก็บรักษาเอกสารดังกล่าวไว้ ๒ ปี ซึ่งจากการค้นข้อมูลบนระบบเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของกรมสรรพากรพบว่า สำนักงานสหบัณฑิตตรวจสอบบัญชีและกฎหมาย และสำนักงาน วี.เอ็น.ที.บัณฑิตบริการสอบบัญชี ได้ยื่นคำร้องมีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๕ และ ๑ มกราคม ๒๕๓๗ ตามลำดับ ปัจจุบันไม่พบคำร้องขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของคณะบุคคลทั้งสองราย ส่วนข้อมูลรายการที่ ๒ รายละเอียดการแก้ไขพร้อมรายชื่อผู้เป็นหุ้นส่วนในคณะบุคคล สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ ไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง และข้อมูลรายการที่ ๓ เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคณะบุคคล สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ มีเพียงข้อมูลบนระบบเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรซึ่งจะปรากฏข้อมูลเฉพาะชื่อของสำนักงาน เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร เลขประจำตัว สถานะ วันที่มีผล และที่อยู่เท่านั้น ซึ่งตามแนวทางปฏิบัติกรมสรรพากร ที่ บก. ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ เรื่อง การพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รายการที่ ๑ คำร้องขอมีเลขบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร และรายการที่ ๒ รายละเอียดการแก้ไขพร้อมรายชื่อผู้เป็นหุ้นส่วนในคณะบุคคล สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ ไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไปได้สำหรับข้อมูลรายการที่ ๓ เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคณะบุคคล สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ มีเพียงข้อมูลบนระบบเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรซึ่งจะปรากฏข้อมูลเฉพาะชื่อของสำนักงาน เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร เลขประจำตัว สถานะ วันที่มีผล และที่อยู่เท่านั้น ข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลที่มีการเก็บไว้ใช้ตามอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปฏิเสธการเปิดเผยได้ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกระทบสิทธิจากการถูกเลิกจ้างและต้องการข้อมูลไปเพื่อปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ เปิดเผยข้อมูลบนระบบเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรที่ปรากฏชื่อของสำนักงาน เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร เลขประจำตัว สถานะ วันที่มีผล และที่อยู่ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบปัญหาสำเนาข้อบังคับในการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ ตามที่รองศาสตราจารย์ ข. กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีการอ้างถึงในบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงคณบดี และผู้อำนวยการ ดังนี้

๑. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงฉบับเต็ม
๒. คำสั่งแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลให้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการประชุมในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกครั้ง
๔. บันทึกปากคำพยานในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกปาก ทุกครั้ง
๕. เอกสารและหลักฐานต่างๆ ประกอบการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๖. เอกสารการเบิกเบี้ยประชุมในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกครั้ง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๖๙๘๓ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ หากเปิดเผยไปแล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒท่านหนึ่งเพื่อขอให้ตรวจสอบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ใช้อยู่ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นของปลอม ต่อมาในวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗ นายกสภามหาวิทยาลัยฯ ได้รับรองสำเนาถูกต้องในข้อบังคับดังกล่าว และในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ นายกสภามหาวิทยาลัยฯ ได้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยเห็นว่า ข้อบังคับที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ถูกต้อง และมีการรับรองรายงานการประชุมในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ประเด็นนี้ในการต่อสู้มาโดยตลอด ซึ่งหากสภามหาวิทยาลัยฯ ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ได้ความชัดเจนจะมีผลต่อการออกคำสั่งของอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จนมีผลปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยเห็นว่าหากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้อุทธรณ์ได้เคยขอข้อมูลข่าวสารในลักษณะดังกล่าวไปเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงเห็นได้ว่า การตอบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทั้งสองครั้งไม่ตรงกัน

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณาคำขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาสำเนาข้อบังคับ ๓ ฉบับ ในการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ ซึ่งต่อมารองศาสตราจารย์ ข. กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีข้อความถึงคณบดี และผู้อำนวยการ เรื่อง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ กล่าวถึงผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ จึงเห็นว่าข้อมูลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำขอของผู้อุทธรณ์ต้องเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงฉบับเต็ม รายการที่ ๓ รายงานการประชุมในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกครั้ง และรายการที่ ๖ เอกสารการเบิกเบี้ยประชุมในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกครั้ง มหาวิทยาลัยฯ ไม่มี เนื่องจากไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว แต่มีเพียงบันทึกการสอบสวนเท่านั้น

รายการที่ ๒ คำสั่งแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลให้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ข้อมูลข่าวสารรายการนี้ไม่มี เนื่องจากเป็นการสั่งการด้วยวาจา

รายการที่ ๔ บันทึกปากคำพยานในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกปากทุกครั้ง และรายการที่ ๕ เอกสารและหลักฐานต่างๆ ประกอบการตรวจสอบข้อเท็จจริง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเห็นว่า การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในขณะนี้มีการส่งเรื่องให้สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ และสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อได้ส่งเรื่องต่อให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ ข้อมูลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับปัญหาสำเนาข้อบังคับ ๓ ฉบับ ในการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ ซึ่งรองศาสตราจารย์ ข. กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีข้อความถึงคณบดี และผู้อำนวยการ เรื่อง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และในบันทึกข้อความนี้ได้ระบุถึงผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ เนื่องจากไม่มีอยู่ในความครอบครองของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวต่อไปได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดระยอง เกี่ยวกับต้นร่างแผนที่

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานที่ดินจังหวัดระยอง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดระยอง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับต้นร่างแผนที่ น.ส.๓ ก เลขที่ - ตำบลกะเฉด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง

สำนักงานที่ดินจังหวัดระยองมีบันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดระยอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดระยองมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดระยอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของที่ดิน นส. ๓ ก ในระวางแผนที่ คือ แปลงที่ ๓๙ ซึ่งอยู่ด้านในสุด โดยมีเจ้าของที่ดินแปลงที่อยู่ด้านนอกได้ปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์ โดยการทำสวนขุดสระบนทางดังกล่าว ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถเข้าออกที่ดินได้ ผู้อุทธรณ์เคยร้องเรียนไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกะเฉด และนายอำเภอเมืองระยอง แต่ไม่ได้รับการแก้ไข ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกะเฉด และนายอำเภอเมืองระยอง ต่อศาลปกครองระยอง โดยในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ผู้อุทธรณ์ประสงค์ได้ข้อมูลความกว้าง ยาว ของทางสาธารณประโยชน์ที่ถูกปิดกั้นเพื่อใช้ในการดำเนินคดี และนำไปใช้เปรียบเทียบกับระวางแผนที่เพื่อดู

ว่าทางสาธารณประโยชน์เพิ่มขึ้นหรือลดน้อยลงเพียงใดและจะนำข้อมูลดังกล่าวไปร้องเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป แต่เนื่องจากทางส่วนราชการที่เกี่ยวข้องยังมิได้จัดทำหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงในพื้นที่ที่เป็นทางสาธารณประโยชน์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องใช้ความกว้าง ยาว จากแปลงที่ดินที่ติดกับทางสาธารณประโยชน์ คือ ที่ดิน น.ส.๓ ก เลขที่ - ตำบลกะเฉด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เพื่อนำไปใช้คำนวณหาความกว้าง ยาว ของทางสาธารณประโยชน์ ซึ่งต้นร่างแผนที่จะมีความละเอียดมาก และคลาดเคลื่อนน้อย หากเปรียบเทียบกับระวางแผนที่จะมีความคลาดเคลื่อนมากกว่า

ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดระยอง ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ ต้นร่างแผนที่ โดยต้นร่างแผนที่เป็นข้อมูลของช่างรังวัดซึ่งเมื่อรังวัดที่ดินเสร็จแล้ว จะนำมาจัดทำเป็นต้นร่างแผนที่ โดยต้นร่างแผนที่ประกอบไปด้วยเนื้อหา ๒ ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งเป็นรูปแปลงที่ดินที่ได้ทำการรังวัด โดยจะระบุว่า รังวัดประเภทอะไร ชื่อเจ้าของที่ดิน ระวาง มาตราส่วนของแผนที่ และในรูปแผนที่จะระบุตำแหน่งของหมุด ระยะระหว่างหมุด ข้างเคียง เลขที่ดิน เนื้อที่แต่ละแปลง ชื่อเจ้าของที่ดินข้างเคียง ส่วนที่สอง คือ รายการรังวัด ซึ่งจะระบุวิธีการรังวัด รังวัดด้วยวงรอบ การจัดทำวงรอบ รายการคำนวณการโยงยึด การคำนวณระหว่างหมุด และรายการคำนวณเนื้อที่ของแต่ละแปลง ข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อมูลทางเทคนิคที่ใช้ประกอบการคำนวณเนื้อที่ ซึ่งต้นร่างแผนที่เมื่อจัดทำแล้ว ต้องเสนอเจ้าพนักงานที่ดิน หากเจ้าพนักงานที่ดินเห็นชอบก็เป็นที่ยุติ ซึ่งต้นร่างแผนที่ตามคำขอของผู้อุทธรณ์เจ้าพนักงานที่ดินเห็นชอบแล้ว สำหรับการตรวจสอบที่สาธารณประโยชน์โดยหลักปฏิบัติที่ถูกต้องต้องให้ผู้ดูแลรักษาที่ดินดังกล่าว ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล หรืออำเภอ ไปยื่นขอรังวัดตรวจสอบที่สาธารณะ เพราะการรังวัดแต่ละครั้ง ช่างรังวัดจะต้องแจ้งให้เจ้าของที่ดินข้างเคียงทราบ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลเพื่อไปทำการรังวัดเองอาจเกิดปัญหากับเจ้าของที่ดินข้างเคียงฐานบุกรุก หรือทำให้เสียทรัพย์ได้ ดังนั้น บุคคลที่จะสามารถทำการรังวัดได้ คือ ช่างรังวัดที่รับคำขอ หรือช่างรังวัดเอกชน สำหรับต้นร่างแผนที่หากเจ้าของที่ดินมาขอ สามารถเปิดเผยข้อมูลให้ได้ แต่ในกรณีที่ผู้ขอเป็นบุคคลอื่น หากสำนักงานที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอดังกล่าวเป็นประโยชน์กับส่วนรวม เช่น ขยายทางสาธารณะให้กว้างขึ้น หรือหน่วยงานของรัฐยื่นคำขอ หรืออยู่ในขั้นตอนการพิจารณาคดีของศาลซึ่งผู้ขอจะต้องแนบคำสั่งศาลไปด้วย สำนักงานที่ดินจะเปิดเผยให้ได้ แต่หากการขอดังกล่าวนำไปเพื่อรังวัดแปลงอื่นซึ่งอาจเกิดความเสียหายแก่เจ้าของที่ดินแปลงนั้นได้ จะพิจารณาไม่เปิดเผยให้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ ต้นร่างแผนที่ น.ส.๓ ก เลขที่ - ตำบลกะเฉด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำ น.ส.๓ ก ซึ่งมีรายละเอียดและการคำนวณมากมาย และมีไว้ใช้เพื่อการ

ตรวจสอบของเจ้าหน้าที่เท่านั้น เอกสารดังกล่าวจึงไม่ใช่เอกสารมหาชนที่จะสามารถเปิดเผยให้บุคคลทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องทราบได้ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการได้ข้อมูลไปเพื่อตรวจสอบว่ามีการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์จริงหรือไม่ ซึ่งการตรวจสอบดังกล่าวแม้จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ แต่การเปิดเผยต้นร่างแผนที่โดยการให้สำเนาอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของเจ้าของที่ดินโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยต้นร่างแผนที่ น.ส.๓ ก เลขที่ - ตำบลกะเฉด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง โดยการให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนาก็เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการร้องเรียนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไปได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดระยองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานที่ดินจังหวัดหนองคาย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดหนองคาย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งได้พิจารณาคำขอต่อใบอนุญาตดูดทรายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ของผู้ประกอบการราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ. ซี.อภิชัย

เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดหนองคายมีบันทึกลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย เป็นการทำความเห็นเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย จึงเป็นเรื่องที่ยังไม่ได้ข้อยุติ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานที่ดินจังหวัดหนองคาย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ ซี อภิชัย ได้รับอนุญาตให้ดูดทรายในแม่น้ำโขงบริเวณบ้านพร้าวเหนือ หมู่ที่ ๓ ตำบลกวนวัน อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาเป็นเวลาประมาณ ๙ ปี และได้รับการต่อใบอนุญาตเรื่อยมา แต่ในการขอต่อใบอนุญาตในปี ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบจากเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัดหนองคายว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ ซี อภิชัย ไม่ได้รับการต่อใบอนุญาต จึงต้องการทราบเหตุผลในการพิจารณาไม่ต่อใบอนุญาตของคณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทรายประจำจังหวัด เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงใดๆ ต่อคณะอนุกรรมการฯ สำนักงานที่ดินจังหวัดหนองคายชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การขอต่อ

ใบอนุญาตและขออนุญาตรายใหม่ในเขตพื้นที่ระหว่างประเทศ เช่น แม่น้ำโขง เมื่อคณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทรายประจำจังหวัดประชุมพิจารณาแล้วต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย (กพด.) เป็นผู้พิจารณาอนุญาต สำหรับกรณีผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ ซี อภิชัย ขอต่อใบอนุญาตดูดทรายบริเวณบ้านพร้าวเหนือ หมู่ที่ ๓ ตำบลกวนวัน อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย อยู่ห่างตลิ่ง ๑๐๐ เมตร เป็นไปตามหลักเกณฑ์เรื่องข้อกำหนดทางเทคนิคเกี่ยวกับการดูดทรายตามแม่น้ำโขง สำนักงานที่ดินจังหวัดหนองคายในฐานะเลขานุการคณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทรายประจำจังหวัด จึงได้เสนอเรื่องต่อคณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทรายประจำจังหวัด ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทรายพิจารณาแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์ไม่เห็นชอบให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ ซี อภิชัย ต่อใบอนุญาตดูดทราย ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ต้องส่งเรื่องให้ กพด. พิจารณาต่อไป จึงเป็นเรื่องที่ยังไม่ได้ข้อยุติ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นกรณีที่ยังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งได้พิจารณาคำขอต่อใบอนุญาตดูดทรายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้หน่วยงานต้องเสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย (กพด.) พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่โดยที่ผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย กระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากจะไม่ได้รับการต่อใบอนุญาตให้ดูดทรายอีกต่อไป ประกอบกับเรื่องดังกล่าวเป็นข้อมูลที่กระทบต่อสาธารณประโยชน์ ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสรับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อโต้แย้งคัดค้านหรือให้ข้อมูลข้อเท็จจริงก่อนที่ กพด. จะมีคำสั่ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดหนองคาย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบตำแหน่งเจ้าหน้าที่สอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบตำแหน่งเจ้าหน้าที่สอบสวน จำนวน ๒ รายการ เพื่อใช้ในการศึกษาต่อไป ดังนี้

๑. ผลคะแนนรวม สอบภาค ก. ผลคะแนนรายข้อสำหรับภาค ข. ของผู้อุทธรณ์ซึ่งสอบเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๘

๒. โจทย์คำถามและธงคำตอบของข้อสอบภาค ข. ของตำแหน่งเจ้าหน้าที่สอบสวน ซึ่งสอบเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๘

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน มีหนังสือ ที่ ผผ ๐๓/๓๕๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ โดยเปิดเผยผลคะแนนสอบภาค ก. และแจ้งว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์สอบภาค ก. ได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ ๖๐ กรรมการจึงไม่ต้องตรวจข้อสอบภาค ข. ของผู้อุทธรณ์ สำหรับกรณีขอดูโจทย์คำถามและธงคำตอบข้อสอบภาค ข. นั้น คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเป็นพนักงานพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากข้อสอบเป็นเอกสารที่ไม่อนุญาตให้นำออกจากห้องสอบ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยโจทย์คำถามและธงคำตอบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโจทย์คำถามและธงคำตอบของข้อสอบภาค ข. ของตำแหน่งเจ้าหน้าที่สอบสวน ซึ่งสอบเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๘ ของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้เปิดสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นพนักงานในหลายตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการสอบคัดเลือกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่สอบสวน โดยการ

สอบภาค ก. เป็นความรู้ทั่วไป ภาค ข. เป็นความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่ง ปรากฏผลการสอบว่า ผู้อุทธรณ์สอบความรู้ภาค ก. ได้ร้อยละ ๕๕.๗๑ จึงไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดต้องผ่านภาค ก. ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ คณะกรรมการจัดการสอบจึงไม่ต้องตรวจคำตอบภาค ข. ของผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อสอบภาค ข. เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน ๔ ข้อ ซึ่งข้อสอบดังกล่าวสำนักงานฯ ได้ดำเนินการในลักษณะพัฒนาให้เป็นคลังข้อสอบได้ต่อไปคือ ได้มีการออกข้อสอบเก็บไว้ประมาณ ๓๐ ข้อ ในการสอบแต่ละครั้งคณะกรรมการจัดสอบจะเลือกข้อสอบมาใช้จำนวน ๔ ข้อ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงมีลักษณะหมุนเวียนข้อสอบ ประกอบกับกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินมีจำนวนน้อยเพียงไม่กี่มาตรา จึงยากแก่การออกข้อสอบ หากมีการเปิดเผยข้อสอบดังกล่าวออกไปก็จะทำให้การจัดการสอบในครั้งต่อไปยากยิ่งขึ้น อาจมีการนำข้อสอบที่ได้รับการเปิดเผยไปใช้ในเชิงธุรกิจได้ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือสรุปว่า การห้ามนำข้อสอบออกจากห้องสอบเป็นเพียงมาตรการป้องกันการทุจริตในการสอบเท่านั้น เมื่อการสอบเสร็จสิ้นแล้ว มาตรการดังกล่าวจึงไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป และไม่ใช่เหตุผลในการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และข้อสอบภาค ข. ไม่มีลักษณะหมุนเวียนมาใช้อีกเนื่องจากผู้อุทธรณ์เคยสอบตำแหน่งเจ้าหน้าที่สอบสวนมาแล้วครั้งหนึ่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งไม่ซ้ำกับข้อสอบปี พ.ศ. ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ โจทย์คำถามและธงคำตอบของข้อสอบภาค ข. ของตำแหน่งเจ้าหน้าที่สอบสวน ซึ่งสอบเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๘ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะยังไม่เข้าลักษณะเป็นคลังข้อสอบ ซึ่งต้องมีระบบรักษาความลับของคลังข้อสอบ แต่ก็มีลักษณะที่สามารถพัฒนาเป็นคลังข้อสอบต่อไปได้ สำหรับธงคำตอบซึ่งเป็นแนวทางในการใช้ดุลยพินิจในการตรวจคำตอบ มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องมีการอธิบายประกอบการเปิดเผยข้อมูลด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู ก็เพียงพอแก่การตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโจทย์คำถามและธงคำตอบของข้อสอบภาค ข. ของตำแหน่งเจ้าหน้าที่สอบสวน ซึ่งสอบเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๘ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ เพื่อทราบเหตุผลการชี้แจงของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยต่อสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คือ

๑. สำเนาหนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๓๑๑๓๖/๓๐๐๕๑ (๒๖๒) ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

๒. สำเนาหนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๓๑๑๓๖/๓๔๐๓๙ (๒๗๗) ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๗/๔๒๖๗ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. เอกสารฉบับที่ ๑ คือ หนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๓๑๑๓๖/๓๐๐๕๑ (๒๖๒) ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ นั้น ไม่พบว่ามีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒. เอกสารฉบับที่ ๒ คือ หนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๓๑๑๓๖/๓๔๐๓๙ (๒๗๗) ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ นั้น เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งเป็นเอกสารที่ประทับตราชั้นความลับ “ลับ” อันแสดงให้เห็นว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยไม่ประสงค์ให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับทราบข้อความที่ปรากฏอยู่ในหนังสือนั้น สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ

มนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบหลักเกณฑ์ท้ายระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลักษณะที่ ๓ ข้อ ๓.๔ (๒) เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ โดยเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ในการนี้ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารทั้งสองฉบับดังกล่าวจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลได้โดยตรงต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยให้ดำเนินการกับนาย ข. ซึ่งแอบอ้างเป็นพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย แต่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยไม่ดำเนินการให้ ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า เจ้าหน้าที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอความร่วมมือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว โดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ลับ ที่ กฟผ. ๙๓๑๑๓๖/๓๔๐๓๙ (๒๗๗) ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเอกสารกำหนดชั้นความลับ “ลับ” แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบ และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือที่ กฟผ. ๙๓๓๐๐๐/๙๕๗๙๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ว่าหนังสือฉบับดังกล่าวไม่เข้าข่ายข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับหนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๓๑๑๓๖/๓๐๐๕๑ (๒๖๒) ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ นั้น ไม่พบว่ามีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๓๑๑๓๖/๓๐๐๕๑ (๒๖๒) ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยืนยันว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล

ข่าวสารดังกล่าวต่อไปได้ ดังนั้น จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาเฉพาะหนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ลับ ที่ กฟผ. ๙๓๑๑๓๖/๓๔๐๓๙ (๒๗๗) ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอยู่ในความครอบครอง ว่าจะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เมื่อการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเห็นว่า เอกสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ลับ ที่ กฟผ. ๙๓๑๑๓๖/๓๔๐๓๙ (๒๗๗) ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แจ้งดำเนินการถอดถอนกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาหนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ ตผ ๐๐๒๐/๐๕๐๗ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ แจ้งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติดำเนินการถอดถอนนาย ข. กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหนังสือดังกล่าว เพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ทางด้านข้อกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา มีหนังสือที่ สว (สนช.) ๐๐๐๘/๖๐๒๐ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากหนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้กำหนดให้มีชั้นความลับเป็นชั้นลับ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารลับ ซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือแต่บางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐตามข้อ ๕ และข้อ ๑๕ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถสำเนาหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และเอกสารที่

เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๒๐/๐๕๐๗ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ แจ้งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติดำเนินการถอดถอนนาย ข. กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พร้อมเอกสารประกอบ ๓ รายการ รวม ๑๑ แผ่น โดยกำหนดชั้นความลับ ชั้น “ลับ” ไว้ด้วย และให้ความเห็นไว้ว่า นาย ข. มิได้ลาออกจากกรรมการบริษัท องค์การเภสัชกรรม-เมอร์ริเออร์ชีววัตถุ จำกัด ภายใน ๑๕ วัน ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และอำนาจในการพิจารณาเรื่องสมาชิกภาพของกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวเป็นอำนาจของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีหนังสือแจ้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแล้วว่า การพิจารณาถอดถอนตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นกรณีที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสองหมื่นคนเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภา ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่อาจยกขึ้นพิจารณาเองได้ และได้ส่งเรื่องคืนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๒๐/๐๕๐๗ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ พร้อมเอกสารประกอบ ๓ รายการ รวม ๑๑ แผ่น แจ้งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติดำเนินการถอดถอนกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาครอบครองข้อมูลข่าวสารฉบับดังกล่าว ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินกำหนดชั้นความลับไว้ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจึงมีหน้าที่ต้องส่งคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินในฐานะหน่วยงานเจ้าของเอกสารที่กำหนดชั้นความลับ เป็นผู้พิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด การออกคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ และให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาส่งคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณา ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบอนุญาตการทำงานที่แสดงว่า นาย ข. ทำงานอยู่ที่ใด ตำแหน่งใด เพื่อการติดตามทวงถามการชำระหนี้

สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว มีหนังสือ ที่ รง ๐๓๐๗/๑๐๙๒๖๔ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ได้ตรวจสอบฐานข้อมูลทะเบียนคนต่างด้าวออนไลน์แล้วพบข้อมูลการอนุญาตทำงานของนาย ข. และที่อยู่ภูมิลำเนาของคนต่างด้าวเป็นส่วนหนึ่งของใบอนุญาตทำงานของบุคคลต่างด้าวถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดในมาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตาม (๑) – (๘) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งกรณีของผู้อุทธรณ์ไม่เข้าข้อยกเว้นดังกล่าว สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าวจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นาย ข. ได้ซื้อเพชรจากผู้อุทธรณ์เป็นเงิน ๕ ล้านบาทแล้วไม่ชำระหนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องศาลเรียกให้นาย ข. จำเลย ชำระหนี้ แต่ไม่สามารถส่งคำฟ้องให้แก่จำเลยได้

และไม่สามารถติดตามตัวจำเลยว่ามีภูมิลำเนาอยู่ที่ใดด้วยวิธีอื่นใดได้ สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าวได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยพร้อมชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลคนต่างด้าวที่จดทะเบียนใบอนุญาตทำงานในประเทศ สำนักงานฯ ได้จัดเก็บข้อมูลไว้ในใบอนุญาตทำงาน ซึ่งประกอบด้วย ชื่อ ชื่อสกุล อายุ รหัสคนต่างด้าว ที่อยู่ (สถานที่ทำงาน) เพศ สัญชาติ เลขที่หนังสือเดินทาง ชื่อนายจ้าง ประเภทกิจการ ที่ตั้งสำนักงาน ซึ่งเป็นประวัติส่วนบุคคลสำหรับใช้ในการติดตามตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวตามกฎหมายแรงงานต่างด้าว ลักษณะการจัดเก็บข้อมูลจึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างซึ่งกำหนดไว้ในใบอนุญาตทำงาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ สถานที่ทำงานปัจจุบันของนาย ข. เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าวจัดเก็บเพื่อประโยชน์ของนายจ้างและแรงงานต่างด้าวลูกจ้าง ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการติดตามชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวและสภาพการทำงานของลูกจ้าง ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบงานคนต่างด้าวได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าวไม่อาจดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับข้อมูลที่สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าวมีอยู่ก็มิใช่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง เจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณากลั่นกรองการย้าย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณากลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามคำสั่งย้ายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

๒. หลักเกณฑ์และวิธีการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย

๔. เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ

๕. วาระการประชุมและรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

๖. หนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๖๑๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๓๖/๓๓๖๓ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับของทางราชการ เนื่องจากมีข้อมูลส่วนบุคคล อาจกระทบกับบุคคลอื่น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าเป็นการประชุมใด จึงไม่สามารถพิจารณาได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโสธรวราราม วรวิหาร ได้ยื่นคำร้องขอย้ายและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ มีคำสั่ง ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้ผู้อุทธรณ์ย้ายไปเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนดัดดรุณี ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณากลั่นกรองการย้ายดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ประกาศรับย้ายผู้บริหารสถานศึกษาประจำปี ๒๕๕๗ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอย้าย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดแรก มีการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว แต่ไม่สามารถนำผลการพิจารณาเข้าที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้ เนื่องจากไม่ครบองค์ประชุม ต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ ซึ่งพิจารณาการย้ายโดยไม่ได้นำผลของคณะกรรมการชุดแรกไปพิจารณาด้วย และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ มีมติอนุมัติให้ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำปี ๒๕๕๗ โดยพิจารณาจากผลการพิจารณากลั่นกรองของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีคำสั่งที่ ๑๘๗/๒๕๕๘ และคำสั่ง ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมตินั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการพิจารณาการย้ายไม่โปร่งใส ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียสิทธิ จึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง และต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามคำสั่งย้ายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ และวาระการประชุมและรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาของศาล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๒๓๖/๓๘๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย ได้ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ที่ ๔๔๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ (ชุดแรก) แต่คำสั่งดังกล่าวนั้น ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการย้าย และการประเมินศักยภาพของผู้ขอย้ายทั้ง ๓ รายไม่เป็นไปตามประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ โดย อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้นำผลการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดแรกมาพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว และต่อมาได้มีมติให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ทบทวนการดำเนินการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากมีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ จึงได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีมติอนุมัติการย้ายตามผลการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ จึงมีคำสั่ง

ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมตินั้น

เมื่อผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ รายมีคำขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้นำเรื่องเสนอที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมมีมติ ไม่อนุญาต หากเป็นเอกสารลับของทางราชการ มีข้อมูลส่วนบุคคล อาจกระทบกับบุคคลอื่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ พิจารณาแล้วจึงเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์บางรายการ และปฏิเสธการเปิดเผยบางรายการ เนื่องจากเป็นเอกสารลับของทางราชการ มีข้อมูลส่วนบุคคล อาจกระทบกับบุคคลอื่น ได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามคำสั่งย้ายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ และวาระการประชุมและรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ขอย้ายจึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรง ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณากลั่นกรองการย้าย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณากลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์และวิธีการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ

๒. เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย

๔. วาระการประชุมและรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๓๖/๓๓๖๖ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารลับของทางราชการ เนื่องจากมีข้อมูลส่วนบุคคล อาจกระทบกับบุคคลอื่น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าเป็นการประชุมอะไร จึงไม่สามารถพิจารณาได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ผู้อุทธรณ์เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเปริ้งวิสุทธาบดี ได้ทำเรื่องขอย้ายแต่ไม่ได้รับการอนุมัติให้ย้าย ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณากลั่นกรองการย้ายดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ประกาศรับย้ายผู้บริหารสถานศึกษาประจำปี ๒๕๕๗ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอย้าย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดแรก มีการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว แต่ไม่สามารถนำผลการพิจารณาเข้าที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้ เนื่องจากไม่ครบองค์ประชุม ต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ ซึ่งพิจารณาการย้ายโดยไม่ได้นำผลของคณะกรรมการชุดแรกไปพิจารณาด้วย และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ มีมติอนุมัติให้ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำปี ๒๕๕๗ โดยพิจารณาจากผลการพิจารณากลั่นกรองของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีคำสั่งที่ ๑๘๗/๒๕๕๘ และคำสั่ง ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมตินั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการพิจารณาการย้ายไม่โปร่งใส ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียสิทธิ จึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง และต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามคำสั่งย้ายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ และวาระการประชุมและรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาของศาล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๒๓๖/๓๘๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย ได้ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ที่ ๔๔๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ (ชุดแรก) แต่คำสั่งดังกล่าวนั้น ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการย้าย และการประเมินศักยภาพของผู้ขอย้ายทั้ง ๓ รายไม่เป็นไปตามประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ โดย อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้นำผลการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดแรกมาพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว และต่อมาได้มีมติให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ทบทวนการดำเนินการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากมีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ จึงได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีมติอนุมัติการย้ายตามผลการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ จึงมีคำสั่งที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมตินั้น

เมื่อผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ รายมีคำขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้นำเรื่องเสนอที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมมีมติ ไม่อนุญาต หากเป็นเอกสารลับของทางราชการ มีข้อมูลส่วนบุคคล อาจกระทบกับบุคคลอื่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ พิจารณาแล้วจึงเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์บางรายการ และปฏิเสธการเปิดเผยบางรายการ เนื่องจากเป็นเอกสารลับของทางราชการ มีข้อมูลส่วนบุคคล อาจกระทบกับบุคคลอื่น ได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามคำสั่งย้ายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ และวาระการประชุมและรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ขอย้ายจึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรง ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณากลั่นกรองการย้าย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณากลั่นกรองการย้าย จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ

๒. หลักเกณฑ์และวิธีการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย

๔. วาระการประชุมและรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

๕. หนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๖๑๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๓๖/๓๓๗๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับของทางราชการ เนื่องจากมีข้อมูลส่วนบุคคล อาจกระทบกับบุคคลอื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์

เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทุ่งยายชี ได้ทำเรื่องขอย้ายแต่ไม่ได้รับการอนุมัติให้ย้าย ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณากลั่นกรองการย้ายดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ประกาศรับย้ายผู้บริหารสถานศึกษาประจำปี ๒๕๕๗ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอย้าย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดแรก มีการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว แต่ไม่สามารถนำผลการพิจารณาเข้าที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้ เนื่องจากไม่ครบองค์ประชุม ต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ ซึ่งพิจารณาการย้ายโดยไม่ได้นำผลของคณะกรรมการชุดแรกไปพิจารณาด้วย และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ มีมติอนุมัติให้ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำปี ๒๕๕๗ โดยพิจารณาจากผลการพิจารณากลั่นกรองของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีคำสั่งที่ ๑๘๗/๒๕๕๘ และคำสั่ง ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมตินั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการพิจารณาการย้ายไม่โปร่งใส ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียสิทธิ จึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง และต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามคำสั่งย้ายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ และวาระการประชุมและรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาของศาล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๒๓๖/๓๘๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย ได้ยื่นคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ที่ ๔๔๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ (ชุดแรก) แต่คำสั่งดังกล่าวนั้น ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการย้าย และการประเมินศักยภาพของผู้ขอย้ายทั้ง ๓ รายไม่เป็นไปตามประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ โดย อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้นำผลการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายชุดแรกมาพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว และต่อมาได้มีมติให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ทบทวนการดำเนินการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากมีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ จึงได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายชุดใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้มีมติอนุมัติการย้ายตามผลการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองชุดใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมตินั้น

เมื่อผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ รายมีคำขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ได้นำเรื่องเสนอที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมมีมติ ไม่อนุญาต หากเป็นเอกสารลับของทางราชการ มีข้อมูลส่วนบุคคล อาจกระทบกับบุคคลอื่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ พิจารณาแล้วจึงเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์บางรายการ และปฏิเสธการเปิดเผยบางรายการ เนื่องจากเป็นเอกสารลับของทางราชการ มีข้อมูลส่วนบุคคล อาจกระทบกับบุคคลอื่น ได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายตามคำสั่งย้ายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๘ องค์ประกอบ และวาระการประชุมและรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ขอย้ายจึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรง ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๖ เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเกี่ยวกับข้อมูลเครือข่ายวัฒนธรรม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมส่งเสริมวัฒนธรรม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ขอข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวกับองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม ตามที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีรายละเอียดอยู่ในรูปของไฟล์คอมพิวเตอร์

กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีหนังสือ ที่ วธ ๐๕๐๕.๖/๔๔๖๓ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น และไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๒) ที่เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น และอีกทั้งสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยแจ้งว่า ไม่ได้มีการมอบหมายภารกิจในการขอข้อมูลเครือข่ายทางวัฒนธรรมจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมโดยให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ดำเนินการแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งกรมส่งเสริมวัฒนธรรมที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมส่งเสริมวัฒนธรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมภาคเอกชน ซึ่งได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ให้เป็นกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และที่ประชุมได้มอบหมายให้ผู้อุทธรณ์เป็นเลขานุการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอลาออกจากตำแหน่งเลขานุการฯ และที่ประชุมได้มอบหมาย

ให้ผู้อุทธรณ์ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย แต่ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยยังไม่ได้ทำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งเดิมและแต่งตั้งตำแหน่งใหม่แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ จึงต้องการได้ข้อมูลของเครือข่ายวัฒนธรรมภาคเอกชนเพื่อนำไปติดต่อประชาสัมพันธ์ โดยข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการเป็นเพียงชื่อ หมายเลขโทรศัพท์ และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของหัวหน้าเครือข่ายวัฒนธรรม แต่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้แทนกรมส่งเสริมวัฒนธรรมชี้แจงสรุปความได้ว่า สภาวัฒนธรรมแบ่งออกได้เป็น ๔ ระดับ คือ สภาวัฒนธรรมตำบล สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งตามกฎกระทรวงได้กำหนดให้สมาชิกของสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับจะเป็นกรรมการสภาวัฒนธรรม และกรรมการสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับจะเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมในระดับถัดไป นอกจากนั้น สมาชิกสภาวัฒนธรรมอาจมาจากการจดแจ้งก็ได้ ในส่วนสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยมีสถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชน ดำเนินการด้านวัฒนธรรม อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยมีกรรมการจำนวน ๑๙ คน มาจากประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ๑๕ คน ประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร และประธานสภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จำนวน ๒ คน และผู้แทนเครือข่ายผู้จดแจ้ง อีกจำนวน ๒ คน การแต่งตั้งกรรมการในตำแหน่งต่างๆ หากเป็นสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้แต่งตั้ง โดยการเสนอชื่อผ่านกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ส่วนในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง สำหรับกรุงเทพมหานคร อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นผู้แต่งตั้ง ซึ่งการทำงานของสภาวัฒนธรรมกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยว โดยปล่อยให้สภาวัฒนธรรมบริหารงานเอง และข้อบังคับของสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับ สภาวัฒนธรรมแต่ละระดับจะเป็นผู้กำหนดขึ้นมาเอง กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมต่างๆ เฉพาะในเรื่องงบประมาณเงินอุดหนุน สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเห็นว่า แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ ๑. ข้อมูลการจดแจ้งที่เครือข่ายแต่ละแห่งมาจดแจ้งต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรม หรือสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ตามแบบฟอร์มที่กำหนด ซึ่งจะมีรายละเอียดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของสมาชิกปรากฏอยู่ และ ๒. ข้อมูลที่มีการพิมพ์เผยแพร่ โดยในส่วนสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และสภาวัฒนธรรมจังหวัด กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะคัดเฉพาะข้อมูลของบุคคลที่เป็นประธานกรรมการ รองประธาน เลขานุการ และกรรมการ ส่วนสภาวัฒนธรรมอำเภอ และตำบล กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะพิมพ์เผยแพร่เฉพาะข้อมูลของประธาน และเลขานุการ แจกจ่ายให้กับสภาวัฒนธรรมทุกแห่ง โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้จัดส่งให้ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยด้วยแล้ว ซึ่งข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเห็นว่าน่าจะเป็นข้อมูลในส่วนแรกซึ่งจัดเก็บไว้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมใช้ในการตรวจสอบฐานข้อมูลของผู้ที่มาจดแจ้งเท่านั้น ดังนั้น จึงไม่เข้าตามมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับได้สอบถามไปยังสภาวัฒนธรรม

แห่งประเทศไทยว่าได้มอบหมายผู้อุทธรณ์ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างหรือไม่ โดยประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยได้แจ้งกลับไปยังกรมส่งเสริมวัฒนธรรมว่าไม่ได้มอบหมายผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเบื้องต้นว่าผู้อุทธรณ์ตำแหน่งกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยได้ใช้สิทธิในฐานะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกปักรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งเดียวกันหรือแห่งอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมในฐานะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม และตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น กรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยจึงมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในฐานะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ ๒๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับรายชื่อเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ : **นายสิดปาราย อาฮูวารี**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสิดปาราย อาฮูวารี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อหัวหน้าฝ่ายวินัย หัวหน้ากลุ่มงานวินัย และเจ้าหน้าที่ดำเนินการทางวินัยที่มีอยู่ ณ วันที่ ๗ – ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๖๖๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครไปยังกรุงเทพมหานคร โดยผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับการเปิดเผยหนังสือการดำเนินการทางวินัยที่มีบุคลากรของกองการเจ้าหน้าที่ลงชื่อไว้ในสำเนาคู่ฉบับของหนังสือในช่วงเวลาวันที่ ๗ – ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์เห็นว่ามีการดำเนินการโดยมิชอบเพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ที่ถูกร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบรายชื่อหัวหน้าฝ่ายวินัย หัวหน้ากลุ่มงานวินัย และเจ้าหน้าที่ดำเนินการทางวินัยที่มีอยู่ ณ วันที่ ๗ – ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อตรวจสอบอำนาจและหน้าที่ของบุคคลเหล่านั้น และใช้สิทธิคัดค้านบุคคลดังกล่าวในอนาคตต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ รายชื่อหัวหน้าฝ่ายวินัย หัวหน้ากลุ่มงานวินัย และเจ้าหน้าที่ดำเนินการทางวินัยที่มีอยู่ ณ วันที่ ๗ – ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบไปด้วยชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอำนาจและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ดำรงตำแหน่งนั้นๆ ข้อมูลข่าวสารนี้จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติและไม่เข้าลักษณะที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนและลงโทษทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัยและการสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่ ตามที่อ้างไว้ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ เพื่อเปรียบเทียบการกระทำความผิด การสอบสวนและการสั่งลงโทษ จำนวน ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีนาง ข. พนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงาน สกสค. จังหวัดนครพนม กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่

๒. กรณีนาย ค. กับพวก ซึ่ง สกสค. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องทุจริตการสอบเข้าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ใน สำนักงาน สกสค. จังหวัดมหาสารคาม

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการ สกสค.) มีหนังสือที่ ศธ ๕๒๑๐.๓/๑๙๖๒๐ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า การขอคัดรายงานการสอบสวนทางวินัยและการสั่งลงโทษของบุคคลทั้งสองดังกล่าวเป็นการใช้สิทธิที่จะให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอมจากนาง ข. และนาย ค. กับพวก มิอาจกระทำได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะเข้าลักษณะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสวัสดิภาพชำนาญการ สังกัด สำนักงาน สกสค.จังหวัดบุรีรัมย์ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ได้มีคำสั่งที่ ๙๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ กรณีกระทำผิดวินัยเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในสังกัด สำนักงาน สกสค.จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงไม่ดำเนินการตามกฎหมายและการสั่งลงโทษเป็นการดำเนินการไปโดยไม่ชอบรุนแรงเกินกว่าเหตุ จึงมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อประธานคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ สำนักงานฯ ได้นำเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์เสนอที่ประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ และคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ พิจารณาเห็นว่ากรณีอุทธรณ์ดังกล่าวมีปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาอย่างละเอียด รอบคอบ เนื่องจากเป็นคำสั่งลงโทษที่เป็นโทษร้ายแรงกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ของผู้ถูกลงโทษ และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จึงได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบอุทธรณ์และเอกสารประกอบการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ขึ้น เมื่อคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ จึงเสนอต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ สำหรับกรณีการขอคัดสำเนารายงานการสอบสวนทางวินัยพร้อมกับการสั่งลงโทษของนาง ข. และนาย ค. กับพวก เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ นั้น สำนักงานฯ เห็นว่า การขอคัดรายงานการสอบสวนทางวินัยและการสั่งลงโทษของบุคคลทั้งสองดังกล่าวเป็นการใช้สิทธิที่จะให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอมจากนาง ข. และนาย ค. กับพวก มิอาจกระทำได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะเข้าลักษณะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนารายงานการสอบสวนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการสอบสวนทางวินัยพร้อมกับการสั่งลงโทษของนาง ข. และนาย ค. กับพวก เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงาน สกสค. แม้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การสอบสวนทางวินัยพร้อมกับการสั่งลงโทษนาง ข. และนาย ค. กับพวก ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่สำนวนการสอบสวนทั้งสองสำนวนดังกล่าวไม่มีส่วนใดเกี่ยวข้องกับกรณีการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์พร้อม

กล่าวอ้างการลงโทษทางวินัยบุคคลอื่นขึ้นเป็นกรณีเทียบเคียง ก็อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่จะพิจารณาตามสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรุกล้ำสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาหนังสือจังหวัดนครศรีธรรมราช ด่วนที่สุด ที่ นศ (บค) ๐๐๑๗.๕/๓๓๔๑ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง ขอเชิญประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญของส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาค จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒. สำเนาหนังสือจังหวัดนครศรีธรรมราช ด่วนที่สุด ที่ นศ (บค) ๐๐๑๗.๕/๕๓๑๖ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ กรณี นาย ข. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๗)

๓. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติราชการของสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ส.ป.ก. นครศรีธรรมราช

๔. สำเนาหลักฐานการรับรองรายงานการประชุม ในการประชุมตามลำดับที่ ๓

๕. สำเนาคู่ฉบับหนังสือ ส.ป.ก. นครศรีธรรมราช เกี่ยวกับการแจ้งบัญชีเสนอเลื่อนเงินเดือนข้าราชการ (ที่มีการทบทวนใหม่) ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

๖. สำเนาแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการ (ที่มีการทบทวนใหม่) รอบการประเมินรอบที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๗ ราย

๗. สำเนาคำสั่งจังหวัดนครศรีธรรมราช ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๗ เกี่ยวกับเรื่องการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการสังกัด ส.ป.ก. นครศรีธรรมราช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๗)

๘. สำเนาแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการ รอบการประเมินรอบที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในช่วงที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๑๗ ราย

๙. สำเนาเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็น

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช มีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๑๑/๔๓๑๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจาก เอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ เป็นเอกสารส่วนบุคคลไม่อาจเปิดเผยได้ เพราะหากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) และจะกระทบถึงผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้รับการประเมิน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๗ ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติราชการเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗) ของข้าราชการสังกัดสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อมานาย ข. ตำแหน่งนักวิชาการปฏิรูปที่ดินชำนาญการพิเศษ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อจังหวัดนครศรีธรรมราช กรณีผลการประเมินการปฏิบัติราชการดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชเห็นชอบให้นำเรื่องเข้าที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดราชการส่วนภูมิภาค จังหวัดนครศรีธรรมราช พิจารณา และให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการรายนาย ข. คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติราชการฯ มีมติให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราชพิจารณาทบทวนผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการฯ ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗) โดยผ่านการพิจารณา

กลั่นกรองของคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติราชการของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช ตามคำสั่งสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๐๐๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๖ แล้วเสนอจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดราชการส่วนภูมิภาค จังหวัดนครศรีธรรมราช พิจารณาต่อไป ทั้งนี้ คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดราชการส่วนภูมิภาค จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีมติให้ทบทวนผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการฯ ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗) ของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๑๗ ราย เพื่อความเป็นธรรม ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ หน่วยงานเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัยต่อไปคือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานที่ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ บัญชีเสนอเลื่อนเงินเดือนที่มีการทบทวนใหม่ และสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการที่มีการทบทวนใหม่ ของข้าราชการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๑๗ ราย เมื่อผู้อุทธรณ์มีประเด็นโต้แย้งเฉพาะรายนาย ข.การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของข้าราชการรายอื่นๆ อีก ๑๖ ราย อาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เปิดเผยเฉพาะรายนาย ข. ก็เพียงพอต่อการปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ต่อไปแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ให้เปิดเผยเฉพาะรายนาย ข. พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการส่งตัวผู้ป่วย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี ขอเอกสารทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับการส่งตัวน้องชายชื่อ นาย ข. ผู้ป่วยโรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยาไปยังสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวาง จังหวัดสระบุรี สังกัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ที่ ๐๒๐๑/๘๐๙๘ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลที่ร้องขอเป็นเอกสารทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ขอสำเนา ไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตามตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้อุทธรณ์ไม่สามารถแจ้งวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน จึงไม่สามารถมอบเอกสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพี่ชายของนาย ข. เดิมนาย ข. ทำงานอยู่กับผู้อุทธรณ์ที่สหรัฐอเมริกา ต่อมานาย ข. มีลักษณะไม่อยากทำงานและกลับมาอยู่ที่ประเทศไทย เมื่อผู้อุทธรณ์กลับมาเมืองไทยจึงทราบว่านาย ข. ไปรักษาตัวอยู่ที่สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยาเนื่องจากสูบบุหรี่จัด และไม่ค่อยกินยาที่สถาบันจิตเวชศาสตร์ฯ จ่ายให้ ต่อมาน้องสาวของผู้อุทธรณ์ซึ่งพักอาศัยอยู่ด้วยกัน ไปติดต่อสถาบันจิตเวชศาสตร์ฯ เพื่อส่งตัวนาย ข. ไปอยู่ที่สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวาง จังหวัดสระบุรี ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบมา

ว่า สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมที่จะส่งตัวนาย ข. ไปรักษาผู้อุทธรณ์จึงติดต่อสถาบันจิตเวชศาสตร์ฯ เพื่อไม่ให้ส่งตัวนาย ข. ไปยังสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวาง แต่ปรากฏว่า อีก ๒ – ๓ วันต่อมา นาย ข. หายไป ผู้อุทธรณ์ทราบภายหลังว่าอยู่ที่สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวางแล้ว จึงไปเยี่ยมและขอรับตัวนาย ข. กลับมาดูแลที่บ้าน สาเหตุที่ผู้อุทธรณ์ต้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งตัวและการรักษาพยาบาลของนาย ข. เพื่อที่จะได้ประกอบคำร้องต่อศาลสั่งให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้อนุบาล/ผู้พิทักษ์นาย ข. เพื่อจะได้ดูแลมิให้นาย ข. กระทำการโดยพลการอีก เช่น ปัญหาการโอนที่ดินแปลงหนึ่งซึ่งบิดาของผู้อุทธรณ์ใส่ชื่อนาย ข. ถือกรรมสิทธิ์แทน แต่มีการโอนที่ดินแปลงนี้ไปแล้วบางส่วน ในการยื่นคำร้องต่อศาลเป็นผู้อนุบาล/ผู้พิทักษ์ครั้งนี้ น้องสาวของผู้อุทธรณ์ ๒ คน ซึ่งเป็นพี่สาวและน้องสาวของนาย ข. ได้ยื่นคัดค้านต่อศาลว่า นาย ข. ยังไม่มีอาการถึงขั้นไร้ความสามารถ/วิกลจริต ผู้อุทธรณ์จึงต้องขอข้อมูลข่าวสารเพื่อไปแสดงต่อศาลประกอบคำร้องดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวาง เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สถานสงเคราะห์ฯ ได้รับตัวนาย ข. เข้าดูแลเมื่อ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ โดยนาย ข. มีอาการช่วยเหลือตัวเองได้เหมือนปกติ และขอช่วยงานทำอาหาร โดยบอกว่า เคยทำอาหารมาก่อน นาย ข. ไม่เคยร้องขอกลับบ้าน หรือขอออกจากสถานสงเคราะห์ฯ ดูมีความสุขดี แต่แอบสูบบุหรี่บางครั้ง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มาติดต่อขอรับตัวนาย ข. กลับ โดยอ้างว่าเป็นพี่ชาย เมื่อนาย ข. ยินยอมกลับไปด้วย สถานสงเคราะห์ฯ จึงอนุญาตให้กลับไปเยี่ยมบ้านได้ เมื่อครบกำหนดผู้อุทธรณ์ไม่ได้นำตัวนาย ข. กลับมาอีก และได้มาติดต่อขอรับเอกสารของนาย ข. สถานสงเคราะห์ฯ จึงให้สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนราษฎร ต่อมาผู้อุทธรณ์ติดต่อขอรับเอกสารการส่งตัวของสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา โดยไม่ระบุเหตุผลในการนำเอกสารไปใช้ สถานสงเคราะห์ฯ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของคนไร้ที่พึ่ง ตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๗ และจรรยาบรรณของนักสังคมสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖

ผู้แทนสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า นาย ข. เป็นคนไข้นอกของสถาบันจิตเวชศาสตร์ฯ มีอาการทางจิต ติดบุหรี่รุนแรง มาตรวจรับยาที่สถาบันจิตเวชศาสตร์ฯ เป็นประจำทุกเดือน โดยพบแพทย์ทุกครั้ง ต่อมานาย ข. พร้อมด้วยน้องสาวมาติดต่อขอส่งตัวนาย ข. ไปรักษาตัวที่อื่น เนื่องจากบุตรชายของน้องสาวนาย ข. เริ่มมีพฤติกรรมทางอารมณ์รุนแรงขึ้น และชกต่อยนาย ข. ซึ่งนาย ข. ยินยอมสมัครใจไปรักษาตัวที่อื่น สถาบันจิตเวชศาสตร์ฯ จึงติดต่อสถานพยาบาลและปรากฏว่าสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวางสามารถรับนาย ข. เข้ารับการดูแลได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และนาย ข. ก็ยินยอมที่จะเข้ารับการดูแลที่สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวาง สถาบันจิตเวชศาสตร์ฯ จึงส่งตัวนาย ข. ให้สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวางตามหนังสือที่ สธ ๐๘๐๙/๔๒๗๔ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖ และสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวางได้รับตัวไว้เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ โดยเอกสารส่งตัวประกอบด้วย (๑) หนังสือส่งตัวฉบับดังกล่าว ซึ่งปรากฏชื่อผู้ป่วยรายอื่นอีก ๓ ราย

(๒) ประวัติส่วนตัว ประวัติครอบครัว และประวัติการเจ็บป่วยของนาย ข. (๓) หนังสือรับทราบระเบียบ ข้อปฏิบัติ การเข้ารับบริการ ซึ่งเขียนโดยนาง ค. น้องสาวของนาย ข. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอและสถาบันจิตเวชศาสตร์ฯ เห็นว่าไม่ควรเปิดเผยคือ ประวัติส่วนตัว ประวัติครอบครัว และประวัติการเจ็บป่วยของนาย ข. ซึ่งมีประกาศคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ประกาศสิทธิผู้ป่วย ๑๐ ประการ ให้ความคุ้มครองไม่ต้องเปิดเผย ประกอบกับ เป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของคนไร้ที่พึ่งตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๗ และจรรยาบรรณของนักสังคมสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารการส่งตัวนาย ข. ผู้ป่วยสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา ไปยังสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวาง ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการคือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือของสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา ที่ สธ ๐๘๐๙/๔๒๗๔ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖ ส่งตัวนาย ข. ไปยังสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวาง เป็นหนังสือราชการในการปฏิบัติราชการตามปกติ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เนื่องจากหนังสือฉบับดังกล่าวปรากฏรายชื่อผู้ป่วยรายอื่นอีก ๓ ราย การเปิดเผยรายชื่อผู้ป่วยรายอื่นจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดรายชื่อผู้ป่วยรายอื่น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือรับทราบระเบียบ ข้อปฏิบัติการเข้ารับบริการ เป็นเอกสารการปฏิบัติราชการตามปกติ ไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แบบประวัติส่วนตัว ประวัติครอบครัว และประวัติการเจ็บป่วยของนาย ข. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาย ข. ซึ่งได้รับการคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๗ และสิทธิผู้ป่วย ๑๐ ประการ ตามประกาศคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้ และไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๑) – (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงต้องห้ามมิให้เปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือของสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา ที่ สธ ๐๘๐๙/๔๒๗๔ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖ โดยปกปิดรายชื่อผู้ป่วยรายอื่น และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือรับทราบระเบียบ ข้อปฏิบัติ การเข้ารับบริการ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ไม่ต้องเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีลงชื่อปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **พันตำรวจโทหญิง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโทหญิง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีบันทึกลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีลงชื่อปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ (เล่ม ศปก. ซึ่งลงชื่อกับ ฝอ. ๒ฯ) ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เพื่อเป็นหลักฐานการมาปฏิบัติราชการที่ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี

ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๒(รบ).๗๑๒/- ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เรื่องดังกล่าวได้รับการพิจารณาตามบันทึกของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสาร ภ.จว.ราชบุรี ต่อท้ายหนังสือ ที่ ๐๐๒๒(รบ).๗๑๒/ - ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ (ฝอ.๒ฯ) แจ้งว่า เอกสารตามที่ท่านขอไม่เข้าหลักเกณฑ์ของข้อมูลข่าวสารราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๒(รบ).๗๑๑/๕๔๓๙ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ส่งคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ สั่งให้ผู้อุทธรณ์มาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีกำหนด ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ผู้อุทธรณ์ได้ลงชื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ ฝอ. ๑ ภ.จว.ราชบุรี (เล่ม ศปก.) ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากพันตำรวจเอก ข. พงส.

ผชช.กส.ภ.จว.ราชบุรี ให้ผู้อุทธรณ์ลงชื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ ฝอ. ๒ ภ.จว.ราชบุรี (เล่ม ศปก.) ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารบัญชีลงชื่อปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ (เล่ม ศปก. ซึ่งลงชื่อกับ ฝอ. ๒ฯ) ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เพื่อเป็นหลักฐานการมาปฏิบัติราชการที่ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ได้มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๒(รบ).๗๑๗/๑๑๙๖๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวว่า ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีได้เสนอคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า เรื่องนี้ไม่เข้าหลักเกณฑ์การขอข้อมูลข่าวสารของราชการแต่อย่างใดและแจ้งผู้เกี่ยวข้องดำเนินการโดยเสนอให้ผู้มีอำนาจพิจารณาได้เลย ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บัญชีลงชื่อปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ (เล่ม ศปก. ซึ่งลงชื่อกับ ฝอ. ๒ฯ) ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารการลงชื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้อุทธรณ์ตามที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี จึงเป็นเอกสารของทางราชการ ประกอบกับเป็นข้อมูลของผู้อุทธรณ์เองและผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้เป็นหลักฐานการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ดังนั้น จึงไม่ใช่เอกสารที่จะต้องปกปิดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบัญชีลงชื่อปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ (เล่ม ศปก. ซึ่งลงชื่อกับ ฝอ. ๒ฯ) ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารประกอบ จำนวน ๘๕๖ แผ่น กรณีมีมติให้พิจารณาโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด มีหนังสือ ที่ กส ๗๘๑๐๑/๔๐๔ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มีมติให้ยกคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเห็นว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีบุคคลที่เกี่ยวเนื่องกับการให้ถ้อยคำเป็นจำนวนมาก ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในมูลกรณีดังกล่าวด้วย ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วนที่ ปช. ๐๐๑๓/๑๗๖๒ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ได้กำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารในชั้นความลับ “ลับ” ซึ่งหมายถึงข้อมูลข่าวสารลับซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ องค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาดจึงมิอาจดำเนินการคัดลอกสำเนาให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหาร

ส่วนตำบลยางตลาด ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้มีหนังสือพร้อมสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาดกับพวก รวม ๑๗ ราย มีมูลกระทำความผิดวินัยหลายกรณี โดยผู้อุทธรณ์มีมูลกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีจัดทำเอกสารโครงการจัดซื้อเสื้อเหลืองตราสัญลักษณ์ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ย้อนหลังอันเป็นความเท็จ หลายฐานความผิด เช่น ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นต้น ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นประธานกรรมการเปิดซองโดยวิธีพิเศษ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ องค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด ชี้แจงว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยกำหนดชั้นความลับ “ลับ” โดยผลการไต่สวนมีผู้กระทำความผิดหลายรายทั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด พนักงานส่วนตำบล และประชาคมหมู่บ้าน รวม ๑๗ ราย มีมูลกระทำความผิดทั้งด้านวินัยและอาญา มีพยานผู้ให้ถ้อยคำหลายราย ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในท้องที่ หากมีการเปิดเผยสำนวนการไต่สวนดังกล่าว อาจเกิดผลกระทบและความขัดแย้งภายในท้องถิ่น เนื่องจากผู้ร้องเรียนกล่าวหาเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาดมิได้มีหนังสือสอบถามสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาการเปิดเผยสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จึงได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๓๐๖๖ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และที่ นร ๐๑๐๘/๓๖๗๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ สอบถามสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะเจ้าของข้อมูลข่าวสารที่กำหนดชั้นความลับไว้ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๒/๒๐๖๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่สามารถเปิดเผยสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๘๕๖ หน้า ให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารประกอบ จำนวน ๘๕๖ หน้า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การดำเนินการเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว และคำชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการชี้แจงเหตุแห่งการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ไม่แสดงให้เห็นได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลนี้จะก่อให้เกิดอันตราย

ต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงและอยู่ระหว่างอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ จึงจำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อไป ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารประกอบ จำนวน ๘๕๖ หน้า พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสารจากอำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนการดำเนินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน บ้านแม่ต้าน หมู่ที่ ๑ ตำบลแม่ต้าน อำเภอท่าสองยาง ดังนี้

๑. สำเนาเอกสารของผู้ร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรมอำเภอท่าสองยาง ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงการใช้จ่ายเงินตามโครงการเศรษฐกิจพอเพียง พ.ศ. ๒๕๕๔

๒. สำเนาเอกสารการสอบสวนของศูนย์ดำรงธรรมฯ ที่สอบปากคำผู้ร้องเรียน

๓. กรณีที่ข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นไปตามที่มีผู้ร้องเรียน และผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามที่ร้องเรียน ศูนย์ดำรงธรรมฯ มีการดำเนินการอย่างไร

อำเภอท่าสองยางมีหนังสือ ที่ ตก ๐๕๑๘.๑/๓๓๕๓ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้ร้องเรียนคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อำเภอท่าสองยางจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของอำเภอท่าสองยาง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า มีผู้ทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหาประธานคณะกรรมการเศรษฐกิจพอเพียงชุมชนบ้านแม่ต้าน และผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเหรัญญิกคณะกรรมการเศรษฐกิจพอเพียงชุมชนบ้านแม่ต้าน ว่าไม่ยอมดำเนินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน ตามความต้องการของชุมชนและตามคำขอของกลุ่มผู้ร้องเรียน ทั้งยังนำเงินที่เหลือจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ไปให้กู้ ซึ่งผิดวัตถุประสงค์ของโครงการ อำเภอท่าสองยางจึงมีหนังสือแจ้งให้เทศบาลตำบลแม่ต้านตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ผลการตรวจสอบสรุปได้ว่าโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชนบ้านแม่ต้านดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์ ไม่ส่อไปในทางทุจริต และไม่ทำให้ราชการเสียหาย หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า มีผู้ทำหนังสือร้องเรียนต่ออำเภอท่าสองยางกล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการหมู่บ้าน และเหรัญญิกโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับ

ชุมชนบ้านแม่ต้าน ว่านำเงินของโครงการเศรษฐกิจพอเพียงฯ ไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ โดยนำเงินไปปล่อยกู้ ต่อมา อำเภอท่าสองยางมอบหมายให้เทศบาลตำบลแม่ต้านตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ผลการตรวจสอบสรุปได้ว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำผิดตามข้อร้องเรียน หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายจากผู้ร้องเรียนต่อศาลจังหวัดแม่สอด ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการดำเนินคดีแพ่ง ส่วนคดีอาญานั้นผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์แล้ว แต่พนักงานสอบสวนไม่รับแจ้งความเนื่องจากคดีขาดอายุความ

อำเภอท่าสองยางมีหนังสือ ที่ ตก ๐๕๑๘.๑/๔๕๗๑ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ผู้ร้องเรียนทุกคนได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อ้างว่าผู้อุทธรณ์อาจนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ร้องเรียนให้ได้รับความเดือดร้อน หรืออาจได้รับอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน อำเภอท่าสองยางพิจารณาแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ กำหนดแนวทางไว้ว่า ข้อมูลการร้องเรียนแจ้งเบาะแสให้ถือเป็นความลับของทางราชการ และให้มีการคุ้มครองผู้ร้องอย่าให้ต้องได้รับภัยหรือความไม่ชอบธรรมอันเนื่องมาจากการร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ และข้อ ๒ โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียน และได้รับผลกระทบจากการร้องเรียนดังกล่าวจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน และข้อเท็จจริงปรากฏว่าการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยผู้อุทธรณ์ทราบชื่อผู้ร้องเรียนทั้ง ๓ คน อยู่แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แม้ข้อมูลข่าวสารนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แต่ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้น เป็นการสอบถามข้อเท็จจริง ไม่ใช่การขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้อำเภอท่าสองยางเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ และข้อ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับผลสรุปการสอบความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ **: นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: เทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลบางพูน ถูกจังหวัดปทุมธานีเรียกให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ กรณีเงินขาดบัญชีที่เกิดจากการทุจริตและเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ และการวางฎีกาเบิกเงินให้ผู้รับจ้างเก็บค่าน้ำประปาอันเป็นเท็จ ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ (สำนวนเงินขาดบัญชี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอสรุป ผลการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่งฯ ต่อไป

เทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๕๘๘ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผย หรือส่งข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอสรุปผลการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑-๒๕๕๓ แต่เทศบาลตำบลบางพูนปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๗๒๗

ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ ที่ได้มีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าวได้มีคำให้การของพยานผู้ที่เกี่ยวข้องหลายรายซึ่งหากเปิดเผยไปอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ได้ ประกอบกับทางคดีอาญาอยู่ระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเทศบาลตำบลบางพูนได้รับแจ้งเรื่องการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสืออำเภอเมืองปทุมธานีซึ่งเป็นหนังสือลับ เทศบาลตำบลบางพูนจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้บุคคลใดทราบได้จนกว่าหน่วยงานเจ้าของเรื่องดังกล่าวจะได้มีการอนุญาตก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปนขอมูลขาวสารในกระบวนการสอบขอเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่เสร็จสิ้นแลว โดยจังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปดเผยยอมไมทำใหการบังคับใชกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไมอาจสำเร็จตามวัตถุประสงคได ตามมาตรา ๑๕ (๒) แหงพระราชบัญญัติขอมูลขาวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูตองรับผิดชดใชคาสินไหมทดแทน จึงเปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวาขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอเปดเผยใหผูอุทธรณทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางพูนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแวน จังหวัดพะเยา เกี่ยวกับเอกสารพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแวน จังหวัดพะเยา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลังเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีมีพฤติการณ์ส่อไปในทางไม่สุจริตเกี่ยวกับการเบิกค่าเช่าบ้าน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแวน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๕ รายการ ดังนี้

๑. บันทึก (ป.ค. ๑๔) พยานบุคคลที่ ๑

๒. บันทึก (ป.ค. ๑๔) พยานบุคคลที่ ๒

๓. บันทึก (ป.ค. ๑๔) พยานบุคคลที่ ๓

๔. บันทึก (ป.ค. ๑๔) พยานบุคคลที่ ๔

๕. บันทึก (ป.ค. ๑๔) พยานบุคคลที่ ๕

๖. หนังสือสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพะเยา ที่ มท ๕๓๐๕.๕/พย.(บป)๐๑๘๓ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗

๗. หนังสือสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคสาขาพะเยา ที่ มท ๕๕๑๑๐.๓๐/๐๘๘๗ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗

๘. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย เทศบาลตำบลบ้านใหม่ เลขที่คลังรับ ๓๕๔/๒๕๕๖ ๔๐๙/๒๕๕๖ ๔๗๗/๒๕๕๖ ๕๓๘/๒๕๕๖ ๖๐๗/๒๕๕๖ ๖๔๔/๒๕๕๖ ๐๗๑/๒๕๕๗ ๑๒๘/๒๕๕๗ ๒๓๐/๒๕๕๗ ๓๐๔/๒๕๕๗ ๓๖๗/๒๕๕๗ ๔๓๗/๒๕๕๗ ๕๑๙/๒๕๕๗ และ ๖๐๕/๒๕๕๗

๙. บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหา (สว. ๕) พยานบุคคลที่ ๒

๑๐. บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหา (สว. ๕) พยานบุคคลที่ ๓

๑๑. บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหา (สว. ๕) พยานบุคคลที่ ๕

๑๒. ภาพถ่ายบ้านเลขที่ ๖๑๐ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าวังทอง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา แสดงสภาพตัวอาคารและสถานที่โดยรอบอาคาร

๑๓. แผนที่แสดงเส้นทาง ระยะทาง เวลาเดินทางจากเทศบาลตำบลบ้านใหม่ถึงบ้านเช่าและจากบ้านเช่าถึงบ้านผู้อุทธรณ์

๑๔. บันทึกข้อความสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองพะเยา เรื่องร้องเรียนพฤติการณ์ผู้อุทธรณ์

๑๕. บันทึกการตรวจสอบสถานที่บ้านเช่าเลขที่ ๖๑๐ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าวังทอง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา และบ้านเลขที่ ๒๖ หมู่ที่ ๙ ตำบลดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ของผู้อุทธรณ์

องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแวนมีหนังสือที่ พย ๗๑๙๐๑/๘๔๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้พิจารณาคำขอดังกล่าวแล้ว พบว่า เอกสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ และรายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๑ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้สรุปเนื้อหาของคำให้การพยานบุคคลให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบตามแบบ สว. ๓ แล้ว ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ต้องคุ้มครองและปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของพยาน จึงมิอาจสำเนาเอกสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ และรายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๑ ให้ได้ จึงขอส่งสำเนาเอกสารรายการที่ ๖ ถึงรายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๕ ดังกล่าวมายังผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแวน ขอเอกสารพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามรายการดังกล่าวข้างต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแวน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ถึงรายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ และรายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๑ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแวนมีหนังสือที่ พย ๗๑๙๐๑/๙๑๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ และที่ พย ๗๑๙๐๑/๐๒๐ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงสรุปได้ความว่า เหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นบันทึก (ป.ค. ๑๔) คำให้การพยานบุคคลและบันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหา (สว.๕) ซึ่งเป็นเอกสารที่มีชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลปรากฏอยู่ เพื่อเป็นการป้องกันการคุกคุมและข่มขู่พยาน ดังนั้น จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และขณะนี้การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ระหว่างการรวบรวมพยานหลักฐานและเรียกพยานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาเข้าให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่อยู่ระหว่างดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม

ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแวนปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เกี่ยวกับเอกสารในสำนวนการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ อาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนาแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน (สำหรับบุคลากรสายสอน) ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) พร้อมใบสรุปคะแนนประเมิน และชุดแบบประเมินพร้อมใบสรุปคะแนนประเมินที่ถูกนำไปยื่นต่อคณะกรรมการ ก.อ.ม. หลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ผลการปฏิบัติงานต่อคณะกรรมการ ก.อ.ม. แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำเนาแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน (สำหรับบุคลากรสายสอน) ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔) ชุดแบบประเมินที่มีการลงคะแนนประเมินของผู้อุทธรณ์ พร้อมใบสรุปคะแนนประเมิน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำนวนเอกสารประกอบการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ที่บุคคลอื่นได้นำมายื่นกล่าวหาและพาดพิงถึงการทำงานของผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ภาพถ่ายและรายละเอียดประกอบสำนวนของภาพถ่ายที่ถูกนำมาใช้ในการประกอบการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทั้งหมด

๒ หนังสือคำให้การของนาย ข. ต่อคณะกรรมการ ก.อ.ม. กรณีของผู้อุทธรณ์ ดังปรากฏในรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ก.อ.ม. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ ในวันศุกร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ระเบียบวาระที่ ๔.๒

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/ก.อ.ม. ๐๙๘ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้เปิดเผย

ให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ มีจำนวนมากและคณะกรรมการได้รวบรวมข้อมูลเท่าที่มีอยู่เปิดเผยและส่งมอบให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ยกเว้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อ ๒ หนังสือคำให้การของนาย ข. ไม่อยู่ในหมวดหมู่ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยรายการที่ ๓

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากหน่วยงานไม่ให้ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ตามที่ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ขอเอกสารประกอบการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่บุคคลอื่นได้นำมายื่นกล่าวหาและพาดพิงถึงการทำงานของผู้อุทธรณ์ตามรายการดังกล่าวข้างต้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะข้อ ๑ ยกเว้นข้อ ๒ ส่วนผู้อุทธรณ์อ้างว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๕๓๘๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จัดส่งเอกสารพร้อมคำชี้แจง และผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปได้ ดังนี้

๑. กรณีภาพถ่ายและรายละเอียดประกอบสำนวนของภาพถ่ายที่ถูกนำมาใช้ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทั้งหมด คณะกรรมการ ก.อ.ม. ไม่มีภาพถ่ายดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากภาพถ่ายที่ถูกนำมาใช้ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ในการประชุมของคณะกรรมการ ก.อ.ม. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ นั้น เป็นภาพถ่ายที่ผู้มาให้ข้อมูลนำมาแสดงต่อคณะกรรมการ ก.อ.ม. ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เท่านั้น โดยไม่มีการส่งมอบภาพถ่ายให้คณะกรรมการ ก.อ.ม. เก็บไว้ในความครอบครองแต่อย่างใด โดยในการประชุมคณะกรรมการ ก.อ.ม. ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ได้เชิญนาย ค. นาย ข. และนาย ง. มาให้ข้อมูลและยืนยันความถูกต้องของภาพและได้ขอภาพถ่ายที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ในการประชุมของคณะกรรมการก.อ.ม. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ จากนาย ข. โดยให้นาย ข. รับรองสำเนาถูกต้องเพื่อนำส่งให้มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยได้นำส่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ

๒. ในการให้ถ้อยคำของบุคคลต่าง ๆ ที่มาให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ก.อ.ม. นั้น คณะกรรมการ ก.อ.ม. ได้บันทึกถ้อยคำไว้ในรูปแบบรายงานการประชุมโดยไม่ได้จัดทำเป็นบันทึกถ้อยคำพยาน ดังนั้น เอกสารที่จะปรากฏการให้ข้อเท็จจริงของนาย ข. คือรายงานการประชุมครั้งที่ ๕ /๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งผู้อุทธรณ์มีอยู่ในความครอบครองแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพแจ้งว่า คณะกรรมการ ก.อ.ม. ไม่มีภาพถ่ายดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากภาพถ่ายที่ถูกนำมาใช้ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ในการประชุมของคณะกรรมการ ก.อ.ม. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ นั้น เป็นภาพถ่ายที่ผู้มาให้ข้อมูลนำมาแสดงต่อคณะกรรมการ ก.อ.ม. ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เท่านั้น โดยไม่มีการส่งมอบภาพถ่ายให้คณะกรรมการ

ก.อ.ม. เก็บไว้ในความครอบครองแต่อย่างใด และข้อมูลการให้ถ้อยคำของบุคคลต่าง ๆ ที่มาให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ก.อ.ม. นั้น คณะกรรมการ ก.อ.ม. ได้บันทึกถ้อยคำไว้ในรูปแบบรายงานการประชุมโดยไม่ได้จัดทำเป็นบันทึกถ้อยคำพยาน จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่า คำกล่าวอ้างของหน่วยงานเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม

ผู้อุทธรณ์ : **นางอังคณา จั่นอุไร**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางอังคณา จั่นอุไร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ดังนี้

๑. สรุปเรื่องการทำประชาพิจารณ์ทุกครั้งทั้งสายที่ผ่านชุมชนประชาสงเคราะห์และชุมชนชานเมือง ตั้งแต่รัฐบาลสมัยนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จนถึงรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี (การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยอ้างว่ามีการรับฟังความคิดเห็น โดยเลือกตัวแทนชาวบ้านไปรับฟังความคิดเห็นประมาณ ๕ ครั้ง)

๒. รายละเอียดแนวการเวนคืนที่ดินเส้นทางโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงผ่านชุมชนประชาสงเคราะห์และชุมชนชานเมือง

๓. รูปแบบและรายละเอียดอุโมงค์รถไฟฟ้าสายสีส้มสถานีประชาสงเคราะห์ ซึ่งเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จด้านบนอุโมงค์เป็นถนน ๔ เลน

๔. รูปแบบและรายละเอียดตัวสถานีประชาสงเคราะห์

การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รฟม ๐๑๔/๒๓๙๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องด้วยขณะนี้โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม อยู่ในขั้นตอนของการศึกษา ออกแบบรายละเอียด และความเหมาะสมของโครงการ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป ดังนั้น ในชั้นของการพิจารณาหน่วยงานต่างๆ ย่อมจะต้องนำเสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย ซึ่งในชั้นนี้อาจมีความเห็นในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปและส่งผลให้การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่ง

ประเทศไทย (รฟม.) ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเอกสารให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากที่สุด เอกสารต่างๆ ของโครงการการรถไฟฟ้าสายสีส้มในขณะนี้จึงยังไม่แล้วเสร็จ หรือเป็นที่ยุติ อีกทั้ง ยังเป็นเพียงความเห็นของหน่วยงานในเบื้องต้นเท่านั้น ซึ่งหากมีการเปิดเผยทั้งที่ยังไม่มีความชัดเจนแล้ว อาจทำให้ประชาชนและบุคคลทั่วไปที่ได้รับข้อมูลเกิดความสับสนและมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน อันอาจทำให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตัวประชาชนเองและประโยชน์สาธารณะได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม หากต่อมาปรากฏว่าเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นที่ยุติและมีความชัดเจนไม่ทำให้เกิดความสับสนหรือมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ทั้งไม่เข้าลักษณะที่อาจเกิดความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว รฟม.จะได้ดำเนินการจัดไว้ให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ รฟม.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ รฟม. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทน รฟม. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกอาศัยอยู่ในชุมชนประชาสงเคราะห์ได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้มตามแนวตะวันตก ช่วงสถานีประชาสงเคราะห์ ถึงสถานีศูนย์วัฒนธรรม ซึ่งตลอดมา รฟม. ได้ให้ข้อมูลต่อชาวบ้านไม่ตรงกัน ก่อให้เกิดความสับสน เช่น ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ รฟม.ได้เรียกผู้สูงอายุในชุมชนเพียง ๔-๕ คนไปให้ข้อมูลว่า การก่อสร้างเป็นเพียงการเจาะใต้ดินทั้งหมด และให้ชาวบ้านเหล่านั้นลงลายมือชื่อในเอกสารโดยที่ไม่ทราบว่าเป็นเอกสารอะไร ในปี ๒๕๕๖ รฟม. ได้จัดประชุมที่โรงแรมเอเชีย โดยชี้แจงว่าจะมีการเวนคืนที่ดินเฉพาะช่วงโรงเรียนดรุณพิทยาพาณิชยการ ซึ่งปิดกิจการไปแล้ว สำหรับส่วนอื่นจะไม่มีการเวนคืน และการก่อสร้างจะไม่ใช้วิธีเปิดหน้าดิน แต่จะใช้หัวเจาะแทน ต่อมาในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ รฟม. ได้ให้ข้อมูลว่าจะต้องเปิดหน้าดิน ตรงกลางทำเป็นถนน ด้านซ้ายและขวาเป็นห้างสรรพสินค้า การก่อสร้างต้องเวนคืนฝั่งละ ๑๐๐ เมตร รวม ๒๐๐ เมตร ตลอดแนว โดยจะมีผู้ได้รับผลกระทบประมาณ ๓๑๓ ราย หลังจากนั้นในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๖ รฟม. ได้จัดประชุมชี้แจงที่โรงแรมแม็กซ์ โดยให้ข้อมูลว่าจะใช้วิธีก่อสร้างแบบ cut and cover ซึ่งจะมีการเวนคืนที่ดินเพียง ๑๖ เมตร และมีผู้เดือดร้อนประมาณ ๒๐๐ กว่าราย ต่อมาในช่วงปี ๒๕๕๗ รฟม. ได้จัดประชุมที่โรงแรมเซนจูรี่ เพื่อเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียระหว่างเส้นทางพระราม ๙ กับเส้นทางประชาสงเคราะห์ ปรากฏว่าบริษัท พรี เดเวลลอปเม้น คอนซัลท์ติ้ง จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาและได้รับการว่าจ้างจาก รฟม. ในการศึกษาเปรียบเทียบเส้นทางระหว่างพระราม ๙ กับเส้นทางประชาสงเคราะห์ และพบว่า

เส้นทางพระราม ๙ เป็นเส้นทางที่ได้รับผลกระทบน้อยที่สุด การลงทุนน้อยกว่าเส้นทางเดิม และเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รฟม. มีหนังสือแจ้งว่า รฟม. พิจารณาปรับเปลี่ยนแนวเส้นทางเดิมที่ผ่านถนนประชาสงเคราะห์ให้ไปผ่านถนนดินแดงและถนนพระราม ๙ แทน แต่ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ รฟม. กลับมาก่อสร้างที่เส้นทางประชาสงเคราะห์เหมือนเดิม โดยไม่ชี้แจงข้อมูลที่ชัดเจน วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ รฟม. มีการลงพื้นที่ และอ้างว่ามีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องการเวนคืนที่ดินแล้ว ทั้งๆ ที่คนในชุมชนส่วนใหญ่ที่อยู่ตลอดแนวอุโมงค์ที่ต้องถูกเวนคืนที่ดินไม่เคยเข้ารับฟังการชี้แจงแต่อย่างใด จึงทำให้ชาวบ้านเกิดความสงสัยและกังวลใจ จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารไปยัง รฟม. จำนวน ๔ รายการ

ผู้แทน รฟม. ชี้แจงสรุปความได้ว่า รฟม. มีโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีส้ม โดยโครงการนี้มี ๒ ระยะ คือ แนวตะวันตก และแนวตะวันออก มีสถานีศูนย์วัฒนธรรมอยู่ตรงกลาง โดยภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ จะมีการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติในช่วงเส้นทางตามแนวตะวันออก คือ สุวินทวงศ์ไปศูนย์วัฒนธรรม แต่ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอมานั้น เป็นเส้นทางตามแนวตะวันตก คือ ศูนย์วัฒนธรรมไปตลิ่งชัน เส้นทางดังกล่าวได้มีการทำประชาพิจารณ์แล้ว แต่คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (คจร.) ซึ่งควบคุม รฟม. อีกที ได้พิจารณาและมีมติให้กลับไปใช้เส้นทางเดิม คือ เส้นทางศูนย์วัฒนธรรมไปตลิ่งชัน ซึ่งในปัจจุบันเส้นทางนี้ยังไม่เสร็จสิ้นในทุกๆ ด้าน เช่น การออกแบบ การศึกษาความเป็นไปได้ โดยโครงการนี้น่าจะใช้เวลาอีกหลายปีที่จะดำเนินการแล้วเสร็จ และในเรื่องนี้คณะรัฐมนตรีได้มีคำสั่งว่าการดำเนินการใดๆ ต้องได้รับมติจากคณะรัฐมนตรี ดังนั้น รฟม. จึงไม่สามารถออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดิน หรือการกระทำอื่นใดได้ รฟม. เห็นว่าโครงการยังไม่แล้วเสร็จ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ รายงานการทำประชาพิจารณ์ ข้อมูลในรายการนี้ รฟม. ได้มีการทำประชาพิจารณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งมีการรับฟังความคิดเห็นอย่างน้อย ๒ ครั้ง โดยครั้งแรกเป็นการปฐมนิเทศโครงการ และอีกครั้งเป็นการปัจฉิมโครงการ ซึ่งเป็นการทำประชาพิจารณ์ทั้งโครงการ ตั้งแต่ตลิ่งชันถึงสุวินทวงศ์ นอกจากนั้นยังมีการรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อยอีกหลายครั้ง โดยในส่วนชุมชนประชาสงเคราะห์ได้ทำในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๗ ที่โรงแรมแมกซ์ และมีการจัดอีกครั้งประมาณปลายปี ๒๕๕๗ ที่โรงแรมเซ็นจูรี่ แต่ที่ รฟม. ยังไม่เปิดเผยข้อมูลเพราะในขณะนี้ข้อมูลทั้งหมดยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นซึ่งจะต้องมีการจัดทำข้อมูลให้สมบูรณ์ก่อน การเปิดเผยจึงอาจกระทบในแง่การตัดสินใจด้านนโยบาย

รายการที่ ๒ รายละเอียดแนวการเวนคืนที่ดินเส้นทางโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงผ่านชุมชนประชาสงเคราะห์และชุมชนชานเมือง ข้อมูลรายการนี้ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะในขณะนี้ยังไม่มีการออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดิน โดยแนวทางการเวนคืนที่ดินจะเป็นไปตามแผนแม่บท ซึ่งหลักการทำแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดินได้กำหนดให้ยึดโครงการเป็น

ศูนย์กลางและขยายออกไปอีก ๑๐๐ เมตร เพื่อการสำรวจอสังหาริมทรัพย์ แต่ในความเป็นจริง รฟม. ยืนยันว่าการเวนคืนไม่ถึง ๑๐๐ เมตร และไม่มีการนำไปสร้างห้างสรรพสินค้าแต่อย่างใด การเวนคืนจะทำเท่าที่จำเป็น โดยช่วงสถานีประชาสงเคราะห์ จะทำการเวนคืนในช่วงโรงเรียนดรุณพิทยาพาณิชยการ ซึ่งจะทำการเวนคืนในขนาดความกว้าง ๑๖ เมตร ยาวตลอดแนว ส่วนสาเหตุที่ คจร. พิจารณาให้กลับไปใช้เส้นทางเดิมตามแผนแม่บทเป็นเพราะ สถานีศูนย์วัฒนธรรมมีการออกแบบไว้แต่แรกเพื่อให้เชื่อมโยงกับโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ซึ่งหากเปลี่ยนเส้นทางใหม่ รถไฟฟ้าสายสีส้มจะไปเชื่อมต่อที่พระราม ๙ ซึ่งพระราม ๙ ไม่ได้ออกแบบไว้ให้เป็นสถานีร่วม และการใช้เส้นทางเดิมจะให้บริการประชาชนได้ดีกว่า ประกอบกับมีการทำ EIA ไว้ในเบื้องต้นแล้ว การดำเนินการจึงทำได้รวดเร็ว แต่หากใช้เส้นทางพระราม ๙ ต้องเริ่มทำ EIA ใหม่ ซึ่งการทำ EIA ต้องใช้เวลาหลายปี และการให้บริการประชาชนก็ไม่สะดวก เพราะไม่ใช่เส้นที่ออกแบบไว้แต่แรก และหากมองทางกายภาพปัจจุบันเส้นดินแดงไปพระราม ๙ มีทางยกระดับ จะทำให้การก่อสร้างเกิดความยุ่งยาก และก่อให้เกิดปัญหาจราจร และจะเกิดปัญหาผู้ได้รับผลกระทบรายใหม่ อีกทั้ง การก่อสร้างเส้นทางใหม่จะทำให้รายจ่ายเพิ่มมากขึ้นประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ส่วนสาเหตุที่การก่อสร้างไม่ใช้หัวเจาะ เพราะหัวเจาะจะต้องใช้หัวเจาะ ๒ หัวเจาะขึ้นไป โดยหัวเจาะจะมีความกว้างประมาณ ๖ เมตร ระยะห่างระหว่างอุโมงค์ประมาณ ๑๘ เมตร เนื้อที่การเวนคืนจะมากขึ้นเป็นกว้าง ๒๕ เมตร ยาว ๒ กิโลเมตร ซึ่งจะทำให้มีผู้ได้รับผลกระทบมากขึ้น

รายการที่ ๓ รูปแบบและรายละเอียดอุโมงค์รถไฟฟ้าสายสีส้มสถานีประชาสงเคราะห์ ข้อมูลรายการนี้หากเปิดเผยจะทำได้ลักษณะของภาพสามมิติเท่านั้น

รายการที่ ๔ รูปแบบและรายละเอียดตัวสถานีประชาสงเคราะห์ ข้อมูลรายการนี้ยังไม่สามารถเปิดเผยได้เพราะในขณะนี้ยังไม่ได้ออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการทำประชาพิจารณ์ที่ผ่านชุมชนประชาสงเคราะห์และชุมชนชานเมือง ทุกครั้ง เอกสารแนวการเวนคืนที่ดินเส้นทางโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงผ่านชุมชนประชาสงเคราะห์และชุมชนชานเมือง เอกสารรูปแบบและรายละเอียดอุโมงค์รถไฟฟ้าสายสีส้มสถานีประชาสงเคราะห์ และรูปแบบรายละเอียดตัวสถานีประชาสงเคราะห์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้มตามแนวตะวันตก ซึ่งแม้ในขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการศึกษาและยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลการก่อสร้างรถไฟฟ้าที่มีผลกระทบต่อประชาชนในเขตพื้นที่โครงการ ซึ่งบุคคลเหล่านี้สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อความเข้าใจ และมีโอกาสโต้แย้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเพื่อจะเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินงานโครงการที่มีผลกระทบต่อสิทธิของประชาชนในพื้นที่โครงการเท่าที่จำเป็นและพอสมควรแก่เหตุ

ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในส่วนรายชื่อผู้เข้าร่วมการทำประชาพิจารณ์ จะปรากฏลายมือชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เข้าร่วมการทำประชาพิจารณ์ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล การเปิดเผยโดยการให้สำเนาจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นว่าเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้ให้เข้าตรวจดูได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยในส่วนรายชื่อผู้เข้าร่วมการทำประชาพิจารณ์ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูโดยไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม

ผู้อุทธรณ์ : **นายประทีป นิลวรรณ**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายประทีป นิลวรรณ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการรถไฟฟ้าสีส้ม ดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และมติการประชุมคณะกรรมการทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีส้ม ตามแนวตะวันตก เฉพาะช่วงสถานีประชาสงเคราะห์และสถานีศูนย์วัฒนธรรม ตั้งแต่รัฐบาลสมัยนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จนถึงรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี

๒. รายงานผลการศึกษาของบริษัทที่ปรึกษาทุกชุดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเส้นทางผ่านชุมชนประชาสงเคราะห์ และผลการศึกษาผ่านถนนดินแดง ถนนพระราม ๙ ซึ่งใช้ในการพิจารณาของคณะกรรมการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (คจร.)

การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รฟม ๐๑๔/๒๓๙๒ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเอกสารประกอบไปด้วยข้อความที่เป็นการแสดงความคิดเห็นของกรรมการแต่ละท่านอันเป็นความเห็นส่วนบุคคลที่หากมีการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นอันตรายต่อผู้แสดงความคิดเห็นได้ อีกทั้งผู้ให้ความเห็นไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนมติการประชุมเป็นมติให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ในการ

ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเอกสารต่างๆ ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป ซึ่งขณะนี้ รฟม.อยู่ระหว่างการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเอกสารต่างๆ ตามมติคณะกรรมการ รฟม. จึงยังไม่เป็นที่ยุติสำหรับการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ซึ่งหากเปิดเผยอาจทำให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตัวประชาชนและบุคคลทั่วไปที่ได้รับข้อมูลเกิดความสับสนและมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน อันอาจทำให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตัวประชาชนเองและประโยชน์สาธารณะได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่อยู่ในระหว่างขั้นตอนของการศึกษาออกแบบรายละเอียด และความเหมาะสมของโครงการ และเป็นเพียงความเห็นภายในของ รฟม. เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป ดังนั้น ในชั้นของการพิจารณาหน่วยงานต่างๆ ย่อมจะต้องนำเสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี แม้ว่าจะเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ รฟม. แต่ รฟม. ยังต้องดำเนินการศึกษาเพิ่มเติมและปรับปรุงแก้ไขเอกสารให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากที่สุดตามความเห็นของหน่วยงานต่างๆ ของโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ในขณะนี้จึงยังไม่แล้วเสร็จ หรือเป็นที่ยุติ อีกทั้ง เอกสารที่มีอยู่ก็เป็นเพียงความเห็นของหน่วยงานในเบื้องต้นเท่านั้น ซึ่งหากมีการเปิดเผยทั้งที่ยังไม่มีความชัดเจนแล้วอาจทำให้ประชาชนและบุคคลทั่วไปที่ได้รับข้อมูลเกิดความสับสนและมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน อันอาจทำให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตัวประชาชนเองและประโยชน์สาธารณะได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ รฟม.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ รฟม. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทน รฟม. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกอาศัยอยู่ในชุมชนประชาสงเคราะห์ได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้มตามแนวตะวันตก ช่วงสถานีประชาสงเคราะห์ ถึงสถานีศูนย์วัฒนธรรม ซึ่งตลอดมา รฟม. ได้ให้ข้อมูลต่อชาวบ้านไม่ตรงกัน ก่อให้เกิดความสับสน เช่น ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ รฟม.ได้เรียกผู้สูงอายุในชุมชนเพียง ๔-๕ คนไปให้ข้อมูลว่า การก่อสร้างเป็นเพียงการเจาะใต้ดินทั้งหมด และให้ชาวบ้านเหล่านั้นลงลายมือชื่อในเอกสารโดยที่ไม่ทราบว่าเป็นเอกสารอะไร ในปี ๒๕๕๖ รฟม. ได้จัดประชุมที่โรงแรมเอเชีย โดยชี้แจงว่าจะมีการเวนคืนที่ดินเฉพาะช่วงโรงเรียนดรุณพิทยาพาณิชยการ ซึ่งปิดกิจการไปแล้ว สำหรับส่วนอื่นจะไม่มีการเวนคืน และการก่อสร้างจะไม่ใช้วิธีเปิดหน้าดิน แต่จะใช้หัวเจาะแทน ต่อมาในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ รฟม. ได้ให้ข้อมูลว่าจะต้องเปิดหน้าดิน ตรงกลางทำเป็นถนน ด้านซ้ายและขวา

เป็นห้างสรรพสินค้า การก่อสร้างต้องเวนคืนฝั่งละ ๑๐๐ เมตร รวม ๒๐๐ เมตร ตลอดแนว โดยจะมีผู้ได้รับผลกระทบประมาณ ๓๑๓ ราย หลังจากนั้นในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๖ รฟม. ได้จัดประชุมชี้แจงที่โรงแรมแม็กซ์ โดยให้ข้อมูลว่าจะใช้วิธีก่อสร้างแบบ cut and cover ซึ่งจะมีการเวนคืนที่ดินเพียง ๑๖ เมตร และมีผู้เดือดร้อนประมาณ ๒๐๐ กว่าราย ต่อมาในช่วงปี ๒๕๕๗ รฟม. ได้จัดประชุมที่โรงแรมเซนจูรี่ เพื่อเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียระหว่างเส้นทางพระราม ๙ กับเส้นทางประชาสงเคราะห์ ปรากฏว่าบริษัท พรี เดเวลลอปเม้น คอนซัลท์ติ้ง จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาและได้รับการว่าจ้างจาก รฟม. ได้ศึกษาเปรียบเทียบเส้นทางระหว่างพระราม ๙ กับเส้นทางประชาสงเคราะห์ และพบว่าเส้นทางพระราม๙ เป็นเส้นทางที่ได้รับผลกระทบน้อยที่สุด การลงทุนน้อยกว่าเส้นทางเดิม และเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รฟม. มีหนังสือแจ้งว่า รฟม. พิจารณาปรับเปลี่ยนแนวเส้นทางเดิมที่ผ่านถนนประชาสงเคราะห์ให้ไปผ่านถนนดินแดงและถนนพระราม ๙ แทน แต่ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ รฟม. กลับมาก่อสร้างที่เส้นทางประชาสงเคราะห์เหมือนเดิม โดยไม่ชี้แจงข้อมูลที่ชัดเจน วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ รฟม. มีการลงพื้นที่ และอ้างว่ามีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องการเวนคืนที่ดินแล้ว ทั้งๆ ที่คนในชุมชนส่วนใหญ่ที่อยู่ตลอดแนวอุโมงค์ที่ต้องถูกเวนคืนที่ดินไม่เคยเข้ารับฟังการชี้แจงแต่อย่างใด จึงทำให้ชาวบ้านเกิดความสงสัยและกังวลใจ จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารไปยัง รฟม. จำนวน ๔ รายการ

ผู้แทน รฟม. ชี้แจงสรุปความได้ว่า รฟม. มีโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีส้ม โดยโครงการนี้มี ๒ ระยะ คือ แนวตะวันตก และแนวตะวันออก มีสถานีศูนย์วัฒนธรรมอยู่ตรงกลาง โดยภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ จะมีการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติในช่วงเส้นทางตามแนวตะวันออก คือ สุวินทวงศ์ไปศูนย์วัฒนธรรม แต่ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอมานั้น เป็นเส้นทางตามแนวตะวันตก คือ ศูนย์วัฒนธรรมไปตลิ่งชัน เส้นทางดังกล่าวได้มีการทำประชาพิจารณ์แล้ว แต่คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (คจร.) ซึ่งควบคุม รฟม. อีกที ได้พิจารณาและมีมติให้กลับไปใช้เส้นทางเดิม คือ เส้นทางศูนย์วัฒนธรรมไปตลิ่งชัน ซึ่งในปัจจุบันเส้นทางนี้ยังไม่เสร็จสิ้นในทุกๆ ด้าน เช่น การออกแบบ การศึกษาความเป็นไปได้ โดยโครงการนี้น่าจะใช้เวลาอีกหลายปีที่จะดำเนินการแล้วเสร็จ และในเรื่องนี้คณะรัฐมนตรีได้มีคำสั่งว่าการดำเนินการใดๆ ต้องได้รับมติจากคณะรัฐมนตรี ดังนั้น รฟม. จึงไม่สามารถออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดิน หรือการกระทำอื่นใดได้ รฟม. เห็นว่าโครงการยังไม่แล้วเสร็จ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการ รฟม. และมติการประชุมคณะกรรมการทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีส้ม ตามแนวตะวันตก เฉพาะช่วงสถานีประชาสงเคราะห์และสถานีศูนย์วัฒนธรรม รฟม. เห็นว่า เนื่องจากในขณะนี้โครงการยังไม่แล้วเสร็จ และยังไม่สรุปเส้นทางที่แน่นอน การเปิดเผยจึงอาจกระทบต่อคณะกรรมการ รฟม. ที่แสดง

ความคิดเห็นได้ ซึ่งการประชุมเป็นการถอดคำพูดของกรรมการแต่ละคน อีกทั้งมติที่ประชุม รฟม. ต้องการเปิดเผยเมื่อโครงการเสร็จสิ้นแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานผลการศึกษาของบริษัทที่ปรึกษาทุกชุดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเส้นทาง ผ่านชุมชนประชาสงเคราะห์ และผลการศึกษาผ่านถนนดินแดง ถนนพระราม ๙ ซึ่งใช้ในการพิจารณาของคณะกรรมการ รฟม. และ คจร. ข้อมูลข่าวสารรายการนี้เมื่อบริษัทที่ปรึกษาได้ส่งรายงานการศึกษา รฟม.จะนำผลการศึกษาเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ รฟม. เมื่อคณะกรรมการ รฟม. เห็นชอบ จะทำการเสนอ คจร. อีกครั้ง ซึ่ง คจร. ได้มีมติให้ไปศึกษาเพิ่มเติม และในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาเพิ่มเติมรายงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดย รฟม. ต้องการเปิดเผยข้อมูลเมื่อผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการ รฟม. และมติการประชุมคณะกรรมการทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีส้ม แนวตะวันตก เฉพาะช่วงสถานีประชาสงเคราะห์และสถานีศูนย์วัฒนธรรม และรายงานผลการศึกษาของบริษัทที่ปรึกษาทุกชุดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเส้นทาง ผ่านชุมชนประชาสงเคราะห์ และผลการศึกษาผ่านถนนดินแดง ถนนพระราม ๙ ซึ่งใช้ในการพิจารณาของคณะกรรมการ รฟม. และ คจร. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการพิจารณาเส้นทางการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีส้ม ตามแนวตะวันตก ซึ่งแม้ในขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการศึกษาและยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี แต่การเปิดเผยข้อมูลนี้จะทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบกระบวนการตัดสินใจของหน่วยงานของรัฐในเรื่องที่มีผลกระทบต่อสาธารณะ และมีโอกาสโต้แย้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเพื่อจะเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีในการดำเนินงานโครงการที่มีผลกระทบต่อสิทธิของประชาชนในพื้นที่โครงการเท่าที่จำเป็นและพอสมควรแก่เหตุ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในส่วนรายงานการประชุมมีการแสดงความคิดเห็นของกรรมการแต่ละคน ซึ่งการเปิดเผยชื่อของกรรมการที่แสดงความเห็นอาจเป็นอุปสรรคต่อความเป็นอิสระในการแสดงความเห็นต่อไปในอนาคตได้ จึงให้ปกปิดในส่วนชื่อของกรรมการที่แสดงความเห็น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ชื่อกรรมการที่แสดงความคิดเห็นให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมเรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๓๐๒/๑๐๕๙๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายเป็นข้อมูลที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่จำเป็นต้องปกปิดเป็นความลับ เนื่องจากมีความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ได้ลงสมัครสมาชิกองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดชลบุรี เขต ๑ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครหมายเลข ๑ และมี นาย ข. เป็นผู้สมัครหมายเลข ๒ ภายหลังการปิดรับสมัคร ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีได้มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ปรากฏว่าในอำเภอหนองใหญ่ มีผู้สมัครรายหนึ่ง ไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงถูกตัดสิทธิในการสมัครรับเลือกตั้ง แต่ในขณะเดียวกันผู้อุทธรณ์ได้ทราบจากชาวบ้านว่านาย ข. ผู้สมัครหมายเลข ๒ เคยมีชื่ออยู่ในบัญชีผู้เสียสิทธิการเลือกตั้ง ซึ่งจากแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีจะต้องตัดสิทธิการลงสมัครรับเลือกตั้งของนาย ข. และภายหลังจากนั้นอีก ๓ วัน ผู้ถูกตัดสิทธิจึงสามารถยื่นคำร้องขอคืนสิทธิได้ แต่กรณีของนาย ข. คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีกลับพิจารณาคืนสิทธิให้ก่อน ซึ่งทำให้นาย ข. มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งได้ และได้รับการเลือกตั้งในที่สุด ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำเรื่องคัดค้านการเลือกตั้ง ปรากฏว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งอ้างว่าผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิคัดค้านเกินเวลา จึงยกคำร้องของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณายืนตามความเห็นเดิม ผู้อุทธรณ์เกิดความสงสัยจึงได้ขอดูข้อมูลหลักฐานทั้งหมดที่ใช้ในการพิจารณา ได้แก่ สำเนาบัตรเลือกตั้ง หลักฐานผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง บัญชีรายชื่อผู้เสียสิทธิการเลือกตั้ง และหลักฐานการรับสมัครขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี โดยนำมาเปรียบเทียบกับต้นขั้วบัตรการเลือกตั้งของนาย ข. ปรากฏว่าลายมือชื่อดังกล่าวไม่เหมือนกัน ผู้อุทธรณ์จึงมั่นใจว่าน่าจะมีการปลอมแปลงเอกสาร ประกอบกับผลการพิจารณาคืนสิทธิให้แก่นาย ข. คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีได้อ้างว่า นาย ค. ปลัดอำเภอบางละมุง (ผู้อำนวยการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ ๖ อำเภอบางละมุง ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔) ได้ตรวจบัตรเลือกตั้งแล้วพบว่านาย ข. ได้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่านาย ค.ไม่มีอำนาจในการเปิดหีบบัตรเลือกตั้งได้ และได้ทำเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี และนาย ค. ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งตลอดเวลาของการตรวจสอบข้อเท็จจริงสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีไม่เคยเรียกผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำแต่อย่างใด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีได้พิจารณายกคำร้องของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมเรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอความเป็นธรรมเรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีการคืนสิทธิการเลือกตั้งให้นาย ข. ซึ่งจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี นาย ข. ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจริง เนื่องจากปรากฏลายมือชื่ออยู่บนต้นขั้วบัตรเลือกตั้ง และจากการตรวจสอบไม่พบว่ามีการปลอมแปลงลายมือชื่อตามที่มีการกล่าวอ้าง ซึ่งตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.

๒๕๕๔ ข้อ ๔๙ กำหนดให้การคืนสิทธิการเลือกตั้งกระทำได้โดยการขีดฆ่าชื่อผู้เสียสิทธิเลือกตั้งนั้นออกจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เห็นชอบกับข้อพิจารณาในการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลรายงานสรุปการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาเห็นว่าการเปิดเผยน่าจะเกิดความไม่ปลอดภัยของพยานผู้มาให้ถ้อยคำได้ จึงพิจารณาไม่เปิดเผยข้อมูลตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานสรุปการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมเรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนของผู้กล่าวหา และการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนทราบได้ อย่างไรก็ตาม มีข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดข้อมูลเฉพาะในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้กำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔ เพื่อขอข้อมูลสำนวนการสอบสวนกรณีร้อยตำรวจตรี ข. หลอกลวงผู้อุทธรณ์ว่าไม่มีภรรยา พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๐.๕๔/๒๒๓๖ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงบุคคลซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการและมีผู้เกี่ยวข้องหลายคน จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนว่า ร้อยตำรวจตรี ข. หลอกลวงผู้อุทธรณ์ว่าไม่มีภรรยา ต่อมากองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๔ ได้มีคำสั่งลงโทษกักขังร้อยตำรวจตรี ข. เนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานใช้กิริยาวาจาหรือประพฤติตนในลักษณะที่ไม่สมควร ผู้อุทธรณ์ จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนกรณีดังกล่าว แต่กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าตรวจดูคำให้การของพยานในสำนวนการสอบสวนกรณีร้อยตำรวจตรี ข. หลอกลวงผู้อุทธรณ์ว่าไม่มีภรรยาที่กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน แล้วพบว่าคำให้การของพยานไม่ตรงกับความเป็นจริงและมีบางส่วนที่เป็นการ

หมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนดังกล่าวทุกรายการ เพื่อตรวจสอบว่ามีการแก้ไขบิดเบือนข้อเท็จจริงเพื่อช่วยเหลือร้อยตำรวจตรี ข. หรือไม่

ผู้แทนกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ในส่วนของคำให้การของพยานซึ่งให้การไม่เป็นประโยชน์กับผู้อุทธรณ์ อาจมีการนำไปฟ้องร้องคดีทำให้พยานได้รับผลกระทบ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนกรณีร้อยตำรวจตรี ข. หลอกลวงผู้อุทธรณ์ว่าไม่มีภรรยา ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การดำเนินการทางวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๘/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับสำเนาหนังสือ ที่ อด ๐๐๓๒.๐๐๕/๔๒๖๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์ : **นายแพทย์ ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรธานี ขอคัดสำเนาหนังสือ ที่ อด ๐๐๓๒.๐๐๕/๔๒๖๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ พร้อมเอกสารประกอบทั้งหมด

ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรธานีมีหนังสือต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า อนุญาต เว้นตามข้อสงวนของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรธานี จำนวน ๒ รายการดังนี้

๑. คำสั่งโรงพยาบาลอุดรธานี ที่ ๓๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

๒. บันทึกข้อความ ที่ อด ๐๐๒๗.๑/๒๘๔๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เรื่อง รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นรายละเอียดของการสอบสวนการทุจริตในการเบิกค่าตอบแทนของเวรพนักงานขับรถรับส่งผู้ป่วย ปี ๒๕๕๒ ซึ่งจัดทำโดยนาง ข.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรธานี ขอคัดสำเนาหนังสือ ที่ อด ๐๐๓๒.๐๐๕/๔๒๖๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ พร้อมเอกสารประกอบทั้งหมด แต่ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรธานีได้เปิดเผยข้อมูลบางส่วนให้ผู้อุทธรณ์ แต่ไม่ให้สำเนาเอกสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดอุดรธานีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อด ๐๐๑๗.๓/๖๓๑ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรธานีได้ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว และการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากบันทึกข้อความของฝ่ายบริหารงานทั่วไป โรงพยาบาลอุดรธานี ที่ อด ๐๐๒๗.๑/๒๘๔๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารลับ มีการระบุชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องชัดเจน หากเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องได้

ต่อมา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ชี้แจงเหตุผลที่ต้องขอสำเนาเอกสารดังกล่าวว่า การที่ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษเรื่องการทุจริตในการเบิกค่าตอบแทนของเวรพนักงานขับรถรับส่งผู้ป่วย ซึ่งจัดทำโดยนาง ข. ตำแหน่งลูกจ้างประจำกลุ่มงานพยาบาล ได้ส่งรายชื่อพนักงานขับรถและพยาบาลที่ไม่เคยขึ้นเวรมาเบิกซึ่งเรื่องเกิดขึ้นมาตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อมีการร้องเรียน นายแพทย์ ค. อดีตผู้อำนวยการโรงพยาบาลอุดรธานี ได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นมาสอบสวน แล้วปกป้องผู้กระทำผิดอีกหลายคน และได้ให้นาง ข. ลาออกจากงาน และให้พนักงานขับรถลงนามยอมรับผิดแล้วเอาเงินมาคืน เสร็จแล้วก็นำเงินสวัสดิการโรงพยาบาลอุดรธานีมาชดใช้แทนทั้งหมด ทำให้เจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลอุดรธานีจำนวนมากมีความเห็นว่าเป็นการปกปิดช่วยเหลือพวกพ้องกัน ซึ่งเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ถ้าไม่มีการตรวจสอบจนถึงที่สุดจะทราบได้อย่างไรว่าเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์นั้นเป็นจริงหรือเป็นเท็จ เพราะถ้าเรื่องนี้เป็นจริงก็ต้องดำเนินการต่าง ๆ กับผู้เกี่ยวข้องให้ถูกต้องตามระเบียบวินัยและข้อกฎหมายต่าง ๆ และผู้อุทธรณ์ควรได้รับบำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือถ้อยคำในฐานะพยานต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษได้ แต่ถ้าเป็นเท็จก็จะมีผลต่อผู้อุทธรณ์ที่มีการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำสั่งโรงพยาบาลอุดรธานี ที่ ๓๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และบันทึกข้อความที่ อด ๐๐๒๗.๑/๒๘๔๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยการสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนต้องการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวว่าถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกุดดู่ จังหวัดหนองบัวลำภู เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลกุดดู่ จังหวัดหนองบัวลำภู**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์อดีตนายกเทศมนตรีตำบลกุดดู่ ถูกตั้งคณะกรรมสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลกุดดู่แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในเช็ค จัดทำเช็คเบิกจ่ายเงินเกินกว่ารายการที่ต้องเบิกจ่ายจริงและนำเงินส่วนต่างไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว เบิกจ่ายค่าวัสดุและจัดฝึกอบรมโดยไม่มีการจัดซื้อและฝึกอบรมจริง และจัดทำเช็คเบิกจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลกุดดู่ได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลกุดดู่ เพื่อขอสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีดังกล่าว

เทศบาลตำบลกุดดู่มีบันทึกท้ายหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นความลับและเป็นข้อมูลการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลตำบลกุดดู่ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลกุดดู่ได้มีคำสั่ง ที่ ๗๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีมีเงินขาดบัญชีและเบิกจ่ายเงินเป็นเท็จ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้สอบสวนเสร็จสิ้นฟังได้ว่ามีการกระทำความผิดเป็นเหตุให้เทศบาลตำบลกุดดู่ได้รับความเสียหาย และได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังกรมบัญชีกลาง

พิจารณาความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแล้ว เทศบาลตำบลกุดดู่จึงได้มีคำสั่งที่ ๒๓๐/๒๕๕๗ ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ทางราชการ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอดีตนายกเทศมนตรีตำบลกุดดู่เป็นผู้ที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีดังกล่าวด้วย จึงมีคำขอสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีดังกล่าว แต่เทศบาลตำบลกุดดู่ปฏิเสธการเปิดเผย

ชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลกุดดู่มีหนังสือ ที่ นภ ๖๘๐๑/- ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และมีผู้ต้องรับผิดตามคำสั่งเทศบาลตำบลกุดดู่ ที่ ๒๓๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และเทศบาลตำบลกุดดู่ได้มีคำสั่งเรียกให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ตามคำสั่งเทศบาลตำบลกุดดู่ ที่ ๗๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยเทศบาลตำบลกุดดู่ได้มีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องรับผิดจากการสอบสวนดังกล่าวจึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารนั้น ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อและนามสกุลของพยานและข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าพยานคือใคร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลกุดดู่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อและนามสกุลของพยานและข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าพยานคือใคร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานีเกี่ยวกับชื่อพยาน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๒ ฉบับ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี ขอข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

๑. สรรพเอกสารของเจ้าหน้าที่ทุกระดับทุกขั้นตอนที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ตั้งแต่ได้รับหนังสือร้องเรียน ขั้นตอนตรวจสอบข้อเท็จจริง จนถึงการดำเนินการทางวินัยของจังหวัดและกระทรวง

๒. เอกสารประกอบข้อเท็จจริง

๒.๑ ในข้อ ๒.๑ เอกสารหมายเลข ๒ เหตุผลขอลาออกของนายสันติ ศรีนิล

๒.๒ ในข้อ ๒.๒ เอกสารหมายเลข ๓ เหตุผลการลาออกของนายไชยรัตน์ รังษา

๒.๓ ในข้อ ๒.๓ เอกสารหมายเลข ๔ เหตุผลการลาออกของนางพรสวรรค์ จันโทภาส

๓. บันทึกฝ่ายกลั่นกรองในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

๔. บันทึกความเห็นของฝ่ายเลขานุการ นิติกร กระทรวงสาธารณสุข

๕. สรรพเอกสารในการปฏิบัติราชการทางปกครองของการดำเนินการทางวินัยที่ลงโทษผู้อุทธรณ์ในครั้งนี้ ในระดับกระทรวง

๖. เอกสารพยานสอบข้อเท็จจริงทั้งสองฝ่าย

๗. บันทึกแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานีมีบันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่ได้รับและพบว่ามีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๙ และวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี ขอทราบเหตุผลในการปกปิดชื่อพยาน

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานีมีหนังสือ ลับ ที่ อด ๐๐๓๒/๖๖ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ชี้แจงเหตุผลการปกปิดชื่อพยาน ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและหากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรืออาจจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรและเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๔ มาตรา ๑๕ (๔) (๕) (๖) และในการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ให้ข้อมูล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และผู้นั้นมีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ... ซึ่งในกรณีดังกล่าวจะต้องให้ผู้เป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวให้ความยินยอมเสียก่อนจึงจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ได้ และตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน ลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ๒ การคุ้มครองพยาน ข้อ ๗ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้ (๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ (๒) ไม่ใช้อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรมซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของผู้นั้นในทางเสียหาย และ (๓) ให้ความคุ้มครองมิให้ผู้นั้นถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุที่มีการให้ข้อมูลหรือถ้อยคำ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นมิได้ให้เหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนชื่อของพยาน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานควบคุมโรคและภัยสุขภาพ ถูกลงโทษไล่ออก จึงต้องการข้อมูลในรายการข้างต้นไปเพื่ออุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี มีหนังสือ ที่ อด ๐๐๓๒.๐๐๕/๗๖๕๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อด ๐๐๓๒.๐๐๕/๘๖ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า คำให้การพยานชั้นตรวจสอบข้อเท็จจริง ชั้นสืบสวน และชั้นสอบสวนทางวินัย

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานีได้ปกปิดเฉพาะในส่วนชื่อ ที่อยู่ของพยาน เท่านั้น ด้วยเหตุผลดังที่ปรากฏในหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บันทึกฝ่ายกลั่นกรองในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ และรายการที่ ๔ บันทึกความเห็นของฝ่ายเลขานุการ นิติกร กระทรวงสาธารณสุข ไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนเฉพาะชื่อของพยาน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บันทึกฝ่ายกลั่นกรองในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ และรายการที่ ๔ บันทึกความเห็นของฝ่ายเลขานุการ นิติกร กระทรวงสาธารณสุข ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิด ซึ่งในขณะนี้การดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออก การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง เมื่อพิจารณาคำให้การของพยานก็เป็นเพียงการบอกเล่าเหตุการณ์ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเท่านั้น มิได้มีการกล่าวหาหรือพาดพิงถึงบุคคลที่สามในอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยชื่อของพยาน จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เช่นใด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ชื่อพยานจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บันทึกฝ่ายกลั่นกรองในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ และรายการที่ ๔ บันทึกความเห็นของฝ่ายเลขานุการ นิติกร กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานีชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานีเปิดเผยชื่อพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับเอกสารดำเนินงานในเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นายวิละ อุดม**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายวิละ อุดม ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอเอกสารดำเนินงานในเรื่องร้องเรียน ขั้นตอนวิธีการดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการที่ร่วมลงมติ และลายมือชื่อการปฏิบัติหน้าที่และรับสิทธิประโยชน์รวมทั้งเอกสารทุกฉบับที่หน่วยงานอื่นๆ ส่งมาชี้แจง

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๒/๐๓๓๘ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยเอกสารหลักฐานในส่วนที่ผู้อุทธรณ์ได้จัดทำขึ้นและได้ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนเอกสารหลักฐานอื่นๆ ต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ส่งมอบ คือ เอกสารที่ยื่นโดยผู้อุทธรณ์ และอยู่ในสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจ ของนายภิรมย์ สมร่าง ซึ่งผู้อุทธรณ์ตรวจพบจำนวนมาก และร้องขอให้ผู้อำนวยการ และนางจอย นำเข้าประกอบในการร้องขอความคุ้มครองพยาน และตรวจสอบผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ทั้ง ๓ ราย กับพวก

๒. เอกสารต่างๆ ที่ผู้อุทธรณ์แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่กระบวนการยุติธรรมที่เจ้าหน้าที่รัฐทุจริต ประพฤติมิชอบ เพื่อประกอบการร้องเรียนและเข้าคุ้มครองพยาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ช. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนการรถไฟแห่งประเทศไทย และหน่วยงานต่างๆ ไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวนมาก ต่อมาผู้อุทธรณ์ต้องการได้เอกสารการร้องเรียนทั้งหมดของตนคืน รวมทั้งเอกสารที่หน่วยงานราชการอื่นส่งมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้เฉพาะคำร้องของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เข้าชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีเรื่องร้องเรียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวนมาก และทุกครั้งผู้อุทธรณ์จะยื่นคำขอคุ้มครองพยาน ซึ่งตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เหตุอันควรเชื่อว่าผู้ร้องขอจะไม่ได้รับความปลอดภัย และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งในกรณีของผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการสอบถามไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเคยให้ความคุ้มครองผู้อุทธรณ์มาก่อน และมีการยกเลิกการคุ้มครองพยานในภายหลัง โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้เหตุผลว่า ไม่ปรากฏเหตุในการให้ความคุ้มครอง และจากการแสวงหาข้อเท็จจริงอื่นๆ ก็ไม่ปรากฏเหตุอันควรเชื่อว่าผู้อุทธรณ์จะไม่ได้รับความปลอดภัย คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติไม่ให้ความเห็นชอบในการให้ความคุ้มครองพยาน ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความคุ้มครองพยานของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เปิดเผยในส่วนเอกสารซึ่งผู้อุทธรณ์ส่งมาประกอบการร้องเรียนให้ทั้งหมดแล้ว เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่ส่งมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ได้เปิดเผยเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่และมีข้อห้ามตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนหมายเหตุที่ผู้อุทธรณ์ระบุในหนังสืออุทธรณ์ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการนั้น ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์เองและได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ไปหมดแล้ว

วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เริ่มร้องเรียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ในเรื่องของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่มีการรื้อถอนตลาดนัดซันเดย์ และฟ้องขับไล่ผู้ประกอบการ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในผู้ประกอบการในตลาดนัดซันเดย์ และผู้อุทธรณ์ได้ทยอยฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ตามมาอีกหลายหน่วยงาน ในการร้องเรียน

ทุกครั้งผู้อุทธรณ์ได้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเริ่มต้นขอคุ้มครองพยานในปี ๒๕๔๘ ซึ่งในครั้งที่มีร้องเรียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช. ยังไม่มีการแยกส่วนภายในออกเป็นสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ และสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ทราบว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่ให้ความเห็นชอบในการคุ้มครองพยานแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเกิดความสงสัยว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้นำเอกสารพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยยื่นประกอบการร้องเรียนและขอคุ้มครองพยาน ซึ่งในปัจจุบันกระจายอยู่ในสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ สำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจ และอยู่ในตู้มั่นคง (ตู้เก็บเอกสารที่ยุติเรื่องแล้วตามคำบอกกล่าวของนายภิรมย์ สมร่าง) มาประกอบการพิจารณาหรือไม่ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ต้องการได้ข้อมูลการคุ้มครองพยานที่ได้จัดส่งไปให้สำนักงาน ป.ป.ช. คืน เพื่อที่จะนำข้อมูลดังกล่าวเสนอไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ใหม่อีกครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์ให้สำนักงาน ป.ป.ช. นำข้อมูลทั้งหมดของผู้อุทธรณ์รวมไว้ในที่เดียวกัน ซึ่งในขณะนี้ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับ คือ

๑. เอกสารที่ยื่นโดยผู้อุทธรณ์ซึ่งอยู่ในสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจที่อยู่กับนายภิรมย์ สมร่าง โดยผู้อุทธรณ์ตรวจพบแล้วจำนวนมากและร้องขอให้ผู้อำนวยการ (หัวหน้าของนางจอย) และนางจอย (พนักงานรับเรื่องของ ป.ป.ช.) นำเข้าประกอบในการร้องขอความคุ้มครองพยาน และตรวจสอบผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ทั้ง ๓ ราย กับพวก ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลประกอบการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เองที่ได้นำส่งต่อสำนักงาน ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้เฉพาะคำร้องของผู้อุทธรณ์เท่านั้น แต่ในส่วนเอกสารประกอบอื่นๆ ไม่ได้เปิดเผยให้

๒. เอกสารต่างๆ ที่ผู้อุทธรณ์แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่กระบวนการยุติธรรมในกรณีเจ้าหน้าที่รัฐทุจริต ประพฤติมิชอบ เพื่อประกอบการร้องเรียนและเข้าคุ้มครองพยาน ซึ่งเป็นเอกสารของผู้อุทธรณ์เอง และส่งให้สำนักงาน ป.ป.ช. ในกรณีการร้องเรียนการรถไฟแห่งประเทศไทยซึ่งปัจจุบันอยู่ในตู้มั่นคง และเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนร้องทุกข์ไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และกรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ในสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ

๓. เอกสารที่หน่วยงานอื่น คือ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ส่งเอกสารของผู้อุทธรณ์ไปให้สำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อประกอบการพิจารณา

วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เข้าชี้แจงอีกครั้ง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับ คือ

๑. เอกสารประกอบการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ และ

๒. หนังสือของส่วนราชการอื่นๆ ที่มีถึงสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับกรณีการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ดังต่อไปนี้ การรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม ทำเนียบรัฐบาล สำนักงานตำรวจ

แห่งชาติ สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ กองบังคับการตำรวจนครบาล ๒ (บกน.๒) กองบังคับการปราบปราม ส่วนปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ปปป.ตร.)

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า เอกสารประกอบการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ทั้งหมดได้เคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่หากผู้อุทธรณ์ยังประสงค์จะให้เปิดเผยอีกครั้งก็ไม่ขัดข้อง พร้อมกันนี้ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้นำเอกสารประกอบการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ทั้งหมดให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดู ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วเห็นว่าใช่ข้อมูลข่าวสารที่ตนเคยยื่นต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนหนังสือของส่วนราชการอื่นๆ ที่มีถึงสำนักงาน ป.ป.ช. นั้น เนื่องจากผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มาชี้แจงปฏิบัติหน้าที่ในสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจ แต่ไม่ทราบว่าในส่วนงานอื่นของสำนักงาน ป.ป.ช. มีข้อมูลข่าวสารนี้อยู่หรือไม่

ต่อมาในช่วงกลางเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ประสานทางโทรศัพท์โดยแจ้งว่าจะจัดส่งหนังสือของส่วนราชการอื่นๆ ที่มีถึงสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับกรณีการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ แต่เนื่องจากต้องนำเรื่องเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่ออนุญาตก่อน คณะกรรมการฯ ได้รอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงาน ป.ป.ช. แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ยังไม่จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๘/๓๙๑๗ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ช.จัดส่งข้อมูลภายในวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ก็มิได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาภายในเวลาที่กำหนด คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๘/๔๒๕๐ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งข้อมูลอีกครั้งภายในวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ แต่จนบัดนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. ก็มิได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ

๑.เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ส่งมอบเพื่อประกอบการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลของผู้อุทธรณ์เอง จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และสำนักงาน ป.ป.ช. ยินดีที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

๒. เอกสารที่หน่วยงานอื่นส่งถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องที่เกี่ยวกับการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารนี้คณะกรรมการฯ ได้เรียกไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. หลายครั้ง แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่จัดส่งข้อมูลมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงพิจารณาจากคำชี้แจงและพยานหลักฐานเพียงเท่าที่ปรากฏในกระบวนการพิจารณาเท่านั้น และเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบ

กับคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นได้ว่า เอกสารที่หน่วยงานอื่นส่งถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ส่งมอบเพื่อประกอบการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเอกสารที่หน่วยงานอื่นส่งถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับสำนวนคดีเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นายบัณฑิต พุ่มทิพย์**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายบัณฑิต พุ่มทิพย์ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือไม่ลงวันที่ เดือน ปี จำนวน ๑ ฉบับ และหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ จำนวน ๔ ฉบับ ถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๕๕๑/๒๕๕๘ ทั้งหมดที่กฎหมายกำหนดให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดถ่ายได้ รวมทั้งคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ปรากฏชื่อผู้ตรวจการแผ่นดินในฐานะผู้วินิจฉัย

๒. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๖๘๓/๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเอกสารที่มีอยู่ในสำนวนคดีทั้งหมด รวมทั้งคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ปรากฏชื่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ลงชื่อในฐานะผู้วินิจฉัย

๓. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๖๘๔/๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเอกสารที่มีอยู่ในสำนวนคดีทั้งหมด รวมทั้งคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ปรากฏชื่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ลงชื่อในฐานะผู้วินิจฉัย

๔. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๖๘๕/๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเอกสารที่มีอยู่ในสำนวนคดีทั้งหมด รวมทั้งคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ปรากฏชื่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ลงชื่อในฐานะผู้วินิจฉัย

๕. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๑๐๐๐/๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเอกสารที่มีอยู่ในสำนวนคดีทั้งหมด รวมทั้งคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ปรากฏชื่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ลงชื่อในฐานะผู้วินิจฉัย เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ต่อไป

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๘/๑๑๕๖ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๑๐/๑๖๒๒ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

๑. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๕๕๑/๒๕๕๘ แจ้งเปิดเผยสำเนาหนังสือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ คพศ. ๙๙๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ชี้แจงข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และสำเนาหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๘/๘๑๕ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยไม่ได้ให้เหตุผล

๒. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๖๘๓/๒๕๕๘ และ ๓. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๖๘๔/๒๕๕๘แจ้งเปิดเผยหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๒ ฉบับ บันทึกสรุปเรื่องและความเห็นของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน และหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ถึงผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

๔. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๖๘๕/๒๕๕๘ แจ้งเปิดเผยหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ บันทึกสรุปเรื่องและความเห็นของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน และหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ถึงผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

๕. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๑๐๐๐/๒๕๕๘ แจ้งเปิดเผยหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ พร้อมเอกสารประกอบ หนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ถึงผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับแล้วเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ บันทึกสรุปเรื่องและความเห็นของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดินโดยมีการปกปิดข้อมูลส่วนตัวของบุคคลอื่น เนื่องจากอาจเกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นในเรื่องร้องเรียนเลขที่ ๕๕๑/๒๕๕๘ และข้อมูลส่วนตัวของบุคคลอื่นที่มีการปกปิดในเรื่องร้องเรียนเลขที่ ๑๐๐๐/๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่างๆ ไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้รับเรื่องของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาเป็นเรื่องร้องเรียนที่ ๕๕๑/๒๕๕๘ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๘ ที่ ๖๘๔/๒๕๕๘ ที่ ๖๘๕/๒๕๕๘ และที่ ๑๐๐๐/๒๕๕๘ ตามลำดับ ในเวลาต่อมาสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้แจ้งผลการพิจารณายุติเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน แต่ได้รับแจ้งว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้บางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งในส่วนที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ เอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดถ่ายได้

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ที่ ผผ ๑๙/๑๒๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งส่งผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนได้แก่ ๑. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๕๕๑/๒๕๕๘ และ ๒. เรื่องร้องเรียนเลขที่ ๑๐๐๐/๒๕๕๘ โดยเรื่องร้องเรียนที่ ๕๕๑/๒๕๕๘ เป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้จัดการใหญ่ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้เปิดเผยสำเนาหนังสือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ คพศ. ๙๙๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งชี้แจงข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน สำเนาหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๘/๘๑๕ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ คำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ปรากฏลายมือชื่อของผู้ทำหน้าที่วินิจฉัย และหนังสือที่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนมีถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน (ตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๘/๑๑๕๖ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘) และสำเนาหนังสือที่ผู้ตรวจการแผ่นดินมีถึงผู้อุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว (ตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๘/๑๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙) เว้นแต่ หนังสือมอบอำนาจของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่มอบอำนาจให้ผู้รับมอบอำนาจชี้แจงต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน เนื่องจากหนังสือดังกล่าวไม่ปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน สำหรับเรื่องร้องเรียนเลขที่ ๑๐๐๐/๒๕๕๘ เป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าไม่แจ้งผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนซึ่งผู้อุทธรณ์เคยร้องเรียนเจ้าพนักงานปราบปรามการทุจริตว่าไม่ให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายคำให้การของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลในเรื่องร้องเรียนนี้ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้เปิดเผยข้อมูลให้ทั้งหมดแล้ว เว้นแต่ชื่อของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และหมายเลขโทรศัพท์ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ติดต่อประสานงานด้วย เนื่องจากเกรงว่าหากเปิดเผยอาจก่อให้ความเดือดร้อนแก่เจ้าหน้าที่คนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารที่เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. เรื่องร้องเรียนที่ ๕๕๑/๒๕๕๘ มีข้อมูลที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินยังไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ ได้แก่ หนังสือมอบอำนาจของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่มอบอำนาจให้ผู้รับมอบอำนาจชี้แจงต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ข้อมูลข่าวสารนี้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินอ้างว่าไม่ปรากฏใน

เอกสารประกอบการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์อาจร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวต่อไปได้

๒. เรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๐๐/๒๕๕๘ ข้อมูลที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินยังไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ ได้แก่ ชื่อของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และหมายเลขโทรศัพท์ของสำนักงาน ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารนี้เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐโดยผ่านเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยชื่อของบุคคลนั้นจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเปิดเผยชื่อของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และหมายเลขโทรศัพท์ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ปรากฏในสำนวนคดีเรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๐๐/๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ **: นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา จังหวัดนครราชสีมา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา ทุกคน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. รอบการประเมินครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗)

๒. รอบการประเมินครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๗ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗)

๓. รอบการประเมินครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘)

๔. รอบการประเมินครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘)

องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา มีคำสั่งอนุญาตให้เฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์ สำหรับของบุคคลอื่นต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน พร้อมแนบเหตุผลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และมาตรา ๑๕ (๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ องค์การ

บริหารส่วนตำบลกฤษณา ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา สืบเนื่องจากมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการพนักงานจ้างตามภารกิจ โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า ไม่มีการแจ้งผลการประเมินให้ทราบ การประเมินไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครราชสีมา เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์จึงขอถ่ายสำเนาแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป ทุกคน รอบการประเมินครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗) รอบการประเมินครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๗ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗) รอบการประเมินครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘) และรอบการประเมินครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘) เพื่อใช้ดูและหาข้อเปรียบเทียบว่า แบบประเมินของพนักงานจ้างรายอื่นได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงในเอกสารการประเมินเช่นเดียวกับแบบประเมินของผู้อุทธรณ์หรือไม่ ซึ่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณามีความเห็นว่า เอกสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับประวัติการทำงานของพนักงานจ้างคนอื่นๆ หลายคนด้วยกัน เห็นควรแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลรับทราบยินยอมก่อนจะอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ถ่ายสำเนาได้ตามคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารการประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา ทุกคน รวม ๔ รอบการประเมิน (๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘) จำนวน ๑๒ ราย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานในการดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเจ้าหน้าที่ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการและทำให้ผู้ถูกประเมินผลการปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการประเมินดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงค่าน้ำประปา

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: เทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลบางหลวง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางพูน ถูกจังหวัดปทุมธานีเรียกให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่างเทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลบางพูนขอสรุปผลสอบข้อเท็จจริงกรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐

เทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๓๙๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลการสอบข้อเท็จจริงกรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐ นั้น เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยหรือส่งข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอสรุปผลสอบข้อเท็จจริงกรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐ แต่เทศบาลตำบลบางพูนปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๖๐๘ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลบางพูนได้ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๒ ชุด คือ การสอบข้อเท็จจริงกรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ เมื่อวันที่

๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ต่อมาจึงตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ซึ่งในส่วนของสำนวนการสอบข้อเท็จจริง กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐ ได้ชี้มูลให้ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย นาง ข. นาย ค. นาย ง. และนางสาว จ. ในฐานความผิดปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง โดยการดำเนินการทางวินัยรายนาย ง. นั้น คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดปทุมธานี ได้พิจารณาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ มีมติให้ว่ากล่าวตักเตือน จึงถือว่า การดำเนินการทางวินัยสิ้นสุด ส่วนในรายนาย ค. และนาง ข. เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานี ส่วนรายนางสาว จ. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองสี่ ยังไม่รายงานผลการดำเนินการทางวินัยให้เทศบาลตำบลบางพูนทราบ นอกจากนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ประกอบกับทางคดีอาญาอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและมีการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยมีการรายงานการดำเนินการทางวินัยรายนาย ง. รายนาย ค. และรายนาง ข. โดยราย นาย ง. นั้น การดำเนินการทางวินัยถือว่าสิ้นสุดแล้ว ส่วนในรายอื่นการดำเนินการทางวินัยถือว่ายังไม่สิ้นสุด ซึ่งเห็นได้ว่าการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวใช้เวลาพิจารณาเป็นเวลานานเกินสมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวาขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอ เปดเผยใหผูอุทธรณทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางพูนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ **: นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: เทศบาลตำบลบางพูน จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการพัสดุ ๖ ว เทศบาลตำบลบางพูน มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอสำนวนข้อเท็จจริงและสำนวนความรับผิดทางละเมิดที่ชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์

เทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๓๔๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลการสอบข้อเท็จจริง กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ นั้น เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยหรือส่งข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอได้ และข้อมูลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ นั้น เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยหรือส่งข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางพูน ขอสำนวนข้อเท็จจริงและสำนวนความรับผิดทางละเมิดที่ชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์ แต่เทศบาลตำบลบางพูนปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลบางพูนมีหนังสือ ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๖๘๙

ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปท ๕๓๙๐๗/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจง สรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลบางพูนได้ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๒ ชุด คือ การสอบข้อเท็จจริง กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ต่อมาจึงตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ซึ่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริง กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ ได้มีการร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญากับนายทวี กล่อมใจ และนางสาววรรณา กรองกรุด และดำเนินการทางวินัยกับนางสาววรรณา กรองกรุด นางสาวนภัสศรณ์ รักเชื้อกุลวัฒน์ นางโชติกา หวังสิน นางพรวิภา กันแก้ว นายสถาพร วงศ์พานิช นางสุกาญญา ดนตรีเจริญ และนางสาวดาราพร คุ้มทรัพย์ โดยการดำเนินการทางวินัยรายนางโชติกา หวังสิน และนางสาวนภัสศรณ์ รักเชื้อกุลวัฒน์ เห็นสมควรว่ากล่าวตักเตือน รายนางสาววรรณา กรองกรุด เห็นสมควรให้ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และรายนางพรวิภา กันแก้ว ถูกภาคทัณฑ์ ซึ่งเทศบาลตำบลบางพูนและเทศบาลเมืองบางคูวัดได้รายงานการดำเนินการทางวินัยให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานีพิจารณาแล้ว รายนายสถาพร วงศ์พานิช คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดปทุมธานี เห็นว่าสมควรงดโทษภาคทัณฑ์ เป็นให้ว่ากล่าวตักเตือน รายนางสุกาญญา ดนตรีเจริญ อยู่ระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน และรายนางสาวดาราพร คุ้มทรัพย์ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองสี่ ยังไม่รายงานการดำเนินการทางวินัยให้เทศบาลตำบลบางพูนหทางวินัยถือว่ายังไม่สิ้นสุด นอกจากนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ประกอบกับทางคดีอาญาอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

สำหรับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ ที่ได้มีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะมีคำให้การของพยานผู้ที่เกี่ยวข้องหลายรายซึ่งหากเปิดเผยไปอาจจะเกิดปัญหากรณีมีการนำถ้อยคำพยานไปโต้แย้งพยานด้วยกันเองจนอาจเกิดความไม่ปลอดภัยกับพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑.สำนวนสอบข้อเท็จจริง กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่างเทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งได้สอบสวนเสร็จสิ้นแล้วและได้มีการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย นายสถาพร วงศ์พานิช นางโชติกา หวังสิน นางสาวนภัสศรณ์ รักเชื้อกุลวัฒน์ นางสาววรรณา กรองกรุด และนางพรวิภา กันแก้ว ซึ่งปรากฏผลต่อมาว่า การดำเนินการทางวินัยรายนายสถาพร วงศ์พานิช ได้เสร็จสิ้นแล้ว คงเหลือรายนางโชติกา หวังสิน นางสาวนภัสศรณ์ รักเชื้อกุลวัฒน์ นางสาววรรณา กรองกรุด นางพรวิภา กันแก้ว

นางสุกาญญา ดนตรีเจริญและนางสาวดาราพร คุ้มทรัพย์ ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ แต่เห็นได้ว่าการดำเนินการทางวินัยรายนางโชติกา หวังสิน นางสาวนภัสศรณ์ รักเชื้อกุลวัฒน์ นางสาววรรณา กรองกรุด นางพรวิภา กันแก้ว นางสุกาญญา ดนตรีเจริญและนางสาวดาราพร คุ้มทรัพย์ ได้ใช้ระยะเวลาดำเนินการเนิ่นนานเกินสมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวา ขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอควรเปดเผยให้ทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

๒. สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ เห็นว่า เปนขอมูลขาวสารในกระบวนการสอบขอเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่เสร็จสิ้นแลว โดยจังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว การเปดเผยยอมไมทำใหการบังคับใชกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไมอาจสำเร็จตามวัตถุประสงคได ตามมาตรา ๑๕ (๒) แหงพระราชบัญญัติขอมูลขาวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูตองรับผิดชดใชคาสินไหมทดแทน จึงเปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวาขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอเปดเผยให้ผูอุทธรณทราบได อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางพูนเปิดเผยสำนวนการสอบข้อเท็จจริง กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปา กองช่าง เทศบาลตำบลบางพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ และสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีเงินขาดบัญชีของกิจการประปาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ – ๒๕๕๓ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่า ผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินได้ร้องเรียนกล่าวหา นาย ข. หัวหน้าพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินว่าใช้อำนาจโดยมิอคติ และผู้จัดการกองสืบสวนสอบสวนการประพฤติมิชอบ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นและได้นำเสนอ รองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่สายทรัพยากรบุคคลและกำกับกิจการองค์กรว่า การกระทำของนาย ข. เข้าข่ายเป็นความผิดตามระเบียบบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอสำเนาการสอบสวนข้อเท็จจริงตามหนังสือ ที่ กบ. ๐๒-๓-๐๓/๑๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีคำสั่งต่อท้ายหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ลงวันที่๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ว่า ในเรื่องนี้ยังไม่สามารถให้สำนวนการสอบสวนตามที่ขอได้ เนื่องจากยังไม่เสร็จสิ้นกระบวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอสำเนาการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ ๐๒/๐๐๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า กรณีนี้อยู่ระหว่างการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หากแล้วเสร็จ บริษัทฯ จะดำเนินการแจ้งผลให้คณะกรรมการฯ ทราบต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัย การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศรีสะเกษ เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **โรงพยาบาลศรีสะเกษ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลศรีสะเกษ ถูกกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติงานตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงโรงพยาบาลศรีสะเกษ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. ผลการสอบสวนข้อเท็จจริง

๒. สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ เช่น คำวินิจฉัย/คำสั่งการของผู้บังคับบัญชาทุกระดับ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสะเกษ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ และผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

๓. คำสั่ง ที่ ๓๖๖/๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖

๔. คำสั่ง ที่ ๖๙/๒๕๕๖ เรื่อง มอบหมายให้ปฏิบัติงาน ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖

โรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือที่ ศก ๐๐๓๒.๒/๗๔๒๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า จากการประชุมของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลฯ คณะกรรมการได้มีมติ ดังนี้

๑. ผลการสอบสวนไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากอยู่ในกระบวนการที่ยังไม่แล้วเสร็จ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากอยู่ในกระบวนการที่ยังไม่แล้วเสร็จ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. คำสั่ง ที่ ๓๖๖/๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเปิดเผยได้

๔. คำสั่ง ที่ ๖๙/๒๕๕๖ เรื่อง มอบหมายให้ปฏิบัติงานเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงโรงพยาบาลศรีสะเกษขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่โรงพยาบาลศรีสะเกษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๑ และรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๓๒.๒/๐๐๒๘๓ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้น เมื่อได้ข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ยุติเรื่องด้วยวาจาเพื่อความปรองดองและสมานฉันท์ในหน่วยงาน ดังนั้น โรงพยาบาล ศรีสะเกษจึงไม่ได้เปิดเผยข้อมูลรายงานการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ยุติเรื่องด้วยวาจาเพื่อความปรองดองและสมานฉันท์ในหน่วยงานแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน แต่อย่างไรก็ดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่มีการปกปิดชื่อหรือข้อความที่ทำให้ทราบชื่อพยานนั้น อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติราชการได้ จึงเห็นสมควรให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลศรีสะเกษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ยกเว้นชื่อหรือข้อความที่ทำให้ทราบชื่อพยานให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอ้อมน้อยเกี่ยวกับการขอใช้ไฟฟ้า

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอ้อมน้อย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนางสาว ข. มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้จัดการการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคอ้อมน้อย ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนา เพื่อจัดการมรดกโฉนดที่ดินเลขที่ - และโฉนดที่ดินเลขที่ - ตำบลกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือที่นาย ค. ขอขยายระบบไฟฟ้าแรงต่ำสำหรับใช้ในหมู่บ้านพุทธนครตั้งแต่เริ่มแรกไปที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอ้อมน้อย

๒. เอกสารการขอใช้ไฟฟ้าแรงสูงของโรงงานบริษัท กรุงเทพสเต็มเซลล์ จำกัด ที่อยู่ข้างเคียงที่ดินของนางสาว ข. (โฉนดที่ดินเลขที่ - และโฉนดที่ดินเลขที่ -) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๓. เอกสารการขอขยายเขตระบบไฟฟ้าแรงต่ำของนาย ง. เข้ามาในที่ดินของนางสาว ข. (โฉนดที่ดินเลขที่ -) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอ้อมน้อยมีหนังสือ ที่ มท. ๕๓๐๙.๓๒/อมน. ๑๓๕๓๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ การไฟฟ้าฯ ไม่สามารถค้นหาเอกสารให้ได้ เพราะระยะเวลาผ่านมา ๓๐ กว่าปีแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บริษัท กรุงเทพสเต็มเซลล์ จำกัด ได้ขอใช้ไฟฟ้ากับการไฟฟ้าฯ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๖ พร้อมได้ยื่นเอกสารประกอบการขอใช้ไฟฟ้า ซึ่งเป็นเอกสารส่วนบุคคลไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ มาตรา ๑๕ (๕) เนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นาย ง. ได้ขอใช้ไฟฟ้ากับการไฟฟ้าฯ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘ พร้อมได้ยื่นเอกสารประกอบการขอใช้ไฟฟ้า ซึ่งเป็นเอกสาร

ส่วนบุคคลไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ มาตรา ๑๕ (๕) เนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ค. บิดาของนางสาว ข. ได้แบ่งที่ดินเป็นแปลงย่อยจำนวน ๒๕ แปลง เพื่อขายให้กับเพื่อนบ้าน และเก็บไว้อยู่อาศัยเองประมาณ ๒ ไร่ ที่ดินที่เหลือได้ทำเป็นถนนส่วนบุคคลกว้างประมาณ ๘ เมตร และได้ขอให้การไฟฟ้าฯ ขยายระบบจำหน่ายไฟฟ้าแรงต่ำเข้าไปในที่ดินที่แบ่งแยก ตั้งชื่อว่าหมู่บ้านพุทธนคร เมื่อปี ๒๕๒๑ ต่อมาในปี ๒๕๓๑ นาย ค. ได้ประสบอุบัติเหตุไม่สามารถดูแลที่ดินดังกล่าวได้ นางสาว ข. ได้เข้าไปตรวจพบว่านาง จ. และบริษัท สยามฟลอริคัลเลอร์ จำกัด ได้ร่วมกับการไฟฟ้าฯ ปักเสาไฟฟ้าแรงสูงเข้าไปในที่ดินดังกล่าวเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๓๑ โดยไม่ได้แจ้งหรือขออนุญาตเจ้าของที่ดิน นางสาว ข. จึงฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดนครปฐม ขอให้ศาลมีคำสั่งให้การไฟฟ้าฯ นำเสาไฟฟ้าแรงสูงออกจากหมู่บ้านพุทธนคร แต่ศาลได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ต่อมาบริษัท กรุงเทพสเต็มเซลล์ จำกัด จะก่อสร้างโรงงานจึงติดต่อให้การไฟฟ้าฯ ดำเนินการปักเสาและพาดสายไฟฟ้าแรงสูงเพิ่มขึ้น การไฟฟ้าฯ จึงเข้ามาปักเสาขนาดใหญ่ขยายไฟฟ้าแรงสูงเพิ่มโดยไม่ได้แจ้งหรือขออนุญาตเจ้าของที่ดิน โดยอ้างว่าเป็นการปรับปรุง ทั้งนี้ นาย ค. และนางสาว ข. ไม่เคยมีหนังสือยินยอมหรืออนุญาตให้บุคคลภายนอกและการไฟฟ้าฯ ใช้ที่ดินสำหรับการปักเสาหรือพาดสายไฟฟ้าแต่อย่างใดผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขยายเขตไฟฟ้าดังกล่าว แต่การไฟฟ้าฯ ปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ เอกสารการขอใช้ไฟฟ้าแรงสูงของโรงงานบริษัท กรุงเทพสเต็มเซลล์ จำกัด ที่อยู่ข้างเคียงที่ดินของนางสาว ข. (โฉนดที่ดินเลขที่ - และโฉนดที่ดินเลขที่ -) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และเอกสารการขอขยายเขตระบบไฟฟ้าแรงต่ำของนาย ง. เข้ามาในที่ดินของนางสาว ข. (โฉนดที่ดินเลขที่ -) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการมรดกที่ดินที่ได้รับผลกระทบจากขอใช้ไฟฟ้าดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียและมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผย

จะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอ้อมน้อยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๙/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : **ร้อยตำรวจโทหญิง สุกัญญา กุดาศรี**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สถานีตำรวจภูธรด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรด่านช้าง ขอสำเนาเอกสารจำนวน ๕ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ รายงานการสอบสวนคดี จร.๔๒/๒๕๕๗
รายการที่ ๒ รายงานการตรวจพิสูจน์สถานที่เกิดเหตุจากศูนย์พิสูจน์หลักฐาน
รายการที่ ๓ แผนที่จำลองสถานที่เกิดเหตุ
รายการที่ ๔ คำให้การของพยาน
รายการที่ ๕ หนังสือนำส่งสำนวนต่อพนักงานอัยการ

สถานีตำรวจภูธรด่านช้างมีหนังสือ ที่ ตช.๐๐๒๒.(๑๐)(๑๖)/๒๗๖๒ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่อยู่ระหว่างดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และตามแนวคำวินิจฉัยที่ สค ๒๒/๒๕๕๕

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสถานีตำรวจภูธรด่านช้าง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสุบิน กุดาศรี บิดาของผู้อุทธรณ์ประสบอุบัติเหตุถูกรถยนต์ชนเสียชีวิต โดยจ่าสิบเอกจินดา สุรสีหนาท เป็นผู้ขับขี่รถยนต์ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรด่านช้างสรุปว่าอุบัติเหตุนั้นเกิดจากนายสุบินฯ ประมาทฝ่ายเดียว และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสุพรรณบุรีพิจารณา แต่สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงสุพรรณบุรีมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๓(สพ)/๔๐๕๑ ลงวันที่ ๒๙

กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรด่านช้าง แจ้งว่าอธิบดีอัยการภาค ๗ พิจารณาสำนวนแล้ว คดีมีพยานหลักฐานเชื่อว่าจ่าสิบเอกจินดาฯ มีส่วนในการประมาทปราศจากความระมัดระวังด้วย จึงสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า หลังจากเกิดอุบัติเหตุแล้วจ่าสิบเอกจินดาฯ อ้างว่าจะรีบไปปฏิบัติราชการ ผู้อุทธรณ์ขอให้พนักงานสอบสวนตรวจพิสูจน์เรื่องความเร็วของรถ เนื่องจากพยานที่เห็นเหตุการณ์บอกว่ารถยนต์นั้นขับมาเร็วมากทั้งที่บริเวณที่เกิดเหตุเป็นย่านชุมชน อีกทั้งที่เกิดเหตุก็ไม่มีรอยเบรกรถยนต์ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปประกอบการฟ้องเรียกค่าเสียหายจากจ่าสิบเอกจินดาฯ และหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นต้นสังกัดของ จ่าสิบเอกจินดาฯ เนื่องจากจ่าสิบเอกจินดาฯ กระทำความผิดในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการสำเนาสำนวนการสอบสวนทั้งหมดแต่เกรงว่าจะไม่ได้ จึงขอสำเนาเอกสารในสำนวนการสอบสวนเฉพาะบางรายการ

ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรด่านช้างชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นเป็นสำนวนการสอบสวนคดีจราจร โดยพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนแล้วสรุปว่าอุบัติเหตุนั้นเกิดจากผู้ตายประมาทฝ่ายเดียว จึงส่งสำนวนให้พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสุพรรณบุรีพิจารณา แต่สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงสุพรรณบุรีสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม โดยให้ดำเนินคดีกับจ่าสิบเอกจินดาฯ ด้วย พนักงานสอบสวนจึงได้เรียกจ่าสิบเอกจินดาฯ มาแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำเพิ่มเติม แล้วส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี แต่พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีไม่รับเรื่องไว้ดำเนินการ และส่งสำนวนคืนให้สถานีตำรวจภูธรด่านช้าง เนื่องจากพนักงานสอบสวนไม่ได้สรุปความเห็นว่าควรสั่งฟ้องจ่าสิบเอกจินดาฯ ผู้ต้องหาหรือไม่ ขณะนี้อยู่ระหว่างการสรุปสำนวนเพื่อทำความเห็นเสนอพนักงานอัยการว่าควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาหรือไม่ เหตุผลที่สถานีตำรวจภูธรด่านช้างปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาของพนักงานสอบสวนที่อยู่ระหว่างดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย เกี่ยวกับคำให้การ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงนายอำเภอทุ่งเสลี่ยม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การของนาง ข. และเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาในการตรวจสอบข้อเท็จจริง

อำเภอทุ่งเสลี่ยมมีหนังสือ ที่ สท ๐๗๑๘/ว๑๒๗ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ สท ๐๗๑๘/ว๑๗๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณา และคำให้การของผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยคำให้การของนาง ข. โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรและอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) และมาตรา ๑๗

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในช่วงปลายปี ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรตำบลทุ่งเสลี่ยม อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ได้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่จะเปิดรับสมัครบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ และผู้อุทธรณ์ได้ทราบมาอีกว่านาง ข. หรือครูดอกรัก รับติวเข้มแบบหวังผลได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผู้อุทธรณ์กับพวกจึงได้ติดต่อกับนาง ข. โดยผู้อุทธรณ์อ้างว่านาง ข. แจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ว่ารับจำนวนจำกัด โดยผู้สนใจต้องชำระเงินล่วงหน้าเป็นเงินสด จำนวน ๒๖๐,๐๐๐ บาท และให้เก็บเป็นความลับ ผู้อุทธรณ์เห็นว่านาง ข. เป็นข้าราชการชั้น

ผู้ใหญ่ และเป็นบุคคลที่รู้จักกันมาเป็นอย่างดี ประกอบกับต้องการให้ลูกหลานได้บรรจุเข้ารับราชการ จึงตัดสินใจจ่ายเงินให้นาง ข. ต่อมาในช่วงกลางปี ๒๕๕๗ มีข่าวเกี่ยวกับการจับกุมบุคคลที่มีการฉ้อโกงหรือหลอกลวงประชาชนเกี่ยวกับการเปิดรับสมัครบุคคลเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการในองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ได้ออกมาประกาศในภายหลัง ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ไม่มีการเปิดรับสมัครใดๆ ผู้อุทธรณ์กับพวกจึงไปติดต่อนาง ข. เพื่อขอเงินคืน และได้เงินคืนมาคนละ ๖๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือนาง ข. แจ้งว่าจะทยอยคืนให้ แต่จนปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์กับพวก ก็ยังไม่ได้รับเงินในส่วนที่เหลือคืน ผู้อุทธรณ์กับพวกจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ ร้องเรียนไปยังนายอำเภอทุ่งเสลี่ยม ต่อมาอำเภอทุ่งเสลี่ยมได้มีหนังสือ ที่ สท ๐๗๑๘/ว๑๒๖ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์กับพวก ว่านาง ข. ยืนยันว่าไม่ได้เป็นผู้รับเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่เป็นผู้โอนเงินให้นาง ค. จริง และนาง ค. ได้ทำบันทึกรับสภาพหนี้ให้กับผู้อุทธรณ์กับพวก เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ โดยนาง ค. ยินยอมจะชดใช้เงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท คืนภายใน ๑ ปี นับจากวันพ้นโทษหรือสามารถขายที่ดินได้ก่อนก็จะคืนเงินให้ทั้งหมดก่อนภาระหนี้อื่นๆ ผู้อุทธรณ์กับพวกจึงเป็นคู่สัญญาทางแพ่งกับนาง ค. จึงทำให้นาง ข. ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการชดใช้เงินดังกล่าว และให้ผู้อุทธรณ์ไปเร่งรัดติดตามการชำระเงินจำนวนนี้กับนาง ค. ซึ่งถูกคุมขังอยู่ที่ทัณฑสถานหญิงจังหวัดเชียงใหม่ หรือติดตามจากทายาท ต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่าอำเภอทุ่งเสลี่ยมใช้เอกสารใดบ้างประกอบการพิจารณา และนาง ข. ได้ให้ถ้อยคำว่าอย่างไร จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปยังอำเภอทุ่งเสลี่ยม โดยอำเภอทุ่งเสลี่ยมเปิดเผยเอกสารประกอบการพิจารณา และคำให้การของผู้อุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนคำให้การของนาง ข. อำเภอทุ่งเสลี่ยมปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำให้การของนาง ข. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของอำเภอทุ่งเสลี่ยม ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีการร้องเรียนเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ และต้องมีการเรียกบุคคลที่ถูกร้องเรียนเข้าชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คำให้การของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไปแล้วจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอทุ่งเสลี่ยมได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนอกจากจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอทุ่งเสลี่ยมอีกด้วย คำให้การของนาง ข. จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วน

บุคคล และข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล คือ อายุ เลขประจำตัวประชาชน ชื่อบิดา มารดา และที่อยู่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอทุ่งเสลี่ยมเปิดเผยคำให้การของนาง ข. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล คือ อายุ เลขประจำตัวประชาชน ชื่อบิดา มารดา และที่อยู่ ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ **: นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: องค์การบริหารส่วนตำบลกุดแห่ จังหวัดหนองบัวลำภู**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานส่วนตำบลตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕ องค์การบริหารส่วนตำบลกุดแห่ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้มีแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกุดแห่ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อใช้ในการอุทธรณ์การพิจารณาขั้นเงินเดือน จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘) ของข้าราชการทุกคน

๒. สำเนาบันทึกระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน

องค์การบริหารส่วนตำบลกุดแห่ มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ว่า ให้เฉพาะสำเนาสั่ง ให้นำคำสั่งฟ้องศาลปกครองได้ ให้ถือคำตัดสินกรรมการประเมิน ให้ยอมรับการประเมินครั้งนี้เป็นที่สิ้นสุด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ องค์การบริหารส่วนตำบลกุดแห่ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดแห่ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลกุดแห่ได้มีคำสั่งที่ ๓๐๑/๒๕๕๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานตำบล และคำสั่งที่ ๒๙๓/๒๕๕๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินพนักงานตาม

ภารกิจ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งคณะกรรมการฯ ดังกล่าว ได้พิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานและพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลและพนักงานตามภารกิจ ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘) ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ มีพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑๕ ราย และพนักงานตามภารกิจ จำนวน ๙ ราย ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้ในการอุทธรณ์เลื่อนขั้นเงินเดือนต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารการประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดแห่ รอบการประเมินครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘) จำนวน ๒๔ ราย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในการดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเจ้าหน้าที่ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการและทำให้ผู้ถูกประเมินผลการปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีผลการประเมินต่ำกว่าพนักงานอื่นๆ จึงสมควรที่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ที่มีผลการประเมินสูงกว่าผลการประเมินของผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองผลการปฏิบัติงานและการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลและพนักงานตามภารกิจ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ปรากฏข้อมูลในส่วนการให้ความเห็นของกรรมการเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงาน ซึ่งเป็นเหตุผลในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ผู้อุทธรณ์ ๐.๕ ขั้น จึงสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ โดยปกปิดชื่อกรรมการที่ให้ความเห็นทุกราย เมื่อการประเมินดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลกุดแห่ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะเอกสารการประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างตามภารกิจ ที่มีผลการประเมินสูงกว่าผลการประเมินของผู้อุทธรณ์ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยปกปิดชื่อกรรมการที่ให้ความเห็นทุกราย พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนาแก้ว อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง จำนวน ๕ ราย ที่ขอย้ายเข้าโรงเรียนอนุบาลเกาะคา รวม ๖ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรอง

๒. หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาให้น้ำหนักคะแนนทุกภาคส่วน

๓. ผลการพิจารณาได้แก่ คะแนนพิจารณาวิสัยทัศน์การเป็นผู้นำของกรรมการรายบุคคล คะแนนประเมินตามหลักวิทยาศาสตร์รายข้อ บันทึกการประชุมของคณะอนุกรรมการกลั่นกรอง และให้น้ำหนักคะแนน มติและการเห็นชอบในการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา และบันทึกการประชุมของคณะอนุกรรมการกลั่นกรองก่อนนำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

๔. เอกสารประกอบคำร้องขอย้ายสถานศึกษาของผู้บริหารทุกรายในคราวเดียวกัน

๕. บันทึกการประชุมพิจารณาการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒

๖. บันทึกการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเกาะคา (น้ำตาลอนุเคราะห์)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๒/๓๘๑๒ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามหมวด ๒ และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามหมวด ๓ ดังนั้น จึงให้ข้อมูลข่าวสารได้ตามรายละเอียดดังแนบ ซึ่งประกอบด้วย

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา (คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ที่ ๓๓๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘)

๒. ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เรื่อง กำหนดรายละเอียดการประเมินศักยภาพการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สายประถมศึกษา

๓. บัญชีสรุปคะแนนตามองค์ประกอบการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา (เฉพาะของผู้อุทธรณ์)

๔. เอกสารประกอบคำร้องขอย้ายสถานศึกษาของผู้อุทธรณ์

๕. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

๖. บันทึกการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลเกาะคา (น้ำตาลอนุเคราะห์) ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดอำเภอเกาะคา อีกจำนวน ๔ ราย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๒/๔๔๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ได้นำเข้าหารือที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งสำนักงานฯ พิจารณาแล้ว ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดอำเภอเกาะคา ทั้ง ๔ รายได้ เนื่องจาก เมื่อเปิดเผยแล้วจะส่งผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเกาะคา (น้ำตาลอนุเคราะห์) ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ โดยมีผู้ยื่นคำร้องขอย้ายไป

ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเกาะคา (น้ำตาลอนุเคราะห์) เช่นเดียวกับผู้ร้อง รวม ๕ ราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ จึงมีคำสั่งที่ ๓๓๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เพื่อพิจารณาประเมินศักยภาพของผู้ขอย้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ พิจารณาแล้วคัดเลือกให้นาย ข. เป็นผู้ได้รับการย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเกาะคา (น้ำตาลอนุเคราะห์) ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ของผู้แจ้งความประสงค์ขอย้ายเข้าโรงเรียนอนุบาลเกาะคา (น้ำตาลอนุเคราะห์) ทั้ง ๕ รายดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๒/๔๖ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งคณะกรรมการฯ ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ได้ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ประกอบด้วย

๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สายประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒. ข้อมูลรายละเอียดผู้ยื่นคำร้องขอย้ายมาดำรงตำแหน่งว่างทั้ง ๔ ราย

๓. เอกสารประกอบการประเมินศักยภาพการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง ๔ ราย

ด้วยเหตุผล เอกสารดังกล่าว เป็นเอกสารส่วนบุคคลที่แต่ละคนยื่นมาเพื่อแสดงความรู้ ความสามารถ การแสดงวิสัยทัศน์ของตัวเองให้กับคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ เพื่อใช้ในการพิจารณาให้คะแนน และการให้น้ำหนักคะแนนต่างๆ เป็นการให้คะแนนของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายฯ ซึ่งเป็นคะแนนส่วนบุคคลที่จะให้คะแนน ทั้งนี้ เอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผลการพิจารณา บัญชีสรุปการให้คะแนนตามองค์ประกอบการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาและข้อมูลรายละเอียดของผู้ยื่นคำร้องขอย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเกาะคา (น้ำตาลอนุเคราะห์) จำนวน ๔ ราย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบด้วย การให้คะแนนในด้านต่างๆ ของกรรมการแต่ละราย ซึ่งเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการประเมินให้คะแนน และไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สายประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน และไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารประกอบการประเมินศักยภาพการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๔ ราย เป็นเอกสารที่ผู้ขอย้ายแต่ละรายยื่นรายละ ๑ เล่ม ประกอบด้วยส่วนที่เป็นการแสดงความรู้ ความสามารถ และวิสัยทัศน์ของผู้สมัคร เป็นข้อมูลข่าวสารทางวิชาการของบุคคล การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ของผู้ได้รับคัดเลือกให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเกาะคา (น้ำตาลอนุเคราะห์) จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการประเมินและคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว สำหรับส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น ประวัติส่วนตัว ประวัติการรับราชการ ประวัติการศึกษา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้อาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการนี้ ให้เปิดเผยเฉพาะรายนาย ข. ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเกาะคา (น้ำตาลอนุเคราะห์) โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ ประวัติส่วนตัว ประวัติการรับราชการ ประวัติการศึกษา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้เปิดเผยเฉพาะรายนาย ข. ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเกาะคา (น้ำตาลอนุเคราะห์) โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ ประวัติส่วนตัว ประวัติการรับราชการ ประวัติการศึกษา พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาแพร่ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์ : **เทศบาลตำบลแม่สายมิตรภาพ จังหวัดเชียงราย**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาแพร่**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลตำบลแม่สายมิตรภาพ โดยนายศตพล วงค์ริยะ นายกเทศมนตรีตำบลแม่สายมิตรภาพ ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ที่ ชร ๕๗๐๐๑/๑๖๘๘ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาแพร่ ขอตรวจสอบทรัพย์สินของบริษัท เอ็น เอส ฟู้ด จำกัด ที่อยู่ในความครอบครองของธนาคาร เพื่อจะได้ดำเนินการตามหมายบังคับคดีต่อไป

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ สภน. (พร.) ๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากข้อมูลที่ขอตรวจสอบเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ ธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ชร ๕๗๐๐๑/๐๒๙ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาแพร่ ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาแพร่ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคดีกับบริษัท เอ็น เอส ฟู้ด จำกัด ต่อศาลปกครองเชียงใหม่ เพื่อเรียกค่าปรับตามสัญญาซื้อขาย เลขที่ ๑๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้พิพากษาให้บริษัท เอ็น เอส ฟู้ด จำกัด ชำระค่าปรับให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่บริษัท เอ็น เอส ฟู้ด จำกัด ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้อุทธรณ์จึงขอให้ศาลออกหมายบังคับคดี ต่อมาศาลปกครองเชียงใหม่ได้ออกหมายบังคับคดีโดยตั้งพนักงานคดีปกครองสำนักงานศาลปกครองเชียงใหม่ เป็นเจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการยึด อายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา และให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ฟ้องคดี หรือผู้แทน เป็นผู้นำเจ้าพนักงานบังคับคดี ยึดหรืออายัด

ทรัพย์สินของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอตรวจสอบทรัพย์สินของบริษัท เอ็น เอส ฟู้ด จำกัด ไปยังธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาแพร่ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า เทศบาลตำบลแม่สายมิตรภาพซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้หรือไม่ เห็นว่า ถึงแม้ว่าผู้อุทธรณ์มีสถานะเป็นเทศบาลตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ก็ตาม แต่การร้องขอข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้เป็นเพียงการดำเนินการสืบทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาเพื่อการบังคับชำระหนี้ซึ่งเป็นเรื่องทางแพ่งเท่านั้น มิได้ใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า ทรัพย์สินของบริษัท เอ็น เอส ฟู้ด จำกัด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของลูกค้าที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาแพร่ ได้มาตามพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๔๙๖ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของลูกค้าของธนาคารอาจจะกระทบต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารได้ ถึงแม้ธนาคารอาคารสงเคราะห์จะเป็นธนาคารของรัฐ แต่ก็มีการดำเนินกิจการเช่นเดียวกับธนาคารอื่นๆ ด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับสำนวนคดีร้องเรียนการเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑๘ เขตคลองสามวา พรรคประชาธิปัตย์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอตรวจดูและคัดถ่ายสำเนาเกี่ยวกับสำนวนคดีร้องเรียนของนาย ข. ซึ่งกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำการฝ่าฝืน มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำนวนคดี
๒. คำร้องของนาย ข.
๓. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำร้องทุกฉบับ
๔. บันทึกถ้อยคำของผู้ร้อง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๖๐๙/๑๐๐๘๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ร้องและพยานบุคคล ซึ่งการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด รวมทั้งจะทำให้การป้องกัน การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารอันจะเป็นผลให้การบังคับใช้กฎหมายเลือกตั้งเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นาย ข. อดีตผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑๘ เขตคลองสามวา พรรคเพื่อไทย ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งว่า ผู้อุทธรณ์อดีตผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑๘ เขตคลองสามวา พรรคประชาธิปัตย์ ได้กระทำการฝ่าฝืน มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ ในการขึ้นเวทีปราศรัยโจมตีนาย ข. และพรรคเพื่อไทย เพื่อให้มีผลต่อการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติให้ยกคำร้องของนาย ข.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ทราบมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อกล่าวหาของนาย ข. ไม่เป็นความจริง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูล ได้แก่ ๑. สำนวนคดี ๒. คำร้องของนาย ข. ๓. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำร้องทุกฉบับ และ ๔. บันทึกถ้อยคำของผู้ร้อง เพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว เพราะการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์ไม่เคยมีพฤติการณ์ในการข่มขู่พยาน หรือผู้ร้องแต่อย่างใด การที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเท่ากับเป็นการคุ้มครองผู้ใช้สิทธิร้องเรียนที่ไม่สุจริต

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า นาย ข. ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ ๑๘ ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ว่า ๑. ผู้อุทธรณ์มีการปราศรัยใส่ร้ายป้ายสีผู้ร้องเรียน และพรรคเพื่อไทย ๒. ติดป้ายหาเสียงใส่ร้ายพรรคเพื่อไทย และ ๓. กล่าวหาว่าผู้ร้องเรียนมีการจ่ายเงินเพื่อให้ได้เป็นประธานสภาวัฒนธรรมเขตคลองสามวา ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้สืบสวนสอบสวนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงโดยเชิญผู้อุทธรณ์ ผู้ร้องเรียน พร้อมพยานบุคคล เข้าชี้แจง ภายหลังจากนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาและมีความเห็นให้ยกคำร้องและได้แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องเรียนและผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มาขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ดำเนินคดีอาญา สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เคยมีมติในปี ๒๕๔๙ เกี่ยวกับการขอคัดถ่ายเอกสารว่าบันทึกคำให้การในส่วนของตนเองสามารถเปิดเผยให้ผู้ขอข้อมูลทราบได้ หรือหากศาล พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน ขอสำนวนคดี สืบสวน หรือบันทึกคำให้การในสำนวน ในกรณีนี้สามารถเปิดเผยให้ทราบได้เช่นเดียวกัน แต่ในการขอ

ข้อมูลของผู้อุทธรณ์มีลักษณะเป็นการขอในทางส่วนตัว และพยานที่มีการเรียกมาให้ถ้อยคำมีจำนวนมาก และบางส่วนเป็นชาวบ้าน จึงเห็นว่าการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้มาให้ถ้อยคำได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนคดีในกรณีที่นาย ข. ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่ากระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งเมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ก็ต้องทำการสืบสวนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง โดยกระบวนการในการพิจารณาดำเนินการทั้งหมดของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เสร็จสิ้นและแจ้งผลให้ผู้ร้องเรียน และผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง พยานส่วนใหญ่แม้จะเป็นชาวบ้านก็ตามแต่ก็เป็นพยานในฝ่ายผู้อุทธรณ์เอง ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยคำให้การของพยานจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนทราบได้ เว้นแต่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน อายุ อาชีพ วันเดือนปีเกิด หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่ ของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ และผู้ร้องเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดข้อมูลเฉพาะในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน อายุ อาชีพ วันเดือนปีเกิด หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่ ของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ และผู้ร้องเรียน ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการขอคัดถ่ายเอกสารจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ถูกตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีใช้เอกสารประกอบการเบิกจ่ายเพื่อหักล้างเงินยืมไม่ถูกต้องเป็นเหตุให้สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความเสียหาย ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เพิกถอนคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอสำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๖/๓๓๑๘๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๘๕๙๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง มาตรา ๑๒ วรรคสอง และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ ทั้งนี้ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะได้ทำหนังสือถึงกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขอข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือที่ ทส ๐๒๐๒/๓๓๐ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง มาตรา ๑๒ วรรคสอง และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ และได้แจ้งกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๖/๓๓๑๘๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐซึ่งจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงการคลัง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดโครงการจำนำข้าวตามนโยบายรัฐบาล รายนามคณะกรรมการฯ สังกัดของคณะกรรมการฯ อำนาจหน้าที่ และหมายเลขโทรศัพท์ของคณะกรรมการฯ ชุดดังกล่าว

กระทรวงการคลัง มีหนังสือ ที่ กค ๐๒๐๑.๔/๒๗๕ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นข้อมูลประเภทข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ข้อมูลดังกล่าวยังมิได้มีการยกเลิกชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับ จึงเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายบังคับมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกระทรวงการคลัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ติดตามข่าวสารการตรวจสอบโครงการจำนำข้าวของรัฐบาล ทราบว่ามีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขึ้นมาตรวจสอบโครงการดังกล่าว จำนวน ๒ ชุด และทราบข่าวว่าคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดชุดที่กระทรวง การคลังแต่งตั้งได้มีการขยายระยะเวลาในการตรวจสอบหลายครั้ง จึงต้องการทราบว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ความรับผิดทางละเมิดชุดดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลใดเป็นกรรมการอยู่บ้าง กรรมการแต่ละรายสังกัดหน่วยงานใด คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่อย่างไร และหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงานของกรรมการ ซึ่งกรณีดังกล่าว กระทรวงการคลังเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือคำสั่งกระทรวงการคลังที่ ๔๔๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดโครงการจำนำข้าวตามนโยบายรัฐบาล รวมถึงเบอร์โทรศัพท์ของกรรมการ แต่ละราย นั้น คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเอกสารที่กำหนดชั้นความลับไว้ จึงต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำสั่งกระทรวงการคลังที่ ๔๔๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงานของกรรมการ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติ จึงต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงการคลังเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคำสั่งกระทรวงการคลังที่ ๔๔๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงานของกรรมการ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมวลเรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **พันตำรวจเอก ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีบันทึกลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ และฉบับลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมวลเรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำสั่ง จต. ที่ ๙๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผกก.สส. ๓ บก.สส.ภ. ๙ ร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชาระดับสูงและข้าราชการตำรวจหลายราย รวม ๑๗ เรื่อง

๒. สำเนาเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ บก.วน. ประมวลเรื่องสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหนังสือ จต. ที่ ๐๐๑๓.๑๑๑/๑๕๘๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่ง จต. ที่ ๙๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผกก.สส. ๓ บก.สส.ภ. ๙ ร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชาระดับสูงและข้าราชการตำรวจหลายราย รวม ๑๗ เรื่อง ผ่าน วน. เพื่อพิจารณา ที่เกี่ยวข้องทุกแผ่นทั้งหมด

๓. ขอทราบชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ บก.วน. ทุกท่าน ในการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นตามข้อ ๒

๔. กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ผู้บังคับบัญชา ตร. มีบันทึกสั่งลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ สอบปากคำผู้อุทธรณ์ ผู้ถูกร้องเรียน ให้ทราบถึงข้อเท็จจริง เหตุผลที่ต้องทำหนังสือร้องเรียน และเป็นการใช้สิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

๕. สำเนาหนังสือ กมค. และ ตร.ภาค ๓ มีความเห็นเสนอ ตร. ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจ น่าจะเป็นการกระทำที่ไม่รักษาความสามัคคีในหมู่คณะของข้าราชการตำรวจ อันเป็นการกระทำความผิดวินัยตามมาตรา ๗๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือมีความเห็นในเรื่องอื่น

๖. สำเนาหนังสือ วน.ตร. ที่ ๐๐๐๖.๒/๐๗๐๗ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เรื่อง กมค. และ ตร.ภาค ๓ มีความเห็นเสนอ ตร. ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจ น่าจะเป็นการกระทำที่ไม่รักษาความสามัคคีในหมู่คณะของข้าราชการตำรวจ อันเป็นการกระทำความผิดวินัยตามมาตรา ๗๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือมีความเห็นในเรื่องอื่น

๗. สำเนาบันทึก ตร. สั่งการลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ให้ ลง.จต. ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของ ตร.

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีบันทึก ที่ ๐๐๐๖.๒/๙๓๐๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารกองวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เห็นว่า รายการที่ ๑ อยู่ในความดูแลของสำนักงานจเรตำรวจ ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นคำขอต่อสำนักงานจเรตำรวจ ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๒ – ๗ เนื่องจากอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบ เห็นว่าการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันด้วยแล้ว จึงมีมติไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจรวม ๑๗ เรื่อง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาระดับสูงและข้าราชการตำรวจอีกหลายราย ต่อมา พลตำรวจตรี จุตติ ธรรมมโนวานิช ผบช.กมค. ได้มีหนังสือ สง.ผบช.กมค. ที่ ๐๐๑๑/๑๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึง ผบ.ตร. ขอให้พิจารณาปัญหาการแตกความสามัคคีของข้าราชการตำรวจกรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาร้องเรียนข้าราชการตำรวจหลายกรณีดังกล่าว สำนักงานจเรตำรวจ จึงมีคำสั่งที่ ๙๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวว่า การที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจหลายรายน่าจะเป็นการกระทำที่เป็นการไม่รักษาความสามัคคีในหมู่คณะอันเป็นความผิดวินัยหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในชุดนี้ได้รายงาน ตร. เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๘ และ ตร. มีคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม เมื่อ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ยังไม่แล้วเสร็จ สำหรับเรื่องร้องเรียนที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจรวม ๑๗ เรื่องนั้น ดำเนินการแล้วเสร็จ และ ตร. สั่งยุติเรื่องแล้วรวม ๘ เรื่อง และอยู่ระหว่างดำเนินการอีก ๙ เรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารรายชื่อเจ้าหน้าที่ที่ประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และข้อกฎหมายหรือระเบียบที่

เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่มีระเบียบ กฎหมาย คำสั่งรองรับ แต่เป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการเพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการพิจารณา ตามมาตรา ๘๔ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๓ ซึ่งยังมิใช่การสืบสวนข้อเท็จจริงตามประมวลระเบียบไม่เกี่ยวกับคดี เล่ม ๑ ลักษณะที่ ๑ บทที่ ๑๖ การสืบสวนข้อเท็จจริง ข้อ ๒ เนื่องจากมิได้มีการแจ้งเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือถูกร้องเรียนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากอำนาจบริหารจึงขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการปกป้องสิทธิ มิได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด เนื่องจากขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการฯ ได้สรุปมีความเห็นดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นข้อมูลข่าวสารรายชื่อเจ้าหน้าที่ประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และหนังสือการปฏิบัติราชการตามปกติ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้สอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตั้งแต่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เห็นได้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงใช้เวลาในการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเป็นเวลานานเกินสมควร อีกทั้งผู้อุทธรณ์มิได้ประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวย่อมไม่เป็นอุปสรรคทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงและเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเดียวกัน จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตนตามสมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๗ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๘ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดอำนาจเจริญ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารต่อจังหวัดอำนาจเจริญลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอสำเนาสรุปผลการสอบสวนโครงการก่อสร้างและปรับปรุงผิวทางแอสฟัลท์ติกคอนกรีตของเทศบาลตำบลนายม โดยอ้างว่าจะนำไปใช้ในการชี้แจงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

จังหวัดอำนาจเจริญมีหนังสือ ที่ อจ ๐๐๒๓.๔/๑๑๓๐๕ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕ ประกอบกับมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยชี้แจงสรุปว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการชี้แจงต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี กรณีคณะรักษาความสงบแห่งชาติมีคำสั่ง ที่ ๑๙/๒๕๕๘ สั่งให้ผู้อุทธรณ์ระงับการปฏิบัติราชการในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนายมเป็นการชั่วคราว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของจังหวัดอำนาจเจริญ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบโครงการก่อสร้างและปรับปรุงผิวทางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอำนาจเจริญ ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ เทศบาลตำบลนายม และองค์การบริหารส่วนตำบลอีก ๖ แห่ง รวม ๑๐ โครงการ ซึ่งดำเนินการจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่า การจัดจ้างนั้นมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต หรือมีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ร่วมกับบุคคลภายนอกสมยอมกันในการเสนอราคา เพื่อให้ประโยชน์แก่บุคคลภายนอก ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เงินหรือทรัพย์สินของราชการ จึงให้ดำเนินการทางอาญาและทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมให้

รายงานผลต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภายใน ๙๐ วัน จังหวัดอำนาจเจริญ โดย อำเภอเมืองอำนาจเจริญจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้บริหารเทศบาลตำบลนายม ผลการสอบสวนสรุปว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ใช้ดุลยพินิจในการสั่งจ้างโดยวิธีพิเศษตามอำนาจหน้าที่ที่กฎ ระเบียบกำหนดไว้ บนพื้นฐานการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนและมีเหตุผลรองรับเพียงพอ โดยไม่มีเจตนาหรือจงใจใช้อำนาจสั่งจ้างที่ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และไม่มีพยานหลักฐานใดที่ชี้ชัดว่ามีพฤติการณ์ในการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อจังหวัดอำนาจเจริญรายงานผลการสอบสวนดังกล่าวต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลนายมได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

จังหวัดอำนาจเจริญมีหนังสือ ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ อจ ๐๐๒๓.๔/๔๙๙ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า เมื่อจังหวัดอำนาจเจริญรายงานผลการสอบสวนดังกล่าวต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จังหวัดอำนาจเจริญพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเอกสารลับและอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หลังจากนั้นสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้แจ้งให้จังหวัดอำนาจเจริญทบทวนผลการสอบสวน และรายงานให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบภายใน ๙๐ วัน ปัจจุบันอยู่ระหว่างการทบทวนการสอบสวนของจังหวัดอำนาจเจริญ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนที่อยู่ระหว่างดำเนินการของจังหวัดอำนาจเจริญตามหนังสือสั่งการของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของบุคคลต่างชาติ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจช่วงของธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่ปัจจุบันในราชอาณาจักรของนายวิคเตอร์ สันโดเวล ดูราน (Mr.VICTOR SANDOVAL DURAN) สัญชาติแม็กซิโก

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๑๑๑/๔๑๙๕ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า เป็นข้อมูล ส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามมาตรา ๒๔ (๑) ถึง (๙) อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายวิคเตอร์ฯ ได้ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์กับธนาคารทิสโก้ฯ ต่อมานายวิคเตอร์ฯ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ ธนาคารทิสโก้ฯ ได้มอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการฟ้องนายวิคเตอร์ฯ ตามกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จึงได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๑๑๑/๘๗ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า การที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้ และผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๑) ถึง (๙) ซึ่งในทางปฏิบัติที่ผ่านมาโจทก์ในคดีต่าง ๆ ที่ประสงค์จะขอข้อมูลที่พักอาศัยของคนต่างด้าว จะยื่นคำร้อง ต่อศาลเพื่อขอให้ออกหมายเรียกพยานเอกสารมายังสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะจัดส่งพยานเอกสารให้ศาลภายในกำหนด ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๒๔ (๘)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ถิ่นที่อยู่ปัจจุบัน ในราชอาณาจักรของบุคคลต่างด้าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีไว้ในครอบครองเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและติดตามตัวบุคคลต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ **วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งธนาคารเพื่อการเกษตรฯ จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สรุปรายงานการสอบสวน
รายการที่ ๒ สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
รายการที่ ๓ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
รายการที่ ๔ รายงานการสอบข้อเท็จจริง
รายการที่ ๕ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน
รายการที่ ๖ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ตำแหน่งพนักงานพัฒนาธุรกิจ ๗ ถูกดำเนินการทางวินัยฐานมีพฤติกรรมอาศัยตำแหน่งหน้าที่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับธนาคารด้านสินเชื่อ โดยสอบสวนบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติขึ้น

ทะเบียนเป็นลูกค้าธนาคาร และจัดทำสัญญากู้เงินไม่เป็นไปตามวิธีปฏิบัติของธนาคาร เพื่อให้บุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติเป็นลูกค้าได้รับเงินกู้ไปจากธนาคาร ต่อมาธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดฐานปลอมแปลงเอกสาร ทำรายงานเท็จ และถูกลงโทษไล่ออกจากงาน ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ลงโทษผู้อุทธรณ์รุนแรงเกินกว่าเหตุ

ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ได้มีโครงการให้กู้เงินแก่พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ใช่เกษตรกร ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงาน ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ มีหน้าที่รับขึ้นทะเบียนลูกค้า มีพฤติการณ์ไม่สุจริตในการสอบสวน รับบุคคล ที่ไม่มีคุณสมบัติตามข้อบังคับขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรฯ เอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกู้เงินตามโครงการสวัสดิการภาครัฐ มีการปลอมแปลงเอกสารเพื่อใช้สมัครเข้าร่วมโครงการ ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้อุทธรณ์ และมีคำสั่งลงโทษไล่ออก เหตุที่ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากเกรงว่าอาจส่งผลให้พยานบุคคลถูกข่มขู่ และกลับคำให้การในชั้นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และในอนาคตหากมีการสอบสวนทางวินัยพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ก็อาจไม่มีผู้ใดกล้าเป็นพยานให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากธนาคาร เพื่อการเกษตรฯ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนใดมีข้อความที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคา

ผู้อุทธรณ์ : **บริษัท คูล ดี พา การไฟฟ้า จำกัด**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **โรงพยาบาลตำรวจ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. กรรมการผู้จัดการ บริษัท คูล ดี พา การไฟฟ้า จำกัด ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงนายแพทย์ใหญ่ (สบ. ๘) โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาซื้อเครื่องฟอกอากาศระบบ HEPA กำจัดเชื้อโรคชนิดติดเพดาน จำนวน ๑๗ เครื่อง ตามประกาศโรงพยาบาลตำรวจ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ได้แก่ แค็ตตาล็อกเครื่องฟอกอากาศ คุณลักษณะเฉพาะของเครื่องและยี่ห้อ และหนังสือรับรองมาตรฐาน UL หรือ CSA ของทั้ง ๔ บริษัท คือ บริษัท เอสไอซี เมดิเทค จำกัด บริษัท เอคิวเอ็ม กรุ๊ป จำกัด บริษัท มิต ซูต้า (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เดอะโกลบอลวัน จำกัด

โรงพยาบาลตำรวจมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๖.๑๔๑/๒๘๖๙ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบริษัทที่เข้าร่วมยื่นเอกสารประกวดราคา ได้แก่ แค็ตตาล็อกเครื่องฟอกอากาศ คุณลักษณะเฉพาะของเครื่องและยี่ห้อ และหนังสือรับรองมาตรฐาน UL หรือ CSA ของบริษัทที่เข้าร่วมยื่นเอกสารประกวดราคาเป็นข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) ที่บริษัทผู้ยื่นเอกสารประกวดราคาให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหากเปิดเผยออกไปอาจกระทบกับประโยชน์ได้เสียของบริษัทที่ยื่นเอกสารประกวดราคา คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสาร โรงพยาบาลตำรวจ จึงแจ้งให้บริษัทผู้มีส่วนได้เสียได้รับทราบตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗ ซึ่งผลปรากฏว่าบริษัทผู้มีส่วนได้เสียได้แจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล เนื่องจากเป็นข้อมูลทางเทคนิคของสินค้า ซึ่งเป็นความลับและมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการตลาด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนโรงพยาบาลตำรวจและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณสมบัติของ

ผู้เข้าร่วมประกวดราคาทั้ง ๔ บริษัท เพื่อตรวจสอบว่าโรงพยาบาลตำรวจกำหนดหลักเกณฑ์ที่ไม่เป็นธรรมและเอื้อประโยชน์ให้กับผู้เข้าประกวดราคารายใดหรือไม่ แต่โรงพยาบาลตำรวจปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนโรงพยาบาลตำรวจชี้แจงสรุปได้ความว่า โรงพยาบาลตำรวจได้ประกาศประกวดราคาซื้อเครื่องฟอกอากาศระบบ HEPA กำจัดเชื้อโรคชนิดติดเพดาน จำนวน ๑๗ เครื่อง มีผู้เข้าร่วมเสนอราคาจำนวน ๔ บริษัท ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้เข้าร่วมเสนอราคาแต่ได้มีหนังสือร้องเรียนให้ยกเลิกการประกวดราคาดังกล่าวเนื่องจากเห็นว่ามีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ไม่เป็นธรรมและเอื้อประโยชน์ให้กับสินค้าบางยี่ห้อและผู้เสนอราคาบางราย โรงพยาบาลตำรวจได้หารือเกี่ยวกับการร้องเรียนดังกล่าวไปยังหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมบัญชีกลาง เป็นต้น และพิจารณาแล้วเห็นว่าการประกวดราคาสามารถดำเนินการต่อไปได้ เนื่องจากระเบียบไม่ได้กำหนดว่าจะต้องยกเลิกการประกวดราคาหากมีการร้องเรียนจากผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประกวดราคา ปัจจุบันการประกวดราคาดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้น ผู้ชนะคือบริษัท เอคิวเอ็ม กรุ๊ป จำกัด และโรงพยาบาลตำรวจได้เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวกับการประกวดราคาดังกล่าวทั้งหมดให้ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลของผู้เข้าร่วมประกวดราคาเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่บริษัทผู้ยื่นเอกสารประกวดราคาให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และบริษัทเจ้าของข้อมูลก็ได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลทางเทคนิคของสินค้าซึ่งเป็นความลับและมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการตลาด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ แค็ตตาล็อกเครื่องฟอกอากาศ คุณลักษณะเฉพาะของเครื่องและยี่ห้อ และหนังสือรับรองมาตรฐาน UL หรือ CSA ของบริษัทผู้เข้าร่วมประกวดราคาซื้อเครื่องฟอกอากาศระบบ HEPA กำจัดเชื้อโรคชนิดติดเพดาน จำนวน ๑๗ เครื่อง ทั้ง ๔ บริษัท เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยบริษัท เอคิวเอ็ม กรุ๊ป จำกัด เป็นผู้ชนะการประกวดราคา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมประกวดราคา ซึ่งไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานจะปฏิเสธการเปิดเผยได้ ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติในการประกวดราคาดังกล่าว จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลของบริษัท เอสไอซี เมดิเทค จำกัด บริษัท มิตซูต้า (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เดอะโกลบอลวัน จำกัด ซึ่งไม่ได้เป็นผู้ชนะการประกวดราคาอาจส่งผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัทได้ ดังนั้น จึงควรเปิดเผยเฉพาะข้อมูลของบริษัท เอคิวเอ็ม กรุ๊ป จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะการประกวดราคาเท่านั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้โรงพยาบาลตำรวจเปิดเผยแค็ตตาล็อกเครื่องฟอกอากาศ คุณลักษณะเฉพาะของเครื่องและยี่ห้อ และหนังสือรับรองมาตรฐาน UL หรือ CSA ของบริษัท เอคิวเอ็ม กรุ๊ป จำกัด โดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรื้อถอนอาคาร

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลโพธิ์พระยา จังหวัดสุพรรณบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้รับมอบอำนาจจากดาบตำรวจ ข. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารการแจ้งการดำเนินการรื้อถอนอาคารฯ (กำแพงรั้วพิพาท) ของนางสาว ค. กับพวก แจ้งต่อนายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์พระยา

๒. ภาพถ่ายการรื้อถอนอาคารดังกล่าวที่นางสาว ค. กับพวกแนบประกอบคำร้องแจ้งต่อนายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์พระยา

เทศบาลตำบลโพธิ์พระยามีหนังสือ ที่ สพ ๕๒๓๐๑/๗๓๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ดาบตำรวจ ข. ได้มอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแจ้งรื้อถอนรั้วกำแพงบ้านของนางสาว ค. เนื่องจากเห็นว่าการดำเนินการรื้อรั้วกำแพงดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นการกระทำในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่เทศบาลตำบลโพธิ์พระยาปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลโพธิ์พระยาชี้แจงสรุปได้ความว่า ดาบตำรวจ ข. และนางสาว ค. มีบ้านอยู่ติดกัน ดาบตำรวจ ข. ได้มอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อเทศบาลฯ ว่า นางสาว ค. สร้างรั้วกำแพงโดยไม่ได้รับอนุญาตและสร้างรุกล้ำทางสาธารณะ เทศบาลฯ มีคำสั่งให้รื้อรั้วกำแพงดังกล่าว แต่นางสาว ค. ได้อุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งนางสาว ค. เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ โดยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ได้แนะนำให้นางสาว ค. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขรั้วกำแพงกั้นแนวเขตที่ดินบางส่วน และคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ได้มีคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ เพิกถอนคำสั่งให้รื้อรั้วกำแพงดังกล่าว ต่อมานางสาว ค. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลฯ แจ้งว่าได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขรั้วกำแพงตามคำแนะนำของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ แล้ว พร้อมทั้งแนบภาพการดำเนินการประกอบการแจ้งด้วย ดังนั้น การรื้อรั้วกำแพงดังกล่าวจึงไม่ได้รื้อในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร เทศบาลฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลฯ มีหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกันของประชาชน จึงต้องมีความเป็นกลาง หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะทำให้คู่กรณีซึ่งมีบ้านพักอาศัยอยู่ติดกันเกิดปัญหาข้อพิพาทกันมากยิ่งขึ้น จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารการแจ้งการดำเนินการรื้อถอนกำแพงรั้วของนางสาว ค. พร้อมภาพถ่ายการรื้อถอนอาคารดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงให้เทศบาลตำบลโพธิ์พระยาเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลโพธิ์พระยา จังหวัดสุพรรณบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้รับมอบอำนาจจากดาบตำรวจ ข. มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือขออุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นฯ เทศบาลตำบลโพธิ์พระยาที่ ๗/๒๕๕๘ ฉบับที่ ๒ ของนางสาว ค.

๒. ภาพถ่ายทางอากาศที่นางสาว ค. นำมาประกอบคำร้องอุทธรณ์คำสั่งที่ ๗/๒๕๕๘ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นฯ เทศบาลตำบลโพธิ์พระยา

๓. แบบแปลนการขยายถนนหน้าบ้านพักอาศัยของดาบตำรวจ ข. โดยแขวงทางหลวงสุพรรณบุรีที่ ๑

๔. เอกสารการอนุญาตให้นางสาว ค. ขยายทางได้โดยแขวงทางหลวงสุพรรณบุรีที่ ๑

๕. เอกสารภาพถ่ายที่นางสาว ค. นำมาประกอบคำร้องอุทธรณ์ครั้งที่ ๒ ทั้งหมด

เทศบาลตำบลโพธิ์พระยามีหนังสือ ที่ สพ ๕๒๓๐๕/๙๕๒ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลโพธิ์พระยาในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ เป็นเอกสารการอุทธรณ์ของนางสาว ค. ที่ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้เทศบาลตำบลโพธิ์พระยาจัดส่งเอกสารการอุทธรณ์ดังกล่าวให้กับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเทศบาลตำบล

โพธิ์พระยาจะต้องจัดส่งให้กับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ผู้อุทธรณ์อาจดำเนินการขอสำเนาเอกสารดังกล่าวจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ไม่ใช่เอกสารของเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา จึงไม่สามารถให้ตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ดาบตำรวจ ข. ได้มอบอำนาจให้ ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่นางสาว ค. ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่เทศบาลตำบล โพธิ์พระยาปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลโพธิ์พระยาชี้แจงสรุปได้ความว่า เทศบาลฯ มีหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดส่งข้อมูลที่นางสาว ค. ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และเทศบาลฯ ได้จัดส่งข้อมูลทั้งหมดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ แล้ว ดังนั้น เทศบาลฯ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ อยู่ในความครอบครอง ทั้งนี้ เทศบาลฯ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ด้วยแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารของแขวงการทางสุพรรณบุรีที่ ๑ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลฯ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองเช่นกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ เทศบาลฯ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปขอข้อมูลข่าวสารจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ซึ่งเป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว จึงเป็นการที่หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอข้อมูลข่าวสารได้ให้คำแนะนำเพื่อให้ผู้ขอข้อมูลไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เทศบาลฯ ชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ แต่อย่างไรก็ดี ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันเพื่อให้ดำเนินการตรวจสอบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึม จังหวัดตาก เกี่ยวกับเอกสารการโอนย้าย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึม จังหวัดตาก**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ถูกองค์การบริหารส่วนตำบล น้ำรึมฟ้องคดีปกครอง ในฐานะผู้ค้ำประกันสัญญาการรับทุนการศึกษาของนาง ข. ที่มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญาการรับทุนการศึกษา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึม ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารที่เกี่ยวกับการใช้ทุนและดำเนินการให้ทุนของนาง ข.

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการโอน (ย้าย) ของนาง ข.

๓. สำเนาทะเบียนคุมหนังสือส่ง ตั้งแต่เดือนกันยายน – พฤศจิกายน ๒๕๕๘

องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึมมีหนังสือ ที่ ตก ๐๗๑๑๐๑/๙๓ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึมได้พิจารณาคำขอแล้ว ดังนี้

๑. เอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนและดำเนินการใช้ทุน เห็นควรให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากปรากฏลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ ซึ่งลงนามในฐานะต่าง ๆ ขณะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึม

๒. เอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการโอน (ย้าย) ของนาง ข. พิจารณาแล้วเห็นควรมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเป็นเอกสารที่มีผลต่อการฟ้องคดีปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึม หากผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีนำไปประกอบการแก้ไขคำฟ้องคดีของตน ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. ทะเบียนคุมหนังสือส่งตั้งแต่เดือนกันยายน – พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เห็นควรมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเป็นเอกสารที่มีผลต่อการฟ้องคดีปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึม หากผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีนำไปประกอบการแก้คำฟ้องของตน ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึม ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึมมีหนังสือ ที่ ตก ๐๗๑๑๐๑/๓๒๘ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้ง ดังนี้

๑. เอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการโอน เป็นเอกสารที่มีผลต่อการฟ้องคดีปกครองหากผู้อุทธรณ์นำไปประกอบการแก้ฟ้องคดีในประเด็นการตรวจสอบหนี้สินผูกพันกับทางราชการก่อนการโอน เอกสารดังกล่าวจึงมิอาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ทะเบียนคุมหนังสือส่งตั้งแต่เดือนกันยายน – พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นเอกสารที่มีผลต่อการฟ้องคดีปกครองหากผู้อุทธรณ์นำไปประกอบการแก้ฟ้องคดีในประเด็นการแจ้งหนี้ให้ผู้ค้ำประกันได้รับทราบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เอกสารดังกล่าวจึงมิอาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอและต้องการนำข้อมูลไปใช้เพื่อปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรึมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับการให้คะแนนตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นระดับชำนาญการ ปฏิบัติหน้าที่ท้องถิ่นอำเภอนาบอน ที่ว่าการอำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอคัดสำเนาแบบบันทึกข้อมูลและให้คะแนนตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของข้าราชการที่ปฏิบัติงานสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอทุกคน (ตามตัวชี้วัดที่ ๕ ระดับความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมายจากท้องถิ่นจังหวัดตามหลักธรรมาภิบาล) ซึ่งได้ทำบันทึกข้อตกลงการปฏิบัติราชการกับผู้อุทธรณ์ในรอบการประเมินที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อนำไปใช้ในการทำความเห็นประกอบข้อเท็จจริงในการดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๒ หรือทำความเห็นในกระบวนการศาลปกครองในขั้นต่อไป

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชมีหนังสือต่อท้ายคำขอของผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ไม่อนุญาต เนื่องจากเปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอคัดสำเนาแบบบันทึกข้อมูลและให้คะแนนตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของข้าราชการที่ปฏิบัติงานสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอทุกคน (ตามตัวชี้วัดที่ ๕ ระดับความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมายจากท้องถิ่นจังหวัดตามหลักธรรมาภิบาล) ซึ่งได้ทำบันทึกข้อตกลงการปฏิบัติราชการกับผู้อุทธรณ์ในรอบการประเมินที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

แต่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชมีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๓.๑/๔๖๗๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. จัดส่งเอกสารที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยทั้งหมด คือ แบบบันทึกข้อมูลและให้คะแนนระดับความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของข้าราชการที่ปฏิบัติงานสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอทั้งหมด จำนวน ๓๐ แผ่น

๒. ชี้แจงเหตุผลที่ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้อง คือ แบบบันทึกข้อมูลและให้คะแนนระดับความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของข้าราชการที่ปฏิบัติงานสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอทุกคน เนื่องจากแบบบันทึกข้อมูลและให้คะแนนฯ ที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาเป็นแบบบันทึกคะแนนพร้อมเหตุผลของการให้คะแนนการประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ รอบการประเมินที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘) รายบุคคลของข้าราชการที่ปฏิบัติงานสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ จำนวน ๓๐ คน ที่จัดทำโดยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดผู้ประเมินผลการปฏิบัติราชการ เพราะข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับในส่วนของแบบบันทึกข้อมูลและให้คะแนนของผู้อุทธรณ์เอง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชได้จัดทำสำเนาพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ทางไปรษณีย์แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบบันทึกข้อมูลและให้คะแนนตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของข้าราชการที่ปฏิบัติงานสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอทุกคนตามตัวชี้วัดที่ ๕ ระดับความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมายจากท้องถิ่นจังหวัดตามหลักธรรมาภิบาลซึ่งได้ทำบันทึกข้อตกลงการปฏิบัติราชการในรอบการประเมินที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งการประเมินดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะ

ตำแหน่งในสายงานเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ที่ได้คะแนนในแบบบันทึกข้อมูลและให้คะแนนตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลระดับเกินกว่า ๔.๕ คะแนนขึ้นไป เพื่อความโปร่งใสเป็นธรรมและตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์เฉพาะตำแหน่งในสายงานเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ที่ได้คะแนนในแบบบันทึกข้อมูลและให้คะแนนตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลระดับเกินกว่า ๔.๕ คะแนนขึ้นไป พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับผลการเลื่อนเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ : **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือ ที่ ๐๕๕๐.๓.๑/- ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงอธิการบดี ผ่านคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอทราบผลการเลื่อนเงินเดือนของอาจารย์และข้าราชการในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทั้งคณะ เพื่อเปรียบเทียบกับผลการเลื่อนเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ในรอบการประเมินผลการเลื่อนเงินเดือนรอบที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยามีหนังสือต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผลการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการแต่ละคนในแต่ละครั้งที่มีการแจ้งให้ข้าราชการทราบเป็นข้อมูลเฉพาะแต่ละบุคคล จึงถือเป็นข้อมูลความลับที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับแบบสรุปผลการประเมินที่มีรายชื่อว่าบุคคลใดได้เลื่อนเงินเดือนร้อยละเท่าใดนั้น จึงขัดกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ และประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการ รอบการประเมินครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘)

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอธิการบดี ผ่านคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอทราบผลการเลื่อนเงินเดือนของอาจารย์และข้าราชการในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทั้งคณะในรอบการประเมินผลการเลื่อนเงินเดือนรอบที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘)

แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๕๐/๔๙๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึกข้อความสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่องขอทราบผลการเลื่อนเงินเดือนของอาจารย์ในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกคน (รอบ ๒) มหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณาและตรวจสอบแล้วว่า ไม่อาจดำเนินการตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ เนื่องจากผลการเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละคนในแต่ละครั้ง ผู้บังคับบัญชาต้องแจ้งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทราบเป็นข้อมูลเฉพาะแต่ละบุคคลเท่านั้น ฉะนั้น ผลการเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกคนตามที่มีผู้อุทธรณ์ขอนั้นเป็นข้อมูลเฉพาะส่วนบุคคล ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยฯ ได้แจ้งผลการเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละคนในแต่ละครั้งให้ทราบเป็นการเฉพาะรายแล้ว รวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย จึงถือเป็นข้อมูลความลับที่กฎหมายห้ามมิให้เปิดเผยแก่ผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๗ แห่งประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับข้อ ๑๔ แห่งประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษารอบการประเมินครั้งที่ ๒ (ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘) โดยในการนี้ มหาวิทยาลัยฯ ได้แจ้งเป็นหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๐.๑/๒๒๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ผลการเลื่อนเงินเดือนของอาจารย์และข้าราชการในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทั้งคณะในรอบการประเมินผลการเลื่อนเงินเดือนรอบที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘) ซึ่งการประเมินผลดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์ต้องการขอทราบผลการเลื่อนเงินเดือนดังกล่าวเพื่อเปรียบเทียบกับผลการเลื่อนเงินเดือนของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เฉพาะระดับตำแหน่ง ร้อยละของการเลื่อน เงินตอบแทนพิเศษ รวม คะแนนผลการประเมิน และระดับผลการประเมินตั้งแต่ระดับสูงกว่าดี เว้นแต่เลขบัตรประจำตัวประชาชน ชื่อ นามสกุล เลขที่ตำแหน่ง ชื่อตำแหน่ง เงินเดือนก่อนเลื่อน เงินเดือนสูงสุดแต่ละประเภท ฐานในการคำนวณ

จำนวนเงินที่คำนวณได้ จำนวนเงินที่ได้รับการเลื่อนจริง เงินเดือนหลังเลื่อน ซึ่งการเปิดเผยอาจรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรจึงให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เฉพาะระดับตำแหน่ง ร้อยละของการเลื่อน เงินตอบแทนพิเศษรวม คะแนนผลการประเมิน และระดับผลการประเมินตั้งแต่ระดับสูงกว่าดี เว้นแต่เลขบัตรประจำตัวประชาชน ชื่อ นามสกุล เลขที่ตำแหน่ง ชื่อตำแหน่ง เงินเดือนก่อนเลื่อน เงินเดือนสูงสุดแต่ละประเภท ฐานในการคำนวณ จำนวนเงินที่คำนวณได้ จำนวนเงินที่ได้รับการเลื่อนจริง เงินเดือนหลังเลื่อน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๖๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับงานบุคคล

ผู้อุทธรณ์ **: นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: จังหวัดขอนแก่น**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับ ๖ ว สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่นเดิมผู้อุทธรณ์ได้เสนอผลงานเพื่อประเมินเลื่อนระดับพนักงานส่วนตำบล (นอกระดับควบขั้นสูง) ในตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับ ๕ เพื่อเลื่อนเป็นระดับ ๖ ว ในลักษณะสายงานที่เริ่มต้นจากสาย ๒ แต่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่นแจ้งว่า ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทันแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ต่อมาคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่นได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบการเลื่อนระดับและแต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องการมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่นเพื่อใช้เปรียบเทียบว่ามีการใช้ดุลพินิจที่เป็นธรรมหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ขอเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนามติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เรื่อง บัญชีขอความเห็นชอบประเมินเพื่อปรับปรุงกำหนดระดับตำแหน่งพนักงานส่วนตำบลนอกระดับควบขั้นสูง สำหรับสายงานผู้มีประสบการณ์ ในการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น (ก.อบต. จังหวัดขอนแก่น) ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ สายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๒ ขอกำหนดตำแหน่งจากระดับ ๕ เป็นระดับ ๖

๒. สำเนามติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เรื่อง บัญชีขอความเห็นชอบประเมินเพื่อปรับปรุงกำหนดระดับตำแหน่งพนักงานส่วนตำบลนอกระดับควบขั้นสูง สำหรับสายงานผู้มีประสบการณ์ ในการประชุม ก.อบต. จังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ สายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๒ ขอกำหนดตำแหน่งจากระดับ ๕ เป็นระดับ ๖

๓. สำเนามติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เรื่อง บัญชีขอความเห็นชอบประเมินเพื่อปรับปรุงกำหนดระดับตำแหน่งพนักงานส่วนตำบลนอกระดับควบขั้นสูง สำหรับสายงานผู้มีประสบการณ์ ในการประชุม ก.อบต. จังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ สายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๒ ขอกำหนดตำแหน่งจากระดับ ๕ เป็นระดับ ๖

จังหวัดขอนแก่นมีหนังสือที่ ขก ๐๐๒๓.๒/๒๗๗๓๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า มติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ มติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ และมติคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งหน่วยงานจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ และได้แจ้งเวียนมติ ก.อบต. จังหวัดขอนแก่น ผ่านอำเภอและเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของจังหวัดเป็นการเปิดเผยอยู่แล้ว และมีหนังสือที่ ขก ๐๐๒๓.๒/๓๑๙๑๔ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ประกอบกับมติ ก.อบต. จังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่มีเรื่องพิจารณาของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จึงไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับมติดังกล่าว จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ สำหรับสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ มีเรื่องพิจารณาเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง จึงได้ดำเนินการตามที่ร้องขอเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ขอเอกสารที่รับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น จังหวัดขอนแก่นแจ้งว่า เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งหน่วยงานจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ และได้แจ้งเวียนมติ ก.อบต. จังหวัดขอนแก่น ผ่านอำเภอและเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของจังหวัดแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารที่มีการรับรองสำเนาถูกต้องจึงได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอีกครั้ง แต่จังหวัดขอนแก่นปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ และให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ โดยไม่ได้รับรองสำเนาถูกต้อง ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดขอนแก่นมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ขก ๐๐๒๓.๒/๔๔๔๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งว่า ได้อนุญาตและคัดสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว สำหรับรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่มีเรื่องพิจารณาของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยในเว็บไซต์ของจังหวัดขอนแก่นแล้ว จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รวมถึงข้อมูลข่าวสารที่ไม่ให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้หรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้รับรองสิทธิในการเข้าถึงและได้รู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน หมายถึงการ ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องจากต้นฉบับรวมถึงการได้รับสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องตรงตามต้นฉบับด้วย ดังนั้น แม้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวได้มีการเปิดเผยแล้ว ประชาชนย่อมมีสิทธิได้รับสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้ ตามนัยมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดขอนแก่นให้สำเนาข้อมูลข่าวสารที่รับรองสำเนาถูกต้อง ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลลาดบัวขาว จังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับเอกสารงบประมาณโครงการปรับปรุงระบบเสียงไร้สาย

ผู้อุทธรณ์ : นายอาคม สุขจันทึก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลลาดบัวขาว จังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายอาคม สุขจันทึก ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลลาดบัวขาว มีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลลาดบัวขาว เพื่อขอข้อมูลเอกสารการเบิกจ่ายเงิน และรายการต่างๆ ของโครงการระบบกระจายเสียงไร้สายของเทศบาลตำบลลาดบัวขาว เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับที่อื่นๆ และราคาในท้องตลาด

เทศบาลตำบลลาดบัวขาวมีหนังสือ ที่ นม ๕๖๗๐๖/๔๓ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารตามคำขอเป็นเอกสารที่ไม่ได้ระบุไว้ว่าเปิดเผยได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อใช้ดุลพินิจโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า เป็นเอกสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลลาดบัวขาวมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการเบิกจ่ายเงิน และรายการต่างๆ ของโครงการระบบกระจายเสียงไร้สาย แต่เทศบาลตำบลลาดบัวขาวปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลลาดบัวขาวมีหนังสือ ที่ นม ๕๖๗๐๖/๑๔๓ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารและชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์

ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการปรับปรุงระบบเสียงไร้สายในเขตเทศบาลตำบลลาดบัวขาว ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับที่อื่นๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างๆ ในท้องตลาดต่อไป นั้น เทศบาลตำบลลาดบัวขาวได้ใช้ดุลพินิจไม่อนุญาตให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเอกสารที่มีการดำเนินการมาตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ซึ่งมิได้อยู่ในข้อกำหนดตามมาตรา ๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ระบุว่าเป็นแผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการอยู่ ซึ่งมาตราดังกล่าวมีผลสืบเนื่องกับข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) คือทำให้การบังคับใช้กฎหมายตามมาตรา ๙ (๓) เสื่อมประสิทธิภาพ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลลาดบัวขาวได้ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานอื่นประกอบการพิจารณากำหนดราคากลางจึงจะเป็นการกระทบสิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา ๑๕ วรรค ๑ จึงพิจารณาไม่เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลเอกสารการเบิกจ่ายเงิน และรายการต่างๆ ของโครงการระบบกระจายเสียงไร้สายของเทศบาลตำบลลาดบัวขาว เป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลลาดบัวขาว ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยมีการเบิกจ่ายเงินตามโครงการแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วไปอาจยื่นคำขอเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้ การเปิดเผยจะเป็นโอกาสให้มีการตรวจสอบ และแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วย ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลลาดบัวขาวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๖๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดสุราษฎร์ธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์กับบริษัท นราสินี กรุ๊ป จำกัด ต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีหนังสือที่ สฎ ๐๐๑๗.๓/๑๕๔๑๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด แม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใด ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดหากเป็นการกระทำโดยสุจริต ดังต่อไปนี้ (๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำการโดยถูกต้องตามระเบียบตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้ (๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนโครงการหมู่บ้านนราสินี ๑๐ ต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสุราษฎร์ธานี ว่า พื้นที่ดินของโครงการไม่ครบตามสัญญา สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงเรียกให้โครงการฯ ชี้แจงและเรียกคู่กรณีเข้าทำการไกล่เกลี่ย แต่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์นำผู้ร้องเรียนรายอื่นๆ เข้ามาร่วมเจรจาไกล่เกลี่ยด้วย รวม ๑๑ ราย คณะอนุกรรมการไกล่เกลี่ยฯ มีหน้าที่ทำการไกล่เกลี่ย หากไกล่เกลี่ยได้จะทำบันทึกไว้

หากตกลงไม่ได้จะแนะนำให้ไปใช้สิทธิทางศาล กรณีนี้ โครงการฯ ยินดีชดใช้ค่าที่ดินส่วนที่ขาดให้แก่ผู้ร้องเรียน แต่ผู้ร้องเรียนทั้ง ๑๑ ราย เรียกร้องค่าเสียหายมากเกินสมควรประมาณรายละ ๓ ล้านบาท จึงตกลงกันไม่ได้ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลสำนวนเรื่องทั้งหมด ซึ่งมีจำนวน ๓๐ รายการ สำนักงานฯ เห็นว่าสำนวนเรื่องดังกล่าวมีข้อมูลของบุคคลอื่นๆ รวมอยู่ด้วย จึงให้เฉพาะข้อมูลของผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมรับ สำหรับเรื่องร้องเรียนโครงการฯ ของผู้ร้องทั้ง ๑๑ ราย คณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ส่งเรื่องให้ส่วนกลางพิจารณาฟ้องคดีต่อไปแล้ว โดยสำนักงานฯ ได้ส่งสำนวนเรื่องต้นฉบับทั้งหมดให้แก่ส่วนกลาง จึงไม่มีต้นฉบับอยู่ในความครอบครอง คงมีแต่สำเนาเอกสารจัดเก็บไว้

ในชั้นพิจารณาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีหนังสือ ที่ สฎ ๐๐๑๗.๓/๗๖๔ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้สำเนาเอกสารเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ไว้เพื่อติดตามเรื่องร้องเรียนและประสานงานให้กับผู้ร้องและสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการดำเนินการฟ้องคดีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ร้องเรียนโครงการหมู่บ้านนราสินี ๑๐ จำนวน ๓๐ รายการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน ซึ่งประกอบด้วยเอกสารของผู้ร้องเรียนเอง เอกสารของหน่วยงานในการติดต่อประสานงาน และเอกสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่น การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการและทำให้ผู้ร้องเรียนต่อหน่วยงานภาครัฐมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ แม้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะได้จัดส่งต้นฉบับเอกสารให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปแล้ว แต่ก็ได้สำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ในความครอบครอง ซึ่งสำเนาเอกสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นๆ ให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่น พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติการณ์ส่อเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ในหลายกรณี จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. รายงานผลการสอบสวน เอกสารอ้างอิงประกอบสำนวนการสอบสวน พร้อมบันทึกถ้อยคำพยานทุกปาก

๒. บันทึกเสนอของผู้ตรวจสำนวน ความเห็นและการสั่งการของผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัย

๓. บันทึกผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์ในการสั่งยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท วส.(วน.๒)/๐๓๓๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๕๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง คือ ขณะที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์หนองม่วงไข่มีพฤติการณ์ส่อเจตนาทุจริตนำเงินจำนวน ๑๓๗,๙๖๗ บาท ไปเป็นประโยชน์แก่ตนเองโดยมิชอบ เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้มีคำสั่ง

ที่ ๕๑๙๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว แต่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ เนื่องจากมีพฤติการณ์ส่อเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ในหลายกรณี และได้มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงาน โดยในการสอบสวนนั้นไม่มีการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่ใช้ในการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไล่ออกต่อกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และบริษัทฯ ได้มีหนังสือแจ้งยกอุทธรณ์โดยไม่ชี้แจงเหตุผลใด ๆ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเชียงใหม่ขอให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกดังกล่าว แต่ศาลปกครองเชียงใหม่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามศาลปกครองชั้นต้นเนื่องจากคดีเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสภาพการจ้างซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาคดีของศาลแรงงาน ต่อมาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์กระทำทุจริตในภาครัฐ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปประกอบการฟ้องคดีต่อศาลแรงงาน และชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐต่อไป

ผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ชี้แจงสรุปได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีข้อมูลรายชื่อของพยานบุคคลรวมอยู่ด้วย ทั้งที่เป็นพนักงานของบริษัทฯ และบุคคลภายนอก หากเปิดเผยอาจจะส่งผลกระทบต่อพยานและอาจจะทำให้ไม่มีผู้ใดกล้ามาให้ถ้อยคำเป็นพยานในครั้งต่อไป บริษัทฯ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานผลการสอบสวน เอกสารอ้างอิงประกอบสำนวนการสอบสวน พร้อมบันทึกถ้อยคำพยานทุกปาก บันทึกเสนอของผู้ตรวจสำนวน ความเห็นและการสั่งการของผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัย และบันทึกผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์ในการสั่งยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงานแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ **วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องทุกข์กล่าวโทษ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้รับมอบอำนาจจากนางสาว ข. ปลัดเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานประจำวันการรับแจ้งคดีอาญาการร้องทุกข์กล่าวโทษของนาย ค. ของสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

รายการที่ ๒ เอกสารการร้องทุกข์กล่าวโทษของนาย ค. ตามรายงานประจำวันลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

รายการที่ ๓ บันทึกการตรวจสำนวนครั้งที่ ๑ (๔๘ ชั่วโมง) ของ พ.ต.อ. ง. และ พ.ต.อ. จ. หัวหน้างานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี ในกรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษของนาย ค. ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

รายการที่ ๔ บันทึกการตรวจสำนวนครั้งที่ ๑ (๔๘ ชั่วโมง) ครั้งที่ ๒ (๓๐ วัน) ครั้งที่ ๓ (๓๐ วัน) ครั้งที่ ๔ (๓๐ วัน) และครั้งที่ ๕ (๓๐ วัน) ของ พ.ต.อ. ง. และ พ.ต.อ. จ. หัวหน้างานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี ในกรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษของปลัดเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์พระยาตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ คดีอาญา ที่ ๕๒/๒๕๕๘

รายการที่ ๕ รายงานประจำวันการรับแจ้งคดีส่ง ป.ป.ช. หรือ ป.ป.ท. ของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี กรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษ พ.ต.ท. ฉ. และ ด.ต. หญิง ช. ปฏิบัติหน้าที่อันมิชอบตามหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษของนาย ก. ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗

รายการที่ ๖ รายงานประจำวันการรับแจ้งคดีส่ง ป.ป.ช. หรือ ป.ป.ท. ของงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี กรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษ ร.ต.ท. ซ. ทำพยานหลักฐานในคดีสูญหาย ตามหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษของนาย ก. ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗

รายการที่ ๗ บันทึกการตรวจสำนวนของ พ.ต.อ. ง. และ พ.ต.อ. จ. ตามรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖

สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีมีหนังสือ ที่ ๐๐๒๒(สพ)(๑๐)๔(ส)/๕๒๘๖ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๘ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผล ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีซึ่งเป็นเอกสารการร้องทุกข์ที่ผู้เสียหายใช้ในการร้องทุกข์อันเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ผู้เสียหายกล่าวหาต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับนางสาว ข. การร้องทุกข์เป็นกระบวนการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาระหว่างผู้ร้องทุกข์กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเท่านั้น การเปิดเผยคำร้องทุกข์ให้ผู้ต้องหาทราบในชั้นสอบสวนก่อนการสอบสวนจะเสร็จสิ้น จึงน่าจะมีผลกระทบต่อคดีอันอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบเกี่ยวกับการดำเนินการทั้ง ๒ คดีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกกล่าวโทษไว้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ คดีตามข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เป็นเรื่องที่ พ.ต.อ. ง. ยังไม่ได้มาดำรงตำแหน่งที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า นาย ค. ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษ นางสาว ข. ปลัดเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี ในข้อกล่าวหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต นางสาว ข. จึงมอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องทุกข์ดังกล่าวโทษดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้นไม่ชอบ และนาย ค. ไม่ได้เป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่มีสิทธิในการร้องทุกข์กล่าวโทษดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒(สพ).(๑)๔(ส)/๓๒๗ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า

๑. กรณีผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับมอบอำนาจจากนางสาว ข. ให้มาขอคัดสำเนาประจำวันเกี่ยวกับคดีดังกล่าว จากการตรวจสอบหนังสือมอบอำนาจเป็นเพียงสำเนาที่ถ่ายเอกสารมาไม่มีการปิดอากรแต่อย่างใด รวมทั้งหนังสือมอบอำนาจนั้นลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการมอบอำนาจ

ก่อนจะเกิดเหตุที่จะมาขอคัดสำเนาประจำวันถึง ๑ ปี ประกอบกับสำเนารายงานประจำวัน และสำเนาคำร้องทุกข์กล่าวโทษของผู้เสียหายเป็นความลับของทางราชการ ตามระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๒๙ และเป็นเอกสารการร้องทุกข์ที่ผู้เสียหายใช้ในการร้องทุกข์อันเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ผู้เสียหายกล่าวหาต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับ นางสาว ข. การร้องทุกข์เป็นกระบวนการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาระหว่าง ผู้ร้องทุกข์กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเท่านั้น การเปิดเผยคำร้องทุกข์ให้นางสาว ข. (ผู้ต้องหา) ทราบในชั้นสอบสวนก่อนการสอบสวนจะเสร็จสิ้นจึงอาจจะมีผลกระทบต่อคดีอันอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. สำเนาบันทึกการตรวจสำนวนครั้งที่ ๑ (๔๘ ชั่วโมง) ของ พ.ต.อ. ง. หัวหน้างานสอบสวนในคดีดังกล่าว และสำเนาบันทึกการตรวจสำนวนของ พ.ต.อ. ง. หัวหน้างานสอบสวนในคดีอาญาที่ ๕๒/๒๕๕๘ ซึ่งหัวหน้างานแจ้งว่าสามารถให้ได้นั้น แต่จากการพิจารณาร่วมกันแล้วเห็นว่าไม่สามารถให้ได้เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ และเกรงว่าผู้อุทธรณ์จะนำกรณีนี้มาเป็นบรรทัดฐานในการขอข้อมูลข่าวสารอีก

๓. กรณีผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์กล่าวโทษ พ.ต.ท. ฉ. และ ด.ต. หญิง ช. ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี ได้รับเรื่องไว้แล้ว และได้สั่งการให้หัวหน้างานสอบสวนในขณะนั้น คือ พ.ต.ท. ฉ. ดำเนินการ และ พ.ต.ท. ฉ. ได้สั่งการให้ พ.ต.ต. ญ. ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว ซึ่งเป็นการดำเนินการตามสายงานของทางราชการ ไม่เป็นความผิดแต่อย่างใด ไม่มีการส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. จึงไม่มีเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ

๔. กรณีการตรวจสอบข้อเท็จจริง ร.ต.ท. ซ. ตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี ที่ ๑๘๑/๒๕๕๖ ที่สรุปว่าเป็นการประมาทเลินเล่อนั้น เนื่องจาก ร.ต.ท. ซ. ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งที่กองทะเบียนพล สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีจึงมีหนังสือ ที่ ๐๐๒๒(สพ).(๑๐)๔/๗๓๕ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้บังคับการกองทะเบียนพลเพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไปแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ทำคำร้องถึง พ.ต.อ. ฌ. ขอให้ดำเนินคดีอาญากับ ร.ต.ท. ซ. ในกรณีที่ทำขวดโซดาที่ผู้อุทธรณ์นำมามอบให้เป็นของกลางในคดีหายไป นั้น จากการตรวจสอบได้ความว่า เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี ร.ต.ท. ซ. ได้รับมอบขวดโซดาจากผู้อุทธรณ์ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในกรณีที่มีคนร้ายปาขวดโซดาเข้าไปตกบริเวณหน้าบ้านของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มาขอลงประจำวันไว้เป็นหลักฐานและมอบขวดโซดาให้ ร.ต.ท. ซ. ไว้เป็นหลักฐาน แต่ต่อมาได้มาลงประจำวันไม่ประสงค์ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนในกรณีดังกล่าว ตามประจำวัน ข้อ ๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ กรณีดังกล่าวเป็นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๕๘ ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๖๑ เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์แจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับคนร้าย พนักงานสอบสวนก็ไม่มีอำนาจสอบสวนคดีดังกล่าว ขวดโซดาจึงไม่ใช่ของกลาง ในคดี ดังนั้น การที่ ร.ต.ท. ซ. ทำขวดโซดาหายไปจึงไม่เป็นความผิดอาญา แต่เป็นเพียงความผิดทางวินัยฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๗๘ (๙) ซึ่งได้ส่งเรื่องให้กองทะเบียนพล ต้นสังกัดดำเนินการตามระเบียบแล้ว ไม่มีการส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. ดำเนินการ จึงไม่มีเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ

๕. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ คดีตามข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เป็นเรื่องที่ พ.ต.อ. ง. ยังไม่ได้มาดำรงตำแหน่งที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีชี้แจงว่า ไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๗ อยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบกับมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงการคลัง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสรรพากรพื้นที่ (ผู้อำนวยการสูง) สำนักงานสรรพากรพื้นที่นราธิวาส กรมสรรพากร ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึง กระทรวงการคลัง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาหนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๙/๔๒๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ เรื่อง รายงานผลการสืบสวนกลุ่มผู้กระทำผิดฐานฉ้อโกงภาษี

๒. สำเนาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีกลุ่มบุคคลและนิติบุคคลได้ร่วมกันกระทำการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเท็จของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๗๔๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ ๗๙๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และที่ ๑๐๙๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖

กระทรวงการคลังมีหนังสือ ลับ ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล ๑๒๙ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเอกสารที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้จัดทำขึ้นและส่งให้กระทรวงการคลัง โดยมีการกำหนดชั้นความลับของหนังสือไว้ กระทรวงการคลังจึงได้มีหนังสือไปยังกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป และกรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีหนังสือแจ้งมายังกระทรวงการคลังว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาแล้วมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้รับเอกสารจากกระทรวงการคลังแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มี

หนังสือถึงกระทรวงการคลังขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่กระทรวงการคลังปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงการคลังมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล ๔๔๓ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล ๖๓๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลข่าวสารและชี้แจงว่า ตามหนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๙/๔๒๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ เรื่อง รายงานผลการสืบสวนกลุ่มผู้กระทำผิดฐานฉ้อโกงภาษี นั้น กระทรวงการคลังได้มีการร้องทุกข์กล่าวโทษขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสอบสวนดำเนินคดีอาญาตามอำนาจหน้าที่กับกลุ่มผู้กระทำความผิดฉ้อโกงภาษีแล้ว ซึ่งปัจจุบันยังไม่ได้รับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินการในกรณีดังกล่าวจากกรมสอบสวนคดีพิเศษแต่อย่างใด สำหรับการดำเนินการทางวินัยนั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้นำข้อเท็จจริงที่ปรากฏในหนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษฉบับดังกล่าวไปใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการสอบสวนทางวินัยกับผู้อุทธรณ์และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้รายงานผลการสอบสวนในกรณีดังกล่าวว่าพฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและกระทรวงการคลังได้มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว อย่างไรก็ตาม การที่กรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กระทรวงการคลังจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เรื่องนี้เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่ดำเนินการเสร็จสิ้นและกระทรวงการคลังมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้กระทรวงการคลังเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกี่ยวกับหนังสือการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ในนามตัวแทนประชาชนที่อยู่ในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงที่บริษัท นิรมิตอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานและได้ยื่นคำร้องขอประกอบกิจการโรงงานกับอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่ตรวจสอบทำเลที่ตั้งและลงความเห็นว่าทำเลที่ตั้งไม่เหมาะสมที่จะอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มและได้ส่งเรื่องไปยังอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอทราบข้อมูลและขอสำเนาหนังสือการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของบริษัท นิรมิตอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด ที่ทางอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ส่งเรื่องและลงความเห็นไปยังอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีคำสั่งต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ ของผู้อุทธรณ์ว่า เปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากอาจจะกระทบสิทธิ์ต่อบุคคลที่ ๓

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขอข้อมูลการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของบริษัท นิรมิตอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด แต่อุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์และพวกชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนประชาชนที่อยู่ใน

พื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงที่บริษัท นิรมิตอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานและได้ยื่นคำร้องขอประกอบกิจการโรงงานสกัดน้ำมันพืชจากปาล์มกับอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่ตรวจสอบทำเลที่ตั้งโรงงานและลงความเห็นว่าทำเลที่ตั้งไม่เหมาะสมที่จะอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานสกัดน้ำมันพืชจากปาล์ม โดยอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้ส่งเรื่องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไปยังอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณา ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับทราบข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากทางราชการ ประกอบกับในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการพิจารณาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมีประชาชนจำนวน ๙๘๐ คน ไม่เห็นด้วยกับการที่จะตั้งโรงงานดังกล่าว ซึ่งบริเวณที่จะตั้งโรงงานนั้นใกล้พื้นที่ป่าไม้และอยู่ติดเขาไชยราช และยังเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑ เอ ซึ่งเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร หากมีการตั้งโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มขึ้นจะทำให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ เช่น เกิดมลพิษทางน้ำ และยังทำให้ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคและใช้ในการเกษตรกรรมได้ อีกทั้ง บริเวณที่ขออนุญาตมีถนนสาธารณะตัดผ่านพื้นที่และทำเลที่ตั้งขัดต่อกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เนื่องจากอยู่ในเขตพื้นที่ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ด้วย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีหนังสือที่ ปข ๐๐๓๓(๓)/๒๘๒ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารพร้อมคำชี้แจง และอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า บริเวณที่จะตั้งโรงงานนั้นตั้งอยู่ใกล้พื้นที่ป่าไม้และอยู่ติดเขาไชยราช และยังเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑ เอ ซึ่งเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร หากมีการตั้งโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มขึ้นจะทำให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ เช่น เกิดมลพิษทางน้ำ และยังทำให้ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคและใช้ในการเกษตรกรรมได้ และทำเลที่ตั้งยังขัดต่อกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เนื่องจากอยู่ในเขตพื้นที่ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ด้วย จึงมีความเห็นว่าทำเลที่ตั้งไม่เหมาะที่จะอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานสกัดน้ำมันพืชจากปาล์ม และได้แจ้งความเห็นดังกล่าวประกอบการพิจารณาของอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม สำหรับเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้ความเห็นอันเกี่ยวเนื่องกับการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการก่อนมีข้อสรุปจากหน่วยงานผู้ออกใบอนุญาตกรมโรงงานอุตสาหกรรมนั้นอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือกระทบต่อสิทธิของผู้พิจารณาออกใบอนุญาตดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานซึ่งทำเลที่ตั้งไม่เหมาะที่จะอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานสกัดน้ำมันพืชจากปาล์มและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในเขตพื้นที่ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวโดยตรง จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อความเข้าใจและมีโอกาสโต้แย้งแสดงความคิดเห็นเท่าที่จำเป็นและพอสมควรแก่เหตุ ดังนั้น เมื่อ พิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล

ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากใบคำขอรับใบอนุญาตจะปรากฏลายมือชื่อ อายุ สัญชาติ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้นลายมือชื่อ อายุ สัญชาติ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการประปานครหลวง เกี่ยวกับผู้ค้าขายวางสินค้าและสิ่งของกีดขวางทางสัญจรของประชาชน

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: การประปานครหลวง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงการประปานครหลวง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ระเบียบ กฎ ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติในการให้ประชาชนทำประโยชน์ในพื้นที่บริเวณถนนริมคลองประปาฝั่งซ้ายของการประปานครหลวง

๒. หนังสือสัญญา หรือหนังสือให้ใช้พื้นที่ดังกล่าวแก่ผู้ค้าขายสินค้า

๓. บัญชีรายการรับเงินค่าเช่าพื้นที่ทำการค้าขายสินค้าในพื้นที่ดังกล่าว

การประปานครหลวงมีหนังสือ มท ๕๔๒๐-๑-๒.๓/๓๓๒๐ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ได้พิจารณาและดำเนินการตามที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูล ดังนี้

๑. ระเบียบการประปานครหลวง ฉบับที่ ๑๕ ว่าด้วยการขออนุญาตก่อสร้างหรือใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๔๔ และคำสั่งการประปานครหลวง ที่ ๒๐๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างหรือใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของการประปานครหลวง

๒. หนังสือสัญญาเช่าพื้นที่ การประปานครหลวงพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรเปิดเผย เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. บัญชีรายรับเงินค่าเช่าพื้นที่บริเวณด้านหน้าสถานีสูบน้ำดิบบางซื่อ และด้านที่ทำการก่อสร้างระบบส่งน้ำดิบตะวันออกนั้น เนื่องจากการประปานครหลวงได้ยกเลิกสัญญาเช่าดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ แล้ว จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงการประปานครหลวงขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่การประปานครหลวง

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย การประปานครหลวงมีหนังสือ ที่ มท ๕๔๒๐-๑-๒.๓/๖๕๖๖ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจง ดังนี้

๑. ระเบียบการประปานครหลวง ฉบับที่ ๑๕ ว่าด้วยการขออนุญาตก่อสร้างหรือใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๔๔ และคำสั่งการประปานครหลวงที่ ๒๐๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างหรือใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของการประปานครหลวง ได้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

๒. หนังสือสัญญาเช่าพื้นที่ดิน จำนวน ๔๒ ฉบับ ไม่สามารถจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากการประปานครหลวงพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่สมควรเปิดเผยหนังสือสัญญาเช่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. บัญชีรายรับเงินค่าเช่าพื้นที่บริเวณด้านหน้าสถานีสูบน้ำดิบบางซื่อ และด้านที่ทำการกองระบบส่งน้ำดิบตะวันออกไม่สามารถจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากการประปานครหลวงได้ยกเลิกสัญญาเช่าดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามปกติของการประปานครหลวง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่อย่างไรก็ดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่มีการปกปิดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเลขประจำตัวประชาชน และที่อยู่ อาจจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การประปานครหลวงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเลขประจำตัวประชาชน และที่อยู่ ให้ปกปิดไว้ พรอมทั้งใหสำเนาที่มีคำรับรองถูกตองแกผู้อุทธรณ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับเอกสารประกอบการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดขอนแก่น**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลพระบุถูกผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นสอบสวนและมีคำวินิจฉัยสั่งให้พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลพระบุ กรณีขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลพระบุ และผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องเพิกถอนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นต่อศาลปกครองอุดรธานีแล้วผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงจังหวัดขอนแก่น ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. สำนวนรายงานผลการสอบสวน พร้อมด้วยพยานเอกสารประกอบสำนวนทุกแผ่น
๒. บันทึกปากคำพยานพร้อมเอกสารประกอบปากคำพยานทุกปากทุกแผ่น
๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนทุกครั้ง

จังหวัดขอนแก่นมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๒๓.๔/๒๘๓๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า จังหวัดพิจารณาแล้วเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงอนุญาตให้สำเนาเอกสารในส่วนเฉพาะที่เกี่ยวข้องที่มีข้อมูลเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะได้เข้าใจข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และเหตุผลในการใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยเพื่อประกอบการใช้สิทธิทางศาลต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงเพิ่มเติมว่า การอนุญาตให้เอกสารของจังหวัดขอนแก่นยังไม่ครบถ้วนยังขาดบันทึกปากคำพยานและพยานเอกสารประกอบสำนวน เช่น หนังสืออำเภอพระยืน ที่ ขก ๑๖๑๘/๑๐ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔ หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ ขก ๐๐๑๘/๑๓๖ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ หนังสืออำเภอพระยืน ที่ ขก ๑๖๑๘/๖ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ เอกสารการสอบสวนผู้อุทธรณ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่อ้างว่านายอำเภอพระยืนเคยวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่ง เช่น สำนวนการสอบสวน คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และบันทึกปากคำพยาน และคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๘๑/๒๕๕๘ เรื่องการสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงจังหวัดขอนแก่นขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่จังหวัดขอนแก่นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะรายงานผลการสอบสวน โดยให้สำเนาที่มีการปกปิดชื่อผู้ร้อง พยาน และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดและเอกสารประกอบสำนวนบางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนของพยานเอกสารประกอบสำนวนส่วนที่เหลือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดขอนแก่นมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๒๓.๔/๖๗๘๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงว่า ได้พิจารณาอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนารายงานการสอบสวนและเอกสารประกอบโดยพิจารณาให้คัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องมากเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะเข้าใจเรื่องราวที่มีการสอบสวนและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอที่จะใช้สิทธิโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนแล้วโดยเฉพาะรายงานการสอบสวนได้สรุปเนื้อหาในการกล่าวหาและพยานบุคคลพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนแล้ว ส่วนเอกสารที่จังหวัดขอนแก่นไม่เปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์นั้น เนื่องจากผู้ให้ถ้อยคำได้แสดงเจตนาไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลเพื่อความปลอดภัยและหวั่นเกรงผลกระทบที่จะตามมาและเป็นการคุ้มครองพยานจึงพิจารณาไม่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวน กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเนื่องจากขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลพระบุซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผู้มีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำข้อมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวทั้งหมดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด ส่วนที่จังหวัดขอนแก่นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของรายงานการสอบสวน โดยมีการปกปิดชื่อผู้ร้อง พยาน และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดนั้น เป็นการปฏิบัติที่ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดขอนแก่นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนของพยานเอกสารประกอบสำนวน เช่น หนังสืออำเภอพระยืน ที่ ขก ๑๖๑๘/๑๐ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔ หนังสือ

จังหวัดขอนแก่น ที่ ขก ๐๐๑๘/๑๓๖ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ หนังสืออำเภอพระยืน ที่ ขก ๑๖๑๘/๖ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ เอกสารการสอบสวนผู้อุทธรณ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่อ้างว่านายอำเภอพระยืนเคยวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่ง เช่น สำนวนการสอบสวน คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และบันทึกปากคำพยาน และคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๘๑/๒๕๕๘ เรื่องการสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชน และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพง ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และศาลจังหวัดร้อยเอ็ดมีคำพิพากษาว่ามีความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต อำเภอเกษตรวิสัยจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต่อมานายอำเภอเกษตรวิสัยมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงอำเภอเกษตรวิสัย ขอคัดสำเนาเอกสารบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล รายงานผลการสอบสวน และเอกสารประกอบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป

อำเภอเกษตรวิสัยมีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๒๓.๗/๓๙๒๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ได้พิจารณาและคัดสำเนาเอกสารบันทึกรายงานการสอบสวน กรณีขอให้ถอดถอนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงให้แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงเพิ่มเติมว่า สำเนารายงานการสอบสวนมีการใช้ปากกาดำขีดทับชื่อผู้ร้องและชื่อพยานทั้งหมดและข้อความสำคัญอันมีลักษณะขัดขวางเพื่อไม่ให้ผู้อุทธรณ์อ่านหรือศึกษาข้อเท็จจริงได้เข้าใจ จึงขอให้อำเภอเกษตรวิสัยคัดสำเนารายงานการสอบสวน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบสวนและคำวินิจฉัยของนายอำเภอเกษตรวิสัยและคำสั่งของนายอำเภอเกษตรวิสัยที่ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงโดยรับรองสำเนาถูกต้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอำเภอเกษตรวิสัยขอสำเนาเอกสารบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล รายงานผลการสอบสวน และเอกสาร

ประกอบทั้งหมด แต่อำเภอเกษตรวิสัยเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนโดยให้สำเนาที่มีการปกปิดชื่อผู้ร้อง พยาน และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดและปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล และเอกสารประกอบทั้งหมด ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอเกษตรวิสัยมีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๒๓.๗/๙๔๐ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารพร้อมคำชี้แจง และผู้แทนอำเภอเกษตรวิสัยเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า นายอำเภอเกษตรวิสัยมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพง ตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงอำเภอเกษตรวิสัยขอคัดสำเนาเอกสารบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล รายงานผลการสอบสวน และเอกสารประกอบทั้งหมด ซึ่งอำเภอเกษตรวิสัยได้พิจารณาตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ข้อมูลเฉพาะรายงานผลการสอบสวนที่มีการปิดป้ายด้วยสีดำทับบนชื่อผู้ร้อง พยาน และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวน กรณีถอดถอนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปใช้ปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวทั้งหมดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ บัตรประจำตัวประชาชนและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด ส่วนที่อำเภอเกษตรวิสัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของรายงานการสอบสวน โดยมีการปกปิดชื่อผู้ร้อง พยาน และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดนั้น เป็นการปฏิบัติที่ชอบแล้ว แต่ให้อำเภอเกษตรวิสัยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอเกษตรวิสัยเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล และเอกสารประกอบทั้งหมด ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ บัตรประจำตัวประชาชน และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับความเห็นของพนักงานอัยการในการสั่งคดี

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก. ในฐานะผู้รับมอบอำนาจของ บริษัท -**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานอัยการจังหวัดตราด**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงอัยการจังหวัดตราด ขอสำเนาเอกสารความเห็นของอธิบดีอัยการภาค ๒ ในการสั่งคดีอาญาที่ ๑๑๘/๒๕๕๖ โดยระบุเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารสรุปว่า อธิบดีอัยการภาค ๒ ได้มีคำสั่งเด็ดขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ กับผู้ต้องหาที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๓ ๑๓๗ ๒๖๗ ๓๓๕ (๗) (๑๑) และมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ ในความผิดฐานเดียวกัน ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท - ซึ่งเป็นผู้เสียหายจึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ ๒ ด้วยตนเองต่อไป

สำนักงานอัยการจังหวัดตราดมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒(ตร)/๒๓๑๗ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการฟ้องคดี การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือ ชี้แจงของสำนักงานอัยการจังหวัดตราด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่าบริษัท - ผู้เสียหาย ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับนาย ข. ผู้ต้องหาที่ ๑ นาย ค. ผู้ต้องหาที่ ๒ และนางสาว ง. ผู้ต้องหาที่ ๓ ข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ แจ้งความอันเป็นเท็จ แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำตามหน้าที่จดข้อความอัน

เป็นเท็จ ฉ้อโกง ต่อมาอธิบดีอัยการภาค ๒ มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า บริษัท - ผู้เสียหาย ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาทั้ง ๓ คน ข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ แจ้งความอันเป็นเท็จ แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำตามหน้าที่จดข้อความอันเป็นเท็จ ฉ้อโกง พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้ง ๓ คน ข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ แจ้งความอันเป็นเท็จ แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำตามหน้าที่จดข้อความอันเป็นเท็จ โดยไม่ได้กล่าวถึงข้อหาฉ้อโกง แต่พนักงานอัยการจังหวัดตราดมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้ง ๓ คน บริษัท - ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรม จึงมีการส่งเรื่องไปให้อธิบดีอัยการภาค ๒ พิจารณา โดยอธิบดีอัยการภาค ๒ มีคำสั่งให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ กับผู้ต้องหาที่ ๓ แต่มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๒ เห็นด้วยกับคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ ของอธิบดีอัยการภาค ๒ ดังนั้นคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ จึงเด็ดขาด ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท - จึงต้องการสำเนาเอกสารความเห็นของอธิบดีอัยการภาค ๒ ที่สั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ กับผู้ต้องหาที่ ๓ และไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ เพื่อตรวจสอบว่าพนักงานอัยการมีเหตุผลในการสั่งคดีอย่างไร หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับเหตุผลของพนักงานอัยการก็จะได้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ ด้วยตนเอง ปัจจุบันการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่น่าจะมีผลกระทบตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสำนักงานอัยการไม่ได้ชี้แจงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นจะมีผลกระทบตามมาตรา ๑๕ (๒) อย่างไร ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท - ผู้เสียหาย ควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลปกป้องส่วนได้เสียของผู้เสียหาย

สำนักงานอัยการจังหวัดตราดมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒ (ตร)/๗๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ความเห็นและคำสั่งของอธิบดีอัยการภาค ๒ มีทั้งในส่วนคำสั่งฟ้องและคำสั่งไม่ฟ้องซึ่งไม่อาจแยกกันได้ ในส่วนคำสั่งไม่ฟ้องนั้นสำนักงานอัยการจังหวัดตราดได้สรุปข้อเท็จจริงและเหตุผลในการพิจารณาสั่งคดีของอธิบดีอัยการภาค ๒ ให้แก่บริษัท - ผู้เสียหายทราบแล้ว ซึ่งเพียงพอที่บริษัท - ผู้เสียหายจะไปดำเนินการฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ ด้วยตนเอง ส่วนความเห็นและคำสั่งของอธิบดีอัยการภาค ๒ จะประกอบไปด้วยข้อเท็จจริง เหตุผล และแนวทางในการดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ ๑ กับผู้ต้องหาที่ ๓ ในชั้นพิจารณาของศาล ปัจจุบันผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ อยู่ระหว่างการหลบหนี ข้อเท็จจริง เหตุผลและแนวทางในการดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ ยังเป็นความลับทางราชการ หากเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินคดีของพนักงานอัยการที่จะดำเนินคดีกับผู้ต้องหาทั้งสอง อันจะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแก่ราชการ และบริษัท - ผู้เสียหาย สำนักงานอัยการจังหวัดตราดจึงเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำ

ให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้

๑) กรณีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ นั้น เนื่องจากปัจจุบันพนักงานอัยการยังไม่ได้ตัวผู้ต้องหาทั้งสองมายื่นฟ้องต่อศาล และพนักงานอัยการจำเป็นต้องใช้ความเห็นในการสั่งคดีประกอบการสืบพยานในศาลต่อไป การดำเนินคดีอาญายังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อคดีได้ และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒) กรณีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒ นั้น แม้คำสั่งไม่ฟ้องจะเด็ดขาดแล้ว แต่ก็เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจแยกจากคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ ได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อคดีได้ และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือ ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๘ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นางพรสุรี ศรลัมพ์**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลนาขอม จังหวัดนครสวรรค์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาขอม ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาขอม ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

องค์การบริหารส่วนตำบลนาขอมมีหนังสือ ที่ นว ๗๙๔๐๑/๗๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสาร โดยให้เหตุผลสรุปว่า กรณีนี้ การสอบข้อเท็จจริงสรุปว่ามีมูลตามข้อกล่าวหา องค์การบริหารส่วนตำบลนาขอมได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อไป ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และจะทำให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแจ้งว่าสำนวนเอกสารการสอบข้อเท็จจริงนั้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเก็บไว้ที่อำเภอไพศาลี หากผู้อุทธรณ์จะขอสำเนาเอกสาร ให้ขอที่อำเภอไพศาลี

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลนาขอม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาขอม ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย องค์การบริหารส่วนตำบลนาขอมจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงโดยไม่เป็นธรรม โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง นายก

องค์การบริหารส่วนตำบลนาขอม และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ (ก.อบต.) ดำเนินการโดยไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอ และไม่แจ้งรายละเอียด หรือเอกสารให้ผู้อุทธรณ์รับทราบ และสั่งพักราชการผู้อุทธรณ์ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือนร้อนเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองพิษณุโลก คดีหมายเลขดำ ที่ บ ๔๗/๒๕๕๘ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและดำเนินคดีทางปกครอง ตลอดจนตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงว่าปฏิบัติหน้าที่ตามที่ราชการกำหนดหรือไม่

องค์การบริหารส่วนตำบลนาขอมมีหนังสือ ที่ นว ๗๙๔๐๑/๖๘ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาขอมได้ทำหนังสือรายงานนายอำเภอไพศาลี กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของตนหลายประการทำให้งานต่าง ๆ คั่งค้าง นายอำเภอไพศาลีจึงมีคำสั่งที่ ๔๓๔/๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง สรุปว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาขอมกล่าวหา องค์การบริหารส่วนตำบลนาขอมได้รายงาน ก.อบต.จังหวัดนครสวรรค์เพื่อพิจารณา โดยที่ประชุม ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลนาขอมจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๗๒/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันการสอบสวนวินัยยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ซึ่งยังดำเนินไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **พันตำรวจโท ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงนายอำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ขอสำเนาเอกสารรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง และความเห็นของนายอำเภอหนองแค กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. หัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้น ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

อำเภอหนองแคมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สบ ๐๓๑๘/๓๓๖๘ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำเบื้องต้นภายในราชการส่วนภูมิภาค การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนอำเภอหนองแค และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี กล่าวหานาย ข. หัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ โดยเรียกรับเงินจากผู้อุทธรณ์จำนวนหนึ่งหมื่นบาท เป็นค่าตอบแทนกรณีผู้อุทธรณ์ขออนุญาตก่อสร้างอาคาร จังหวัดสระบุรีได้มอบหมายให้อำเภอหนองแคดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว สรุปว่า การร้องเรียนดังกล่าวไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย เห็นควรยุติเรื่อง หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่อองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้น แต่นาย ข. หัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้น

อ้างว่าต้องใช้แบบแปลนมาตรฐานของทางราชการจึงจะผ่านการตรวจ และเรียกรับเงินจากผู้อุทธรณ์หนึ่งหมื่นบาท บอกว่าเป็นค่าอำนวยความสะดวกและค่ารับรองแบบแปลน ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียน นาย ข. จังหวัดสระบุรีมอบหมายให้อำเภอหนองแคตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่า ไม่มีมูลว่า นาย ข. กระทำความผิด โดยอำเภอหนองแคไม่ได้เชิญผู้อุทธรณ์ไปชี้แจงให้ถ้อยคำแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่า อำเภอหนองแควินิจฉัยการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างไรจึงสรุปว่านาย ข. ไม่ได้กระทำความผิดทั้งที่มีพยานบุคคลเห็นผู้อุทธรณ์จ่ายเงินให้นาย ข.

ผู้แทนอำเภอหนองแคชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้น จังหวัดสระบุรียังไม่ได้ยุติเรื่องร้องเรียน ประกอบกับอำเภอหนองแคพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบันจังหวัดสระบุรีได้ยุติเรื่องร้องเรียนแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากอำเภอหนองแคเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนใดมีข้อความที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้อำเภอหนองแคเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับรายงานช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้าง และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : **ห้างหุ้นส่วนจำกัด นุชนภางค์คอนสตรัคชั่น**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญ จังหวัดบึงกาฬ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๑ วันที่ ๒ และวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอสำเนาเอกสารรายงานของช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้าง โครงการปรับปรุงสนามฟุตซอลโรงเรียนสังวาลวิทย์ ๑ และโรงเรียนบ้านโนนสวาง และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างโครงการดังกล่าว

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญมีหนังสือ ที่ บก ๗๒๔๐๑/๕๙๗ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียในการดำเนินโครงการดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญได้ทำสัญญาจ้างผู้อุทธรณ์ปรับปรุงพื้นสนามฟุตซอล จำนวน ๒ โครงการ ผู้อุทธรณ์ได้ส่งมอบงานทั้ง ๒ โครงการเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญมีหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างโดยให้เหตุผลว่างานจ้างไม่เสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้าง ผู้อุทธรณ์จึงฟ้ององค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญต่อศาลปกครองอุดรธานี หลังจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญได้ทำสัญญาจ้างบริษัท เอ-มาสเตอร์ จำกัด ปรับปรุงพื้นสนามฟุตซอล จำนวน ๒ โครงการดังกล่าว ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญได้เบิกจ่ายเงินให้กับบริษัท เอ-มาสเตอร์ จำกัด ผู้รับจ้างแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญได้ทำสัญญาจ้างผู้อุทธรณ์ปรับปรุงพื้นสนามฟุตซอล จำนวน ๒ โครงการ ณ โรงเรียนสังวาลวิทย์ ๑ และโรงเรียนบ้านโนนสวาง ผู้อุทธรณ์ได้ส่งมอบงานทั้ง ๒ โครงการ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญมีหนังสือ ที่ บก ๗๒๔๐๑/๓๖๖ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์รื้อถอนพื้นสนามฟุตซอลทั้ง ๒ โครงการ โดยอ้างว่าองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างแล้ว เนื่องจากงานจ้างไม่เสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้าง ผู้อุทธรณ์จึงฟ้ององค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญต่อศาลปกครองอุดรธานี หลังจากนั้น องค์การบริหาร

ส่วนตำบลถ้ำเจริญได้ทำสัญญาจ้างบริษัท เอ-มาสเตอร์ จำกัด ปรับปรุงพื้นสนามฟุตซอล จำนวน ๒ โครงการดังกล่าว โดยองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญได้ตรวจรับงานจ้างทั้ง ๒ โครงการจากบริษัท เอ-มาสเตอร์ จำกัด แล้ว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการที่องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจพบว่ารายละเอียดงานจ้างที่ผู้อุทธรณ์ส่งมอบนั้นไม่เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้าง เนื่องจากวัสดุที่ผู้อุทธรณ์นำมาใช้ในการก่อสร้างพื้นสนามฟุตซอลนั้นมีน้ำหนักเบากว่าที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขตามเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้าง แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ได้สุ่มตรวจวัสดุที่บริษัท เอ-มาสเตอร์ จำกัด นำมาใช้ในการก่อสร้างแล้วพบว่ามีน้ำหนักเท่ากับวัสดุของผู้อุทธรณ์ และบางส่วนเบากว่าของผู้อุทธรณ์ด้วย ดังนั้น พื้นสนามฟุตซอลที่บริษัท เอ-มาสเตอร์ จำกัด ส่งมอบก็ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขตามเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างเช่นกัน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาเอกสารรายงานผลการตรวจสอบการก่อสร้างของช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้าง โครงการก่อสร้างสนามฟุตซอลตามสัญญาจ้างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญกับบริษัท เอ-มาสเตอร์ จำกัด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินคดีในศาลปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญมีหนังสือ ที่ บก ๗๒๔๐๑/๙๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปว่า โครงการปรับปรุงสนามฟุตซอลโรงเรียนสังวาลวิทย์ ๑ และโรงเรียนบ้านโนนสวาง ผู้รับจ้างส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขณะที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารรายงานช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้างนั้น อยู่ระหว่างการดำเนินโครงการยังไม่แล้วเสร็จ ช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้างยังไม่ได้มอบรายงานช่าง ฯ ให้เจ้าหน้าที่พัสดุ ดังนั้น เอกสารรายงานช่างฯ จึงยังไม่ได้เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลภายนอกไม่ได้มีส่วนได้เสียในเอกสารรายงานช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้าง องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่เอกสารรายงานของช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้าง โครงการปรับปรุงสนามฟุตซอลโรงเรียนสังวาลวิทย์ ๑ และโรงเรียนบ้านโนนสวาง และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างโครงการดังกล่าว นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการตรวจโรคสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์

ผู้อุทธรณ์ : **ร้อยตำรวจตรี ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลป่าตันนาครัว จังหวัดลำปาง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสาร ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๓ ฉบับ และลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอสำเนาเอกสารจากเทศบาลตำบลป่าตันนาครัว จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ บันทึกผลการตรวจโรคสัตว์ก่อนฆ่า ผลการตรวจเนื้อสัตว์ ซากสัตว์หลังฆ่า ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

รายการที่ ๒ การบันทึกของพนักงานเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นว่าได้ประทับตรารับรองเนื้อสัตว์ และอนุญาตนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์จำนวนกี่ตัว ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

รายการที่ ๓ ใบเสร็จรับเงินที่ได้ชำระแก่ทางเทศบาล ค่าอากรการฆ่าสัตว์ ของผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

รายการที่ ๔ คำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติหน้าที่ในโรงฆ่าสัตว์ของผู้อุทธรณ์

เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวมีหนังสือ ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๑๖๓๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ หนังสือ ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๑๖๓๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ หนังสือ ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๑๖๓๒ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ หนังสือ ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๑๖๓๓ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ โดยให้เหตุผลสรุป ดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎกระทรวงกำหนด เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผย

๒) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวมีผลต่อการฟ้องคดี ตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๓๔/๒๕๕๘ ๓๓๖/๒๕๕๘ และ ๓๔๕/๒๕๕๘

๓) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผย

๔) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และพนักงานตรวจโรคสัตว์ ๒ คำสั่ง คือ คำสั่งที่ ๖๔๐/๒๕๕๘ และคำสั่งที่ ๖๙๙/๒๕๕๘ ซึ่งไม่สามารถให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้แนบประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่แล้ว ตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๓๔/๒๕๕๘ ๓๓๖/๒๕๕๘ และ ๓๔๕/๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลป่าตันนาครัว และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลป่าตันนาครัว ต่อมาเทศบาลตำบลป่าตันนาครัวไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์จำหน่ายเนื้อสัตว์ เนื่องจากโรงฆ่าสัตว์ของผู้อุทธรณ์ไม่มีพนักงานตรวจโรคสัตว์ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลป่าตันนาครัว ต่อมาพนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ของผู้อุทธรณ์ได้ลาออกจากตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์จึงขอให้เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวจัดหาพนักงานตรวจโรคสัตว์มาทำหน้าที่ประจำโรงฆ่าสัตว์ของผู้อุทธรณ์ แต่เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวไม่ดำเนินการให้ โดยอ้างว่าเป็นหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ต้องไปจัดหาพนักงานตรวจโรคสัตว์มาเสนอให้เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวแต่งตั้ง และผู้อุทธรณ์ต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นหน้าที่ของเทศบาลตำบลป่าตันนาครัวที่จะต้องดำเนินการจัดหาและแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์มาประจำที่โรงฆ่าสัตว์ของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องเทศบาลตำบลป่าตันนาครัวต่อศาลปกครองว่าละเลยการปฏิบัติหน้าที่ และต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ปัจจุบันโรงฆ่าสัตว์ของผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินกิจการเนื่องจากเทศบาลตำบลป่าตันนาครัวไม่อนุญาตให้ฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

ผู้แทนเทศบาลตำบลป่าตันนาครัวชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เดิมผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลป่าตันนาครัว ต่อมาพนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ของผู้อุทธรณ์ลาออกจากตำแหน่ง และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปางยังไม่ได้ส่งสัตว์แพทย์ไปทำหน้าที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ของผู้อุทธรณ์ เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวจึงไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์จำหน่ายเนื้อสัตว์ และมีหนังสือถึงสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปางให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ของผู้อุทธรณ์ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวมีหนังสือ ที่ ลป ๕๒๗๐๑/๓๘๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปว่า เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลต่อการพิจารณาคดีของศาลปกครองเชียงใหม่ที่ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๓๔/๒๕๕๘ ๓๓๖/๒๕๕๘ และ ๓๔๕/๒๕๕๘ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่แล้ว และผู้อุทธรณ์ได้ส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ นั้น เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของเทศบาลตำบลป่าตันนาครัวเป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ แม้เป็นข้อมูลข่าวสารที่คู่กรณีใช้ดำเนินคดีในศาล แต่การเปิดเผยก็ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลป่าตันนาครัวเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยนาง ข. นางสาว ค. และนางสาว ง. จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

๒. คำสั่งลงโทษทางวินัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีบันทึกข้อความ ลับ ที่ ศธ ๐๕๘๕.๐๕/๔๙ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การดำเนินการสอบสวนแม้จะเสร็จสิ้นหรือยุติแล้ว แต่ข้อมูลดังกล่าวไม่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์โดยตรง และไม่ใช่กรณีที่ผู้อุทธรณ์จะใช้ปกป้องสิทธิของตนในเรื่องดังกล่าว และผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งลงโทษทางวินัย การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่ถูกลงโทษโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๓ กล่าวหา นาง ข. รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์ นางสาว ค. และนางสาว ง. ลูกจ้างชั่วคราว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าร่วมกันทุจริตเบิกเงินค่าสอนเกินภาระงานสอน สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๓ ได้มีหนังสือแจ้งให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาตรวจสอบข้อเท็จจริง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งเรื่องต่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิดำเนินการแทน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

สุวรรณภูมิเป็นผู้ตรวจสอบ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบรายละเอียดและพยานหลักฐานทั้งหมด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต่อมา

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ดำเนินการ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์สรุปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงซึ่งต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาได้ลงโทษทางวินัยไปแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งยืนยันข้อมูลข่าวสารที่ได้ส่งและอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการฯ ทั้งหมด แทนการชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ ไปประกอบการพิจารณาว่ากระบวนการสอบสวนทางวินัยของมหาวิทยาลัยฯ มีความโปร่งใสหรือไม่

ผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิชี้แจงสรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยฯ ได้รับแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีที่นาง ข. รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์ นางสาว ค. และนางสาว ง. ลูกจ้างชั่วคราว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิถูกกล่าวหาว่าร่วมกันทุจริตเบิกเงินค่าสอนเกินภาระงานสอน โดยไม่ได้แจ้งชื่อผู้ร้องเรียนกล่าวหา มหาวิทยาลัยฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เห็นว่าพฤติการณ์ของนาง ข. ที่ทำเอกสารการเบิกจ่ายเงินค่าสอนเกินภาระงานสอน โดยระบุชั่วโมงการสอนเต็มจำนวนตามที่สอนจริง แต่ไม่ได้ตัดชั่วโมงการสอนที่มอบหมายให้นางสาว ค. และนางสาว ง. ออกก่อนในการเบิกค่าสอนเกินภาระงานสอน เป็นการไม่จัดทำเอกสารให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ แต่การกระทำดังกล่าวไม่ได้ทำให้ราชการเสียหาย เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากเป็นการกระทำความผิดเล็กน้อยไม่ทำให้ราชการเสียหาย จึงควรงดโทษภาคทัณฑ์โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน และมหาวิทยาลัยฯ ได้ตักเตือนนาง ข. แล้ว เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว และหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่ถูกดำเนินการทางวินัยโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนและคำสั่งลงโทษทางวินัย กรณีนาง ข. นางสาว ค. และนางสาว ง. ถูกกล่าวหาว่าร่วมกันทุจริตเบิกเงินค่าสอนเกินภาระงานสอน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้ถูกดำเนินการทางวินัยจึงไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้ถูกดำเนินการทางวินัยโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ **วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ (สพม. เขต ๕)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชัยบาดาลวิทยา มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ที่ ๓๒๒/๒๕๕๗ และหรือ ๓๖๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๗ และสำนวนการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ที่ ๔๗๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๑๘ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียน
รายการที่ ๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
รายการที่ ๓ แบบสืบข้อเท็จจริง
รายการที่ ๔ บันทึกถ้อยคำการสืบสวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกกล่าวหา
รายการที่ ๕ บันถึกถ้อยคำพยานการสืบสวนข้อเท็จจริงของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา
รายการที่ ๖ รายงานผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริง
รายการที่ ๗ บันทึกเสนอเรื่องรายงานผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริง
รายการที่ ๘ ความเห็นของหัวหน้างานวินัยและนิติการ รอง ผอ.สพม. เขต ๕ (การสืบสวนข้อเท็จจริง)
รายการที่ ๙ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง
รายการที่ ๑๐ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง

รายการที่ ๑๑ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

รายการที่ ๑๒ บันทึกถ้อยคำการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงของผู้ถูกกล่าวหา

รายการที่ ๑๓ บันทึกถ้อยคำการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงของพยานฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

รายการที่ ๑๔ รายงานการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง

รายการที่ ๑๕ บันทึกเสนอเรื่องรายงานการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง

รายการที่ ๑๖ ความเห็นของหัวหน้างานวินัยและนิติการ รอง ผอ.สพม. เขต ๕ (การสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง)

รายการที่ ๑๗ คำสั่งการลงโทษทางวินัย

รายการที่ ๑๘ สรรพเอกสารอื่น ๆ ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง และสำนวนการสอบสวนทางวินัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๓๕/๑๕๗ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ รายงานการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง โดยปกปิดชื่อและข้อความที่บ่งชี้ถึงตัวบุคคล และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น ๆ โดยให้เหตุผลดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๘ เป็นเอกสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นขั้นตอนการเตรียมการดำเนินการทางวินัย ยังไม่ใช่การดำเนินการทางวินัย และถือเป็นความเห็นภายในหน่วยงาน อีกทั้งหากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๗ ได้ส่งให้ผู้อุทธรณ์ในชั้นสอบสวนและชั้นลงโทษแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ ถึงรายการที่ ๑๓ เป็นเอกสารที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ รายงานการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๕ และรายการที่ ๑๖ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน และหากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัย เนื่องจากกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงกรณีปฏิบัติหน้าที่ราชการส่อไปในทางไม่สุจริตและปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ได้มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูล

ข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยกรณีดังกล่าว เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและการจัดตั้งสหกรณ์ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ได้มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไม่โปร่งใส มีการตัดพยานบุคคลฝ่ายผู้อุทธรณ์ และประเด็นกล่าวหาในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงกับชั้นสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงไม่ใช่ประเด็นเดียวกัน ประกอบกับข้อมูลรายงานการสอบสวนที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์มีรายละเอียดไม่ครบถ้วนที่ผู้อุทธรณ์จะใช้ดำเนินการเพื่อปกป้องสิทธิของตนได้ ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวแล้ว และต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๘ รายการที่ ๑๐ ถึงรายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๕ ถึงรายการที่ ๑๖ และรายการที่ ๑๘ เพื่อไปประกอบการอุทธรณ์ดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ชี้แจงสรุปได้ความว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ สืบเนื่องจากมีนักเรียนและครูร่วมกันเดินขบวนเพื่อขับไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย และมีหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดลพบุรี เป็นต้น หน่วยงานที่ได้รับเรื่องร้องเรียนได้มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานผลให้ทราบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่า พฤติกรรมของผู้อุทธรณ์มีทั้งที่เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงและความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เนื่องจากการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงมีบุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาอื่นร่วมกระทำด้วย จึงได้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ดำเนินการทางวินัย ปัจจุบันการดำเนินการดังกล่าวไม่มีความคืบหน้าแต่อย่างใด ในส่วนของการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงนั้นได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นและมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์แล้ว เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงดังกล่าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ พิจารณาแล้วเห็นว่า หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจาก พยานคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ให้ถ้อยคำในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงถูกคุมคามโดยการยิงปืนเข้าไปในบ้านพัก มีการแจ้งความดำเนินคดี ตำรวจและทหารได้เข้าค้นบ้านผู้อุทธรณ์ แต่ไม่พบอะไร ประกอบกับข้อมูลรายงานการสอบสวนที่ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นข้อมูลที่มีรายละเอียดข้อเท็จจริงเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะใช้ต่อสู้ในชั้นอุทธรณ์แล้ว จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๘ รายการที่ ๑๐ ถึงรายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๕ ถึงรายการที่ ๑๖ และรายการที่ ๑๘ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ หากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครองเกี่ยวกับสรุปพยานหลักฐาน

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานศาลปกครอง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสรุปพยานหลักฐาน ดังนี้

๑. พยานบุคคล อาทิเช่น คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา ผู้กล่าวหา และพยานบุคคลฝ่ายกล่าวหา ตลอดจนพยานบุคคลอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานของผู้ถูกกล่าวหา เจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครอง เจ้าหน้าที่ของที่ทำการไปรษณีย์สะพานใหม่ แขวงอนุสาวรีย์ บางเขน กรุงเทพฯ

๒. พยานเอกสาร ประกอบด้วย

๒.๑ จดหมายและของตีพิมพ์ที่มีรอยประทับตราของที่ทำการไปรษณีย์สะพานใหม่ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ระบุชื่อผู้รับว่า “นาย ข. (ไอ้คนผมน้อยๆ) - ถ.บุญวาทย์ สวนดอก อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๐๐๐”

๒.๒ จดหมายและของตีพิมพ์ที่มีรอยประทับตราของที่ทำการไปรษณีย์สะพานใหม่ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ระบุชื่อผู้รับว่า “นาย ค. - ต.ลำปางหลวง อ.เกาะคา จ.ลำปาง ๕๒๑๓๐”

๒.๓ จดหมายและสำเนาจดหมายที่มีรอยตราประทับของที่ทำการไปรษณีย์เชียงใหม่ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

๒.๔ จดหมายและสำเนาจดหมายที่มีรอยตราประทับของที่ทำการไปรษณีย์เฉวง ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒

๒.๕ สำเนาจดหมายที่มีรอยตราประทับของที่ทำการไปรษณีย์เกาะคา ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

๒.๖ สำเนาจดหมายที่มีรอยตราประทับของที่ทำการไปรษณีย์เชียงใหม่ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓

๒.๗ สำเนาจดหมายที่มีรอยตราประทับของที่ทำการไปรษณีย์รามอินทรา ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓

๒.๘ ภาพถ่ายตู้ไปรษณีย์ซึ่งตั้งอยู่บริเวณหน้าอาคารผู้โดยสารสถานีรถไฟเชียงใหม่

๒.๙ สำเนาไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์และเอกสารที่เกี่ยวข้องปรากฏเลขที่อยู่ไอพี (IP address) ของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

๒.๑๐ หนังสือสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ ศป ๐๐๓๐.๕/๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่องขอส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ IP address

๒.๑๑ หนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๑๒.๓/๑๐๙๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เรื่องแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลการใช้งานอินเตอร์เน็ต

๒.๑๒ หนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๑๒.๓/๑๕๒๓ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรื่องแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลการใช้งานอินเตอร์เน็ต

๒.๑๓ หนังสือกองพิสูจน์หลักฐานกลาง สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ลับ ที่ ตช ๐๐๓๒.๒๗ (นป)/๐๐๑๔๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่องแจ้งผลการตรวจพิสูจน์

๒.๑๔ เอกสารสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานศาลปกครอง ที่ ๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๒ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และตามคำสั่งสำนักงานศาลปกครอง ที่ ๒๔๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง (เพิ่มเติม)

๒.๑๕ เอกสารสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่งสำนักงานศาลปกครอง ที่ ๒๙๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒.๑๖ บรรดาเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่จำเป็น

สำนักงานศาลปกครองมีบันทึก ลับ ที่ ศป ๐๐๒๖.๔/(ล) ๔๖๑ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการสอบสวนได้มอบสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยรายการที่ ๑ – ๑๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม คือ รายการที่ ๑๕ รายงานการสอบสวน ฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และรายงานการสอบสวนเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จำนวน ๑๒๕ หน้า แต่ปฏิเสธการเปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ บรรดาเอกสารพยานหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่จำเป็น โดยให้เหตุผลว่ายังขาดความชัดเจนว่าเป็นเอกสารฉบับใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครอง โดยผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑๕ เพียงรายการเดียว และข้อมูลข่าวสารในรายการอื่นที่สำนักงานศาลปกครองกล่าวอ้างว่าได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แล้วนั้น เป็นการเปิดเผยโดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานศาลปกครองมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานศาลปกครอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานศาลปกครองได้รับหนังสือร้องเรียนจากผู้ร้องเรียนรายหนึ่งว่ามีบุคคลผู้ใช้นามว่า “ก้อย” ส่งจดหมายถึงผู้ร้องเรียน บุคคลในครอบครัว และเพื่อนร่วมงานของผู้ร้องเรียน เพื่อประสงค์ให้ผู้ร้องเรียนและบุคคลในครอบครัวได้รับความอับอาย โดยจดหมายดังกล่าวมีข้อความที่หยาบคาย และบุคคลที่ใช้นามว่าก้อยยังได้ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) ถึงผู้ร้องเรียน โดยมีข้อความหยาบคาย และมีข้อความข่มขู่ผู้ร้องเรียนไม่ให้คบหากับนาย ง. หรือ - โดยกล่าวอ้างว่านาย ง. เป็นสามีของผู้อุทธรณ์ หรือชื่อเล่น “-” ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ๕ (ในขณะนั้น) กลุ่มบริหารงานทั่วไป สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานศาลปกครอง โดยผู้ร้องเรียนสงสัยว่าผู้อุทธรณ์อาจมีส่วนร่วมในการกระทำดังกล่าว จึงขอให้สำนักงานศาลปกครองตรวจสอบข้อเท็จจริง สำนักงานศาลปกครองได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง จากการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่า ข้อกล่าวหามีมูล สำนักงานศาลปกครองจึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๘๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผลการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำการตามข้อร้องเรียนจริง และเห็นสมควรลงโทษสถานหนักไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ อย่างไรก็ตาม ในเวลาต่อมาสำนักงานศาลปกครองพิจารณาเห็นว่าควรให้โอกาสแก่ผู้อุทธรณ์ จึงมีคำสั่งสำนักงานศาลปกครอง ลับ ที่ ๒๗๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ลงโทษลดเงินเดือนผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงานศาลปกครองได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาสำนักงานศาลปกครองได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๗๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนผู้อุทธรณ์ เพื่อนำไปใช้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง โดยสำนักงานศาลปกครองเปิดเผยเพียงข้อมูลข่าวสาร

รายการที่ ๑๕ คือ รายงานการสอบสวน ฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และรายงานการสอบสวนเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ให้ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยพยานเอกสารในรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๔ และรายการที่ ๑๖ โดยให้เหตุผลว่า พยานเอกสารในรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๔ และข้อมูลบันทึกการให้ปากคำของพยาน เคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลที่มีการเปิดเผยให้มีการปกปิดข้อความบางส่วน โดยสำนักงานศาลปกครองไม่ได้ชี้แจงว่า ข้อความที่มีการปกปิดคือข้อความใด และมีการปกปิดจนไม่สามารถอ่านได้ใจความ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องการทราบการให้ถ้อยคำของผู้ร้องเรียน นาย ง. บิดาและมารดาของผู้ร้องเรียน นางสาว จ. และเจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม โดยผู้อุทธรณ์ต้องการนำไปเปรียบเทียบกับคำให้การของพยานบุคคลดังกล่าวที่เคยให้การในชั้นการพิจารณาคดีของศาลอาญาว่าตรงกันหรือไม่ ซึ่งในบรรดาที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน ผู้อุทธรณ์รู้จักเพียงนาย ง. เท่านั้น ส่วนบุคคลอื่นผู้อุทธรณ์เคยเห็นในวันที่ไปให้ถ้อยคำต่อศาลเท่านั้น ดังนั้น จึงเป็นไปไม่ได้ที่ผู้อุทธรณ์จะไปทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลเหล่านี้แต่อย่างใด สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ บรรดาเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่จำเป็น ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า คือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ร้องเรียนและพยานส่งไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๔ และ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลในส่วนที่ได้รับการเปิดเผยจากสำนักงานศาลปกครองซึ่งมีการปกปิดข้อความบางส่วนมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ผู้แทนสำนักงานศาลปกครองชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการสำนักงานศาลปกครองถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต่อมาสำนักงานศาลปกครองมีคำสั่งลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถอุทธรณ์คำสั่งได้ภายใน ๓๐ วัน โดยครบกำหนดไปในวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ และผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอขยายระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์ แต่คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองไม่อนุญาต ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอขยายระยะเวลาอีกครั้ง ในขณะนี้ (วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘) คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองยังไม่ได้พิจารณา สำหรับการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ สำนักงานศาลปกครองได้เคยเปิดเผยบันทึกการให้ปากคำของพยาน และพยานเอกสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๔ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว โดยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑๔ ในครั้งแรกเป็นการเปิดเผยโดยให้เข้าตรวจดูเท่านั้น แต่ในขณะนี้สำนักงานศาลปกครองเห็นว่าสามารถเปิดเผยโดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๕ สำนักงานศาลปกครองได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แล้วเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์นั้นมีการปกปิดข้อความบางส่วน คือ ชื่อของพยานที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานผู้มาให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด เนื่องจากผู้อุทธรณ์เคยมีพฤติกรรมในการข่มขู่บุคคลอื่นดังปรากฏในสำนวนการสอบสวน และในชั้นพิจารณาคดีของศาลอาญา ดังนั้น การเปิดเผยจึงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อ

ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ ซึ่งผู้อุทธรณ์ขอบรรดาเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่จำเป็น สำนักงานศาลปกครองเห็นว่าเป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าคือข้อมูลข่าวสารใด จึงได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อความที่มีการปกปิดในคำให้การของพยาน คือ ชื่อ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานผู้มาให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด และชื่อของบุคคลที่สามที่มีการกล่าวอ้างถึง พร้อมข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลที่สามที่มีการกล่าวอ้างถึงเป็นผู้ใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะเป็นข้อมูลการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เป็นการให้ข้อมูลในด้านพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความรู้สึกและต่อจิตใจอย่างรุนแรงได้ การเปิดเผยข้อมูลที่มีการปกปิดจึงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ข้อมูลที่สำนักงานศาลปกครองได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบก็มากพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปปกป้องสิทธิของตนได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลที่สำนักงานศาลปกครองปกปิดนั้นชอบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ ซึ่งผู้อุทธรณ์อ้างว่ายังไม่ได้รับ และได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ว่าหมายถึง ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ร้องเรียนและพยานส่งไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนวินัยนั้น เห็นว่า จากข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ส่งไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ มีข้อมูลดังกล่าวปรากฏอยู่แล้ว ดังนั้น จึงแสดงว่าผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลนั้นจากสำนักงานศาลปกครองแล้ว ข้อมูลในรายการนี้จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับสำนวนคดีเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอตรวจสำนวนคดีและคัดถ่ายเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ในสำนวนคดี กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้กล่าวโทษพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ดส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณา รวมทั้งคำให้การของคนขับรถแท็กซี่รับจ้างและหรือถ้อยคำที่มีผู้ให้การว่าผู้อุทธรณ์ไม่บอกคนขับรถแท็กซี่ว่าจะให้ไปส่งที่ใด

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๓๒๙๐ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๐/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗ วาระที่ ๔.๑๖ เรื่องกล่าวหาร้อยตำรวจโท ข. รองสารวัตรจราจรสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กับพวก ไม่ดำเนินการจับกุมผู้ขับขี่รถแท็กซี่ที่ปฏิเสธไม่ส่งผู้อุทธรณ์ให้ถึงจุดหมายปลายทาง จำนวน ๒ แผ่น แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นๆ โดยให้เหตุผลว่า ไม่ปรากฏว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริงหรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ หรือประโยชน์สาธารณะประการใด ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำให้การของคนขับแท็กซี่ และหรือผู้ให้ถ้อยคำที่ให้การว่า “ข้าฯ ไม่ได้บอกแท็กซี่ว่า ข้าฯ จะให้ไปส่งที่ใด” นั้น การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งเป็นข้อมูลของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) ประกอบกับสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งผลการ

ไต่สวนข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบและได้มอบสำเนาบันทึกคำให้การร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ที่ให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวนแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้เรียกแท็กซี่เพื่อให้ไปส่งยังจุดหมายปลายทาง แต่ปรากฏว่าคนขับรถแท็กซี่ไม่ได้ขับรถไปยังจุดหมายปลายทางดังกล่าว ผู้อุทธรณ์อ้างว่าคนขับรถแท็กซี่บอกว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้แจ้งจุดหมายปลายทางและไล่ผู้อุทธรณ์ลงจากรถ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมลง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้โทรแจ้ง ๑๙๑ โดย ๑๙๑ ได้ส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจมาในที่เกิดเหตุและพาคู่กรณีไปยังสถานีตำรวจภูธรอำเภอปากเกร็ด ในระหว่างอยู่ที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอปากเกร็ด ผู้อุทธรณ์อ้างว่าร้อยตำรวจโท ข. กล่าวกับผู้อุทธรณ์ว่าเป็นความผิดของผู้อุทธรณ์ที่ไม่บอกทางคนขับรถแท็กซี่ ผู้อุทธรณ์จึงได้แจ้งความร้องทุกข์กับพนักงานสอบสวนว่าร้อยตำรวจโท ข. กับพวก ไม่ดำเนินการจับกุมคนขับรถแท็กซี่ที่ปฏิเสธไม่ส่งผู้อุทธรณ์ให้ถึงจุดหมายปลายทาง ต่อมาสถานีตำรวจภูธรอำเภอปากเกร็ดได้ส่งสำนวนคดีไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้พิจารณายุติเรื่องของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอสำนวนคดีในกรณีดังกล่าวทั้งหมด รวมทั้งคำให้การของคนขับรถแท็กซี่และหรือถ้อยคำที่มีผู้ให้การว่าผู้อุทธรณ์ไม่บอกคนขับรถแท็กซี่ว่าจะให้ไปส่งที่ใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า ตามหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ และหนังสือขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ซึ่งผู้อุทธรณ์ใช้คำว่าทั้งหมดนั้น ให้หมายรวมถึงรายชื่อของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เข้าร่วมประชุมและลงชื่อในมติดังกล่าวด้วย

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ในปี ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนร้อยตำรวจโท ข. กับพวก ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ กรณีไม่ยอมจับกุมคนขับรถแท็กซี่ที่ปฏิเสธการรับส่งผู้โดยสารไปยังจุดหมายปลายทาง โดยในปี ๒๕๔๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอตรวจสอบเรื่องราวในสำนวนคดีไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เปิดเผยเฉพาะรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ที่เคยให้การไว้กับพนักงานสอบสวนแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลที่ยังไม่เปิดเผย คือ รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. และสำนวนคดีของสถานีตำรวจภูธรอำเภอปากเกร็ดซึ่งส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา เนื่องจากสำนักงาน

ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่เป็นประโยชน์ในทางคดี หรือประโยชน์แก่สาธารณะแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ในสำนวนคดี กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้กล่าวโทษพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ดส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณา รวมทั้งคำให้การของคนขับรถแท็กซี่รับจ้างและหรือถ้อยคำที่มีผู้ให้การว่าผู้อุทธรณ์ไม่บอกคนขับรถแท็กซี่ว่าจะให้ไปส่งที่ใด ตลอดจนรายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมประชุม และมีมติร่วมอยู่ด้วย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ โดยมีความเห็นว่าข้อกล่าวหาของผู้อุทธรณ์ไม่มีมูล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนได้ทราบนอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง โปร่งใสในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วยังไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยคำให้การของพยานจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ และรายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมประชุม และมีมติร่วมอยู่ด้วย พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมสอบสวนคดีพิเศษ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ขอตรวจเอกสารในสำนวนคดีที่ผู้อุทธรณ์ขอคุ้มครองพยานทั้งหมดที่เกี่ยวเนื่องทั้งที่ส่งจากพยานและผลการดำเนินการของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๐๒/๑๐๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมสอบสวนคดีพิเศษมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ค้าในตลาดนัดซันเดย์ ต่อมาในปี ๒๕๕๓ มีเหตุการณ์ที่กลุ่มบุคคลบุกเข้าไปเผาตลาดนัดซันเดย์ ผู้อุทธรณ์เป็นแกนนำร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่างๆ เพื่อติดตามเร่งรัดคดี และได้ยื่นเรื่องต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อขอให้รับคดีดังกล่าวเข้าเป็นคดีพิเศษ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับการคุ้มครองเป็นพยานจากกรมสอบสวนคดีพิเศษในปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๔ ต่อมากรมสอบสวนคดีพิเศษมีคำสั่งยุติการให้ความคุ้มครองพยานแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการได้สำนวนคดีที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองพยานดังกล่าว โดยรวมถึงเอกสารการดำเนินการของกรมสอบสวนคดีพิเศษ หลักฐานการจ่ายเงินให้ผู้อุทธรณ์ทั้งหมดในการให้ความ

คุ้มครองเป็นพยาน หนังสือขอความร่วมมือระหว่างองค์กรที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองเป็นพยาน เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบังคับการตำรวจนครบาล ๒ (บก.น.๒) กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กองปราบปราม กองบัญชาการตำรวจนครบาล สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ศาลแพ่ง ศาลอาญารัชดา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน การรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ฯลฯ ข้อตกลงคุ้มครองพยาน และเอกสารที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ เช่น รูปภาพที่ผู้อุทธรณ์ถูกทำละเมิด ใบตรวจร่างกาย หนังสือร้องเรียนเปลี่ยนตัวชุดปฏิบัติการ เป็นต้น

ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นแกนนำในการร้องเรียนกล่าวโทษให้มีการติดตามคดีที่มีกลุ่มบุคคลเข้าไปเผาตลาดนัดซันเดย์ และมาร้องเรียนที่กรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อขอให้รับคดีดังกล่าวเป็นคดีพิเศษ ในเบื้องต้นกรมสอบสวนคดีพิเศษยังไม่รับเป็นคดีพิเศษ เนื่องจากต้องทำการสืบสวนเบื้องต้นก่อนว่าเรื่องร้องเรียนนั้นสามารถรับเป็นคดีพิเศษได้หรือไม่ ระหว่างนั้นจึงให้ความคุ้มครองผู้อุทธรณ์เป็นพยาน ประมาณ ๑ ปี ต่อมากรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาเห็นว่าสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อซึ่งเป็นเจ้าของคดีได้รับคดีดังกล่าวไว้แล้วจำนวน ๓๔ คดี โดยสามารถจับกุมผู้ต้องหาสำคัญได้ทั้งหมด และดำเนินคดีในการส่งฟ้องศาลได้เกือบหมด กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงไม่รับไว้เป็นคดีพิเศษ ประกอบกับการให้ความคุ้มครองพยานแก่ผู้อุทธรณ์นั้นไม่พบว่ามีภยันตรายใดๆ จึงได้สั่งยุติการคุ้มครองพยาน ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ อุทธรณ์ต่อศาลอาญา ศาลอาญาได้พิจารณาและเห็นว่าคำสั่งของกรมสอบสวนคดีพิเศษชอบแล้ว กระบวนการคุ้มครองพยานจึงได้ยุติในชั้นนี้ แต่ผู้อุทธรณ์ยังคงต้องการจะพิสูจน์ว่าผู้อุทธรณ์ยังมีสิทธิในการได้รับการคุ้มครองพยาน จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ ขอตรวจเอกสารในสำนวนการคุ้มครองพยานทั้งหมดทั้งที่ส่งจากพยานและผลการดำเนินการของกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ต่อมา ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าได้รับข้อมูลไม่ครบถ้วน ทางกรมสอบสวนคดีพิเศษจึงได้มีหนังสือสอบถามไปยังผู้อุทธรณ์โดยขอให้ระบุเอกสารที่ต้องการให้ชัดเจน ผู้อุทธรณ์ก็มิได้แจ้งตอบไปยังกรมสอบสวนคดีพิเศษ แต่ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ร้องเรียนต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าได้รับเอกสารไม่ครบถ้วน กรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาเห็นว่ากระบวนการคุ้มครองพยานสิ้นสุดแล้ว การเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ไปหาข้อมูลเพื่อมาขอรื้อกระบวนการคุ้มครองพยานที่สิ้นสุดแล้วซึ่งไม่สามารถกระทำได้ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับในขั้นตอนการพิจารณาของศาลอาญา ผู้อุทธรณ์ก็ได้ข้อมูลจากศาลไปพอสมควรแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่ายังไม่ได้รับ ตามหนังสือร้องเรียนฉบับ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ นั้น อาจแบ่งออกได้เป็น ๘ รายการ ดังนี้

๑. ใบตรวจร่างกาย กรมสอบสวนคดีพิเศษเห็นว่า เป็นใบตรวจร่างกายของผู้อุทธรณ์เอง และได้มีการจัดส่งในชั้นศาลด้วย จึงมิได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์

๒. ใบเสร็จ กรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาเห็นว่าเป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าหมายถึงใบเสร็จเรื่องอะไร

๓. รูปภาพผู้ทำละเมิดกรณีต่างๆ กรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาเห็นว่าเป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าเป็นรูปถ่ายใครทำละเมิดกับใคร ในวันที่เท่าไร

๔. หนังสือขอความร่วมมือระหว่างองค์กร กรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาเห็นว่าเป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าเป็นหนังสือระหว่างองค์กรไหน และเรื่องอะไร วันที่เท่าไร

๕. หนังสือเอกสารยืนยันการทุจริตประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ กรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาเห็นว่าเป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าเจ้าหน้าที่เป็นใคร ทุจริตเรื่องอะไร เมื่อไร

๖. หนังสือชี้แจงจากหน่วยราชการผ่านสำนักนายกรัฐมนตรีถึงผู้อุทธรณ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษไม่มีอยู่ในความครอบครอง

๗. หนังสืออื่นๆ ที่ยื่นพร้อมให้ปากคำระหว่างสอบสวน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เป็นต้นมา กรมสอบสวนคดีพิเศษเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดส่งให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีข้อมูลดังกล่าวอยู่แล้ว

๘. ข้อตกลงคุ้มครองพยาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองผู้อุทธรณ์เป็นพยานตั้งแต่เริ่มต้นจนมีคำสั่งยุติการให้ความคุ้มครองพยานแก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งกระบวนการให้ความคุ้มครองผู้อุทธรณ์เป็นพยาน กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีคำสั่งยุติการให้ความคุ้มครองผู้อุทธรณ์เป็นพยาน และศาลอาญาได้เห็นชอบกับคำสั่งของกรมสอบสวนคดีพิเศษ คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่กระทบสิทธิผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลของผู้อุทธรณ์เองที่ส่งไปประกอบการพิจารณาของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับหนังสือชี้แจงจากหน่วยราชการผ่านสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น กรมสอบสวนคดีพิเศษไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสาร

ดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ แต่ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไปได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองผู้อุทธรณ์เป็นพยานตั้งแต่เริ่มต้นจนมีคำสั่งยุติการให้ความคุ้มครองพยานแก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **พันตำรวจเอก ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์อดีตประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดแพร่ (ป.ป.จ. แพร่) มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงเลขาธิการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖๑๒-๘๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์ยุติการปฏิบัติหน้าที่

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๓๓/๐๐๑๘ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๖๓๕-๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖๑๒-๘๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ ป.ป.จ. แพร่ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงว่ารายงานการประชุมตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ครอบคลุมถึง รายชื่อกรรมการ และเลขานุการผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งทำหน้าที่จดรายงานการประชุม รายละเอียดของวาระการประชุมเพื่อพิจารณาก่อนลงมติในกรณีนี้ และมติของที่ประชุมเป็นเอกฉันท์หรือไม่ หากไม่เอกฉันท์แล้วเสียงข้างมากมีเท่าใด และเสียงข้างน้อยมีเท่าใด เสียงข้างน้อยมีความเห็นแย้งอย่างใด ซึ่งเป็นหน้าที่ของเลขานุการต้องบันทึกให้ชัดเจน ตามระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ ป.ป.จ. แพร่ ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ที่พยายามก้าวก่ายแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ด้านปราบปรามการทุจริต และได้ปฏิบัติหน้าที่อันไม่เหมาะสม รวมทั้งกระทำการเกินอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่อันสมควร จึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๖๑๒-๘๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้อุทธรณ์ยุติการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อน และส่งเรื่องให้คณะกรรมการจริยธรรมกรรมการ ป.ป.จ. ดำเนินการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน พร้อมเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยในมติดังกล่าว จึงได้ใช้สิทธิขอรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๖๑๒-๘๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์ยุติการปฏิบัติหน้าที่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งคดีอาญา คดีปกครอง เพื่อเรียกค่าเสียหาย ต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณา รายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นเอกสารหลักฐานอย่างหนึ่งที่จะพิสูจน์ความสุจริตใจในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าการลงมติให้ผู้อุทธรณ์ยุติการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อนนั้นเป็นไปด้วยเหตุผล หรืออารมณ์โกรธ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบดีว่าผู้อุทธรณ์จะนำรายงานการประชุมไปเป็นพยานหลักฐานส่วนหนึ่งในการดำเนินคดี จึงพยายามบิดพลิ้วที่จะไม่ยอมให้พยานหลักฐานนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพียงแต่ทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รู้สึกเสียเปรียบในทางคดีเท่านั้น

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๖๑๒-๘๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์ยุติการปฏิบัติหน้าที่ โดยสำนักงาน ป.ป.ช. เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ รวมทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และในเรื่องนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติจำนวน ๒ ครั้ง ยืนยันไม่เปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ อีกทั้งในขณะนี้ยังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการของคณะกรรมการจริยธรรมกรรมการ ป.ป.จ. ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๖๑๒-๘๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์ยุติการปฏิบัติหน้าที่ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นที่มาของการมีมติให้ผู้อุทธรณ์ยุติการปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ ป.ป.จ. แพร่ ไว้ก่อน และส่งเรื่องให้คณะกรรมการจริยธรรมกรรมการ ป.ป.จ. ดำเนินการสอบสวน ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิจากมติดังกล่าว แม้ในขณะนี้คณะกรรมการจริยธรรมกรรมการ ป.ป.จ. ยังดำเนินการสอบสวนไม่แล้วเสร็จก็ตาม แต่รายงานการประชุมนี้มิใช่สำนวนการสอบสวน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งรายงานการประชุมนี้มีเนื้อหาเป็นรายงานการสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และนำมาสู่ข้อพิจารณาในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายใน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าข้อยกเว้น ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยได้ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๖๑๒-๘๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์ยุติการปฏิบัติหน้าที่ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ เกี่ยวกับข้อมูลสถานที่ทำงานของผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ประกอบการที่เคยทำงานของนางสาว ข. เพื่อประกอบการบังคับคดี

สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๖/๑๘๐๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ และไม่เข้าข้อยกเว้น ตามมาตรา ๒๔ (๑) ถึง (๙) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของนางสาว ข. ต้องการได้ข้อมูลสถานที่ประกอบการที่เคยทำงานของนางสาว ข. ไปเพื่อบังคับชำระหนี้ จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารไปยังสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีบ้าน ๒ หลัง อาศัยอยู่เอง ๑ หลัง และประกาศให้บุคคลที่สนใจเช่าอีกหนึ่งหลังที่เหลือ คิดค่าเช่า ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน โดยให้จ่ายเงินประกันล่วงหน้า ๒ เดือน นางสาว ข. ซึ่งในขณะนั้นยังเป็นนักศึกษาได้แจ้งความประสงค์ขอเช่าบ้าน ต่อมานางสาว ข. เริ่มค้างค่า

เช่ามาเป็นระยะๆ และในท้ายที่สุดได้ย้ายออกไปในขณะที่ยังค้างค่าเช่าบ้านอยู่จำนวนเงินประมาณ ๔๑,๐๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์จึงได้ฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดมีนบุรี โดยนางสาว ข. ได้ไปศาลและยอมทำสัญญาประนีประนอมยอมความในจำนวนหนี้ที่ลดลง คือ ๒๔,๐๐๐ บาท แต่นางสาว ข. ก็ยังไม่ชำระหนี้ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงขอให้ศาลออกหมายบังคับคดี และศาลได้มีคำสั่งตั้งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจังหวัดเป็นเจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการยึดอายัดทรัพย์สินของนางสาว ข. (ลูกหนี้ตามคำพิพากษา) โดยให้โจทก์หรือผู้แทนโจทก์เป็นผู้นำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลสถานที่ทำงานของนางสาว ข. เพื่อนำไปขออายัดเงินเดือน โดยผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักประกันอื่นใดของนางสาว ข. ในการนำมาบังคับชำระหนี้ ผู้อุทธรณ์ทราบแต่เพียงว่านางสาว ข. เป็นคนจังหวัดน่าน และได้เคยไปขอคัดสำเนาทะเบียนบ้านของนางสาว ข. เพื่อส่งคำฟ้องเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอข้อมูลต่อสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๖/๑๑๑๙๙ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สรุปความได้ว่า กองทุนประสังคมเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้าง ผู้ประกันตน ให้ได้รับประโยชน์ทดแทน ในกรณีประสบอันตราย เจ็บป่วย ทุพพลภาพ และตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงานรวมทั้งประโยชน์ทดแทน กรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงาน อีกทั้งตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กำหนดว่า ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้น การเปิดเผยข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ คือ การเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาคดี แต่ข้อเท็จจริงตามกรณีนี้ไม่ใช่ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง ดังนั้น พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ จึงไม่ใช่บทบัญญัติที่จะวินิจฉัยได้ว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลใดที่สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ครอบครองไว้จะสามารถให้แก่ผู้อื่นได้หรือไม่ และเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อเท็จจริงกรณีนี้ไม่เข้าข่ายข้อยกเว้น ตาม (๑) ถึง (๙) ที่จะเปิดเผยได้ ประกอบกับไม่มีกฎหมายให้อำนาจผู้อุทธรณ์ที่จะขอทราบประวัติการทำงานของผู้อื่นได้ หากสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลและเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลสถานที่ทำงานของนางสาว ข. ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน

ประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว และนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอกตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยสถานที่ทำงานจึงอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการบังคับชำระหนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีไว้ก็มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ ก็จะทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคม ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ และจะเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๙/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลอาจสามารถ เกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาล

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **โรงพยาบาลอาจสามารถ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลอาจสามารถ ขอข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของ นาย ข. สามีของผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน เพื่อประกอบการขอรับเงินค่าสินไหมทดแทน

โรงพยาบาลอาจสามารถมีบันทึกท้ายคำขอ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผิดมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ห้ามขอประวัติของผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตนเอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลอาจสามารถ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่โรงพยาบาลอาจสามารถมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของนาย ข. โดยก่อนที่นาย ข. จะเสียชีวิต ได้ทำประกันชีวิตไว้กับธนาคารออมสิน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ นาย ข. ได้เสียชีวิตลงด้วยโรคมะเร็ง ณ บ้านพักของตน ธนาคารออมสินแจ้งว่าต้องนำประวัติการรักษาพยาบาลของนาย ข. ไปแสดงเพื่อขอรับเงินค่าสินไหมทดแทน ผู้อุทธรณ์ได้ติดต่อไปยังโรงพยาบาลร้อยเอ็ดซึ่งเป็นโรงพยาบาลแห่งสุดท้ายที่สามีผู้อุทธรณ์เข้ารับการรักษาเพื่อขอรับประวัติการรักษาพยาบาล และโรงพยาบาลร้อยเอ็ดได้เปิดเผยประวัติการรักษาพยาบาลให้ผู้อุทธรณ์ แต่ธนาคารออมสินยังต้องการประวัติการ

รักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลอาจสามารถซึ่งเป็นโรงพยาบาลแห่งแรกที่สามีผู้อุทธรณ์เข้ารับการรักษาด้วย แต่โรงพยาบาลอาจสามารถปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ประวัติการรักษาพยาบาลของนาย ข. ซึ่งเป็นสามีผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารไปเพื่อประกอบการดำเนินการขอรับค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันชีวิตของนาย ข. สัญญาประกันชีวิตนั้นเป็นสัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอก คือ ผู้รับประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิต โดยจะมีผลเมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลง ซึ่งโดยสภาพของสัญญาประกันชีวิตไม่เปิดช่องให้ผู้เอาประกันภัยขอข้อมูลการรักษาพยาบาลของตนได้ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ และเป็นไปไม่ได้ที่ผู้เอาประกันภัยจะยื่นขอข้อมูลการรักษาพยาบาลของตนหลังจากที่ตนได้เสียชีวิตไปแล้ว ดังนั้น การใช้สิทธิในกรณีนี้จึงเป็นการใช้สิทธิตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูลตามเจตนารมณ์ที่ปรากฏในสัญญาประกันชีวิต จึงไม่ถือว่าเป็นการขอข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลอื่น ตามนัยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เปิดช่องให้คู่สมรสของผู้เสียชีวิตสามารถใช้สิทธิดำเนินการแทนได้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของนาย ข. ที่อยู่ในความครอบครองของโรงพยาบาลอาจสามารถเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลอาจสามารถเปิดเผยข้อมูลประวัติการรักษาของนาย ข. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการให้ความเห็นของคณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดเกี่ยวกับการขอประทานบัตรโครงการเหมืองแร่โปแตซ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดอุดรธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานคณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอประทานบัตรโครงการเหมืองแร่โปแตซ จังหวัดอุดรธานี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานสรุปผลการดำเนินการให้ความเห็นของคณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอประทานบัตรโครงการเหมืองแร่โปแตซ จังหวัดอุดรธานี คำขอประทานบัตรที่ ๑ – ๔/๒๕๔๗ ของบริษัท เอเชีย แปซิฟิค โปแตซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

อำเภอประจักษ์ศิลปาคม มีหนังสือ ที่ อด ๒๐๑๘/๑๒๑ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า จังหวัดอุดรธานีมีหนังสือ ที่ อด ๐๐๓๓(๒)/๔๕๙ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งว่าคณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดฯ ตามคำสั่งจังหวัดอุดรธานี ที่ ๕๖๒๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มีอำนาจหน้าที่รวบรวมความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องและผลการพิจารณาของคณะกรรมการเสนอหน่วยงานผู้อนุญาตใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตโครงการ โดยการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดฯ ได้ทำหนังสือเชิญสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาด อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี ทั้งหมดรวม ๒๖ คน เพื่อมาให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอประทานบัตรโครงการเหมืองแร่โปแตซ จังหวัดอุดรธานี ต่อหน้าคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุม ภายในบริเวณศาลากลางจังหวัดอุดรธานี เมื่อถึงกำหนดเวลาปรากฏว่ามีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาดมาให้ความเห็นต่อคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จำนวน ๑๔ คน ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยจำนวน ๑๒ คน ได้ส่งมาเป็นหนังสือพร้อม

เอกสารประกอบในประเด็นต่างๆ ซึ่งยังคัดค้านอยู่ คณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดฯ จึงได้รวบรวมความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดรวม ๒๖ คน ซึ่งได้ปกปิดเป็นความลับในชั้น ลับมาก เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีเพื่อทราบและส่งไปกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้ว คณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดฯ มิได้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อให้คุณให้โทษแก่ผู้หนึ่งผู้ใดนอกเหนืออำนาจหน้าที่แต่อย่างใด สำหรับรายงานสรุปความเห็นของคณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดฯ ได้ปกปิดเป็นความลับในชั้น ลับมาก จึงไม่สามารถให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของจังหวัดอุดรธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า โครงการเหมืองแร่โปรแตช จังหวัดอุดรธานี เป็นโครงการเหมืองแร่ใต้ดินที่ขุดอุโมงค์ผ่านชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรมเนื้อที่รวมกว่า ๒๖,๔๐๐ ไร่ ในเขต ๕ ตำบล ๒ อำเภอ ได้แก่ ตำบลหนองไผ่ ตำบลโนนสูง ตำบลหนองขอนกว้าง อำเภอเมืองฯ ตำบลนาม่วงและตำบลห้วยสามพาด อำเภอประจักษ์ศิลปาคม กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอุดรธานีซึ่งเป็นกลุ่มชาวบ้านในพื้นที่ ได้รวบรวมรายชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน จำนวน ๑,๕๘๐ แปลง และรายชื่อผู้มีส่วนได้เสียภายในขอบเขตพื้นที่โครงการฯ จำนวน ๕,๗๖๕ รายชื่อ ยื่นหนังสือโต้แย้งคัดค้านคำขอประทานบัตรที่ ๑ – ๔/๒๕๔๗ ของบริษัท เอเชีย แปซิฟิค โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ แต่ไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนอย่างเป็นรูปธรรมจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง มีการจัดให้มีเวทีประชุมเพื่อรับฟังการชี้แจงการดำเนินการโครงการในค่ายทหารพระยาสุนทรธรรมธาดาเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอุดรธานีได้คัดค้านเพราะเห็นว่า เป็นการจัดนอกพื้นที่ของผู้มีส่วนได้เสียที่จะเข้าร่วมรับฟังการชี้แจง และไม่เป็นไปตามหลักการและเจตนารมณ์การมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง จังหวัดอุดรธานีจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอประทานบัตรโครงการเหมืองแร่โปแตช จังหวัดอุดรธานี คำขอประทานบัตรที่ ๑ – ๔/๒๕๔๗ ของบริษัท เอเชีย แปซิฟิค โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ทำหน้าที่รวบรวมความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง และนำผลการพิจารณาของคณะกรรมการเสนอต่อหน่วยงานผู้อนุญาตใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตโครงการฯ ได้แก่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม คณะกรรมการฯ ได้เชิญสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาด ทั้งฝ่ายที่เห็นด้วย ฝ่ายที่งดออกเสียง และฝ่ายไม่เห็นด้วย รวมจำนวน ๒๖ คน ไปให้ความเห็นจนแล้วเสร็จ โดยผู้อุทธรณ์พร้อมฝ่ายเสียงส่วนใหญ่ที่ไม่เห็นด้วยกับโครงการฯ ได้ให้ความเห็นเป็นเอกสาร ซึ่งจังหวัดอุดรธานีก็ได้จัดทำรายงานสรุปความเห็นของคณะกรรมการฯ ส่งไปกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารรายงานสรุปความเห็นของ

คณะกรรมการฯ ดังกล่าว เนื่องจากเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่จะรับทราบข้อมูลข่าวสาร เพื่อนำไปเผยแพร่ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จังหวัดอุดรธานีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อด ๐๐๓๓ (๒)/๓๙๙๑ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ มอบหมายผู้แทนเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ว่า กรณีการขอประทานบัตร หากมีการคัดค้านไม่เห็นด้วยกับโครงการฯ จากท้องถิ่นหรือประชาชนในพื้นที่ มติคณะรัฐมนตรี ปี ๒๕๕๖ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจ เพื่อทำหน้าที่รวบรวมความเห็นของภาคส่วนต่างๆ เสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ คณะกรรมการเฉพาะกิจประกอบด้วย ผู้แทนส่วนราชการ ๗ หน่วยงาน ผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ ท่าน มีผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมอบหมายรองผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน คณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาด ทั้งฝ่ายที่เห็นด้วย ฝ่ายที่งดออกเสียง และฝ่ายไม่เห็นด้วย รวมจำนวน ๒๖ คน มาให้ความเห็น โดยตั้งประเด็นคำถาม จำนวน ๓ ข้อ คือ ๑. มีความเห็นต่อโครงการฯ อย่างไร ๒. มีข้อกังวลต่อโครงการฯ อย่างไร และ ๓. มีข้อเสนอแนะอย่างไร โดยไม่มีการถามคำถามอื่นๆ อีก ในวันนัดฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยมาให้ความเห็นเมื่อ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ปรากฏว่า ฝ่ายไม่เห็นด้วยไม่มา แต่ได้ยื่นหนังสือชี้แจง พร้อมลายมือชื่อผู้ไม่เห็นด้วย ๑๒ รายชื่อ คณะกรรมการฯ จึงรวบรวมความเห็นของทุกฝ่ายทั้งฝ่ายเห็นด้วยและฝ่ายไม่เห็นด้วยส่งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยไม่มีการประมวลหรือวิเคราะห์ใดๆ อีก สาเหตุที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจาก มีความเห็นของฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย ๑ รายที่ได้ยื่นหนังสือในภายหลังจากร่วมลงลายมือชื่อกับฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยแล้วว่า ถูกกดดันให้ร่วมลงลายมือชื่อ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็จะทำให้ทราบว่าเป็นใคร และจะเกิดความไม่ปลอดภัยแก่ผู้ให้ข้อมูลได้ ซึ่งจะเกิดปัญหาขึ้นต่อชุมชนได้ ประกอบกับรายงานสรุปความเห็นของคณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดฯ ดังกล่าว ได้กำหนดชั้นความลับในชั้น ลับมาก จึงปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานสรุปผลการดำเนินการของคณะกรรมการเฉพาะกิจระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอประทานบัตรโครงการเหมืองแร่โปแตช จังหวัดอุดรธานี คำขอประทานบัตรที่ ๑ – ๔/๒๕๔๗ ของบริษัท เอเชีย แปซิฟิค โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งประกอบด้วย หนังสือจังหวัดอุดรธานีส่งผลการดำเนินการให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และบันทึกความเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาด เห็นว่าหนังสือจังหวัดอุดรธานีส่งผลการดำเนินการให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นข้อมูลข่าวสารการให้ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ หากเปิดเผยอาจกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับบันทึกความเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทัศนคติของผู้แทนประชาชนในท้องถิ่นต่อโครงการดังกล่าวซึ่งมีผลกระทบต่อสภาวะสิ่งแวดล้อม การ

เปิดเผยจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ทราบว่าผู้แทนของประชาชนมีความเห็นต่อโครงการอย่างไร และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ แต่อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาดบางรายไม่ประสงค์ให้เปิดเผยชื่อและความเห็นของตนต่อสาธารณะ เพราะมีความหวั่นเกรงในการใช้ชีวิตในชุมชนประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องทราบว่าบุคคลใดให้ความเห็นอย่างไร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารการให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาดทั้งหมด เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อ หรือข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ให้ความเห็นในบันทึกความเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดอุดรธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบันทึกความเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาด โดยปกปิดชื่อ หรือข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ให้ความเห็น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับหนังสือจังหวัดอุดรธานีส่งผลการดำเนินการให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งธนาคารเพื่อการเกษตรฯ จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สรุปรายงานการสอบสวน
รายการที่ ๒ สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
รายการที่ ๓ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
รายการที่ ๔ รายงานการสอบข้อเท็จจริง
รายการที่ ๕ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน
รายการที่ ๖ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ตำแหน่งพนักงานบริหารสินเชื่อ ๘ ถูกดำเนินการทางวินัยฐานมีพฤติกรรมรู้เห็นหรือร่วมกับภรรยาหลอกลวงบุคคลอื่นให้ร่วมลงทุนปล่อยเงินกู้

นอกระบบให้กับลูกค้าธนาคาร ต่อมาธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ได้มีคำสั่งเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรง มีพฤติกรรมรู้เห็นหรือร่วมกับภรรยาหลอกลวงบุคคลอื่นให้ร่วมลงทุนปล่อยเงินกู้นอกระบบให้กับลูกค้าธนาคาร ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่า เรื่องดังกล่าวส่งผลต่อชื่อเสียงภาพลักษณ์ของธนาคาร และความไม่ไว้วางใจในการมอบหมายให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงาน ธนาคารจึงมีคำสั่งเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งเลิกจ้างดังกล่าว และต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งเลิกจ้างงาน

ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ธนาคารได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์กรณีมีผู้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีส่วนรู้เห็นหรือร่วมกับภรรยาหลอกลวงบุคคลอื่นให้ร่วมลงทุนปล่อยเงินกู้นอกระบบ มีการชักชวนลูกค้าธนาคารมาร่วมลงทุน ผลการสอบสวนไม่มีหลักฐานยืนยันชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ แต่เนื่องจากผู้เสียหายให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่าผู้อุทธรณ์รู้เห็นหรือร่วมกับภรรยาหลอกลวงให้ร่วมลงทุนปล่อยเงินกู้นอกระบบ โดยขณะที่ภรรยาผู้อุทธรณ์ชักชวนผู้เสียหายและรับเงินจากผู้เสียหายนั้นผู้อุทธรณ์อยู่ร่วมในเหตุการณ์ดังกล่าวด้วย ซึ่งธนาคารเห็นว่า เรื่องดังกล่าวส่งผลต่อชื่อเสียงภาพลักษณ์ของธนาคาร และความไม่ไว้วางใจในการมอบหมายให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงาน จึงมีคำสั่งเลิกจ้างผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากธนาคารเพื่อการเกษตรฯ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนใดมีข้อความที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง เกี่ยวกับข้อมูลเอกสารของผู้ชนะราคา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ บริษัท ไมโคร ซิสเต็ม คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด มีข้อสงสัยในคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์ของผู้ชนะการประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับการจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล แบบที่ ๒ จอขนาดไม่น้อยกว่า ๑๘.๕ นิ้ว จำนวน ๘๐ เครื่อง ว่าไม่ตรงตามข้อกำหนดของวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ขอคัดสำเนาเอกสารส่วนที่ ๒ ของผู้ชนะราคาทั้งชุด และให้ผู้มีอำนาจลงนามรับรองสำเนาทุกแผ่น

วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๕๒.๐๑/๓๐๔ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า บริษัท ลพบุรีนิยมกิจ จำกัด ผู้ชนะการเสนอราคา ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ขอคัดสำเนาเอกสารส่วนที่ ๒ ของผู้ชนะราคาทั้งชุด และให้ผู้มีอำนาจลงนามรับรองสำเนาทุกแผ่น แต่วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๕๒.๐๑/๓๘๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล

ข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. ตามสำเนาหนังสือ บริษัท ไมโคร ซิสเต็ม คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด ที่ MSC/2559/106 ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ และสำเนาหนังสือบริษัท ไมโคร ซิสเต็ม คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด ที่ MSC/2559/107 ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ บริษัท ไมโคร ซิสเต็ม คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด แจ้งขอคัดสำเนาเอกสารส่วนที่ ๒ ของผู้ชนะการเสนอราคาการประกวดราคาซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผลแบบที่ ๒ จอขนาดไม่น้อยกว่า ๑๘.๕ นิ้ว จำนวน ๘๐ เครื่อง โดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ของวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง เนื่องจากมีข้อสงสัยในเอกสารหนังสือรับรองมาตรฐาน มอก. ๑๙๕๖ – ๒๕๕๓ หรือ FCC และหนังสือรับรองมาตรฐาน มอก. ๑๕๖๑ – ๒๕๕๘ หรือ UL ของผลิตภัณฑ์เครื่องคอมพิวเตอร์ ยี่ห้อ SVOA รุ่น Professional นั้น วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองไม่มีข้อมูลเอกสารของผลิตภัณฑ์เครื่องคอมพิวเตอร์ยี่ห้อดังกล่าว จึงไม่ได้คัดสำเนาเอกสารให้ โดยได้แจ้งให้บริษัท ไมโคร ซิสเต็ม คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด ทราบ ตามสำเนาหนังสือวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ที่ ศธ ๐๖๕๒.๐๑/๒๙๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๒. บริษัท ไมโคร ซิสเต็ม คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด แจ้งขอคัดสำเนาเอกสารส่วนที่ ๒ ของผู้ชนะการเสนอราคาทั้งชุด และให้ผู้มีอำนาจลงนามรับรองสำเนาทุกแผ่น ตามสำเนาหนังสือบริษัท ไมโคร ซิสเต็ม คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด ที่ MSC/2559/108 ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นั้น วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองยังมิได้คัดสำเนาเอกสารให้ตามที่ขอ เนื่องจากวิทยาลัยเทคนิคอ่างทองได้ขอความเห็นชอบจากบริษัท ลพบุรีนิยมกิจ จำกัด ผู้ชนะการเสนอราคา ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลและได้รับการตอบกลับว่าไม่อนุญาตให้วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้กับบริษัท ไมโคร ซิสเต็ม คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด ตามสำเนาหนังสือ บริษัท ลพบุรีนิยมกิจ จำกัด ที่ L 59 – 003 ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และวิทยาลัยเทคนิคอ่างทองได้แจ้งบริษัท ไมโคร ซิสเต็ม คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด ทราบแล้ว ตามสำเนาหนังสือวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ที่ ศธ ๐๖๕๒.๐๑/๓๐๔ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

อนึ่ง ตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ กรณีที่อ้างถึงวิทยาลัยเทคนิคอ่างทองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลเอกสารของผู้ชนะราคานั้น วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองขอเรียนให้ทราบว่ามิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลเอกสารของผู้ชนะราคา แต่ขณะนี้รอคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่ได้ขอหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่จะดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ตามสำเนาหนังสือวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ที่ ศธ ๐๖๕๒.๐๑/๓๑๕ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ส่วนกรณีที่มีมติให้วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองส่งข้อมูลข่าวสารให้คณะกรรมการวินิจฉัยการ

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณานั้น วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองได้ดำเนินการจัดส่งเอกสารส่วนที่ ๒ ของผู้ชนะการเสนอราคา เพื่อคณะกรรมการ ฯ พิจารณาจำนวน ๑๑ แผ่น ดังนี้

๑. แคตตาล็อก จำนวน ๑ แผ่น

๒. คุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์ จำนวน ๒ แผ่น

๓. หนังสือแต่งตั้งตัวแทนจำหน่าย จำนวน ๑ แผ่น

๔. หนังสือมาตรฐานด้านการรับรองระบบบริหารงานคุณภาพมาตรฐาน ISO 9001 : 2008 จำนวน ๑ แผ่น

๕. หนังสือมาตรฐานด้านการรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมาตรฐาน ISO 14001 : 2004 จำนวน ๑ แผ่น

๖. ใบอนุญาตแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มาตรฐานด้านการป้องกันการรบกวนของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่จะไปรบกวนอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ) จำนวน ๑ แผ่น

๗. ใบอนุญาตแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มาตรฐานด้านความปลอดภัยต่อผู้ใช้งาน) จำนวน ๑ แผ่น

๘. หนังสือกรมทะเบียนการค้า ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนบริษัท จำนวน ๑ แผ่น

๙. หลักประกันการเสนอราคา จำนวน ๑ แผ่น

๑๐. บัญชีสินค้าตัวอย่าง จำนวน ๑ แผ่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารส่วนที่ ๒ ของผู้ชนะการเสนอราคาการประกวดราคาซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งชุด ซึ่งผลการประกวดราคาดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน และได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้น เพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะ สถิติวันลา สถิติขั้นพิเศษ และสถิติผลงาน

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะ สถิติวันลา สถิติขั้นพิเศษ และสถิติผลงาน ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ ดังนี้

๑. เอกสาร KPIs ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗

๒. เอกสารที่ผู้จัดการส่วน นาง ข. และนาง ค. ให้คะแนนผู้อุทธรณ์และพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ในหัวข้อย่อยของทักษะความสามารถหลัก และทักษะความสามารถในการดำเนินงาน ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗

๓. เอกสารสถิติวันลาของผู้อุทธรณ์และพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗

๔. เอกสารสถิติขั้นพิเศษของผู้อุทธรณ์และพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗

๕. สถิติผลงานของผู้อุทธรณ์และพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย คือ Effective Calls, Information, แจ้งราคา, Answer Time และ Holding Time ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ และปี ๒๕๕๘ เดือนมกราคม – มีนาคม

บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กสท ปบ.(วป)/๑๘๘๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ขอส่งเอกสารของพนักงานทุกคนรวมทั้งของผู้อุทธรณ์ ยกเว้นเอกสารตามสิ่งที่ส่งมาด้วยรายการที่ ๑ สามารถให้ได้เฉพาะของผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. เอกสาร KPIs และ Competency เฉพาะส่วนของผู้อุทธรณ์ปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗

๒. เอกสารสถิติวันลาปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗

๓. เอกสารสถิติขั้นพิเศษปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗

๔. สถิติผลงาน

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานส่วนบริการสลับสาย บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือขอเอกสารเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะ สถิติวันลา สถิติขั้นพิเศษ และสถิติผลงาน ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ ของพนักงานส่วนบริการสลับสาย เพื่อตรวจสอบกระบวนการพิจารณาความดีความชอบและขอความยุติธรรมต่อไป แต่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยให้เฉพาะข้อมูลของผู้อุทธรณ์และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ลับ ที่ กสท สบ.(วส)/๒๓๐ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงว่า

๑. รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เอกสาร KPIs ของพนักงานในส่วนบริการสลับสาย และเอกสารที่นาง ข. และนาง ค. ให้คะแนนผู้อุทธรณ์และพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ในหัวข้อย่อยของทักษะความสามารถหลัก และทักษะความสามารถในการดำเนินงาน ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ ซึ่งจัดส่งให้เฉพาะของผู้อุทธรณ์เพียงผู้เดียว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เอกสารสถิติวันลา และสถิติขั้นพิเศษของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ที่ให้ไม่ครบถ้วนทุกคนนั้น เนื่องจากพนักงานบางรายได้ย้ายไปปฏิบัติงานที่ส่วนอื่น และบางรายพ้นสภาพการเป็นพนักงานไปแล้ว บริษัทฯ จึงได้จัดทำข้อมูลของพนักงานในส่วนบริการสลับสายที่มีอยู่ในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๓. รายการที่ ๕ สถิติผลงาน Effective Calls, Information, แจ้งราคา, Answer Time และ Holding Time ของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ ที่ให้ไม่ครบถ้วนทุกคนนั้น เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ส่วนบริการสลับสายจัดทำขึ้นและได้ประกาศแจ้งให้พนักงานทราบทุกเดือนแล้ว ต่อมามีการเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้จัดทำข้อมูลดังกล่าว เจ้าหน้าที่ไม่ได้โอนถ่ายข้อมูลไว้จึงทำให้มีข้อมูลไม่ครบถ้วน ประกอบกับเอกสารที่ปิดประกาศไว้ได้ถูกนำไปใช้เป็นกระดาษ Recycle ในเรื่องทั่วไป จึงมีเพียงเท่าที่จัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์ และปัจจุบันส่วนบริการสลับสายได้ถูกยุบเลิกแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายการที่ ๑ เอกสาร KPIs (Key Performance Indicators) เครื่องชี้วัดการปฏิบัติงาน ของพนักงานในส่วนบริการสลับสาย ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ รายการที่ ๓ สถิติวันลาของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ และรายการที่ ๔ สถิติขั้นพิเศษของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติงานของพนักงานตามปกติ เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารที่นาง ข. และนาง ค. ให้คะแนนผู้อุทธรณ์และพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ในหัวข้อย่อยของทักษะความสามารถหลัก และทักษะความสามารถในการดำเนินงาน ของปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงาน การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการประเมินและทำให้ผู้ถูกประเมินมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีผลการประเมินต่ำกว่าพนักงานอื่นๆ จึงสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้ทราบผลการประเมินของผู้ที่มีผลการประเมินสูงกว่า การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สถิติผลงาน Effective Calls, Information, แจ้งราคา, Answer Time และ Holding Time ของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ หน่วยงานได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว โดยบางส่วนไม่สามารถจัดหาให้ได้เนื่องจากไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในครอบครอง จึงไม่มีเหตุต้องวินิจฉัย ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อไป ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เปิดเผยเฉพาะผลการประเมินของผู้ที่มีผลการประเมินสูงกว่าผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยเฉพาะผลการประเมินของผู้ที่มีผลการประเมินสูงกว่าผู้อุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อและเอกสารการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ **: นางสาว ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียนและรายชื่อผู้ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์

บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กสท ปบ.(วป)/๑๙๑๔ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนและไม่สามารถจัดส่งเอกสารการร้องเรียนให้ตามที่ร้องขอได้ ตามมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานส่วนบริการสลับสาย บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือขอเอกสารการร้องเรียนและรายชื่อผู้ที่ร้องเรียนทั้งหมด ที่ร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ ของผู้อุทธรณ์ขณะปฏิบัติงาน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ลับ ที่ กสท สบ.(วส)/๒๓๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงว่า เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียนของพนักงานในส่วนบริการสลับสายให้แก่ผู้อุทธรณ์ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียน ซึ่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) บัญญัติว่าการเปิดเผยข้อมูล

ข่าวสารที่เปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เห็นชอบหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการกระทำผิดวินัย ที่ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลยพินิจสั่งการที่เห็นสมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเกิดจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูลนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารการร้องเรียนและรายชื่อผู้ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ เกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ ของผู้อุทธรณ์ที่คุกคามการปฏิบัติงานของพนักงานในส่วนบริการสลับสาย ซึ่งมีการร้องเรียนโดยพนักงานส่วนบริการสลับสายหลายครั้งหลายฉบับ ประกอบด้วยหนังสือร้องเรียนของพนักงานเป็นรายบุคคล และหนังสือร้องเรียนส่วนรวมที่พนักงานร่วมลงชื่อหลายราย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล รวมถึงพฤติกรรมที่สร้างความแตกแยก และคุกคามสวัสดิภาพผู้ร่วมงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียและได้รับผลกระทบต่อหนังสือร้องเรียนดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเอกสารการร้องเรียนส่วนรวมที่พนักงานร่วมลงชื่อหลายราย โดยปกปิดรายชื่อพนักงานที่ร้องเรียน เพื่อตรวจสอบการบริหารงานบุคคลและสร้างความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เฉพาะเอกสารการร้องเรียนส่วนรวมที่พนักงานร่วมลงชื่อหลายราย โดยปกปิดรายชื่อพนักงานที่ร้องเรียนทั้งหมด สำหรับหนังสือที่พนักงานร้องเรียนเป็นรายบุคคล ให้ปกปิด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารการร้องเรียนส่วนรวมที่พนักงานร่วมลงชื่อหลายราย โดยปกปิดรายชื่อพนักงานที่ร้องเรียนทั้งหมด พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับหนังสือที่พนักงานร้องเรียนเป็นรายบุคคล ให้ปกปิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจร่างกายและการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: โรงพยาบาลตำรวจ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึง นายแพทย์ใหญ่โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. ข้อมูลรายชื่อ บุคคล หรือคณะบุคคล ที่ผู้บังคับบัญชาของ พ.ต.ต.เอกลักษณ์ ดีรุ่งโรจน์ ได้แต่งตั้งทำการตรวจสอบในเรื่องนี้

๒. หากการดำเนินการหรือพิจารณาเสร็จสิ้นขอทราบผลการพิจารณาพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว

๓. หากยังไม่มีการดำเนินการใด ขอทราบกรอบการดำเนินการจะดำเนินการเมื่อไร และขอทราบผลดำเนินการเป็นระยะๆ

๔. ข้อมูล เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๕. เอกสารอื่นๆ ที่กล่าวอ้างถึงเกี่ยวกับศาลปกครอง สามารถยื่นคำขอได้ที่ศาลปกครองสงขลา หรือเอกสารจากผู้ถูกฟ้องทั้งสี่

โรงพยาบาลตำรวจ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๓๖.๑๖๒/๓๐๖๖ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองสงขลาเป็นคดีหมายเลขดำที่ บ.๕/๒๕๕๗ โดยมีผู้ถูกฟ้องคดี ๔ ราย คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้บัญชาการสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีพันตำรวจเอก ข. เป็นผู้ถูกฟ้องคดี ประกอบกับการปฏิบัติหน้าที่ของพันตำรวจเอก ข. ได้ดำเนินการตามที่สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจร้องขอให้ตรวจวัดสายตาของผู้อุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง และได้ดำเนินการตรวจตามมาตรฐานทางการแพทย์ โดยมีพยาน

ยืนยันตามบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ โรงพยาบาลตำรวจจึงไม่จำต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบกรณีดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอรับข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น โรงพยาบาลตำรวจไม่สามารถให้ข้อมูลตามที่ร้องขอได้เนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่ขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดอยู่ในประเภทของข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เพราะคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล การเปิดเผยจะทำให้คดีไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อนึ่ง หากประสงค์จะขอเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องและอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของโรงพยาบาลตำรวจ เห็นควรยื่นคำร้องขอต่อศาลปกครองสงขลา เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลตำรวจ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๖ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดสอบคัดเลือกบุคคลภายนอกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร หลายตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ สังกัดสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ (สพฐ.) เมื่อผู้สมัครผ่านการสอบคัดเลือกข้อเขียนแล้วจะมีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย การตรวจร่างกาย โดยกลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัวมีหน้าที่ในการรวบรวมใบตรวจร่างกายของผู้ผ่านการคัดเลือกเพื่อคัดแยกผู้ที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ เสนอ สพฐ. พิจารณาต่อไป ผู้อุทธรณ์ได้เข้าทำการทดสอบและตรวจร่างกายตามที่ สพฐ. กำหนด และได้รับแจ้งให้ไปรายงานตัว แต่ก่อนวันรายงานตัวได้มีเจ้าหน้าที่โทรศัพท์แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ตรวจร่างกายไม่ผ่าน แต่ผู้อุทธรณ์ก็ไปรายงานตัวตามกำหนดเนื่องจากไม่เชื่อการแจ้งดังกล่าว เมื่อถึงสถานที่รายงานตัวแล้วได้รับแจ้งว่า ต้องตรวจร่างกายซ้ำ เนื่องจากตาบอดสี เจ้าหน้าที่ได้พาผู้อุทธรณ์ไปให้พันตำรวจเอก ข. ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ กับการตรวจร่างกายผู้เข้ารับการคัดเลือกในครั้งนี้ ให้เป็นผู้ตรวจร่างกายผู้อุทธรณ์ซ้ำ เมื่อทำการตรวจแล้วพันตำรวจเอก ข. ได้แจ้งว่าผู้อุทธรณ์ตาบอดสี และให้เขียนหนังสือยอมรับผลการตรวจผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจสายตาที่ศูนย์เอกชนที่จังหวัดสตูลพบว่า ตาบอดสีเขียวแดงระดับปานกลาง ซึ่งตามกฎ ก.ตร. กรณีตาบอดสีจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับการวินิจฉัยของคณะกรรมการแพทย์ผู้ทำการตรวจ พันตำรวจเอก ข. ไม่มีอำนาจตรวจร่างกายผู้อุทธรณ์ซ้ำ หรือสรุปว่า ตรวจร่างกายไม่ผ่าน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้สิทธิทางศาลต่อไป ประกอบด้วย

๑. ขอตรวจดูต้นฉบับใบรับรองแพทย์การตรวจร่างกายของผู้อุทธรณ์

๒. เอกสารที่มีการแต่งตั้งพันตำรวจเอก ข. ให้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสมัครสอบคัดเลือกและตรวจร่างกายผู้อุทธรณ์ครั้งที่ ๒

๓. เอกสารการดำเนินการทางวินัยหรืออาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไข เติม ทำลายข้อความในใบรับรองแพทย์การตรวจร่างกายของผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม ฯ ผู้แทนโรงพยาบาลตำรวจชี้แจงว่า พันตำรวจเอก ข. ทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการตรวจร่างกาย ปรากฏผลการตรวจร่างกายผู้อุทธรณ์ว่า ตาบอดสี แต่เกิดข้อผิดพลาดในการคัดแยกเอกสารผู้ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งปรากฏว่า ใบตรวจร่างกายของผู้อุทธรณ์ไปอยู่ในกลุ่มผู้ผ่านเกณฑ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีหนังสือเรียกตัวผู้อุทธรณ์ให้มารายงานตัว หลังจากส่งรายชื่อผู้ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ตรวจร่างกายให้ สพฐ. พิจารณาต่อไปแล้ว กลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัวมาตรวจพบภายหลังว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านเกณฑ์เนื่องจากตาบอดสี จึงได้แจ้งรายชื่อผู้ไม่ผ่านเกณฑ์เพิ่มเติมให้ สพฐ. และในวันที่ผู้อุทธรณ์มารายงานตัว สพฐ. ได้มีหนังสือส่งตัวผู้อุทธรณ์มาพบกลุ่มเวชศาสตร์ครอบครัวเพื่อมาตรวจสายตาอีกครั้งหนึ่ง พันตำรวจเอก ข. ซึ่งเป็นแพทย์ในกลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัวจึงทำการตรวจสายตาผู้อุทธรณ์ ปรากฏว่า ตาบอดสี โดยผู้อุทธรณ์ทดสอบพร้อมกับน้องสาวของผู้อุทธรณ์เองผู้อุทธรณ์จึงเขียนหนังสือยอมรับผลการตรวจดังกล่าวด้วยตัวเองโดยมีพยานรวม ๔ คน รวมถึงน้องสาวของผู้อุทธรณ์เอง การตรวจสายตาดังกล่าวไม่ใช่การตรวจร่างกายซ้ำ ซึ่งตามปกติการตรวจร่างกายซ้ำต้องตรวจโดยคณะกรรมการตรวจร่างกาย แต่เป็นกรณีที่ผลการตรวจครั้งแรกถูกต้องแล้วว่าผู้อุทธรณ์ตาบอดสี ไม่ใช่มีข้อผิดพลาดในการตรวจหรือผลการตรวจคลุมเครือ แต่เป็นข้อผิดพลาดในการแจ้งผลการตรวจว่าผ่านเกณฑ์ และเป็นการตรวจเพื่อยืนยันผลครั้งแรกแก่ผู้อุทธรณ์ จึงไม่ต้องตรวจโดยคณะกรรมการตรวจร่างกาย สำหรับกรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสงขลา และ สพฐ. ได้ทำคำให้การต่อศาลแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โรงพยาบาลตำรวจชี้แจงว่า

๑. ข้อมูลรายชื่อบุคคล หรือคณะบุคคล ที่ผู้บังคับบัญชาของพันตำรวจเอก ข. ได้แต่งตั้งให้ทำการตรวจสอบในเรื่องนี้ ตร. ไม่มีการแต่งตั้งบุคคลหรือคณะกรรมการขึ้นมาตรวจสอบ
กรณีดังกล่าวเนื่องจากเป็นเพียงความผิดพลาดในการคัดแยกเอกสารเท่านั้น จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารนี้

๒. หากการดำเนินการหรือพิจารณาเสร็จสิ้นขอทราบผลการพิจารณาพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว เนื่องจากไม่มีการแต่งตั้งบุคคลหรือคณะทำงานตรวจสอบกรณีดังกล่าวตามข้อ ๑ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารนี้เช่นเดียวกัน

๓. หากยังไม่มีการดำเนินการใด ขอทราบกรอบการดำเนินการจะดำเนินการเมื่อไร และขอทราบผลดำเนินการเป็นระยะๆ เนื่องจากไม่มีการกระทำความผิดใดๆ และพันตำรวจเอก ข. ไม่ได้ถูกฟ้องคดี จึงไม่มีการดำเนินการใดๆ และไม่มีข้อมูลข่าวสารนี้

๔. ข้อมูล เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ปรากฏใบตรวจร่างกายครั้งแรก และใบรับรองที่ผู้อุทธรณ์เขียนด้วยลายมือ ซึ่ง สพฐ. จัดส่งประกอบคำให้การของศาลปกครองสงขลาแล้ว สำหรับหนังสือส่งตัวของ สพฐ. ให้มาตรวจร่างกายที่กลุ่มเวชศาสตร์นั้น น่าจะอยู่ที่ สพฐ.

๕. เอกสารอื่นๆ ที่กล่าวอ้างถึงเกี่ยวกับศาลปกครอง สามารถยื่นคำขอได้ที่ศาลปกครองสงขลา หรือเอกสารจากผู้ถูกฟ้องทั้งสี่ หน่วยงานไม่ทราบว่าหมายถึงข้อมูลข่าวสารใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ขอตรวจดูต้นฉบับใบรับรองแพทย์การตรวจร่างกายของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจร่างกายของผู้อุทธรณ์เอง การเปิดเผยรายงานการแพทย์หรือข้อมูลส่วนบุคคลนี้จึงไม่เป็นการรบกวนสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารที่มีการแต่งตั้งพันตำรวจเอก ข. ให้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสมัครสอบคัดเลือกและตรวจร่างกายผู้อุทธรณ์ครั้งที่ ๒ ได้แก่คำสั่งแต่งตั้งพันตำรวจเอก ข. ทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการตรวจร่างกาย และหนังสือ สพฐ. ส่งตัวผู้อุทธรณ์ให้แก่กลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัวเพื่อตรวจร่างกายครั้งที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารการดำเนินการทางวินัยหรืออาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไข เติม ทำลายข้อความในใบรับรองแพทย์การตรวจร่างกายของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนโรงพยาบาลตำรวจให้ถ้อยคำว่าไม่มีการดำเนินการทั้งวินัยและอาญาเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการนี้ ดังนั้น ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไปได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลตำรวจ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูต้นฉบับใบรับรองแพทย์การตรวจร่างกายของผู้อุทธรณ์ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งแต่งตั้งพันตำรวจเอก ข. ทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการตรวจร่างกาย และหนังสือสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจส่งตัวผู้อุทธรณ์ให้แก่กลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัวเพื่อตรวจร่างกายครั้งที่ ๒ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนผึ่งแดดวิทยาคาร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และฉบับลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาและรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ จำนวน ๙ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒. สำเนาหนังสือราชการ คำสั่งไปช่วยราชการของนาย ข. ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒

๓. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

๔. รายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

๖. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

๗. สำเนาคำสั่งย้ายนาย ข. ไปโรงเรียนดงเย็นวิทยาคม คำสั่งย้ายนาย ค. ไปโรงเรียนดอนตาลวิทยา

๘. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๙. สำเนาหนังสือราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ เรื่องหารือการใช้อัตราว่างสายผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งถึงเลขาธิการ ก.ค.ศ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๒/๖๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายผู้บริหารสถานศึกษา ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ ๙๕๗ – ๙๕๘/๒๕๕๘ ระหว่างนาย ง. ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ฟ้องคดี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เดิม) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เดิม) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นาย ข. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่อนุมัติให้ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนคำสร้อยพิทยาสรรค์ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๔๗๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้การเพิกถอนมีผลนับแต่วันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา และคู่กรณีซึ่งเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดได้ยื่นคำร้องคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและได้นำเสนอการขอข้อมูลข่าวสารต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ ในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นคู่กรณีตามคำพิพากษาดังกล่าวในคราวประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีความเห็นว่า

๑. ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นคู่กรณีตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ มิได้อยู่ในบังคับหรือในคำสั่งทางปกครองและผู้ซึ่งเข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง และไม่เป็นคู่กรณีตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี และให้หมายความรวมถึงบุคคล หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเข้ามาเป็นคู่กรณีไม่ว่าโดยสมัครใจหรือศาลปกครองเรียกเข้ามาในคดี ดังนั้นจึงไม่อาจใช้สิทธิตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดว่า คู่กรณีมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือป้องกันสิทธิของตนได้ แต่ถ้ายังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น คู่กรณีไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย

๒. ผู้อุทธรณ์ยื่นขอข้อมูลข่าวสารโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ เป็นองค์คณะบริหารงานบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามกฎหมาย ดังนั้น เฉพาะมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ เท่านั้นที่อยู่ในมาตรา ๙ (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงอนุญาตให้เปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับมติของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ ๙๕๗ – ๙๕๘/

๒๕๕๘ ในรายการที่ (๑) รายการที่ (๓) และรายการที่ (๘) ส่วนรายการที่ (๖) ไม่มีระเบียบวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ ได้ดำเนินการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายผู้บริหารสถานศึกษา ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ ๙๕๗ – ๙๕๘/๒๕๕๘ ระหว่างนาย ง. ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ฟ้องคดี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เดิม) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เดิม) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นาย ข. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่อนุมัติให้ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนคำสร้อยพิทยาสรรค์ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๔๗๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ย้ายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้การเพิกถอนมีผลนับแต่วันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารโดยเห็นว่าตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๒/๙๙๖ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

๑. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ ได้แจ้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วตามหนังสือที่ ศธ ๐๔๒๕๒/๖๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ การยื่นอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นคู่กรณีตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ มิได้อยู่ในบังคับหรือในคำสั่งทางปกครองและผู้ซึ่งเข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง และไม่เป็นคู่กรณีตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี และให้หมายความรวมถึงบุคคลหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเข้ามาเป็นคู่กรณีไม่ว่าโดยสมัครใจหรือศาลปกครองเรียก

เข้ามาในคดี ดังนั้นจึงไม่อาจใช้สิทธิตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดว่า คู่กรณีมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือป้องกันสิทธิของตนได้ แต่ถ้ายังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น คู่กรณีไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย การที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ คณะที่ ๒ มีมติให้รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณา จึงไม่เห็นพ้องด้วย

๓. ผู้อุทธรณ์ยื่นขอข้อมูลข่าวสารโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานฯ เห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ออกมาบังคับใช้พร้อมกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเพื่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่อยู่ในความครอบครองของฝ่ายปกครอง มิให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบของผู้อยู่ใต้ปกครองในที่นี้ หมายถึงประชาชนที่อยู่ภายใต้การพิจารณาทางปกครองของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้อำนาจทางปกครองในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ทั้งนี้บุคคลที่จะเข้าถึงข้อมูลต่างๆ ที่อยู่ในความครอบครองของราชการต้องเป็นคู่กรณีที่เข้ามาอยู่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง เนื่องจากสิทธิของบุคคลนั้นถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง ซึ่งได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อพิจารณาประกอบมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้น ต้องดำเนินกระบวนพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณา และในกรณีจำเป็นจะพิจารณาลับหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้ จึงเห็นได้ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต้องเปิดเผยต่อคู่กรณีที่สิทธิของตนถูกกระทบกระเทือนโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้

๔. ผู้อุทธรณ์ยื่นขอข้อมูลข่าวสารโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ เป็นองค์คณะบริหารงานบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามกฎหมาย ดังนั้น เฉพาะมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๒ เท่านั้นที่อยู่ในมาตรา ๙ (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงอนุญาตให้เปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับมติของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ ๙๕๗ – ๙๕๘/๒๕๕๘ ในรายการที่ (๑) รายการที่ (๓) และรายการที่ (๘) ส่วนรายการที่ (๖) ไม่มีระเบียบวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นโดยมีเจตนารมณ์เพื่อรองรับสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในการร้องขอข้อมูล

ข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐครอบครองหรือควบคุมดูแล เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ จึงได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ดังกล่าวว่า บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้ ซึ่งกรณีการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ในเรื่องนี้ เป็นการใช้สิทธิตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ดังกล่าว เพื่อขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดนอกเหนือจากข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ โดยมาตรา ๑๑ วรรคท้าย กำหนดให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารตามมาตรานี้ โดยอนุโลม ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยไม่จำต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามนัยมาตรา ๑๑ ประกอบมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมิใช่กรณีการโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๙ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบอยู่แล้ว และไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๙ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้บริหารระดับ ๑๕ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. ระเบียบวาระการประชุม รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมและเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือใช้ประกอบในการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘

๒. รายงานการประชุม พร้อมรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม และมติคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรอง

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ทุกครั้งที่พิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายผู้บริหาร ในการประชุมครั้งต่อมา ฉบับสมบูรณ์ที่รับรอง ระเบียบวาระการประชุม และเอกสารประกอบการประชุมที่เกี่ยวข้อง พร้อมรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยมีบันทึกท้ายหนังสือ เลขที่ นต.๒๒๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลที่มิได้เป็นไปตามบทบัญญัติหรือกำหนดไว้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ต้องส่งเอกสารให้ตามที่ขอ เว้นแต่จะมีหมายเรียกพยานเอกสารจากศาล

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า คณะกรรมการขายทรัพย์สินรอการขายจากการให้บริการสินเชื่อลิสซิ่งและเช่าซื้อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (คขข.) ได้มีมติให้มีการจำหน่ายรถบัสของบริษัท เฮงธง บัส จำกัด จำนวน ๑๒ คัน ราคาประเมิน ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คันละ ๑.๖๗ ล้านบาท รวมราคาประเมินทั้งสิ้น ๑๙.๘๖ ล้านบาท แต่ คขข. อนุมัติขายรถบัสทั้ง ๑๒ คันๆ ละ ๐.๑๓ ล้านบาท รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑.๕๖ ล้านบาท ทำให้ธนาคารมีผลขาดทุนในเดือนพฤษภาคม จำนวน ๑๐.๐๘ ล้านบาท โดยเมื่อมีการสอบถามไปยังผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้อุทธรณ์กลับไม่ทราบเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการ ธพว. พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ละเลยการปฏิบัติหน้าที่เพราะมีการขายทรัพย์สินจำนวนมาก แต่ไม่ทราบว่ามีการขาดทุนเกิดขึ้น คณะกรรมการ ธพว. จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และให้โอนย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นก่อน ดังปรากฏตามคำสั่ง ที่ บค. ๐๘๕/๒๕๕๘ เรื่องโอนย้ายผู้บริหาร สั่งการ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ และคำสั่ง ที่ บค.๐๙๕/๒๕๕๘ เรื่อง มอบหมายผู้บริหาร สั่งการ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ โดยในขณะนี้การสอบข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ธนาคารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นเอกสารในวาระลับ และเป็นเรื่องอำนาจหน้าที่การบริหารงาน ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล การเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์จึงเกรงว่าจะมีการนำข้อมูลไปขยายเป็นอย่างอื่นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการได้ ส่วนรายงานการประชุมในครั้ง ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้อ้างในหนังสือขอข้อมูลข่าวสารนั้น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธพว. ๑๘๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่าธนาคารฯ ได้ตรวจสอบรายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แล้ว ไม่พบการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ คือ ระเบียบวาระการประชุม และรายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรอง ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม มติคณะกรรมการ และเอกสารที่ใช้ประกอบการประชุม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของคณะกรรมการ ธพว. ซึ่งในการประชุมครั้งนี้มีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายผู้อุทธรณ์ อยู่ในวาระที่ ๔.๙ โดยเป็นการเสนอข้อเท็จจริงที่เป็นที่มาของการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแก่ผู้อุทธรณ์ แม้การสอบข้อเท็จจริงในขณะนี้ยังไม่เสร็จสิ้น แต่รายงานการประชุมในวาระดังกล่าวมิใช่สำนวนคดี การเปิดเผยข้อมูลจึงไม่กระทบต่อการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการฯ ธพว. ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ส่วนรายงานการประชุมคณะกรรมการฯ ธพว. ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้เปิดเผยรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม และเรื่องเพื่อพิจารณาวาระที่ ๔.๙ มติคณะกรรมการ และเอกสารที่ใช้ประกอบการประชุมในวาระดังกล่าว

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ทุกครั้งที่พิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายผู้บริหารดังกล่าว ในการประชุมครั้งต่อมา ฉบับสมบูรณ์ที่รับรอง ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารประกอบการประชุมที่เกี่ยวข้อง พร้อมรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม ข้อมูลในรายการนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาก่อนว่า ข้อมูลดังกล่าวจะครอบคลุมถึงข้อมูลในเวลาใดบ้าง เมื่อพิจารณาจากหนังสือขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีคำขอเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลนี้ต้องเป็นข้อมูลที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ในขณะที่มีคำขอ ดังนั้น ข้อมูลที่อยู่ในสภาพพร้อมจะให้ได้ในขณะที่มีคำขอ คือ ข้อมูลที่มีอยู่จนถึงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เท่านั้น ซึ่งจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ภายหลังจากการประชุมคณะกรรมการฯ ธพว. ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ คณะกรรมการ ธพว. ยังมีการประชุมต่อมาอีก ๒ ครั้ง คือ การประชุม ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และการประชุม ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีอยู่ในช่วงที่คำขอ แต่เนื่องจากการประชุมทั้งสองครั้งไม่มีการพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายผู้อุทธรณ์ จึงไม่ต้องพิจารณาว่าเปิดเผยได้หรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่ง

ประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ คือ ระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการฯ ธพว. ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ส่วนรายงานการประชุมคณะกรรมการฯ ธพว. ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้เปิดเผยรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม และเรื่องเพื่อพิจารณาวาระที่ ๔.๙ มติคณะกรรมการ และเอกสารที่ใช้ประกอบการประชุมในวาระดังกล่าว พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ธนบุรี ๕ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึง อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย รวมไปถึงแบบ อก.๔

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๘.๕/๒๔๙๔ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าว แต่ปฏิเสธการเปิดเผยความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ (อก.๔) โดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) อีกทั้ง พนักงานอัยการได้ดำเนินการสรุปความเห็นและคำสั่งไม่ฟ้องแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบแล้ว ตามหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๘.๕/๑๗๒๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความดำเนินคดีกับนาง ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย กับพวกรวม ๔ คน โดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือ

ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย เป็นสำนวนคดีอาญาที่ ๕๗๕/๒๕๕๖ ต่อมาพนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณา คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และต่อเนื่องในการดำเนินคดีจึงส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยจึงได้ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมเสนอความเห็นควรไม่สั่งฟ้องไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ โดยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ ได้พิจารณาและมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้งสี่ เนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอ และแจ้งผลให้สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๘.๕/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ ได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ไปติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่อย่างใด สำหรับความเห็นและคำสั่งพนักงานอัยการ (แบบ อก.๔) เป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) อีกทั้งพนักงานอัยการได้ดำเนินการสรุปความเห็นและคำสั่งไม่ฟ้อง ซึ่งมีเนื้อหาโดยละเอียดแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือ ที่ อส. ๐๐๑๘.๕/๑๗๒๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ พร้อมกันนี้ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ จัดส่งมาแล้วปรากฏว่าไม่พบความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการซึ่งอยู่ในรูปแบบ อก.๔ แต่พบความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการซึ่งอยู่ในรูปแบบ อก. ๒ จึงได้ประสานสอบถามไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ และได้รับแจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมานั้นไม่มี แบบ อก. ๔ เนื่องจาก แบบ อก. ๔ จะใช้ในกรณีที่มีการฝากขังผู้ต้องหา หรือกรณีมีการสั่งฟ้อง แต่กรณีนี้ไม่มีการสั่งฟ้อง ความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ จึงอยู่ในรูปแบบ อก. ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย รวมไปถึงแบบ อก.๔ โดยสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ของสถานีตำรวจนคร

บาลบางกอกน้อย สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ ได้แจ้งเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเพียงความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการซึ่งในกรณีนี้ไม่ได้อยู่ในรูปแบบ อก. ๔ แต่อยู่ในรูปแบบ อก.๒ เพราะไม่มีการสั่งฟ้อง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ แต่กระบวนการในการพิจารณาของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ความเห็นของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องเป็นความเห็นที่มีผลกระทบโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงควรได้ทราบถึงขั้นตอนในการดำเนินการพิจารณาของพนักงานอัยการได้ ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการพิจารณาของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๕ เปิดเผยความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ (แบบ อก. ๒) พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นายนาวี นาคนาวา**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายนาวี นาคนาวา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ขอตรวจดู และขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เกี่ยวกับรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ในการพิจารณาเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ความเห็นของคณะกรรมการแต่ละคน
๒. มติในที่ประชุม
๓. ตารางบัญชีโครงสร้างใหม่ตามความเห็นของคณะกรรมการ

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีหนังสือ ที่ รง ๐๕๐๙/๐๑๑๗๑๒ ไม่ลงวันที่ เดือน พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ได้พิจารณาและมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ว่า รายงานการประชุมของคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นความเห็นของกรรมการแต่ละคน ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูได้ทาง http://relation.labour.go.th

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานขับรถโดยสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) ประเภทรายวัน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าปัจจุบันอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของพนักงานหรือลูกจ้างรายวันประจำของ ขสมก. นั้น ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์ในฐานะตัวแทนของพนักงานหรือลูกจ้างรายวันประจำจึงต้องการเรียกร้องให้มีการปรับอัตราค่าจ้างดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงด้วยวาจา และมีหนังสือ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงเพิ่มเติม สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทราบว่ากระทรวงการคลังเคยมีหนังสือแจ้งไปยังผู้อำนวยการ ขสมก. เพื่อให้ปรับอัตราค่าจ้างรายวันของพนักงานลูกจ้างรัฐวิสาหกิจให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยให้นำอัตราค่าจ้างรายเดือนหารด้วย ๓๐ วัน จะได้อัตราค่าจ้างรายวันที่ปรับใหม่ แต่ ขสมก. ยังไม่ได้ปรับตามคำสั่งของกระทรวงการคลัง และการที่พนักงานลูกจ้างรายวันจะโอนย้ายไปเป็นพนักงานลูกจ้างรายเดือนจะต้องไปเริ่มต้นที่ขั้นแรกของพนักงานลูกจ้างรายเดือน ซึ่งเงินเดือนที่ได้จะน้อยกว่าที่เคยได้รับ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ ผู้อำนวยการ และประธานคณะกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์) รวมจำนวน ๓ ฉบับ เพื่อขอให้ปรับปรุงบัญชีโครงสร้างเงินเดือนของพนักงานรายวัน เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่ให้ความเห็นชอบในหลักการปรับปรุงอัตราค่าจ้างลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ เพื่อขยายเพดานที่มีความแตกต่างให้เหมาะสม สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายได้ และตามความเห็นของคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๓๘๑๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง การปรับปรุงบัญชีโครงสร้างอัตราค่าจ้างของลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์ ได้ลงนามข้อบังคับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฉบับที่ ๑๘๐ ว่าด้วย การกำหนดบัญชีโครงสร้างอัตราเงินเดือนพนักงานแยกกลุ่มงาน พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยบัญชีแนบท้ายหมายเลข ๔ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด กล่าวคือ พนักงานเก็บค่าโดยสาร ได้อัตราเงินเดือนเริ่มต้น ๒๐๕.๕๐ บาท ขั้นต้น ๔๘๖.๕๐ บาท พนักงานขับรถ อัตราเงินเดือนเริ่มต้น ๒๒๓ บาท ขั้นต้น ๕๐๐.๔๐ บาท การขึ้นขั้นค่าจ้างตามความดีความชอบ โดยมิได้ขยายเพดาน จึงทำให้ไม่เหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบันที่เริ่มต้น ๓๐๐ บาทต่อวัน และการกำหนดอัตราเงินเดือนดังกล่าวนอกจากจะขัดต่อความเห็นของคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และมติคณะรัฐมนตรีแล้ว ยังไม่เป็นไปตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๑/ว ๙ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่อง การปรับปรุงบัญชีโครงสร้างอัตราเงินเดือนค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ ๐๕๑๑/๗๗๒๗ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘ ซึ่งให้ปรับปรุงบัญชีโครงสร้างอัตราค่าจ้างของพนักงานรายวันของ ขสมก. ผู้อุทธรณ์จึงต้องการรายงานการประชุมคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่พิจารณาเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

ใหม่ ซึ่งเป็นที่มาของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยต้องการทราบความเห็นของคณะกรรมการแต่ละคน มติในที่ประชุม และตารางบัญชีโครงสร้างใหม่ตามความเห็นของคณะกรรมการ การที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูประกาศทางเว็บไซต์นั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นการสรุปที่ไม่มีรายละเอียด และไม่เห็นด้วยที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานไม่เปิดเผยรายนามกรรมการผู้พิจารณาที่ทำหน้าที่โดยสุจริต ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย โดยผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลไปตรวจดูว่ามีกรรมการท่านใดมีความเห็นสอดคล้องผู้อุทธรณ์บ้าง เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้ติดต่อกรรมการท่านนั้นเพื่อขอคำปรึกษาหารือในเรื่องดังกล่าวต่อไป

ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานชี้แจงสรุปความได้ว่า ปัจจุบันมีรัฐวิสาหกิจที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ จำนวน ๖๔ แห่ง แบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ ๑. รัฐวิสาหกิจที่สามารถดำเนินการกำหนดอัตราเงินเดือนค่าจ้าง ค่าตอบแทนและสวัสดิการต่างๆ เองได้ เมื่อคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจนั้นเห็นชอบแล้ว ๒. รัฐวิสาหกิจที่ใช้บัญชีโครงสร้างอัตราเงินเดือนค่าจ้างเป็นของตนเอง และ ๓. รัฐวิสาหกิจที่ใช้บัญชีโครงสร้างอัตราเงินเดือน ๕๘ ขั้น ตามประกาศคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ซึ่งต่อมาบัญชีโครงสร้างอัตราเงินเดือน ๕๘ ขั้น คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ได้พิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้ปรับใหม่เป็น ๕๓ ขั้น โดยกำหนดอัตราค่าจ้างต่ำสุด ขั้นที่ ๑ อัตรา ๙,๐๔๐ บาท และอัตราค่าจ้างสูงสุดขั้นที่ ๕๓ อัตรา ๑๔๒,๘๓๐ บาท และได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หากรัฐวิสาหกิจใดจะนำบัญชีโครงสร้างอัตราเงินเดือนนี้ไปใช้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการภายในของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ และเสนอคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์เพื่อให้ความเห็นชอบเป็นรายๆ ไป สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปตรวจดูข้อมูลรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ได้ที่ http://relation.labour.go.th แต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ความเห็นของคณะกรรมการแต่ละคน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพิจารณาเห็นว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกรรมการที่แสดงความคิดเห็น โดยกรรมการแต่ละคนได้เสนอความคิดเห็นและมุมมองที่หลากหลาย จากความรู้และประสบการณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ซึ่งในบางครั้งอาจมีการเสนอข้อสังเกต ความเห็นต่าง หรือความเห็นแย้ง หรือกล่าวอ้างถึงบุคคลที่สาม หรือนำเสนอข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานะทางการเงินการคลังของรัฐวิสาหกิจที่พิจารณาซึ่งอาจมีผลต่อผู้เสนอความเห็นนั้น และหากมีการเปิดเผยความเห็นของกรรมการแต่ละคนแล้ว อาจจะไม่มีกรรมการคนใดแสดงความเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณานั้นอีก ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นลูกจ้างรายวันของ ขสมก. มิใช่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับมติที่ประชุมในครั้งนั้น เพราะบัญชีโครงสร้างอัตราเงินเดือนนี้จะนำมาใช้กับพนักงานลูกจ้างรายเดือนเท่านั้น ส่วนพนักงานลูกจ้างรายวันจะมีโครงสร้างอัตราเงินเดือนอีกประเภทหนึ่ง อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงเหตุผลอันสมควรว่าจะนำรายงานการประชุมนั้นไปเพื่อวัตถุประสงค์ใด อาจนำความเห็นของกรรมการแต่ละคนไปเสนอข่าวในเชิงลบได้ จึงไม่เปิดเผยความเห็นของกรรมการแต่ละคน ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ปรากฏความเห็นของกรรมการแต่ละคน มติที่ประชุม และตารางบัญชีโครงสร้างใหม่ตามความเห็นของคณะกรรมการ ข้อมูลดังกล่าวเป็นการพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าจ้างของลูกจ้างรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประเภทรายเดือน ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์เสนอ การเปิดเผยรายงานการประชุมดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนชื่อของกรรมการแต่ละคนที่แสดงความเห็นนั้น เห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจประเภทรายวัน มิได้เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลที่มีคำขอ อีกทั้ง การเปิดเผยชื่อของกรรมการที่แสดงความเห็น รวมถึงชื่อบุคคลที่สามที่กรรมการได้มีการกล่าวอ้างถึงอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยรายงานการประชุมที่ปรากฏความเห็นของกรรมการแต่ละคนมติที่ประชุม และตารางบัญชีโครงสร้างใหม่ตามความเห็นของคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ โดยไม่เปิดเผยชื่อกรรมการที่แสดงความเห็นและชื่อของบุคคลที่สามที่กรรมการได้มีการกล่าวอ้างถึงก็เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลดังกล่าวไปเรียกร้องเพื่อให้ ขสมก. มีการปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างรายวันเพื่อให้สอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบันแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ชื่อของกรรมการที่แสดงความคิดเห็น และชื่อของบุคคลที่สามที่กรรมการได้มีการกล่าวอ้างถึงให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพระนครเกี่ยวกับเอกสารการดำเนินกิจการของมูลนิธิ

ผู้อุทธรณ์ : **นายสิงห์เทพ กุกเรยา**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพระนคร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสิงห์เทพ กุกเรยา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการเขตพระนคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการดำเนินกิจการของมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิทุกครั้งที่มีการประชุมนับแต่ก่อตั้งมูลนิธิจนถึงปัจจุบัน

๒. รายงานการประชุมสามัญประจำปีย้อนหลังนับแต่ก่อตั้งมูลนิธิจนถึงปัจจุบัน

๓. งบดุลย้อนหลังนับแต่ก่อตั้งมูลนิธิจนถึงปัจจุบัน

๔. บัญชีรายได้รายจ่ายของมูลนิธิย้อนหลังนับแต่ก่อตั้งมูลนิธิจนถึงปัจจุบัน

๕. รายงานการดำเนินกิจการของมูลนิธิย้อนหลังนับแต่ก่อตั้งมูลนิธิจนถึงปัจจุบัน

สำนักงานเขตพระนครมีบันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์แสดงฐานะว่าเป็นผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใดกับเจ้าของข้อมูล และประสงค์จะนำข้อมูลดังกล่าวไปทำสิ่งใด กอปรกับข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของทางราชการ อันเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ หากผู้อุทธรณ์แสดงตนและความประสงค์ให้ชัดเจน เห็นควรอนุญาตให้คัดถ่ายเฉพาะรายงานการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ และรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี รายงานการดำเนินกิจการมูลนิธิเฉพาะส่วนที่ไม่กระทบต่อบุคคลอื่นๆ ส่วนรายการอื่นเห็นควรยกคำขอ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่แสดงถึงฐานะทางการเงินของบุคคลอื่นไม่ควรเปิดเผย ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ นำเรียนประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพระนคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงานเขตพระนคร ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสมาคมศรีคุรุสิงห์สภา ประเภทสามัญ เป็นระยะเวลา ๓๕ ปี ผู้อุทธรณ์มีส่วนช่วยเหลือสมาคมศรีคุรุสิงห์สภามาโดยตลอด โดยสมาคมนี้มีความเกี่ยวพันกับมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพ รายได้ของสมาคมมาจากการบริจาคเงินของสมาชิก และมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพได้ใช้จ่ายเงินของสมาคม โดยเงินจะถูกเก็บไว้ในชื่อของสมาชิกเพียง ๔ – ๕ คนเท่านั้น ตลอดระยะเวลาของการก่อตั้งมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพ มูลนิธิไม่เคยแสดงงบดุลบัญชีให้สมาชิกทราบเลย ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลเพื่อนำไปตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพ

ผู้แทนสำนักงานเขตพระนครชี้แจงสรุปความได้ว่า ตามกฎกระทรวงเกี่ยวกับการจัดตั้งมูลนิธิได้กำหนดให้มูลนิธิต้องรายงานผลการดำเนินกิจการในรอบปี และการประชุมทุกครั้งในรอบปีนั้นให้นายทะเบียนซึ่งสำนักงานใหญ่ของมูลนิธินั้นตั้งอยู่ ภายในเดือนมีนาคมของทุกปีเพื่อตรวจสอบว่ามีการดำเนินการเป็นไปตามข้อบังคับหรือไม่ โดยข้อมูลที่กำหนดให้ต้องรายงาน ได้แก่

๑. รายงานการดำเนินกิจการของมูลนิธิในรอบปีที่ผ่านมา

๒. บัญชีรายได้ รายจ่าย และงบดุลของมูลนิธิในรอบปีที่ผ่านมา ซึ่งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้รับรองความถูกต้องแล้ว

๓. สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการมูลนิธิทุกครั้งในรอบปีที่ผ่านมา

ซึ่งเมื่อใกล้ถึงกำหนดเวลาที่ต้องรายงานผลการดำเนินการ สำนักงานเขตพระนครจะมีหนังสือแจ้งให้ทุกมูลนิธิที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานเขตพระนครทราบ แต่ในทางปฏิบัติมีมูลนิธิจำนวนมากไม่รายงานผลการดำเนินกิจการให้นายทะเบียนทราบ ซึ่งตามกฎกระทรวงไม่มีบทกำหนดโทษไว้ แต่ในกรณีที่สันนิษฐานได้ว่ามูลนิธินั้นไม่มีการดำเนินกิจการ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ให้อำนาจนายทะเบียนสามารถรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิจารณาสั่งสอบและรายงานศาล เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกมูลนิธินั้นได้ ส่วนมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพไม่เคยจัดส่งข้อมูลดังกล่าวเลย คงมีเพียงรายงานของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับงบการเงินเพียงครั้งเดียว คือ งบรายได้ – รายจ่ายปี ๒๕๔๒ และรายงานการประชุมมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ ประกอบการยื่นขอจดทะเบียนแต่งตั้งกรรมการมูลนิธิขึ้นใหม่ทั้งชุดเท่านั้น

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอนั้น สำนักงานเขตพระนครยังไม่ได้ตรวจสอบว่ามีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองครบถ้วนตามคำขอของผู้อุทธรณ์หรือไม่ แต่เห็นว่า รายงานการประชุมมูลนิธิ และรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี รายงานการดำเนินกิจการมูลนิธิ เฉพาะส่วนที่ไม่กระทบต่อบุคคลอื่นๆ เป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้

แต่ในภายหลังเมื่อทำการตรวจสอบข้อมูลแล้วพบว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มีเพียงรายงานการประชุมมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลเดียวกัน ซึ่งสำนักงานเขตพระนครมีเพียงงบรายได้ – รายจ่ายปี ๒๕๔๒ เท่านั้น โดยสำนักงานเขตพระนครเห็นว่าเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงฐานะทางการเงินของนิติบุคคลจึงไม่ควรเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการดำเนินกิจการของมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพ จำนวน ๕ รายการ โดยสำนักงานเขตพระนครมีข้อมูลที่อยู่ในความครอบเพียง ๓ รายการเท่านั้น คือ รายการที่ ๑ รายงานการประชุมมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ งบรายได้ – รายจ่ายปี ๒๕๔๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่กฎหมายกำหนดให้มูลนิธิต่างๆ ต้องรายงานต่อนายทะเบียนในเขตพื้นที่ที่สำนักงานใหญ่ของมูลนิธิตั้งอยู่เพื่อตรวจสอบว่ามีการดำเนินการเป็นไปตามข้อบังคับหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารนี้ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพและต้องการนำข้อมูลเพื่อไปตรวจสอบการดำเนินกิจการของมูลนิธิ ดังนั้นเมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยข้อมูลที่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพระนครให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้เพื่อความถูกต้องและโปร่งใสของมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพ และสำนักงานเขตพระนคร ส่วนข้อมูลที่สำนักงานเขตพระนครอ้างว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพระนครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ในความครอบครอง คือ รายการที่ ๑ รายงานการประชุมมูลนิธิพระศาสดาศรีคุรุนานักเทพ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ งบรายได้ – รายจ่ายปี ๒๕๔๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา กรณีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการ สกสค.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและคุ้มครองสิทธิครู ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยกรณีดำเนินโครงการก่อสร้างอาคารศูนย์พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ สกสค. ขอคัดรายงานการประชุมของคณะกรรมการกฎหมายและอรรถคดี ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. มีหนังสือ ที่ ศธ ๕๒๑๐.๑/๐๔๓๑๙ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการกฎหมายและอรรถคดีเป็นข้อมูลข่าวสารอันมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยได้ ตามความในมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ขอคัดรายงานการประชุมของคณะกรรมการกฎหมายและอรรถคดี ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๘ แต่สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. มีหนังสือลับ ด่วนมาก ที่ ศธ ๕๒๑๐.๑/๐๖๖๓๓ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการกฎหมายและอรรถคดี ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๘ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนานั้น เป็นเรื่องการคัดค้านการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของผู้อุทธรณ์ ซึ่งในรายงานปรากฏชื่อผู้ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยรายอื่นรวมอยู่ด้วย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบถึงบุคคลอื่นที่ปรากฏชื่ออยู่ในรายงานการประชุม จึงเห็นควรไม่เปิดเผยรายงานการประชุมดังกล่าว

๒. ความเห็นของคณะกรรมการกฎหมายและอรรถคดี ซึ่งได้พิจารณากรณีผู้อุทธรณ์คัดค้านการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ซึ่งทำให้สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. แก้ไขคำสั่ง โดยได้ถอนชื่อผู้อุทธรณ์ออกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย ตามคำสั่ง ที่ ๒๐๑/๒๕๕๘ ดังกล่าว ซึ่งความเห็นของคณะกรรมการกฎหมายและอรรถคดีไม่ได้ทำให้สิทธิของผู้อุทธรณ์ถูกกระทบกระเทือนแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมของคณะกรรมการกฎหมายและอรรถคดี ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงจึงควรจะได้ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะเรื่องของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เฉพาะเรื่องของผู้อุทธรณ์เท่านั้น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๑ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลประตูป่า มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงเทศบาลตำบลประตูป่า ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาหนังสือเทศบาลตำบลประตูป่า ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/ว ๑๑๕๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๒. สำเนาหนังสือเทศบาลตำบลประตูป่า ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/ว ๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย ขอความเห็นชอบลงโทษทางวินัยพนักงานจ้างทั่วไป

เทศบาลตำบลประตูป่ามีหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/๑๒๗ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า อยู่ในระหว่างขอความเห็นชอบการลงโทษทางวินัยพนักงานจ้างทั่วไปจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำพูน ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวเป็นเอกสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นความลับที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นที่ถูกสอบสวนโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวดที่ ๒ มาตรา ๑๕ (๒) จึงขอปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลประตูป่า ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลประตูป่าปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลประตูป่ามีหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/๓๐๗ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า หนังสือจำนวน ๒ ฉบับ ที่ผู้อุทธรณ์ขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น คือ หนังสือเทศบาลตำบลประตูป่า ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/ว ๑๑๕๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ส่งข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และหนังสือเทศบาลตำบลประตูป่า ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/ว ๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ชี้แจงเพิ่มเติมกรณีการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น เทศบาลตำบลประตูป่าจึงขอส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง การขอความเห็นชอบการลงโทษทางวินัยพนักงานจ้างของเทศบาลตำบลประตูป่าต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำพูนยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เนื่องจากได้รับแจ้งจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำพูนว่า อยู่ในระหว่างการสรรหาอนุกรรมการพนักงานจังหวัดลำพูน จึงยังไม่สามารถดำเนินการพิจารณาได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือเทศบาลตำบลประตูป่า ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/ว ๑๑๕๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือเทศบาลตำบลประตูป่า ที่ ลพ ๕๕๐๐๕/ว ๑๓๒๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นหนังสือที่เทศบาลตำบลประตูป่าได้จัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการพิจารณา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ไม่รวมถึงสิ่งที่ส่งมาด้วยตามหนังสือดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลประตูป่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่สิ่งที่ส่งมาด้วยตามหนังสือดังกล่าว พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๑ วันที่๑๑พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมศุลกากร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงกรมศุลกากรขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) กรมศุลกากรทุกครั้ง ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ พร้อมเอกสารแนบและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒. แบบประเมินบุคคลหน้า ๒ ของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ขอเอกสารหาค่าเฉลี่ยคะแนนคัดเลือกที่ใช้แบบประเมินบุคคลหน้า ๑ ร่วมด้วย

๓. แบบประเมินบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากรทุกหน้าของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากกรมศุลกากรในลำดับที่ ๑ ถึง ๒๘ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ตามแนวทางในคำวินิจฉัยที่ สค ๒๑๒/๒๕๕๕

๔. แบบประเมินบุคคลหน้าแรกที่ได้กรอกค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละรายการประเมินของผู้เข้ารับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑ ถึง ๒๒ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๒๘๓/๒๕๕๔

๕. แบบประเมินบุคคลหน้าแรกที่ได้กรอกค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละรายการประเมินของผู้เข้ารับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑ ถึง ๒๔ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕

๖. แบบประเมินหน้าแรกที่ได้กรอกค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละรายการประเมินของผู้อุทธรณ์ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕

กรมศุลกากรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖/๒๑๐๑ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากร (กข.กศก.) ได้มีมติในคำขอแต่ละรายการ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พิจารณาแล้ว มีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวแล้ว

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พิจารณาแล้ว มีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการแบบประเมินบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร เฉพาะผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๔ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ เท่านั้น แต่เนื่องจากการให้คะแนนของคณะกรรมการแต่ละท่านเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการ

เรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของกรรมการฯ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการใช้ดุลยพินิจของกรรมการฯ ดังนั้น เพื่อมิให้มีผลกระทบต่อสิทธิและอิสระในการใช้ดุลยพินิจของกรรมการคัดเลือก จึงมีมติให้ปกปิดชื่อกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนน

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการแบบประเมินบุคคลหน้าแรกที่ได้กรอกค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละรายการประเมินเฉพาะผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๑ ตามคำสั่งกระทรวงการคลังที่ ๒๘๓/๒๕๕๔ เท่านั้น

๕. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการแบบประเมินบุคคลหน้าแรกที่ได้กรอกค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละรายการประเมินเฉพาะผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๒ ตามคำสั่งกระทรวงการคลังที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ เท่านั้น

๖. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารที่อุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ขอให้เปิดเผยรายชื่อกรรมการคัดเลือกทุกท่าน แบบประเมินบุคคลของผู้ได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑๕ ถึง ๒๘ และแบบประเมินบุคคลทุกหน้าซึ่งยังขาดแบบประเมินบุคคลหน้าค่าเฉลี่ยและแบบประเมินบุคคลหน้า ๒ ตามแนวทางในคำวินิจฉัย ที่ สค ๒๔๕/๒๕๕๘

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ขอให้เปิดเผยแบบประเมินบุคคลของผู้ได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑๒ ถึง ๒๒ ตามแนวทางในคำวินิจฉัย ที่ สค ๒๑๒/๒๕๕๕

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ขอให้เปิดเผยแบบประเมินบุคคลของผู้ได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑๓ ถึง ๒๔ ตามแนวทางในคำวินิจฉัย ที่ สค ๒๑๒/๒๕๕๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมศุลกากรขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่กรมศุลกากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ บางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมศุลกากรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖/๔๖๓๔ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕(๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการแบบประเมินบุคคลเฉพาะผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๔ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ เท่านั้น และเนื่องจากการให้คะแนนของกรรมการแต่ละท่านเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการใช้ดุลยพินิจของกรรมการคัดเลือกฯ จึงมีมติให้ปกปิดชื่อกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนน ส่วนที่กรมศุลกากรไม่เปิดเผยแบบประเมินบุคคลหน้าเฉลี่ย และแบบประเมินบุคคลหน้า ๒ นั้น ตามคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ มิได้มีคำขอที่ชัดแจ้งถึงข้อมูลข่าวสารรายการแบบประเมินบุคคลหน้าเฉลี่ยเช่นเดียวกันกับที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องขอข้อมูลข่าวสารรายการแบบประเมินบุคคลเฉลี่ย ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ดังนั้น คำขอข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าว จึงยังไม่ได้รับการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด ซึ่งกรณีนี้กรมศุลกากรเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่อาจใช้สิทธิอุทธรณ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการแบบประเมินบุคคลหน้าแรกที่ได้กรอกคะแนนเฉลี่ยในแต่ละรายการประเมินเฉพาะของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๑ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๒๘๓/๒๕๕๔ และในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๒ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ แบบประเมินบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากรทุกหน้าของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากกรมศุลกากรในลำดับที่ ๑ ถึง ๒๘ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ซึ่งกรมศุลกากรเปิดเผยแบบประเมินบุคคลเฉพาะของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๔ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ โดยปกปิดชื่อกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนน และปกปิดแบบประเมินบุคคลของผู้ได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑๕ ถึง ๒๘ และปกปิดแบบประเมินบุคคลหน้าค่าเฉลี่ยที่มีชื่อคณะกรรมการคัดเลือกทุกท่าน จึงมีประเด็นพิจารณาว่า ข้อมูลข่าวสารที่กรมศุลกากรปกปิดสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่ากระบวนการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ

ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ ซึ่งต้องมีความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ การเปิดเผยจึงไม่กระทบต่อการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาคัดเลือกและการทำหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่การเปิดเผยลำดับของผู้สมควรได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑๕ ถึง ๒๘ จะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมศุลกากรเปิดเผยแบบประเมินบุคคลเฉพาะของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๔ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ จึงชอบแล้ว แต่ให้เปิดเผยชื่อกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนน และแบบประเมินบุคคลหน้าค่าเฉลี่ยที่มีชื่อคณะกรรมการคัดเลือกทุกท่าน ส่วนที่กรมศุลกากรอ้างว่าผู้อุทธรณ์ยังมิได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารแบบประเมินบุคคลหน้าค่าเฉลี่ยที่มีชื่อคณะกรรมการคัดเลือกทุกท่านเห็นว่า ตามคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ นั้น ระบุว่าขอแบบประเมินบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากรทุกหน้าของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกฯ จึงเป็นคำขอข้อมูลข่าวสารที่รวมถึงแบบประเมินบุคคลหน้าค่าเฉลี่ยที่มีชื่อคณะกรรมการคัดเลือกทุกท่าน ข้ออ้างของกรมศุลกากรจึงไม่อาจรับฟังได้

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ แบบประเมินบุคคลหน้าแรกที่ได้กรอกค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละรายการประเมินของผู้เข้ารับการคัดเลือกฯ ในลำดับที่ ๑ ถึง ๒๒ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๒๘๓/๒๕๕๔ ที่กรมศุลกากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการแบบประเมินบุคคลหน้าแรกที่ได้กรอกคะแนนเฉลี่ยในแต่ละรายการประเมินเฉพาะของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๑ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๒๘๓/๒๕๕๔ โดยปกปิดแบบประเมินบุคคลของผู้ได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑๒ ถึง ๒๒ เห็นว่า เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสมควรเปิดเผยแบบประเมินบุคคลของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๑ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๒๘๓/๒๕๕๔ เท่านั้น การปฏิบัติของกรมศุลกากรจึงชอบแล้ว

๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คือ แบบประเมินบุคคลหน้าแรกที่ได้กรอกค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละรายการประเมินของผู้เข้ารับการคัดเลือก ในลำดับที่ ๑ ถึง ๒๔ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ที่กรมศุลกากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการแบบประเมินบุคคลหน้าแรกที่ได้กรอกคะแนนเฉลี่ยในแต่ละรายการประเมินเฉพาะผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๒ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ โดยปกปิดแบบประเมินบุคคลของผู้ได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑๓ ถึง ๒๔ เห็นว่า เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสมควรเปิดเผยแบบประเมินบุคคลของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๒ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ เท่านั้น การปฏิบัติของกรมศุลกากรจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้กรมศุลกากรเปดเผยขอมูลขาวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของชื่อกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนนในแบบประเมินบุคคลและเปิดเผยแบบประเมินบุคคลหน้าค่าเฉลี่ยที่มีชื่อคณะกรรมการคัดเลือกทุกท่านของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ในลำดับที่ ๑ ถึง ๑๔ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ พรอมทั้งใหสำเนาที่มีคำรับรองถูกตองแกผูอุทธรณ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ จังหวัดมหาสารคาม เกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ จังหวัดมหาสารคาม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ เดิมดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ อำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคาม ถูกกล่าวหาว่าไม่ออกใบเสร็จรับเงินและไม่นำเงินซึ่งเป็นหลักประกันสัญญาเข้าสู่ระบบบัญชีตามระเบียบของทางราชการ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวซึ่งคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคามมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ แต่ในทะเบียนคุมคำสั่งปรากฏว่ามีคำสั่ง อบต. นาโพธิ์ ที่ ๖๓๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑ ขั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๒. คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ ที่ ๖๓๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
๓. เอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

องค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์มีหนังสือต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตเฉพาะคำสั่ง ที่ ๖๓๑/๒๕๕๔ สำหรับข้อ ๑ และ ๓ เปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากรายงานการสอบสวนมีถ้อยคำของพยาน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์

มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์มีหนังสือ ที่ มค ๗๕๗๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ มค ๗๕๗๐๑/๒๗๔ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ ที่ ๖๓๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มีเพียงข้อมูลที่เขียนลงในทะเบียนคุมคำสั่ง แต่คำสั่งจริงมิได้มี และมิได้มอบหมายให้บุคลากรลงในประวัติ (กพ.๗) เนื่องจากเป็นกรณีถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีระดับโทษคือ ปลดออกและไล่ออก การออกคำสั่งลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์จึงไม่ถูกต้อง และได้มีคำสั่งยกเลิกไปแล้ว ส่วนคำขอที่ระบุว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไม่สามารถให้ได้เนื่องจากเป็นคำให้การของพยาน ซึ่งผู้อุทธรณ์เคยเป็นผู้บังคับบัญชาอันมีลักษณะ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปนขอมูลขาวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ไดดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผูอุทธรณเปนผูมีสวนไดเสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสไดรับทราบขอมูลขาวสารเพื่อปกปองสวนไดเสียของตน ขอมูลขาวสารดังกลาวจึงเปดเผยใหผูอุทธรณทราบได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ สัญชาติ ศาสนา อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์เปดเผยขอมูลขาวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล อายุ สัญชาติ ศาสนา อาชีพ ที่อยู่ โทรศัพท์ บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงอัยการจังหวัดกำแพงเพชร เพื่อขอคัดสำเนาสำนวนคดีอาญาที่ ๑๘๘/๒๕๕๖ ของสถานีตำรวจภูธรขาณุวรลักษบุรี คดีระหว่างผู้อุทธรณ์ ผู้กล่าวหา กับนางสาว ข. กับพวกรวม ๒ คน ผู้ต้องหา ข้อหาร่วมกันปลอมและใช้พินัยกรรมปลอม

สำนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒(กพ)/๒๒๐๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คดีนี้พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาและเสนอสำนวนไปยังผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖ พิจารณา ปรากฏว่าผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖ มีความเห็นแย้ง ขณะนี้สำนวนคดีอยู่ระหว่างเสนออัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาชี้ขาดความเห็นแย้งดังกล่าว จึงไม่สามารถคัดถ่ายเอกสารในคดีได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาสำนวนคดีอาญาที่ ๑๘๘/๒๕๕๖ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ แต่สำนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าการตรวจพิสูจน์พินัยกรรมไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน และไม่สมบูรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบว่าพนักงานอัยการใช้ประเด็นใด

ในการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา และกรณีที่พนักงานสอบสวนอ้างว่าไม่สามารถตัดเจาะพินัยกรรมเพื่อตรวจสอบได้ เนื่องจากต้องได้รับความยินยอมจากคู่กรณี ซึ่งทนายความของคู่กรณีไม่ยินยอมให้ดำเนินการดังกล่าว เพราะคู่ความในคดีถือว่าการตัดเจาะพินัยกรรมเป็นการทำลายพินัยกรรมซึ่งอาจเป็นผลเสียหายได้ ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ถูกต้องหรือไม่และมีปรากฏอยู่ในสำนวนหรือไม่เนื่องจากในคดีนี้ไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้กับผู้ต้องหา และกรณีที่พนักงานสอบสวนอ้างว่าคู่ความในคดีจะได้รับความเสียหายมีกฎหมายบัญญัติคุ้มครองผู้ต้องหาหรือไม่อย่างไร โดยผู้อุทธรณ์จะนำเอกสารหลักฐานตามคำขอไปต่อสู้คดีดังกล่าวและคดีอื่น ๆ ต่อไป

สำนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒(กพ)/๔๒๗๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า สำนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด โดยสำนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าสำนวนคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างเสนออัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาชี้ขาดความเห็นแย้ง สำนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรจึงไม่มีเอกสารที่จะเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

ต่อมาสำนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒(กพ)/๑๗๙๑ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ความว่า คดีนี้รองผู้บัญชาการตำรวจตำรวจภูธรภาค ๖ มีความเห็นแย้ง ส่งสำนวนไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดชี้ขาดความเห็นแย้งตามหนังสือตำรวจภูธรภาค ๖ ที่ ตช ๐๐๒๑.๑๗๒(กพ)/๑๔๙๓ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของอัยการสูงสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนคดีอาญาที่ ๑๘๘/๒๕๕๖ ของสถานีตำรวจภูธรขาณุวรลักษบุรี คดีระหว่างผู้อุทธรณ์ ผู้กล่าวหา กับนางสาว ข. กับพวกรวม ๒ คน ผู้ต้องหา ข้อหาร่วมกันปลอมและใช้พินัยกรรมปลอม เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาชี้ขาดความเห็นแย้งยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๖ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์ จังหวัดเชียงใหม่**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์ ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอสำเนาเอกสารจากเทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ของผู้อุทธรณ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

รายการที่ ๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลฯ และคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาล ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ และคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนฯ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์มีหนังสือ ที่ ชม ๖๐๔๐๑/๗๐๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ เฉพาะแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ โดยปฏิเสธการให้สำเนาแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลรายอื่น รวมทั้งปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลสรุปว่า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นภายใน เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอิสระในการนำเสนอความเห็นได้เต็มที่ การเปิดเผยไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์ แต่เทศบาลเปิดเผยเฉพาะแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ โดยปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น

ผู้แทนเทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เทศบาลพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนของพนักงานเทศบาลคนอื่นอาจมีผลกระทบต่อพนักงานเทศบาลผู้นั้น ส่วนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ อาจมีผลกระทบต่อคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลฯ และคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนฯ ซึ่งบางส่วนเป็นพนักงานของเทศบาล เนื่องจากรายงานการประชุมนั้นมีความเห็นของคณะกรรมการด้วย ซึ่งเทศบาลเห็นว่าเป็นความเห็นภายในของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ (๓) ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพราะปกติเทศบาลก็ปิดประกาศแจ้งเวียนให้พนักงานเทศบาลทราบอยู่แล้ว แต่เหตุที่เทศบาลยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์เพราะผู้อุทธรณ์มีคำขอรวมมากับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้นผู้แทนเทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์ชี้แจงว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย กรณีมีประเด็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติและได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า การเปิดเผยแบบประเมินประสิทธิภาพฯ ของบุคลากรเทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์เฉพาะในส่วนของผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินสูงกว่าผู้อุทธรณ์ ไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ ต่อผู้ถูกประเมิน และยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส เป็นธรรม ในการประเมินของเทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์ นอกจากนั้น ยังจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์ได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยแบบประเมินดังกล่าวทั้งหมดอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ประวัติการทำงาน ประวัติการศึกษา และเงินเดือน ให้ปกปิดไว้ ส่วนแบบประเมินประสิทธิภาพ

และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลที่ได้รับคะแนนประเมินน้อยกว่าผู้อุทธรณ์นั้น การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕)

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ และคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนฯ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ทั่วไปของหน่วยงานของรัฐในการบันทึกสรุปข้อเท็จจริงในการประชุมและมติที่ประชุม ไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลสันทรายมหาวงศ์เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะในส่วนของผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินสูงกว่าผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดประวัติการทำงาน ประวัติการศึกษา และเงินเดือน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้นเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ : **รองศาสตราจารย์ บุญฤทธิ์ ทองทรง**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงหัวหน้าภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอสำเนาเอกสาร ดังนี้

๑) ผลการประเมินฯ (แบบ ป. จุฬาฯ ๑, ๒ และ ๓) ของผู้อุทธรณ์ ที่หัวหน้าภาควิชาสัตวบาลส่งให้คณะสัตวแพทยศาสตร์ ในรอบครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ และรอบครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๒) ผลสรุปการประเมินและเปอร์เซ็นการปรับเงินเดือนของคณาจารย์ในภาควิชาสัตวบาลที่หัวหน้าภาควิชาสัตวบาลส่งให้คณะสัตวแพทยศาสตร์ ในรอบครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ และรอบครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

หัวหน้าภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ มีคำสั่งท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์สรุปว่า ได้ส่งข้อมูลให้คณะสัตวแพทยศาสตร์ทั้งหมดแล้ว และไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสืออีกหนึ่งฉบับ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอสำเนาเอกสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑) แบบแสดงภาระงาน และผลการประเมินฯ (แบบ ป. จุฬาฯ ๑, ๒ และ ๓) ของคณาจารย์ในภาควิชาสัตวบาล ที่หัวหน้าภาควิชาสัตวบาลส่งให้คณะสัตวแพทยศาสตร์ ในรอบครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ และรอบครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๒) ผลสรุปการประเมินและเปอร์เซ็นการปรับเงินเดือนของคณาจารย์ในภาควิชาสัตวบาลที่หัวหน้าภาควิชาสัตวบาลส่งให้คณะสัตวแพทยศาสตร์ รวมทั้งที่คณะสัตวแพทยศาสตร์ส่งให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้ง ๒ รอบดังกล่าวข้างต้น

คณะสัตวแพทยศาสตร์ มีคำสั่งท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์และหน่วยงานของรัฐตามอุทธรณ์ทั้งสองเรื่องนั้นเป็นบุคคลและหน่วยงานของรัฐรายเดียวกัน และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งสองเรื่องในข้อ ๑) และข้อ ๒) เป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกัน จึงรวมพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งสองเรื่องเป็นเรื่องเดียวกัน โดยสรุปข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๒ รายการได้แก่

รายการที่ ๑ แบบแสดงภาระงาน และผลการประเมินฯ (แบบ ป. จุฬาฯ ๑, ๒ และ ๓) ของคณาจารย์ในภาควิชาสัตวบาล ที่หัวหน้าภาควิชาสัตวบาลส่งให้คณะสัตวแพทยศาสตร์ ในรอบครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ และรอบครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

รายการที่ ๒ ผลสรุปการประเมินและเปอร์เซ็นการปรับเงินเดือนของคณาจารย์ในภาควิชาสัตวบาลที่หัวหน้าภาควิชาสัตวบาลส่งให้คณะสัตวแพทยศาสตร์ รวมทั้งที่คณะสัตวแพทยศาสตร์ส่งให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้ง ๒ รอบดังกล่าวข้างต้น

โดยคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนคณะสัตวแพทยศาสตร์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่า การประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกำหนดหรือไม่

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นหัวหน้าภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๕ เห็นว่าในการประเมินผล

การปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ในช่วงวันที่ ๑ สิงหาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ และช่วงวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นั้น หัวหน้าภาควิชาสัตวบาลคนปัจจุบันประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกำหนด ไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่เคยปฏิบัติมา และไม่เป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าการประเมินผลการปฏิบัติราชการของอาจารย์คนอื่นมีความผิดพลาด หรือมีปัญหาเหมือนกรณีของผู้อุทธรณ์หรือไม่ หากไม่มีข้อผิดพลาดก็จะดูว่าอาจารย์คนที่ได้คะแนนประเมินสูงนั้นทำงานอย่างไร ผู้อุทธรณ์จะได้นำมาดูเป็นตัวอย่าง

ผู้แทนคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ถ้าผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลเฉพาะของตนเอง คณะสัตวแพทยศาสตร์ก็ไม่ขัดข้อง แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลของอาจารย์คนอื่นด้วย ซึ่งคณะสัตวแพทยศาสตร์เห็นว่าเป็นข้อมูลลับ การเปิดเผยจะเป็นการละเมิดสิทธิของอาจารย์คนอื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติและได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการของบุคลากรภาควิชาสัตวบาลเฉพาะในส่วนของผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินสูงกว่าผู้อุทธรณ์ ไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ ต่อผู้ถูกประเมิน และยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส เป็นธรรม ในการประเมินของภาควิชาสัตวบาล นอกจากนั้น ยังจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของภาควิชาสัตวบาลได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการของบุคลากรภาควิชาสัตวบาลที่ได้รับคะแนนประเมินน้อยกว่าผู้อุทธรณ์ และอัตราเงินเดือนของบุคลากรภาควิชาสัตวบาลนั้น การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เฉพาะในส่วนของผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินสูงกว่าผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดในส่วนอัตราเงินเดือน แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับแผนผังแบบแปลนอาคาร

ผู้อุทธรณ์ : **นิติบุคคลอาคารชุดศรีราชา เบย์วิว**
โดยนายชัยสิทธิ์ นิ่มเจริญ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ขอสำเนาเอกสารจากเทศบาลเมืองศรีราชา ได้แก่ แบบแปลนอาคารส่วนรอบโครงสร้างของอาคารซึ่งเป็นระยะร่น ความสูงของอาคาร รูปตัดของอาคารด้านตรง ด้านข้าง แผนผังที่ตั้งอาคาร ที่แสดงการเข้าออก จากอาคารสู่ถนนสาธารณะ ของอาคารชุดโครงการมาริน่า เบย์ฟร้อน ที่ตั้งโครงการถนนเจิมจอมพล เทศบาลเมืองศรีราชา โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๘๒๖๙๔

เทศบาลเมืองศรีราชามีหนังสือ ที่ ชบ ๕๒๒๐๓/๕๕๘๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลสรุปว่า บริษัท อาร์ ซี เค พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ ได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับไม่มีเหตุผลจากผู้อุทธรณ์ว่าจะนำแบบแปลนต่างๆ ไปเพื่อวัตถุประสงค์ใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลเมืองศรีราชา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า อาคารชุดของผู้อุทธรณ์มีพื้นที่ติดต่อกับพื้นที่ของอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่าแบบแปลนการก่อสร้างอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจา ประกอบคำชี้แจงเป็นหนังสือ สรุปว่า อาคารชุดของผู้อุทธรณ์มีพื้นที่ติดต่อกับพื้นที่ของอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ โดยการก่อสร้างอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ ส่งผลกระทบต่ออาคารชุดศรีราชาฯ หลายอย่าง เช่น เสียงดัง ฝุ่นและเศษวัสดุก่อสร้างตก

หล่นกระจายเข้ามาในอาคารของผู้อุทธรณ์ ทำให้รั้วกำแพงของผู้อุทธรณ์เอียง มีรอยร้าว มีน้ำรั่วซึม ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องแต่ปัจจุบันก็ยังได้รับผลกระทบทางเสียง นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ยังสงสัยว่าการก่อสร้างอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ นั้นอาจมีความสูงกว่าที่กฎหมายกำหนดเนื่องจากก่อสร้างสูง ๓๒ ชั้น ซึ่งตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๔๔ กำหนดว่า ความสูงของอาคารไม่ว่าจากจุดหนึ่งจุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบ วัดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตด้านตรงข้ามของถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้อาคารนั้นที่สุด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าหากอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ ก่อสร้างขึ้นโดยขัดต่อกฎหมาย และหากพังทลายลงมาหรือเกิดอัคคีภัยก็จะกระทบกระเทือนและก่อให้เกิดความเสียหายต่ออาคารชุดของผู้อุทธรณ์ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกัน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบว่า อาคารชุดโครงการมาริน่าฯ มีความสูง แนวอาคาร และระยะต่างๆ เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือแบบแปลนอาคารส่วนรอบโครงสร้างของอาคารซึ่งเป็นระยะร่น ความสูงของอาคาร รูปตัดของอาคารด้านตรง ด้านข้าง แผนผังที่ตั้งอาคารที่แสดงการเข้าออกจากอาคารสู่ถนนสาธารณะเพื่อใช้ในการตรวจสอบ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ขอแผนผังแบบแปลนภายในอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ แต่อย่างใด

ผู้แทนเทศบาลเมืองศรีราชาชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร เทศบาลเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลิขสิทธิ์ จึงประสานกับบริษัท อาร์ ซี เค พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ ว่ายินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่ โดยบริษัท อาร์ ซี เคฯ คัดค้านไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งเทศบาลเห็นว่าการก่อสร้างอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ ใช้เงินลงทุนจำนวนมาก และที่ผ่านมาก็มีบุคคลร้องเรียนเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ มาโดยตลอด เกรงว่าหากเปิดเผยแล้วอาจมีบุคคลนำข้อมูลข่าวสารไปดำเนินการที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บริษัท อาร์ ซี เคฯ หรืออาจนำไปทำซ้ำดัดแปลง หรือลอกเลียนแบบได้ ประกอบกับคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ไม่ระบุว่าจะขอข้อมูลข่าวสารไปเพื่อวัตถุประสงค์ใด และไม่แน่ใจว่าผู้อุทธรณ์ดำเนินการนอกขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดหรือไม่ เทศบาลจึงไม่กล้าเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์เพราะเกรงว่าจะถูกบริษัท อาร์ ซี เคฯ ฟ้องเรียกค่าเสียหายทางแพ่ง

บริษัท อาร์ ซี เค พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของอาคารชุดโครงการมาริน่าฯ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยชี้แจงสรุปว่า การขอสำเนาแบบแปลนอาคารชุดดังกล่าวอาจเป็นการสืบค้นข้อมูลเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางการค้าของผู้อุทธรณ์ในทางใดทางหนึ่ง อาจนำข้อมูลไปบิดเบือนอันจะส่งผลร้ายต่อการทำธุรกิจของบริษัทฯ และการเปิดเผยแบบแปลนอาคารซึ่งเป็นระยะร่น ความสูงของอาคาร รูปตัดของอาคารด้านตรง ด้านข้าง แผนผังที่ตั้งอาคารที่แสดงการเข้าออก จากอาคารสู่ถนนสาธารณะ หรือแบบแปลนที่ประกอบการขออนุญาตก่อสร้างอาคารจะทำให้บุคคลภายนอกล่วงรู้ถึงระบบโครงสร้างภายนอก

ภายใน รวมทั้งทางเข้าออกทุกด้านของอาคาร อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบรักษาความปลอดภัยของอาคาร อีกทั้งเป็นแบบแปลนที่บริษัทฯ ได้ว่าจ้างผู้มีวิชาชีพในการเขียนแบบเป็นผู้ดำเนินการออกแบบ เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ หากคณะกรรมการฯ ให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้วมีการคัดลอก เลียนแบบ ดัดแปลง หรือนำแบบแปลนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในทางการค้าโดยมิชอบ หรือนำข้อมูลไปเปิดเผยให้แก่มิจฉาชีพแล้วเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด คณะกรรมการฯ ต้องรับผิดชอบต่อผลแห่งการนี้ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ แบบแปลนภายนอกอาคารส่วนรอบโครงสร้างของอาคารซึ่งเป็นระยะร่น ความสูงของอาคาร รูปตัดของอาคารด้านตรงด้านข้าง แผนผังที่ตั้งอาคารที่แสดงการเข้าออก จากอาคารสู่ถนนสาธารณะนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ ประกอบกับอาคารชุดของผู้อุทธรณ์มีพื้นติดต่อกับพื้นที่การก่อสร้างอาคารชุดดังกล่าว การเข้าออกอาคารจึงมีผลกระทบต่ออาคารชุดของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ส่วนกรณีที่ผู้คัดค้านอ้างว่าการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการทำธุรกิจของผู้คัดค้าน หรือส่งผลกระทบต่อระบบการรักษาความปลอดภัย หรืออาจมีบุคคลอื่นนำไปคัดลอก เลียนแบบ ดัดแปลง หรือนำแบบแปลนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในทางการค้าโดยมิชอบนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า การเปิดเผยเฉพาะแบบแปลนภายนอกอาคาร แผนผังที่ตั้งอาคารที่แสดงการเข้าออก จากอาคารสู่ถนนสาธารณะ ซึ่งบุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อยู่แล้ว โดยไม่ได้เปิดเผยแบบแปลนภายในอาคารจึงไม่มีผลกระทบต่อการทำธุรกิจของผู้คัดค้าน และไม่มีผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัย ทั้งนี้ หากบุคคลใดนำข้อมูลดังกล่าวไปทำซ้ำ ดัดแปลง หรือนำไปใช้ประโยชน์ในทางการค้าโดยมิชอบในลักษณะละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ บุคคลนั้นก็ต้องรับผิดตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลเมืองศรีราชาเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูลได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอสำเนาเอกสารจำนวน ๑๑ รายการได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนหรือเอกสารเรื่องเดิม

รายการที่ ๒ รายงานการสืบสวน

รายการที่ ๓ บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายผู้กล่าวหา (สว.๕) และพยานเอกสารอื่นๆ

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมเพื่อพิจารณาหลักฐานฝ่ายกล่าวหาว่ามีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่

รายการที่ ๕ บันทึกการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓)

รายการที่ ๖ บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา (สว.๔) และเอกสาร

รายการที่ ๗ บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายถูกกล่าวหา (สว.๕) และพยานเอกสารอื่นๆ

รายการที่ ๘ รายงานการประชุมเพื่อทำรายงานการสอบสวน ตามแบบ สว.๖

รายการที่ ๙ รายงานการสอบสวน (สว.๖)

รายการที่ ๑๐ ความเห็นเจ้าหน้าที่ในการนำเสนอต่อผู้บังคับบัญชา

รายการที่ ๑๑ ความเห็นของคณะกรรมการตรวจสำนวน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๕๙๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๙ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ ถูกดำเนินการทางวินัย กรณีถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่บกพร่องเกี่ยวกับการตรวจสอบจำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชนในการขอรับเงินอุดหนุนค่าใช้จ่าย ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวและมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัย กรณีถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่บกพร่องเกี่ยวกับการตรวจสอบจำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชนในการขอรับเงินอุดหนุนค่าใช้จ่าย ทำให้โรงเรียนเอกชนได้รับเงินอุดหนุนเกินกว่าสิทธิ์ ซึ่งภายหลังโรงเรียนเอกชนได้นำเงินที่ได้รับเกินมาคืนแล้ว โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ เหตุที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพราะเกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะมีผลกระทบต่อพยานบุคคล เนื่องจากคำให้การของพยานนั้นกล่าวอ้างถึงบุคคลที่ ๓ ด้วย แม้ปกปิดชื่อพยานแต่ถ้อยคำของพยานบางส่วนระบุถึงตำแหน่งหน้าที่ของพยานซึ่งอาจสืบเสาะได้ว่าพยานผู้ให้ถ้อยคำนั้นคือบุคคลใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยโดยไม่เป็นธรรม จึงต้องการข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๑ รายการเพื่อใช้ประกอบการขอความเป็นธรรมและดำเนินคดีต่อศาลปกครอง โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเฉพาะรายการที่ ๕ และรายการที่ ๙ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ รายการที่ ๖ ถึงรายการที่ ๘ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนใดมีข้อความที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหารระดับกลาง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหารระดับกลางซึ่งสอบเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ณ ศูนย์ประชุมธรรมศาสตร์รังสิต จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๒ รายการ เพื่อใช้ในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตนเองต่อไป ดังนี้

๑. สำเนาข้อสอบ (ชุด ข.) ในการสอบครั้งนี้พร้อมเฉลย

๒. สำเนากระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๑๐๑/๔๓๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ดังนี้

๑. อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อสอบ (ชุด ข.) ได้ แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนา

๒. การขอคัดสำเนาคำเฉลยข้อสอบ (ชุด ข.) แนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอต่อสถาบันที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในราชการ (สปร.) ซึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๓. อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนากระดาษคำตอบเฉพาะของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลับ ที่ ลต (ลพ) ๐๗๐๕/พิเศษ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และ

เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้กำหนดวิธีการคัดเลือกบุคลากรเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับกลางโดยกำหนดไว้ ๒ กลุ่มคือ ๑. กลุ่มผู้มีประสบการณ์ จำนวน ๖๐ คน ๒. กลุ่มผู้เข้ารับการคัดเลือกด้วยวิธีการสอบ จำนวน ๖๐ คน โดยในการคัดเลือกจะเป็นการคัดเลือกเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรการบริหารงานสำหรับผู้บริหารระดับกลาง รุ่นที่ ๑ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงเปิดสอบพนักงานเพื่อเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรการบริหารงานสำหรับผู้บริหารระดับกลาง ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง รุ่นที่ ๑ ในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ณ ศูนย์ประชุมธรรมศาสตร์รังสิต จังหวัดปทุมธานี โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ว่าจ้างสถาบันที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในราชการ (สปร.) ดำเนินการ ออกข้อสอบ จัดทำต้นฉบับข้อสอบ ตรวจให้คะแนน ประมวลผลคะแนน และจัดทำรายงานสรุปคะแนน เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน ๑๐๐ ข้อ แบ่งเป็น ๒ ชุด ชุด ก. และชุด ข. เมื่อทำการสอบเรียบร้อยแล้ว ข้อสอบปรนัยทั้ง ๒ ชุด ต้นฉบับข้อสอบและสำเนาข้อสอบ ได้จัดเก็บไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ส่วนกระดาษคำตอบได้จัดส่งให้ สปร. ตรวจให้คะแนน ประมวลผลและสรุปรายงาน แจ้งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกต่อไป ผู้อุทธรณ์สอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ ๖๐ แต่ไม่ผ่านการคัดเลือก เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งคัดเลือกผู้เข้าอบรมไว้เพียง ๖๐ คน ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เสนอคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ มีมติว่า

๑. อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อสอบ (ชุด ข.) ได้ แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนา เนื่องจากจะทำให้การสอบคัดเลือกพนักงานในครั้งต่อไป ประสบปัญหาในอนาคตไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ รวมทั้งอาจมีการนำไปแสวงหาผลประโยชน์หรือไปดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชนในรูปแบบอื่นใดที่อาจส่งผลกระทบและเกิดความเสียหายต่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. การคัดสำเนาคำเฉลยข้อสอบ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอต่อ สปร. ซึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๓. กระดาษคำตอบ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ และให้คัดถ่ายสำเนาเฉพาะของผู้อุทธรณ์เอง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สถาบันที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในราชการ (สปร.) มอบหมายผู้แทนเข้าชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า สปร. เป็นหน่วยงานของมูลนิธิพัฒนาประสิทธิภาพในราชการ ซึ่งก่อตั้งโดยสำนักงาน ก.พ. ในการรับจ้างดำเนินการออกข้อสอบคัดเลือกเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรการบริหารงานสำหรับผู้บริหารระดับกลาง รุ่นที่ ๑ ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น เนื่องจากเป็นการสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับการศึกษาอบรมก่อนประเมินเข้าสู่ตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น จึงต้องออกข้อสอบเป็น ๒ ชุด คือ (๑) ชุดสำหรับการสอบคัดเลือกเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรการบริหารงานสำหรับผู้บริหารระดับกลาง รุ่นที่ ๑

(๒) ชุดสำหรับการคัดเลือกพนักงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยในแต่ละชุดจะประกอบด้วย ข้อสอบแบบปรนัย ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐๐ ข้อ ทำเป็น ๒ ชุด เป็นชุดคำถามเดียวกันแต่สลับข้อ

สำหรับชุดข้อสอบคัดเลือกเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรการบริหารงานสำหรับผู้บริหารระดับกลาง รุ่นที่ ๑ ซึ่งผู้อุทธรณ์ร้องขอ สปร. ได้กำหนดหมวดหมู่ข้อสอบเป็น ๓ หมวดคือ หมวด ๑ นโยบายและแผน จำนวน ๔๐ ข้อ หมวด ๒ การบริหารงาน จำนวน ๓๕ ข้อ หมวด ๓ ความรู้ทั่วไป จำนวน ๒๕ ข้อ โดยในหมวด ๑ และหมวด ๒ เป็นการออกข้อสอบเกี่ยวกับภารกิจ อำนาจหน้าที่ กฎหมายและระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ส่วนหมวด ๓ เป็นความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมือง ข่าวสารสำคัญๆ สปร. จะสรรหาผู้ออกข้อสอบซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อออกข้อสอบแล้วจะมีคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งคัดเลือกข้อสอบ ข้อสอบจะจัดเก็บเป็นศูนย์ข้อสอบเพื่อนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ว่าจ้าง สปร. ออกข้อสอบมาแล้วรวม ๔ ครั้ง โดยในการสอบครั้งต่อๆ ไป สปร. ก็จะนำทั้งส่วนที่เป็นข้อสอบเดิมและออกข้อสอบใหม่ จึงพัฒนาไปสู่คลังข้อสอบได้ต่อไป สำหรับผู้อุทธรณ์สอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ ๖๐ ผู้อุทธรณ์สอบได้ร้อยละ ๖๙ แต่ได้อันดับที่ ๑๗๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจะคัดเลือกผู้เข้าอบรมไว้เพียง ๖๐ คน ผู้อุทธรณ์จึงไม่ได้รับคัดเลือก ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าจะนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปเพื่อพัฒนาตนเองจึงไม่ใช่เหตุผลที่แท้จริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อสอบภาค ข. ข้อสอบคัดเลือกเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรการบริหารงานสำหรับผู้บริหารระดับกลาง รุ่นที่ ๑ ซึ่งสอบเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ และเฉลยข้อสอบ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกำหนดหมวดหมู่ข้อสอบเป็น ๓ หมวดคือ หมวด ๑ นโยบายและแผน จำนวน ๔๐ ข้อ หมวด ๒ บริหารงาน จำนวน ๓๕ ข้อ และหมวด ๓ ความรู้ทั่วไป จำนวน ๒๕ ข้อ แม้ชุดข้อสอบดังกล่าวจะยังไม่เข้าลักษณะเป็นคลังข้อสอบ ซึ่งต้องมีระบบรักษาความลับของคลังข้อสอบ แต่ก็มีลักษณะที่สามารถพัฒนาข้อสอบส่วนที่เป็นหมวดนโยบายและแผน และหมวดบริหารงาน ไปเป็นคลังข้อสอบได้ เนื่องจากองค์ความรู้เกี่ยวกับภารกิจ อำนาจหน้าที่ กฎหมาย และระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีขอบเขตจำกัด ต้องนำข้อสอบบางส่วนมาหมุนเวียนใช้ หากมีการเปิดเผยชุดข้อสอบพร้อมคำเฉลยหมวดนโยบายและแผน และหมวดบริหารงาน จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อสอบในหมวดความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมือง สามารถเปิดเผยชุดข้อสอบพร้อมคำเฉลยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับคำเฉลยข้อสอบซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งแจ้งว่าไม่มีอยู่ในความครอบครองนั้น ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ

การดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นผู้ว่าจ้าง สปร. ดำเนินการออกข้อสอบพร้อมคำเฉลยรวมถึงจัดเก็บคำเฉลยข้อสอบ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งย่อมมีอำนาจควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารคำเฉลยข้อสอบดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูชุดข้อสอบส่วนที่เป็นหมวดนโยบายและแผน และหมวดบริหารงาน พร้อมคำเฉลยข้อเลือกที่ถูกต้อง โดยปกปิดข้อเลือกคำเฉลยอื่นๆ ก็เพียงพอต่อการพัฒนาตนเองของผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อสอบในหมวดความรู้ทั่วไปพร้อมคำเฉลย สามารถเปิดเผยพร้อมให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารชุดข้อสอบส่วนที่เป็นหมวดนโยบายและแผน และหมวดบริหารงาน พร้อมคำเฉลยเฉพาะข้อเลือกที่ถูกต้องโดยปกปิดข้อเลือกคำเฉลยอื่นๆ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ต้องให้สำเนา และให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารชุดข้อสอบในหมวดความรู้ทั่วไปพร้อมคำเฉลย พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๑/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับรายงานการสอบหาข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอตรวจดูต้นฉบับและสำเนารายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริง กรณีการตรวจสอบการกระทำที่เข้าข่ายคัดลอกผลงานทางวิชาการของรองศาสตราจารย์ ข. ตามที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคำสั่งที่ ๑๙๙๑/๒๕๕๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๓๑๘ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ แต่มีการปกปิดชื่อ ตำแหน่งทางวิชาการ ที่อยู่ สัญชาติ และสถานที่ทำงานของผู้ให้ถ้อยคำ และปฏิเสธการเปิดเผยต้นฉบับรายงานการสอบหาข้อเท็จจริงโดยให้เหตุผลว่าเป็นการกระทบสิทธิของผู้ให้ถ้อยคำ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนรองศาสตราจารย์ ข. กรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ เกี่ยวกับจรรยาบรรณทางวิชาการของรองศาสตราจารย์ ข. โดยผู้อุทธรณ์พบว่าในปี ๒๕๔๔ รองศาสตราจารย์ ข. ได้เคยใช้

เอกสารชิ้นหนึ่งทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งเอกสารชิ้นนี้ในปี ๒๕๔๓ เคยเป็นเอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดและเครื่องมือวัดทางไฟฟ้าของรองศาสตราจารย์ ค. ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรองศาสตราจารย์ ค. มีฐานะเป็นอาจารย์ของรองศาสตราจารย์ ข.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีคำสั่ง ที่ ๑๙๙๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงในกรณีการร้องเรียนดังกล่าว และมีความเห็นให้ยุติเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจดูต้นฉบับและสำเนารายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริง โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ปกปิดชื่อ ตำแหน่งทางวิชาการ ที่อยู่ สัญชาติ และสถานที่ทำงานของผู้ให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การปกปิดข้อมูลดังกล่าวทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำไปใช้ในการต่อสู้คดีได้ นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒยังไม่ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูต้นฉบับรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริงอีกด้วย สำหรับในส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องอีก ๑๒ รายการ ผู้อุทธรณ์ไม่แน่ใจว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยให้แล้วหรือไม่

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ รายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนรองศาสตราจารย์ ข. ว่าได้ลอกเลียนผลงานทางวิชาการ โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้เปิดเผยข้อมูลตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์แล้ว เว้นแต่ ชื่อ ตำแหน่งทางวิชาการ ที่อยู่ สัญชาติ และสถานที่ทำงานของผู้ให้ถ้อยคำ เนื่องจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิจารณาเห็นว่า บุคคลที่เชิญมาให้ถ้อยคำล้วนเป็นอาจารย์ซึ่งยังทำงานอยู่ การเปิดเผยข้อมูลของบุคคลเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าวได้ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลเฉพาะส่วนนี้ สำหรับที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูต้นฉบับรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริง เนื่องจากหากให้เข้าตรวจดูจะทำให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงข้อความที่มีการปกปิดไว้ ส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องอีก ๑๒ รายการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อความที่มีการปกปิดในรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริง อันได้แก่ ชื่อ ตำแหน่งทางวิชาการ ที่อยู่ สัญชาติ และสถานที่ทำงานของผู้ให้ถ้อยคำ เห็นว่า การสอบหาข้อเท็จจริงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยชื่อของผู้ให้ถ้อยคำ ตำแหน่ง และสถานที่ทำงาน จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่

เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนสัญชาติ และที่อยู่ของผู้ให้ถ้อยคำ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลซึ่งยังไม่มีเหตุที่จะเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้เฉพาะส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยชื่อของผู้ให้ถ้อยคำ ตำแหน่ง และสถานที่ทำงาน ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริง โดยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูต้นฉบับ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนสัญชาติ และที่อยู่ของผู้ให้ถ้อยคำให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๓ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) เกี่ยวกับบัญชีผู้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ครูโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) มีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) ขอให้ประกาศบัญชีผู้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ปี ๒๕๕๘ ได้แก่ บัญชีหมายเลข ๑ – ๔ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) มีบันทึก ที่ ๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลของข้าราชการครูทั้งหมด ดังนี้

(๑) การเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘)

(๑.๑) บัญชีหมายเลข ๑ ผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑.๕ ขั้น ให้เหตุผลในการปฏิเสธว่า เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ไม่ได้ให้โรงเรียนจัดทำ

(๑.๒) บัญชีหมายเลข ๒ ผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เปิดเผยรายชื่อครูทุกคน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยคะแนนผลการปฏิบัติงานและวันลา โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๑.๓) บัญชีหมายเลข ๓ ผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น เปิดเผยรายชื่อครูทุกคน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยคะแนนผลการปฏิบัติงานและวันลา ของครูทั้งหมด โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๒) การเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘)

(๒.๑) บัญชีหมายเลข ๑ ผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑.๕ ขั้น เปิดเผยรายชื่อครูทุกคน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยคะแนนผลการปฏิบัติงานและวันลา โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๒.๒) บัญชีหมายเลข ๒ ผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เปิดเผยรายชื่อครูทุกคน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยคะแนนผลการปฏิบัติงานและวันลา โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และรายชื่อของผู้อุทธรณ์ไม่มีในบัญชีนี้ เนื่องจากเป็นอำนาจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ เป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานและเสนอการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน

(๒.๓) บัญชีหมายเลข ๓ ผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น เปิดเผยรายชื่อครูทุกคน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยคะแนนผลการปฏิบัติงานและวันลา โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นครูโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) ได้ขอข้อมูลการประเมินผลการปฏิบัติราชการในรอบปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา โดยโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) ได้เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว เว้นแต่ คะแนนผลการประเมิน และวันลาของบุคคลอื่นที่ยังไม่เปิดเผย และจากข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับ ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยว่า ตามบันทึกโรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่องเอกสารการเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ โรงเรียนได้จัดส่งประกาศรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับดีเด่น ซึ่งมีชื่อผู้อุทธรณ์ปรากฏอยู่แต่ไม่ได้รับรองสำเนาถูกต้องให้ แต่ขณะเดียวกันคะแนนประเมินของผู้อุทธรณ์กลับอยู่ในบัญชีหมายเลข ๓ (๐.๕ ขั้น) และในบัญชีนี้ครูทุกคนไม่ได้ลงชื่อรับทราบ ส่วนการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ผู้อุทธรณ์มีรายชื่ออยู่ในประกาศรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับดีเด่น แต่โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) ไม่ได้เปิดเผยข้อมูลนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์ นอกจากนั้น ในกรณีของนาย ข. ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น อยู่บัญชีหมายเลข ๓ แต่เมื่อมีการประกาศรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับดีเด่น กลับมีรายชื่อนาย ข. รวมอยู่ด้วย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๕๙.๐๕๐๗/๗๗ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า โรงเรียนพิจารณาเห็นว่า หากเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดให้ผู้อุทธรณ์ทราบจะเป็นการกระทบต่อสิทธิของผู้อื่น อันจะทำให้เกิดปัญหาต่อการบริหารจัดการโรงเรียนได้ โดยเฉพาะผู้อุทธรณ์ไม่ได้เสียสิทธิใดๆ จากการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ผ่านมา การขอดูข้อมูลคะแนนประเมิน วันลา ของครูทั้งหมด ไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ เป็นการขอดูข้อมูลที่น่าจะมีเจตนาแอบแฝง เนื่องจากผู้อุทธรณ์เคยมีพฤติกรรมเคยนำเรื่องต่างๆ ภายในโรงเรียนไปร้องเรียนต่อหลายหน่วยงาน และร้องต่อสื่อมวลชนมาแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บัญชีผู้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ อันได้แก่ บัญชีหมายเลข ๑ – ๓ ในส่วนที่เป็นคะแนนผลการปฏิบัติราชการและวันลาของครูทั้งหมด คะแนนผลการปฏิบัติราชการครั้งที่ ๒ ของผู้อุทธรณ์ และประกาศรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับดีเด่น ครั้งที่ ๑ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งข้อมูลการลาเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ผู้บังคับบัญชานำมาใช้ประกอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา นอกเหนือจากการพิจารณาผลการปฏิบัติงาน พฤติกรรมการมาทำงาน ความประพฤติในการรักษาวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของข้าราชการที่ถูกประเมิน และนำมาให้คะแนน โดยคะแนนผลการปฏิบัติงานที่ได้รับจะนำมาใช้ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรโปร่งใสและตรวจสอบได้ แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลนั้นต้องไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยคะแนนผลการปฏิบัติราชการและวันลาของครูซึ่งได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่าผู้อุทธรณ์ สำหรับผู้ที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเท่ากับหรือน้อยกว่าผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ จึงให้เปิดเผยข้อมูล ดังต่อไปนี้ รอบการประเมินครั้งที่ ๑ เฉพาะผู้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น (บัญชีหมายเลข ๒) ส่วนผู้ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น (บัญชีหมายเลข ๑) เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ไม่ได้ให้โรงเรียนจัดทำ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป และรอบการประเมินครั้งที่ ๒ เฉพาะผู้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น (บัญชีหมายเลข ๑) ส่วนคะแนนผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.

๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลที่ผู้ได้รับการประเมินควรได้รับทราบ ข้อมูลดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน สำหรับประกาศรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับดีเด่น ครั้งที่ ๑ เป็นข้อมูลที่โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) ได้เปิดเผยโดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ไม่ได้ให้คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งการให้คำรับรองถูกต้องเป็นการยืนยันว่าสำเนาที่ได้เปิดเผยให้นั้นมีเนื้อหาถูกต้องตรงกับต้นฉบับจริง และเป็นสิทธิของผู้ขอข้อมูลที่จะได้รับตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจ่างจินดา) เปิดเผยคะแนนผลการปฏิบัติราชการและวันลาของครูซึ่งได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนมากกว่าผู้อุทธรณ์ ดังนี้ รอบการประเมินครั้งที่ ๑ เฉพาะผู้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น (บัญชีหมายเลข ๒) รอบการประเมินครั้งที่ ๒ เฉพาะผู้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑.๕ ขั้น (บัญชีหมายเลข ๑) คะแนนผลการปฏิบัติราชการครั้งที่ ๒ ของผู้อุทธรณ์ และประกาศรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับดีเด่น ครั้งที่ ๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๓/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดสระบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ กรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท - จำกัด และหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด - มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี (ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดสระบุรี) ขอหนังสือร้องเรียน คำให้การ รายงานการสอบสวน ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด กรณีที่มีบุคคลไม่ทราบชื่อและนามสกุลได้ทำหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมห้างหุ้นส่วนจำกัด - ต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดสระบุรี โดยกล่าวหาว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด - ได้กระทำการอันเป็นการขัดต่อกฎหมาย

จังหวัดสระบุรีมีหนังสือ ลับ ที่ สบ ๐๐๑๘ (ศดธ.)/๖๓ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารเรื่องร้องเรียนของผู้ร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับอาจกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งกฎหมายฉบับดังกล่าว ส่วนเอกสารเกี่ยวกับคำให้การ รายงานการสอบสวน ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความควบคุมดูแลของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดได้ส่งคำขอให้นายอำเภอเฉลิมพระเกียรติพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป ตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๒ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสระบุรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด - ซึ่งมีผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ถูกร้องเรียนว่า ห้างฯ ได้ไปรับเหมางานที่ต้องใช้ระเบิด ทั้ง

ที่ห้างฯ ไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ในการใช้วัตถุระเบิด ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ. ๒๔๙๐ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด - เป็นแต่เพียงผู้ปรับพื้นที่ เจาะหินให้เป็นรู และทุบหิน ตลอดจนช่วยเจ้าหน้าที่ของบริษัท - จำกัด นำดิน หรือหินฝุ่นกลบหลุมที่เจาะและใส่วัตถุระเบิดแล้ว (อัดระเบิด) ส่วนการนำวัตถุระเบิดมาใส่ในรูเจาะ การจุดชนวนระเบิดหิน เจ้าหน้าที่บริษัท - จำกัด เป็นผู้ดำเนินการเองทุกขั้นตอน อำเภอเฉลิมพระเกียรติจึงได้ยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จังหวัดสระบุรีมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ สบ ๐๐๑๘ (ศดธ.)/๑๙๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า กรณีการขอสำเนาเอกสารเรื่องร้องเรียนของผู้ร้องเรียนนั้น จังหวัดสระบุรีเห็นว่าเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับอาจกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งกฎหมายฉบับดังกล่าว ส่วนการขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับคำให้การ รายงานการสอบสวน ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยนั้น ข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความควบคุมดูแลของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดได้ส่งคำขอให้นายอำเภอเฉลิมพระเกียรติพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป ตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๒ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแล้ว และได้รับรายงานผลการพิจารณาจากอำเภอเฉลิมพระเกียรติว่า การขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ เป็นไปตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงอนุญาตให้ดูคำให้การ รายงานการสอบสวน ผลการพิจารณาวินิจฉัย (ตามหนังสือ ลับ ที่ สบ ๑๓๑๘/๕๕๓ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙) และได้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือ ลับ ที่ สบ ๑๓๑๘/๕๕๒ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ หนังสือร้องเรียน คำให้การ รายงานการสอบสวน ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่มีบุคคลไม่ทราบชื่อและนามสกุลได้ทำหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมของห้างหุ้นส่วนจำกัด - ต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดสระบุรี โดยในส่วนคำให้การ รายงานการสอบสวน ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย อำเภอเฉลิมพระเกียรติในฐานะผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือ ลับ ที่ สบ ๑๓๑๘/๕๕๒ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงเหลือประเด็นในการพิจารณาเพียงหนังสือร้องเรียนเท่านั้น ซึ่งข้อมูลข่าวสารนี้แม้จะเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง แต่ชื่อผู้ร้องเรียนเป็นข้อมูลที่ผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยชื่อของบุคคลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งจะทำให้ต่อไปไม่มีใครกล้าให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับหน่วยงาน

ราชการ และจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยเนื้อหาในหนังสือร้องเรียน โดยปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้ร้องเรียนเป็นบุคคลใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดสระบุรีเปิดเผยเนื้อหาในหนังสือร้องเรียนโดยปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้ร้องเรียนเป็นบุคคลใด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๔/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเลยเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดเลย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ กรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท - จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเลย (ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเลย) ขอหนังสือร้องเรียน คำให้การ รายงานการสอบสวน ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด กรณีที่มีบุคคลไม่ทราบชื่อและนามสกุลได้ทำหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมของบริษัท - จำกัด ต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเลย โดยกล่าวหาว่าบริษัท - จำกัด ได้กระทำการอันเป็นการขัดต่อกฎหมาย

จังหวัดเลยมีหนังสือ ที่ ลย ๐๐๑๗.๓/๒๑๙๐ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลตามคำขอของผู้อุทธรณ์อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเลย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า บริษัท - จำกัด ถูกร้องเรียนว่าทำการขุดต้นไม้บริเวณถนนสาย ๒๑๐ อุดรธานี – เลย ช่วงกิโลเมตรที่ ๑๐๑ – ๑๐๓ โดยขนย้ายเพื่อนำต้นไม้ดังกล่าวไปปลูกในเขตโรงโม่หิน ทำการขนย้ายแร่โดยไม่ได้ดำเนินการขออนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ทำการระเบิดหินบริเวณทางหลวงหมายเลข ๒๑๐ ถนนอุดรธานี – เลย และเช่าช่วงประทานบัตรจากห้างหุ้นส่วนจำกัดบุญยงค์กิจ (เลย) เพื่อประกอบกิจการโรงโม่หิน

แต่บริษัทฯ ไม่ได้แจ้งปริมาณแร่ที่ขนจากเหมืองเพื่อนำไปขาย และไม่มีการชำระค่าภาคหลวงให้แก่รัฐ จากการตรวจสอบของศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเลยพบว่า ข้อกล่าวหาดังกล่าวไม่มีมูล

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จังหวัดเลยมีหนังสือ ที่ ลย ๐๐๑๗.๓/๓๕๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลเดียวกับที่ได้แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ หนังสือร้องเรียน คำให้การ รายงานการสอบสวน ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่มีบุคคลไม่ทราบชื่อและนามสกุลได้ทำหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมของบริษัท - จำกัด ต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเลย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเลยได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง แต่ชื่อผู้ร้องเรียนและชื่อผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นข้อมูลที่ผู้ร้องเรียนและผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยชื่อของบุคคลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งจะทำให้ต่อไปไม่มีใครกล้าให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับหน่วยงานราชการ และจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามคำขอบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น ลายมือชื่อ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เข้าร่วมประชุม วัน เดือน ปีเกิด อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ชื่อบิดา มารดา ที่อยู่ สำนารายการจากฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ให้ถ้อยคำ ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ ชื่อผู้ร้องเรียน ชื่อผู้ให้ถ้อยคำซึ่งเป็นประชาชน หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้ร้องเรียนและผู้ให้ถ้อยคำเป็นบุคคลใด และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ให้ปกปิดไว้ ส่วนหนังสือร้องเรียนซึ่งเป็นการเขียนด้วยลายมือให้จังหวัดเลยจัดพิมพ์ข้อความตามหนังสือร้องเรียนดังกล่าวโดยปกปิดข้อความตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดเลยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ ชื่อผู้ร้องเรียน ชื่อผู้ให้ถ้อยคำซึ่งเป็นประชาชน หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้ร้องเรียนและผู้ให้ถ้อยคำเป็นบุคคลใด และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น ลายมือชื่อ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เข้าร่วมประชุม วัน เดือน ปีเกิด อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ชื่อบิดา มารดา ที่อยู่ สำเนารายการจากฐานข้อมูล

ทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ให้ถ้อยคำ ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนหนังสือร้องเรียนซึ่งเป็นการเขียนด้วยลายมือให้จังหวัดเลยจัดพิมพ์ข้อความตามหนังสือร้องเรียนดังกล่าว โดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้ร้องเรียนเป็นบุคคลใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **โรงเรียนอนุบาลระยอง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ครู คศ. ๓ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลระยอง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลระยอง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนสอบสวน จำนวน ๗ รายการ เพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ดังนี้

๑. คำให้การของผู้อุทธรณ์ในการให้การครั้งแรกหลังจากได้รับ สว.๒ และคำให้การครั้งที่ ๒ หลังจากได้รับ สว.๓

๒. คำให้การของเด็กชาย ข. ผู้เสียหาย

๓. คำให้การพยานบุคคลทุกคน เป็นใคร ให้การวันที่เท่าไหร่ และให้การว่าอย่างไรบ้าง มีใครเป็นพยานรู้เห็นในการสอบปากคำพยานบุคคลหรือไม่ ประการใด

๔. ต้องการทราบว่า คำให้การพยานเด็กว่าให้การต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวนตามกฎ ก.ค.ศ. พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๘ หรือไม่ ต้องการคำให้การพยานบุคคลทั้ง ๖ ปากที่นำมาลงโทษผู้อุทธรณ์

๕. ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบสวนข้อเท็จจริง สอบสวนและผลการสอบสวน พร้อมพยานหลักฐานทั้งหมดที่นำมาประกอบการลงโทษ

๖. ครั้งที่ ๑ ประชุมที่ไหน แจ้งเมื่อไหร่

๗. หนังสือร้องเรียนผู้ปกครอง

โรงเรียนอนุบาลระยองมีหนังสือ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าเอกสารที่ให้คือ หนังสือโรงเรียนอนุบาลระยอง ที่ ศธ ๐๔๑๒๕.๑๔๙/๖๔๔ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่องนัดประชุมคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการครูที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ส่วนเอกสารหลักฐานต่างๆ นั้น ซ้ำซ้อนกับที่ได้ส่งมอบให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ประกอบด้วย

๑. คำสั่งที่ ๒๓๘/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง

๒. หนังสือที่ ศธ ๐๔๑๒๕.๑๔๙/๖๐๕ เรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการครูที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง

๓. บันทึกการประชุมคณะกรรมการสอบสวน คำสั่งที่ ๒๓๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

๔. รายงานการสอบสวนประจำวัน การสอบสวนผู้อุทธรณ์

๕. สว. ๒ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๓ เรื่องการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ซึ่งถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง

๖. สว. ๓ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๔ เรื่องการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ซึ่งถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง

๗. สว. ๔ บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา เรื่องการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ซึ่งถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง

๘. สว. ๖ รายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘

๙. บันทึกข้อความ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘

ส่วนเอกสารอื่นๆ นอกจากนี้ โรงเรียนพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่สามารถให้ได้ เนื่องจากการเปิดเผยอาจเกิดความเสียหาย หรืออาจเป็นอันตรายอย่างใดอย่างหนึ่งแก่บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ถูกพาดพิงถึง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนอนุบาลระยอง ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยกรณีทำโทษเด็กชาย ข. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๔ เกินกว่าเหตุ โดยใช้ไม้เมตรตีที่ขาทั้ง ๒ ข้าง ๖ ครั้ง จนมีอาการเขียวช้ำหลายแห่ง โรงเรียนอนุบาลระยองจึงมีคำสั่งที่ ๒๒๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และมีคำสั่ง ที่ ๒๓๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง ต่อมาเมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงรายงานผลการสอบสวนต่อผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลระยอง โรงเรียนอนุบาลระยองจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๙๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ โรงเรียนอนุบาลระยองได้รายงานการลงโทษทางวินัยต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต ๑ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต ๑ ได้ส่งสำนวนการสอบสวน จำนวน ๒๔๘ แผ่น คืนโรงเรียนอนุบาลระยองโดยแจ้งว่า การดำเนินการชั้นพิจารณาในเบื้องต้นไม่เป็นไปตามมาตรา ๙๕ วรรคห้า ประกอบด้วยมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ การดำเนินการชั้นสอบสวนไม่เป็นไปตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงให้โรงเรียนอนุบาลระยอง

เพิกถอนคำสั่งโรงเรียนอนุบาลระยอง ที่ ๒๓๘/๒๕๕๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง สั่ง ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งโรงเรียนอนุบาลระยอง ที่ ๒๙๒/๒๕๕๘ เรื่องการลงโทษภาคทัณฑ์ สั่ง ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ และให้โรงเรียนอนุบาลระยองดำเนินการชั้นพิจารณาในเบื้องต้นและชั้นสอบสวนใหม่ตามนัยของกฎหมายดังกล่าว ต่อมาโรงเรียนอนุบาลระยองได้ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งโรงเรียนอนุบาลระยอง ที่ ๒๓๘/๒๕๕๘ และที่ ๒๙๒/๒๕๕๘ และได้มีคำสั่ง ที่ ๐๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวใหม่ ขณะนี้อยู่ระหว่างการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการชุดใหม่ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนรายงานผลการสืบสวนสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า โรงเรียนอนุบาลระยองได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวใหม่ ตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต ๑ สั่งการและอยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดสมุทรสงคราม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ๗ (หัวหน้าฝ่ายนิติการและการพาณิชย์) สังกัดสำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานของผู้สอบสวนผลการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการอุทธรณ์คำสั่งจังหวัดสมุทรสงคราม ที่ ๑๙๗๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ (ผู้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน) ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม

จังหวัดสมุทรสงคราม มีหนังสือ ที่ สส ๐๐๒๓.๔/๑๔๘๔๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า การขอเอกสารการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผู้ขอก็ตาม แต่เอกสารการสอบข้อเท็จจริงฯ เป็นการดำเนินการที่มีผู้ให้ถ้อยคำที่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย และเป็นความลับของราชการ หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบกับการแจ้งคำสั่งของ จังหวัดสมุทรสงคราม ที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม ได้ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายและข้อพิจารณา อีกทั้งข้อสนับสนุนประกอบการใช้ดุลยพินิจของผู้ออกคำสั่งที่ละเอียดครบถ้วนเพียงพอสำหรับการยื่นอุทธรณ์แล้ว และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยเอกสารการสอบข้อเท็จจริงตามที่ขอ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ จังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า จังหวัดสมุทรสงครามมีคำสั่งที่ ๑๒๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามรายงานว่า ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามชำระเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๐๔๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายจำนวน ๓๗,๖๑๐.๙๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๐๔๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ จากการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ก่อสร้างถนนผิวจราจรหินคลุก สายบ้านศาลาแดง หมู่ที่ ๖ ตำบลวัดประดู่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ขนาดกว้าง ๖ เมตร ยาว ๔๙๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พร้อมวางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ค่าจ้างเป็นเงิน ๑,๐๔๐,๐๐๐ บาท แต่ภายหลังพบว่าห้างหุ้นจำกัด ข. นำหนังสือรับรองผลงานปลอมเป็นหลักฐานประกอบการยื่นซองเสนอราคากับองค์การบริหารส่วนตำบลบางสะแก และเป็นผู้ชนะการเสนอราคาดำเนินโครงการก่อสร้างถนนผิวจราจรหินคลุก จากนั้นห้างหุ้นจำกัด ข. นำหนังสือรับรองผลงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางสะแกออกให้จากการดำเนินโครงการดังกล่าว มาเสนอโครงการต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม จนได้เป็นคู่สัญญาจ้างเลขที่ ๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ห้างหุ้นจำกัด ข. ได้ดำเนินการก่อสร้างโครงการจนแล้วเสร็จ แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามไม่ชำระเงินค่าจ้าง เนื่องจากเห็นว่ามีการปลอมหนังสือรับรองผลงานและอยู่ระหว่างการตรวจสอบ ห้างหุ้นจำกัด ข. จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง และเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามได้จ่ายค่าเสียหายจากการผิดสัญญาเป็นเงิน ๓๗,๖๑๐.๙๕ บาท และดอกเบี้ยเป็นเงิน ๑๑๓,๔๗๓.๙๗ บาท รวมเป็นเงิน ๑๕๑,๐๘๔.๙๗ บาท จังหวัดสมุทรสงครามจึงมีคำสั่งที่ ๑๙๗๗/๒๕๕๘ เรียกให้ผู้อุทธรณ์ ซึ่งมีหน้าที่ทำความเห็นประกอบการใช้ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่าย ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนร้อยละ ๑๐ ของเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม ฯ จังหวัดสมุทรสงคราม มีหนังสือ ที่ สส ๐๐๒๓.๔/๘๓๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ และที่ สส ๐๐๒๓.๔/๓๙๗๑ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมส่งข้อมูลข่าวสารประกอบการพิจารณา สรุปได้ว่า

๑. การขอเอกสารการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผู้ขอก็ตาม แต่เอกสารการสอบข้อเท็จจริงฯ เป็นการดำเนินการที่มีผู้ให้ถ้อยคำที่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย และเป็นความลับของราชการ หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบกับการแจ้งคำสั่งของ จังหวัดสมุทรสงคราม ที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม ได้ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายและข้อพิจารณา อีกทั้งข้อสนับสนุนประกอบการใช้ดุลยพินิจ

ของผู้ออกคำสั่งที่ละเอียดครบถ้วนเพียงพอสำหรับการยื่นอุทธรณ์แล้ว และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยเอกสารการสอบข้อเท็จจริงตามที่ขอ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. บันทึกถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้องทุกรายต่างเป็นบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ หากเปิดเผยอาจทำให้เกิดความแตกความสามัคคีในองค์กรและไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ว่า เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์ในเรื่องงานเกี่ยวกับการเสนอความเห็นทางกฎหมายและการทำงานด้านกฎหมาย แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่ามีความแตกความสามัคคีในสำนักปลัดฯ และในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้มีการให้โอกาสผู้เกี่ยวข้องทุกรายสามารถยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการให้ถ้อยคำอย่างเต็มที่ และการที่ผู้อุทธรณ์จะขอสำนวนทั้งหมด นอกจากจะไม่เป็นประโยชน์ต่อการยื่นอุทธรณ์แล้ว ยังทำให้ได้รู้ถ้อยคำของพยานบุคคลซึ่งล้วนแต่เป็นผู้ที่ทำงานร่วมกันทั้งในฐานะผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และหากเปิดเผยไปแม้จะมีการลบชื่อก็ตาม แต่ผู้อุทธรณ์ก็สามารถคาดเดาได้ว่าถ้อยคำดังกล่าวเป็นของบุคคลใด จะยิ่งก่อให้เกิดความแตกความสามัคคีในองค์กร และอันตรายต่อผู้ให้ข้อมูลและจะทำให้ไม่มีผู้ใดกล้าให้ถ้อยคำอีก ดังนั้นการเปิดเผยจะก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าประโยชน์ที่ทางราชการและผู้ขอจะได้รับ

๓. คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ (ผู้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน) ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามของผู้อุทธรณ์ จังหวัดสมุทรสงครามได้ระบุเหตุผลข้อเท็จจริงประกอบการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดอย่างชัดเจนและสามารถต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ และวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของผู้อุทธรณ์เนื่องจากมีข้อสงสัยว่าเหตุใดปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม และรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม จึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนด้วย ซึ่งกรณีนี้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม และรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามทำหน้าที่สำหรับการผ่านงานเพื่อให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายของตนเสร็จสิ้น แต่สำหรับผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหน้าที่จากรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามให้ทำความเห็น จึงมีหน้าที่โดยตรงต้องรับผิดชอบและดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จโดยเร็ว การไม่ดำเนินการหรือล่าช้าของผู้อุทธรณ์เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการจึงต้องรับผิดเป็นส่วนตัว อีกทั้งในการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายและเปิดโอกาสในการให้ถ้อยคำและจัดส่งเอกสารได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดทำเอกสารต่างๆ รายงานให้จังหวัดสมุทรสงครามเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเอง ย่อมทราบและมีเอกสารหลักฐานตรงกับที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดทุกประการ จึงไม่มีเหตุผลที่จังหวัดสมุทรสงครามจะต้องเปิดเผยสำนวนการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

๔. การรับฟังข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจะให้น้ำหนักกับเอกสารหลักฐานมากกว่าถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้อง และคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ (ผู้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน) ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม ได้ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมาย ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจอย่างละเอียดครบถ้วนที่เป็นธรรมและเหมาะสมทุกประการแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และเอกสารประกอบสำนวน เมื่อการสอบสวนดังกล่าวดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อไป แต่เนื่องจากผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นทั้งผู้บังคับบัญชาเพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจเกิดผลกระทบต่อผู้ให้ถ้อยคำและการแตกความสามัคคีภายในองค์กร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าเป็นถ้อยคำของบุคคลใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดสมุทรสงครามเปิดเผยสำนวนรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และเอกสารประกอบสำนวน โดยปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าเป็นถ้อยคำของบุคคลใด พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดสมุทรสงคราม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัด สังกัดสำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานของผู้สอบสวน ผลการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการอุทธรณ์คำสั่ง จังหวัดสมุทรสงคราม ที่ ๑๙๗๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ (ผู้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน) ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม

จังหวัดสมุทรสงคราม มีหนังสือ ที่ สส ๐๐๒๓.๔/๑๔๘๓๙ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า การขอเอกสารการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผู้ขอก็ตาม แต่เอกสารการสอบข้อเท็จจริงฯ เป็นการดำเนินการที่มีผู้ให้ถ้อยคำที่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย และเป็นความลับของราชการ หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบกับการแจ้งคำสั่งของ จังหวัดสมุทรสงคราม ที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม ได้ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายและข้อพิจารณา อีกทั้งข้อสนับสนุนประกอบการใช้ดุลยพินิจของผู้ออกคำสั่งที่ละเอียดครบถ้วนเพียงพอสำหรับการยื่นอุทธรณ์แล้ว และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยเอกสารการสอบข้อเท็จจริงตามที่ขอตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ จังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า จังหวัดสมุทรสงครามมีคำสั่งที่ ๑๒๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามรายงานว่า ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้องค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดสมุทรสงครามชำระเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๐๔๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายจำนวน ๓๗,๖๑๐.๙๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๐๔๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ จากการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ก่อสร้างถนนผิวจราจรหินคลุก สายบ้านศาลาแดง หมู่ที่ ๖ ตำบลวัดประดู่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ขนาดกว้าง ๖ เมตร ยาว ๔๙๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พร้อมวางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ค่าจ้างเป็นเงิน ๑,๐๔๐,๐๐๐ บาท แต่ภายหลังพบว่าห้างหุ้นจำกัด ข. นำหนังสือรับรองผลงานปลอมเป็นหลักฐานประกอบการยื่นซองเสนอราคากับองค์การบริหารส่วนตำบลบางสะแก และเป็นผู้ชนะการเสนอราคาดำเนินโครงการก่อสร้างถนนผิวจราจรหินคลุก จากนั้นห้างหุ้นจำกัด ข. นำหนังสือรับรองผลงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางสะแกออกให้จากการดำเนินโครงการดังกล่าว มาเสนอโครงการต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม จนได้เป็นคู่สัญญาจ้างเลขที่ ๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ห้างหุ้นจำกัด ข. ได้ดำเนินการก่อสร้างโครงการจนแล้วเสร็จ แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามไม่ชำระเงินค่าจ้าง เนื่องจากเห็นว่ามีการปลอมหนังสือรับรองผลงานและอยู่ระหว่างการตรวจสอบ ห้างหุ้นจำกัด ข. จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง และเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามได้จ่ายค่าเสียหายจากการผิดสัญญาเป็นเงิน ๓๗,๖๑๐.๙๕ บาท และดอกเบี้ยเป็นเงิน ๑๑๓,๔๗๓.๙๗ บาท รวมเป็นเงิน ๑๕๑,๐๘๔.๙๗ บาท จังหวัดสมุทรสงครามจึงมีคำสั่งที่ ๑๙๗๖/๒๕๕๘ เรียกให้ผู้อุทธรณ์ ซึ่งมีหน้าที่ทำความเห็นประกอบการใช้ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่าย ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนร้อยละ ๑๐ ของเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม ฯ จังหวัดสมุทรสงคราม มีหนังสือ ที่ สส ๐๐๒๓.๔/๘๓๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ และที่ สส ๐๐๒๓.๔/๓๙๗๑ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมส่งข้อมูลข่าวสารประกอบการพิจารณา สรุปได้ว่า

๑. การขอเอกสารการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผู้ขอก็ตาม แต่เอกสารการสอบข้อเท็จจริงฯ เป็นการดำเนินการที่มีผู้ให้ถ้อยคำที่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย และเป็นความลับของราชการ หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบกับการแจ้งคำสั่งของ จังหวัด

สมุทรสงคราม ที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม ได้ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายและข้อพิจารณา อีกทั้งข้อสนับสนุนประกอบการใช้ดุลยพินิจของผู้ออกคำสั่งที่ละเอียดครบถ้วนเพียงพอสำหรับการยื่นอุทธรณ์แล้ว และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยเอกสารการสอบข้อเท็จจริงตามที่ขอ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. บันทึกถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้องทุกรายต่างเป็นบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ หากเปิดเผยอาจทำให้เกิดความแตกความสามัคคีในองค์กรและไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ว่า เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์ในเรื่องงานเกี่ยวกับการเสนอความเห็นทางกฎหมายและการทำงานด้านกฎหมาย แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่ามีความแตกความสามัคคีในสำนักปลัดฯ และในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้มีการให้โอกาสผู้เกี่ยวข้องทุกรายสามารถยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการให้ถ้อยคำอย่างเต็มที่ และการที่ผู้อุทธรณ์จะขอสำนวนทั้งหมด นอกจากจะไม่เป็นประโยชน์ต่อการยื่นอุทธรณ์แล้ว ยังทำให้ได้รู้ถ้อยคำของพยานบุคคลซึ่งล้วนแต่เป็นผู้ที่ทำงานร่วมกันทั้งในฐานะผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และหากเปิดเผยไปแม้จะมีการลบชื่อก็ตาม แต่ผู้อุทธรณ์ก็สามารถคาดเดาได้ว่าถ้อยคำดังกล่าวเป็นของบุคคลใด จะยิ่งก่อให้เกิดความแตกความสามัคคีในองค์กร และอันตรายต่อผู้ให้ข้อมูลและจะทำให้ไม่มีผู้ใดกล้าให้ถ้อยคำอีก ดังนั้นการเปิดเผยจะก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าประโยชน์ที่ทางราชการและผู้ขอจะได้รับ

๓. คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ (ผู้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน) ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามของผู้อุทธรณ์ จังหวัดสมุทรสงครามได้ระบุเหตุผลข้อเท็จจริงประกอบการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดอย่างชัดเจนและสามารถต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ และวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของผู้อุทธรณ์เนื่องจากมีข้อสงสัยว่าเหตุใดปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม และรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม จึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนด้วย ซึ่งกรณีนี้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม และรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามทำหน้าที่สำหรับการผ่านงานเพื่อให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายของตนเสร็จสิ้น แต่สำหรับผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหน้าที่จากรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงครามให้ทำความเห็น จึงมีหน้าที่โดยตรงต้องรับผิดชอบและดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จโดยเร็ว การไม่ดำเนินการหรือล่าช้าของผู้อุทธรณ์เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการจึงต้องรับผิดเป็นส่วนตัว อีกทั้งในการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายและเปิดโอกาสในการให้ถ้อยคำและจัดส่งเอกสารได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดทำเอกสารต่างๆ รายงานให้จังหวัดสมุทรสงครามเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

เอง ย่อมทราบและมีเอกสารหลักฐานตรงกับที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดทุกประการ จึงไม่มีเหตุผลที่จังหวัดสมุทรสงครามจะต้องเปิดเผยสำนวนการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

๔. การรับฟังข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจะให้น้ำหนักกับเอกสารหลักฐานมากกว่าถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้อง และคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ (ผู้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน) ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม ได้ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมาย ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจอย่างละเอียดครบถ้วนที่เป็นธรรมและเหมาะสมทุกประการแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และเอกสารประกอบสำนวน เมื่อการสอบสวนดังกล่าวดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อไป แต่เนื่องจากผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นทั้งผู้บังคับบัญชาเพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจเกิดผลกระทบต่อผู้ให้ถ้อยคำและการแตกความสามัคคีภายในองค์กร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่

เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าเป็นถ้อยคำของบุคคลใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดสมุทรสงครามเปิดเผยสำนวนรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และเอกสารประกอบสำนวน โดยปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำและข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าเป็นถ้อยคำของบุคคลใด พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารของผู้ได้รับคัดเลือก
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๔**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารทั้งหมดของนาง ข. ซึ่งเป็นผู้ได้รับคัดเลือกและได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ เพื่อนำไปพัฒนาตนเองต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ มีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ไม่อนุญาตให้ดูเอกสารของนาง ข.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการพิเศษ ตามประกาศเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มีผู้สมัคร ๒ ราย คือ ผู้อุทธรณ์ และนาง ข. คณะกรรมการประเมินผลพิจารณาแล้วคัดเลือกนาง ข. เป็นผู้ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว สำนักงานฯ จึงเสนอผลการพิจารณาต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘

อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ มีมติอนุมัติ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ จึงมีคำสั่ง ที่ ๒๗๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งนาง ข. ให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งผลการคัดเลือก โดยมีหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อหน่วยงาน และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ได้ประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ และมีมติยกคำร้องทุกข์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองอุบลราชธานี คดีหมายเลขดำ ที่ บ.๖๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยมี อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ เป็นผู้ถูกฟ้องที่ ๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ เป็นผู้ถูกฟ้องที่ ๒ และนาง ข. เป็นผู้ถูกฟ้องที่ ๓ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๘๖/๑๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีคำขอในคำฟ้องเพิ่มเติม ขอให้ศาลปกครองอุบลราชธานีคุ้มครองเอกสารการสมัครเข้ารับการคัดเลือก โดยขอให้ศาลเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปเก็บรักษาไว้ที่ศาล แต่ศาลปกครองอุบลราชธานีได้มีคำสั่งให้ยกคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ระเบียบวิธีพิจารณาคดีปกครองไม่ได้ให้อำนาจศาลมีคำสั่งเช่นนั้นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ใบสมัครและเอกสารที่ใช้ประกอบการสมัครเข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษของนาง ข. ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของบุคคลนั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย ดังนั้น ใบสมัครเข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษของนาง ข. ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารสำเนา ก.พ. ๗ ประวัติการศึกษา ประวัติการรับราชการ และประวัติการศึกษาดูงานฝึกอบรม จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยแห่งกฎหมายดังกล่าว ประเด็นพิจารณาต่อไปว่า เอกสารประกอบการสมัครเข้ารับการคัดเลือก ซึ่งเป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของนาง ข. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือไม่ เห็นว่า เอกสารประกอบการสมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นส่วนหนึ่งของใบสมัครเข้ารับการคัดเลือก ที่คณะกรรมการคัดเลือกต้องใช้ในการพิจารณาคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ และวิสัยทัศน์ของบุคคลที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก จึงเป็นข้อมูลข่าวสารในขอบเขตส่วนบุคคลของนาง ข. ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องรับทราบถึงข้อมูลข่าวสาร

ดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๔ ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน เกี่ยวกับสมุดลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติราชการและการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ (จำนวน ๒ ฉบับ) หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ (จำนวน ๒ ฉบับ) และหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ (จำนวน ๒ ฉบับ) ถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลประตูป่า ขอรายละเอียดดังนี้

หนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๑. ให้สอบสวนผู้รับผิดชอบในการที่สมุดลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติราชการของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่าที่สูญหายไป เนื่องจากมีพฤติกรรมที่น่าจะส่อไปในทางมิชอบ

๒. ขอสมุดลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติราชการประจำวันของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เพื่อเป็นข้อมูลและตรวจสอบ

๓. ขอให้มีการสอบสวนและดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในการเบิกจ่ายเงินเดือนค่าตอบแทนให้กับนาย ข. ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ในเวลาราชการเต็มเวลาทุกวัน แต่ได้เบิกจ่ายเงินเดือนเต็มจำนวนแต่ละเดือน ตั้งแต่วันรับตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน และนาย ค. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า และเลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ไม่มาปฏิบัติหน้าที่จริงในเวลาราชการเต็มเวลาทุกวัน ตั้งแต่วันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และประกอบกับเอกสารสมุดลงลายมือชื่อการปฏิบัติงานก็ได้สูญหายไป

หนังสือฉบับลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙

๑. ชื่อผู้รับจ้างและที่อยู่ ระยะเวลาที่ทำงาน ลำเหมืองท้องที่ที่ไปดำเนินการ

๒. ใช้น้ำยาพ่นกำจัดวัชพืช จำนวนกี่ถัง ๆ ละกี่ลิตร ราคาถังละเท่าใด และรวมงบประมาณในการจัดซื้อน้ำยาผู้รับจ้าง เป็นงบประมาณทั้งสิ้นเท่าใด

๓. รายชื่อผู้ที่เทศบาลตำบลประตูป่าแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับงานจ้างได้ตรวจรับเมื่อใด พร้อมขอสำเนาหนังสือตรวจรับงานพร้อมรับรองสำเนา

๔. ขณะนี้ได้เบิกจ่ายงบประมาณจัดซื้อจ้างเหมาเสร็จสิ้นหรือไม่ประการใด

๕. ในการจัดพิมพ์ปฏิทินปี ๒๕๕๙ ของเทศบาลตำบลประตูป่าครั้งนี้ จำนวนกี่แผ่น ราคาแผ่นละ รวมงบประมาณในการจัดทำทั้งสิ้น

๖. รายชื่อผู้ที่เทศบาลตำบลประตูป่าแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับงานจ้างปฏิทินปี ๒๕๕๙ ได้ทำการตรวจรับเมื่อใด พร้อมทั้งขอสำเนาหนังสือตรวจรับงานและรับรองสำเนา

๗. ขณะนี้ได้เบิกจ่ายงบประมาณในการจัดทำปฏิทินปี ๒๕๕๙ เสร็จสิ้นหรือยังประการใด

หนังสือฉบับลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

๑. ขอทราบความคืบหน้าในการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีสมุดลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติราชการประจำวันของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่าที่สูญหายก่อนวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๒. ขอสำเนาสมุดลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติราชการเป็นประจำวันของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า ตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ – ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลประตูป่าได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วเห็นว่า ไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลตามคำขอดังต่อไปนี้

๑. การขอข้อมูลข่าวสารของผู้ร้องขอตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง การสอบสวนผู้มีอำนาจอนุมัติเบิกจ่าย เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง กรณีเบิกจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทนของนาย ค. นาย ข. และขอสมุดลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติราชการเป็นประจำวันของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า และสอบสวนกรณีสมุดลงเวลาสูญหาย เทศบาลตำบลประตูป่าพิจารณาแล้วเห็นว่า มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. การขอข้อมูลข่าวสารของผู้ร้องขอตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอข้อมูลและข้อเท็จจริงโครงการกำจัดวัชพืชในลำเหมือง และขอข้อมูลและข้อเท็จจริงในการจัดทำปฏิทิน ปี ๒๕๕๙ เทศบาลตำบลประตูป่าพิจารณาแล้วเห็นว่า มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. การขอข้อมูลข่าวสารของผู้ร้องขอตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอความคืบหน้ากรณีให้ดำเนินการสอบสวนสมุดลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติราชการประจำวันของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่าสูญหาย และขอสำเนาสมุดลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติราชการเป็นประจำวันของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า เทศบาลตำบลประตูป่าพิจารณาแล้วเห็นว่ามิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการดังนี้

๑. ขอสำเนาสมุดลงเวลาการมาปฏิบัติราชการของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า ตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ – ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมรับรองสำเนา

๒. ขอทราบข้อมูลความคืบหน้าตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอให้สอบสวนผู้มีอำนาจอนุมัติเบิกจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทน นาย ค.

๓. ขอสำเนาฎีกาเบิกเงิน สำเนารายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกาและหลักฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเบิกเงินเดือน ค่าตอบแทน นาย ค. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า และเลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๘ – ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมรับรองสำเนา

๔. ขอสำเนารายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกา สำเนาใบเสร็จรับเงิน สำเนาใบตรวจรับงานจ้าง สำเนาภาพถ่าย สำเนาสัญญาจ้าง สำเนาบันทึกตกลงการจ้างของโครงการกำจัดวัชพืชในลำเหมือง เขตหมู่ที่ ๙ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ และโครงการจัดทำปฏิทินปี ๒๕๕๙ ของเทศบาลตำบลประตูป่า พร้อมรับรองสำเนา

๕. ขอทราบความคืบหน้าการสอบสวนสมุดลงเวลาผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่าสูญหาย ตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

๖. ขอทราบความคืบหน้าการสอบสวนกรณีผู้แทนเทศบาลตำบลประตูป่าตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลประตูป่า ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๒ รายการ แต่เทศบาลตำบลประตูป่าปฏิเสธการเปิดเผย ในชั้นอุทธรณ์ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความประสงค์ขออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียง ๖ รายการดังกล่าวข้างต้น

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลประตูป่ามีหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๑/๓๗๐ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร พร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. เอกสารสำเนาสมุดลงเวลาการมาปฏิบัติราชการของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๕๓ แผ่น

๒. เอกสารสำเนาฎีกาเบิกเงิน รายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกาและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทนนาย ค. ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๘ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๔๐ แผ่น

๓. เอกสารสำเนาฎีกาเบิกเงิน รายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกาและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง การเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาพ่นยาฆ่าหญ้าลำเหมืองขี้เลือกฯ จำนวน ๑๒ แผ่น

๔. เอกสารสำเนาฎีกาเบิกเงิน รายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกาและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง การเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาจัดทำปฏิทินฯ จำนวน ๑๓ แผ่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนาสมุดลงเวลาการมาปฏิบัติราชการของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า ตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ – ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลความคืบหน้าตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอให้สอบสวนผู้มีอำนาจอนุมัติเบิกจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทน นาย ค. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ความคืบหน้าการสอบสวนสมุดลงเวลาผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่าสูญหาย ตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ความคืบหน้าการสอบสวนกรณีผู้แทนเทศบาลตำบลประตูป่า ตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นการขอให้หน่วยงานดำเนินการ จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำเนาฎีกาเบิกเงิน สำเนารายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกาและหลักฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเบิกเงินเดือน ค่าตอบแทน นาย ค. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า และเลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๘ - ตุลาคม ๒๕๕๘ เพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เฉพาะของนาย ค. เว้นแต่ช่อง เงินกู้ เลขที่บัญชี และที่อยู่ การเปิดเผย

จะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำเนารายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกา สำเนาใบเสร็จรับเงินสำเนาใบตรวจรับงานจ้าง สำเนาภาพถ่าย สำเนาสัญญาจ้าง สำเนาบันทึกตกลงการจ้างของโครงการกำจัดวัชพืชในลำเหมือง เขตหมู่ที่ ๙ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ และโครงการจัดทำปฏิทินปี ๒๕๕๙ ของเทศบาลตำบลประตูป่า เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ซึ่งต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ประกอบกับข้อมูลการดำเนินการโครงการดังกล่าวถูกกำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามข้อ ๑ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลประตูป่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เว้นแต่ช่อง เงินกู้ เลขที่บัญชี และที่อยู่ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เว้นแต่ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านแม่ข่า จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับเอกสารการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลบ้านแม่ข่า จังหวัดเชียงใหม่**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง นักบริหารงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ที่ ชม ๕๓๑๐๔/๑๒๔ และหนังสือ ที่ ชม ๕๓๑๐๔/๑๒๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม/ปลัดเทศบาล/นายกเทศมนตรี ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. ใบลากิจ ใบลาพักผ่อน คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และฎีกาเบิกค่าเช่าบ้านของผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ – ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙

๒. การจัดซื้อจัดจ้างรถตู้พยาบาล (๑๖๖๙) พร้อมคู่เทียบ

เทศบาลตำบลบ้านแม่ข่ามีหนังสือต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ไม่อนุญาต โดยไม่ระบุเหตุผลในการปฏิเสธ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบ้านแม่ข่า ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลบ้านแม่ข่าปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลบ้านแม่ข่ามีหนังสือ ที่ ชม ๕๓๑๐๑/๓๘๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร พร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า

๑. เอกสารสำเนาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการของพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาลและลูกจ้างประจำ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเอกสารที่ทางเทศบาลตำบลบ้านแม่ข่าได้ปิดประกาศโดยเปิดเผยให้พนักงานเทศบาล พนักงานครูและลูกจ้างประจำทราบ ตามระเบียบหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว

๒. สำเนาใบลากิจและสำเนาใบลาพักผ่อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ (ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ – จนถึงปัจจุบัน) เป็นเอกสารที่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบทุกครั้ง ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ขออนุญาตก็ได้รับทราบแล้ว และไม่ได้มาปฏิบัติราชการในวันที่ได้รับการอนุญาต

๓. ฎีกาเบิกเงินค่าจัดซื้อรถตู้พยาบาล พร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๑,๘๔๙,๐๐๐ บาท ตามโครงการจัดซื้อครุภัณฑ์ยานพาหนะรถพยาบาลฉุกเฉินแบบรถตู้ พร้อมอุปกรณ์ทางการแพทย์ ราคากลาง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้มีผู้เสนอราคา ๒ ราย และคณะกรรมการเปิดซองพิจารณาคุณสมบัติของรถตู้พยาบาลและอุปกรณ์ โดยให้ทั้งสองบริษัทที่ผ่านการคัดเลือกคุณสมบัติตามลำดับดังนี้

๓.๑ บริษัท - เสนอราคา ๑,๘๔๙,๐๐๐ บาท (ต่ำกว่าราคากลาง ๑๕๑,๐๐๐ บาท)

๓.๒ บริษัท - เสนอราคา ๑,๙๙๕,๐๐๐ บารท (ต่ำกว่าราคากลาง ๕,๐๐๐ บาท)

ทั้งนี้ คณะกรรมการเปิดซอง ได้พิจารณาคัดเลือกผู้เสนอราคาต่ำสุด คือ บริษัท - ซึ่งเป็นบริษัทที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศ และเสนอราคาต่ำสุด และตามคำสั่งเทศบาลตำบลบ้านแม่ข่าได้แต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์เป็นประธานตรวจรับรถตู้พยาบาล แต่ผู้อุทธรณ์บ่ายเบี่ยงไม่ตรวจรับรถโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการตรวจรับ และเมื่อกรรมการฯ ได้ตรวจรับพัสดุเรียบร้อยแล้ว จึงเบิกจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ และหนังสือสำนักงานระบบบริการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ ชม ๐๐๓๒.๒๐๓/๑/๑๑๒ ได้รับรองรถตู้พยาบาลดังกล่าวว่าได้ผ่านมาตรฐานเรียบร้อยแล้ว กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวเทศบาลฯ ได้ดำเนินการตามระเบียบทุกขั้นตอน ซึ่งเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยได้ประกาศผลผู้ชนะการคัดเลือกโดยเปิดเผย ในเว็บไซต์ของหน่วยงาน www.banmaeka.org และเว็บไซต์ของกรมบัญชีกลางwww.gprocurement.go.th และได้แจ้งผู้ชนะการสอบราคามาทำสัญญาซื้อขาย ผู้ขายได้ส่งมอบพัสดุตามสัญญา กรรมการตรวจรับเป็นไปตามสัญญา เทศบาลฯ จึงได้เบิกจ่ายค่าจัดซื้อรถตู้พยาบาลพร้อมอุปกรณ์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน เบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอคัดสำเนาเอกสารจัดซื้อรถตู้พยาบาลฯ เทศบาลฯ เห็นว่า เอกสารประกอบฎีกาบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบริษัทเพื่อประกอบการยื่นเสนอราคารถพยาบาลตามประกาศ เรื่อง โครงการจัดซื้อรถตู้พยาบาลพร้อมอุปกรณ์ทางการแพทย์ หากเทศบาลฯ ให้ไปแล้วผู้อุทธรณ์นำไปร้องเรียนอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เทศบาลฯ ได้ถือตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย มาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) และประเด็นที่สำคัญผู้อุทธรณ์ไม่มีสิทธิที่จะอ้างเป็นผู้มีส่วนได้เสีย

๔. ฎีกาค่าเช่าบ้าน ฎีกาเบิกเงินค่าเช่าบ้านของผู้อุทธรณ์ ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๑ – ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ รวมเป็นเงิน ๗,๔๕๑.๖๑ บาท ได้ดำเนินการเบิกจ่ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ไปพลางก่อน (ระหว่างรอผลการพิจารณาสอบข้อเท็จจริงเรื่องการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านของผู้อุทธรณ์ เพื่อมิให้กระทบสิทธิ์) การที่ผู้อุทธรณ์ได้รับเงินค่าเช่าบ้านตามสิทธิ์แล้ว เทศบาลฯ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ฎีกา หากเทศบาลฯ ให้ไปผู้อุทธรณ์อาจจะเอาไปร้องเรียนตามหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความวุ่นวายในองค์กร เช่น เพิ่มภาระงานในการชี้แจงเหตุผลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยภาระงานดังกล่าวอาจกระทบต่องานประจำหลักของเทศบาลฯ ที่จะต้องทำงานตามอำนาจหน้าที่และเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน

ของประชาชน ทั้งนี้ ได้ส่งเอกสารค่าเช่าบ้านและเอกสารสอบข้อเท็จจริงกรณีค่าเช่าบ้านของผู้อุทธรณ์ให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. เรียบร้อยแล้ว การที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจเรื่องบันทึกสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับค่าเช่าบ้าน ผู้อุทธรณ์ได้ทำบันทึกโต้แย้งตลอดมา ทำให้เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาเบื่อหน่าย อีกทั้งประพฤติตนอันไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับองค์กร ซึ่งมีพฤติการณ์ไม่ปฏิบัติราชการใดที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและประชาชนในรอบ ๖ เดือนที่ผ่านมา ซึ่งฎีกา ๒ เรื่อง ที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนานั้น เทศบาลฯ ได้ถือตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน เบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๗๓ การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิ์รับเงินทุกรายจะต้องมีหลักฐานการจ่ายไว้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ข้อ ๗๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บรักษาหลักฐานการจ่าย ซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินยังไม่ได้ตรวจสอบไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้ชำรุด สูญหาย หรือเสียหายได้ และเมื่อได้ตรวจสอบแล้วให้เก็บอย่างเอกสารธรรมดา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ใบลากิจ ใบลาพักผ่อน คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และฎีกาเบิกค่าเช่าบ้านของผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ – ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เฉพาะของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ การจัดซื้อจัดจ้างรถตู้พยาบาล (๑๖๖๙) พร้อมคู่เทียบเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๑ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ที่อยู่ สัญชาติ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และเลขประจำตัวประชาชน ของผู้เสนอราคาทั้ง ๒ ราย ให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบ้านแม่ข่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะของผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ยกเว้นข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ที่อยู่ สัญชาติ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และเลขประจำตัวประชาชน ของผู้เสนอราคาทั้ง ๒ ราย ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ เกี่ยวกับเงินรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อที่จะทราบเรื่องราวข้อเท็จจริง อำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงานของเจ้าพนักงานจราจรเกี่ยวกับ การปฏิบัติหน้าที่ในการตั้งด่านตรวจจับ ปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ที่กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบกว่าเจ้าพนักงานจราจรได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร ดังนี้

๑. เงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่กระทำความผิดกฎหมายจราจร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีจำนวนเท่าใด จำนวนกี่คดี

๒. เงินค่าปรับตามข้อ ๑ หน่วยงานในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ได้ส่งไปให้หน่วยงานใดบ้าง จำนวนเท่าใด

๓. เงินค่าปรับตามข้อ ๑ เจ้าพนักงานจราจรมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับหรือไม่ หากมีสิทธิเจ้าพนักงานจราจรยื่นขอรับเงินส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับจากหน่วยงานใดบ้าง จำนวนทั้งสิ้นเท่าใด

๔. การขอรับเงินรางวัลนำจับมีการขอรับในลักษณะบุคคลหรือในรูปแบบขององค์กรแล้วนำมาจัดสรรปันส่วนกันและหน่วยงานที่มีอำนาจจ่ายเงินรางวัลนำจับมีการหักภาษี ณ ที่จ่ายหรือไม่ อย่างไร

๕. เจ้าพนักงานจราจรอาศัยอำนาจตามกฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบายหรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้น โดยสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

๖. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ขอขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐหรือเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ มิได้เป็นข้อมูลที่จะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วนได้เสีย อันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น

ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๘ (บร).๓/๒๓๙ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์โดยคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการได้พิจารณาคำร้องขอแล้ว เห็นว่า ไม่เป็นข้อมูลที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดู หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลที่มีจำนวนมาก ในคำร้องก็ไม่ได้ระบุ

เหตุอันสมควรในการร้องขอ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วพร้อมที่จะให้ได้เพราะจำเป็นต้องไปจัดทำรวบรวม จึงไม่สามารถจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้ได้ ตามมาตรา ๑๑ วรรคแรกและวรรคสาม ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์จึงมีคำสั่งไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังกล่าว แต่ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์มีหนังสือที่ ตช ๐๐๑๘ (บร) ๑๑/๒๖๒๙ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งว่า ข้อมูลที่ขอมานั้นไม่เป็นข้อมูลที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลที่มีจำนวนมาก ในคำร้องไม่ได้ระบุเหตุอันสมควรในการร้องขอและข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วพร้อมที่จะให้ได้เพราะจำเป็นต้องไปจัดทำรวบรวม จึงไม่สามารถจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้ได้ ตามมาตรา ๑๑ วรรคแรกและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และชี้แจง ดังนี้

๑. ตามคำร้องขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เห็นว่าเป็นการร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก เนื่องจากได้ร้องขอข้อมูลย้อนหลังจำนวน ๓ ปี ข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลในการดำเนินการตั้งแต่ชั้นจับกุมมีการบันทึกจับกุม การเปรียบเทียบปรับ การออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้ต้องหา ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจ โดยมีผู้กำกับการสถานีตำรวจ จำนวน ๓๔ สถานีเป็นผู้ควบคุมดูแล เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีอยู่ในหน่วยต้องมีการรวบรวมและไม่มีอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์จึงไม่สามารถจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ได้

๒. ตามคำร้องขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ มีความเห็นเช่นเดียวกับ ข้อ ๑

๓. ตามคำร้องขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ไม่สามารถจัดหาข้อมูลให้ได้ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อนึ่ง ข้อมูลที่ใช้กล่าวอ้างในการยื่นคำอุทธรณ์ก็เป็นการขอข้อมูลจำนวนมากและตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ก็ไม่มีข้อมูลจำนวนดังกล่าวอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแล จึงไม่สามารถส่งข้อมูลข่าวสารทั้งหมดให้คณะกรรมการฯ ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน แม้อาจถือได้ว่าข้อมูลตามอุทธรณ์ในส่วนของจำนวนคดีและจำนวนเงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่กระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ จะเป็นข้อมูลจำนวนมากถึงสามปี แต่เห็นได้ว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลดังกล่าวในลักษณะจำนวนคดีและจำนวนเงินค่าปรับที่ได้รับและในการปฏิบัติงานของราชการในปัจจุบันส่วนราชการต่าง ๆ ต้องมีหรือเก็บหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินหรือรายได้ไว้เพื่อรับการตรวจสอบโดยหน่วยงานตรวจสอบภายในของส่วนราชการของตนและหน่วยงานตรวจสอบกลางคือ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

ดังนั้น แม้ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์จะแจ้งว่าข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่พร้อมที่จะให้ได้เพราะต้องจัดทำรวบรวม อีกทั้งเป็นข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจรวม ๓๔ สถานีในเขตพื้นที่ก็ตาม แต่ก็อยู่ในวิสัยที่จะตรวจสอบรวบรวมได้ ส่วนข้อมูลตามอุทธรณ์รายการอื่น ๆ ก็เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้ว และเกี่ยวข้องกับมติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ กฎหมาย ที่ใช้ดำเนินการในเรื่องนี้ อีกทั้ง ไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลตามอุทธรณ์ไปในการแสวงหาประโยชน์ทางการค้าและเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ดังนั้น จึงเห็นว่าการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๒๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญ เกี่ยวกับเงินรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: ตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อที่จะทราบเรื่องราวข้อเท็จจริง อำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงานของเจ้าพนักงานจราจรเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการตั้งด่านตรวจ จับ ปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ที่กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบกว่า เจ้าพนักงานจราจรได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร ดังนี้

๑. เงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่กระทำความผิดกฎหมายจราจร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีจำนวนเท่าใด จำนวนกี่คดี

๒. เงินค่าปรับตามข้อ ๑ หน่วยงานในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญได้ส่งไปให้หน่วยงานใดบ้าง จำนวนเท่าใด

๓. เงินค่าปรับตามข้อ ๑ เจ้าพนักงานจราจรมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับหรือไม่ หากมีสิทธิเจ้าพนักงานจราจรยื่นขอรับเงินส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับจากหน่วยงานใดบ้าง จำนวนทั้งสิ้นเท่าใด

๔. การขอรับเงินรางวัลนำจับมีการขอรับในลักษณะบุคคลหรือในรูปแบบขององค์กรแล้วนำมาจัดสรรปันส่วนกันและหน่วยงานที่มีอำนาจจ่ายเงินรางวัลนำจับมีการหักภาษี ณ ที่จ่ายหรือไม่ อย่างไร

๕. เจ้าพนักงานจราจรอาศัยอำนาจตามกฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบายหรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้น โดยสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องหรือไม่อย่างไร

๖. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐหรือเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ มิได้เป็นข้อมูลที่จะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น

ตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๘.๙๑๖/๙๖๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลที่ร้องขอหากเปิดเผยไปอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับการดำเนินการภายในหน่วยงาน ซึ่งจะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประโยชน์สาธารณะ ประกอบกับคำร้องขอข้อมูลข่าวสารไม่ได้แสดงเหตุผลและความจำเป็นเพียงพอที่จะพิจารณาได้ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังกล่าว แต่ตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญมีหนังสือที่ ตช ๐๐๑๘ (อจ) ๑๖/๑๘๖๗ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงเหตุผลและความจำเป็นเพียงพอที่จะพิจารณาได้เนื่องจากข้อมูลที่ขอมีจำนวนมาก และได้ส่งรายละเอียดเกี่ยวกับเงินค่าปรับจราจร ดังนี้

๑. สำเนาใบนำส่งเงินค่าปรับจราจรทางบกให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ พร้อมใบเสร็จรับเงิน เอกสาร จำนวน ๔ แผ่น

๒. สำเนาใบนำส่งเงินค่าปรับจราจรทางบกให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาลเมืองตำบลโคกก่ง และเทศบาลตำบลชานุมาน ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ พร้อมใบเสร็จรับเงิน เอกสาร จำนวน ๔ แผ่น

๓. สำเนาใบนำส่งเงินค่าปรับจราจรทางบกให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาลตำบลหมอม้า ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมใบเสร็จรับเงิน เอกสาร จำนวน ๒ แผ่น

๔. สำเนารายงานข้อมูลการนำส่งเงินรายได้ประเภทเงินค่าปรับตามพระราชบัญญัติจราจรทางบกให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสังกัด ตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ เอกสาร จำนวน ๓ แผ่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน แม้อาจถือได้ว่าข้อมูลตามอุทธรณ์ในส่วนของจำนวนคดีและจำนวนเงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ที่กระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ จะเป็นข้อมูลจำนวนมากถึงสามปี แต่เห็นได้ว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลดังกล่าวในลักษณะจำนวนคดีและจำนวนเงินค่าปรับที่ได้รับและในการปฏิบัติงานของราชการในปัจจุบัน ส่วนราชการต่าง ๆ ต้องมีหรือเก็บหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินหรือรายได้ไว้เพื่อรับการตรวจสอบโดยหน่วยงานตรวจสอบภายในของส่วนราชการของตนและหน่วยงานตรวจสอบกลางคือ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ดังนั้น จึงอยู่ในวิสัยที่จะตรวจสอบรวบรวมได้ ส่วนข้อมูลตามอุทธรณ์รายการอื่น ๆ ก็เป็นข้อมูลที่มีอยู่แล้ว และเกี่ยวข้องกับมติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ กฎหมาย ที่ใช้ในการดำเนินการในเรื่องนี้ อีกทั้ง ไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้

ข้อมูลตามอุทธรณ์ไปในการแสวงหาประโยชน์ทางการค้าและเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการบินไทย ได้ทำหนังสือร้องเรียนให้สอบสวนวินัยนาง ข. และผู้เกี่ยวข้องกรณีขึ้นเงินเดือนให้กับพนักงานในสังกัดบางคนไม่เป็นไปตามระเบียบบริษัทฯ ส่อไปในทางทุจริต บริษัทฯ จึงตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้สอบสวนเสร็จสิ้นและมีมติให้ยกข้อกล่าวหาและกรรมการผู้จัดการใหญ่ได้อนุมัติตามที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเสนอและได้แจ้งผลการสอบสวนให้สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการบินไทยทราบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ สร.กบท. ๐๐๐๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอตรวจสอบสำนวนการสอบสวนทางวินัยและเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง และขอสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัยและสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ ๐๑/๐๘๗ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลที่ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของเจ้าของข้อมูล บริษัทฯ ต้องแจ้งเจ้าของข้อมูลเสนอคำคัดค้านการเปิดเผย ซึ่งนาย ค. และนาง ข. ขอคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล บริษัทฯ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอตรวจสอบและขอสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัยและสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ ๐๒/๐๙๑ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ จัดส่งสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและสำเนาผลการสอบสวนทางวินัยมาเพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้แจ้งผลการสอบสวนให้สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการบินไทยทราบแล้ว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนอกจากจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการสอบสวนของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) อีกด้วย ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญชาติ และเชื้อชาติของผู้ให้ถ้อยคำในบันทึกการสอบสวนและอัตราเงินเดือนของบุคคลอื่น การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญชาติ และเชื้อชาติของผู้ให้ถ้อยคำในบันทึกการสอบสวนและอัตราเงินเดือนของบุคคลอื่นให้ปกปิดไว้ พรอมทั้งใหสำเนาที่มีคำรับรองถูกต่องแกผู่อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครสกลนครเกี่ยวกับเงินค่าปรับตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลนครสกลนคร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการนำส่งเงินค่าปรับตามมาตรา ๑๔๖ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากสำนักงานเทศบาลนครสกลนคร และได้รับแจ้งว่าได้รับเงินจากสถานีตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร และสถานีตำรวจทางหลวง ๕ กองกำกับการ ๔ ตามมาตรา ๑๔๖ ในอัตราร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินค่าปรับเฉพาะที่ปรับในเขตเทศบาลนครสกลนครเท่านั้นและไม่มีการเบิกจ่ายในลักษณะเงินรางวัลนำจับให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่นำเงินมาส่งให้แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงเทศบาลนครสกลนครขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาใบนำส่งเงินค่าปรับของสถานีตำรวจที่นำส่งเงิน

๒. สำเนาใบเสร็จรับเงินว่าสำนักงานเทศบาลได้ออกใบเสร็จรับเงินให้สถานีตำรวจ

๓. จำนวนเงินรวมที่ได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ว่ามีจำนวนทั้งสิ้นเท่าใด

๔. ท่านทราบได้อย่างไรว่าได้รับเงินค่าปรับตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ในอัตราร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินค่าปรับ เฉพาะที่ปรับในเขตเทศบาลนครสกลนครเท่านั้น

เทศบาลนครสกลนครมีหนังสือ ที่ สน ๕๒๐๐๓/๙๑๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถดำเนินการค้นหา รวบรวมเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการได้ เนื่องจากเป็นการขอเอกสารจำนวนมากไม่มีเหตุผลอันสมควร และขณะนี้อยู่ในช่วงของการจัดเก็บภาษีประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ซึ่งมีประชาชนมาใช้บริการชำระภาษีเป็นจำนวนมาก

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มี

หนังสือถึงเทศบาลนครสกลนครขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังกล่าว แต่เทศบาลนครสกลนครปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลนครสกลนครมีหนังสือ ที่ สน ๕๒๐๐๒/๑๙๙๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงว่า เงินค่าปรับที่ได้รับจากสถานีตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร และสถานีตำรวจทางหลวง ๕ กองกำกับการ ๔ นั้น เป็นหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครสกลนคร และไม่ได้รับเงินค่าปรับจากสถานีตำรวจภูธรเมืองสกลนคร กองบังคับการตำรวจภูธรเมืองสกลนครแต่อย่างใด โดยมีรายละเอียดการนำส่งเงินค่าปรับ ดังนี้

๑. การนำส่งเงินค่าปรับของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครจะมีการนำส่งเงินค่าปรับโดยทำการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของเทศบาลนครสกลนคร หลังจากนั้นสถานีตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครจะมีหนังสือแจ้งเทศบาลนครสกลนครให้ทราบการโอนเงินเข้าบัญชีและเมื่อตรวจสอบจำนวนเงินถูกต้องตรงกันแล้วจะออกใบเสร็จรับเงินให้แก่สถานีตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครไว้เป็นหลักฐาน ดังนั้น การนำส่งเงินค่าปรับของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครจึงไม่มีใบนำส่งเงินค่าปรับแต่อย่างใดและได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น เทศบาลนครสกลนครจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบนำส่งเงินค่าปรับของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร และกองกำกับการตำรวจภูธรเมืองสกลนครตามที่ร้องขอและไม่เคยออกใบเสร็จรับเงินให้แก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่อย่างใด

๒. การนำส่งเงินค่าปรับของสถานีตำรวจทางหลวง ๕ กองกำกับการ ๔ เจ้าหน้าที่ของสถานีตำรวจทางหลวง ๕ ฯ จะนำเงินค่าปรับมาส่งพร้อมหนังสือนำส่งและใบนำส่งเงิน เมื่อเทศบาลนครสกลนครได้ทำการตรวจสอบถูกต้องครบถ้วนแล้วจะออกใบเสร็จรับเงินให้ไว้เป็นหลักฐาน

๓. สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่งและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเป็นการขอข้อมูลจำนวนมากและเทศบาลนครสกลนครจะต้องดำเนินการจัดทำ จำแนกและรวบรวมขึ้นประกอบกับอยู่ในช่วงของการจัดเก็บภาษีประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ซึ่งจะมีประชาชนมาใช้บริการชำระภาษีจำนวนมาก เทศบาลนครสกลนครจึงไม่สามารถจัดทำ จำแนกและรวบรวมให้ได้ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เทศบาลนครสกลนครเห็นว่า มิได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของเทศบาลนครสกลนคร เนื่องจากการตรวจสอบการนำส่งเงินว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ นั้น ควรสอบถามไปยังหน่วยงานที่นำเงินส่งเงินค่าปรับดังกล่าวจะได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงความประสงค์ของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน แม้ว่าเทศบาลนครสกลนครจะเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่งและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเป็นการขอข้อมูลจำนวนมากและเทศบาลนครสกลนครจะต้องดำเนินการจัดทำ จำแนก และรวบรวมขึ้นประกอบกับอยู่ในช่วงของการจัดเก็บภาษีประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ซึ่งจะมีประชาชนมาใช้

บริการชำระภาษีจำนวนมาก เทศบาลนครสกลนครจึงไม่สามารถจัดทำ จำแนก และรวบรวมให้ได้ก็ตาม แต่เห็นได้ว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้หลักฐานเกี่ยวกับการที่สถานีตำรวจในเขตพื้นที่ได้ส่งเงินค่าปรับตลอดจนหลักฐานการรับเงินซึ่งเทศบาลนครสกลนครได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเอกสารและข้อมูลดังกล่าวเป็นหลักฐานและข้อมูลเกี่ยวกับการเงินและรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจะต้องมีการลงบัญชีและเก็บรักษาเอกสารไว้เพื่อการตรวจสอบ ทั้งโดยเทศบาลนครสกลนครและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงอยู่ในวิสัยที่จะตรวจสอบรวบรวมได้โดยไม่กระทบต่อการปฏิบัติงานประจำดังที่กล่าวอ้าง ทั้งนี้หลักฐานใดที่แสดงได้ว่าสถานีตำรวจในเขตพื้นที่ได้ส่งเงินค่าปรับเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกไม่ว่าจะเป็นหนังสือแจ้งการโอนเงิน (สถานีตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร) หนังสือนำส่งและใบนำส่งเงิน (สถานีตำรวจทางหลวง ๕ กองกำกับการ ๔) ตลอดจนใบเสร็จรับเงินซึ่งเทศบาลนครสกลนครได้ออกให้แก่สถานีตำรวจทุกครั้งที่ได้รับเงินย่อมเป็นหลักฐานที่สามารถให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ซึ่งเทศบาลนครสกลนครเห็นควรให้ผู้อุทธรณ์สอบถามหรือขอทราบจากหน่วยงานที่ส่งเงินนั้น เห็นว่า เทศบาลนครสกลนครในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับประโยชน์ในรายได้จากเงินค่าปรับจึงอยู่ในฐานะต้องทราบว่าหน่วยงานของตนได้รับเงินรายได้นั้นมาด้วยบทกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับใดจึงควรแจ้งพร้อมส่งสำเนาบทกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับดังว่านั้นให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้เช่นเดียวกัน อีกทั้งไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลตามอุทธรณ์ไปในการแสวงหาประโยชน์ทางการค้าและเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลนครสกลนครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกุดสิม จังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลกุดสิม จังหวัดกาฬสินธุ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลกุดสิม จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความประสงค์ขอเอกสารที่เกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลกุดสิมขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. บันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาล

๒. บันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาล

๓. คำสั่งเทศบาลตำบลกุดสิม เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒

เทศบาลตำบลกุดสิมมีหนังสือ ที่ กส ๕๒๗๐๑/๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เห็นชอบให้เปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ส่วนรายการที่ ๒ รายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลมีมติไม่ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากอาจจะกระทบต่อบุคคลอื่น ซึ่งคำพูดบางอย่างอาจจะพาดพิงไปในทางที่ไม่เหมาะสมส่งผลทำให้ผู้พูดในที่ประชุมถูกฟ้องร้องตามมาในภายหลังได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลกุดสิมขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลกุดสิมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเทศบาลตำบลกุดสิมมีหนังสือ ที่ กส ๕๒๗๐๑/๓๓๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ และ หนังสือ ที่ กส ๕๒๗๐๑/๔๒๑ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลข่าวสารและชี้แจงว่า การประชุมพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาลจะพิจารณาข้อดีข้อเสียของพนักงานเทศบาลแต่ละคนซึ่งบางคำพูดผู้ที่พูดในที่ประชุมอาจจะพูดพาดพิงหรือก้าวล่วงต่อบุคคลอื่นหรือเป็น

คำพูดที่อาจจะเข้าข่ายหมิ่นประมาทได้สามารถนำเรื่องไปฟ้องร้องเป็นคดีความข้อหาหมิ่นประมาทได้และหากเปิดเผยออกไปในที่สาธารณะอาจเกิดผลเสียหายต่อทางราชการและบุคคลอื่นได้ ดังนั้น การที่เทศบาลมีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องปกปิดข้อมูลเป็นความลับของทางราชการไว้เพื่อป้องกันมิให้บุคคลอื่นนำไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องและเกิดผลเสียหายตามมาในภายหลังได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีข้อสงสัยใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบอันจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ อย่างไรก็ดี การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวทั้งหมดอาจรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕(๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเฉพาะที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ยกเว้นชื่อกรรมการผู้ให้ความเห็นให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลกุดสิมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ยกเว้นชื่อกรรมการผู้ให้ความเห็นให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ เกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัดจุฑาทิพย์ พรอพเพอร์ตี้ มีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการวางท่อส่งน้ำดิบขนาด ๕๐๐ มิลลิเมตร ความยาว ๘,๐๐๐ เมตร พร้อมระบบงานสูบน้ำ จำนวน ๙ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารของการประปาส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการยื่นขออนุญาตก่อสร้างแพสูบน้ำดิบบริเวณหน้าวัดท่าซิกซ์ ตามแบบแปลนเลขที่ พบ. ๕๗-๐๐๕ แผ่นที่ ๘ ที่ยื่นต่อกรมเจ้าท่าก่อนดำเนินการขอรับจัดสรรงบประมาณประจำปี ๒๕๕๗ หรือก่อนดำเนินการจัดจ้าง

๒. เอกสารของการประปาส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการยื่นขออนุญาตใช้ที่ดินราชพัสดุที่อยู่ในความครอบครองของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาเพชรบุรีและโครงการที่ปฏิบัติการคันคูน้ำที่ ๑๔ พร้อมกับแบบแปลน พบ. ๕๗-๐๐๕/๑-๕๓ เพื่อก่อสร้างงานวางท่อส่งน้ำดิบขนาด ๕๐๐ มิลลิเมตร ความยาว ๘,๐๐๐ เมตร ก่อนดำเนินการขอรับจัดสรรงบประมาณประจำปี ๒๕๕๗ หรือก่อนดำเนินการจัดจ้าง

๓. เอกสารของการประปาส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการยื่นขอรับการจัดสรรงบประมาณประจำปี ๒๕๕๗ ของโครงการจ้างเหมาตามสัญญาจ้างเลขที่ กภป.ข.๓/๒๙๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ในส่วนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมา หลักการและเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขอรับจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้เฉพาะในงานก่อสร้างแพสูบน้ำดิบบริเวณหน้าวัดท่าซิกซ์ ตามแบบแปลนเลขที่ พบ. ๕๗-๐๐๕ แผ่นที่ ๘

๔. เอกสารของการประปาส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการยื่นขอรับการจัดสรรงบประมาณประจำปี ๒๕๕๗ ของโครงการจ้างเหมาตามสัญญาจ้างเลขที่ กภป.ข.๓/๒๙๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ในส่วนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมา หลักการและเหตุผล

ความจำเป็นที่ต้องขอรับจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้เฉพาะในงานก่อสร้างวางท่อส่งน้ำดิบขนาด ๕๐๐ มิลลิเมตร ความยาว ๘,๐๐๐ เมตร

๕. เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวและเป็นประโยชน์ในการก่อสร้างโครงการดังกล่าว

๖. เอกสารที่เกี่ยวกับแผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงาน และแผนการใช้จ่ายงบประมาณ และการติดตามรายงานผลของโครงการดังกล่าว

๗. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลความจำเป็นที่ต้องจัดจ้างโครงการดังกล่าว

๘. ผลการพิจารณาของการประปาส่วนภูมิภาคจากการที่การประปาส่วนภูมิภาคเป็นฝ่ายผิดสัญญาจ้าง เนื่องจากไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดจุฑาทิพย์พรอพเพอร์ตี้ เพื่อเข้าดำเนินการก่อสร้างโครงการดังกล่าวจนล่วงพ้นกำหนดเวลาก่อสร้างตามสัญญา ทำให้ห้างฯ ได้รับความเสียหาย ทั้งกรณีการสอบสวนการปฏิบัติงานหรือละเลยการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ และกรณีที่ประปาส่วนภูมิภาคต้องรับผิดชำระเงินค่าความเสียหายให้แก่ห้างฯ เป็นจำนวนเงิน ๓๙,๖๓๘,๒๕๗ บาท

๙. ผลการพิจารณาของการประปาส่วนภูมิภาคในกรณีที่ห้างฯ ได้มีหนังสือเร่งรัดการส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างตามสัญญาจ้างเหมาดังกล่าว

การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ มีหนังสือ ที่ มท ๕๕๔๒๐/๑๑๙๕ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของการประปาส่วนภูมิภาคในการดำเนินการจัดจ้างดังกล่าว อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นคู่สัญญากับการประปาส่วนภูมิภาค เขต ๓ เพื่อก่อสร้างโครงการวางท่อส่งน้ำดิบขนาด ๕๐๐ มิลลิเมตร ความยาว ๘,๐๐๐ เมตร พร้อมระบบงานสูบน้ำ แต่มีปัญหาในการส่งมอบพื้นที่ก่อสร้าง ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว แต่การประส่วนภูมิภาคเขต ๓ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ มีหนังสือ ที่ มท ๕๕๔๒๐/๒๑๔๒ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ปัจจุบันการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ ได้ประชุมหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาแนวทางของโครงการวางท่อน้ำดิบดังกล่าว ซึ่งกระบวนการยังไม่แล้วเสร็จ จึงไม่สามารถ

เปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ เพราะอาจถูกผู้อุทธรณ์นำข้อมูลไปใช้สำหรับฟ้องร้องดำเนินคดี ทำให้เกิดความเสียหายต่อการประปาส่วนภูมิภาค

ผู้แทนการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นคู่สัญญากับการประปาส่วนภูมิภาค เขต ๓ ในการก่อสร้างโครงการวางท่อส่งน้ำดิบขนาด ๕๐๐ มิลลิเมตร ความยาว ๘,๐๐๐ เมตร พร้อมระบบงานสูบน้ำ หลังจากลงนามในสัญญาแล้ว ปรากฏว่าพื้นที่ก่อสร้างส่วนหนึ่งทับซ้อนกับโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาเพชรบุรี ซึ่งอยู่ในแนวเดียวกับแนวเสาไฟฟ้าส่องสว่างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี จึงต้องมีการแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้าง ผู้อุทธรณ์ได้สอบถามความคืบหน้าของโครงการและการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นระยะ ๆ เมื่อเกิดปัญหาไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างได้ จึงได้มีการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้างร่วมกับผู้คุมงานและผู้รับจ้าง ซึ่งมติที่ประชุมพิจารณาว่า ควรยกเลิกสัญญา และได้มีการพิจารณาถึงข้อดีและข้อเสียของการยกเลิกสัญญาดังกล่าว เพื่อเสนอให้ผู้บริหารพิจารณาอีกครั้ง ซึ่งผู้บริหารเห็นว่าไม่ควรยกเลิกสัญญา จึงต้องมีการแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้างอีกครั้งหนึ่ง ปัจจุบันการแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้างเสร็จสิ้นแล้ว และการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ จะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อจะได้ดำเนินการก่อสร้างต่อไป สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น การประปาส่วนภูมิภาค เขต ๓ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วตามหนังสือการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ ที่ มท ๕๕๔๒๐/๖๔๔๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในแผนก่อสร้างและปรับปรุงระบบประปาอาคารการประปาส่วนภูมิภาค สาขาเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ซึ่งได้ส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ นั้น อยู่ในรายงานการประชุมที่ได้จัดส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเช่นกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ แจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๙ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโครงการวางท่อส่งน้ำดิบ ขนาด ๕๐๐ มิลลิเมตร ความยาว ๘,๐๐๐ เมตร พร้อมระบบงานสูบน้ำ ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน แม้จะยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้นแต่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับจ้างซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรได้รับทราบกระบวนการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าว เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๒๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง จังหวัดเชียงราย เกี่ยวกับเอกสารโครงการจัดซื้อรถบรรทุกอเนกประสงค์ ขนาด ๖ ล้อ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง จังหวัดเชียงราย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัดพิษบูรพา มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียง เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของผู้เสนอราคาทั้ง ๓ รายที่ได้ยื่นซองเสนอราคาโครงการจัดซื้อรถบรรทุกอเนกประสงค์ขนาด ๖ ล้อ ตามประกาศลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ยกเว้นข้อมูลส่วนบุคคล เช่น สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ยื่นซองเสนอราคา

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงมีหนังสือ ที่ ชร ๗๑๑๐๑/๐๙๓ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะของห้างหุ้นส่วนจำกัดพิษบูรพา และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้เสนอราคารายอื่น โดยให้เหตุผลว่าขณะนี้กระบวนการจัดซื้อตามโครงการดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น โดยองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงได้มีการประกาศประกวดราคาเป็นครั้งที่ ๒ ตามประกาศลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการ เนื่องจากการประกวดราคาครั้งแรกไม่มีผู้ผ่านคุณสมบัติเบื้องต้น ประกอบกับผู้เสนอราคาในครั้งแรกได้มาซื้อเอกสารการประกวดราคาในครั้งที่ ๒ ด้วย ดังนั้น หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจการคลังของประเทศ อาจเกิดการแข่งขันราคากันอย่างไม่เป็นธรรม หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารที่ผู้เสนอราคารายอื่นยื่นเสนอราคาโครงการจัดซื้อรถบรรทุกอเนกประสงค์ขนาด ๖ ล้อ ตามประกาศลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงมีหนังสือ ที่ ชร ๗๑๑๐๑/๓๙๙ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงได้ประกาศจัดซื้อรถบรรทุกอเนกประสงค์ ขนาด ๖ ล้อ ตามประกาศลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มีผู้ซื้อเอกสารการเสนอราคาจำนวน ๕ ราย และมีผู้ยื่นซองเสนอราคาจำนวน ๓ ราย ได้แก่ บริษัท ทวีโชค ทรัค แอนด์ อีควิปเมนท์ จำกัด บริษัท จตุคาม วิศวกรรม จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดพิษบูรพา การพิจารณาคุณสมบัติเบื้องต้นของผู้เสนอราคาปรากฏว่าไม่มีผู้ผ่านคุณสมบัติที่จะเข้าเสนอราคา ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงได้ประกาศจัดซื้อรถบรรทุกอเนกประสงค์ ขนาด ๖ ล้อ เป็นครั้งที่ ๒ ตามประกาศ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ มีผู้ซื้อเอกสารการเสนอราคาและผู้ยื่นซองเสนอราคาจำนวน ๓ ราย ซึ่งในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นการประกวดราคาในครั้งที่ ๒ ยังไม่เสร็จสิ้น องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ถึงแม้ว่าการประกวดราคาในครั้งแรกจะสิ้นสุดไปแล้ว แต่ไม่มีผู้ผ่านคุณสมบัติเบื้องต้น ประกอบกับผู้เสนอราคาในครั้งแรกได้มาซื้อเอกสารการประกวดราคาในครั้งที่ ๒ ด้วย ดังนั้น หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจการคลังของประเทศ อาจเกิดการแข่งขันราคากันอย่างไม่เป็นธรรม หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงพิจารณาเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารการยื่นเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัดพิษบูรพาเท่านั้น ปัจจุบันกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงได้ตรวจรับพัสดุและเบิกจ่ายงบประมาณตามโครงการดังกล่าวแล้ว หากห้างหุ้นส่วนจำกัดพิษบูรพาหรือประชาชนท่านใดมาขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงพร้อมที่จะให้ เพื่อเป็นการส่งเสริมกระบวนการตรวจสอบให้มีความโปร่งใส

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ เอกสารการยื่นซองเสนอราคาของผู้เสนอราคาทั้ง ๓ ราย ของโครงการจัดซื้อรถบรรทุกอเนกประสงค์ ขนาด ๖ ล้อ ตามประกาศลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ยกเว้นข้อมูลส่วนบุคคล เช่น สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ยื่นซองเสนอราคา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) ประกอบประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ

ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเวียงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนและพยานหลักฐาน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบา จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่ง - องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบา ถูกลงโทษภาคทัณฑ์กรณีลาหยุดงานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชากรณีจัดทำเรื่องจัดซื้อวัสดุการเกษตร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึงบา ขอสำเนารายงานการสอบสวนกรณีดังกล่าวพร้อมพยานหลักฐานทุกชนิดทุกประเภท เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบามีหนังสือ ที่ ปท ๗๒๕๐๑/๖๘๙ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า สำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนเป็นเอกสารคำวินิจฉัยเฉพาะตัวของคณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้มีอำนาจสั่งการหรือผู้บริหาร ซึ่งอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้ใด หรือกรรมการคนใดที่ไม่ประสงค์ให้เปิดเผย ส่วนเอกสารบันทึกถ้อยคำผู้อุทธรณ์ได้รับทราบและคณะกรรมการได้ให้สำเนาพร้อมอ่านให้ฟังแล้ว จึงพิจารณาไม่ให้เอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบามีคำสั่ง ที่ ๓๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของราชการและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา และต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลบึงบา

มีคำสั่ง ที่ ๓๘๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลรายงานการสอบสวนกรณีดังกล่าวพร้อมพยานหลักฐานทุกชนิดทุกประเภท เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่ง - องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบา ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีลาหยุดงานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา และกรณีการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกาย ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลบึงบามีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ กรณีลาหยุดงานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาและกรณีการจัดซื้อวัสดุการเกษตร ซึ่งเป็นคนละกรณีกับในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่ถูกต้องโปร่งใส จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการสอบสวนและพยานหลักฐานทั้งหมดในสำนวนที่ใช้ในการลงโทษผู้อุทธรณ์ เพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการสอบสวนและพยานหลักฐานทั้งหมดในสำนวนที่ใช้ในการลงโทษผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่เสร็จสิ้น โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบึงบาได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากองค์การบริหารส่วนตำบลบึงบาเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบาเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลป่าซาง จังหวัดเชียงราย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิษบูรพา มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลป่าซาง เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของทุกบริษัทที่ได้ยื่นเอกสารประกวดราคาโครงการจัดซื้อรถบรรทุกติดตั้งเครนไฮดรอลิคพร้อมกระเช้าไฟฟ้าด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศเทศบาลตำบลป่าซาง ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗

เทศบาลตำบลป่าซางมีหนังสือ ที่ ชร ๕๔๙๐๑/๑๒๒๒ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ ชร ๕๔๙๐๑/๕๒๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลเอกสารส่วนบุคคลและการเปิดเผยไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่สิ่งจำเป็นหรือมีผลกระทบต่อผู้ขอแต่อย่างใด ประกอบกับบริษัท จตุคามวิศวกรรม จำกัด ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลป่าซางและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมเสนอราคาโครงการจัดซื้อรถบรรทุกติดตั้งเครนไฮดรอลิคพร้อมกระเช้าไฟฟ้าด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศเทศบาลตำบลป่าซาง ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ แต่ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติเบื้องต้น ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารของ ผู้ยื่นเสนอราคารายอื่นที่ได้ยื่นเสนอราคาโครงการดังกล่าว แต่เทศบาลตำบลป่าซางปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลป่าซางชี้แจงสรุปได้ความว่า เทศบาลฯ ได้ประกาศประกวดราคาจัดซื้อรถยนต์บรรทุกติดตั้งเครนไฮดรอลิคพร้อมกระเช้าไฟฟ้า ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีผู้เข้าร่วมประกวดราคา ๓ ราย ได้แก่ บริษัท จตุคามวิศวกรรม จำกัด บริษัท ยิ่งเจริญมอเตอร์แอนด์อีควิปเม้นท์ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดพิษบูรพาซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิษบูรพาไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติเบื้องต้น เนื่องจากเครนของรถยนต์บรรทุกมีขนาดสั้นกว่าที่กำหนด และเทศบาลฯ ได้ชี้แจงรายละเอียดการขาดคุณสมบัติให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ปัจจุบันการประกวดราคาดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยบริษัท ยิ่งเจริญมอเตอร์แอนด์อีควิปเม้นท์ จำกัด เป็นผู้ชนะการประกวดราคา เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารที่บริษัทอื่นยื่นในการประกวดราคาดังกล่าว เทศบาลฯ ได้มีหนังสือสอบถามไปยังบริษัทเจ้าของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งทั้งสองบริษัทแจ้งไม่อนุญาตให้เปิดเผย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่สิ่งจำเป็นหรือมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์แต่อย่างใดจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ เอกสารที่บริษัทจตุคามวิศวกรรม จำกัด และบริษัท ยิ่งเจริญมอเตอร์แอนด์อีควิปเม้นท์ จำกัด ได้ยื่นในการประกวดราคาโครงการจัดซื้อรถยนต์บรรทุกติดตั้งเครนไฮดรอลิคพร้อมกระเช้าไฟฟ้า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น ซึ่งไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานจะปฏิเสธการเปิดเผยได้ จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงให้เทศบาลตำบลป่าซางเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์คู่แผ่นดิน มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลน้ำโสม เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๘ โครงการ งบประมาณ ๒,๓๘๓,๗๐๐ บาท ที่ดำเนินการจัดจ้างโดยเทศบาลตำบลน้ำโสม จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. ประกาศประกวดราคา/สอบราคา พร้อมเอกสารแนบท้ายประกาศ
๒. ทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการที่มาขอ/ซื้อเอกสารประกวดราคา/สอบราคา
๓. ทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการที่มายื่นซองเสนอราคา
๔. ผลสรุปการเสนอราคาพร้อมราคาที่เสนอ
๕. เอกสารการประกาศลงเว็บไซต์กรมบัญชีกลาง

เทศบาลตำบลน้ำโสมมีหนังสือ ที่ อด ๖๒๖๐๓/๑๐๕๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารประกาศประกวดราคาสามารถเข้าไปดูประกาศเชิญชวนที่เว็บไซต์กรมบัญชีกลาง ส่วนเอกสารหลักฐานของผู้ค้าที่มาซื้อ/ยื่นเอกสารประกวดราคานั้น ไม่สามารถถ่ายสำเนาเอกสารให้ได้ เพราะเป็นเอกสารหลักฐานส่วนบุคคลต้องขออนุญาตจากผู้ค้าก่อน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลตำบลน้ำโสม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๘ โครงการ แต่เทศบาลตำบลน้ำโสมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลน้ำโสมมีหนังสือ ที่ อด ๖๒๖๐๓/๑๙๘ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปได้ความว่า โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๘ โครงการ ที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร เทศบาลฯ ได้ดำเนินการประกวดราคาจ้างด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ จัดส่งประกาศถูกต้องตามระเบียบทุกขั้นตอน มีการเผยแพร่ข้อมูลประชาสัมพันธ์ทั่วไปและลงในเว็บไซต์ของกรมบัญชีกลางตามที่กำหนด รวมทั้งเว็บไซต์ของเทศบาลฯ ด้วย โดยใช้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ให้บริการตลาดกลาง สามารถตรวจสอบรายละเอียดได้ทั้งในเว็บไซต์กรมบัญชีกลางและเว็บไซต์ของเทศบาลฯ เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารโดยไม่ติดต่อที่กองคลังซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับงานพัสดุ และไม่ติดต่อเกี่ยวกับเรื่องค่าใช้จ่ายหรือคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ เทศบาลฯ ได้พยายามติดต่อผู้อุทธรณ์ให้ทราบว่าโครงการดังกล่าวมีเอกสารจำนวนมากและมีค่าใช้จ่าย แต่ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ติดต่อกลับแต่อย่างใด เทศบาลฯ จึงมีหนังสือชี้แจงและตอบคำร้องขอข้อมูลข่าวสารว่าได้ลงข้อมูลการประกวดราคาในเว็บไซต์แล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงเทศบาลฯ รวม ๓ ฉบับ เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่า เป็นการร้องขอข้อมูลข่าวสารเดียวกับข้อมูลที่เทศบาลฯ ได้แจ้งตอบเป็นหนังสือแล้ว การวางหนังสือโดยไม่ติดต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่อเจตนาที่จะส่งหนังสือเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการร้องเรียนเท่านั้น หากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะขอรับเอกสารก็ควรต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้อธิบายข้อเท็จจริงพร้อมชี้แจงค่าใช้จ่ายในการคัดสำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ประกาศประกวดราคา/สอบราคา พร้อมเอกสารแนบท้ายประกาศ ทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการที่มาขอ/ซื้อเอกสารประกวดราคา/สอบราคา ทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการที่มายื่นซองเสนอราคา ผลสรุปการเสนอราคาพร้อมราคาที่เสนอ และเอกสารการประกาศลงเว็บไซต์กรมบัญชีกลาง ของการประกวดราคาจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๘ โครงการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินการของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงให้เทศบาลตำบลน้ำโสมเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : **นายเลี้ยง แพลิตตะ**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **โครงการชลประทานมหาสารคาม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องจากโครงการชลประทานมหาสารคาม เกี่ยวกับการจัดจ้างก่อสร้างโครงการพัฒนาแก้มลิงหนองขุมดินพร้อมอาคารประกอบ ตำบลท่าสองคอน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ดังนี้

๑) บัญชีประมาณแบบแปลนราคากลาง

๒) บัญชีรายชื่อกรรมการรับซองประกวดราคา และกรรมการตรวจการจ้าง

๓) บัญชีรายชื่อผู้ที่ลงทะเบียนซื้อ/ขอรับเอกสารประกวดราคา

๔) ใบเสร็จรับเงินการซื้อเอกสารประกวดราคาทุกราย

๕) บัญชีรายชื่อผู้ยื่นซองประกวดราคา

๖) บัญชีรายชื่อผู้ยื่นซองประกวดราคาที่ผ่านการตรวจสอบว่ามีคุณสมบัติ และไม่มีคุณสมบัติในการประกวดราคา

๗) ใบเสร็จรับเงินและหนังสือวางประกันซองทุกราย

๘) รายชื่อผู้ชนะการประกวดราคา

โครงการชลประทานมหาสารคามมีหนังสือ ที่ กษ ๐๓๑๔.๐๗/๖๖๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า เอกชนผู้เกี่ยวข้องได้ทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนโครงการชลประทานมหาสารคาม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าศูนย์ข่าวภูมิภาคหนังสือพิมพ์มหาชนได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่าจะนำไปใช้ประกอบการยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างโครงการพัฒนาแก้มลิงหนองขุมดิน

ผู้แทนโครงการชลประทานมหาสารคามชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า การก่อสร้างโครงการพัฒนาแก้มลิงหนองขุมดินพร้อมอาคารประกอบ ตำบลท่าสองคอน มีการประกวดราคาจัดจ้าง ๒ ครั้ง การประกวดราคาครั้งแรกผู้ชนะการประกวดราคาได้ดำเนินการก่อสร้างไปแล้วประมาณร้อยละหกสิบแล้วทิ้งงาน จึงมีการประกวดราคาจ้างครั้งที่สองเพื่อดำเนินการก่อสร้างในส่วนที่ยังไม่เสร็จ แต่เมื่อดำเนินการประกวดราคาจ้างครั้งที่สองจนได้ผู้ชนะการประกวดราคาจ้างแล้วโครงการชลประทานมหาสารคามต้องยกเลิกการประกวดราคาเนื่องจากไม่ได้รับเงินงบประมาณมาดำเนินการ เหตุที่โครงการชลประทานมหาสารคามปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากเข้าใจว่าผู้อุทธรณ์ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทะเบียนการค้า การจดทะเบียน และการเสียภาษี ของผู้ซื้อซองประกวดราคาทุกราย โครงชลประทานมหาสารคามจึงได้มีหนังสือสอบถามผู้ซื้อซองประกวดราคาแล้วได้รับแจ้งว่าไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๘ รายการ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ผู้อุทธรณ์เป็นสื่อมวลชนจึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้ตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐและนำเสนอข่าวสารต่อประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้โครงการชลประทานมหาสารคามเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งของ ธ.ก.ส. จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สรุปรายงานการสอบสวน
รายการที่ ๒ สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
รายการที่ ๓ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
รายการที่ ๔ รายงานการสอบข้อเท็จจริง
รายการที่ ๕ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน
รายการที่ ๖ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง
รายการที่ ๗ เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ธ.ก.ส. ให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๗ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งพนักงานพัฒนาธุรกิจ ๗ สาขาชุมตาบง และ

สาขาไพศาลี กรณีมีพฤติกรรมทุจริตต่อหน้าที่โดยหาประโยชน์เพื่อตนเองและเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น ต่อมา ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า หลังจากผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว ธ.ก.ส. ได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ปกปิดชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์จึงไม่ทราบว่าพยานคนใดให้ถ้อยคำอย่างใด ข้อมูลที่ได้มาจึงไม่เพียงพอที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่ากระบวนการสอบสวนของ ธ.ก.ส. ไม่ให้ความเป็นธรรมกับผู้ถูกสอบสวน ไม่รับฟังคำให้การของพนักงาน รับฟังแต่คำให้การของลูกค้าแล้วลงโทษพนักงาน โดยบันทึกเฉพาะถ้อยคำของลูกค้าที่ให้การเป็นโทษแก่พนักงาน แต่ไม่บันทึกถ้อยคำลูกค้าที่ให้การเป็นประโยชน์ต่อพนักงาน บางครั้งก็ใช้คำถามนำเพื่อให้ลูกค้าให้การที่เป็นโทษต่อพนักงาน นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่แน่ใจว่าบันทึกถ้อยคำของลูกค้านั้นเป็นถ้อยคำที่ลูกค้าให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนจริง หรือเป็นถ้อยคำที่คณะกรรมการสอบสวนจัดทำขึ้นเอง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำเพื่อใช้ประกอบการทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในชั้นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออก ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ อีกต่อไป

ผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า หลังจากผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว ธ.ก.ส. ได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อพยานและข้อความที่จะทำให้ทราบว่าพยานนั้นคือบุคคลใด เนื่องจากพยานนั้นเป็นลูกค้าของ ธ.ก.ส. ซึ่งเป็นเกษตรกรและไม่ต้องการมีปัญหากับพนักงาน ประกอบกับที่ผ่านมาเมื่อ ธ.ก.ส. ลงโทษพนักงานแล้ว พนักงานที่ถูกลงโทษได้ไปข่มขู่คุกคามลูกค้าที่เป็นพยาน เพื่อให้ลูกค้ากลับคำให้การในชั้นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ บางกรณีก็ฟ้องลูกค้าต่อศาลฐานหมิ่นประมาท ธ.ก.ส. จึงต้องปกป้องไม่ให้ลูกค้าได้รับผลกระทบจากการให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์ต่อ ธ.ก.ส. หากไม่ปกป้อง อาจไม่มีลูกค้าให้ความร่วมมือกับ ธ.ก.ส. หรือเป็นพยานให้อีกต่อไป ส่วนกรณีที่พนักงานอ้างลูกค้าเป็นพยาน คณะกรรมการสอบสวนก็รับฟังเพื่อความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า การที่ ธ.ก.ส. ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดชื่อพยานบุคคลและข้อความที่จะทำให้ทราบว่าพยานนั้นคือบุคคลใดนั้นชอบหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำหรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าพยานคือบุคคลใดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น การที่ ธ.ก.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ โดยปกปิดชื่อพยาน หรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าพยานนั้นคือบุคคลใด คณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วย

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ นั้นผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๓/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัย ชื่อพยานในสำนวนการสอบสวน และหนังสือกล่าวหาผู้อุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานอัยการสูงสุด**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงอัยการสูงสุดขอทราบชื่อผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัย ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำทุกคนในรายงานการสอบสวน และสำเนาหนังสือสำนักงานการบังคับคดี ที่ อส ๐๐๑๙/๙๒๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เพื่อใช้ในการดำเนินคดีต่อผู้ที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์

สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ลับ ที่ อส ๐๐๐๑.๑(บว)/๔๗๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเอกสารทั้งหมดในกรณีดังกล่าวสำนักงานอัยการสูงสุดได้ให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๔๒/๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงผู้อุทธรณ์ กรณีมีผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรมในการปฏิบัติงานที่ไม่เหมาะสมหลายประการ ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีคำสั่ง ที่ ๑๑๘๔/๒๕๕๘ ยุติการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ข้อเท็จจริงจากการสอบสวนยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหา หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ปัจจุบันผู้อุทธรณ์รับราชการในตำแหน่งนิติกรชำนาญการ สำนักงานอัยการฝ่ายคดีเยาวชนและครอบครัว ๕ โดยขณะที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติราชการที่สำนักงานการบังคับคดี สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๔๒/๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงผู้อุทธรณ์ เนื่องจากมีการกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมในการปฏิบัติงานที่

ไม่เหมาะสม มีความกระด้างกระเดื่องก้าวร้าวต่อผู้บังคับบัญชา มาปฏิบัติราชการสายและลางานเป็นประจำ ไม่สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา แต่งกายไม่เหมาะสม ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีคำสั่ง ที่ ๑๑๘๔/๒๕๕๘ ยุติการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ข้อเท็จจริงจากการสอบสวนยังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหา ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ขอสำเนาการสอบสวนทางวินัย คำให้การพยานทุกปาก และเอกสารทั้งหมดของฝ่ายที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย เพื่อใช้ในการร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญา และเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่งกับผู้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย โดยสำนักงานอัยการสูงสุดได้ให้สำเนาเอกสารการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ไม่เปิดเผยชื่อผู้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย และชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงอัยการสูงสุดขอทราบรายชื่อผู้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย รายชื่อของพยานทุกคนในรายงานการสอบสวน และขอสำเนาหนังสือสำนักงานการบังคับคดี ที่ อส ๐๐๑๙/๙๒๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาหนังสือดังกล่าวเพราะผู้อุทธรณ์ทราบว่า เหตุที่สำนักงานอัยการสูงสุดมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ เนื่องจากสำนักงานการบังคับคดีได้ทำหนังสือฉบับดังกล่าวถึงผู้บังคับบัญชา กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัย ซึ่งผู้อุทธรณ์สันนิษฐานว่าผู้ที่ทำหนังสือฉบับดังกล่าวคือนายอัษฎางค์ เชี่ยวธาดา อธิบดีอัยการสำนักงานการบังคับคดี เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ขอรายชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำเนื่องจากพยานลำดับ ๓.๑ ให้ถ้อยคำในลักษณะกล่าวหาผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ซึ่งผู้อุทธรณ์สันนิษฐานว่าพยานลำดับ ๓.๑ คือนายอัษฎางค์ฯ

สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๑.๑(บว)/๑๗๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่

รายการที่ ๑ ชื่อผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัย ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำทุกคนในรายงานการสอบสวน

รายการที่ ๒ สำเนาหนังสือสำนักงานการบังคับคดี ที่ อส ๐๐๑๙/๙๒๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗

ซึ่งคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ชื่อผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัย และชื่อของพยานผู้ให้ถ้อยคำทุกคนในรายงานการสอบสวนอาจมีผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าว หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานอัยการสูงสุดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นคณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วย ส่วนข้อมูล

ข่าวสารรายการที่ ๒ สำเนาหนังสือสำนักงานการบังคับคดี ที่ อส ๐๐๑๙/๙๒๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ นั้นเป็นหนังสือกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัย ปัจจุบันการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากสำนักงานอัยการสูงสุดเห็นว่าการเปิดเผยชื่อบุคคลที่ลงนามในหนังสือดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานอัยการสูงสุดเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยยกอุทธรณ์รายการที่ ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ จังหวัดชลบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์ ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ และการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าว จำนวน ๙ รายการ

เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์มีหนังสือ ที่ ชบ ๕๖๓๐๑/ว ๑๒๗๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้สำเนาเอกสารตามคำขอจำนวน ๗ รายการ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารจำนวน ๒ รายการ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑

รายการที่ ๒ บันทึกการให้ปากคำของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องการร้องเรียนให้มีการตรวจสอบการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ กรณีการมอบเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยและไม่มีรายได้ กรณีรถยนต์มีการติดป้ายหาเสียงจอดข้างหน่วยเลือกตั้ง และการแจกขนมจีน อาหาร เครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ได้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ หลังจากเลือกตั้งเสร็จผู้สมัครที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งได้มีหนังสือร้องเรียนคัดค้านการเลือกตั้งโดยกล่าวหาว่าการเลือกตั้งดังกล่าวไม่เป็นธรรม เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์

ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่าผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจันทร์ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เทศบาลได้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ โดยกลุ่มของผู้อุทธรณ์ได้รับการเลือกตั้งทั้ง ๘ คน ต่อมาได้มีผู้สมัครที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งได้มีหนังสือร้องเรียนคัดค้านการเลือกตั้งโดยกล่าวหาว่าการเลือกตั้งดังกล่าวไม่เป็นธรรม ผู้สมัครหมายเลข ๓ – ๑๐ ที่ได้รับเลือกตั้งกระทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๔ กรณี ดังนี้

๑) กรณีการมอบเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยและไม่มีรายได้

๒) กรณีการจัดให้ประชาชนไปทำบุญจำนวนสองคันรถบัสที่วัดพระบาทน้ำพุ

๓) กรณีการแจกขนมจีนและอาหารเครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง

๔) กรณีรถยนต์ติดป้ายหาเสียง เบอร์ ๓ – ๑๐ จอดข้างหน่วยเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่า ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชนฯ รวม ๒ กรณี คือ กรณีการแจกขนมจีนและอาหารเครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง และกรณีรถยนต์ติดป้ายหาเสียง เบอร์ ๓ – ๑๐ จอดข้างหน่วยเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์จึงมีคำสั่งให้เลือกตั้งใหม่ แต่กลุ่มผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าอุทธรณ์นั้นฟังไม่ขึ้นจึงมีคำสั่งยกอุทธรณ์ หลังจากนั้นกลุ่มผู้อุทธรณ์ก็ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เพราะเกรงว่าจะมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียนและพยานผู้ให้ถ้อยคำ ประกอบกับเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ไม่ทราบว่าผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลข่าวสารไปเพื่อการใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อพยาน หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าพยานนั้นคือบุคคลใดได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูล

ข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ จังหวัดชลบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์ ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ และการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าว จำนวน ๙ รายการ

เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์มีหนังสือ ที่ ชบ ๕๖๓๐๑/ว ๑๒๗๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้สำเนาเอกสารตามคำขอจำนวน ๗ รายการ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารจำนวน ๒ รายการ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑

รายการที่ ๒ บันทึกการให้ปากคำของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องการร้องเรียนให้มีการตรวจสอบการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ กรณีการมอบเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยและไม่มีรายได้ กรณีรถยนต์มีการติดป้ายหาเสียงจอดข้างหน่วยเลือกตั้ง และการแจกขนมจีน อาหาร เครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ได้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ หลังจากเลือกตั้งเสร็จผู้สมัครที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งได้มีหนังสือร้องเรียนคัดค้านการเลือกตั้งโดยกล่าวหาว่าการเลือกตั้งดังกล่าวไม่เป็นธรรม เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์

ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่าผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจันทร์ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เทศบาลได้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ โดยกลุ่มของผู้อุทธรณ์ได้รับการเลือกตั้งทั้ง ๘ คน ต่อมาได้มีผู้สมัครที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งได้มีหนังสือร้องเรียนคัดค้านการเลือกตั้งโดยกล่าวหาว่าการเลือกตั้งดังกล่าวไม่เป็นธรรม ผู้สมัครหมายเลข ๓ – ๑๐ ที่ได้รับเลือกตั้งกระทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๔ กรณี ดังนี้

๑) กรณีการมอบเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยและไม่มีรายได้

๒) กรณีการจัดให้ประชาชนไปทำบุญจำนวนสองคันรถบัสที่วัดพระบาทน้ำพุ

๓) กรณีการแจกขนมจีนและอาหารเครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง

๔) กรณีรถยนต์ติดป้ายหาเสียง เบอร์ ๓ – ๑๐ จอดข้างหน่วยเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่า ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชนฯ รวม ๒ กรณี คือ กรณีการแจกขนมจีนและอาหารเครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง และกรณีรถยนต์ติดป้ายหาเสียง เบอร์ ๓ – ๑๐ จอดข้างหน่วยเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์จึงมีคำสั่งให้เลือกตั้งใหม่ แต่กลุ่มผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าอุทธรณ์นั้นฟังไม่ขึ้นจึงมีคำสั่งยกอุทธรณ์ หลังจากนั้นกลุ่มผู้อุทธรณ์ก็ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เพราะเกรงว่าจะมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียนและพยานผู้ให้ถ้อยคำ ประกอบกับเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ไม่ทราบว่าผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลข่าวสารไปเพื่อการใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อพยาน หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าพยานนั้นคือบุคคลใดได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูล

ข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ จังหวัดชลบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์ ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ และการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าว จำนวน ๙ รายการ

เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์มีหนังสือ ที่ ชบ ๕๖๓๐๑/ว ๑๒๗๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้สำเนาเอกสารตามคำขอจำนวน ๗ รายการ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารจำนวน ๒ รายการ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑

รายการที่ ๒ บันทึกการให้ปากคำของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องการร้องเรียนให้มีการตรวจสอบการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ กรณีการมอบเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยและไม่มีรายได้ กรณีรถยนต์มีการติดป้ายหาเสียงจอดข้างหน่วยเลือกตั้ง และการแจกขนมจีน อาหาร เครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ได้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ หลังจากเลือกตั้งเสร็จผู้สมัครที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งได้มีหนังสือร้องเรียนคัดค้านการเลือกตั้งโดยกล่าวหาว่าการเลือกตั้งดังกล่าวไม่เป็นธรรม เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์

ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่าผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจันทร์ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เทศบาลได้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ โดยกลุ่มของผู้อุทธรณ์ได้รับการเลือกตั้งทั้ง ๘ คน ต่อมาได้มีผู้สมัครที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งได้มีหนังสือร้องเรียนคัดค้านการเลือกตั้งโดยกล่าวหาว่าการเลือกตั้งดังกล่าวไม่เป็นธรรม ผู้สมัครหมายเลข ๓ – ๑๐ ที่ได้รับเลือกตั้งกระทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๔ กรณี ดังนี้

๑) กรณีการมอบเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยและไม่มีรายได้

๒) กรณีการจัดให้ประชาชนไปทำบุญจำนวนสองคันรถบัสที่วัดพระบาทน้ำพุ

๓) กรณีการแจกขนมจีนและอาหารเครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง

๔) กรณีรถยนต์ติดป้ายหาเสียง เบอร์ ๓ – ๑๐ จอดข้างหน่วยเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่า ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชนฯ รวม ๒ กรณี คือ กรณีการแจกขนมจีนและอาหารเครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง และกรณีรถยนต์ติดป้ายหาเสียง เบอร์ ๓ – ๑๐ จอดข้างหน่วยเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์จึงมีคำสั่งให้เลือกตั้งใหม่ แต่กลุ่มผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าอุทธรณ์นั้นฟังไม่ขึ้นจึงมีคำสั่งยกอุทธรณ์ หลังจากนั้นกลุ่มผู้อุทธรณ์ก็ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เพราะเกรงว่าจะมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียนและพยานผู้ให้ถ้อยคำ ประกอบกับเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ไม่ทราบว่าผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลข่าวสารไปเพื่อการใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อพยาน หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าพยานนั้นคือบุคคลใดได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นแต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๗ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ จังหวัดชลบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์ ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ และการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าว จำนวน ๙ รายการ

เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์มีหนังสือ ที่ ชบ ๕๖๓๐๑/ว ๑๒๗๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้สำเนาเอกสารตามคำขอจำนวน ๗ รายการ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารจำนวน ๒ รายการ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑

รายการที่ ๒ บันทึกการให้ปากคำของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องการร้องเรียนให้มีการตรวจสอบการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ กรณีการมอบเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยและไม่มีรายได้ กรณีรถยนต์มีการติดป้ายหาเสียงจอดข้างหน่วยเลือกตั้ง และการแจกขนมจีน อาหาร เครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ได้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ หลังจากเลือกตั้งเสร็จผู้สมัครที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งได้มีหนังสือร้องเรียนคัดค้านการเลือกตั้งโดยกล่าวหาว่าการเลือกตั้งดังกล่าวไม่เป็นธรรม เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์

ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่าผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจันทร์ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เทศบาลได้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งกรรมการชุมชนเอื้ออาทร ๑ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ โดยกลุ่มของผู้อุทธรณ์ได้รับการเลือกตั้งทั้ง ๘ คน ต่อมาได้มีผู้สมัครที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งได้มีหนังสือร้องเรียนคัดค้านการเลือกตั้งโดยกล่าวหาว่าการเลือกตั้งดังกล่าวไม่เป็นธรรม ผู้สมัครหมายเลข ๓ – ๑๐ ที่ได้รับเลือกตั้งกระทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๔ กรณี ดังนี้

๑) กรณีการมอบเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยและไม่มีรายได้

๒) กรณีการจัดให้ประชาชนไปทำบุญจำนวนสองคันรถบัสที่วัดพระบาทน้ำพุ

๓) กรณีการแจกขนมจีนและอาหารเครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง

๔) กรณีรถยนต์ติดป้ายหาเสียง เบอร์ ๓ – ๑๐ จอดข้างหน่วยเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่า ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งทำผิดข้อกำหนดเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการชุมชนฯ รวม ๒ กรณี คือ กรณีการแจกขนมจีนและอาหารเครื่องดื่มใกล้หน่วยเลือกตั้ง และกรณีรถยนต์ติดป้ายหาเสียง เบอร์ ๓ – ๑๐ จอดข้างหน่วยเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์จึงมีคำสั่งให้เลือกตั้งใหม่ แต่กลุ่มผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลเขาชีจรรย์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าอุทธรณ์นั้นฟังไม่ขึ้นจึงมีคำสั่งยกอุทธรณ์ หลังจากนั้นกลุ่มผู้อุทธรณ์ก็ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เพราะเกรงว่าจะมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียนและพยานผู้ให้ถ้อยคำ ประกอบกับเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์ไม่ทราบว่าผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลข่าวสารไปเพื่อการใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากเทศบาลตำบลเขาชีจรรย์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อพยาน หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าพยานนั้นคือบุคคลใดได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลเขาชีจรรย์เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **ดาบตำรวจหญิง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ดาบตำรวจหญิง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว ขอเอกสารที่ใช้ประกอบการแต่งตั้งโยกย้าย จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว (ตม.จว.สระแก้ว) ได้มอบหมายให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดทำหน้าที่สารวัตรงานวินัย และสารวัตรงานแต่งตั้ง ซึ่งเป็นผู้รวบรวมและนำเสนอข้อมูลข่าวสารราชการในบัญชีข้อมูลเสนอแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

๒. ข้อมูลเรื่องความประพฤติไม่เหมาะสม เรื่องใช้กิริยาวาจาไม่สุภาพแก่ประชาชนหรือคนต่างด้าวซึ่งมารับบริการที่ ตม.จว.สระแก้ว เรื่องที่ถูกร้องเรียน จำนวน ๓ เรื่อง แนบท้ายบัญชีข้อมูลเสนอแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ออกนอกหน่วย ที่กล่าวหาว่าร้ายผู้อุทธรณ์ โดยรวบรวมและนำเสนอข้อมูลข่าวสารราชการในบัญชีข้อมูลเสนอแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ทุกแผ่น ทุกรายการ ทุกการดำเนินการ ว่าดำเนินการไปแล้วหรือไม่อย่างไร ถึงขั้นตอนใด สุดท้ายของการดำเนินการในทุกกรณีผลเป็นประการใดในทุกกรณี ตามระเบียบที่ทางราชการบัญญัติกำหนดไว้

๓. ข้อมูลเรื่องปัญหาความขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานอันอาจส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้โดยรวบรวมและนำเสนอข้อมูลข่าวสารราชการในบัญชีข้อเสนอแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ เพื่อนร่วมงานทุกรายที่มีความขัดแย้ง ขัดแย้งอย่างไรบ้าง ขัดแย้งเรื่องอะไร ขัดแย้งเรื่องงานราชการหรือเรื่องส่วนตัว ทุกความขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานทุกคน หน่วยได้สรุปอย่างไร เป็นเรื่องของความผิดทางวินัย เป็นเรื่องของความผิดทางอาญา หรือเป็นเรื่องของความประพฤติไม่สมควร หรือไม่อย่างไร

ตม.จว.สระแก้ว มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๔๓(๓)/๘๒๓ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ไม่ใช่คำขอข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ผู้อุทธรณ์ระบุคำขอข้อมูลข่าวสารให้ชัดเจนว่าต้องการเอกสารฉบับใด เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการได้อย่างถูกต้อง อนึ่ง หากเป็นเอกสารซึ่งเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ ทาง ตม.จว.สระแก้ว ได้นำส่งผู้อุทธรณ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งหากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย การตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นซึ่งเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕(๒) (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ตม.จว.สระแก้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ ตม.จว.สระแก้ว มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทน ตม.จว.สระแก้ว และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ ด่าน ตม.จว. สระแก้ว ในปี ๒๕๕๘ ได้รับคำสั่งให้ย้ายกลับไปดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ตรวจคนเข้าเมืองขาเข้า ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ทั้งๆ ที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำบันทึกสมัครใจขอรับการแต่งตั้งโยกย้าย ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพิจารณาโยกย้ายผู้อุทธรณ์เพื่อนำไปอุทธรณ์ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๒๔๙ /๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนแก่ผู้อุทธรณ์ ภายหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยจาก ตม.จว. สระแก้วแล้ว เห็นว่ามีการกล่าวอ้างถึงการร้องเรียนพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๙ และวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ตม.จว.สระแก้ว ไม่เปิดเผยหนังสือร้องเรียนของประชาชนผู้มาติดต่อราชการ จำนวน ๓ ฉบับ และเอกสารหนังสือที่เพื่อนข้าราชการตำรวจบางคนในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว ได้ร่วมลงลายมือชื่อเพื่อกลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ โดยข้อมูลนี้เป็นข้อมูลที่พันตำรวจโทหญิง ข. ซึ่งมีเรื่องโกรธเคืองเป็นการส่วนตัวกับผู้อุทธรณ์ได้นำเสนอข้อมูลเท็จดังกล่าวต่อ

ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้ง เพื่อเสนอให้แต่งตั้งโยกย้ายผู้อุทธรณ์ออกจาก ตม.จว.สระแก้ว กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ (ตม. ๓) ผู้อุทธรณ์เห็นว่าปัจจุบันการแต่งตั้งโยกย้ายได้เสร็จสิ้นแล้ว หาก ตม.จว.สระแก้ว ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับแบบแผนของทางราชการและกฎหมายที่เกี่ยวข้องก็ไม่มีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องปิดบังข้อมูลดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับพันตำรวจโทหญิง ข. และใช้ในการต่อสู้เรียกร้องความเป็นธรรมเพื่อขอกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ ตม.จว.สระแก้ว ต่อไป

ตม.จว.สระแก้ว มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๔๓(๓)/๑๓๘๗ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลของบุคคลอื่น หากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ในช่วงปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่ ตม.จว.สระแก้ว และถูกร้องเรียนถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเพื่อนร่วมงาน และประชาชนที่เคยเข้ามาติดต่อ รวมจำนวน ๓ ครั้ง ผู้อุทธรณ์ทราบถึงเนื้อหาที่มีการร้องเรียนมาโดยตลอด เนื่องจากผู้บังคับบัญชาได้เคยเรียกผู้อุทธรณ์ไปตักเตือน และเคยมีคำสั่งภายในให้ย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติงานธุรการ ต่อมาในปี ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ถูกย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ ณ ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการโยกย้ายดังกล่าวไม่เป็นธรรมจึงได้ร้องทุกข์ไปยังคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ พร้อมกันนี้ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารไปยัง ตม.จว.สระแก้ว และใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไปยังคณะกรรมการฯ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลบางส่วนแก่ผู้อุทธรณ์ ในส่วนของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้พิจารณาคำร้องทุกข์แล้วเห็นว่าการโยกย้ายดังกล่าวชอบแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ โดย ตม.จว.สระแก้วพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มีลักษณะเป็นคำถาม ซึ่งมิใช่การขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ คือ หนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นการร้องเรียนของเพื่อนร่วมงาน และประชาชน การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบต่อบุคคลที่ให้ข้อมูลซึ่งเป็นประชาชนได้ อีกทั้งในส่วนของเพื่อนร่วมงาน แม้ในปัจจุบันผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติงานที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วแล้วก็ตาม แต่การทำงานของเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจะต้องมีการประสานงานกันตลอด ดังนั้น การเปิดเผยชื่อเพื่อนร่วมงานซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้ อีกทั้ง การขอข้อมูลในครั้งนี้ก็มิใช่เพื่อนำไปร้องทุกข์เหมือนที่ผ่านมา แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการนำไปดำเนินคดีอาญาซึ่งเป็นในเรื่องส่วนตัว ตม.จว. สระแก้ว จึงไม่เปิดเผยข้อมูลหนังสือร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีจำนวน ๓ รายการ โดยรายการที่ ๑ มีลักษณะเป็นคำถาม จึงมิใช่การขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ คือ หนังสือร้องเรียนของประชาชน และเพื่อนร่วมงาน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้อุทธรณ์ จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะทราบเรื่องที่มีการร้องเรียนได้ แต่ในส่วนชื่อของผู้ร้องเรียนซึ่งเป็นประชาชนเป็นข้อมูลที่ผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยชื่อของบุคคลดังกล่าวอาจทำให้ต่อไปไม่มีใครกล้าให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งในส่วนชื่อของเพื่อนร่วมงานที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ แม้ผู้อุทธรณ์จะมิได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่ ตม.จว.สระแก้ว แต่เจ้าหน้าที่ก็ยังมีการประสานงานระหว่างกันตลอด การเปิดเผยชื่อของบุคคลผู้ร้องเรียนจึงอาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ด้วยกัน อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลเฉพาะเนื้อหาของการร้องเรียนสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนชื่อของผู้ร้องเรียนหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลผู้ร้องเรียนเป็นบุคคลใดให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เฉพาะเนื้อหาของเรื่องร้องเรียนพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนชื่อของผู้ร้องเรียน หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลผู้ร้องเรียนเป็นบุคคลใดให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สถานีตำรวจภูธรบ้านบึง จังหวัดชลบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ เพื่อขอสำเนาบันทึกรายงานประจำวัน (บันทึก ปจว. ข้อ ๙) ของวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕

สถานีตำรวจภูธรบ้านบึงมีบันทึกท้ายหนังสือคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กรณีนี้ขอให้เป็นการขอจากศาลหรืออัยการจึงจะอนุญาตได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสถานีตำรวจภูธรบ้านบึงและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นปลัดเทศบาลตำบลหนองซ้ำซากขอสำเนาบันทึกรายงานประจำวัน (บันทึก ปจว. ข้อ ๙) ของวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕ เนื่องจากในวันดังกล่าวได้มีผู้ไปแจ้งต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบ้านบึงว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดอาญาต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ แต่สถานีตำรวจภูธรบ้านบึงปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา สถานีตำรวจภูธรบ้านบึงมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๗.๑๗๒/๒๑๖๙ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บันทึกรายงานประจำวันคดีอาญาของวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕ กรณีนาย ข. แจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ว่า ได้กระทำความผิดอาญาต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในฐานความผิด ทุจริตต่อหน้าที่ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ที่มิควรจะได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น กรณีนี้เป็นบันทึกคำให้การร้องทุกข์ที่ผู้กล่าวหานำมาอธิบายรายละเอียดข้อเท็จจริงถึงสาเหตุของข้อกล่าวหาให้การ

ต่อพนักงานสอบสวน ซึ่งผู้กล่าวหาร้องทุกข์กล่าวอ้างว่ามีข้อเท็จจริงรายละเอียด ในการกระทำความผิดของผู้ต้องหา กรณีนี้เห็นว่าบันทึกรายงานประจำวันคดีอาญานี้เป็นส่วนหนึ่ง ในสำนวนคดีอาญา เอกสารสำเนาบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดีอาญานี้ ถือเป็นเอกสารราชการอันพึงสงวนไว้เป็นความลับ ตามระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๒๙ บทที่ ๑ ข้อราชการอันพึงสงวนไว้เป็นความลับ ได้แก่ คดีอาญาเรื่องใดที่จะต้องมีการสืบสวนหาพยานหลักฐาน หรือจับกุมผู้ร้ายหรือพรรคพวกผู้กระทำความผิดอีกต่อไป โดยยังไม่ได้ตัวผู้ร้ายและของกลางหรือยังมิได้มีการฟ้องร้องเสร็จสิ้นคดี โดยคดีนี้เป็นการกระทำทุจริตในภาครัฐเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ตามกล่าวอ้าง ในชั้นนี้พนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนการดำเนินคดีเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ในชั้นการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (หรือสำนักงาน ป.ป.ท.) การจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมอาจทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้เปรียบเสียเปรียบในการต่อสู้คดี จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการ รู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อธิบายเหตุผลว่ากรณีนี้ให้เป็นการขอจากศาลหรืออัยการจึงจะอนุญาตให้ กรณีนี้หากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการไต่สวน และกรณีหากมีมูลการกระทำความผิด คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจะต้องส่งเรื่องพร้อมสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป หลักการนี้จึงเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๘ ซึ่งสามารถเข้าใจตามหลักการพิจารณาได้ว่าไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจ

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า นาย ก. ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ค.ส.ล. ๒ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นอาคารสำนักงาน/ที่อยู่อาศัย อาคาร ค.ส.ล. ชั้นเดียว จำนวน ๔ ห้อง เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยรวม อาคาร ค.ส.ล. ชั้นเดียว จำนวน ๑๐ ห้อง เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยรวม อาคาร ค.ส.ล. ชั้นเดียว จำนวน ๒๐ ห้อง เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยรวม ในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๑ เทศบาลตำบลหนองซ้ำซาก อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยในขณะนั้นผู้อุทธรณ์เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซ้ำซากปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซ้ำซาก ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่มีหน้าที่พิจารณาคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในระหว่างการพิจารณาคำอนุญาตนั้น ประชาชนในพื้นที่ คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านโป่ง และคณะกรรมการหมู่บ้าน ได้คัดค้านการก่อสร้างอาคารหรือการประกอบกิจการของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าว เนื่องจากทราบว่าเป็นการประกอบกิจการโรงแรมม่านรูด ซึ่งประชาชนไม่เห็นด้วย เพราะอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของชุมชน และเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีของเด็กและเยาวชน เนื่องจากสถานที่ตั้งอยู่ห่างจากสถานศึกษาไม่ถึง ๒๐๐ เมตร ผู้อุทธรณ์ได้พยายามประสานผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือทำความเข้าใจกับประชาชน ในพื้นที่มาโดยตลอด แต่ไม่ได้รับความร่วมมือแต่ประการใด ผู้อุทธรณ์จึงได้พิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างภายในกำหนดระยะเวลาตามกฎหมาย ในส่วนของเหตุคัดค้านนั้น ผู้อุทธรณ์ได้รวบรวม และรายงานให้อำเภอบ้านบึง เพื่อรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีทราบต่อไปแล้ว เมื่อถึงกำหนดวันรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ผู้ยื่นคำ

ขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารไม่ยอมรับใบอนุญาตแต่ได้ขอคัดถ่ายสำเนาเอกสารใบอนุญาตที่ผู้อุทธรณ์ลงนามในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อไปร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบ้านบึง ตามบันทึกรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ แต่สถานีตำรวจภูธรบ้านบึงไม่เคยประสานงานหรือสอบถามผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับคดีดังกล่าวแต่อย่างใดทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบประเด็นที่ถูกกล่าวหาว่ามีประเด็นใดบ้าง ผู้อุทธรณ์จึงมีความจำเป็นต้องได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่มีการกล่าวอ้างว่ามีข้อเท็จจริงใดไม่ถูกต้องหรือเป็นเท็จหรือไม่ และเมื่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบ้านบึงได้ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังสำนักงาน ป.ป.ท. เพื่อดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. ได้ให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงหลายครั้ง แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ทราบรายละเอียดข้อกล่าวหา จึงอาจชี้แจงได้ไม่ตรงประเด็นทำให้ผู้อุทธรณ์เสียหายจึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปประกอบการชี้แจงต่อสำนักงาน ป.ป.ท. ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำเนาบันทึกรายงานประจำวันของวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕ กรณีมีผู้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบ้านบึงว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดอาญาต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สถานีตำรวจภูธรบ้านบึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับรายงานการประชุมสภาเทศบาลเมืองท่าโขลง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สภาเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานสภาเทศบาลเมืองท่าโขลง ขอคัดสำเนารายงานการประชุมสภาเทศบาลเมืองท่าโขลงทุกสมัยของปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และปี พ.ศ. ๒๕๕๙

สภาเทศบาลเมืองท่าโขลงมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๒๐๑/๔ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ประธานสภาเทศบาลฯ ได้พิจารณาแล้ว ไม่อนุญาตให้คัดสำเนารายงานการประชุมสภา ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องดังกล่าว เนื่องจากระยะเวลาปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ล่วงเลยออกไป และการขอคัดสำเนารายงานการประชุมสภาเทศบาลไม่ใช่อำนาจในการอนุมัติของประธานสภาเทศบาลฯ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสภาเทศบาลเมืองท่าโขลง ขอคัดสำเนารายงานการประชุมสภาเทศบาลเมืองท่าโขลงทุกสมัยของปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และปี พ.ศ. ๒๕๕๙ แต่สภาเทศบาลเมืองท่าโขลงปฏิเสธการเปิดเผย

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สภาเทศบาลเมืองท่าโขลงมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๒๐๑/๑๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งสำเนารายงานการประชุมสภาเทศบาลเมืองท่าโขลง สมัยสามัญ และสมัยวิสามัญ ประจำปี ๒๕๕๘ จำนวน ๑๔ ฉบับ และประจำปี ๒๕๕๙ จำนวน ๔ ฉบับ รวม ๑๘ ฉบับ

มาเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยอยู่แล้ว โดยมีการปิดประกาศ ณ บริเวณสถานที่ปิดประกาศ สำนักงานเทศบาลเมืองท่าโขลง หลังจากที่มีการรับรองรายงานการประชุมทุกครั้ง นอกจากนั้น ในการประชุมสภาเทศบาลเมืองท่าโขลงได้มีการอนุญาตให้ประชาชนเข้ารับฟังการประชุมได้ทุกครั้ง ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ได้เข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาลเมืองท่าโขลง ดังจะเห็นได้จากรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมจะปรากฏชื่อผู้อุทธรณ์ในการเข้าร่วมรับฟังการประชุมด้วย จึงไม่ได้อนุญาตให้คัดสำเนา ซึ่งมิได้มีเจตนาที่จะปิดกั้นข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมสภาเทศบาลเมืองท่าโขลงทุกสมัย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของสภาเทศบาลเมืองท่าโขลง นอกจากนั้นเมื่อสภาเทศบาลเมืองท่าโขลงได้รับรองรายงานการประชุมแล้ว ได้ปิดประกาศรายงานการประชุมดังกล่าวไว้ ณ สำนักงานเทศบาลเมืองท่าโขลง อันเป็นการเปิดเผยให้ประชาชนได้ทราบถึงข้อมูลข่าวสารนั้นแล้ว กรณีนี้จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาว่าสภาเทศบาลเมืองท่าโขลงสมควรให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้รองรับสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐของประชาชน โดยหมายถึงการเข้าตรวจดู การขอสำเนา และการขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เมื่อหน่วยงานได้ปิดประกาศรายงานการประชุมสภาเทศบาลเมืองท่าโขลงให้ประชาชนโดยทั่วไปได้ทราบถึงเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้นแล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าจะมีข้อความใดที่เข้าข้อยกเว้นที่ไม่สมควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ และเห็นว่ากรณีนี้เทศบาลเมืองท่าโขลงไม่มีเหตุที่จะไม่ให้สำเนาดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ อนึ่ง สภาเทศบาลเมืองท่าโขลงสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒ และนอกจากนั้นอำนาจในการอนุญาตเปิดเผยรายงานการประชุมย่อมเป็นอำนาจของประธานสภาเทศบาลฯ อีกด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สภาเทศบาลเมืองท่าโขลงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักข่าวกรองแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ และวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง รวม ๘ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทุกคนที่ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

รายการที่ ๒ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทุกคนที่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ ๔๙๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖

รายการที่ ๓ ความเห็นของผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ และนิติกรต่อรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และต่อรายงานการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ ๔๙๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖

รายการที่ ๔ แบบบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดจ้างดูแลสวนหย่อมศูนย์ฝึกอบรมชะอำโดยวิธีพิเศษประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และได้ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งแต่งตั้งของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๖ และที่ ๔๙๗/๒๕๕๖

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมจัดจ้างของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษตามคำสั่งสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ ๔๒๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

รายการที่ ๖ หนังสือขออนุมัติเดินทางไปราชการและใบขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการที่ศูนย์ฝึกอบรมชะอำของนาง ก. ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน สังกัดสถาบันการข่าวกรอง ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

รายการที่ ๗ ความเห็นของกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๖ แต่ละคน ในการประชุมชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๘ ความเห็นของกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ ๔๙๗/๒๕๕๖ แต่ละคน ในการประชุมพิจารณามีมติการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์

สำนักข่าวกรองแห่งชาติมีหนังสือ ที่ นร ๐๖๑๑/๑๑๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับเอกสารรายการที่ ๕ นั้นสำนักข่าวกรองแห่งชาติไม่มี

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ขณะที่ผู้อุทธรณ์รับราชการสังกัดสำนักข่าวกรองแห่งชาตินั้นนาย ข. ซึ่งเป็นผู้รับจ้างดูแลสวนหย่อมภายในศูนย์ฝึกอบรมชะอำของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ได้มีหนังสือร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์ยึดสมุดบัญชีเงินฝากและบัตรเอทีเอ็มของนาย ข. ไปถอนเงินโดยมิชอบ สำนักข่าวกรองแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์แล้วมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า หลังจากสำนักข่าวกรองแห่งชาติมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) แต่ปัจจุบัน ก.พ.ค. ยังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ทราบซึ่งเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องสำนักข่าวกรองแห่งชาติต่อศาลปกครอง ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน เนื่องจากเห็นว่ากระบวนการสืบสวน สอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นธรรม และสงสัยว่าคณะกรรมการสืบสวนอาจไม่ได้สอบปากคำพยานจริงๆ ส่วนคณะกรรมการสอบสวนวินัยก็รับฟังแต่ข้อมูลจากนายอเนกฯ ซึ่งเป็นทั้งกรรมการสืบสวนและกรรมการสอบสวน นำเสนอมากกว่าที่จะตัดสินใจด้วยตนเอง และคัดลอกข้อความในรายงานการสืบสวนมาสรุปในรายงานการสอบสวนวินัย อีกทั้งสำนักข่าวกรองแห่งชาติไม่ได้ตั้งเจ้าหน้าที่พัสดุร่วมเป็นกรรมการด้วย ทั้งที่ข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้นเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ทั้งนี้ ถ้าคณะกรรมการฯ สั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำผู้อุทธรณ์ก็ไม่ขัดข้อง นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าสำนักข่าวกรองแห่งชาติอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ได้อย่างไร เพราะถ้าไม่มีการจัดทำรายงานการประชุมแล้วจะตรวจสอบได้อย่างไรว่ามีการประชุมจริงหรือไม่ ส่วนรายการที่ ๖ นั้น สำนักข่าวกรองแห่งชาติยังให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์ไม่ครบ โดยยังไม่ให้สำเนาเอกสารในช่วงเวลาที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด

ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้น คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด โดยเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ระหว่างการสอบสวนนั้นผู้อุทธรณ์แสดงความไม่พอใจคณะกรรมการสอบสวนแต่ไม่ได้คัดค้านคณะกรรมการ อย่างไรก็ตามสำนักข่าวกรองแห่งชาติได้ขอความอนุเคราะห์จากสำนักงาน ก.พ. ให้ส่งนิติกรมาร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยด้วย โดยผลการสอบสวนทางวินัยมีพยานหลักฐานชี้ชัดว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยโดยนำชื่อนาย ข. มาเป็นผู้รับจ้างดูแลสวนหย่อมโดยผู้อุทธรณ์ได้รับผลประโยชน์คือส่วนต่างของค่าจ้างหลังจากที่จ่ายค่าจ้างให้นาย ข. แล้วทั้งนี้ สำนักข่าวกรองแห่งชาติไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๗ ส่วนรายการที่ ๖ ให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วนเนื่องจากมีการย้ายสถานที่ทำงานทำให้ค้นหาเอกสารพบเพียงบางส่วน ขณะนี้อยู่ระหว่างการหาเอกสารรายการที่ ๖ ส่วนที่เหลือ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย ทั้งนี้ หากสำนักข่าวกรองแห่งชาติเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนใดมีข้อความที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นได้

๒) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ เป็นคำวินิจฉัยของกรรมการสอบสวนทางวินัยแต่ละคนซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยนั้นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะต้องมีคำวินิจฉัยในภาพรวมของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย คำวินิจฉัยของกรรมการแต่ละคนจึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นคณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วย

๓) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๗ ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๓๓

๔) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ สำนักข่าวกรองแห่งชาติให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน ส่วนที่ยังไม่ได้ให้สำเนานั้นผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติชี้แจงว่ายังค้นหาเอกสารไม่พบ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์เห็นว่าสำนักข่าวกรองแห่งชาติปฏิบัติไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๒ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **พันตำรวจโท ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๔๓๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของร้อยตำรวจโท ข. ซึ่งร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ กรณีนาง ค. ภรรยาของร้อยตำรวจโท ข. ประสบอุบัติเหตุถูกรถยนต์บรรทุกเฉี่ยวชนเสียชีวิต แต่คดีไม่คืบหน้าและมีพฤติการณ์เรียกรับสินบน

ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงฯ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการได้มีคำสั่ง ที่ ๔๓๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้อยตำรวจโท ข. ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีที่ภรรยาของร้อยตำรวจโท ข. ประสบอุบัติเหตุถูกรถยนต์บรรทุกเฉี่ยวชนจนเสียชีวิต แต่คดีไม่มีความคืบหน้า และผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมเรียกรับสินบนจากร้อยตำรวจโท ข. หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ โดยประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๖.๓๔(ส)/๔๐๕๖ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปว่า หลังจากตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเรื่องที่ถูกกล่าวหา พร้อมสรุปพยานหลักฐานทั้งหมดให้ทราบแล้วและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา ต่อมาตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการได้มีคำสั่ง ที่ ๒๐๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเนื่องจากประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงคนเดิมย้ายไปดำรงตำแหน่งที่อื่น ทั้งนี้คณะกรรมการฯ ได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้สรุปผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเสนอผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้ว แต่ปัจจุบันผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการยังไม่ได้มีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่หนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ซึ่งปัจจุบันการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดมหาสารคาม เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดมหาสารคาม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งท้องถิ่นจังหวัดนครพนม ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่ ณ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยเดิมดำรงตำแหน่งท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม ได้รับผลกระทบจากคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง ประกาศรายชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ระหว่างการถูกตรวจสอบเพิ่มเติม ครั้งที่ ๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์คาดว่ากรณีที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ระงับการปฏิบัติราชการในตำแหน่งเดิมเป็นการชั่วคราวนั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากเมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคามได้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการในคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม และประธานกรรมการตรวจสอบไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนการทุจริตสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม จำนวน ๓๑ แห่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ และลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำสั่งจังหวัดมหาสารคาม ที่ ๓๒๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนการทุจริตสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม จำนวน ๓๑ แห่ง

๒. สำเนารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมสรรพเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๑

๓. สำเนาเอกสารผลการพิจารณา/ความเห็นของจังหวัดมหาสารคามที่มีต่อรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๒

๔. สำเนาคำสั่งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม ที่ ๓๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนการทุจริตสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม จำนวน ๓๑ แห่ง

๕. สำเนารายงานผลการตรวจสอบไต่สวนข้อเท็จจริง พร้อมสรรพเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการตรวจสอบไต่สวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๔

๖. สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคามในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ เฉพาะวาระการพิจารณาและมีมติเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนการทุจริตสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม จำนวน ๓๑ แห่ง

๗. บันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ตามคำสั่งจังหวัดมหาสารคาม ที่ ๓๒๔๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘

จังหวัดมหาสารคามมีหนังสือ ที่ มค ๐๐๑๗.๓/๒๖๗๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ได้พิจารณารายละเอียดการขอข้อมูลข่าวสารของราชการในแต่ละรายการของผู้ขอ ประกอบระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จังหวัดมหาสารคามพิจารณาแล้ว อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาคำสั่งจังหวัดมหาสารคาม ที่ ๓๒๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ สำเนารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งจังหวัดมหาสารคาม ที่ ๓๒๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ และสำเนาเอกสารผลการพิจารณา/ความเห็นของจังหวัดมหาสารคามที่มีต่อรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น พร้อมสรรพเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น เนื่องจากข้อมูลข่าวสารของราชการทั้ง ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการภายในของหน่วยงานของรัฐซึ่งได้มีการกำหนดชั้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ หากเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือส่งผลเสียหายต่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่หรือประโยชน์แห่งรัฐ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการทั้ง ๒ รายการ

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลหรือจัดทำของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคามหรือในฐานะสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคามเพื่อพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงจังหวัดมหาสารคามขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ จังหวัดมหาสารคามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ แจ้งว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลหรือจัดทำของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม จึงให้ยื่นคำขอต่อสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคามโดยตรง

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดมหาสารคามมีหนังสือ ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ มค ๐๐๑๗.๓/๒๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาเพื่อพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงว่า จังหวัดมหาสารคามมีคำสั่งที่ ๓๒๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่ามีการทุจริตในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓๑ แห่ง ในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม และผลคะแนนสอบตามบัญชีของมหาวิทยาลัยที่เป็นหน่วยงานกลางดำเนินการสอบแข่งขันกับผลคะแนนสอบตามบัญชีขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ตรงกัน ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าวได้รายงานผลการสอบสวนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคามโดยมีความเห็นว่าการสอบแข่งขันในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางดำเนินการจัด

สอบมีการทุจริตเกิดขึ้นจริง ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคามรับทราบรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว และเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และได้มีหนังสือรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมความเห็นและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกระทรวงมหาดไทยเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป เนื่องจากผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งท้องถิ่นจังหวัดนครพนม (อำนวยการระดับสูง) ซึ่งการดำเนินการกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงกระทำผิดวินัยถือเป็นอำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงมหาดไทย ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งที่จะต้องพิจารณาดำเนินการ ตามนัยมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๕) มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่ง ที่ ๖๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนในเรื่องดังกล่าวด้วยทางหนึ่ง ปัจจุบันการสอบสวนเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงมหาดไทยและคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมสรรพเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารผลการพิจารณา/ความเห็นของจังหวัดมหาสารคามที่มีต่อรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ากระบวนการพิจารณากรณีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัยยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของกระทรวงมหาดไทยและคณะกรรมการ ป.ป.ช. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ เกี่ยวกับฎีกาค่าซ่อมแซมรถกระเช้าไฟฟ้า

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองอำนาจเจริญ ขอคัดสำเนาฎีกาค่าซ่อมแซมรถกระเช้าไฟฟ้า (กองช่าง) หมายเลขทะเบียน ๘๐ - ๓๖๙๘ อจ. ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ และประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๙

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญมีหนังสือ ที่ อจ ๕๒๐๐๒/๔๘๐ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กรณีดังกล่าว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารเทศบาลเมืองอำนาจเจริญได้ประชุมปรึกษาหารือแล้วเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ มีมติไม่อนุญาตให้คัดสำเนาฎีกาดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีเมืองอำนาจเจริญ ขอคัดสำเนาฎีกาค่าซ่อมแซมรถกระเช้าไฟฟ้า (กองช่าง) หมายเลขทะเบียน ๘๐ - ๓๖๙๘ อจ. ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ และประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๙ แต่เทศบาลเมืองอำนาจเจริญปฏิเสธการเปิดเผย

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลเมืองอำนาจเจริญมีหนังสือ ที่ อจ ๕๒๐๐๖/๗๘๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า เหตุผลที่ปฏิเสธคำขอคัดสำเนาฎีกาค่าซ่อมแซมรถกระเช้าไฟฟ้า (กองช่าง) ตามคำร้องของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุเหตุผลในคำร้องทั่วไปว่าจะนำสำเนาฎีกาค่าซ่อมแซมรถกระเช้าไฟฟ้าดังกล่าวไปดำเนินการใด จึงยากต่อความเข้าใจว่าผู้อุทธรณ์มีวัตถุประสงค์ใด เพื่อการใด และข้อมูลที่ขอมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์หรือว่าผู้อุทธรณ์จะนำไปปกป้องส่วนได้เสียของตนในเรื่องใด ประกอบกับสำเนาฎีกาที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้างต้นปัจจุบันหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบคือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอำนาจเจริญยังไม่ได้รับการตรวจสอบแต่อย่างใด กรณีดังกล่าวคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารเทศบาลเมืองอำนาจเจริญจึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาฎีกาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ฎีกาค่าซ่อมแซมรถกระเช้าไฟฟ้า (กองช่าง) หมายเลขทะเบียน ๘๐ - ๓๖๙๘ อจ. ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ และประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐซึ่งต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองอำนาจเจริญเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการบริษัท - ได้รับผลกระทบในการยื่นเอกสารและเสนอราคาซื้อรถดับเพลิงถังน้ำในตัวชนิดผสมและฉีดโฟมอัตโนมัติ ขนาด ๖ ล้อ ความจุไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ ลิตร พร้อมอุปกรณ์จำนวน ๑ คัน ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ จากเทศบาลเมืองหนองสำโรง จึงมีหนังสือ ที่ ซี.พี.แอล. ๐๐๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของบริษัท - พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานีมีหนังสือ ที่ อด ๐๐๒๓.๔/๒๙๐ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กรณีนาย ข. กรรมการผู้จัดการ บริษัท - ร้องเรียนการประกาศประกวดราคาซื้อรถดับเพลิงของเทศบาลเมืองหนองสำโรงนั้น ในขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบกับหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ (๒) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่อาจจัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของบริษัท - พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง แต่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานีมีหนังสือ ที่ อด ๐๐๒๓.๔/๕๓๖ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร พร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า จังหวัดอุดรธานีได้รับหนังสือจากนาย ข. กรรมการผู้จัดการ บริษัท - ร้องเรียนกรณีเทศบาลเมืองหนองสำโรงประกาศประกวดราคาซื้อรถดับเพลิง จำนวน ๑ คัน งบประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้กำหนดราคาขายเอกสารประกวดราคาซึ่งมีราคาแพงเกินสมควร ทำให้เป็นอุปสรรคกับผู้ขายรายอื่น ๆ มีการกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและเงื่อนไขล็อคสเปคอุปกรณ์เครื่องสูบน้ำ เอื้อประโยชน์ให้กับผู้ขายเพียงบางรายเท่านั้น จังหวัดจึงได้มีหนังสือถึงเทศบาลเมืองหนองสำโรงให้ชี้แจงข้อเท็จจริงตามประเด็นที่ร้องเรียนและมีหนังสือแจ้งนาย ข. มาให้ปากคำเพิ่มเติม ซึ่งเทศบาลเมืองหนองสำโรงได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงให้จังหวัดทราบ และนาย ข. ได้มาให้ปากคำเพิ่มเติมแล้ว ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของนาย ข. กรรมการผู้จัดการ บริษัท - เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบจากการร้องเรียนดังกล่าว สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานีพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการตรวจสอบเอกสารหลักฐานและทำความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ประกอบกับหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจจัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวให้กับผู้อุทธรณ์ได้ ซึ่งกรณีร้องเรียนดังกล่าวเป็นการร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลเมืองหนองสำโรง ซึ่งเมื่อเทศบาลเมืองหนองสำโรงได้รับทราบข้อร้องเรียนแล้วเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลไม่ถูกต้อง ก็ได้ยกเลิกประกาศประกวดราคาดังกล่าว และได้ดำเนินการจัดทำประกาศใหม่ ผู้อุทธรณ์ในฐานะกรรมการผู้จัดการ บริษัท - ชอบที่จะเข้าเสนอราคาให้เทศบาลเมืองหนองสำโรงพิจารณาได้ และยังไม่ถือว่าได้รับผลกระทบจากการยกเลิกประกาศจัดซื้อรถดับเพลิงแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือร้องเรียนของบริษัท - เป็นข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเทศบาลเมืองหนองสำโรงได้มีการยกเลิกการประกาศประกวดราคาดังกล่าว และได้ดำเนินการจัดทำประกาศประกวดราคาใหม่ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานซึ่งต้องโปร่งใส และตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของ

เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเชียงยืน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม เกี่ยวกับการจ่ายเงินโบนัส

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลเชียงยืน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนายกเทศมนตรีตำบลเชียงยืน มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบล เชียงยืน เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. มติคณะกรรมการจ่ายเงินโบนัสเทศบาลตำบลเชียงยืน ปี ๒๕๕๑

๒. คำสั่งให้จ่ายเงินโบนัส ปี ๒๕๕๑

๓. คำสั่งระงับการจ่ายเงินโบนัส ปี ๒๕๕๑ ของนาย ข. และนาง ค.

๔. คำสั่ง กจท. ให้จ่ายเงินโบนัส ปี ๒๕๕๑ และปี ๒๕๕๒

๕. หลักฐานการจ่ายเงินโบนัส ปี ๒๕๕๒ ของนาย ข. และนาง ค.

เทศบาลตำบลเชียงยืนมีหนังสือ ที่ มค ๕๒๓๐๑/๑๗๔ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กระทบต่อบุคคลที่ได้รับมติคณะกรรมการและคำสั่งดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนายกเทศมนตรีตำบล

เชียงยืน มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายและการระงับการจ่ายเงินโบนัสของเทศบาลตำบลเชียงยืนในช่วงเวลาที่ผู้อุทธรณ์เป็นนายกเทศมนตรีตำบลเชียงยืน แต่เทศบาลตำบลเชียงยืนปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลเชียงยืนมีหนังสือ ที่ มค ๕๒๓๐๑/๒๘๔ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนแล้ว การเปิดเผยออกไปจะไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือเอกชน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ มติคณะกรรมการจ่ายเงินโบนัสเทศบาลตำบลเชียงยืน ปี ๒๕๕๑ คำสั่งให้จ่ายเงินโบนัส ปี ๒๕๕๑ คำสั่งระงับการจ่ายเงินโบนัส ปี ๒๕๕๑ ของนาย ข. และนาง ค. คำสั่ง กจท. ให้จ่ายเงินโบนัส ปี ๒๕๕๑ และปี ๒๕๕๒ และหลักฐานการจ่ายเงินโบนัส ปี ๒๕๕๒ ของนาย ข. และนาง ค. เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินโบนัส ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงยืนในขณะนั้น เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาการจ่ายเงินโบนัสและระงับการจ่ายเงินโบนัสดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลเชียงยืนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็ง อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็ง อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวอีสาน ประจำจังหวัดอุบลราชธานี มีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็ง เพื่อขอสำเนาฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณ จำนวน ๑๖ รายการ ได้แก่

๑. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล. หมู่ที่ ๓ บ้านหนองบั่ว ปี ๒๕๕๗

๒. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านหนองบำ หมู่ที่ ๑๑ ปี ๒๕๕๗

๓. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านฟ้าห่วน หมู่ที่ ๔ ปี ๒๕๕๗

๔. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านแก่งเค็ง หมู่ที่ ๑๒ ปี ๒๕๕๗

๕. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านตาดโตน หมู่ที่ ๗ (คุ้มพรสวรรค์) ปี ๒๕๕๗

๖. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านดงตาหวาน หมู่ที่ ๑๓ ปี ๒๕๕๗

๗. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านขุมคำ หมู่ที่ ๙ ปี ๒๕๕๗

๘. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล. บ้านแก่งเค็ง หมู่ที่ ๑ (คุ้มสายดำ) หมู่ที่ ๓ ปี ๒๕๕๗

๙. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล. บ้านแก่งเค็ง หมู่ที่ ๑ (คุ้มสายดำ) หมู่ที่ ๔

๑๐. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล. บ้านแก้งกกก่อ หมู่ที่ ๖ (คุ้มหัวบ้าน)

๑๑. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล. บ้านแก้งกกก่อ หมู่ที่ ๖ (คุ้มกลางบ้าน)

๑๒. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล. สายทาง บ้านแก้งกกก่อ หมู่ที่ ๖ ถึงถนน ๔ เลน หมายเลข ๑๐๓๘

๑๓. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล. สายทาง บ้านแก้งกกก่อ ถึงบ้านขุมคำ หมู่ที่ ๙ ปี ๒๕๕๘

๑๔. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการปรับปรุงศาลาประชาคม บ้านหนองบ่า หมู่ที่ ๑๑ ปี ๒๕๕๘

๑๕. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการซ่อมแซมฝายน้ำล้น บ้านหนองลุมพุก หมู่ที่ ๕ ปี ๒๕๕๘

๑๖. ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านฟ้าห่วน หมู่ที่ ๔ ไปบ้านขุมคำ (คุ้มแก้วมณี) ปี ๒๕๕๘

องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งมีหนังสือ ที่ อบ ๗๑๕๐๑/๒๙๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเอกสารฎีกาทั้ง ๑๖ โครงการได้ แต่ไม่อนุญาตในการทำสำเนาเอกสาร เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าว อีกทั้ง เกรงว่าจะกระทบสิทธิของคู่สัญญา เพราะมีเอกสารส่วนบุคคลและนิติบุคคลประกอบในฎีกา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็ง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งเพื่อนำไปทำข่าว เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งมีหนังสือ ที่ อบ ๗๑๕๐๑/๔๔๖ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาพร้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปทำข่าว เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีเอกสารหรือสำเนาบัตรประจำตัวของนักข่าวที่แสดงตนถึงการปฏิบัติหน้าที่ในการขอข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด และองค์การบริหารส่วน

ตำบลแก่งเค็ง ได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามคำขอแล้วพบว่า มีข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๕ เท่านั้น ส่วนรายการที่ ๑๖ ฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านฟ้าห่วน หมู่ที่ ๔ ไปบ้านขุมคำ (คุ้มแก้วมณี) ปี ๒๕๕๘ ไม่ปรากฏชื่อโครงการนี้และไม่มีฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งแต่อย่างใด ประกอบกับในเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงินดังกล่าวมีเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องและมีรายละเอียดจำนวนมาก โดยผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุถึงขอบเขต และจำนวนรายการของเอกสารในแต่ละฎีกาให้ชัดเจน รวมทั้งเอกสารในฎีกาเบิกจ่ายเงินมีเอกสารเกี่ยวกับบุคคลและนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญาในแต่ละโครงการ ซึ่งหากให้สำเนาเอกสารอาจกระทบสิทธิของคู่สัญญาดังกล่าว นอกจากนี้ เอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงินถือเป็นเอกสารที่เกี่ยวกับงบประมาณ การเบิกจ่าย การเงินและการพัสดุ ซึ่งหน่วยงานจะต้องจัดเก็บไว้เพื่อรับการตรวจสอบจากหน่วยตรวจสอบที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งจึงได้พิจารณาให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเอกสารฎีกาได้แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐซึ่งต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ เว้นแต่ สำเนาบัตรประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นั้น ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้ อนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเค็งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ สำเนาบัตรประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับผลการพิจารณาผู้ชนะการเสนอราคา

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดกำแพงเพชร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิวพรศุภฤกษ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร เพื่อขอข้อมูลผลการพิจารณาผู้ชนะการเสนอราคาโครงการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมี ตามประกาศลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ทั้ง ๒ โครงการ จังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ที่ กพ ๐๐๐๙/๓๐๙๓ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากอยู่ระหว่างพิจารณา ผลการอุทธรณ์คัดค้านผู้ชนะการเสนอราคา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับประโยชน์ทางการค้าและการที่ยังไม่เปิดเผยเป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของผู้เสนอราคา รายอื่น ตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถที่จะให้ข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ขอได้ เนื่องจากการจัดซื้อปุ๋ยเคมีทั้ง ๒ โครงการ ยังไม่แล้วเสร็จ ยังไม่มีผู้ได้รับคัดเลือกในการซื้อ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมการประกวดราคาโครงการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมีของจังหวัดกำแพงเพชรทั้ง ๒ โครงการ มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาผู้ชนะการเสนอราคาของทั้ง ๒ โครงการ ต่อมามีการยกเลิกการประกวดราคาในครั้งดังกล่าว และมีการประกวดราคาครั้งใหม่

ในชั้นพิจารณา จังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กพ ๐๐๐๙/๔๓๕๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า จังหวัดกำแพงเพชรได้ประกาศประกวดราคาซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมี โดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) โครงการที่ ๑ จัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมี จำนวน ๘๘๖,๔๘๘ กิโลกรัม ประกาศ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘

และโครงการที่ ๒ จัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมี จำนวน ๓๗๗,๐๔๙ กิโลกรัม ประกาศ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมเสนอราคาทั้ง ๒ โครงการ คณะกรรมการพิจารณาผลเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร และประกาศผู้ชนะการเสนอราคา ทั้ง ๒ โครงการซึ่งได้แก่ บริษัท พืชเจริญ จำกัด ซึ่งมีผู้คัดค้านผลการพิจารณาทั้ง ๒ โครงการ ผลปรากฏว่าผู้ชนะการเสนอราคามีคุณสมบัติไม่ถูกต้องตามประกาศประกวดราคา จึงมีการแจ้งเปลี่ยนแปลงผลการพิจารณาผู้ชนะการเสนอราคา โครงการที่ ๑ จากบริษัท พืชเจริญ จำกัด เป็นชุมนุมร้านสหกรณ์แห่งประเทศไทย จำกัด และโครงการที่ ๒ จากบริษัท พืชเจริญ จำกัด เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดดาวทองการเกษตร ต่อมามีผู้คัดค้านผลการพิจารณาดังกล่าวเช่นกัน โดยคณะกรรมการพิจารณาผลได้ตรวจสอบหนังสืออุทธรณ์คัดค้านและประกาศประกวดราคาดังกล่าวแล้วพบว่าประกาศประกวดราคาในครั้งนี้ไม่ได้ระบุ เงื่อนไข หนังสือ หรือเอกสารรับรองผลงานการซื้อขายว่าเป็นผลงานประเภทใดตามเอกสารประกาศเสนอราคาส่วนที่ ๒ ซึ่งไม่ตรงกับเจตนาในการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมี ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขันเห็นสมควรยกเลิกการประกวดราคาจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมีทั้ง ๒ โครงการ จังหวัดกำแพงเพชรได้ประกาศยกเลิกรายชื่อผู้ชนะการเสนอราคา และได้ประกาศประกวดราคาซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมี โดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ทั้ง ๒ โครงการ

ในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้น ยังอยู่ในขั้นตอนการให้บริษัท/ห้าง/ร้านคัดค้านผลการพิจารณาเปลี่ยนแปลงผู้ชนะการเสนอราคาทั้ง ๒ โครงการ และมีผู้คัดค้านหลายราย และที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเมื่อมีการประกวดราคาครั้งใหม่แล้วจึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับประโยชน์ทางการค้าแต่อย่างใดนั้น ในขณะที่จังหวัดกำแพงเพชรยังไม่ได้คู่สัญญาในการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมีทั้ง ๒ โครงการ และไม่สามารถทราบได้ว่าจะมีบริษัท/ห้าง/ร้าน ใดเข้ามาประกวดราคาในครั้งใหม่ อาจจะมีผู้เสนอราคาที่เคยแข่งขันกับผู้อุทธรณ์ในครั้งก่อนเข้ามาเสนอราคาในครั้งใหม่หรือไม่ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียจะได้เปรียบผู้เสนอราคารายอื่นซึ่งเคยเสนอราคามาแล้ว ปัจจุบันการประกวดราคาจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมี ทั้ง ๒ โครงการ ได้คู่สัญญาและมีการส่งมอบปุ๋ยอินทรีย์เคมีเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถเปิดเผยข้อมูลได้ทั้ง ๒ โครงการ และผู้อุทธรณ์สามารถขอดูได้จากสรุปผลการดำเนินการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ผลการพิจารณาผู้ชนะการเสนอราคา โครงการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมี ตามประกาศลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ทั้ง ๒ โครงการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) ประกอบประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชน

ตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดกำแพงเพชรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมศุลกากร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งนักวิชาการศุลกากรชำนาญการ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารในกรมศุลกากร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ตามประกาศ อ.ก.พ.กรมศุลกากร ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรแต่งตั้ง ตามคำสั่ง อ.ก.พ.กรมศุลกากร ที่ ๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ นั้น ประกอบด้วยบุคคลใดบ้าง

๒. คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรแต่งตั้งนั้น ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเหตุผลการให้คะแนนบุคคลตามองค์ประกอบในการคัดเลือกตามข้อ ๓ (๑) และข้อ ๓ (๒) ตามประกาศ อ.ก.พ.กรมศุลกากร ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่อง รับสมัครข้าราชการเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ในแต่ละองค์ประกอบไว้หรือไม่ อย่างไร

๓. คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรแต่งตั้งนั้น ได้พิจารณาให้คะแนนของผู้อุทธรณ์ ตามองค์ประกอบการคัดเลือก ตามข้อ ๓ (๑) และข้อ ๓ (๒) ตามประกาศ อ.ก.พ.กรมศุลกากร ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่อง รับสมัครข้าราชการเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ในแต่ละ

องค์ประกอบได้เท่าใด เพราะเหตุใดและมีเหตุผลประกอบการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบหรือไม่ อย่างไร ขอทราบเป็นคะแนนของแต่ละกรรมการคัดเลือกที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรแต่งตั้ง และผลสรุปรวมคะแนนทั้งหมดที่คณะกรรมการคัดเลือกที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรแต่งตั้ง

๔. รายงานผลการพิจารณาคัดเลือกพร้อมทั้งเหตุผลในการพิจารณาต่ออธิบดีเพื่อเสนอปลัดกระทรวงการคลังพิจารณาให้ความเห็นชอบ ของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรแต่งตั้งตามข้อ ๒.๒ (๕) ตามประกาศ อ.ก.พ.กรมศุลกากร ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ

๕. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสัมภาษณ์มีกี่คณะ แต่ละคณะประกอบด้วยบุคคลใดมีอำนาจหน้าที่อย่างไร อาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบใด

กรมศุลกากรมีหนังสือ ที่ ลับ กค ๐๕๑๖(ส)/ล ๑๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ ส่วนรายการที่ ๓ เปิดเผยเฉพาะผลคะแนนของผู้อุทธรณ์ในแต่ละองค์ประกอบที่ได้รับการประเมินจากกรรมการคัดเลือกแต่ละท่านโดยไม่เปิดเผยชื่อกรรมการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ได้รับคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกดังกล่าว แต่กรมศุลกากรได้ปฏิเสธเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บางส่วน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔

ในชั้นพิจารณา กรมศุลกากรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖/๖๖๘๔ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ ได้แก่

๑. ให้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารในกรมศุลกากร และกรมศุลกากรเปิดเผยชื่อกรรมการว่าผู้ใดคือกรรมการผู้ให้คะแนนคนที่ ๑ และผู้ใดคือกรรมการผู้ให้คะแนน

คนที่ ๒ ตามที่กล่าวอ้างและแจ้งให้ทราบผลสรุปรวมทั้งหมดที่คณะกรรมการคัดเลือกที่ อ.ก.พ. กรมศุลกากรแต่งตั้ง พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาเกี่ยวกับการให้คะแนน นั้น ขอชี้แจงว่า ตามหนังสือคำขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ ได้ขอทราบรายละเอียดว่า “คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่ อ.ก.พ. กรมศุลกากรแต่งตั้งนั้น ได้พิจารณาให้คะแนนของผู้อุทธรณ์ ตามองค์ประกอบการคัดเลือกตามข้อ ๓ (๑) และข้อ ๓ (๒) ตามประกาศ อ.ก.พ.กรมศุลกากร ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่อง รับสมัครข้าราชการเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ในแต่ละองค์ประกอบได้เท่าใด เพราะเหตุใดและมีเหตุผลประกอบการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบหรือไม่ อย่างไร ขอทราบเป็นคะแนนของแต่ละกรรมการคัดเลือกที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรแต่งตั้ง และผลสรุปรวมคะแนนทั้งหมดที่คณะกรรมการคัดเลือกที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรแต่งตั้ง” โดยมิได้ร้องขอให้เปิดเผยชื่อกรรมการคัดเลือกแต่อย่างใด ซึ่งสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมศุลกากร ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กค ๐๕๑๖(ส)/ล ๑๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับผลคะแนนของผู้อุทธรณ์ในแต่ละองค์ประกอบที่ได้รับการคัดเลือกจากกรรมการคัดเลือกแต่ละท่าน รวมทั้งผลคะแนนรวมให้ผู้อุทธรณ์ทราบตรงตามคำร้องขอโดยละเอียดและครบถ้วนทุกประการแล้ว การที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยชื่อกรรมการ พร้อมทั้งให้จัดส่งสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้คะแนน ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ที่ไม่ตรงตามที่เคยร้องขอไว้ อุทธรณ์ข้อนี้จึงเป็นการใช้สิทธิที่มิได้เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้

๒. ให้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารในกรมศุลกากร และกรมศุลกากรเปิดเผยและส่งสำเนารายงานผลการพิจารณาคัดเลือกและเหตุผลในการพิจารณาที่คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรแต่งตั้งเสนออธิบดี นั้น ขอชี้แจงว่า เนื่องจากผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่เสนอต่ออธิบดี มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเพื่อใช้อำนาจในการบริหารทรัพยากรบุคคลของหัวหน้าส่วนราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด และเมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของคณะกรรมการคัดเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของกรมศุลกากร เปรียบเทียบกับประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว แม้การพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้เสนอผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษจะดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้อาจส่งผลให้เกิดการเปรียบเทียบ โต้แย้ง ดูหมิ่น ถากถางความคิดของผู้อื่น จนอาจเกิดความแตกแยกในหมู่ข้าราชการ เกิดการวิพากษ์วิจารณ์บุคคลอื่นในเรื่องที่ไม่ตรงตามข้อเท็จจริง รวมถึงการกล่าวร้ายให้โทษแก่กัน

และอาจส่งผลเสียต่อผู้ได้รับการคัดเลือก รวมทั้งระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กรในภาพรวมได้ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารในกรมศุลกากร จึงมีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผยทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะส่วนที่ปกปิด และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยรายชื่อกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนนแต่ละท่าน จึงไม่กระทบต่อการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาคัดเลือกและการทำหน้าที่ของกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนนก็เป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ และทำให้ผู้ถูกประเมินมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ สำหรับรายงานผลการพิจารณาคัดเลือกและเหตุผลในการพิจารณาที่คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรแต่งตั้งเสนออธิบดี เมื่อกรมศุลกากรได้คัดเลือกข้าราชการ จำนวน ๖๖ ราย เพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษแล้ว การเปิดเผยน่าจะก่อให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกของกรมศุลกากร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมศุลกากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๐/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับสำนวนการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **พลตำรวจเอก ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา)ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการดำเนินการทางวินัย พลตำรวจโท ข. กับพวกทั้งหมด พร้อมทั้งการพิจารณามีความเห็นของกองวินัย ตลอดจนการพิจารณาสั่งการยุติเรื่องของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๑๗๒๔ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง กองตรวจราชการ ๙ สำนักงานจเรตำรวจ เป็นหน่วยงานเจ้าของเอกสารได้กำหนดชั้นความลับไว้ และไม่ได้ปลดชั้นความลับ ส่วนการพิจารณามีความเห็นของกองวินัย ตลอดจนการพิจารณาสั่งการยุติเรื่องของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติว่า พลตำรวจโท ข. กับพวกรวม ๔ คน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต เพื่อช่วยเหลือพันตำรวจเอก ข.

ให้พ้นความผิดทางวินัย ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ยุติเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอสำนวนการดำเนินการทางวินัยในเรื่องดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อได้รับการร้องเรียนจากผู้อุทธรณ์ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งมอบหมายให้สำนักงานจเรตำรวจ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาว่ามีมูลที่ควรจะกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยเพื่อทำการสืบสวนต่อไปหรือไม่อย่างไร ซึ่งจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากพยานเอกสาร และพยานบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ พบว่าข้อกล่าวหายังไม่มีมูลที่จะรับฟังได้ว่า พลตำรวจโท ข. กับพวก กระทำผิดตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ และได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอสำนวนการดำเนินการทางวินัยในเรื่องดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ กองวินัยโดยคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลข่าวสารที่กองตรวจราชการ ๙ สำนักงานจเรตำรวจ กำหนดชั้นความลับไว้ จึงได้แจ้งสอบถามไปยังกองตรวจราชการ ๙ สำนักงานจเรตำรวจ และได้รับแจ้งกลับมาว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังไม่ได้ปลดชั้นความลับ กองวินัยโดยคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารจึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนเอกสารการพิจารณามีความเห็นของกองวินัย และการพิจารณาสั่งการยุติเรื่องของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้เช่นเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการดำเนินการทางวินัย พลตำรวจโท ข. กับพวก รวมทั้งการพิจารณามีความเห็นของกองวินัย และการพิจารณาสั่งการยุติเรื่องของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จากคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรณีการร้องเรียนดังกล่าวผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง และจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าไม่มีมูลตามข้อกล่าวหา จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ดังนั้น จึงไม่มีการดำเนินการทางวินัย ข้อมูลที่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีเพียงสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์

ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนได้ทราบจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้องเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้ ส่วนข้ออ้างที่ว่าข้อมูลตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีการประทับตราชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็เป็นเพียงวิธีการปฏิบัติราชการในการรักษาความลับของทางราชการมิให้รั่วไหล เมื่อคณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ย่อมมีผลในการยกเลิกชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้องเรียนให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม
ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึง ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. รายงานการประชุม การพิจารณา มติ ฯลฯ ที่ได้ประชุมพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนจนถึงปัจจุบัน

๒. สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากมหาวิทยาลัยฯ บ้างหรือไม่ ถ้ามีขอสำเนาเอกสารที่มหาวิทยาลัยฯ ชี้แจงต่อสำนักงาน ป.ป.ช. และหรือเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. บันทึกไว้

๓. เนื่องจากเอกสารเรื่องร้องเรียนต้นฉบับได้ถูกน้ำท่วมเสียหายหมดเมื่อปี ๒๕๕๔ จึงขอถ่ายสำเนาเอกสารทั้งหมดที่ผู้อุทธรณ์ส่งให้สำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๒๔๒๖ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วมีมติให้มอบเฉพาะสำเนามติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๒๙๕ – ๔๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ เรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๓๔๑๒๓๓๘ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดรายละเอียดข้อเท็จจริงที่เกี่ยวพันกับเรื่องอื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ร้องเรียนกล่าวหาอธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ สำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ พื้นที่ ๑ กรรมการและสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำกัด ว่า ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบด้วยกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อกล่าวหาพร้อมพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งให้แล้วมีมติว่า ไม่ใช่การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในการยุติธรรม ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะรับไว้พิจารณา และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๐๗๐๖ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอประกอบด้วย รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๒๔๒๖ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ สำหรับสำเนาเอกสารที่มหาวิทยาลัยฯ ชี้แจงต่อสำนักงาน ป.ป.ช. และหรือเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. บันทึกไว้ นั้น ไม่มีเอกสารรายการนี้ เนื่องจาก ไม่มีการขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานอื่นๆ เป็นการพิจารณาตามเอกสารที่มีอยู่ที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งให้ ไม่มีการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ส่วนเอกสารเรื่องร้องเรียนต้นฉบับของผู้อุทธรณ์ที่ยื่นต่อสำนักงาน ป.ป.ช. นั้น สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ขัดข้องที่จะเปิดเผยต่อผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์เอง แต่ในคำขอข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ นั้น ไม่ปรากฏคำขอข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้ประชุมพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนจนถึงปัจจุบัน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๒๔๒๖ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย สำหรับข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยฯ ชี้แจงต่อสำนักงาน ป.ป.ช. และหรือเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. บันทึกไว้ นั้น สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งว่า ไม่มีเอกสารรายการนี้ เนื่องจาก เป็นการพิจารณาตามเอกสารที่มีอยู่ที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งให้ ไม่มีการขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานอื่นๆ หรือแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ผู้อุทธรณ์จึงอาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ได้ต่อไป ส่วนข้อมูลข่าวสารเอกสารเรื่องร้องเรียนต้นฉบับของผู้อุทธรณ์ที่ยื่นต่อสำนักงาน ป.ป.ช. นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์มิได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. และไม่ปรากฏคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ

บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารในส่วนที่มหาวิทยาลัยฯ ชี้แจงต่อสำนักงาน ป.ป.ช. และหรือเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. บันทึกไว้ ได้ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับการขอใช้น้ำประปา

ผู้อุทธรณ์ : **ร้อยโท ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **การประปาส่วนภูมิภาคสาขาพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยโท ก. ผู้อุทธรณ์ ผู้รับมอบอำนาจจากนางสาว ข. ให้ดำเนินการเกี่ยวกับการขอใช้น้ำประปาจากการประปาส่วนภูมิภาคสาขาพยุหะคีรี โดยเจ้าหน้าที่การประปาส่วนภูมิภาคพยุหะคีรีแจ้งว่าต้องใช้หนังสือรับรองจากองค์การบริหารส่วนตำบลพยุหะเพื่อประกอบหลักฐานการขอใช้น้ำประปา ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องขอจากองค์การบริหารส่วนตำบลพยุหะเพื่อขอหนังสือรับรองดังกล่าวแล้ว แต่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพยุหะไม่ออกหนังสือรับรองให้โดยแจ้งว่าไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการออกหนังสือรับรองดังกล่าว และขอระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องของการประปาที่ให้อำนาจให้กระทำการได้ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้จัดการการประปาส่วนภูมิภาคสาขาพยุหะคีรี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำร้องที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นต่อสำนักงานการประปาพยุหะคีรี เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ชุด

๒. ระเบียบเกี่ยวกับการขอใช้น้ำประปา

๓. สำเนาการอนุญาตให้ใช้น้ำประปารายห้องเช่าจำนวน ๙ ห้อง หมู่ที่ ๙ ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๑ ชุด

การประปาส่วนภูมิภาคสาขาพยุหะคีรีมีหนังสือ ที่ มท ๕๕๑๒๐-๑๔/๔๙๙ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า สำเนาอนุญาตให้ใช้น้ำประปาของห้องเช่า ๙ ห้อง ไม่สามารถจัดให้ได้ เนื่องจากเป็นกรณีการขอข้อมูลส่วนบุคคลอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐ ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงการประปาส่วนภูมิภาคสาขาพยุหะคีรี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่การประปาส่วนภูมิภาคสาขาพยุหะคีรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย การประปาส่วนภูมิภาคสาขาพยุหะคีรี มีหนังสือ ที่ มท ๕๕๑๒๐-๑๔/๖๔๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร พร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า

๑. มาตรา ๑๑ ประชาชนทั่วไปสามารถขอข้อมูลกับหน่วยงานของรัฐได้ เว้นแต่จะเป็นข้อมูลที่ห้ามไม่ให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ ซึ่งกรณีนี้รายการที่ ๑ – ๒ สามารถจัดให้ได้

๒. รายการที่ ๓ เป็นกรณีการขอข้อมูลส่วนบุคคลอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐ ไม่สามารถจัดให้ได้ ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน ตามมาตรา ๒๔

ทั้งนี้ ร้อยโท ก. ได้ชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการติดตั้งมาตรน้ำ ตามที่แจ้งความประสงค์ไว้ และการประปาส่วนภูมิภาคสาขาหยุหะคีรีได้ดำเนินการติดตั้งมาตรน้ำให้เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำเนาการอนุญาตให้ใช้น้ำประปารายห้องเช่าจำนวน ๙ ห้อง หมู่ที่ ๙ ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ของบุคคลอื่น ซึ่งประกอบด้วยแบบคำขอใช้น้ำประปา สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และหนังสือรับรองขององค์การบริหารส่วนตำบลพยุหะเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตใช้น้ำประปาส่วนภูมิภาคสาขาพยุหะคีรี ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใส ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน เลขที่ประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลอื่น การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การประปาส่วนภูมิภาคสาขาพยุหะคีรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน เลขที่ประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลอื่น ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการประปาส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับผลการพิจารณา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **การประปาส่วนภูมิภาค**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัดจุฑาทิพย์ พรอพเพอร์ตี้ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค เพื่อขอข้อมูลข่าวสารผลการพิจารณาเกี่ยวกับโครงการวางท่อส่งน้ำดิบขนาด ๕๐๐ มิลลิเมตร ความยาว ๘,๐๐๐ เมตร พร้อมระบบงานสูบน้ำ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. ผลการพิจารณาของการประปาส่วนภูมิภาคในกรณีที่ห้างฯ ได้มีหนังสือเร่งรัดการส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ กภป.ข.๓./๒๙๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

๒. ผลการพิจารณาของการประปาส่วนภูมิภาคจากการที่การประปาส่วนภูมิภาคเป็นฝ่ายผิดสัญญาจ้าง เนื่องจากไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดจุฑาทิพย์ พรอพเพอร์ตี้ เพื่อเข้าดำเนินการก่อสร้างโครงการดังกล่าวจนล่วงพ้นกำหนดเวลาก่อสร้างตามสัญญา ทำให้ห้างฯ ได้รับความเสียหาย ทั้งกรณีการสอบสวนการปฏิบัติงานหรือละเลยการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ และกรณีที่การประปาส่วนภูมิภาคต้องรับผิดชำระเงินค่าความเสียหายให้แก่ห้างฯ เป็นจำนวนเงิน ๓๙,๖๓๘,๒๕๗ บาท

การประปาส่วนภูมิภาค มีหนังสือ ที่ มท ๕๕๔๒๐/๑๓๙๘ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของการประปาส่วนภูมิภาคในการดำเนินการจัดจ้างดังกล่าว อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นคู่สัญญากับการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ เพื่อก่อสร้างโครงการวางท่อส่งน้ำดิบขนาด ๕๐๐ มิลลิเมตร ความยาว ๘,๐๐๐ เมตร พร้อมระบบงานสูบน้ำ แต่มีปัญหาในการส่งมอบพื้นที่ก่อสร้าง ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารผลการพิจารณาเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว แต่การประส่วนภูมิภาคปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา การประปาส่วนภูมิภาค มีหนังสือ ที่ มท ๕๕๔๐๑-๑/๓๘๔๖ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้แทนการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ ได้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขณะนี้อยู่ระหว่างรอผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ซึ่งผลเป็นประการใดการประปาส่วนภูมิภาคจะได้ดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ห้างหุ้นส่วนจำกัดจุฑาทิพย์พรอพเพอร์ตี้ ได้ยื่นฟ้องการประปาส่วนภูมิภาคที่ศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขดำที่ ๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโครงการวางท่อส่งน้ำดิบ ขนาด ๕๐๐ มิลลิเมตร ความยาว ๘,๐๐๐ เมตร พร้อมระบบงานสูบน้ำ ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน แม้จะยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้นแต่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับจ้างซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรได้รับทราบผลการพิจารณาและกระบวนการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าว เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การประปาส่วนภูมิภาคเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลพนา อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลพนา อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัดพนาทรัพย์ทวีพาณิชย์ มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารการตกลงราคาโครงการก่อสร้างถนน คสล. ภายในหมู่บ้านดอนขวัญ ทั้ง ๒ โครงการ และเอกสารการตกลงราคาโครงการก่อสร้างถนน คสล. ภายในหมู่บ้านสายเหนือ หมู่ที่ ๑๐ บ้านคึมใหญ่ ตำบลพนา อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ รวมทั้ง ๓ โครงการ

๒. ใบคำสั่งจัดซื้อจัดจ้าง

๓. ใบเสนอราคาพร้อมเอกสารประกอบการยื่นซองของร้านที่เสนอราคา

๔. ประกาศผู้ชนะเสนอราคา ใบเสนอขอจัดจ้าง สัญญาจ้าง

๕. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง

องค์การบริหารส่วนตำบลพนามีหนังสือ ที่ อจ ๗๓๘๐๒/๕๕๐ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ในการจัดซื้อจัดจ้างด้วยวิธีตกลงราคาดังกล่าว ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้เสนอราคา และมิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียแต่ประการใด อีกทั้ง เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ดังนั้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมา

และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการก่อสร้างถนน คสล. ขององค์การบริหารส่วนตำบลพนา จำนวน ๓ โครงการ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลพนาปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลพนามีหนังสือ ที่ อจ ๗๓๘๐๑/๘๒๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาพร้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอมีข้อมูลส่วนบุคคลค่อนข้างมาก และกระทบความเป็นส่วนตัวของบุคคล บรรดาชื่อ ชื่อร้าน เลขหมาย รหัส หากเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วจะเป็นการกระทบสิทธิและข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวปราศจากความยินยอมจากเจ้าของร้านที่ร่วมเสนอราคา ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ เอกสารการตกลงราคาโครงการก่อสร้างถนน คสล. ภายในหมู่บ้านดอนขวัญทั้ง ๒ โครงการ และเอกสารการตกลงราคาโครงการก่อสร้างถนน คสล. ภายในหมู่บ้านสายเหนือ หมู่ที่ ๑๐ บ้านคึมใหญ่ ตำบลพนา อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ รวมทั้ง ๓ โครงการ ใบคำสั่งจัดซื้อจัดจ้าง ใบเสนอราคาพร้อมเอกสารประกอบการยื่นซองของร้านที่เสนอราคา ประกาศผู้ชนะเสนอราคา ใบเสนอขอจัดจ้าง สัญญาจ้าง และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานซึ่งต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ได้แก่ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลพนาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลดงมะดะ จังหวัดเชียงราย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลดงมะดะ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการจัดทำป้ายเฉลิมพระเกียรติในหลวงหน้าสำนักงานและปากทางแม่สรวยทั้งหมด ปี ๒๕๕๙

๒. ฎีกาและโครงการจัดทำป้ายยินดีต้อนรับเทศบาลตำบลดงมะดะ ปี ๒๕๕๙

เทศบาลตำบลดงมะดะมีหนังสือ ที่ ชร ๕๖๕๐๑/๑๐๐ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ไม่มีรายละเอียดการนำข้อมูลเอกสารไปใช้เพื่อดำเนินการอย่างไร ฎีกาเบิกจ่ายเงินเป็นประเภทข้อมูลข่าวสารด้านการเงินและเป็นความลับ ซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ และอาจจะกระทบสิทธิคู่สัญญาตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลด้านการบริหารงบประมาณฯ ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิในฐานะสมาชิกสภาเทศบาลในการยื่นกระทู้ต่อที่ประชุมสภาฯ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อให้ผู้บริหารได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ตามระเบียบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลดงมะดะและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลดงมะดะ มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณของเทศบาลตำบลดงมะดะ จำนวน ๒ โครงการ แต่เทศบาลตำบลดงมะดะปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลดงมะดะชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ในการขอฎีกาเบิกจ่ายทั้ง ๒ โครงการ หากเทศบาลฯ เปิดเผยข้อมูลแล้วผู้อุทธรณ์นำไปโฆษณาหรือเปรียบเทียบร้านค้า ก็อาจส่งผลกระทบกับคู่สัญญาได้ เทศบาลฯ จึงประสานให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบและตรวจดูสำเนาฎีกาเบิกจ่ายดังกล่าว แต่ผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเข้าตรวจดู เทศบาลฯ เห็นว่าฎีกาเบิกจ่ายเงินเป็นข้อมูลข่าวสารลับ ซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่สัญญา เพราะในข้อมูลข่าวสารมีรายละเอียดเกี่ยวกับหมายเลขบัตรประชาชน วันเดือนปีเกิด ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลฯ มีสิทธิยื่นกระทู้ถามทั่วไปหรือกระทู้ถามด่วนเกี่ยวกับข้อเท็จจริงรายละเอียดการจัดทำโครงการฯ งบประมาณการเบิกจ่าย และผู้บริหารก็มีหน้าที่ชี้แจงรายละเอียดโครงการพร้อมแสดงหลักฐานฎีกาการเบิกจ่าย ตามกระทู้ของผู้ยื่นคำร้องต่อที่ประชุมสภาฯ และผู้บริหารได้เคยชี้แจงรายละเอียดโครงการพร้อมแสดงเอกสารฎีกาเบิกจ่ายต่อที่ประชุมสภาเทศบาลฯ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการจัดทำป้ายเฉลิมพระเกียรติในหลวงหน้าสำนักงานและปากทางแม่สรวยทั้งหมด ปี ๒๕๕๙ และฎีกาและโครงการจัดทำป้ายยินดีต้อนรับเทศบาลตำบลดงมะดะ ปี ๒๕๕๙ เป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลดงมะดะ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมีการเบิกจ่ายเงินตามโครงการแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วไปอาจยื่นคำขอเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้ การเปิดเผยจะเป็นโอกาสให้มีการตรวจสอบ และแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ เทศบาลตำบลดงมะดะอาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องได้ เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน เป็นต้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้เทศบาลตำบลดงมะดะเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **พันตำรวจโท ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานี ขอสำเนาบันทึกถ้อยคำของพันตำรวจโท ข. และนาย ค. ในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ ๐๐๑๘ (อบ).๑๖/๑๑๙๑ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบุคคลอื่นตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานีจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียพิจารณาใช้สิทธิคัดค้านตามมาตรา ๑๗ โดยผู้มีส่วนได้เสียมีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานีพิจารณาแล้วเห็นว่าคำคัดค้านนั้นฟังขึ้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีมติไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานี คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหาพันตำรวจโท ข. รองผู้กำกับการสืบสวนสถานีตำรวจภูธรศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ว่าสรุปพยานหลักฐานในคดีฉ้อโกงอันเป็นเท็จ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย

ตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้ว มีคำสั่งยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาประกอบหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวหาพันตำรวจโท ข. รองผู้กำกับการสืบสวนสถานีตำรวจภูธรศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสารวัตรสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี ว่าทำการสอบสวนปากคำพยานบุคคล รวบรวมพยานเอกสารประกอบสำนวนอันเป็นเท็จ สรุปพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในคดีฉ้อโกง ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายถูกแย่งการครอบครองรถยนต์คันพิพาท ตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้วมีคำสั่งยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาบันทึกถ้อยคำของพันตำรวจโท ข. และนาย ค. ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการปกป้องส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์

ตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๘(อบ)๑๖/๔๗๓๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า คณะกรรมการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานีเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลอื่น จึงได้แจ้งให้พันตำรวจโท ข. และนาย ค. พิจารณาว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่ ซึ่งพันตำรวจโท ข. และนาย ค. ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าคำคัดค้านนั้นฟังขึ้น จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นบันทึกถ้อยคำพยานซึ่งให้ถ้อยคำไปตามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ไม่ได้กล่าวถึงผู้อุทธรณ์ในทางเสียหาย การเปิดเผยจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายหรือมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ (๔)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานีเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการอัยการ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานอัยการสูงสุดขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน กรณีผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหาว่าพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนคดีอาญาที่บุตรชายผู้อุทธรณ์ถูกทำร้ายจนเสียชีวิตปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

สำนักงานคณะกรรมการอัยการ มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๐๓(คก ๑)/๐๕๑๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของสำนักงานอัยการสูงสุดในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอัยการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๑ บุตรชายผู้อุทธรณ์ถูกทำร้ายจนเสียชีวิต ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการและเรียกค่าสินไหมทดแทนจากจำเลย ศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา และยกคำร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมและคำร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนนางสาว ข. ซึ่งเป็นพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วยุติเรื่องร้องเรียน หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว ข. พนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๒ ผู้ดำเนินคดีอาญาในคดีที่บุตรชายของผู้อุทธรณ์ถูกทำร้ายจนเสียชีวิต คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๒๐/๒๕๕๒ ของศาลอาญาธนบุรี โดยกล่าวหาว่านางสาว ข. ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการอัยการได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบว่า สำนักงานอัยการสูงสุดได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว ข. ชอบด้วยข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมาย อัยการสูงสุดจึงให้ยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าเหตุใดอัยการสูงสุดจึงวินิจฉัยว่านางสาว ข. ปฏิบัติหน้าที่ชอบด้วยกฎหมายและให้ยุติเรื่อง สำนักงานอัยการสูงสุดใช้หลักการใดวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบความเห็นเกี่ยวกับการวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอัยการชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๑ บุตรชายของผู้อุทธรณ์ถูกทำร้ายจนเสียชีวิต ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลสำเหร่ และร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการและเรียกค่าสินไหมทดแทนจากจำเลย ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยไม่เจตนาและให้ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้อุทธรณ์ พนักงานอัยการเห็นพ้องกับศาลชั้นต้นจึงไม่อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นโจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยฐานเจตนาฆ่าและให้ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้อุทธรณ์ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาพิพากษากลับคำพิพากษาศาลอุทธรณ์โดยให้ลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยไม่เจตนาตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น และยกคำร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมและคำร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนนางสาว ข. ซึ่งเป็นพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน ๒ ครั้ง ครั้งแรกร้องเรียนหลังจากศาลชั้นต้นพิพากษาแล้วพนักงานอัยการไม่อุทธรณ์ สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่านางสาว ข. ปฏิบัติหน้าที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วจึงให้ยุติเรื่อง หลังจากศาลฎีกาพิพากษาแล้ว ผู้อุทธรณ์ก็ร้องเรียนนางสาว ข. อีก สำนักงานอัยการสูงสุดส่งเรื่องร้องเรียนให้สำนักงานคณะกรรมการอัยการตรวจสอบ สำนักงานคณะกรรมการอัยการได้ส่งเรื่องให้สำนักงานคดีอาญาธนบุรีตรวจสอบแล้วรายงานผลการตรวจสอบให้สำนักงานคณะกรรมการอัยการทราบ ระหว่างนั้นผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเพิ่มเติมอีกซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอัยการก็ได้ส่งเรื่องให้สำนักงานคดีอาญาธนบุรีตรวจสอบเพิ่มเติม ผลการตรวจสอบสรุปว่าการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว ข. ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย อัยการสูงสุดจึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่องร้องเรียน หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารหลายรายการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอัยการได้ให้สำเนาเอกสารตามคำขอเกือบทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ยกเว้นบันทึกการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นบันทึกสรุปการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนซึ่งมีหลายขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีการกลั่นกรองเรื่อง และมีการเสนอความเห็นมีข้อแนะนำตามลำดับชั้นซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดพิจารณา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของสำนักงานอัยการสูงสุดในการ

ตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๑๕ (๓) เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่บันทึกการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนคดีที่บุตรชายผู้อุทธรณ์ถูกทำร้ายจนเสียชีวิต เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสนอความเห็นและข้อแนะนำตามลำดับชั้นซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติจนกว่าอัยการสูงสุดจะมีคำสั่ง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานคณะกรรมการอัยการ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น คณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคดีอาญาธนบุรี สำนักงานอัยการสูงสุด**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ และวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙ ขอสำเนาเอกสารจากสำนักงานคดีอาญาธนบุรี รวม ๔ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารการพิจารณาคดีของพนักงานอัยการ ในการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ ๒๖๒๗/๒๕๕๗ ของสถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน คดีระหว่างผู้อุทธรณ์ ผู้กล่าวหา กับนางสาว ข. ผู้ต้องหา ฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีอาญาต่อศาล

รายการที่ ๒ รายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ ๒๖๒๗/๒๕๕๗ ของพนักงานสอบสวน

รายการที่ ๓ คำร้องการขอออกหมายจับนางสาว ข.

รายการที่ ๔ เอกสารการส่งสำนวนคดีไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพร้อมใบ ที่ส่งกลับ

สำนักงานคดีอาญาธนบุรีมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๘(อก)/๓๔ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลสรุปว่า เป็นเอกสารที่มีความเกี่ยวพันกับคดีหลายเรื่องซึ่งยังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยอาจทำให้เกิดการอ้างข้อมูลของทางราชการในทางที่เกิดความเสียหายกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ ทั้งจะทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย การเปิดเผยจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลสรุปว่า เป็นเอกสารที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จัดทำขึ้น ในรายงานดังกล่าวจะปรากฏความเห็นในทางคดีในลักษณะเดียวกันกับความเห็นในการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ การเปิดเผยอาจทำให้เกิดการอ้างข้อมูลในรายงานการสอบสวนในทางที่เกิดความเสียหายกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ นั้น สำนักงานคดีอาญาธนบุรีไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคดีอาญาธนบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๑ บุตรชายผู้อุทธรณ์ถูกทำร้ายจนเสียชีวิต ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการและเรียกค่าสินไหมทดแทนจากจำเลย ศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา และยกคำร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมและคำร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนของผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีกับนางสาว ข. ต่อสถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน ฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล เป็นคดีอาญาที่ ๒๖๒๗/๒๕๕๗ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

สำนักงานคดีอาญาธนบุรีโดยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๓ มีหนังสือที่ อส ๐๐๑๘.๓/๔๘๗ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้นเป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ ๒๖๒๗/๒๕๕๗ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มีข้อเท็จจริงเชื่อมโยงไปถึงบุคคลและพฤติการณ์ต่างๆ ในคดีอื่นๆ อีกหลายคดีซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินคดี หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์อาจนำข้อมูลไปใช้กล่าวอ้างต่อเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาตรวจสำนวนในคดีอื่น อันอาจก่อให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย และอาจกระทบต่อการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาสั่งคดี หรือต่อกระบวนการพิจารณาสำหรับคดีที่ยังอยู่ในระหว่างพิจารณาของพนักงานอัยการ หรือคดีที่อยู่ระหว่างพิจารณาของศาล ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จัดทำขึ้น ซึ่งในรายงานดังกล่าวจะปรากฏความเห็นในทางคดีในลักษณะเดียวกันกับความเห็นในการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้เกิดการอ้างข้อมูลในรายงานการสอบสวนในทางที่เกิดความเสียหายกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ ตามเหตุผลที่กล่าวมาเช่นเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้น ในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคดีอาญาธนบุรีได้ตรวจสอบแล้วไม่พบเอกสารในสำนวนจึงแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าไม่มีข้อมูลข่าวสาร แต่ภายหลังตรวจพบเอกสารดังกล่าวติดอยู่ในสำนวนคดีอื่นซึ่งเกี่ยวพันกับคดีนี้และคดีอื่นๆ อีกหลายคดี จึงได้แจ้งคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เนื่องจากการเปิดเผยอาจทำให้เกิดการอ้างข้อมูลในทางที่เกิดความเสียหายกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ ทั้งจะทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประกอบกับเอกสารคำร้องขอออกหมายจับจะปรากฏข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกออกหมายจับ การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีกับนางสาว ข. ต่อสถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน ฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล

คดีอาญาที่ ๒๖๒๗/๒๕๕๗ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบและใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน โดยเห็นว่าเมื่อพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาก็ควรชี้แจงเหตุผลว่าเหตุใดจึงสั่งไม่ฟ้อง แต่กรณีนี้พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องแล้วกลับอ้างว่าต้องใช้เอกสารคดีนี้ไปประกอบการดำเนินคดีอาญาเรื่องอื่นซึ่งผู้อุทธรณ์ เห็นว่าคดีนี้ไม่เกี่ยวข้องกับคดีอื่นแต่อย่างใด เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ สำนักงานคดีอาญาธนบุรีแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แต่หลังจากนั้นก็ได้มีหนังสือแจ้ง ผู้อุทธรณ์ว่าได้ตรวจพบข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ติดอยู่ในสำนวนคดีเรื่องอื่น แต่ไม่สามารถให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้แทนสำนักงานคดีอาญาธนบุรีชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๑ บุตรชายผู้อุทธรณ์ถูกนาย ค. กับพวก ทำร้ายจนเสียชีวิต ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลสำเหร่และร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการและเรียกค่าสินไหมทดแทนจากจำเลย ต่อมาศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำเลยฐานทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และยกคำร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมของผู้อุทธรณ์ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ แจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีกับนางสาว ข. ต่อสถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน ฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล เป็นคดีอาญาที่ ๒๖๒๗/๒๕๕๗ แต่พนักงานอัยการ มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา เหตุผลที่สำนักงานคดีอาญาธนบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๑ และรายการที่ ๒ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้เสียหายในคดีอาญาดังกล่าว และเป็นเรื่องเกี่ยวพันกับคดีอาญาอื่นๆ ที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีอีกหลายเรื่อง เกรงว่าผู้อุทธรณ์อาจนำเอกสารไปใช้ทำให้เกิดความเสียหายแก่คดีอื่นๆ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารคำร้องการขอออกหมายจับนางสาว ข. นั้นอยู่ที่ศาล เพราะขั้นตอนการขอออกหมายจับนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาล สำนักงานคดีอาญาธนบุรีมีแต่สำเนาคำร้องขอออกหมายจับ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ นั้นไม่มีเนื่องจากในทางปฏิบัติสำนักงานคดีอาญาธนบุรีไม่มีการทำหนังสือนำส่งสำนวนให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา แม้พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้วแต่ก็เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวพันกับการดำเนินคดีอาญาซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อคดีได้ และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำเนาคำร้องขอออกหมายจับผู้ต้องหานั้นปัจจุบันพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้ว การเปิดเผยสำเนาคำร้องขอออกหมายจับผู้ต้องหาซึ่งประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกออกหมายจับ จึงไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ และ

อาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำนักงานคดีอาญาธนบุรีฯ ยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับบันทึกการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **ห้างหุ้นส่วนจำกัด จุฑาทิพย์ พรอพเพอร์ตี้**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ ขอสำเนาบันทึกการประชุมครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๙ ระหว่างคณะกรรมการตรวจการจ้างกับผู้ควบคุมงานและตัวแทนของห้างหุ้นส่วนจำกัด จุฑาทิพย์ พรอพเพอร์ตี้ ของโครงการวางท่อส่งน้ำดิบพร้อมงานระบบสูบน้ำ (สถานีผลิตน้ำนายาง) การประปาส่วนภูมิภาคสาขาเพชรบุรี พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ มีหนังสือ ที่ มท ๕๕๔๒๐/๘๔๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของการประปาส่วนภูมิภาคในการดำเนินการเกี่ยวกับงานจ้างดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า การประปาส่วนภูมิภาคได้ดำเนินโครงการวางท่อส่งน้ำดิบพร้อมงานระบบสูบน้ำ (สถานีผลิตน้ำนายาง) การประปาส่วนภูมิภาคสาขาเพชรบุรีโดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับจ้าง และมีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงาน และผู้อุทธรณ์ เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการดังกล่าว

ผู้แทนการประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า การประปาส่วนภูมิภาคได้ดำเนินโครงการวางท่อส่งน้ำดิบพร้อมงานระบบสูบน้ำ (สถานีผลิตน้ำนายาง) การประปาส่วนภูมิภาคสาขาเพชรบุรีโดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับจ้าง กำหนดการก่อสร้างแล้วเสร็จภายใน ๓๖๐ วันนับแต่วันเริ่มต้นก่อสร้าง (๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ – ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๘) แต่ปัจจุบันการดำเนินโครงการยังไม่เสร็จสิ้น เนื่องจากมีปัญหาเรื่องการส่งมอบพื้นที่ดำเนินโครงการ และปัญหาการส่งมอบงาน จึงได้มีการประชุมเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาร่วมกันระหว่างคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงาน และเชิญผู้อุทธรณ์เข้าร่วมประชุมด้วย โดยมีการประชุมทั้งหมด ๙ ครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เข้าร่วมประชุมทุกครั้ง บางครั้งเข้าร่วมประชุมแต่ไม่ยอมลงชื่อเข้าร่วมการประชุม และปฏิเสธไม่รับรองรายงานการประชุมก่อนการประชุมทุกครั้งเจ้าหน้าที่จะแจกเอกสารให้กับผู้เข้าร่วมประชุม เหตุที่การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากข้อความในรายงานการประชุมนั้นเป็นความลับ มติที่ประชุมนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการภายในที่ยังไม่เป็นที่สิ้นสุดเนื่องจากต้องเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนกว่าผู้มีอำนาจจะลงนาม เกรงว่าผู้อุทธรณ์อาจนำเอกสารไปฟ้องร้องเพื่อประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ฝ่ายเดียว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่บันทึกการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้างร่วมกับผู้ควบคุมงานและผู้อุทธรณ์ครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมโดยตรง และได้เข้าร่วมในการประชุมครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ครั้งที่ ๔ ครั้งที่ ๖ ครั้งที่ ๗ ถึงครั้งที่ ๙ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้รับสำเนาเอกสารบันทึกการประชุมดังกล่าวเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอยู่แล้ว การที่การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นคณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๓ เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๐/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ คำสั่ง ป.ป.ท. ที่ ๒๔๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๒ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๓ รายงานสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ของคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๔ ผลการพิจารณาลงมติที่ประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๖ ของคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

สำนักงาน ป.ป.ท. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๒๑๐/๕๐๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ท. กล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลดอนเมืองปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ สำนักงาน ป.ป.ท. พิจารณาแล้วยุติเรื่องร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจกลั่นแกล้งจับกุมทั้งที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำความผิด โดยใช้ความรุนแรงในการจับกุมผู้อุทธรณ์ด้วยการรุมทำร้ายร่างกาย หน่วงเหนี่ยวกักขัง และดำเนินคดีแก่ผู้อุทธรณ์ข้อหาต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ แต่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ชุดจับกุมต่อสำนักงาน ป.ป.ท. ฐานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และร้องเรียนพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีต่อผู้บังคับบัญชาฐานดำเนินคดีโดยไม่ถูกต้องกับความเป็นจริงซึ่งพนักงานสอบสวนคนดังกล่าวได้ยอมรับผิดผู้บังคับบัญชาจึงได้ลงโทษกักขังพนักงานสอบสวนเป็นเวลา ๓ วัน ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจกรณีนี้แล้ว ส่วนคดีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ชุดจับกุมต่อสำนักงาน ป.ป.ท. นั้น ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ท. มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าไม่พบผู้กระทำความผิดทางวินัยและอาญาแต่อย่างใด จึงยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าสำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปฏิบัติหน้าที่สอบสวนเรื่องร้องเรียนเป็นไปด้วยความถูกต้อง ครบถ้วนทุกประเด็น และเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้นำข้อมูลข่าวสารไปพิจารณาดำเนินการเรียกร้องขอความเป็นธรรมต่อไป คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่เอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลดอนเมืองซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และการเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากสำนักงาน ป.ป.ท. เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะมีผลกระทบต่อบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงาน ป.ป.ท. เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความที่อาจมีผลกระทบต่อบุคคลอื่นได้ แต่การปกปิดข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและไม่กระทบต่อเนื้อความของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางบก เกี่ยวกับสำเนาหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/ว ๑๘๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมการขนส่งทางบก**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ขอตรวจดู ขอคัดสำเนาขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/ว ๑๘๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ และรายละเอียดตามเอกสารที่แนบ เท่าที่เปิดเผยได้

กรมการขนส่งทางบกมีหนังสือต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ไม่อนุญาต เนื่องจากเอกสารที่ขอให้รับรองสำเนาถูกต้องเป็นเอกสารที่กระทรวงคมนาคมเป็นผู้จัดทำ จึงขอให้ไปยื่นคัดสำเนาที่กระทรวงคมนาคม ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ขอตรวจดู ขอคัดสำเนา ขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/ว ๑๘๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ และรายละเอียดตามเอกสารที่แนบเท่าที่เปิดเผยได้ แต่กรมการขนส่งทางบกปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมการขนส่งทางบกมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๔๖๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร พร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า

๑. วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ นาย ก. ข้าราชการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม ได้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารโดยขอตรวจดู ขอคัดสำเนา และขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๒๐๒/ว ๑๘๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ และรายละเอียดตามเอกสารที่แนบเท่าที่สามารถเปิดเผยได้ เพื่อประโยชน์ราชการบุคคลของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

๒. จากการพิจารณาคำขอแล้วเห็นว่า หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๒๐๒/ว ๑๘๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ไม่ได้เป็นหนังสือที่กรมการขนส่งทางบกจัดทำขึ้น แต่เป็นหนังสือที่สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมจัดทำขึ้นและแจ้งให้กรมการขนส่งทางบกเสนอชื่อข้าราชการผู้มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ซึ่งขณะที่มายื่นคำขอ ผู้ยื่นคำขอมีเอกสารดังกล่าวอยู่ในครอบครองแล้วแต่ได้มาขอเอกสารดังกล่าวอีก และให้เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกรับรองสำเนาถูกต้องเอกสารที่ยื่นขอด้วย เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้แจ้งกับผู้ยื่นคำขอว่าเอกสารที่ยื่นขอเป็นเอกสารของสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม จึงแนะนำให้ผู้ยื่นคำขอไปยื่นคำขอที่สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม และให้เจ้าหน้าที่ผู้จัดทำเอกสารรับรองสำเนาถูกต้องตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พร้อมแจ้งเหตุแห่งการปฏิเสธให้ผู้ยื่นคำขอทราบ แต่ผู้ยื่นคำขอไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบในแบบคำขอข้อมูลข่าวสาร

๓. วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ นาย ก. ได้มาติดต่อและขอทราบเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลและรับรองสำเนาเอกสาร ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้แจ้งเหตุผลที่ปฏิเสธข้อมูลข่าวสารให้นาย ก. ทราบอีกครั้ง แต่นาย ก. ไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาและได้นำแบบคำขอข้อมูลข่าวสารต้นฉบับกลับไปด้วย

ดังนั้น เมื่อเอกสารที่นาย ก. ยื่นขอเป็นเอกสารที่สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมจัดทำ และขณะยื่นขอนาย ก. มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองแล้ว โดยนำมาแสดงให้เจ้าหน้าที่ดูขณะที่ยื่นคำขอ และกรณีขอให้เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกรับรองสำเนาถูกต้องเอกสารที่ขอนั้น เนื่องจากกรมการขนส่งทางบกไม่ได้เป็นผู้จัดทำเอกสาร จึงได้แนะนำให้ผู้ยื่นคำขอว่าเอกสารดังกล่าวที่ขอให้รับรองสำเนาถูกต้องเป็นเอกสารที่สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมเป็นผู้จัดทำ จึงให้ไปยื่นคำขอที่สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม และให้เจ้าหน้าที่ผู้จัดทำเอกสารเป็นผู้รับรองสำเนาถูกต้องตามนัยมาตรา ๑๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธข้อมูลดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/ว ๑๘๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ และเอกสารที่แนบเป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมจัดทำขึ้นและได้มีการแจ้งเวียนกรมการขนส่งทางบกเพื่อพิจารณาเสนอชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อคัดเลือกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

ประเภทอำนวยการระดับสูง ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีอยู่ในความครอบครองของกรมการขนส่งทางบก จึงไม่ใช่กรณีตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมการขนส่งทางบกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะศิลปศาสตร์ ศูนย์สุพรรณบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ได้ร้องเรียนกรณีคณะศิลปศาสตร์ ศูนย์หันตราปฏิบัติงานล่าช้าทำให้ผู้อุทธรณ์เสียสิทธิในการสมัครเป็นผู้แทนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๒. คำสั่งลงโทษทางวินัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๘๕.๐๕/๒๐ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรในสังกัดคณะศิลปศาสตร์ในกรณีดังกล่าว มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือส่งเรื่องให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ โดยมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรในสังกัดคณะศิลปศาสตร์ และรายงานผลการดำเนินการไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. เรียบร้อยแล้ว ซึ่งในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคู่กรณีใน การดำเนินการเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลในสำนวนการสอบสวนทางวินัยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยผู้ถูกกล่าวหาและพยานได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มหาวิทยาลัยจึงไม่อาจสำเนาสำนวน การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๘๕.๐๕/๑๖๖๕ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงสรุปได้ความว่า การดำเนินการทางวินัยต่อผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. มหาวิทยาลัยดำเนินการตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งให้มหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัยต่อผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ราชการล่าช้า โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปกปิดชื่อผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นความลับ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมิได้เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกรณีดังกล่าวแต่อย่างใด ซึ่งหากมหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ถูกกล่าวหาและพยานได้และอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ผู้ถูกกล่าวหาอีกด้วย และเนื่องจากผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ไม่ได้ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ มหาวิทยาลัยจึงยุติเรื่องโดยไม่มีการลงโทษ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีคำสั่งยุติเรื่องโดยไม่มีการลงโทษ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนย่อมมีส่วนได้เสียโดยตรงที่จะนำข้อมูลไปใช้ปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และคำสั่งยุติเรื่องจึงเปดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีคำสั่งยุติเรื่องโดยไม่มีการลงโทษจึงไม่มีเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ

การบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และคำสั่งยุติเรื่องพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งที่ปรึกษาประจำสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ และเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร และรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

๒. คำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ ๒๙๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบผู้เกี่ยวข้องตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า รายงานผลการสอบหาผู้เกี่ยวข้องฯ ของคณะกรรมการและเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร และรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนคำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ ๒๙๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนอื่น โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า และรายงานการประชุม (บันทึกการประชุม) ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ส่วนรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการและเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนรายงานผลการสอบหาผู้เกี่ยวข้องฯ ของคณะกรรมการและเอกสารที่เกี่ยวกับ

การดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร และรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน จึงเป็นข้อมูลที่อยู่ในกระบวนการตรวจสอบของคณะกรรมการสอบสวนของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในช่วงนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร บริษัท - ผู้ชนะการประมูลโครงการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ได้มีหนังสือถึงประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอความเป็นธรรมและรายงานปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้มีอำนาจกระทำการแทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของงานโครงการดังกล่าวและได้สร้างความเสียหายแก่บริษัทฯ เป็นเหตุให้บริษัทฯ ไม่สามารถรับภาระที่เพิ่มขึ้นเกินกว่าสมควรที่คาดหมายได้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า ในระหว่างการสอบข้อเท็จจริง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและให้ไปดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ต่อมาเมื่อการสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าข้อกล่าวหามีมูลในการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้ส่งเรื่องให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ดำเนินการทางวินัย ในขณะเดียวกันเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นควรให้ดำเนินคดีอาญาฐานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาแก่ผู้อุทธรณ์ด้วย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัยร้ายแรง และแจ้งคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหา ต่อมาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีคำสั่งที่ ๒๙๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาผู้เกี่ยวข้องตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า และคำสั่งที่ ๑๖๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตนเองถูกกระทบสิทธิ

จากการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบหาผู้เกี่ยวข้องตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการทั้งสองชุดซึ่งได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้นำไปตระเตรียมการหักล้างแก้ข้อกล่าวหาต่อไป โดยผู้อุทธรณ์ได้เคยขอข้อมูลไปยังสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาแต่ได้รับแจ้งว่าข้อมูลถูกจัดส่งไปสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงได้ไปยื่นคำขอที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แต่ได้รับแจ้งว่าคำสั่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า และรายงานการประชุม (บันทึกการประชุม) ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการฯ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญามาประกอบการพิจารณา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการฯ จัดส่งสำเนาคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๕๘/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ มาประกอบการพิจารณา ส่วนสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญา ชี้แจงสรุปความได้ว่าเอกสารดังกล่าว คือ สำเนาหนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมอบอำนาจการแจ้งความร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ และสำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ที่ ตช ๐๐๑๕. (บก.น.๕)(๑๑)/๐๑๔๙ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ เรียนเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาเป็นสำเนาเอกสารที่มีอยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้คณะกรรมการฯ เรียกสำเนาเอกสารดังกล่าวจากสถานีตำรวจนครบาลบางโพไปประกอบการพิจารณา

ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรชี้แจงสรุปความได้ว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เมื่อการสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้จัดส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงไปให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดส่งสำเนาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์เพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป ในขณะเดียวกันสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีคำสั่งที่ ๒๙๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาผู้เกี่ยวข้องตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า ภายหลังการสอบหาผู้เกี่ยวข้องเสร็จสิ้นฯ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีคำสั่งที่

๑๖๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งในขณะนี้ยังไม่แล้วเสร็จ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไปจำนวน ๒ รายการนั้น สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนคำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ ๒๙๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนคำสั่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า และรายงานการประชุม (บันทึกการประชุม) ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาไม่ได้จัดส่งไปให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น ข้อมูลดังกล่าวจึงอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ส่วนที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้เคยขอไปที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาแล้ว แต่ได้รับแจ้งว่าข้อมูลถูกส่งไปที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้น ในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอไปยังสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุว่าต้องการข้อมูลใดบ้าง จึงอาจทำให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ ส่วนรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร เป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนวินัยของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในช่วงนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลรายการที่ ๒ รายงานผลการสอบหาผู้เกี่ยวข้องฯ ของคณะกรรมการและเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร และรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรยังต้องใช้ข้อมูลในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในช่วงนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ มีจำนวน ๒ รายการดังนี้

๑. สำนวนการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์เพื่อดำเนินการทางวินัย และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีอยู่ระหว่างการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์ ในขณะนี้จึงเป็นการดำเนินการภายในของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในขั้นตอนการดำเนินการทางวินัย การที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ได้ข้อมูลไปเพื่อตระเตรียมการในการหักล้างแก้ข้อกล่าวหานั้นจึงเป็นเหตุผลที่ยังไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่

ผู้อุทธรณ์อ้างว่าจะนำข้อมูลไปต่อสู้หักล้างในคดีอาญาด้วยนั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้แสดงหลักฐานว่าผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินคดีอาญาในขั้นตอนไหน อย่างไร ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงอาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ในชั้นนี้ยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ สำหรับคำสั่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า และรายงานการประชุม (บันทึกการประชุม) ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรยืนยันว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ แต่ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไปได้

๒. สำนวนการสอบหาผู้ที่เกี่ยวข้องตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลที่มาจากสำนวนการสอบข้อเท็จจริงและนำมาขยายผลเพื่อหาผู้ที่เกี่ยวข้องที่ต้องรับผิด แม้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะสอบหาผู้เกี่ยวข้องเสร็จสิ้นแล้ว แต่ข้อมูลดังกล่าวได้ใช้เป็นฐานในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดอยู่ในขณะนี้ และยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในชั้นนี้จึงอาจเป็นอุปสรรคทั้งต่อการสอบสวนวินัยของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ในขณะนี้เช่นกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๔ ๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสำนักงานโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อน ในการประชุมพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๓๙/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

๒. รายงานการประชุมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำ ในการประชุมพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ โครงการท่าเทียบเรือสำหรับโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙

๓. หากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีการยื่นรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ของโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา และโครงการท่าเทียบเรือสำหรับโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพาในครั้งต่อไป ขอคัดถ่ายรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมฉบับที่มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วที่ยื่นต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ พิจารณาในครั้งนั้น ๆ ด้วย โดยขอเป็นเอกสารและไฟล์อิเล็กทรอนิกส์

สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๐๙.๗/๕๒๗๕ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แจ้งเปิดเผยโดยให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนาและซีดี และไม่ให้นำข้อมูลไปใช้แปลผลหรือวิเคราะห์ผลข้อมูลผิดพลาด หรือคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง หรือกระทำอื่นใดและก่อให้เกิดความเสียหายต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากรายงานฯ ยังอยู่ในระหว่างขั้นตอนการพิจารณาพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ สผ. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทน สผ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ริเริ่มโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน และโครงการท่าเทียบเรือสำหรับโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพาในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา โดยผู้อุทธรณ์ทราบว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้จัดส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพของโครงการทั้งสองต่อ สผ. แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่ สผ. ได้เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์บางส่วน สำหรับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพฯ อนุญาตให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประสานงานเครือข่ายสงขลา ปัตตานี ไม่เอาโรงไฟฟ้าถ่านหิน และเครือข่ายประชาชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ปกป้องสิทธิชุมชนและสิ่งแวดล้อมเพื่อสันติภาพ โดยผู้อุทธรณ์และประชาชนในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนจากโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา และโครงการท่าเทียบเรือสำหรับโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา เพราะที่ผ่านมาประชาชนในพื้นที่ไม่เคยได้รู้ข้อเท็จจริงของโครงการดังกล่าว และไม่เคยได้รู้ถึงที่มาของการเลือกพื้นที่ในอำเภอเทพา แม้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจะมีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน จำนวน ๓ ครั้ง แต่ประชาชนมีโอกาสน้อยมากในการแสดงความคิดเห็น เนื่องจากบรรยากาศไม่เอื้ออำนวย มีการนำทหาร ตำรวจ มามากมาย มีการข่มขู่ผู้คัดค้านโครงการ และหากใครใส่เสื้อคัดค้านโครงการจะไม่ให้เข้าไปในเขตพื้นที่ที่เปิดให้รับฟังความคิดเห็น ทำให้ประชาชนไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือ

รับฟังความคิดเห็นของโครงการ จึงทำให้ประชาชนในพื้นที่มีความกังวลมาโดยตลอด เพราะในบริเวณนั้นมีประชาชนอยู่ ๒๔๐ ครัวเรือน ประมาณ ๓,๐๐๐ คน มีสถานที่สำคัญ เช่น มัสยิด ๒ แห่ง กุโบร์ ๒ แห่ง วัด ๑ แห่ง และโรงเรียน ๑ แห่ง ซึ่งมัสยิด และกุโบร์ ตามความเชื่อของศาสนาไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ และหากใช้พื้นที่ดังกล่าวจริงประชาชนยังไม่ทราบว่าจะไปอยู่ที่ไหน อีกทั้ง การก่อสร้างโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา และโครงการท่าเทียบเรือสำหรับโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพาจะมีผลกระทบต่อทะเลซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์มาก และชาวบ้านใช้ทำมาหากิน ผู้อุทธรณ์ในฐานะตัวแทนเครือข่ายฯ ได้ทราบว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ยื่นรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพฯ ของโครงการทั้งสองต่อ สผ. ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอข้อมูล จำนวน ๓ รายการ ต่อ สผ. เพื่อนำมาศึกษาว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพฯ ตรงกับข้อเท็จจริงในพื้นที่หรือไม่ โดยได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ แล้ว ส่วนรายการที่ ๓ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพฯ ฉบับที่มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว สผ. ให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา ซึ่งเอกสารดังกล่าวมีจำนวนมาก จึงไม่สามารถตรวจดูได้ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการให้ สผ. เปิดเผยรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพฯ โดยให้สำเนา เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้นำไปศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อไป

ผู้แทน สผ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อ สผ. ได้รับคำขอได้พิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ โดยในส่วนรายการที่ ๓ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพฯ ของโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา และโครงการท่าเทียบเรือสำหรับโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา ฉบับที่มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว สผ. ให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา เนื่องจากได้เคยมีคำวินิจฉัยในปี ๒๕๕๑ ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรได้วินิจฉัยกรณีบริษัท โรงถลุงเหล็กสหวิริยา จำกัด ว่าการเปิดเผยรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในขณะที่ยังไม่เสร็จ อาจก่อให้เกิดความสับสนในข้อเท็จจริงแก่บุคคลทั่วไปได้ อีกทั้ง สผ. ได้พิจารณาเห็นว่า ในการเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะมีขั้นตอนอยู่หลายขั้นตอน สำหรับโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา และโครงการท่าเทียบเรือสำหรับโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพาในขณะนี้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านที่เกี่ยวข้องเพิ่งพิจารณาไปได้ ๑ ครั้ง และมีมติให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยไปศึกษาเพิ่มเติมมากกว่าร้อยประเด็น ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลในขณะที่ยังไม่แล้วเสร็จ สผ. เกรงว่าประชาชนจะเกิดความสับสนในข้อมูลที่ได้รับ เช่น ในครั้งแรกมีการเสนอปริมาณถ่านหินที่ต้องใช้จำนวนหนึ่ง พอหลังจากที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ ให้ไปปรับปรุงแก้ไขอาจมีตัวเลขที่น้อยลง ซึ่งประชาชนอาจนำไปอ้างว่าข้อมูลที่ได้รับไม่ตรงกับที่ได้รับมาครั้งแรก เป็นต้น อีกทั้ง เมื่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ ได้ให้ความเห็นชอบในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพฯ ก็ยังมีขั้นตอนที่ต้องนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ

สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่ง ณ ขณะนั้นก็ยังต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอีกรอบ ด้วยเหตุผลดังกล่าว สผ. จึงพิจารณาให้เปิดเผยโดยการให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา และได้แจ้งให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยนำข้อมูลไปเผยแพร่ ซึ่งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยแจ้งกลับมายัง สผ. ว่า มีการนำข้อมูลไปไว้ที่โรงไฟฟ้าจะนะ ซึ่งเป็นสถานที่ที่ใกล้กับอำเภอเทพา เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลได้อีกทางหนึ่งแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ สผ. ปฏิเสธการให้สำเนา และไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ คือ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ฉบับที่มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วที่ยื่นต่อ สผ. เพื่อให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ พิจารณา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นข้อมูลข่าวสารต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ได้กำหนดให้รายงานและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และสังคม ในแต่ละขั้นตอนการดำเนินการ รวมทั้งรายงานการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในส่วนที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้ทราบ ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้ประชาชนได้มีข้อมูลเพื่อใช้ในการโต้แย้งหรือตรวจสอบกระบวนการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพฯ ฉบับใหม่ต่อไป โดยในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ประสงค์ได้สำเนา การที่ สผ. เปิดเผยโดยให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา ประชาชนไม่อาจนำข้อมูลนั้นไปใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ หรืออาจมีการนำข้อมูลไปสื่อสารไม่ตรงกับข้อเท็จจริงได้ เพราะในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพฯ มีข้อมูลจำนวนมาก และข้อมูลส่วนใหญ่เป็นข้อมูลทางเทคนิค ซึ่งจำต้องอาศัยความเชี่ยวชาญจากนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ เป็นผู้ให้คำปรึกษา เพื่อประชาชนจะได้เข้าใจและนำข้อมูลไปโต้แย้งแสดงความเห็นได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยโดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ของโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา และโครงการท่าเทียบเรือสำหรับโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา ฉบับที่มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วและยื่นต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ พิจารณา โดยให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องและไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (หากมี) แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการ เพื่อใช้ในการร้องทุกข์ และในศาลปกครอง จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. บันทึกของกลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น ที่เสนอความเห็นให้ท้องถิ่นจังหวัดพิจารณา และความเห็นของท้องถิ่นจังหวัด ตามหนังสือสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ นศ ๐๐๒๓.๑/๖๒๐ แจ้งผลการพิจารณาทบทวนคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติราชการ รอบประเมินที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘

๒. บัญชีลงชื่อเข้าร่วมประชุมทั้งหมดของข้าราชการที่ปฏิบัติงานท้องถิ่นอำเภอ ตามหนังสือสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ นศ ๐๐๒๓.๑/ว.๓๑๕ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ และตามหนังสือจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ นศ ๐๐๒๓.๑/ว.๓๖๒๔ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช มีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๓.๑/๑๓๒ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบันทึกของกลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น ที่เสนอความเห็นให้ท้องถิ่นจังหวัดพิจารณา และความเห็นของท้องถิ่นจังหวัด กรณีให้ทบทวนผลคะแนนตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการดำเนินงานสวัสดิการชุมชน เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. จัดส่งบัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมสังเกตุการณ์ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพผู้บริหารฯ ให้ผู้ขอได้สำหรับบัญชีลงชื่อเข้าร่วมประชุมข้าราชการฯ ตามคำขอดังกล่าว ไม่ปรากฏในระบบสารบัญส่งหนังสือของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชแต่อย่างใด จึงไม่สามารถจัดเอกสารให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นชำนาญการ ปฏิบัติหน้าที่ท้องถิ่นอำเภอนาบอน สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบผลการประเมินตามคำรับรองการปฏิบัติราชการตามตัวชี้วัดที่ท้องถิ่นจังหวัดได้ประเมินให้คะแนนก่อนลงนามรับทราบผลการประเมินแล้วเห็นว่าค่าคะแนนที่ได้ไม่เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่ควรจะได้จำนวน ๒ ตัวชี้วัดคือ ตัวชี้วัดที่ ๔ ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการดำเนินงานสวัสดิการชุมชน และตัวชี้วัดที่ ๕ ระดับความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมายจากท้องถิ่นจังหวัดตามหลักธรรมาภิบาล ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอให้พิจารณาทบทวนผลคะแนนตัวชี้วัดที่ ๔ แต่ท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชแจ้งยืนยันการให้คะแนนตามเดิม ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตนต่อไป สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช มีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๓.๑/๒๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงว่า เหตุผลที่ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาบันทึกข้อความ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ นศ ๐๐๒๓.๓/ – ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานกองทุนสวัสดิการชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามตัวชี้วัดคำรับรองการปฏิบัติราชการปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากเป็นบันทึกเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่จากกลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้ท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชพิจารณา กรณีผู้อุทธรณ์มีหนังสือให้พิจารณาทบทวนคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ รอบการประเมินที่ ๒ ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชพิจารณาเห็นว่า บันทึกดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกเสนอความเห็นหัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น ที่ นศ ๐๐๒๓.๓/ – ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๒๓

พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นการเสนอความเห็นเกี่ยวกับการพิจารณาทบทวนคะแนนตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการดำเนินงานสวัสดิการชุมชน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้คะแนนที่ระดับ ๑ และผลการพิจารณายืนยันผลคะแนนเดิม เมื่อการดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นเป็นที่ยุติแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และเป็นการเสนอความเห็นตามขั้นตอนสายบังคับบัญชาจึงไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อไป ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบันทึกเสนอความเห็นหัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น ที่ นศ ๐๐๒๓.๓/ – ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มอบอำนาจให้นาย ข. มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตลอดจนความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้อง และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบแล้วเสร็จจำนวน ๒๑ ครั้ง และในส่วนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบเพิ่มเติมเสร็จสิ้นแล้วทุกบัญชี ที่ผู้อุทธรณ์ยื่นไว้ทุกบัญชี เพื่อยื่นต่อศาลฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๗/๒๖๘๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะอนุกรรมการไต่สวนได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เคยมีคำขอในกรณีดังกล่าวมาครั้งหนึ่งแล้ว และคณะอนุกรรมการไต่สวนได้มีหนังสือแจ้งให้ทราบแล้วว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่อาจมอบเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และ

เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) กล่าวหาว่า เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคม กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ร่ำรวยผิดปกติ และยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ ผู้อุทธรณ์ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการการท่าอากาศยานไทย ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๒ รวม ๑๖ ตำแหน่ง ๑๖ ครั้ง จำนวน ๓๖ บัญชี ซึ่งภายหลังการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เคยแจ้งว่ามีความผิดปกติหรือร่ำรวยผิดปกติแต่อย่างใด ต่อมาเกิดเหตุคนร้ายเข้าปล้นบ้านของผู้อุทธรณ์แล้วได้ทรัพย์สินจำนวนมาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้อุทธรณ์ยื่นไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ร่ำรวยผิดปกติ และยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ พร้อมส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาล แพ่งเป็นคดีหมายเลขดำที่ ปช.๑/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ปช.๑/๒๕๕๕ ต่อมาเลขานุการคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ได้เบิกความต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้อุทธรณ์ยื่นไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้วเสร็จ ๒๑ ครั้ง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบแล้วเสร็จ ๒๑ ครั้ง ดังกล่าว เพื่อใช้ในการต่อสู้คดีต่อไป แต่ปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ให้ และไม่ได้แสดงต่อศาล ผู้อุทธรณ์เห็นว่า รายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นประเด็นแห่งคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นต้องใช้ในการต่อสู้คดีในชั้นศาลฎีกา เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ร่ำรวยผิดปกติแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสาร รายงานการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตลอดจนความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบแล้วเสร็จทั้งหมดทุกบัญชี

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงาน ป.ป.ช. มอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินใหม่ เนื่องจากกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่และจงใจปกปิดทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อเปรียบเทียบกับบัญชีทรัพย์สินที่เคยยื่นไว้เดิม โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้อุทธรณ์ ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่และจงใจปกปิดทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งในฐานความผิดกรณีร่ำรวยผิดปกติ ผู้อุทธรณ์มีภาระการพิสูจน์ถึงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นจากบัญชีที่ยื่นไว้เดิม ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่สามารถชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นได้ คณะอนุกรรมการไต่สวนฯ จึงชี้มูล

ความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ สำหรับฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ อยู่ระหว่างการไต่สวน โดยฐานจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ ต้องพิจารณาจากบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นไว้ทั้งหมด รวม ๓๖ บัญชี ส่วนฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการพิจารณาจากโครงการต่างๆ ที่ผู้อุทธรณ์เคยดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้พิจารณาจากบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นไว้ ดังนั้น กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้อุทธรณ์ในเบื้องต้นว่า รายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินถูกต้องตรงตามที่ผู้อุทธรณ์แจ้งมาในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือไม่ และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีมติให้นำผลการตรวจสอบเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่รวบรวมไว้ในบัญชีดังกล่าว ความเห็นของเจ้าหน้าที่และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว เป็นเพียงการตรวจสอบรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเบื้องต้นตามรายการเอกสารที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น หากไม่มีกรณีอันควรสงสัยถึงความผิดปกติของการได้มาซึ่งทรัพย์สิน ก็จะไม่มีการตรวจสอบบัญชีอีก กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยอ้างว่าจะนำไปใช้ในการฎีกานั้น เป็นกรณีฎีกาในฐานความผิดร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งภาระพิสูจน์ที่มาของทรัพย์สินเป็นของผู้อุทธรณ์ ไม่เกี่ยวข้องกับความเห็นของเจ้าหน้าที่หรือมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่กล่าวอ้าง แต่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ต่อสู้ในฐานความผิด กรณีจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ ซึ่งยังอยู่ระหว่างการไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวนฯ ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้อุทธรณ์ยื่นไว้ทุกบัญชี ความเห็นและมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเพียงการตรวจสอบรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเบื้องต้นตามรายการเอกสารที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น หากไม่มีกรณีอันควรสงสัยถึงความผิดปกติของการได้มาซึ่งทรัพย์สิน ก็จะไม่มีการตรวจสอบบัญชีอีก เมื่อการตรวจสอบเบื้องต้นดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการตรวจสอบของภาครัฐ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในการปกป้องสิทธิตามสมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดข้อมูลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลอื่นๆ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้ เอกสารแฟ้มที่ ๑ จำนวน ๓๒ รายการ ๑๗๐ แผ่น เอกสารแฟ้มที่ ๒ จำนวน ๒๙ รายการ ๑๓๙ แผ่น และเอกสารแฟ้มที่ ๓ จำนวน ๘๐ รายการ ๓๕๒ แผ่น รวมทั้งสิ้น ๑๔๑ รายการ ๖๖๑ แผ่น เพื่อใช้ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ลับ ที่ ทส. ๐๑๐๐/๙ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่อนุญาตให้เปิดเผยหรือคัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ รวมทั้งเป็นเอกสารลับของทางราชการที่ต้องจำกัดการเข้าถึงตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งจัดอยู่ในข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีการกล่าวหาว่ามีการทุจริตและกระทำผิดกฎหมายโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ และคำสั่งที่ ๑๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะความเหมาะสมของการดำเนินการโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ได้รายงานสรุปผลการตรวจสอบพบความไม่บริบูรณ์แห่งสัญญาระหว่างกรมควบคุมมลพิษและกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG เนื่องจากการถอนตัวของ North West Water จึงเป็นโมฆะแต่แรก ผู้อุทธรณ์จึงมีคำสั่งที่ ๘๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเจรจาการสิ้นสุดสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG จึงยื่นคำร้องต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาฉบับลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้กรมควบคุมมลพิษชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยให้แก่กลุ่มบริษัทเอกชนจำนวน ๖ ราย เป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไป กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และเรียกให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงให้ถ้อยคำเนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารสัญญาและต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมควบคุมมลพิษตามคำพิพากษาดังกล่าว พร้อมตั้งประเด็นคำถาม แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะใช้ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากระยะเวลาผ่านมา ๑๒ ปี จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จำนวน ๓ แฟ้ม รวม ๑๔๑ รายการ ๖๖๑ แผ่น ซึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า เรื่องดังกล่าวมีผู้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ ราย รวมถึงผู้อุทธรณ์ เป็นเอกสารที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานรัฐมนตรีฯ จำนวน ๓ แฟ้ม รวม ๖๖๑ หน้า โดยได้ส่งมอบให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ นำไปใช้ในการตรวจสอบเรื่องดังกล่าว และได้ส่งคืนให้สำนักงานรัฐมนตรีฯ เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ เพื่อพิสูจน์ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ แก่กลุ่มบริษัทเอกชน ซึ่งผลการสอบสวนจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงทางด้านการเงินการคลัง และการบริหารงบประมาณแผ่นดินที่รัฐต้องรับภาระจากกรณีดังกล่าว ประกอบกับสำนวนการสอบสวนดังกล่าว ถูกกำหนดเป็นเอกสารลับชั้น “ลับ” ซึ่งต้องมีการควบคุมการเข้าถึงตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวบ่งชี้การดำเนินงานและการบริหารโครงการของผู้ที่เกี่ยวข้องของรัฐและเอกชนคู่สัญญา ซึ่งเป็นที่สนใจของสื่อมวลชนและประชาชนอย่างกว้างขวาง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงส่งผลทั้งในเชิงบวกและลบกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน อาจส่งผลต่อการพิจารณาดำเนินการต่อโครงการดังกล่าวในอนาคต รวมทั้งการฟ้องร้องคดีระหว่างรัฐและเอกชนยังไม่สิ้นสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการบริหารและตรวจสอบโครงการขนาดใหญ่แก่ภาคเอกชนและสาธารณชน และส่งผลดีเชิงบวกต่อการบริหารโครงการในอนาคต การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่

ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการให้ถ้อยคำหรือการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ลับ ที่ ทส. ๐๑๐๐/๑๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วมีข้อสั่งการไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ รวมทั้งเป็นเอกสารลับของทางราชการที่ต้องจำกัดการเข้าถึงตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งจัดอยู่ในข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป ๘ (หัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ

ให้มีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งที่ดำเนินการแล้วและจะดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน และให้มีอำนาจตรวจสอบข้อสัญญา สิทธิและหน้าที่ต่างๆ ของคู่สัญญา แล้วรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ได้รายงานสรุปผลการตรวจสอบพบความไม่บริบูรณ์แห่งสัญญาระหว่างกรมควบคุมมลพิษและกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG เนื่องจากการถอนตัวของ North West Water จึงเป็นโมฆะแต่แรก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นาย ข.) จึงมีคำสั่งที่ ๘๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเจรจาการสิ้นสุดสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG จึงยื่นคำร้องต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาฉบับลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้กรมควบคุมมลพิษชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยให้แก่กลุ่มบริษัทเอกชนจำนวน ๖ ราย เป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไป กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และเรียกให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงให้ถ้อยคำเนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารสัญญาและต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมควบคุมมลพิษตามคำพิพากษาดังกล่าว พร้อมตั้งประเด็นคำถาม แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะใช้ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากระยะเวลาผ่านมา ๑๒ ปี จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า เรื่องดังกล่าวมีผู้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ ราย รวมถึงผู้อุทธรณ์ เป็นเอกสารที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานรัฐมนตรีฯ จำนวน ๓ แฟ้ม รวม ๖๖๑ หน้า โดยได้ส่งมอบให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ นำไปใช้ในการ

ตรวจสอบเรื่องดังกล่าว และได้ส่งคืนให้สำนักงานรัฐมนตรีฯ เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ เพื่อพิสูจน์ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ แก่กลุ่มบริษัทเอกชน ซึ่งผลการสอบสวนจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงทางด้านการเงินการคลัง และการบริหารงบประมาณแผ่นดินที่รัฐต้องรับภาระจากกรณีดังกล่าว ประกอบกับสำนวนการสอบสวนดังกล่าว ถูกกำหนดเป็นเอกสารลับชั้น “ลับ” ซึ่งต้องมีการควบคุมการเข้าถึงตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวบ่งชี้การดำเนินงานและการบริหารโครงการของผู้ที่เกี่ยวข้องของรัฐและเอกชนคู่สัญญา ซึ่งเป็นที่สนใจของสื่อมวลชนและประชาชนอย่างกว้างขวาง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงส่งผลทั้งในเชิงบวกและลบกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน อาจส่งผลต่อการพิจารณาดำเนินการต่อโครงการดังกล่าวในอนาคต รวมทั้งการฟ้องร้องคดีระหว่างรัฐและเอกชนยังไม่สิ้นสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการบริหารและตรวจสอบโครงการขนาดใหญ่แก่ภาคเอกชนและสาธารณชน และส่งผลดีเชิงบวกต่อการบริหารโครงการในอนาคต การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการให้ถ้อยคำหรือการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ที่ ทส. ๐๑๐๐/๒๑ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วมีข้อสั่งการไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ รวมทั้งเป็นเอกสารลับของทางราชการที่ต้องจำกัดการเข้าถึงตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งจัดอยู่ในข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งอัยการผู้เชี่ยวชาญรักษาการในตำแหน่งอัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อปี ๒๕๔๖ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ให้มีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการทั้งที่ดำเนินการแล้วและจะดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน และให้มีอำนาจตรวจสอบข้อสัญญา สิทธิและหน้าที่ต่างๆ ของคู่สัญญา แล้วรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ได้รายงานสรุปผลการตรวจสอบพบความไม่บริบูรณ์แห่งสัญญาระหว่างกรมควบคุมมลพิษและกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG เนื่องจากการถอนตัวของ North West Water จึงเป็นโมฆะแต่แรก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นาย ข.) จึงมีคำสั่งที่ ๘๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเจรจาการสิ้นสุดสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG จึงยื่นคำร้องต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาฉบับลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้กรมควบคุมมลพิษชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยให้แก่กลุ่มบริษัทเอกชนจำนวน ๖ ราย เป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไป กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และเรียกให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงให้ถ้อยคำเนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารสัญญาและต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมควบคุมมลพิษตามคำพิพากษาดังกล่าว พร้อมตั้งประเด็นคำถาม แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะใช้ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากระยะเวลาผ่านมา ๑๒ ปี จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า เรื่องดังกล่าวมีผู้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ ราย รวมถึงผู้อุทธรณ์ เป็นเอกสารที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานรัฐมนตรีฯ จำนวน ๓ แฟ้ม รวม ๖๖๑ หน้า โดยได้ส่งมอบให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ นำไปใช้ในการตรวจสอบเรื่องดังกล่าว และได้ส่งคืนให้สำนักงานรัฐมนตรีฯ เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ เพื่อพิสูจน์ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ แก่กลุ่มบริษัทเอกชน ซึ่งผลการสอบสวนจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงทางด้านการเงินการคลัง และการบริหารงบประมาณแผ่นดินที่รัฐต้องรับภาระจากกรณีดังกล่าว ประกอบกับสำนวนการสอบสวนดังกล่าว ถูกกำหนดเป็นเอกสารลับชั้น “ลับ” ซึ่งต้องมีการควบคุมการเข้าถึงตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวบ่งชี้การดำเนินงานและการบริหารโครงการของผู้ที่เกี่ยวข้องของรัฐและเอกชนคู่สัญญา ซึ่งเป็นที่สนใจของสื่อมวลชนและประชาชนอย่างกว้างขวาง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงส่งผลทั้งในเชิงบวกและลบกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน อาจส่งผลต่อการพิจารณาดำเนินการต่อโครงการดังกล่าวในอนาคต รวมทั้งการฟ้องร้องคดีระหว่างรัฐและเอกชนยังไม่สิ้นสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการบริหารและตรวจสอบโครงการขนาดใหญ่แก่ภาคเอกชนและสาธารณชน และส่งผลดีเชิงบวกต่อการบริหารโครงการในอนาคต การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติ

หน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการให้ถ้อยคำหรือการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ลับ ที่ ทส. ๐๑๐๐/๑๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วมีข้อสั่งการไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ รวมทั้งเป็นเอกสารลับของทางราชการที่ต้องจำกัดการเข้าถึงตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งจัดอยู่ในข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ กองนิติการ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ช่วยปฏิบัติราชการสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติงานคณะทำงานหน้าห้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ให้มีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งที่ดำเนินการแล้วและจะดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน และให้มีอำนาจตรวจสอบข้อสัญญา สิทธิและหน้าที่ต่างๆ ของคู่สัญญา แล้วรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ได้รายงานสรุปผลการตรวจสอบพบความไม่บริบูรณ์แห่งสัญญาระหว่างกรมควบคุมมลพิษและกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG เนื่องจากการถอนตัวของ North West Water จึงเป็นโมฆะแต่แรก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นาย ข.) จึงมีคำสั่งที่ ๘๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเจรจาการสิ้นสุดสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG จึงยื่นคำร้องต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาฉบับลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้กรมควบคุมมลพิษชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยให้แก่กลุ่มบริษัทเอกชนจำนวน ๖ ราย เป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไป กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และเรียกให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงให้ถ้อยคำเนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารสัญญาและต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมควบคุมมลพิษตามคำพิพากษาดังกล่าว พร้อมตั้งประเด็นคำถาม แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะใช้ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากระยะเวลาผ่านมา ๑๒ ปี จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า เรื่องดังกล่าวมีผู้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ ราย รวมถึงผู้อุทธรณ์ เป็นเอกสารที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานรัฐมนตรีฯ จำนวน ๓ แฟ้ม รวม ๖๖๑ หน้า โดยได้ส่งมอบให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ นำไปใช้ในการตรวจสอบเรื่องดังกล่าว และได้ส่งคืนให้สำนักงานรัฐมนตรีฯ เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ เพื่อพิสูจน์ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ แก่กลุ่มบริษัทเอกชน ซึ่งผลการสอบสวนจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงทางด้านการเงินการคลัง และการบริหารงบประมาณแผ่นดินที่รัฐต้องรับภาระจากกรณีดังกล่าว ประกอบกับสำนวนการสอบสวนดังกล่าวถูกกำหนดเป็นเอกสารลับชั้น “ลับ” ซึ่งต้องมีการควบคุมการเข้าถึงตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวบ่งชี้การดำเนินงานและการบริหารโครงการของผู้ที่เกี่ยวข้องของรัฐและเอกชนคู่สัญญา ซึ่งเป็นที่สนใจของสื่อมวลชนและประชาชนอย่างกว้างขวาง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงส่งผลทั้งในเชิงบวกและลบกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน อาจส่งผลต่อการพิจารณาดำเนินการต่อโครงการดังกล่าวในอนาคต รวมทั้งการฟ้องร้องคดีระหว่างรัฐและเอกชนยังไม่สิ้นสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการบริหารและตรวจสอบโครงการขนาดใหญ่แก่ภาคเอกชนและสาธารณชน และส่งผลดีเชิงบวกต่อการบริหารโครงการในอนาคต การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่

ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการให้ถ้อยคำหรือการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ที่ ทส. ๐๑๐๐/๒๑ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วมีข้อสั่งการไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ รวมทั้งเป็นเอกสารลับของทางราชการที่ต้องจำกัดการเข้าถึงตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งจัดอยู่ในข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๖ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ให้มีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งที่ดำเนินการแล้วและจะดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน และให้มีอำนาจตรวจสอบข้อสัญญา สิทธิและหน้าที่ต่างๆ ของคู่สัญญา แล้วรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ได้รายงานสรุปผลการตรวจสอบพบความไม่บริบูรณ์แห่งสัญญาระหว่างกรมควบคุมมลพิษและกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG เนื่องจากการถอนตัวของ North West Water จึงเป็นโมฆะแต่แรก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นาย ข.) จึงมีคำสั่งที่ ๘๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเจรจาการสิ้นสุดสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG จึงยื่นคำร้องต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาฉบับลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้กรมควบคุมมลพิษชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยให้แก่กลุ่มบริษัทเอกชนจำนวน ๖ ราย เป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไป กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และเรียกให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงให้ถ้อยคำเนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารสัญญาและต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมควบคุมมลพิษตามคำพิพากษาดังกล่าว พร้อมตั้งประเด็นคำถาม แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะใช้ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากระยะเวลาผ่านมา ๑๒ ปี จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า เรื่องดังกล่าวมีผู้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ ราย รวมถึงผู้อุทธรณ์ เป็นเอกสารที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานรัฐมนตรีฯ จำนวน ๓ แฟ้ม รวม ๖๖๑ หน้า โดยได้ส่งมอบให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ นำไปใช้ในการตรวจสอบเรื่องดังกล่าว และได้ส่งคืนให้สำนักงานรัฐมนตรีฯ เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ เพื่อพิสูจน์

ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ แก่กลุ่มบริษัทเอกชน ซึ่งผลการสอบสวนจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงทางด้านการเงินการคลัง และการบริหารงบประมาณแผ่นดินที่รัฐต้องรับภาระจากกรณีดังกล่าว ประกอบกับสำนวนการสอบสวนดังกล่าว ถูกกำหนดเป็นเอกสารลับชั้น “ลับ” ซึ่งต้องมีการควบคุมการเข้าถึงตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวบ่งชี้การดำเนินงานและการบริหารโครงการของผู้ที่เกี่ยวข้องของรัฐและเอกชนคู่สัญญา ซึ่งเป็นที่สนใจของสื่อมวลชนและประชาชนอย่างกว้างขวาง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงส่งผลทั้งในเชิงบวกและลบกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน อาจส่งผลต่อการพิจารณาดำเนินการต่อโครงการดังกล่าวในอนาคต รวมทั้งการฟ้องร้องคดีระหว่างรัฐและเอกชนยังไม่สิ้นสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการบริหารและตรวจสอบโครงการขนาดใหญ่แก่ภาคเอกชนและสาธารณชน และส่งผลดีเชิงบวกต่อการบริหารโครงการในอนาคต การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการให้ถ้อยคำหรือการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ที่ ทส. ๐๑๐๐/๒๑ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วมีข้อสั่งการไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ รวมทั้งเป็นเอกสารลับของทางราชการที่ต้องจำกัดการเข้าถึงตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งจัดอยู่ในข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ให้มีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งที่ดำเนินการแล้วและจะดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน และให้มีอำนาจตรวจสอบข้อสัญญา สิทธิและหน้าที่ต่างๆ ของคู่สัญญา แล้วรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ได้รายงานสรุปผลการตรวจสอบพบความไม่บริบูรณ์แห่งสัญญาระหว่างกรมควบคุมมลพิษและกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG เนื่องจากการถอนตัวของ North West Water จึงเป็นโมฆะแต่แรก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นาย ข.) จึงมีคำสั่งที่ ๘๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเจรจาการสิ้นสุดสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG จึงยื่นคำร้องต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาฉบับลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้กรมควบคุมมลพิษชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยให้แก่กลุ่มบริษัทเอกชนจำนวน ๖ ราย เป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไป กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และเรียกให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงให้ถ้อยคำเนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะเป็นรองเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาราชการแทนอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ พร้อมตั้งประเด็นคำถาม แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะใช้ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากระยะเวลาผ่านมา ๑๒ ปี จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า เรื่องดังกล่าวมีผู้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ ราย รวมถึงผู้อุทธรณ์ เป็นเอกสารที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานรัฐมนตรีฯ จำนวน ๓ แฟ้ม รวม ๖๖๑ หน้า โดยได้ส่งมอบให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ นำไปใช้ในการตรวจสอบเรื่องดังกล่าว และได้ส่งคืนให้สำนักงานรัฐมนตรีฯ เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้นำไปตรวจสอบและใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ เพื่อพิสูจน์ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ แก่กลุ่ม

บริษัทเอกชน ซึ่งผลการสอบสวนจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงทางด้านการเงินการคลัง และการบริหารงบประมาณแผ่นดินที่รัฐต้องรับภาระจากกรณีดังกล่าว ประกอบกับสำนวนการสอบสวนดังกล่าว ถูกกำหนดเป็นเอกสารลับชั้น “ลับ” ซึ่งต้องมีการควบคุมการเข้าถึงตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ และเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวบ่งชี้การดำเนินงานและการบริหารโครงการของผู้ที่เกี่ยวข้องของรัฐและเอกชนคู่สัญญา ซึ่งเป็นที่สนใจของสื่อมวลชนและประชาชนอย่างกว้างขวาง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงส่งผลทั้งในเชิงบวกและลบกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน อาจส่งผลต่อการพิจารณาดำเนินการต่อโครงการดังกล่าวในอนาคต รวมทั้งการฟ้องร้องคดีระหว่างรัฐและเอกชนยังไม่สิ้นสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการบริหารและตรวจสอบโครงการขนาดใหญ่แก่ภาคเอกชนและสาธารณชน และส่งผลดีเชิงบวกต่อการบริหารโครงการในอนาคต การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓ แฟ้ม ๑๔๑ รายการ รวม ๖๖๑ แผ่น พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลลูกหนี้

ผู้อุทธรณ์ : **มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดสุราษฎร์ธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือที่ศธ ๐๕๖๑/๒๘๘๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงนายทะเบียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขอข้อมูลข่าวสารสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑๐ คน และกรรมการบริษัท ไจแอ็นท คอนสตรัคชั่น จำกัด จำนวน ๒ คน เพื่อใช้ประกอบการดำเนินการทางคดีของมหาวิทยาลัยฯ โดยมอบหมายให้นางสาว ก. ดำเนินการ

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีหนังสือ ที่ สฎ ๐๐๑๘/๒๒๕๒๖ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า กรณีการคัดและรับรองสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนจำนวน ๑๒ รายนั้น ไม่สามารถคัดและรับรองให้ได้ เนื่องจากไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง คือ การเป็นผู้มีส่วนได้เสีย กฎกระทรวง การขอตรวจหลักฐานรายการ หรือข้อมูลเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง รวมถึงคู่สมรส บุพการีและผู้สืบสันดานของผู้ถือบัตรเป็นผู้ขอตรวจหลักฐาน รายการข้อมูลเกี่ยวกับบัตรได้เท่านั้น ดังนั้น การที่นางสาว ก. ขอคัดและรับรองรายการจากฐานข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชนจำนวน ๑๒ ราย จึงไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการขอคัดดังกล่าวได้ สำหรับการเข้าถึงข้อมูลหรือเปิดเผย ต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง หรือตามคำสั่งศาล หรือเข้าถึงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลนั้นในการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น นางสาว ก. จึงไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง หรือตามคำสั่งศาล หรือเข้าถึงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลนั้นในการปฏิบัติหน้าที่แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๖๑/๐๐๕๓ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี อุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนจังหวัดสุราษฎร์ธานีดังกล่าว ต่อมาจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีหนังสือ ที่ สฎ ๐๐๑๘/๑๙๒๗ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

๑. ตามมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อมูลทะเบียนราษฎร รายการบุคคลตามแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร (ท.ร. ๑๔/๑) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยสามารถใช้ประกอบหลักฐานในการดำเนินคดีได้และตามความจำเป็นต้องทราบข้อมูล เพื่อประโยชน์หน่วยงานและมหาวิทยาลัยฯ ได้ แต่สำหรับข้อมูลรายการบุคคลตามทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน ต้องเพื่อประโยชน์ของผู้ถือบัตร โดยได้รับความยินยอมจากผู้ถือบัตร

๒. ตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ กฎกระทรวง การขอตรวจหลักฐานรายการ หรือข้อมูลเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง รวมถึงคู่สมรส บุพการีและผู้สืบสันดานของผู้ถือบัตรเป็นผู้ขอตรวจหลักฐาน รายการข้อมูลเกี่ยวกับบัตรได้เท่านั้น แต่จากคำขอข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยฯ พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบคำขอ ยังอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมเอกสารหลักฐานประกอบในการดำเนินการทางคดีเท่านั้น ยังพิจารณาไม่ได้ว่า เจ้าของรายการทั้ง ๑๒ ราย เป็นคู่กรณีหรือคู่ความในชั้นดำเนินกระบวนพิจารณาใดๆ ของศาล จึงยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่ามหาวิทยาลัยฯ มีสิทธิคัดและรับรองรายการทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลทั้ง ๑๒ รายได้ ประกอบกับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสวนมะลิ เป็นผู้ออกหนังสือค้ำประกันกับมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่เป็นผู้รับมอบอำนาจตามขั้นตอนของธนาคาร ไม่ได้ปรากฏว่าบุคคลที่เป็นกรรมการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และกรรมการบริษัท ไจแอ็นท คอนสตรัคชั่น จำกัด ได้กระทำการเป็นการเฉพาะตัว มหาวิทยาลัยฯ จึงไม่สามารถอ้างสิทธิว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับบุคคลดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

๓. ตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การคัดและรับรองรายการทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ต้องอนุญาตผ่านบัตรและรหัสลับของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยฯ ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่ง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๖๑/๐๔๕๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในฐานะผู้ว่าจ้าง ทำสัญญาจ้าง เลขที่ ๒๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ว่าจ้างบริษัท ไจแอ็นท คอนสตรัคชั่น จำกัด ก่อสร้างอาคารวิทยาการจัดการ จำนวน ๑ หลัง วงเงิน

๑๑๘,๖๘๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยสิบแปดล้านหกแสนแปดหมื่นบาทถ้วน) และทำสัญญารับจ่ายเงินล่วงหน้า เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ จำนวน ๑๗,๘๐๒,๐๐๐ บาท (สิบเจ็ดล้านแปดแสนสองพันบาทถ้วน) จำนวน ๑๕ งวด โดยธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสวนมะลิ เป็นผู้ออกหนังสือค้ำประกัน (หลักประกันการรับเงินค่าจ้างล่วงหน้า) จำนวน ๑๕ ฉบับ ต่อมามหาวิทยาลัยฯ ประสงค์จะดำเนินการทางคดีกับบริษัท ไจแอ็นท คอนสตรัคชั่น จำกัด ผู้รับเงิน และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสวนมะลิ ผู้ค้ำประกัน กรณีมหาวิทยาลัยฯ ได้แจ้งริบหลักประกันการรับเงินค่าจ้างล่วงหน้าส่วนที่เหลือซึ่งเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารกรุงไทยฯ จำนวนเงิน ๑๔,๗๐๖,๐๐๐ บาท (สิบสี่ล้านเจ็ดแสนหกพันบาทถ้วน) และมหาวิทยาลัยฯ ได้ทำการตรวจสอบสัญญารับจ่ายเงินล่วงหน้า (ตารางการหักเงินคืนล่วงหน้า) ปรากฏว่า บริษัท ไจแอ็นท คอนสตรัคชั่น จำกัด ผู้รับจ้าง ต้องรับผิดชอบตามสัญญารับจ่ายเงินล่วงหน้าเป็นเงิน ๑๗,๘๐๒,๐๐๐ บาท (สิบเจ็ดล้านแปดแสนสองพันบาทถ้วน) ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการหักและคืนเงินล่วงหน้าในงวดงานที่ ๓ – ๕ เป็นเงิน ๓,๓๕๔,๐๐๐ บาท (สามล้านสามแสนห้าหมื่นสี่พันบาทถ้วน) แล้วนั้น แต่ตามตารางการหักเงินคืนล่วงหน้างวดที่ ๓ – ๕ (มหาวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการหักเงินไว้จริง) รวมเป็นเงิน ๒,๙๐๒,๕๐๐ บาท (สองล้านเก้าแสนสองพันห้าร้อยบาทถ้วน) และกรณีดังกล่าวมหาวิทยาลัยฯ ได้คืนหนังสือค้ำประกัน (หลักประกันการรับเงินค่าจ้างล่วงหน้า) จำนวน ๓ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๓,๓๕๔,๐๐๐ บาท (สามล้านสามแสนห้าหมื่นสี่พันบาทถ้วน) ซึ่งเกินจากการหักคืนเงินล่วงหน้าตามตารางการหักคืนเงินล่วงหน้าเป็นเงิน ๑๙๓,๕๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นสามพันห้าร้อยบาทถ้วน) ซึ่งผู้รับจ้างจะต้องรับผิดตามสัญญารับจ่ายเงินล่วงหน้าในงวดงานที่ ๖ – ๑๘ รวมเป็นเงิน ๑๔,๘๙๙,๕๐๐ บาท (สิบสี่ล้านแปดแสนเก้าหมื่นเก้าพันห้าร้อยบาทถ้วน)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และกรรมการบริษัท ไจแอ็นท คอนสตรัคชั่น จำกัด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยมิต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล เมื่อการฟ้องคดีดังกล่าวมิได้ฟ้องกรรมการธนาคารและกรรมการบริษัทเป็นรายบุคคล จึงไม่มีเหตุจำเป็นอื่นใดที่จะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างต่อเติมอาคาร

ผู้อุทธรณ์ : **พันเอก ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ จังหวัดฉะเชิงเทรา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันเอก ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ หลักฐานการขออนุญาตก่อสร้างต่อเติมอาคารที่จัดทำเป็นห้องอาหารของโรงงานชาร์แชจส์ เดิม บริษัท รีโมท โซลูชั่น จำกัด ปัจจุบัน ด้านที่อยู่ติดถนนสาธารณะ พร้อมแบบแปลนการก่อสร้าง

รายการที่ ๒ หลักฐานการขออนุญาตก่อสร้างห้องแถว พร้อมแบบแปลนการก่อสร้างห้องแถวอยู่อาศัยรวมที่สร้างในบริเวณบ้านเลขที่ ๑๒/๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านใหม่ ซอยบ้านใหม่ ๖ ตรงข้ามโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่มีหนังสือ ที่ ฉช ๗๖๙๐๓/๕ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผล ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ใบอนุญาตเป็นเอกสารของทางราชการซึ่งออกให้กับโรงงานชาร์แชจส์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งได้ขออนุญาตใน ปี ๒๕๔๕ มิใช่เอกสารตามมาตรา ๗, ๘ และ ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมิใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม เพราะมิใช่เป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของผู้อุทธรณ์ ไม่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารนี้เป็นของผู้อื่น จึงไม่เปิดเผยให้ ส่วนแบบแปลนก่อสร้างโรงอาหารเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาใบอนุญาตดังกล่าวซึ่งได้ดำเนินการในปี ๒๕๔๕ เป็นเอกสารที่ใช้เสร็จเกิน ๕ ปี จึงมีการเก็บรักษารวมไว้ จากการตรวจสอบไม่พบเอกสารดังกล่าว ซึ่งอาจถูกทำลายโดยธรรมชาติหรือสูญหาย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ใบอนุญาตก่อสร้างบ้านเลขที่ ๑๒/๒ หมู่ที่ ๑ มิใช่เอกสารตามมาตรา ๗, ๘ และ ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมิใช่ข้อมูล

ข่าวสารตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม เพราะมิใช่เป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นใบอนุญาตก่อสร้างของเจ้าของบ้านเลขที่ ๑๒/๒ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้อุทธรณ์ และเอกสารดังกล่าวไม่เป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด จึงไม่เปิดเผยให้

ส่วนแบบแปลนก่อสร้างบ้านเลขที่ ๑๒/๒ มีรายละเอียดอาคารภายใน เป็นเอกสารของผู้ยื่นที่มอบให้ไว้กับทางราชการ ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อผู้อื่นเป็นเอกสารตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตก่อสร้างอาคาร จำนวน ๒ รายการ เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการหลักฐานการขออนุญาตก่อสร้างต่อเติมอาคารที่ทำเป็นห้องอาหารของโรงงานชาร์แชจส์ เดิม ซึ่งในปัจจุบันเป็นของบริษัท รีโมท โซลูชั่น จำกัด ด้านที่ติดถนนสาธารณะพร้อมแบบแปลนการก่อสร้าง เนื่องจากโรงเรือนดังกล่าวมีชายคายื่นเข้ามาจนถึงรั้วของโรงงาน เมื่อฝนตกหนักน้ำฝนจะล้นรางตกใส่หลังคาโรงเรือนของผู้อุทธรณ์ อาจทำให้หลังคาโรงเรือนของผู้อุทธรณ์แตกหรือเสียหายได้ ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบโรงเรือนดังกล่าวและกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หมวด ๓ ข้อ ๓๙ กำหนดว่า โรงงานที่มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบกิจการของอาคารทุกชั้นรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรแต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า ๓ เมตร จำนวนสองด้านโดยผนังอาคารทั้งสองด้านนี้ให้ทำเป็นผนังทึบด้วยอิฐหรือคอนกรีตยกเว้นประตูหนีไฟส่วนด้านที่เหลือให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบว่าโรงเรือนนั้นได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ถูกต้องหรือไม่ และช่วงเวลาที่ขออนุญาตนั้นอยู่ในระยะเวลาที่กฎกระทรวงบังคับใช้หรือไม่ เพื่อประโยชน์ในการต่อรองกับโรงงานให้แก้ไขในส่วนที่ไม่ถูกต้อง

ส่วนหลักฐานการขออนุญาตก่อสร้างห้องแถวพร้อมแบบแปลนการก่อสร้างในบริเวณบ้านเลขที่ ๑๒/๒ หมู่ที่ ๑ นั้น เนื่องจากโรงเรือนดังกล่าวได้ก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อปี ๒๕๕๗ และเปิดให้เช่าตลอดมา โดยไม่มีหลักฐานการเรียกเก็บภาษีโรงเรือนในปีภาษี ๒๕๕๘ ประกอบกับเจ้าของโรงเรือนดังกล่าวได้อ้างว่าห้องเช่านั้นไม่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน เพราะเป็นห้องแถวอยู่อาศัยรวมและเป็นห้องเช่าขนาดเล็ก ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อจะได้ทราบว่าห้องแถวอยู่อาศัยรวมมีลักษณะอย่างไร มีเนื้อที่แต่ละห้องเท่าใด หากมีกฎหมายยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีตามที่กล่าวอ้าง ห้องเช่าของผู้อุทธรณ์ซึ่งมีขนาดเล็กก็น่าจะได้รับการยกเว้นการเสียภาษีเช่นเดียวกัน

ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ชี้แจงสรุปได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ อาคารของโรงงานชาร์แชจส์ ได้ก่อสร้างมาเป็นเวลานานโดยไม่ได้มีการขออนุญาตก่อสร้าง ต่อมาได้มีการขออนุญาตก่อสร้างต่อเติมอาคารในปี ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นเอกสารที่ใช้เสร็จเกิน ๕ ปี และได้มีการเก็บรักษารวมไว้ แต่จากการตรวจสอบไม่พบเอกสารเกี่ยวกับการขออนุญาตและแบบแปลนดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ได้สอบถามเจ้าของข้อมูลข่าวสารว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ไม่ ซึ่งเจ้าของข้อมูลข่าวสารได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่จึงไม่เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ อยู่ในความครอบครอง เนื่องจากหาไม่พบ จึงไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐในการใช้ประกอบการพิจารณาอนุมัติอนุญาตให้บุคคลก่อสร้างอาคาร ประชาชนจึงอาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารซึ่งรวมไปถึงแบบแปลนการก่อสร้างอาคารเพื่อตรวจสอบได้ กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบลักษณะของอาคารว่ามีลักษณะเดียวกับห้องเช่าของผู้อุทธรณ์หรือไม่ และเพื่อนำไปตรวจสอบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่เลือกปฏิบัติในการเก็บภาษีหรือไม่ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่า จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงอัยการจังหวัดชลบุรี เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารสำนวนคดีที่ ๕๖/๒๕๕๖ เพื่อประกอบการร้องเรียนและดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

๒. เอกสารสำนวนคดีที่ ๑๓๕๗/๒๕๕๕ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายจะใช้ประกอบการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

อัยการจังหวัดชลบุรีมีบันทึกท้ายหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่าอนุญาตให้คัดถ่ายเฉพาะเอกสารคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ให้ไว้กับพนักงานสอบสวน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๕๖/๒๕๕๖ ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยผู้อื่นอยู่ในสภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ และพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลโดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจด้วยเพื่อการอนาจาร พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบ่อทองมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา เพราะพยานหลักฐานไม่พอฟ้อง อัยการจังหวัดชลบุรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้อุทธรณ์ ในความผิดฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๘ และมีคำสั่งให้ยุติการดำเนินคดีกับผู้ต้องหา ฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยผู้อื่นอยู่ในสภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ เนื่องจากผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

เห็นชอบกรณีสั่งไม่ฟ้อง และแจ้งผลคำสั่งไม่ฟ้องพร้อมเหตุผลและคำสั่งยุติการดำเนินคดี ไปยังสถานีตำรวจภูธรบ่อทอง เพื่อแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์และผู้ต้องหาทราบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอสำนวนคดีอาญาดังกล่าวเพื่อประกอบการร้องเรียนและดำเนินการตามกฎหมายต่อไป แต่สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายเฉพาะสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวน

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปได้ความว่า คดีอาญาที่ ๕๖/๒๕๕๖ ที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นถึงที่สุดแล้ว จึงไม่มีเหตุผลที่จะไม่เปิดเผย และผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๔๒(ชบ)/๓๐๘๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มาร้องขอคัดเอกสารและรับเอกสารเฉพาะคำให้การของตนเองในสำนวนคดีอาญาที่ ๕๖/๒๕๕๖ ไม่ขอรับคำให้การของสำนวนคดีอาญาที่ ๑๓๕๗/๒๕๕๕ เพราะได้รับเอกสารแล้ว ดังนั้น เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอและยังไม่ได้รับคือ สำนวนคดีอาญาที่ ๕๖/๒๕๕๖ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหา โดยตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๑ (การตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การในชั้นสอบสวน) กำหนดว่า “เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ผู้เสียหายหรือจำเลยย่อมมีสิทธิขอตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนในชั้นสอบสวนได้ โดยให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาอนุญาต” และในวรรคสอง กำหนดว่า “ในกรณีที่ผู้เสียหายหรือจำเลยขอตรวจหรือคัดสำเนาเอกสารอื่น ๆ ในสำนวนการสอบสวน ให้หัวหน้าพนักงานอัยการพิจารณาตามความเหมาะสม และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ราชการและแก่ผู้อื่น โดยให้นำพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ มาพิจารณาประกอบด้วย” และตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ (การขอทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี) กำหนดว่า “ในคดีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว ผู้เสียหาย ผู้ต้องหาหรือผู้มีส่วนได้เสียขอทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง สรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการในการสั่งคดี ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาอนุญาต” และในวรรคสอง กำหนดว่า “กรณีที่ผู้เสียหายหรือจำเลยขอตรวจหรือคัดสำเนาเอกสารอื่น ๆ ในสำนวนการสอบสวน ให้หัวหน้าพนักงานอัยการพิจารณา โดยให้นำความในข้อ ๒๑ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม” ฉะนั้น จึงเห็นว่าคดีนี้เป็นความผิดเกี่ยวกับเพศสมควรที่จะให้ความคุ้มครองเพื่อคำนึงถึงชื่อเสียงและสิทธิของพยานเป็นสำคัญ หากเปิดเผยในชั้นนี้อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลอื่น และเป็นสิทธิส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำนวนคดีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนคดีอาญาที่ ๕๖/๒๕๕๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีและคำสั่งยุติการดำเนินคดีแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ต้องหาแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหาในคดีจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน อย่างไรก็ดี โดยที่คดีดังกล่าวเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับเพศและผู้เสียหายเป็นหญิง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นจึงต้องกระทำโดยระมัดระวัง หากสำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีเห็นว่าข้อความใดในสำนวนอาจส่งผลกระทบต่อผู้เสียหายก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้เสียหายและข้อความนั้นได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น สำหรับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้เสียหาย ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน สูติบัตร ข้อมูลทะเบียนราษฎร์ และผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของผู้เสียหาย นั้น หากเปิดเผยแล้วจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน สูติบัตร ข้อมูลทะเบียนราษฎร์ และผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของผู้เสียหาย โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้เสียหายและข้อความที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้เสียหายได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนและการสั่งคดี

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก. กับพวก**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรี**
และสถานีตำรวจภูธรนายายอาม จังหวัดจันทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงอัยการจังหวัดจันทบุรี และผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรนายายอาม ขอข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑) หนังสือถึงอัยการจังหวัดจันทบุรี ขอสำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๒๐๘/๒๕๕๕ ที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรนายายอามมีความเห็นสั่งฟ้องต่ออัยการจังหวัดจันทบุรี และสำนวนของพนักงานอัยการที่มีความเห็นสั่งฟ้องในคดีนี้ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๒) หนังสือถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรนายายอาม ขอสำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๒๐๘/๒๕๕๕ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒(จบ)/๑๒๗๓ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลสรุปว่า สำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๒๐๘/๒๕๕๕ เป็นเอกสารที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรนายายอามเป็นผู้จัดทำขึ้น ผู้อุทธรณ์สามารถขอสำเนาสำนวนดังกล่าวจากสถานีตำรวจภูธรนายายอาม ส่วนสำเนาความเห็นของพนักงานอัยการนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

สถานีตำรวจภูธรนายายอามมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๗ (จบ).๓(๑๗).๓๓/๖๔๓ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลสรุปว่า การเปิดเผยอาจจะทำให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของบุคคลอื่น เนื่องจากมีพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีนี้หลายคน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสถานีตำรวจภูธรนายายอาม หนังสือชี้แจงของสำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญาฐานทำร้ายร่างกายบุพการีจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ร่วมกันหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังหรือกระทำด้วยประการใด

ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ร่วมกันซ่อนเร้น ย้าย หรือทำลายศพเพื่อปิดบังการตาย หรือเหตุแห่งการตาย โดยศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น คดีถึงที่สุด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

นาง ก. ในฐานะผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และดาบตำรวจติณณภพ บำรุงธรรม ในฐานะผู้อุทธรณ์ที่ ๒ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในการดำเนินคดีอาญาดังกล่าว เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จัดทำเอกสารเท็จ ครั้งแรกได้สอบปากคำผู้อุทธรณ์ที่ ๑ ในฐานะพยาน ได้บังคับข่มขู่ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ ให้ลงชื่อในคำให้การเป็นพยานโดยไม่ให้ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ อ่านข้อความก่อน โดยคำให้การเป็นพยานนั้นระบุว่าผู้อุทธรณ์ที่ ๑ รับสารภาพว่าเป็นผู้ทำร้ายมารดาจนเสียชีวิต และร่วมกับผู้อุทธรณ์ที่ ๒ หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังหรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ร่วมกันซ่อนเร้น ย้าย หรือทำลายศพเพื่อปิดบังการตายหรือเหตุแห่งการตาย หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบปากคำผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และผู้อุทธรณ์ที่ ๒ ในฐานะผู้ต้องหา ซึ่งผู้อุทธรณ์ทั้ง ๒ ให้การปฏิเสธว่าไม่ได้กระทำความผิด ปัจจุบันคดีถึงที่สุดแล้วโดยศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรื้อฟื้นคดีขึ้นใหม่เพื่อติดตามจับกุมคนร้ายที่ฆ่ามารดาผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มาลงโทษ

ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรนายายอามชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สถานีตำรวจภูธรนายายอามพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารแล้ว เห็นว่าในสำนวนการสอบสวนนั้นมีคำให้การของพยาน ๔ คน เกรงว่าหากให้สำเนาสำนวนการสอบสวนแก่ผู้อุทธรณ์อาจเกิดปัญหาหรืออันตรายกับพยานดังกล่าว ทั้งนี้ สถานีตำรวจภูธรนายายอามได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีเพื่อฟ้องคดีต่อศาล ปัจจุบันสำนวนการสอบสวนอยู่ในความครอบครองของสำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรี โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรนายายอามได้ถ่ายสำเนาสำนวนการสอบสวนเก็บไว้แต่ไม่แน่ใจว่าถ่ายสำเนาไว้ครบถ้วนทั้งสำนวนหรือไม่

สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒(จบ)/๔๓๕๓ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า สำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๒๐๘/๒๕๕๕ เป็นเอกสารที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรนายายอามเป็นผู้จัดทำขึ้น ผู้อุทธรณ์สามารถขอสำเนาสำนวนดังกล่าวจากสถานีตำรวจภูธรนายายอามซึ่งเป็นผู้จัดทำสำนวนการสอบสวน ส่วนสำเนาความเห็นของพนักงานอัยการนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ โดยสำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสองตามข้อกล่าวหา ตามความเห็นของพนักงานสอบสวน ซึ่งได้ยื่นฟ้องตามสำเนาคำฟ้องและเอกสารต่าง ๆ ได้อ้างส่งศาลเกือบทั้งหมดแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑) ปัจจุบันสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๒๐๘/๒๕๕๕ อยู่ในความครอบครองของสำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรี ดังนั้น สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีจึงต้องพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๒๐๘/๒๕๕๕ ที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรนายายอามจัดทำขึ้น และความเห็นของพนักงานอัยการในคดีนี้ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากสำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจปกปิดชื่อหรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

๒) สถานีตำรวจภูธรนายายอามได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๒๐๘/๒๕๕๕ ให้สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีแล้ว แม้เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรนายายอามได้ถ่ายสำเนาเอกสารเก็บไว้ก็เพื่อความสะดวกในการติดตามคดีซึ่งเป็นวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละคน สำเนาเอกสารดังกล่าวไม่ใช่สำนวนการสอบสวนคดีอาญา สถานีตำรวจภูธรนายายอามจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนอาคาร การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร และหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นายวีระเทพ เจริญสุขเจี่ย**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลราไวย์ จังหวัดภูเก็ต**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลราไวย์ขอสำเนาเอกสาร ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสาร หลักฐาน คำให้การของพยานที่ใช้กล่าวโทษผู้อุทธรณ์ที่เทศบาลตำบลราไวย์ส่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จังหวัดภูเก็ต ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

รายการที่ ๒ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร บันทึกการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้าง แบบแปลนการก่อสร้างที่แสดงที่ตั้งอาคารทั้งหมดในที่ดิน รายการประกอบแบบแปลน แผนผังบริเวณ โครงสร้างอาคารภายนอก หลักฐานการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินทั้งหมดจนถึงปีปัจจุบัน รายงานการตรวจสอบอาคารทั้งหมดของโรงแรมบ้านกระทิง อ่าวเสนบังกะโล โรงแรมภูเก็ตยอร์ชคลับ และโรงแรมออลซีซั่น

รายการที่ ๓ เอกสารที่แสดงถึงช่วงเวลาการปฏิบัติราชการที่เทศบาลตำบลราไวย์ของนายสมทรง แซ่ตั้ง นายชัชฤทธิ์ สุกุมารพันธุ์ นายจวง โสพล (อดีตสมาชิก อบต. ราไวย์) นายนิกูล ทองเปลว นายราเชน พันทรากิจ นายอรุณ โสพล นายภัทรพลประทีป ณ ถลาง และเอกสารที่แสดงช่วงเวลาการดำรงตำแหน่งของนายสิน พลรบ นายบุญสม พลรบ

รายการที่ ๔ หนังสือร้องเรียนของนายเชาวพงศ์ เมฆารักษ์กุล ที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์และมารดาผู้อุทธรณ์ (นางสมจิตร เจริญสุขเจี่ย) ต่อเทศบาลตำบลราไวย์

เทศบาลตำบลราไวย์มีหนังสือ ที่ ภก ๕๒๘๐๑.๘/๒๘๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลสรุปว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง

ผู้อุทธรณ์ยังเป็นคู่กรณีทางปกครองกับเทศบาลตำบลราไวย์ ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๕๗/๒๕๕๘ โดยเทศบาลตำบลราไวย์เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำคำให้การแก้คำฟ้องส่งต่อศาลปกครองนครศรีธรรมราชแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลตำบลราไวย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลราไวย์มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์รื้อถอนอาคาร โดยอ้างว่าอาคารดังกล่าวปลูกสร้างในที่ดินสาธารณะ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จังหวัดภูเก็ต แต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จังหวัดภูเก็ตยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

เทศบาลตำบลราไวย์มีหนังสือ ที่ ภก ๕๒๘๐๑.๘/๘๖๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปได้ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จังหวัดภูเก็ต เทศบาลตำบลราไวย์จึงไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จังหวัดภูเก็ตต่อศาลปกครองนครศรีธรรมราช

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๓ ทะเบียนประวัติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๔ เป็นเอกสารที่นายเชาว์พงศ์ฯ ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ขณะนี้นายเชาว์พงศ์ฯ กับผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องร้องระหว่างกันต่อศาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์อาจจะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่คู่กรณีในระหว่างการพิจารณาคดี ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องเทศบาลตำบลราไวย์ต่อศาลปกครองนครศรีธรรมราช ผู้อุทธรณ์จึงเป็นคู่กรณีกับเทศบาลตำบลราไวย์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ เทศบาลตำบลราไวย์มีคำสั่งให้มารดาผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์รื้อถอนอาคารหลายครั้ง โดยอ้างว่าที่ดินของผู้อุทธรณ์ไม่มีโฉนดที่ดินและรุกล้ำที่สาธารณะ ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็รื้อถอนอาคารตามคำสั่งทุกครั้ง ทั้งที่ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการขอออกโฉนดที่ดินที่ปลูกสร้างอาคารแล้วแต่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องไม่ยอมมอบโฉนดที่ดินให้แก่ผู้อุทธรณ์ ล่าสุดเทศบาลมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์รื้อถอนบ้านที่อยู่อาศัยอีก แต่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์คำสั่ง

ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จังหวัดภูเก็ต ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จังหวัดภูเก็ตพิจารณาแล้วยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง ผู้อุทธรณ์เห็นว่ายังมีเอกสารอีกหลายรายการที่เทศบาลตำบลราไวย์ไม่ได้นำส่งต่อศาล จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ มีดังนี้

รายการที่ ๑ ต้องการตรวจสอบหลักฐานที่เทศบาลตำบลราไวย์ใช้ประกอบการออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์รื้อถอนอาคาร และชี้แจงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จังหวัดภูเก็ตว่ามีหลักฐานใดบ้าง มีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ประเด็นใด พยานให้ถ้อยคำกล่าวหาผู้อุทธรณ์อย่างไร เพื่อนำไปประกอบการต่อสู้คดีในศาลปกครอง

รายการที่ ๒ เนื่องจากบริเวณใกล้เคียงกับที่ดินของผู้อุทธรณ์นั้นมีการก่อสร้างอาคารโรงแรม รีสอร์ท บังกะโล โดยที่ดินบางส่วนไม่มีโฉนดที่ดิน อาคารบางส่วนรุกล้ำที่สาธารณะและทางสาธารณะด้วย แต่เทศบาลตำบลราไวย์กลับไม่มีคำสั่งให้รื้ออาคารเหล่านั้นด้วย กลับบังคับให้รื้อถอนเฉพาะอาคารของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบว่าเทศบาลตำบลราไวย์ได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้กับเจ้าของอาคารนั้นโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ อาคารตั้งอยู่บริเวณใดของโฉนดที่ดิน มีการก่อสร้างอาคารตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ และเจ้าของกิจการเหล่านั้นได้เสียภาษีหรือไม่

รายการที่ ๓ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ก่อสร้างอาคารก่อนที่เจ้าหน้าที่ตามรายชื่อดังกล่าวจะมาดำรงตำแหน่งในเทศบาลตำบลราไวย์ เจ้าหน้าที่เหล่านั้นจึงไม่รู้ข้อเท็จจริงและความเป็นมาเกี่ยวกับที่ดินและอาคารของผู้อุทธรณ์ แต่มากล่าวโทษผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการกระทำก่อนที่เจ้าหน้าที่นั้นมาดำรงตำแหน่งจึงไม่เป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่ระบุว่าเจ้าหน้าที่นั้นดำรงตำแหน่งในเทศบาลตำบลราไวย์ในช่วงเวลาใดเพื่อใช้ต่อสู้คดีในศาล

รายการที่ ๔ เนื่องจากนายเชาวพงศ์ฯ ได้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์กับมารดาผู้อุทธรณ์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๖ จนถึงพ.ศ. ๒๕๕๘ และมีการฟ้องร้องระหว่างกันหลายคดี บางคดีศาลฎีกาพิพากษาให้ผู้อุทธรณ์เป็นฝ่ายชนะคดี แต่นายเชาวพงศ์ฯ ก็ยังกลั่นแกล้งร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์มาโดยตลอดว่าสร้างอาคารรุกล้ำที่สาธารณะ บุกรุกที่ดินของนายเชาวพงศ์ฯ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาหนังสือที่นายเชาวพงศ์ฯ ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ต่อเทศบาลตำบลราไวย์ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เทศบาลตำบลราไวย์ชี้แจงว่าอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จังหวัดภูเก็ต จึงไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้

เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร บันทึกการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้าง แบบแปลนการก่อสร้างที่แสดงที่ตั้งอาคารทั้งหมดในที่ดิน รายการประกอบแบบแปลน แผนผังบริเวณ โครงสร้างอาคารภายนอก เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทั่วไปของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้กับโรงแรมบ้านกระทิง อ่าวเสนบังกะโล โรงแรมภูเก็ตยอร์ชคลับ และโรงแรมออลซีซั่น ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ขอเฉพาะแบบแปลนการก่อสร้างภายนอกอาคาร การเปิดเผยจึงไม่รุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) ส่วนหลักฐานการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินทั้งหมดจนถึงปีปัจจุบันของโรงแรมบ้านกระทิง อ่าวเสนบังกะโล โรงแรมภูเก็ตยอร์ชคลับ และโรงแรมออลซีซั่น นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทั่วไปในการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลราไวย์ ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้

รายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารที่ระบุว่าบุคคลตามรายชื่อนั้นดำรงตำแหน่งในเทศบาลตำบลราไวย์ในช่วงเวลาใด เช่น คำสั่งแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในเทศบาลตำบลราไวย์ โดยผู้อุทธรณ์ไม่ได้ขอสำเนาทะเบียนประวัติของบุคคลดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทั่วไปของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจึงไม่รุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำเนาหนังสือที่นายเชาวพงศ์ฯ ร้องเรียนผู้อุทธรณ์และมารดาผู้อุทธรณ์ต่อเทศบาลตำบลราไวย์ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้จะอยู่ระหว่างการฟ้องคดีในศาลระหว่างผู้ร้องเรียนกับผู้อุทธรณ์ แต่การพิจารณาคดีในศาลก็ต้องดำเนินโดยเปิดเผยและเปิดโอกาสให้คู่ความนำพยานหลักฐานเข้าสืบเพื่อสนับสนุนข้ออ้างข้อโต้แย้งอย่างเต็มที่ ดังนั้นการเปิดเผยจึงไม่ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่คู่กรณีในระหว่างการพิจารณาคดี แต่กลับจะทำให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่ความในการต่อสู้คดี และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) ประกอบกับผู้อุทธรณ์ทราบชื่อผู้ร้องเรียนและประเด็นที่ร้องเรียนอยู่แล้ว การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลราไวย์เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ในเขตพื้นที่การศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๒๗๔๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ดังนี้

๑. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการ

๒. คำสั่งแต่งตั้งกรรมการ

๓. ผลการดำเนินการของคณะกรรมการ ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมทุกครั้ง

๔. คำสั่งบรรจุและแต่งตั้งทุกฉบับ

๕. ผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ทุกครั้ง

๖. ผลการดำเนินการหลังจากรับทราบผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ทุกครั้ง

๗. อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ มีบันทึก ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากมีรายชื่อซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของบุคคลอื่น รายการที่ ๕ และ

รายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า ผลการพิจารณาของ ก.ค.ศ. เป็นหนังสือสั่งการของ ก.ค.ศ. จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปขอเอกสารที่ ก.ค.ศ. โดยให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒ และรายการที่ ๗ โดยให้เหตุผลว่าคำถามไม่ชัดเจน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ (สพป. ปทุมธานี เขต ๒) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ในเขตพื้นที่การศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๒๗๔๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เข้าชี้แจงด้วยวาจา และมีหนังสือ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ที่ ศธ ๐๔๐๘๗/๒๑๗๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดกรอบอัตรากำลังและจัดสรรคนลงตามกรอบอัตรากำลังใหม่ ซึ่งในปี ๒๕๕๔ เกิดปรากฏการณ์น้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ สูญหาย ส่วนข้อมูลที่ยังพอหาได้จากสมุดประวัติ คือ ข้อมูลรายการที่ ๔ คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๔๐๕/๒๕๔๙ เรื่อง การกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สั่ง ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ส่วนรายการที่ ๖ ผลการดำเนินการหลังจากรับทราบผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ทุกครั้ง ไม่มี เพราะเมื่อ ก.ค.ศ. ได้มีการออกคำสั่งแล้วจะถือว่ากระบวนการสิ้นสุด และรายการที่ ๗ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เห็นว่า เป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่สามารถจัดหาข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้

สำหรับผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะเข้าชี้แจงด้วยวาจา และไม่ประสงค์ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มี จำนวน ๗ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ไม่มีข้อมูลอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คำสั่งบรรจุและแต่งตั้งทุกฉบับ หน่วยงานแจ้งว่ามีเฉพาะคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๔๐๕/๒๕๔๙ เรื่อง การกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สั่ง ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ซึ่งแม้จะมีอัตราเงินเดือนอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปรากฏอยู่ แต่เป็นอัตราเงินเดือนของปี ๒๕๔๙ การเปิดเผยข้อมูลในขณะนี้ไม่น่าจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ เลขประจำตัวประชาชนให้ปกปิดไว้

รายการที่ ๗ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่เลขประจำตัวประชาชนให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการเปลี่ยนตำแหน่ง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๔/๒๕๕๒ เรื่อง เปลี่ยนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ ดังนี้

๑. การดำเนินการก่อนออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๔/๒๕๕๒ เรื่อง เปลี่ยนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ ได้แก่

๑.๑ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการ

๑.๒ คำสั่งแต่งตั้งกรรมการทุกคณะ

๑.๓ ผลการดำเนินการของคณะกรรมการ ได้แก่

๑.๓.๑ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมทุกครั้ง

๑.๓.๒ ประกาศ คำสั่ง และอื่นๆ ที่ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการ

๑.๔ ใบสมัครและเอกสารประกอบการรับสมัครของผู้สมัครทุกราย

๒. คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๔/๒๕๕๒ เรื่อง เปลี่ยนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒

๓. การดำเนินการหลังออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๔/๒๕๕๒ เรื่อง เปลี่ยนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ ได้แก่

๓.๑ ผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ.

๓.๒ ผลการดำเนินการหลังจากทราบผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ.

๔. มติคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง

๕. อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ มีบันทึก ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น รายการที่ ๔ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ และรายการที่ ๕ คำถามไม่ชัดเจน

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอแก้ไขคำขอในข้อมูลรายการที่ ๔ เป็น มติ อ.ก.ค.ศ. ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ตามบันทึก ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ (สพป. ปทุมธานี เขต ๒) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในปี ๒๕๕๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้ประกาศให้ผู้สนใจที่จะขอย้าย ขอเลื่อนตำแหน่ง ขอเปลี่ยนตำแหน่งไปดำรงตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) เข้าสมัครเข้ารับการคัดเลือก โดยผู้อุทธรณ์ได้ขอไปดำรงตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้มีประกาศคำสั่ง ที่ ๔/๒๕๕๒ เรื่อง เปลี่ยนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ โดยไม่มีชื่อผู้อุทธรณ์ จึงเป็นที่มาของการขอข้อมูลในครั้งนี้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น รายการที่ ๓ ไม่มี เนื่องจาก สำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาใดๆ กลับไปยัง สพป. ปทุมธานี เขต ๒ รายการที่ ๔ ไม่มี เนื่องจากคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ไม่ได้มีส่วนในการพิจารณาเรื่องนี้ ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขคำขอเป็น มติ อ.ก.ค.ศ. นั้น สพป. ปทุมธานี เขต ๒

เห็นว่า ไม่มีข้อมูลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวรายการที่ ๕ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เห็นว่า เป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่สามารถจัดหาข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้

ต่อมา สพป. ปทุมธานี เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๗/๒๑๗๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า เนื่องจากในปี ๒๕๕๔ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ได้เกิดอุทกภัย ทำให้เอกสารดังกล่าวถูกน้ำท่วม ที่สามารถหาได้บางส่วนจากสมุดประวัติ คือ คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๔/๒๕๕๒ เรื่อง เปลี่ยนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สั่ง ณ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สำหรับผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะเข้าชี้แจงด้วยวาจา และไม่ประสงค์ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๔/๒๕๕๒ เรื่อง เปลี่ยนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ จำนวน ๕ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ไม่มีข้อมูลอยู่ในความครอบครองจึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

รายการที่ ๒ คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๔/๒๕๕๒ เรื่อง เปลี่ยนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ซึ่งแม้จะมีอัตราเงินเดือนอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปรากฏอยู่ แต่เป็นอัตราเงินเดือนของปี ๒๕๕๒ การเปิดเผยข้อมูลในขณะนี้ไม่น่าจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๕ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๐/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เกี่ยวกับผลการพิจารณาคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับประกาศคณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน เรื่อง ผลการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ดังนี้

๑. การดำเนินการก่อนออกประกาศคณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน เรื่อง ผลการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ได้แก่

๑.๑ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทุกคณะ

๑.๒ คำสั่งแต่งตั้งกรรมการทุกคณะ

๑.๓ ผลการดำเนินการของคณะกรรมการทุกคณะ ได้แก่

๑.๓.๑ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมทุกครั้ง

๑.๓.๒ ประกาศ คำสั่ง และอื่นๆ ที่ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการ

๑.๔ ใบสมัครและเอกสารประกอบการรับสมัครของผู้สมัครทุกราย

๒. ประกาศคณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน เรื่อง ผลการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒

๓. สาเหตุที่ยุติการคัดเลือกตามประกาศคณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน เรื่อง ผลการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒

๔. มติคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง

๕. อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ มีบันทึก ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น รายการที่ ๔ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ และรายการที่ ๕ คำถามไม่ชัดเจน

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอแก้ไขคำขอในข้อมูลรายการที่ ๔ เป็น มติ อ.ก.ค.ศ. ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ตามบันทึก ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ (สพป. ปทุมธานี เขต ๒) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในปี ๒๕๕๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีเขต ๒ ได้ประกาศให้ผู้สนใจที่จะขอย้าย ขอ

เลื่อนตำแหน่ง ขอเปลี่ยนตำแหน่งไปดำรงตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) เข้าสมัครเข้ารับการคัดเลือก ต่อมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี เขต ๒ ได้ประกาศผลการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยคณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกฯ ได้มีมติให้ยุติการคัดเลือก จึงเป็นที่มาของการขอข้อมูลในครั้งนี้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น รายการที่ ๓ สาเหตุการยุติการคัดเลือก เป็นข้อมูลที่ปรากฏในรายงานการประชุม รายการที่ ๔ ไม่มี เนื่องจากคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ไม่ได้มีส่วนในการพิจารณาเรื่องนี้ ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขคำขอเป็น มติ อ.ก.ค.ศ. นั้น สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เห็นว่า ไม่มีข้อมูลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๕ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เห็นว่า เป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่สามารถจัดหาข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้

สำหรับผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะเข้าชี้แจงด้วยวาจา และไม่ประสงค์ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ประกาศคณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกฯ เรื่อง ผลการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๕ รายการ โดยรายการที่ ๑ ข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ วัน เดือน ปีเกิด ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้ ส่วนข้อ ๑.๔ ใบสมัครและเอกสารประกอบการรับสมัครของผู้สมัครทุกราย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ระบุถึงคุณวุฒิ และคุณสมบัติของผู้สมัครแต่ละราย ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ไม่มีผู้ใดได้รับการคัดเลือกเนื่องจากมีการยุติการคัดเลือก อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ก็มิได้ชี้แจงว่าจะนำข้อมูลของผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกไปใช้เพื่อประโยชน์อันใด จึงยังไม่มีเหตุอันสมควรที่เปิดเผยใบสมัครและเอกสารประกอบการรับสมัครของผู้สมัครรายอื่นที่ไม่ได้รับการคัดเลือก

รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติและไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๕ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒ ข้อ ๑.๓ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ วัน เดือน ปีเกิด ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๕๘๖/๒๕๕๒ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ ดังนี้

๑. การดำเนินการก่อนออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๕๘๖/๒๕๕๒ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ได้แก่

๑.๑ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทุกคณะ

๑.๒ คำสั่งแต่งตั้งกรรมการทุกคณะ

๑.๓ ผลการดำเนินการของคณะกรรมการทุกคณะ ได้แก่

๑.๓.๑ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมทุกครั้ง

๑.๓.๒ ประกาศ คำสั่ง และอื่นๆ ที่ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการ

๑.๔ ใบสมัครและเอกสารประกอบการรับสมัครของผู้สมัครทุกราย

๒. คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๕๘๖/๒๕๕๒ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๓. การดำเนินการหลังออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๕๘๖/๒๕๕๒ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ได้แก่

๓.๑ ผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ.

๓.๒ ผลการดำเนินการหลังจากทราบผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ.

๔. มติคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง

๕. อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ มีบันทึกลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น รายการที่ ๔ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ และรายการที่ ๕ คำถามไม่ชัดเจน

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอแก้ไขคำขอในข้อมูลรายการที่ ๔ เป็น มติ อ.ก.ค.ศ. ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ตามบันทึก ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ (สพป. ปทุมธานี เขต ๒) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในปี ๒๕๕๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้ประกาศให้ผู้สนใจที่จะขอย้าย ขอเลื่อนตำแหน่ง ขอเปลี่ยนตำแหน่งไปดำรงตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) เข้าสมัครเข้ารับการคัดเลือก โดยผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้มีประกาศคำสั่ง ที่ ๕๘๖/๒๕๕๒ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยไม่มีชื่อผู้อุทธรณ์ จึงเป็นที่มาของการขอข้อมูลในครั้งนี้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของ

ผู้อื่น รายการที่ ๓ ไม่มี เนื่องจาก สำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาใดๆ กลับไปยัง สพป. ปทุมธานี เขต ๒ รายการที่ ๔ ไม่มี เนื่องจากคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ไม่ได้มีส่วนในการพิจารณาเรื่องนี้ ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขคำขอเป็น มติ อ.ก.ค.ศ. นั้น สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เห็นว่า ไม่มีข้อมูลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว รายการที่ ๕ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เห็นว่า เป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่สามารถจัดหาข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้

สำหรับผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะเข้าชี้แจงด้วยวาจา และไม่ประสงค์ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๕๘๖/๒๕๕๒ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ จำนวน ๕ รายการ โดยรายการที่ ๑ ข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ เลขประจำตัวประชาชนให้ปกปิดไว้ ส่วนข้อ ๑.๔ ใบสมัครและเอกสารประกอบการรับสมัครของผู้สมัครทุกราย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ระบุถึงคุณวุฒิ และคุณสมบัติของผู้สมัครแต่ละราย ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น ดังนั้น เพื่อให้การเปิดเผยเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์และไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลของบุคคลที่ได้รับการย้ายไปดำรงตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลดังกล่าวให้ปกปิดไว้ ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการพิจารณาของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒

รายการที่ ๒ คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๕๘๖/๒๕๕๒ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ซึ่งแม้จะมีอัตราเงินเดือนอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปรากฏอยู่ แต่เป็นอัตราเงินเดือนของปี ๒๕๕๒ การเปิดเผยข้อมูลในขณะนี้ไม่น่าจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ เลขประจำตัวประชาชนให้ปกปิดไว้

รายการที่ ๓ การดำเนินการหลังออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๕๘๖/๒๕๕๒ เรื่อง ย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ไม่มีข้อมูลอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

รายการที่ ๔ มติ อ.ก.ค.ศ. ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๕ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒ ข้อ ๑.๓ และข้อ ๑.๔ โดยข้อ ๑.๔ ให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลของบุคคลที่ได้รับการย้ายไปดำรงตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการเลื่อนตำแหน่ง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนระดับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ ดังนี้

๑. การดำเนินการก่อนออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนระดับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้แก่

๑.๑ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทุกคณะ

๑.๒ คำสั่งแต่งตั้งกรรมการทุกคณะ

๑.๓ ผลการดำเนินการของคณะกรรมการทุกคณะ ได้แก่

๑.๓.๑ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมทุกครั้ง

๑.๓.๒ ประกาศ คำสั่ง และอื่นๆ ที่ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการ

๑.๔ ใบสมัครและเอกสารประกอบการรับสมัครของผู้สมัครทุกราย

๒. คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนระดับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓

๓. การดำเนินการหลังออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนระดับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้แก่

๓.๑ ผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ.

๓.๒ ผลการดำเนินการหลังจากทราบผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ.

๔. มติคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง

๕. อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ มีบันทึก ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น รายการที่ ๔ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ และรายการที่ ๕ คำถามไม่ชัดเจน

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอแก้ไขคำขอในข้อมูลรายการที่ ๔ เป็น มติ อ.ก.ค.ศ. ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ตามบันทึก ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ (สพป. ปทุมธานี เขต ๒) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในปี ๒๕๕๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้ประกาศให้ผู้สนใจที่จะขอย้าย ขอเลื่อนตำแหน่ง ขอเปลี่ยนตำแหน่งไปดำรงตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) เข้าสมัครเข้ารับการคัดเลือก โดยผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอไปดำรงตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้มีประกาศคำสั่ง ที่ ๓๔๖/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนระดับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยไม่มีชื่อผู้อุทธรณ์ จึงเป็นที่มาของการขอข้อมูลในครั้งนี้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น รายการที่ ๓ ไม่มี เนื่องจาก สำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาใดๆ กลับไปยัง สพป.

ปทุมธานี เขต ๒ รายการที่ ๔ ไม่มี เนื่องจากคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ไม่ได้มีส่วนในการพิจารณาเรื่องนี้ ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขคำขอเป็น มติ อ.ก.ค.ศ. นั้น สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เห็นว่า ไม่มีข้อมูลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวรายการที่ ๕ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เห็นว่า เป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่สามารถจัดหาข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้

สำหรับผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะเข้าชี้แจงด้วยวาจา และไม่ประสงค์ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนระดับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ จำนวน ๕ รายการ โดยรายการที่ ๑ ข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อ ๑.๔ ใบสมัครและเอกสารประกอบการรับสมัครของผู้สมัครทุกราย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ระบุถึงคุณวุฒิ และคุณสมบัติของผู้สมัครแต่ละราย ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น ดังนั้น เพื่อให้การเปิดเผยเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์และไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลของบุคคลที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งในตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลดังกล่าวให้ปกปิดไว้ ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการพิจารณาของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒

รายการที่ ๒ คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนระดับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ซึ่งแม้จะมีอัตราเงินเดือนอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปรากฏอยู่ แต่เป็นอัตราเงินเดือนของปี ๒๕๕๓ การเปิดเผยข้อมูลในขณะนี้ไม่น่าจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ เลขประจำตัวประชาชนให้ปกปิดไว้

รายการที่ ๓ การดำเนินการหลังออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ที่ ๓๔๖/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนระดับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ไม่มีข้อมูลอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

รายการที่ ๔ มติ อ.ก.ค.ศ. ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๕ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒ ข้อ ๑.๓ และข้อ ๑.๔ โดยข้อ ๑.๔ ให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลของบุคคลที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งในตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการเกษียณอายุราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดของนาง ก. ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน ดังนี้

๑. คำสั่งให้เกษียณอายุราชการก่อนกำหนดของนาง ก.

๒. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องเมื่อนาง ก. เกษียณอายุราชการก่อนกำหนดตามข้อ ๑

๓. การจัดสรรอัตราข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจากการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดในตำแหน่งดังกล่าวคืนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒

๔. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องเมื่อได้รับแจ้งการจัดสรรคืน ตามข้อ ๓

๕. การจัดสรรอัตราข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจากการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดตำแหน่งดังกล่าวไปให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔

๖. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องเมื่อได้รับแจ้งการจัดสรรไปให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ ตามข้อ ๕

๗. สาเหตุที่ไม่ดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งดังกล่าวให้แล้วเสร็จ

๘. มติคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ หรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง

๙. อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ มีบันทึก ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากไม่มีชื่อของผู้อุทธรณ์ และเป็นข้อมูลของนาง ก. ต้องได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๔ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ โดยให้เหตุผลว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ (สพป. ปทุมธานี เขต ๒) ไม่ได้รับการจัดสรรตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) คืน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สั่งการให้ตัดโอนตำแหน่งไปสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ จึงไม่สามารถให้ได้ ประกอบกับคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ไม่มีมติเกี่ยวกับเรื่องนี้ และรายการที่ ๙ โดยให้เหตุผลว่า คำถามไม่ชัดเจน

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เพื่อขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ เป็น มติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ตามบันทึก ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ ๖ ต่อมาในปี ๒๕๕๒ มีการยกเลิกระดับ หรือซี และเปลี่ยนเป็นระบบแท่งเงินเดือน โดยระดับ ๖ และระดับ ๗ จะอยู่ในแท่งของชำนาญการ ในปี ๒๕๕๔ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ มีตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ กลุ่มนโยบายและแผน ซึ่งเป็นระดับ ๘ หรือชำนาญการพิเศษ ว่างลง สพป. ปทุมธานี เขต ๒ จึงประกาศให้บุคคลที่สนใจเข้าสมัครในตำแหน่งดังกล่าว ในครั้งนั้นมีผู้สมัคร จำนวน ๒ คน คือ ผู้อุทธรณ์และนาง ก. ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ ๗ โดยผลการคัดเลือกปรากฏว่า นางสุธิมา ผลชอบ ได้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ต่อมาในปี ๒๕๕๘ ศาลปกครองได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ปัจจุบันตำแหน่งเลขที่ อ ๓๙ ได้ว่างลง เนื่องจากนางสุธิมา ผลชอบ ได้ขอเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้น แต่ สพป.ปทุมธานี เขต ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทน สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารไปยัง สพป. ปทุมธานี เขต ๒ จำนวน ๙ รายการ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งให้เกษียณอายุ

ราชการก่อนกำหนดของนาง ก. แม้ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ จะมีการประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลของนาง ก. จึงต้องได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รายการที่ ๒ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องเมื่อนาง ก. เกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ตามข้อ ๑ ข้อมูลดังกล่าวเป็นหนังสือที่ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ รายงานไปยัง สพฐ. ว่าจะจัดสรรอัตราตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ที่ว่างลง จำนวน ๒ อัตรา คืนให้ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ หรือไม่ ข้อมูลในรายการนี้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ รายการที่ ๓ การจัดสรรอัตราข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจากการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ในตำแหน่งดังกล่าวคืนให้ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ คือ หนังสือที่ สพฐ. ได้แจ้งตอบ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ว่า สพฐ. ให้ตัดโอนตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) จำนวน ๒ อัตรา ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ ข้อมูลในรายการนี้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว รายการที่ ๔ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องเมื่อได้รับแจ้งการจัดสรรตำแหน่งคืน ตามข้อ ๓ เนื่องจาก สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ไม่ได้รับการจัดสรรตำแหน่งดังกล่าวคืน เจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องจึงได้ประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ ข้อมูลในรายการนี้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว รายการที่ ๕ การจัดสรรอัตราข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจากการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดในตำแหน่งดังกล่าวไปให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ ข้อมูลในรายการนี้เป็นข้อมูลเดียวกับข้อมูลในรายการที่ ๓ ซึ่งเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว รายการที่ ๖ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องเมื่อได้รับแจ้งการจัดสรรตำแหน่งไปให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ ตามข้อ ๕ ข้อมูลในรายการนี้เป็นข้อมูลเดียวกับข้อมูลในรายการที่ ๔ ซึ่งเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว รายการที่ ๗ สาเหตุที่ไม่ดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งดังกล่าวให้แล้วเสร็จ เนื่องจาก สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ไม่ได้รับการจัดสรรตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) คืนจาก สพฐ. สพป. ปทุมธานี เขต ๒ จึงไม่มีข้อมูลในรายการนี้ รายการที่ ๘ มติคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ หรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง เนื่องจากคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๒ หรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ไม่ได้มีการพิจารณาในเรื่องนี้ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ส่วนที่ผู้อุทธรณ์แจ้งเพิ่มเติมว่า ขอแก้ไขคำขอข้อมูลในรายการนี้ เป็นมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้งนั้น ข้อมูลดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เห็นว่า เป็นคำขอที่ไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่สามารถจัดหาข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้

สำหรับผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะเข้าชี้แจงด้วยวาจา และไม่ประสงค์ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน

และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มี จำนวน ๙ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๖ หน่วยงานได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ ดังนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งให้เกษียณอายุราชการก่อนกำหนดของนาง ก. คำสั่งดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามคำนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๔ อีกทั้ง คำสั่งนี้มีการประกาศให้ทราบโดยทั่วกันอยู่แล้ว จึงเป็นข้อมูลที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๒ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องเมื่อนาง ก. เกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ตามข้อ ๑ และรายการที่ ๘ มติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ได้แก่ ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทุกครั้ง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามปกติและไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ข้อมูลนี้จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้

รายการที่ ๗ สาเหตุที่ไม่ดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งดังกล่าวให้แล้วเสร็จ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ ไม่มีข้อมูลอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของ สพป. ปทุมธานี เขต ๒ เป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

รายการที่ ๙ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารใด จึงไม่พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เกี่ยวกับผลคะแนนการคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. ผลคะแนนของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกทั้งสองราย

๒. การประชุมคณะกรรมการดำเนินการฯ ทุกคณะที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือก

๓. คำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละคณะที่กำหนดขั้นตอนให้ปฏิบัติตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการปฏิบัติ

๔. บันทึกเหตุผลการขอแก้ไขคะแนนของคณะกรรมการประเมินข้อเสนอแนวคิด/วิธีการพัฒนางาน หรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ มีบันทึก ลงวันที่ ๔กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๑ เฉพาะของผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๒ รายงานการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกฯ และรายการที่ ๓ คำสั่งคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกฯ ส่วนข้อมูลผลคะแนนของผู้สมัครอีกราย ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารสิทธิส่วนบุคคล เมื่อเปิดเผยแล้วจะส่งผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องได้ และรายการที่ ๔ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยไม่ได้ให้เหตุผล

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ได้มีตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ผู้อำนวยการกลุ่ม) ระดับชำนาญการพิเศษ ว่างลง ๑ ตำแหน่ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ได้ประกาศให้ผู้สนใจสมัครเข้ารับการคัดเลือก โดยมีผู้สมัครจำนวน ๒ ราย รวมผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ ด้วย ซึ่งกระบวนการขั้นตอนในการคัดเลือก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกฯ จำนวน ๔ คณะ ได้แก่ คณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ คณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงาน คณะกรรมการประเมินข้อเสนอแนวคิด/วิธีพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ และคณะกรรมการประเมิน ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ คุณวุฒิหรือวิชาเอก/การรักษาวินัย/ความอาวุโสตามหลักราชการ/อายุราชการ/ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และประมวลผลการคัดเลือก ต่อมา อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ได้ประกาศผลการคัดเลือกในตำแหน่งดังกล่าว ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยในพฤติการณ์ของคณะกรรมการประเมินข้อเสนอแนวคิดฯ เนื่องจากในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการประเมินข้อเสนอแนวคิดฯ ได้ขอซองผลคะแนนที่ได้ส่งให้คณะกรรมการประเมินความรู้ความสามารถฯ คืน โดยอ้างว่าคิดคะแนนผิดพลาด ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ได้รับแล้ว แต่ยังไม่ครบถ้วน โดยยังขาดบันทึกขออนุญาตเปิดซองเพื่อขอแก้ไขคะแนนใหม่ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งคณะกรรมการประเมินข้อเสนอแนวคิดฯ ได้บันทึกชี้แจงไว้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๓๒/๑๕๑๙ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า การดำเนินการคัดเลือกฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกฯ จำนวน ๔ คณะ โดยคณะกรรมการทุกคณะได้เข้าร่วมประชุมชี้แจงรายละเอียดในการดำเนินการคัดเลือกฯ พร้อมกัน ทั้งนี้ แต่ละคณะให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ตามที่กำหนด และหากมีการประชุมเพิ่มเติมก็ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการฯ แต่ละคณะ ดังนั้น จึงไม่มีรายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ คณะอื่นๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ มีจำนวน ๔ รายการ

โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นการพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ ในส่วนผลคะแนนของผู้สมัครอีกราย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ซึ่งการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลผลการให้คะแนนของผู้สมัครอีกรายที่ได้รับการคัดเลือก นอกจากไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรแล้ว ยังจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกบุคคลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ อีกด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิจากการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ทราบได้

รายการที่ ๔ บันทึกเหตุผลการขอแก้ไขคะแนนของคณะกรรมการประเมินข้อเสนอแนวคิด/วิธีการพัฒนางาน หรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าได้รับแล้ว แต่ยังขาดบันทึกขออนุญาตเปิดซองเพื่อขอแก้ไขคะแนนใหม่ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งคณะกรรมการประเมินข้อเสนอแนวคิด/วิธีพัฒนางาน หรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ ได้บันทึกชี้แจงไว้นั้น เห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่ายังไม่ได้รับเป็นข้อมูลที่อยู่นอกเหนือคำขอตั้งแต่แรก ดังนั้น การที่หน่วยงานยังมิได้เปิดเผยบันทึกขออนุญาตเปิดซองเพื่อขอแก้ไขคะแนนใหม่ จึงยังไม่สามารถนำมาอุทธรณ์ได้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลดังกล่าว สามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารต่อหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารนั้นได้ใหม่ ข้อมูลในรายการนี้จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผลคะแนนของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกอีกราย พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ เกี่ยวกับการย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มอบอำนาจให้นาย ข. มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๓ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ ที่ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๓. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๔. รายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๕. หนังสือเชิญ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ พร้อมระเบียบวาระการประชุม

๖. หนังสือเชิญคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ พร้อมระเบียบวาระการประชุม

๗. หนังสือประธานคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งผลการประชุม

พิจารณาคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ประธาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕

๘. บัญชีรายชื่อและหลักฐานการลงลายมือชื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ ที่ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๙. บัญชีรายชื่อและหลักฐานการลงลายมือชื่อคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๑๐. คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ ที่ ๕๕๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๑๑. คำสั่งจัดการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ ที่ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๑๒. คำร้องขอรับการแต่งตั้งโยกย้ายพร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาของผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์รับการแต่งตั้งโยกย้ายไปเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนน้ำพองศึกษา โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม และโรงเรียนหนองเรือวิทยา

๑๓. หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ ที่ ๕๕๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๕/๓๔ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เฉพาะในส่วนผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๑ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงกระบวนการภายในการพิจารณาทางปกครองเท่านั้นไม่ใช่ผลการพิจารณา หรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รายการที่ ๑๒ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ (สพม. เขต ๒๕) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทน สพม. เขต ๒๕ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตบางเขนซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ และจะเกษียณอายุราชการในอีก ๑ ปี จึงมีความประสงค์จะขอโอนย้ายไปรับราชการในพื้นที่ สพม. เขต ๒๕ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิมของผู้อุทธรณ์ และโรงเรียนที่ผู้อุทธรณ์ต้องการย้ายไปเป็นโรงเรียน

ใดก็ได้ที่มีขนาดใหญ่ หรือขนาดใหญ่พิเศษ เช่น โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม โรงเรียนหนองเรือวิทยา และโรงเรียนน้ำพองศึกษา ซึ่งผู้อุทธรณ์มั่นใจว่าด้วยคุณสมบัติของผู้อุทธรณ์สามารถโอนย้ายไปโรงเรียนเหล่านี้ได้ แต่ผลการพิจารณาที่ออกมาปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีรายชื่อเป็นผู้ที่ได้รับการโอนย้าย โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าผู้ที่ได้รับการโอนย้ายบางคนเป็นผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งตามระเบียบของการโอนย้ายหากมีผู้สมัครรายอื่นเป็นผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ หรือขนาดใหญ่พิเศษ ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางจะถูกตัดสิทธิ์ทันที ผู้อุทธรณ์เกิดข้อสงสัยในกระบวนการพิจารณา จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารไปยัง สพม. เขต ๒๕ จำนวน ๑๓ รายการ เพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป โดยข้อมูลที่ได้รับแล้ว คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๓ ซึ่งข้อมูลรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ได้รับเฉพาะการพิจารณาในส่วนของผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลในรายการอื่นยังไม่ได้รับ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลของผู้สมัครรายอื่นด้วยเพราะต้องการนำไปเปรียบเทียบ

ผู้แทน สพม. เขต ๒๕ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลไปยัง สพม. เขต ๒๕ จำนวน ๑๓ รายการ สพม. เขต ๒๕ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว โดยรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ได้เปิดเผยเฉพาะการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ ผู้แทน สพม. เขต ๒๕ เห็นว่าสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และรายการที่ ๑๑ ในครั้งแรก สพม. เขต ๒๕ ได้แจ้งไม่เปิดเผยข้อมูล เนื่องจาก สพม. เขต ๒๕ ยังไม่ได้ตรวจสอบว่ามีข้อมูลดังกล่าวหรือไม่ แต่ภายหลังเมื่อได้ตรวจสอบแล้วพบว่าไม่มีข้อมูลอยู่ในความครอบครองเนื่องจากไม่มีการจัดทำ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ สพม. เขต ๒๕ เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่นซึ่งไม่ควรเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่ สพม. เขต ๒๕ จำนวน ๑๓ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๓ สพม. เขต ๒๕ ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ซึ่ง สพม. เขต ๒๕ เปิดเผยข้อมูลบางส่วน และรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๒ ที่ยังไม่เปิดเผย ดังนี้

รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ในส่วนที่ สพม. เขต ๒๕ ยังไม่ได้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการพิจารณาในเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยนอกจากจะไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์แล้ว ยังอาจรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ สพม. เขต ๒๕ ไม่เปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้จึงชอบแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ และไม่มีข้อมูลข่าวสารส่วนใดเข้าลักษณะอันไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และรายการที่ ๑๑ สพม. เขต ๒๕ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของหน่วยงานเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

รายการที่ ๑๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ระบุถึงคุณวุฒิ และคุณสมบัติของผู้สมัครแต่ละรายที่แนบไปพร้อมใบสมัคร เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๕ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลไปเพื่อเปรียบเทียบกับคุณสมบัติของตน ดังนั้น เพื่อให้การเปิดเผยเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์และไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายให้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนน้ำพองศึกษา โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม และโรงเรียนหนองเรือวิทยา โดยให้ปกปิดในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น วัน เดือน ปีเกิด สำเนา ก.พ.๗ สำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบสำคัญการสมรส เป็นต้น และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคู่สมรสของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งโยกย้าย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๒ โดยรายการที่ ๑๒ ให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายให้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนน้ำพองศึกษา โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม และโรงเรียนหนองเรือวิทยา พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคู่สมรสของของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายให้ปกปิดไว้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลยางหัก จังหวัดราชบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงท้องถิ่นอำเภอปากท่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในการจัดจ้างทำผ้าม่าน

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอปากท่อมีหนังสือ ที่ รบ ๐๐๒๓.๑๒/๓๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อนึ่ง หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะอุทธรณ์มีสิทธิร้องเรียนไปที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอปากท่อ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้มีหนังสือถึงจังหวัดราชบุรี ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ไปร้องเรียนกับสำนักงาน ป.ป.ช. ว่า นาง ข. (ชื่อเดิมของผู้อุทธรณ์) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ กรณีใช้จ่ายงบประมาณจ้างเหมาจัดทำผ้าม่านพร้อมติดตั้งในห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยางหัก และศาลาเอนกประสงค์ โดย

สำนักงาน ป.ป.ช. ให้จังหวัดราชบุรีตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานพร้อมจัดส่งพยานเอกสารไปประกอบการพิจารณาของสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดราชบุรีได้มีคำสั่งให้นายอำเภอปากท่อตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว อำเภอปากท่อได้มีคำสั่งที่ ๖๖๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยอำเภอปากท่อได้เชิญผู้อุทธรณ์ และบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางหักไปให้ถ้อยคำ ปัจจุบันการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินเสร็จสิ้นแล้ว และจังหวัดราชบุรีได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอปากท่อ มีหนังสือ ที่ รบ ๐๐๒๓.๑๒/๑๐๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอปากท่อได้แจ้งผลการพิจารณาคำขอข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกิน ๑๕ วัน ต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ สืบเนื่องมาจากนายอำเภอปากท่อได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอปากท่อ ที่ ๖๖๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖ การตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นการรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อเสนอความเห็นภายในหน่วยงานโดยนายอำเภอปากท่อเป็นผู้พิจารณาในฐานะผู้กำกับดูแลตามกฎหมาย อีกทั้ง สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นเรื่องลับอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณาโดยส่วนรวม ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่พาดพิงถึงบุคคลหลายฝ่ายมีทั้งผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายคน หากเมื่อได้รับการเปิดเผยข้อมูลไปแล้วบุคคลที่เกี่ยวข้ออาจไม่ได้รับความปลอดภัย หรือกระทบกระเทือนในการปฏิบัติงาน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเกิน ๑๕ วัน คณะกรรมการฯ จะรับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาได้หรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๐ บัญญัติไว้ว่า คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แยังดังกล่าวไว้ด้วย และในวรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวสั้นกว่าหนึ่งปีให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอปากท่อมิได้แจ้งระยะเวลาสำหรับการ

อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ การแจ้งสิทธิดังกล่าวจึงไม่ถูกต้อง ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์จึงขยายเป็นหนึ่งปี ซึ่งกรณีนี้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอปากท่อได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ การใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์จึงไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง คณะกรรมการฯ จึงมีอำนาจรับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณาได้

ประเด็นต่อไป ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในการจัดจ้างทำผ้าม่าน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อำเภอปากท่อได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบในขณะนี้ จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม ในส่วนรายชื่อผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยปกปิดชื่อของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้มาให้ถ้อยคำเป็นบุคคลใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอปากท่อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ชื่อของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าผู้มาให้ถ้อยคำเป็นบุคคลใดให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๘๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ ฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และฉบับลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายสำนักผู้จัดการ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมในการสอบแข่งขันเพื่อเลื่อนตำแหน่ง และการพิจารณาผลการประเมินการปฏิบัติงานเพื่อปรับขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ จำนวน ๒๕ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารที่แสดง Job description และ Job specification ของตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานจัดสรรและงบประมาณกู้ยืม รักษาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม และรักษาการฝ่ายติดตามเงินคงค้างในสถานศึกษา และ Job description กับ Job specification ในหน้าที่รับผิดชอบปัจจุบันของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งคำสั่งการโอนย้าย คำสั่งเลื่อนตำแหน่ง และ/หรือคำสั่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงานที่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๔๖

๒. ประวัติแสดงจำนวนวันลาป่วย ลากิจ ลาพักผ่อน วันมาทำงานสาย และจำนวนวันที่สแกนนิ้วหลังเวลา ๑๗.๑๕ น. ของทุกปี ตั้งแต่ปฏิบัติงานที่กองทุนของผู้อุทธรณ์

๓. ผลการปรับขึ้นเงินเดือนประจำปี (หน่วยเป็น %) ของทุกปี ตั้งแต่ปฏิบัติงานที่กองทุนของผู้อุทธรณ์

๔. หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานจัดสรรและงบประมาณกู้ยืม รักษาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม และรักษาการฝ่ายติดตามเงินคงค้างในสถานศึกษา

๕. เอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาการเลื่อนตำแหน่ง ผลการพิจารณาตามลำดับขั้นตอน และ/หรือความเห็น คำวินิจฉัย คำสั่งอื่นใดที่มีผลต่อการเลื่อนตำแหน่งดังกล่าวในข้อ ๔

๖. หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ของกองทุน

๗. เอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาการปรับขึ้นเงินเดือนให้กับผู้อุทธรณ์ ผลการพิจารณาตามลำดับขั้นตอน และ/หรือความเห็น คำวินิจฉัย คำสั่งอื่นใดที่มีผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์

๘. เอกสารที่แสดง Job description และ Job specification ในหน้าที่ความรับผิดชอบของนางสาว ข. ทั้งหน้าที่เดิมและหน้าที่ปัจจุบัน รวมทั้งคำสั่งการโอนย้าย คำสั่งเลื่อนตำแหน่ง และ/หรือคำสั่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงานที่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

๙. ประวัติแสดงจำนวนวันลาป่วย ลากิจ ลาพักผ่อน วันมาทำงานสาย และจำนวนวันที่สแกนนิ้วหลังเวลา ๑๗.๑๕ น. ของทุกปี ตั้งแต่ปฏิบัติงานที่กองทุนของนางสาว ข.

๑๐. ผลการปรับขึ้นเงินเดือนประจำปี (หน่วยเป็น %) ของทุกปี ตั้งแต่ปฏิบัติงานที่กองทุนของนางสาว ข.

๑๑. สำเนาการกำหนดตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย เกณฑ์การให้คะแนน (KPI) ตำแหน่งเป็นหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานจัดสรรและงบประมาณกู้ยืม รักษาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม และรักษาการฝ่ายติดตามเงินคงค้างในสถานศึกษา

๑๒. สำเนาผลการประเมินการปฏิบัติงานที่ผ่านมาทั้งหมดและคะแนนสอบของผู้อุทธรณ์และนางสาว ข. เพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือกในการได้มาดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานจัดสรรและงบประมาณกู้ยืม รักษาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม และรักษาการฝ่ายติดตามเงินคงค้างในสถานศึกษา

๑๓. สำเนาการส่งผลการประเมินการปฏิบัติงานที่ผ่านมาทั้งหมดและคะแนนสอบของผู้อุทธรณ์ และนางสาว ข. เพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือกในการได้มาดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานจัดสรรและงบประมาณกู้ยืม รักษาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม และรักษาการฝ่ายติดตามเงินคงค้างในสถานศึกษา

๑๔. สำเนาการอนุมัติ และ/หรือความเห็นชอบ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานจัดสรรและงบประมาณกู้ยืม รักษาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม และรักษาการฝ่ายติดตามเงินคงค้างในสถานศึกษา

๑๕. หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ของกองทุน

๑๖. สำเนาการกำหนดตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย เกณฑ์การให้คะแนน (KPI) ประจำปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘

๑๗. สำเนารายงานการประชุมเพื่อพิจารณาผลการปฏิบัติงาน ในการปรับขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๘ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรอง เอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม (ทุกครั้ง)

๑๘. สำเนาแสดงผลการปฏิบัติงานและคะแนนของผู้อุทธรณ์ประจำปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘

๑๙. สำเนาการส่งผลการปฏิบัติงานและคะแนนของผู้อุทธรณ์เพื่อรับการประเมินปรับขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘

๒๐. สำเนาผลการประเมินปรับขึ้นเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ประจำปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘

๒๑. สำเนาการอนุมัติขึ้นเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ประจำปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘

๒๒. สำเนาเอกสารที่แสดงคุณวุฒิหรือประวัติการศึกษาของผู้อุทธรณ์และนางสาว ข.

๒๓. สำเนาผลการปรับขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ กับประวัติการขาดงาน จำนวนวันลาทั้งหมดโดยจำแนกวันลาประเภทต่างๆ การมาทำงานสาย ของพนักงานทั้งองค์กรในทุกฝ่ายงาน แสดงเป็นรายบุคคลโดยไม่ต้องระบุชื่อและนามสกุลของแต่ละบุคคล

๒๔. สำเนาการส่งผลการปรับขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามข้อ ๒๓

๒๕. สำเนาการอนุมัติผลการปรับขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามข้อ ๒๔

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ) มีบันทึก ที่ ฝสก ๓๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๑๔ รายการที่ ๑๕ รายการที่ ๑๖ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๒๐ รายการที่ ๒๑ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผย ๑๒ รายการคือ

รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๑ กยศ ได้กำหนดตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย เกณฑ์การให้คะแนน (KPI) ของผู้ที่มาดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานจัดสรรและงบประมาณกู้ยืม รักษาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม และรักษาการฝ่ายติดตามเงินคงค้างในสถานศึกษา ไว้เช่นเดียวกับตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานจัดสรรและงบประมาณกู้ยืม รักษาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม และรักษาการฝ่ายติดตามเงินคงค้างในสถานศึกษา แต่ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาของแต่ละตำแหน่ง สามารถตกลง KPI ร่วมกันในแต่ละตำแหน่งได้ด้วย

รายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๓ ให้เฉพาะข้อมูลของผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธข้อมูลของนางสาว ข. เป็นข้อมูลส่วนบุคคล มิได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เข้าข่ายตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๗ เป็นข้อมูลที่กระทบส่วนได้เสียต่อบุคคลอื่น แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๙ กยศ ไม่เคยจัดส่งผลการปฏิบัติงานและคะแนนให้กับพนักงานเป็นรายบุคคล

รายการที่ ๒๒ ให้เฉพาะข้อมูลของผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธข้อมูลของนางสาว ข. เป็นข้อมูลส่วนบุคคล มิได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เข้าข่ายตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๒๓ รายการที่ ๒๔ และรายการที่ ๒๕ เป็นข้อมูลส่วนบุคคล เข้าข่ายตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ) ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าสอบแข่งขันกับนางสาว ข. เพื่อเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้นเป็นหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานจัดสรรและงบประมาณกู้ยืม รักษาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม และรักษาการฝ่ายติดตามเงินคงค้างในสถานศึกษา และเห็นว่านางสาวจารุณี แววิริยกุล ในฐานะผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์เพื่อปรับขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ อย่างไม่เป็นธรรม จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อประกอบการร้องเรียนร้องทุกข์ และฟ้องคดีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๗ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๔ และรายการที่ ๒๕ เป็นเอกสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ซึ่งไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๒๒ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของนางสาว ข. การเปิดเผยเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๓ สำเนาผลการปรับขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ กับประวัติการขาดงาน จำนวนวันลาทั้งหมดโดยจำแนกวันลาประเภทต่างๆ การมาทำงานสาย ของพนักงานทั้งองค์กรในทุกฝ่ายงาน แสดงเป็นรายบุคคลโดยไม่ต้องระบุชื่อและนามสกุลของแต่ละบุคคล เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับกรณีเรื่องดังกล่าว การเปิดเผยเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ สำเนาผลการประเมินการปฏิบัติงานที่ผ่านมาทั้งหมดและคะแนนสอบของนางสาว ข. เพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือกในการได้มาดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงาน

วิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานจัดสรรและงบประมาณกู้ยืม รักษาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม และรักษาการฝ่ายติดตามเงินคงค้างในสถานศึกษา เป็นเอกสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน แต่คะแนนสอบของนางสาว ข. เป็นเอกสารที่ต้องมีการอธิบายการให้คะแนนประกอบด้วย จึงให้เปิดเผยเฉพาะคะแนนรวมที่ได้ แต่ไม่ต้องเปิดเผยกระดาษคำตอบ

ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๗ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๔ รายการที่ ๒๕ และรายการที่ ๑๒ เฉพาะผลคะแนนรวมที่สอบได้ของนางสาว ข. เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๗ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๔ รายการที่ ๒๕ และเฉพาะรายการที่ ๑๒ ให้เปิดเผยผลคะแนนรวมที่สอบได้ของนางสาว ข. พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๘๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ชี้แจงเรื่องร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม

ผู้อุทธรณ์ : **พันตำรวจโท ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สถาบันนิติวิทยาศาสตร์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีบันทึกลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาหนังสือสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ที่ได้มีคำชี้แจงต่อ อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ กรณีการร้องทุกข์มีการดึงเรื่อง ประวิงเวลาและเลือกปฏิบัติการเสนอส่งคำขอประเมินคุณสมบัติบุคคลและผลงานวิชาการเพื่อเลื่อนระดับที่สูงขึ้นตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์ ๙ ชช. ของผู้อุทธรณ์

สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ มีบันทึก ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๐๐๑/๖๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงประธาน อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม ร้องทุกข์ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือแก้ความคับข้องใจ กรณีที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ดำเนินการพิจารณาคำขอประเมินคุณสมบัติบุคคลและผลงานทางวิชาการตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ และเห็นว่าสถาบันนิติวิทยาศาตร์ดำเนินการไม่ถูกต้อง เลือกปฏิบัติและประวิงเวลาในการพิจารณาดำเนินการล่าช้า และ อ.ก.พ. กระทรวง

ยุติธรรม มีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา จึงประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อจะได้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ลงนามในหนังสือชี้แจงต่อประธาน อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม เพื่อปกป้องสิทธิต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๐๐๑/๐๐๓๗ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๙ เรื่องข้าราชการร้องทุกข์ ซึ่งเป็นเอกสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานในการชี้แจงข้อเท็จจริงต่อ อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม แม้จะเป็นเอกสารที่กำหนดชั้นความลับไว้ แต่การดำเนินการเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หนังสือสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๐๐๑/๐๐๓๗ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๙ เรื่องข้าราชการร้องทุกข์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสาเหตุของการไม่ต่อสัญญาจ้าง รวม ๙ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาเอกสารประกอบการสอน ๒ รายการ

(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๑๘๙๓/๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการระดับมหาวิทยาลัยเพื่อประกอบการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี

(๒) รายงานการประชุมของคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเอกสารประกอบการสอนของผู้อุทธรณ์

๒. เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาคุณลักษณะและจรรยาบรรณ ๔ รายการ

(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๘๒๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร

(๒) ผลการประเมินของกรรมการ (รายบุคคล) ตามแบบประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร เพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในส่วนการประเมินผู้อุทธรณ์

(๓) สรุปการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร เพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในส่วนการประเมินผู้อุทธรณ์

(๔) รายงานการประชุมของคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณ

๓. เอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้าง ๓ รายการ

(๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๑๗๕๒/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยฯ

(๒) ผลการประเมินของกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้างในส่วนของผู้อุทธรณ์

(๓) รายงานการประชุมของคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๑๕๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า มหาวิทยาลัยอนุญาตให้ส่งสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาเอกสารประกอบการสอน ข้อ ๑ (๑) จำนวน ๑ ฉบับ ส่วนเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาคุณลักษณะและจรรยาบรรณ ข้อ ๒ (๔) และเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้างข้อ ๓ (๓) นั้น มหาวิทยาลัยไม่ได้จัดทำขึ้น จึงไม่มีอยู่ในความครอบครอง สำหรับเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาต่อสัญญาจ้างอีก ๖ รายการนั้น มหาวิทยาลัยไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารลับซึ่งได้กำหนดชั้นความลับ “ลับ” ตั้งแต่แรก ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และสำเนาเอกสารข้างต้นมีความมุ่งหมายออกมาเพื่อปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ มีผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ คุ้มครองบุคคลที่ปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งยังเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในมหาวิทยาลัย ที่มหาวิทยาลัยต้องการคุ้มครองผู้ให้ความเห็นหรือคำแนะนำตามคำสั่งให้ปฏิบัติงาน ดังนั้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๖)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่า ไม่ติดใจเอกสารรายการที่ ๑ (๒) เนื่องจากมีเอกสารแจ้งผลการประเมินให้ทราบแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๒๙๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมส่งเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สรุปได้ว่า

๑. เอกสารที่มหาวิทยาลัยไม่ได้จัดทำขึ้นจำนวน ๒ รายการ คือ รายการที่ ๒ (๔) รายงานการประชุมของคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณ และรายการที่ ๓ (๓) รายงานการประชุมของคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้าง คณะกรรมการทั้ง ๒ ชุดดังกล่าวมีการประชุมและจัดทำผลการพิจารณาเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปของแบบประเมินที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒. เอกสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๒ (๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๘๒๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร และรายการที่ ๓ (๑) คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่ ๑๗๕๒/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยฯ เป็นข้อมูลข่าวสารลับซึ่งได้กำหนดชั้นความลับ “ลับ” มหาวิทยาลัยเคยมีคำสั่งกำหนดข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยไว้ เพื่อเป็นระเบียบปฏิบัติแก่หน่วยงานของ

มหาวิทยาลัย เป็นการแต่งตั้งบุคคลขึ้นมาทำหน้าที่ประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณ และประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้าง การเปิดเผยรายชื่อกรรมการอาจเกิดการใช้อิทธิพลครอบงำและไม่ปลอดภัยแก่กรรมการได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของคณะกรรมการได้

๓. เอกสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๒ (๒) ผลการประเมินของกรรมการ (รายบุคคล) ตามแบบประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร เพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในส่วนการประเมินผู้อุทธรณ์ รายการที่๒ (๓) สรุปการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร เพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในส่วนการประเมินผู้อุทธรณ์ และรายการที่ ๓ (๒) ผลการประเมินของกรรมการเพื่อต่อสัญญาจ้างในส่วนของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นของคณะกรรมการเป็นรายบุคคล ปรากฏข้อพิจารณาถึงพฤติกรรมการปฏิบัติตนที่เป็นหรือไม่เป็นไปตามจรรยาวิชาชีพของผู้รับการประเมิน เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหากเปิดเผยจะก่อให้เกิดความไม่พอใจแก่ผู้รับการประเมิน ส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่คณะกรรมการ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ (๑) และรายการที่ ๓ (๑) เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ จึงไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ (๒) รายการที่ ๒ (๓) และรายการที่ ๓ (๒) เป็นข้อมูลการประเมินในส่วนของตัวผู้อุทธรณ์เอง เมื่อการดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานการประเมินที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ทำให้ผู้ถูกประเมินมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ และทำให้ระบบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีคุณภาพ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ (๔) และรายการที่ ๓ (๓) หน่วยงานแจ้งว่าไม่ได้จัดทำเอกสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ (๑) รายการที่ ๒ (๒) รายการที่ ๒ (๓) รายการที่ ๓ (๑) และรายการที่ ๓ (๒) พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรุงเทพมหานคร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงกรุงเทพมหานคร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริง เพื่อใช้ในการยื่นอุทธรณ์ จำนวน ๒๑ รายการ ดังนี้

๑. หลักฐานตามประเด็นข้อกล่าวหาในคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ ทั้งหมด รวมถึงบุคคลที่อ้างว่าเสียหายอันเนื่องจากกล่าวหาผู้อุทธรณ์เรียกรับเงิน

๒. หลักฐานที่แสดงว่าผู้อุทธรณ์และหน่วยงาน (เขตภาษีเจริญ) ได้รับทราบคำสั่งข้อ ๑

๓. ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและผลสรุปการสอบข้อเท็จจริง และรายชื่อพยานทุกคนที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบข้อเท็จจริง

๔. รายชื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัย กกจ. ที่เป็นเจ้าของสำนวนในการจัดทำสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง และเจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัยที่เกี่ยวข้องกับการสรุปนำเสนอ ปลัด กทม. ให้ตั้งกรรมการสอบวินัย ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓

๕. ผลการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และของคณะทำงานผู้อำนวยการเขตบางกอกใหญ่ (หนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕)

๖. ข้อสั่งการของ หน. สนง.กก. ภายหลังจากที่ได้รับหนังสือจากผู้อำนวยการเขตบางกอกใหญ่ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕

๗. หนังสือของ ผอ.ขบญ. ฉบับลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ ที่สั่งยุติเรื่อง

๘. หนังสือของ หน.สนง.กก. ที่ได้สั่งการภายหลังที่ได้รับหนังสือตามข้อ ๗

๙. หนังสือของ สนง.กก. ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และฉบับลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๑๐. ความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในสำนักงาน ก.ก. เกี่ยวกับอำนาจดุลพินิจการพิจารณาทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ กทม. พ.ศ. ๒๕๒๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๔ และตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่เกี่ยวข้อง

๑๑. รายงานผลการสอบสวนเพิ่มเติมที่รองปลัด กทม. (ปฏิบัติราชการแทนปลัด) มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบแทนกรรมการที่เกษียณอายุราชการ และลาออกก่อนเกษียณอายุราชการ

๑๒. ข้อเสนอและเหตุผลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัย กกจ. ที่เสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับให้แต่งตั้งกรรมการทดแทนและสอบเพิ่มเติม

๑๓. รายงานความเห็นของคณะทำงาน (เจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัย กกจ.) และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนเพื่อนำเสนอให้ปลัด กทม. พิจารณาทางวินัย

๑๔. เอกสารการใช้ดุลพินิจของปลัด กทม. ในการสั่งพิจารณาทางวินัยทั้งหมด

๑๕. รายงานและความเห็นของกลุ่มงานมาตรฐานทางวินัย กองวินัย สนง.กก. ในการพิจารณานำเสนอต่อผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ และนาย ข.

๑๖. รายงานการประชุม อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับวินัย (วันที่ ๑๖ มิ.ย. ๒๕๕๘ และ ๒๑ ก.ค. ๒๕๕๘) ทั้ง ๒ ครั้ง ที่มีการพิจารณาทางวินัยของผู้อุทธรณ์ และนาย ข.

๑๗. ข้อสั่งการของประธาน กก. ประธาน อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับวินัย และหัวหน้าสำนักงาน ก.ก. ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องขอความชอบธรรม (เป็นหนังสือฉบับเดียวกัน โดยเรียนถึงทั้ง ๓ ท่านที่กล่าวถึง) และข้อสั่งการของประธาน ก.ก. ที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา

๑๘. รายงานการประชุม ก.ก. เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘

๑๙. คำสั่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง และประเด็นข้อกล่าวหานาย ข.

๒๐. คำสั่งตั้งกรรมการสอบวินัย (ไม่ร้ายแรง) และประเด็นข้อกล่าวหานาย ข.

๒๑. รายงานการสอบข้อเท็จจริงและสอบวินัย และความเห็นของผู้ใช้อำนาจดุลพินิจในข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๓๐๖/๒๐๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการดังต่อไปนี้

(๑) หลักฐานตามประเด็นข้อกล่าวหาในคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ ทั้งหมด รวมถึงบุคคลที่อ้างว่าเสียหายอันเนื่องจากกล่าวหาผู้อุทธรณ์เรียกรับเงิน

(๒) หลักฐานที่แสดงว่าผู้อุทธรณ์และหน่วยงาน (เขตภาษีเจริญ) ได้รับทราบคำสั่งข้อ ๑

(๓) ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและผลสรุปการสอบข้อเท็จจริง และรายชื่อพยานทุกคนที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบข้อเท็จจริง

(๔) รายชื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัย กกจ. ที่เป็นเจ้าของสำนวนในการจัดทำสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง และเจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัยที่เกี่ยวข้องกับการสรุปนำเสนอ ปลัด กทม. ให้ตั้งกรรมการสอบวินัย ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓

(๕) ผลการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และของคณะทำงานผู้อำนวยการเขตบางกอกใหญ่ (หนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕)

(๖) ข้อสั่งการของ หน. สนง.กก. ภายหลังจากที่ได้รับหนังสือจากผู้อำนวยการเขตบางกอกใหญ่ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕

(๗) หนังสือของ ผอ.ขบญ. ฉบับลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ ที่สั่งยุติเรื่อง

(๘) หนังสือของ หน.สนง.กก. ที่ได้สั่งการภายหลังที่ได้รับหนังสือตามข้อ ๗

(๑๑) รายงานผลการสอบสวนเพิ่มเติมที่รองปลัด กทม. (ปฏิบัติราชการแทนปลัด) มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบแทนกรรมการที่เกษียณอายุราชการ และลาออกก่อนเกษียณอายุราชการ

(๑๒) ข้อเสนอและเหตุผลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัย กกจ. ที่เสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ให้แต่งตั้งกรรมการทดแทนและสอบเพิ่มเติม

(๑๓) รายงานความเห็นของคณะทำงาน (เจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัย กกจ.) และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน เพื่อนำเสนอให้ปลัด กทม. พิจารณาทางวินัย

(๑๔) เอกสารการใช้ดุลพินิจของปลัด กทม. ในการสั่งพิจารณาทางวินัยทั้งหมด

(๑๗) ข้อสั่งการของประธาน กก. ประธาน อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับวินัย และหัวหน้าสำนักงาน ก.ก. ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องขอความชอบธรรม

เป็นข้อมูลข่าวสารที่รวบรวมเข้าไว้ในสำนวนการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงรายผู้อุทธรณ์ ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวขณะนี้ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เนื่องจากสำนักงานฯ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๓๐๖/๑๘๙ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ส่งสำนวนการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงทั้งหมดคืนให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปแล้ว

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการดังต่อไปนี้

(๙) หนังสือของ สนง.กก. ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และฉบับลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

(๑๖) รายงานการประชุม อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ (วันที่ ๑๖ มิ.ย. ๒๕๕๘ และ ๒๑ ก.ค. ๒๕๕๘) ทั้ง ๒ ครั้ง ที่มีการพิจารณาทางวินัยของผู้อุทธรณ์

เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในชั้นความลับ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และกรณียังไม่ปรากฏว่ามีคำสั่งทางปกครองลงโทษผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการดังต่อไปนี้

(๑๐) ความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในสำนักงาน ก.ก. เกี่ยวกับอำนาจดุลพินิจการพิจารณาทางวินัย ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ กทม. พ.ศ. ๒๕๒๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๔ และตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่เกี่ยวข้อง

(๑๕) รายงานและความเห็นของกลุ่มงานมาตรฐานทางวินัย กองวินัย สนง.กก. ในการพิจารณานำเสนอต่อผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์

เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการดังต่อไปนี้

(๑๕) รายงานและความเห็นของกลุ่มงานมาตรฐานทางวินัย กองวินัย สนง.กก. ในการพิจารณานำเสนอต่อผู้บังคับบัญชาของนาย ข.

(๑๖) รายงานการประชุม อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ (วันที่ ๑๖ มิ.ย. ๒๕๕๘ และ ๒๑ ก.ค. ๒๕๕๘) ทั้ง ๒ ครั้ง ที่มีการพิจารณาทางวินัยของนาย ข.

(๑๙) คำสั่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง และประเด็นข้อกล่าวหานาย ข.

(๒๐) คำสั่งตั้งกรรมการสอบวินัย (ไม่ร้ายแรง) และประเด็นข้อกล่าวหานาย ข.

(๒๑) รายงานการสอบข้อเท็จจริงและสอบวินัย และความเห็นของผู้ใช้อำนาจดุลพินิจในข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ รายนาย ข.

เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อบุคคลอื่น ซึ่งต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๘ รายงานการประชุม ก.ก. เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ สำนักงานฯ ได้ส่งมอบให้ผู้อุทธรณ์แล้วเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘

ต่อมากรุงเทพมหานครมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๐๔/๓๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ระบุ ข้อ ๑ (๔) เป็นข้อมูลส่วนบุคคล หากไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ระบุ ข้อ ๑ (๒) ไม่ปรากฏข้อมูลตามที่ขอ

๓. ข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ระบุ ข้อ ๑ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) และ (๑๗) อนุญาตให้เปิดเผยได้

พร้อมแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ติดต่อขอรับสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องจำนวน ๓๐๐ แผ่น พร้อมชำระค่าธรรมเนียมที่ฝ่ายวินัย กรุงเทพมหานคร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายทะเบียน สำนักงานเขตดอนเมือง ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีดำเนินการจดทะเบียนสมรสให้แก่บุคคลต่างด้าวจำนวนมากโดยไม่ตรวจสอบหนังสือรับรองของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุล กรุงเทพมหานครจึงมีคำสั่งที่ ๔๓๗๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมกรุงเทพมหานคร สำหรับข้อมูลข่าวสารที่กรุงเทพมหานครไม่เปิดเผยประกอบด้วย ข้อมูลรายการที่ ๒ ข้อมูลหลักฐานที่แสดงว่าผู้อุทธรณ์และหน่วยงาน (เขตภาษีเจริญ) ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๑ เนื่องจากเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งไม่ได้กำหนดให้ต้องแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง.ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ จึงไม่ปรากฏหลักฐานการรับทราบคำสั่ง ข้อมูลรายการที่ ๔ รายการที่ ๑๕ รายการที่ ๑๖ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๐ และรายการที่ ๒๑ เป็นข้อมูลข่าวสารการ

ดำเนินการทางวินัยบุคคลอื่น เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๔ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๕ รายการที่ ๑๖ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๐ และรายการที่ ๒๑ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว แม้จะอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมกรุงเทพมหานคร แต่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเองเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตาม

มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๕ รายการที่ ๑๖ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๐ และรายการที่ ๒๑ รายนาย ข. ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์อย่างไร ทั้งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ผู้อุทธรณ์สมควรได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๕ และรายการที่ ๑๖ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๕ และรายการที่ ๑๖ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงการคลัง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๑/๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๔/๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกรมศุลกากรที่ ๕๗/๒๕๕๕ จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

๑. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ทุกครั้ง

๒. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของกรมศุลกากรที่ส่งไปยังกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๒๗๕ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗

๓. หนังสือแจ้งผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของกรมศุลกากรที่ส่งให้นาย ข. ที่ กค ๐๕๑๖/๔๓๒๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘

๔. รายงานการตรวจลายนิ้วมือของกองพิสูจน์หลักฐานที่ สน. ท่าเรือ ส่งให้กรมศุลกากร

๕. บันทึกคำให้การของนางสาว ค. นาง ง.

๖. หนังสือร้องเรียนของนาย ข. ฉบับลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๖

๗. รายงานการประชุมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่ม และทุกครั้ง

กระทรวงการคลังมีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ กค ๐๒๐๔.๕/ล ๒๗๔๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า

๑. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอความเป็นธรรมในเรื่องที่กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ลับ ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๒๗๕ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ รายงานผลการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไปยังกระทรวงการคลัง โดยกล่าวอ้างว่า มีการรายงานในบางประเด็นไม่ถูกต้อง ไม่ตรงกับผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมศุลกากร มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ตัดแต่ง

ข้อความ ปกปิดข้อความในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ และมีการเปิดประเด็นใหม่ ซึ่งไม่ใช่ประเด็นที่นาย ข. ร้องเรียนกล่าวหานั้น เนื่องจากประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอความเป็นธรรมดังกล่าวเป็นประเด็นเกี่ยวเนื่องกับข้อเท็จจริงที่กระทรวงการคลังได้ตรวจสอบแล้วพบว่า กรณียังมีข้อสงสัยบางประการที่ยังไม่อาจพิจารณาให้เป็นที่ยุติโดยปราศจากข้อสงสัยได้ ซึ่งกระทรวงการคลังได้ส่งเรื่องให้กรมศุลกากรดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และจากกรณีดังกล่าว เมื่อกรมศุลกากรได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานไปยังกระทรวงการคลังแล้ว ก็จะได้นำข้อเท็จจริงและเหตุผลที่กรมศุลกากรชี้แจงมาประกอบการพิจารณาให้ความเห็นในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอความเป็นธรรมในเรื่องดังกล่าวให้เป็นที่ยุติและจะได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

๒. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๕๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๗ รายการดังกล่าวข้างต้น พิจารณาเห็นว่า เอกสารทั้ง ๗ รายการ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอให้กระทรวงการคลังจัดส่งให้นั้น เป็นเอกสารที่กรมศุลกากรและคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมศุลกากร รวมถึงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น ๆ เป็นผู้จัดทำขึ้น ประกอบกับเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณาตรวจสอบ การเปิดเผยในขณะที่การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในกรณีดังกล่าวเสื่อมประสิทธิภาพ ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้จึงยังไม่อาจเปิดเผยเอกสารทั้ง ๗ รายการ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ อย่างไรก็ดี กระทรวงการคลังได้มีหนังสือสอบถามไปยังกรมศุลกากรแล้วว่า เมื่อกระทรวงการคลังได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว กรมศุลกากรจะอนุญาตให้เปิดเผยเอกสารทั้ง ๗ รายการ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้หรือไม่ เพียงใด และเมื่อปรากฏผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวเป็นประการใด กระทรวงการคลังจะได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว พร้อมขอแก้ไขคำขอข้อมูลข่าวสารเป็น ๖ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ทุกครั้ง

๒. รายงานความเห็นของส่วนวินัย กรมศุลกากร ที่เสนอพร้อมหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๒๗๕ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗

๓. รายงานการตรวจลายนิ้วมือของกองพิสูจน์หลักฐานที่ สน. ท่าเรือ ส่งให้กรมศุลกากร

๔. บันทึกคำให้การของนางสาว ค. นาง ง. และของพยานทุกปาก

๕. หนังสือร้องเรียนของนาย ข. ฉบับลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๖

๖. รายงานการประชุมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่ม และทุกครั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการคลัง ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า กรมศุลกากรได้มีคำสั่ง ที่ ๕๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีนาย ข. ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายประการ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ จึงอยู่ในอำนาจของปลัดกระทรวงการคลังพิจารณา กรมศุลกากรจึงมีหนังสือ ลับ ที่ กค ๐๕๑๖/ล. ๒๗๕ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ รายงานไปยังกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาต่อไป ต่อมากระทรวงการคลังได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงยังไม่ชัดเจนเพียงพอ จึงมีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล ๒๗๔๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งให้กรมศุลกากรดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม กรมศุลกากรมีหนังสือ ลับ ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๕๘๓ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมไปยังกระทรวงการคลัง แต่ปรากฏว่ากระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ลับ ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล ๓๖๗๗ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขอทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมไปยังกรมศุลกากร เนื่องจากเห็นว่า ข้อเท็จจริงยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยให้เป็นที่ยุติโดยปราศจากข้อสงสัยได้ และปัจจุบันการดำเนินการในเรื่องนี้ อยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกรมศุลกากร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า อยู่ระหว่างการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า คำสั่งของหน่วยงานที่ปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการสอบทานหนี้
ของสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตาก

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตาก**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก นาง ข. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตาก เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการสอบทานหนี้ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนารายการสอบทานหนี้สมาชิกกลุ่มเกษตรกรนครแม่สอด จำนวน ๕๘ ราย ที่แสดงรายชื่อผู้ที่เป็นหนี้ และยอดหนี้ที่ได้ตรวจสอบจนครบถ้วนแล้ว

๒. สำเนาระเบียบของนายทะเบียนสหกรณ์ ที่ได้กำหนดแนวทางการสอบบัญชีไว้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามที่หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตากได้ให้การต่อศูนย์ดำรงธรรมไว้ว่า “ได้ขยายเขตการตรวจสอบออกไปจากที่กำหนดไว้ในแนวการสอบบัญชี”

๓. สำเนาหนังสือจากนาย ค. ในฐานะประธานคณะกรรมการกลุ่มเกษตรกรทำนานครแม่สอดที่ได้ส่งถึงหัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตาก เพื่อขอให้หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตากเข้ามาดำเนินการตรวจสอบงบแสดงฐานะทางการเงินของกลุ่มประจำปี ๒๕๕๘

สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตาก มีหนังสือ ที่ กษ ๐๔ ตก/๒๐๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ได้ออกประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง จัดประเภทข้อมูลข่าวสารของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กำหนดหลักเกณฑ์การขอข้อมูลข่าวสาร การขออนุญาต และกำหนดแบบคำขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อกำหนดประเภทข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยไม่ได้ โดยกำหนดให้รายงานการสอบบัญชีแบบยาวและกระดาษทำการเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยไม่ได้ ดังนั้น เอกสารตามที่ขอได้แก่

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนารายงานการสอบทานหนี้สมาชิก ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระดาษทำการของผู้สอบบัญชี จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยไม่ได้

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นดุลยพินิจของผู้สอบบัญชีในการปฏิบัติงานสอบบัญชีสหกรณ์ตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่กำหนดไว้ในระเบียบนายทะเบียนสหกรณ์ ว่าด้วยการสอบบัญชีสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองแต่อย่างใด จึงไม่สามารถสำเนาให้ได้

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตาก ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นาง ข. ผู้มอบอำนาจผู้อุทธรณ์เป็นเลขานุการกลุ่มเกษตรกรทำนานครแม่สอด ต่อมาผู้สอบบัญชีจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตาก ได้ตรวจสอบงบดุลในรอบบัญชีปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๕๘ ปรากฏว่าในรอบบัญชีปีนี้เกิดความบกพร่องทางการเงินขึ้น นาง ข. จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งหัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตากดำเนินการตรวจทานบัญชีของกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง และได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ร้องเรียนร้องทุกข์ต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดตาก ต่อมาประธานคณะกรรมการกลุ่มเกษตรกรทำนานครแม่สอด ได้นำผลการสอบบัญชีเป็นหลักฐานแจ้งความดำเนินคดีต่อพนักงานสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยกล่าวหานาง ข. ว่าทุจริตยักยอกทรัพย์ ให้กู้ยืมเงิน ๒,๙๗๗,๔๕๓ บาท และสมาชิกกลุ่มเกษตรกรทำนานครแม่สอด จำนวน ๕๘ ราย ปฏิเสธหนี้ทั้ง ๕๘ ราย ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปปกป้องสิทธิต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตาก มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ได้ออกประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง จัดประเภทข้อมูลข่าวสารของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กำหนดหลักเกณฑ์การขอข้อมูลข่าวสาร การขออนุญาต และกำหนดแบบคำขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อกำหนดประเภทข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยไม่ได้ โดยกำหนดให้รายงานการสอบบัญชีแบบยาวและกระดาษทำการเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยไม่ได้ ดังนั้นเอกสารตามที่ขอได้แก่

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนารายงานการสอบทานหนี้สมาชิก เป็นเอกสารที่ผู้สอบบัญชีจัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการแสดงความเห็นต่องบการเงินโดยเฉพาะรายการลูกหนี้ โดยให้ลูกหนี้บันทึกถ้อยคำในการสอบทานหนี้ เงินรับฝาก และทุนเรือนหุ้น สำหรับลูกหนี้แต่ละรายว่าเป็นหนี้ของกลุ่ม

เกษรตรกรตามจำนวนที่ปรากฏในเอกสารทางบัญชีจริงหรือไม่ ซึ่งลูกหนี้ทั้ง ๕๘ ราย ได้ให้ถ้อยคำมีทั้งยอมรับและปฏิเสธหนี้ บางรายอ้างว่าได้จ่ายชำระหนี้คืนนาง ข. แล้ว หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ อาจทำให้ลูกหนี้ได้รับความเสียหาย หรืออาจมีการฟ้องว่าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตากไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบตามที่กล่าวมา

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการกำหนดการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชีให้ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไป และต้องวางแผนกำหนดวิธีการตรวจสอบให้เหมาะสม ในกรณีนี้เมื่อผู้สอบบัญชีกำหนดขอบเขตการสอบแล้ว ต่อมาพบว่าลูกหนี้ปฏิเสธหนี้ ผู้สอบบัญชีต้องขยายขอบเขตการตรวจสอบเพิ่มเติม เพื่อให้ได้หลักฐานเพียงพอที่จะสามารถแสดงความเห็นต่องบการเงินในปีบัญชีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๙ ได้ โดยผู้สอบบัญชีได้เสนอความเห็นต่องบการเงินไปแล้ว และได้รายงานผลการตรวจสอบบัญชีกลุ่มเกษตรกรนครแม่สอดต่อนายทะเบียนกลุ่มเกษตรกรประจำจังหวัดตาก

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการสอบทานหนี้สมาชิกกลุ่มเกษตรกรนครแม่สอด จำนวน ๕๘ ราย ที่แสดงรายชื่อผู้ที่เป็นหนี้และยอดหนี้ที่ได้ตรวจสอบจนครบถ้วนแล้ว เป็นเอกสารบันทึกการสอบทานหนี้เกษตรกรเป็นรายบุคคลว่ามีจำนวนหนี้เท่าไหร่ ยอมรับหรือปฏิเสธหนี้ ซึ่งปรากฏข้อมูลอายุ อาชีพ ที่อยู่ของเกษตรกรเป็นรายบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ระเบียบของนายทะเบียนสหกรณ์ กำหนดแนวทางการสอบบัญชี ตามที่หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตากได้ให้การต่อศูนย์ดำรงธรรมไว้ว่า “ได้ขยายเขตการตรวจสอบออกไปจากที่กำหนดไว้ในแนวการสอบบัญชี” ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวคือ ระเบียบนายทะเบียนสหกรณ์ ว่าด้วยการสอบบัญชีสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นระเบียบปฏิบัติในการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชีให้ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไป จึงเป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ ไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หน่วยงานยืนยันว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณา แต่ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ตาก เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ระเบียบนายทะเบียนสหกรณ์ ว่าด้วยการสอบบัญชีสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส)

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลบ้านกลาง จังหวัดลำพูน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านกลาง ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ถึงเทศบาลตำบลบ้านกลาง เรื่อง การจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ที่จ่ายจากเงินสะสม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒

๒. เอกสารการชี้แจงของเทศบาลตำบลบ้านกลางที่แจ้งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เรื่อง การเบิกจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) จากเงินสะสม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒

เทศบาลตำบลบ้านกลางมีหนังสือ ที่ ลพ ๕๓๖๐๒/๐๕๓๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอ ได้แก่ หนังสือสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดลำพูน ลับ ที่ ตผ ๐๐๔๘.๒ ลพ/๐๐๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง การตรวจสอบงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ – ๒๕๕๔ ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง และหนังสือเทศบาลตำบลบ้านกลาง ลับ ที่ ลพ ๕๓๖๐๒/๑๘๘๑ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง การติดตามผลการตรวจสอบงวดก่อนของการตรวจสอบบัญชีประจำปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๒ โดยสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดลำพูน กรณีเทศบาลตำบลบ้านกลางจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปี ๒๕๕๒ ซึ่งเอกสารทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการป้องกัน ปราบปราม เป็นเอกสารซึ่งเป็นความเห็นของหน่วยงานของรัฐในการ

ดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด อันเป็นกระบวนการที่อยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น และอยู่ระหว่างการพิจารณาวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารลับที่หากเปิดเผยทั้งหมดหรือบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของรัฐ ทำให้เสื่อมสภาพการตรวจสอบบังคับใช้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๖) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕ ข้อ ๗ วรรคสอง และข้อ ๑๕ ดังนั้น เทศบาลตำบลบ้านกลางจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลตำบลบ้านกลางและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง ถูกร้องเรียนว่าการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และจัดทำรายงานการประชุมเท็จ เทศบาลตำบลบ้านกลางได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยและให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าเสียหายแก่เทศบาลตำบลบ้านกลาง ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลบ้านกลางมีหนังสือ ที่ ลพ ๕๓๖๐๒/๐๘๖๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งคำสั่งจากเทศบาลตำบลบ้านกลางในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์จะต้องอุทธรณ์ภายในวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๙ แต่ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ในวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ จึงเป็นการอุทธรณ์เกินกำหนดระยะเวลาตามกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อไป สำหรับข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอ ได้แก่ หนังสือสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดลำพูน ลับ ที่ ตผ ๐๐๔๘.๒ ลพ/๐๐๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นเอกสารภายในหน่วยงานของรัฐที่สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดลำพูนได้มีความเห็นหรือคำแนะนำในเรื่องการตรวจสอบงบการเงินเทศบาลตำบลบ้านกลาง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ต่อเทศบาลตำบลบ้านกลาง อันเป็นเรื่องภายในหน่วยงานของรัฐที่กระบวนการตามความเห็นหรือคำแนะนำดังกล่าวยังไม่เป็นที่สิ้นสุด เนื่องจากเทศบาลตำบลบ้านกลางได้มีหนังสือ ลับ ที่ ลพ ๕๓๖๐๒/๑๘๘๑ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ชี้แจงและแจ้งกลับสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดลำพูนว่าการปฏิบัติราชการของเทศบาลตำบลบ้านกลางถูกต้องตามระเบียบแล้ว เมื่อความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการไม่ตรงกันจึงต้องส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัย ซึ่งปัจจุบันเทศบาลตำบลบ้านกลางยังไม่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยแต่อย่างใด ทำให้กระบวนการตรวจสอบยังไม่สิ้นสุด หากมีการเปิดเผยเอกสารทั้งสองฉบับในชั้นนี้ อาจก่อให้เกิดความสับสนในภายหลังได้ เนื่องจากมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

และหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวได้กำหนดชั้นความลับอยู่ในชั้น “ลับ” ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และยังมิได้ยกเลิกชั้นความลับ จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เทศบาลตำบลบ้านกลางจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปได้ความว่า เมื่อปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลบ้านกลาง และได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ต่อมาได้มีผู้ร้องเรียนต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่า เทศบาลตำบลบ้านกลางจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษโดยไม่เป็นไปตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว๔๒๘๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ กล่าวคือ นำเงินสะสมมาจ่ายเป็นเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภาค ๘ จังหวัดเชียงใหม่ ได้เชิญเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงิน และคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษไปให้ถ้อยคำเกี่ยวกับกรณีร้องเรียนดังกล่าว ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่าเทศบาลตำบลบ้านกลางได้ดำเนินการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษจากหมวดจ่ายขาดเงินสะสมจริง แต่ก่อนที่จะมีหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยที่ห้ามนำเงินสะสมมาจ่ายเป็นเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษนั้น ได้มีหนังสือของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือสำนักงาน กจ. กท. และ ก.อบต. ที่มีรายละเอียดว่าสามารถนำเงินสะสมมาจ่ายเป็นเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษได้ และเทศบาลตำบลบ้านกลางได้ดำเนินการไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือนั้น เสร็จก่อนที่จะมีหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว๔๒๘๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ดังนั้น จึงไม่ถือว่าเป็นการเบิกจ่ายเงินผิดหลักเกณฑ์แต่อย่างใด และเทศบาลตำบลบ้านกลางได้รายงานข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีการทักท้วงในกรณีดังกล่าว ต่อมาในปี ๒๕๕๗ ได้มีผู้ร้องเรียนต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอีกว่า ในกรณีดังกล่าว คณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ไม่ได้มีการประชุมตามหลักเกณฑ์จริง แต่ได้จัดทำรายงานการประชุมเป็นเท็จเพื่อใช้ประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงินให้ครบตามหลักเกณฑ์ ส่งผลให้มีการดำเนินการทางวินัย และสอบสวนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กับผู้ที่เป็นกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เทศบาลตำบลบ้านกลางได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย และมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ความเสียหายให้แก่เทศบาลตำบลบ้านกลาง ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้รับผลกระทบจากคำสั่งดังกล่าว จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านกลางได้มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๙ และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ การอุทธรณ์จึงยังอยู่ในกำหนดระยะเวลาตามกฎหมาย สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ หนังสือสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดลำพูน ลับ ที่ ตผ ๐๐๔๘.๒ ลพ/๐๐๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และหนังสือเทศบาลตำบลบ้านกลาง ลับ ที่ ลพ ๕๓๖๐๒/๑๘๘๑ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และแม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะกำหนดชั้นความลับไว้ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้เทศบาลตำบลบ้านกลางเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับจำนวนผู้ถูกคุมขัง และจำนวนผู้คุมขัง

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาวเยาวลักษ์ อนุพันธุ์**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถิติของผู้ต้องขังและผู้คุมขังภายในเรือนจำชั่วคราวแขวงถนนนครไชยศรี ทั้งที่อยู่ในระหว่างถูกคุมขังและปล่อยตัวแล้วตั้งแต่วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน เพื่อใช้ในการจัดทำรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชน ดังนี้

๑) จำนวนผู้ต้องขังและเคยถูกคุมขังทั้งหมด และฐานความผิดของผู้ต้องขังดังกล่าว

๒) จำนวนพลเรือนที่เป็นผู้ต้องขังหรือเคยถูกคุมขัง

๓) จำนวนเจ้าหน้าที่รัฐที่เป็นผู้ต้องขังหรือเคยถูกคุมขัง

๔) จำนวนผู้คุมของเรือนจำชั่วคราวแขวงถนนนครไชยศรีทั้งหมด

๕) จำนวนเจ้าหน้าที่ทหารที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้คุมพิเศษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๗๑๘/๒๖๒๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า กระทรวงยุติธรรมได้มีคำสั่ง ที่ ๓๑๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดอาณาเขตเรือนจำชั่วคราวแขวงถนนนครไชยศรี โดยกำหนดขึ้นในพื้นที่ พัน.ร.มทบ.๑๑ ถนนพระรามที่ ๕ แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นสถานที่คุมขังและปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในคดี

ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐและคดีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้เรือนจำดังกล่าวอยู่ในสังกัดของเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชนต้องการตรวจสอบว่าผู้ที่ถูกคุมขังในคดีความมั่นคงนั้นมีคดีอะไรบ้าง และจำนวนผู้ที่ถูกคุมขังหรือเคยถูกคุมขังพร้อมฐานความผิด จำนวนของผู้คุมทั้งหมด และจำนวนผู้คุมที่เป็นทหาร โดยขอข้อมูลที่เป็นสถิติเท่านั้น ไม่ได้ขอทราบรายชื่อผู้ที่ถูกคุมขังหรือชื่อเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล และการเปิดเผยไม่น่าจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ โดยผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลไปจัดทำรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

ผู้แทนเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถิติของผู้ที่ถูกคุมขัง หรือเคยถูกคุมขัง พร้อมฐานความผิด และจำนวนผู้คุมทั้งหมด และจำนวนผู้คุมที่เป็นเจ้าหน้าที่ทหาร จึงไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นสถิตินั้นไม่น่าจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศตามมาตรา ๑๕ (๑) การที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้น คณะกรรมการฯ ไม่เห็นพ้องด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับหนังสือรายงานการดำเนินการเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรม ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือกระทรวงยุติธรรม ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๑๐๙/๗๗๙๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ รวมทั้งแบบรายงาน จำนวน ๒ ชุด

รายการที่ ๒ หนังสือสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ลับ ที่ ยธ ๑๐๑๕/๑๗๘ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมเอกสารประกอบ จำนวน ๒ ชุด

สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม มีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๑๐๐๑/๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองไม่ให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแจ้งว่าไม่พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เนื่องจากกระทรวงยุติธรรมเป็นเจ้าของหนังสือ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า กระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๒๑๐๙/๗๗๙๔ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมจัดทำรายงานการดำเนินการตามข้อร้องเรียน กรณีเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงยุติธรรมกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยให้รายงานตามแบบฟอร์ม ศปท.ยธ.๕ ทุกวันที่ ๕ ของเดือน ซึ่งสถาบัน

นิติวิทยาศาสตร์ได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๑๐๑๕/๑๗๘ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ รายงานสรุปว่า ในเดือนกันยายน ๒๕๕๘ ไม่มีเรื่องร้องเรียนเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เดิมผู้อุทธรณ์รับราชการสังกัดเทศบาลเมืองบางบัวทอง ต่อมาได้โอนมารับราชการสังกัดสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ หลังจากโอนมาแล้ว เทศบาลเมืองบางบัวทองได้มีหนังสือแจ้งว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบโครงการที่ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษแล้วสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ให้เทศบาลเมืองบางบัวทองดำเนินการทางวินัยและอาญาแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้โอนมารับราชการสังกัดสถาบันนิติวิทยาศาสตร์แล้ว จึงขอให้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ตามอำนาจหน้าที่ ผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ซึ่งในช่วงเวลาเดียวกันนั้นศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๒๑๐๙/๗๗๙๔ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมจัดทำรายงานการดำเนินการเรื่องร้องเรียนประจำเดือน กรณีเจ้าหน้าที่ในสังกัดถูกร้องเรียนว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยให้รายงานตามแบบฟอร์ม ศปท.ยธ.๕ ซึ่งกำหนดชั้นความลับไว้ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๑๐๑๕/๑๗๘ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ รายงานว่า ในเดือนกันยายน ๒๕๕๘ ไม่มีเรื่องร้องเรียนเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบแต่อย่างใด หากแต่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๑๐๑๕/๑๑๔ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ รายงานการดำเนินการเบื้องต้นกรณีมีการร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์กระทำการทุจริตประพฤติมิชอบต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ตามแบบฟอร์ม ป.ป.ท.๐๐๒ ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๖๙/๒๕๕๗ ซึ่งรายงานดังกล่าวไม่มีเรื่องการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด แต่ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าสถาบันนิติวิทยาศาสตร์รายงานเรื่องการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ด้วยจึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เหตุผลที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เนื่องจากเป็นหนังสือที่จัดทำโดยกระทรวงยุติธรรมและมีการกำหนดชั้นความลับไว้ในแบบฟอร์ม ศปท.ยธ.๕ ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่ หนังสือกระทรวงยุติธรรม ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๑๐๙/๗๗๙๔ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้แก่หนังสือสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ลับ ที่ ยธ ๑๐๑๕/๑๗๘ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมเอกสารแนบซึ่งเป็นแบบฟอร์มรายงานการดำเนินการกรณีมีการร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์กระทำการทุจริตประพฤติมิชอบจำนวน ๑๑ ราย แต่ไม่มีเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยในรายงานดังกล่าวแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ จึงอาจมีผลกระทบต่อบุคคลอื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงว่ากระทรวงยุติธรรมได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งเป็นรายงานการดำเนินการตามข้อร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่สังกัดกระทรวงยุติธรรมกระทำการทุจริตประพฤติมิชอบของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ทราบว่าเนื้อหาในหนังสืออาจมีการรายงานที่ไม่เกี่ยวข้องหรือนอกเหนือไปจากที่กระทรวงยุติธรรมให้รายงาน โดยมีการกล่าวอ้างพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ซึ่งอาจเป็นการหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบรายละเอียดข้อเท็จจริงว่ามีการกระทำที่อาจเป็นการกระทำผิดต่อผู้อุทธรณ์หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือแจ้งว่าได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แล้ว คณะกรรมการฯ ไม่ต้องวินิจฉัย กรณีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารในส่วนหนังสือสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ลับ ที่ ยธ ๑๐๑๕/๑๗๘ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ ไม่มีข้อความพาดพิงบุคคลใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ แม้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์จะกำหนดชั้นความลับไว้ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย ส่วนเอกสารแนบท้ายหนังสือดังกล่าวนั้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการกรณีมีการร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์กระทำการทุจริตประพฤติมิชอบ จำนวน ๑๑ ราย ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องการเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้อาจรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๒ เฉพาะหนังสือสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ลับ ที่ ยธ ๑๐๑๕/๑๗๘ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ แก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่ต้องเปิดเผยเอกสารแนบท้ายหนังสือดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการบันทึกเสียงการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นายสิทธิเดช แซ่จิว**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดพิจิตร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร ขอสำเนาบันทึกเสียงการประชุมพิจารณาหาแนวทางแก้ไขปัญหาข้อเรียกร้องของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตะพานหินเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

จังหวัดพิจิตรมีหนังสือ ที่ พจ ๐๐๑๗.๓/๓๒๖๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการให้สำเนาบันทึกเสียงตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดพิจิตร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลตะพานหินได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตรว่าการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นนั้นไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน จังหวัดพิจิตรจึงเชิญผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหา หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ภาคประชาชนในเขตเทศบาลตำบลตะพานหินได้เรียกร้องให้เทศบาลตำบลตะพานหินเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ซึ่งเทศบาลตำบลตะพานหินจะกู้ยืมเงินมาก่อสร้างจำนวนเจ็ดสิบล้านบาท ต่อมาเทศบาลตำบลตะพานหินได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นตามข้อเรียกร้องแต่ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตาม

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร จังหวัดพิจิตรได้จัดให้มีการประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ต่อมาจังหวัดพิจิตรได้ส่งเอกสารสรุปการประชุมให้ผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อความในบันทึกการประชุมนั้นคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหลายประเด็น และมีการบันทึกคำพูดของรองนายกเทศมนตรีตำบลตะพานหินซึ่งไม่มีชื่อเข้าร่วมประชุมด้วย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ขอให้จังหวัดพิจิตรชี้แจงข้อเท็จจริงรวมทั้งมีคำขอสำเนาบันทึกเสียงการประชุมนั้นด้วย โดยจังหวัดพิจิตรได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริง แต่ปฏิเสธการให้สำเนาบันทึกเสียงการประชุมแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้แทนจังหวัดพิจิตรชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เทศบาลตำบลตะพานหินได้ดำเนินโครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ แต่มีภาคประชาชนเรียกร้องให้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน เทศบาลตำบลตะพานหินจึงจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตรว่าการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นนั้นไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ขอให้จังหวัดพิจิตรสั่งให้เทศบาลตำบลตะพานหินจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นอีกครั้ง จังหวัดพิจิตรจึงเชิญผู้เกี่ยวข้องมาประชุมร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาข้อเรียกร้องโดยไม่มีวาระการประชุม แต่ประชุมในลักษณะพูดคุยหารือเพื่อไกล่เกลี่ยปัญหาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในการประชุมเรื่องต่างๆ ไม่มีระเบียบกำหนดว่าจะต้องบันทึกเสียงการประชุมเก็บไว้แต่อย่างใด ส่วนการประชุมครั้งนี้เจ้าหน้าที่ได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงส่วนตัวบันทึกเสียงการประชุมไว้เองเพื่อความสะดวกในการจัดทำบันทึกสรุปผลการประชุมรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร หลังจากประชุมแล้วจังหวัดพิจิตรได้ส่งบันทึกสรุปผลการประชุมให้ผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือโต้แย้งว่าข้อความในบันทึกสรุปผลการประชุมไม่ถูกต้องขอให้จังหวัดพิจิตรชี้แจง และมีคำขอสำเนาบันทึกเสียงการประชุมดังกล่าว เหตุผลที่จังหวัดพิจิตรไม่ให้สำเนาบันทึกเสียงการประชุมเนื่องจากเครื่องบันทึกเสียงเป็นของส่วนตัวเจ้าหน้าที่ที่นำมาใช้บันทึกเสียงการประชุมเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานสรุปผลการประชุม บันทึกเสียงการประชุมนั้นจึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ...” การควบคุมดูแลนั้นหมายความรวมถึงการเก็บรักษาตลอดจนการทำลายข้อมูลข่าวสารด้วย หากเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการแล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐจะทำลายข้อมูลข่าวสารนั้นโดยพลการไม่ได้ ต้องดำเนินการตามระเบียบงานสารบรรณ ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์นี้จังหวัดพิจิตรไม่ได้มีข้อกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องบันทึกเสียงการประชุมไว้เป็น

หลักฐาน แต่เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการบันทึกเสียงการประชุมเพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานของตน ทั้งยังสามารถทำลายข้อมูลดังกล่าวได้เมื่อเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องเก็บไว้ การบันทึกเสียงการประชุมโดยเครื่องบันทึกเสียงซึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของเจ้าหน้าที่จึงเป็นเพียงวิธีการปฏิบัติงานอย่างหนึ่งของเจ้าหน้าที่ ดังนั้น บันทึกเสียงการประชุมในกรณีนี้จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการแล้วคณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องพิจารณาว่าสมควรจะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์หรือไม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๗/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับรายงานการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดนครราชสีมา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ สังกัดวิทยาลัยการปกครอง ดำรงตำแหน่งผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัดนครราชสีมา ที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งอยู่ในห้วงระยะเวลาที่คาดว่าอาวุธปืนประจำกองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัดนครราชสีมา ที่ ๑ สูญหายไปจากคลังอาวุธ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา (ผ่านปลัดจังหวัดนครราชสีมา) ขอสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีอาวุธปืนประจำกองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัดนครราชสีมา ที่ ๑ สูญหายไปจากคลังอาวุธ เพื่อจะได้ทราบมูลที่กล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเพื่อดำเนินการรวบรวมเอกสารหลักฐาน ตลอดจนจัดทำคำชี้แจงนำไปแสดงต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

จังหวัดนครราชสีมามีหนังสือ ที่ นม ๐๐๑๘.๑/๑๓๔๑๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์เป็นไปตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการสอบสวนวินัยมีหน้าที่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อให้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานได้อยู่แล้ว หากยังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วน ประกอบกับขณะนี้การสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งมีคำให้การของพยานทุกคนทั้งที่ให้การพาดพิงผู้อุทธรณ์ และพาดพิงบุคคลอื่นอีกหลายคนซึ่งอาจถูกดำเนินการทางวินัยเช่นกัน โดยมีการระบุชื่อ นามสกุล การปฏิบัติงานในหน้าที่ซึ่งเป็นพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนที่สูญหาย ตลอดจนชี้มูลความผิดผู้เกี่ยวข้อง ดังนั้น เมื่อการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งมีคำให้การของพยานทุกคน อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานในรายงานการสอบสวนหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น ในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงยังมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนอธิบดีกรมการปกครองซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้อุทธรณ์จะสั่งการในเรื่องการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์แค่ไหนเพียงใดเป็นดุลยพินิจของอธิบดีกรมการปกครอง จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยสำเนารายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอไว้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัดนครราชสีมา ที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งอยู่ในห้วงระยะเวลาที่คาดว่าอาวุธปืนประจำกองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัดนครราชสีมา ที่ ๑ สูญหายไปจากคลังอาวุธ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา (ผ่านปลัดจังหวัดนครราชสีมา) ขอสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีอาวุธปืนประจำกองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัดนครราชสีมา ที่ ๑ สูญหายไปจากคลังอาวุธ

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดนครราชสีมามีหนังสือ ที่ นม ๐๐๑๘.๑/๑๖๒๓๓ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร พร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำเนารายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีอาวุธปืนประจำกองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัดนครราชสีมา ที่ ๑ สูญหายไปจากคลังอาวุธ โดยกล่าวอ้างว่าเพื่อทราบข้อมูลที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและดำเนินการรวบรวมเอกสารหลักฐานตลอดจนคำชี้แจงนำไปแสดงต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งจังหวัดนครราชสีมาได้พิจารณาและมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยเห็นว่าการดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์เป็นไปตาม

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการสอบสวนวินัยมีหน้าที่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อให้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานได้อยู่แล้ว เมื่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งมีคำให้การของพยานทุกคนจะทำให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าพยานคนใดให้ถ้อยคำอันมีมูลทำให้ผู้อุทธรณ์ ถูกผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง อาจทำให้มีการไปดำเนินการเพื่อมิให้พยานคนนั้นให้ถ้อยคำในชั้นสอบสวนวินัยไปในทางเดียวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง นอกจากนั้น การสอบความรับผิดทางละเมิดกรณีอาวุธปืนดังกล่าวสูญหายก็ยังไม่เสร็จสิ้น และการดำเนินคดีอาญาอันสืบเนื่องจากอาวุธปืนดังกล่าวสูญหายก็ยังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชุดนี้ทั้งหมดซึ่งเป็นเอกสารลับของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงจะมีคำให้การของพยานทุกคน ทั้งที่ให้การพาดพิงผู้อุทธรณ์ และพาดพิงบุคคลอื่นอีกหลายราย ซึ่งอาจถูกดำเนินการทางวินัย ถูกดำเนินคดีอาญา ถูกให้ชดใช้ทางแพ่ง การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานในรายงานการสอบสวนหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) นอกจากนั้นในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงยังมีการระบุชื่อ นามสกุล การปฏิบัติงานในหน้าที่ซึ่งเป็นพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนสูญหาย การชี้มูลความผิดของผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนหลายรายมิใช่เฉพาะแต่ผู้อุทธรณ์เท่านั้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) ในส่วนการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวซึ่งมีความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนอธิบดีกรมการปกครองซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้อุทธรณ์จะสั่งการในเรื่องการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์แค่ไหนเพียงใดเป็นดุลยพินิจของอธิบดีกรมการปกครอง จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่าคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของจังหวัดนครราชสีมาชอบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เมื่อจังหวัดนครราชสีมาแจ้งว่ากระบวนการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่จังหวัดนครราชสีมาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๑ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการฝ่ายบริหารการจัดสรรและกู้ยืม กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สังกัดกระทรวงการคลัง ได้ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมในการเลื่อนตำแหน่งและการขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไปยังผู้จัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ ต่อมา กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานกลางเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลับ ที่ พิเศษ ๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายสำนักผู้จัดการ ขอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นดังกล่าว ซึ่งระบุอำนาจหน้าที่และรายนามคณะกรรมการทุกคน เพื่อจะได้ทราบอำนาจหน้าที่และรายนามคณะกรรมการว่ามีคนใดที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อเรื่องนี้หรือไม่ และเพื่อจะขอใช้สิทธิคัดค้านคณะกรรมการนั้นต่อไป

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามีหนังสือ ลับ ที่ ฝสก. ๘๔๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย มาตรา ๑๕ (๒) กำหนดว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลคำสั่งตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออาจจะทำให้คณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นได้ จึงไม่สามารถจัดส่งคำสั่งกองทุนฯ ดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้จัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมในการเลื่อนตำแหน่ง การขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และร้องเรียนผู้บังคับบัญชา และการมอบหมายงาน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามีคำสั่งที่ ๗๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการฝ่ายสำนักผู้จัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว ซึ่งระบุอำนาจหน้าที่ และรายนามคณะกรรมการทุกคน แต่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามีหนังสือที่ กค ๕๑๐๙/๓๑๐๙ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผย พร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย มาตรา ๑๕ (๒) กำหนดว่า “การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกันการปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม” ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะทำให้คณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นได้ ทั้งนี้ ได้ชี้แจงผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำสั่งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ที่ ๗๑/๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยอำนาจหน้าที่และรายชื่อคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะ

แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนของหน่วยงาน ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ดังนั้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๑ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๙/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดร้อยเอ็ด**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมืองและพนักงานส่วนตำบลรอบเมืองว่ากระทำการทุจริต ต่อมา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๒/๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ด ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อจะนำไปประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. มติของคณะอนุกรรมการสอบสวนทางวินัย

๒. มติของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ด

จังหวัดร้อยเอ็ดมีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๒๓.๔/๘๗๗๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนตำบลเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกับผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมืองและพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมืองว่ามีการกระทำอันเป็นการทุจริตในการดำเนินโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ ๔ ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ ๑๕ ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด และโครงการฝึกอบรมอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) แบบบูรณาการ ขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ต่อมา ผู้อุทธรณ์ทราบว่าได้มีการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูก

กล่าวหาแล้ว จึงมีหนังสือถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ดขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ แต่จังหวัดร้อยเอ็ดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดร้อยเอ็ดมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รอ ๐๐๒๓.๔/๑๑๔๕๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผย พร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า กรณีการร้องเรียนกล่าวหาผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมืองและพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมืองว่ากระทำการทุจริตนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมืองได้รายงานการดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาให้จังหวัดร้อยเอ็ดพิจารณา ซึ่งจังหวัดร้อยเอ็ดได้นำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและให้ออกจากราชการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ดในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ คณะอนุกรรมการฯ มีมติให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ดพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ดได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ มีมติให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาและพวก เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น จังหวัดร้อยเอ็ดพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติการประชุมของคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ด และมติการประชุมของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ด กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสของหน่วยงาน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดร้อยเอ็ดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๑ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้านครหลวง เกี่ยวกับการประกวดราคาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **การไฟฟ้านครหลวง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. กรรมการผู้จัดการบริษัท พรีไซซ อิเลคตริค แมนูแฟคเจอริ่ง จำกัด ผู้อุทธรณ์ ได้เข้าร่วมประกวดราคาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อจัดซื้อหม้อแปลงจำหน่ายจากการไฟฟ้านครหลวง และได้ยื่นซองข้อเสนอทางด้านเทคนิค ต่อมาบริษัทฯ ได้รับแจ้งผลการคัดเลือกเบื้องต้นให้เป็นผู้มีสิทธิเสนอราคาจากการไฟฟ้านครหลวง แต่บริษัทฯ ได้ทราบข้อมูลจากผู้หวังดีว่าบริษัทฯ อื่นที่ได้รับการพิจารณาให้มีคุณสมบัติผ่านด้านเทคนิคได้เสนอข้อมูลด้านเทคนิคไม่ถูกต้อง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ บจ ๑.จ-๕๙-๐๐๕๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงการไฟฟ้านครหลวง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. ปัจจัยแนวทางขั้นตอนในการพิจารณาผู้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นเป็นอย่างไร และมีระเบียบวิธีปฏิบัติอย่างไร ที่เป็นสาเหตุให้การไฟฟ้าฯ ใช้ระยะเวลาพิจารณารายละเอียดทางเทคนิคยาวนานมากกว่า ๗ เดือน

๒. ขอทราบรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นให้ผู้เข้าร่วมประมูลได้รับทราบ พร้อมรายละเอียดทางเทคนิคของผู้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นแต่ละราย

การไฟฟ้านครหลวงมีหนังสือ ที่ มท ๕๒๒๒/๐๑๓๑๔/๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. สาเหตุที่ทำให้ใช้เวลาการพิจารณามากเนื่องจากประกวดราคารายการนี้มีผู้ประสงค์จะเสนอราคาที่เสนอหม้อแปลงของผู้ผลิตรายใหม่ที่การไฟฟ้านครหลวงไม่เคยจัดซื้อมาใช้งานมาก่อน จึงต้องใช้เวลาในการพิจารณาโดยละเอียด ประกอบกับมีการร้องเรียนจากผู้ประสงค์จะเสนอราคา การไฟฟ้านครหลวงจึงต้องใช้เวลาในการตรวจสอบหาข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการตอบข้อร้องเรียนให้เสร็จสิ้นเสียก่อน จึงจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

๒. การไฟฟ้านครหลวงพิจารณาผู้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้น ตามที่กำหนดในข้อ ๙ (๒) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙

๓. การไฟฟ้านครหลวงไม่สามารถเปิดเผยรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นให้ผู้ประสงค์จะเสนอราคารายอื่นทราบได้ ตามที่กำหนดในข้อ ๙ (๒) วรรค ๒ และข้อ ๑๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙

๔. การไฟฟ้านครหลวงไม่สามารถเปิดเผยรายละเอียดทางเทคนิคของผู้ผ่านการคัดเลือกแต่ละรายให้ผู้ประสงค์จะเสนอราคารายอื่นทราบได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทนั้น ๆ เพราะจะเป็นการละเมิดสิทธิความลับทางการค้าตามพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและชี้แจงว่าการเสนอข้อเสนอทางเทคนิคที่การไฟฟ้านครหลวงให้ผู้เข้าร่วมประกวดราคาเป็นผู้เสนอนั้นไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิความลับทางการค้าตามพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ เพราะเป็นข้อมูลทางการค้าด้านเทคนิคที่เสนอต่อการไฟฟ้านครหลวงที่ต้องให้ถูกต้องตามความต้องการด้านเทคนิคและข้อมูลทางการค้าด้านเทคนิคของการไฟฟ้านครหลวงเป็นที่เปิดเผยที่รู้จักกันโดยทั่วไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงการไฟฟ้านครหลวงขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่การไฟฟ้านครหลวงได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย การไฟฟ้านครหลวงมีหนังสือ ที่ มท ๕๒๒๒/๐๒๙๕๕/๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ มท ๕๒๒๒/๐๓๐๓๖/๕๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจง ดังนี้

๑. มีผู้ยื่นข้อเสนอทางด้านเทคนิค จำนวน ๘ ราย และแจ้งผลผู้ผ่านการคัดเลือกทางด้านเทคนิคเบื้องต้นให้ผู้ประสงค์จะเสนอราคาทราบเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

๒. การที่ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอทราบรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกทางด้านเทคนิคเบื้องต้นพร้อมรายละเอียดทางด้านเทคนิคของผู้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นแต่ละรายมานั้น การไฟฟ้านครหลวงจึงไม่สามารถดำเนินการให้ได้ เนื่องจากผิดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ตามข้อ ๙ (๒) วรรค ๒ และข้อ ๑๐ รวมทั้งไม่สามารถเปิดเผยรายละเอียดทางเทคนิคของผู้ผ่านการคัดเลือกแต่ละรายให้ผู้ประสงค์จะเสนอราคารายอื่นทราบได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทนั้น ๆ เพราะจะเป็นการละเมิดสิทธิความลับทางการค้าตามพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕

๓. การไฟฟ้านครหลวงได้ดำเนินการประกวดราคาเสร็จสิ้นแล้วและได้จัดซื้อจากบริษัท พรีไซซ อิเลคตริค แมนูแฟคเจอริ่ง จำกัด เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้น พร้อมรายละเอียดทางเทคนิคของผู้ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ชนะการประกวดราคา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ชนะการประกวดราคาในครั้งนี้ การที่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเนื่องจากทราบข้อมูลจากผู้อื่นว่ามีบริษัทฯ ที่ได้รับการพิจารณาให้มีคุณสมบัติผ่านด้านเทคนิคได้เสนอข้อมูลด้านเทคนิคไม่ถูกต้อง การพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะแต่อย่างใดและอาจส่งผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ อื่นได้ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯคณะที่ ๑ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับผลการสอบสวนทั้งหมด

ผู้อุทธรณ์ **: นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้ทำหนังสือร้องเรียนขอให้บริษัทฯ ดำเนินการสอบสวนนาย ข. ซึ่งบริษัทฯ ได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยกรณีดังกล่าว ผลการสอบสวนปรากฏว่า นาย ข. ไม่ได้กระทำผิดตามข้อร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอสำเนาเกี่ยวกับการสอบสวนทั้งหมด ตามหนังสือ ที่ กบ ๐๒-๓-๐๓/๑๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ ๐๒/๒๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของเจ้าของข้อมูล บริษัทฯ จึงต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูล คือ นาย ข. เสนอคำคัดค้านก่อนเปิดเผย ซึ่งนาย ข. ได้แจ้งยืนยันคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลมายังบริษัทฯ เรียบร้อยแล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าว บริษัทฯ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอสำเนาเกี่ยวกับการสอบสวนตามรายการดังกล่าวข้างต้น แต่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ ๐๒/๒๘๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จัดส่งสำเนาเกี่ยวกับการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำเนาเกี่ยวกับการสอบสวนทั้งหมด เห็นว่า เมื่อการสอบสวนกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และบริษัท การบินไทย จำกัด

(มหาชน) ได้แจ้งผลการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการเรื่องร้องเรียน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นายสุรพล จรรยากูล**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสุรพล จรรยากูล ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณที่เกี่ยวกับคำร้องจรรยาบรรณของผู้อุทธรณ์ พร้อมเอกสารประกอบทุกรายการ

๒. รายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณที่เกี่ยวกับคำร้องจรรยาบรรณของผู้อุทธรณ์ พร้อมเอกสารประกอบทุกรายการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๒๔๒๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์เกี่ยวกับจรรยาบรรณของคณาจารย์บางคนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณะกรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยฯ ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบผลและการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ จึงได้ใช้สิทธิขอ

ข้อมูลในรายการข้างต้นไปยังมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒหลายคนไปยังคณะกรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งโดยแนวทางปฏิบัติ มหาวิทยาลัยฯ จะส่งเรื่องที่มีการร้องเรียนไปยังคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ เมื่อคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาเสร็จแล้ว จะส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาอีกครั้ง หลังจากนั้น คณะกรรมการจรรยาบรรณจะนำเรื่องรายงานสภามหาวิทยาลัยฯ หากได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยฯ มหาวิทยาลัยฯ จะแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป ซึ่งในขณะที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ และคณะกรรมการจรรยาบรรณไปยังมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การพิจารณาของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ และคณะกรรมการจรรยาบรรณยังไม่แล้วเสร็จ จึงได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปัจจุบันคณะกรรมการทั้งสองชุดได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว โดยคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ และคณะกรรมการจรรยาบรรณ เห็นว่า ข้อมูลเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์สามารถเปิดเผยได้ เว้นแต่รายชื่อพยาน โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒยังไม่ได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ต่อมามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๒๗๑ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารอื่นที่อยู่ในความครอบครองซึ่งเกี่ยวข้องกับคำร้องจรรยาบรรณของผู้อุทธรณ์เป็นเรื่องที่พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบด้วย รายงานการสอบสวน รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง และบันทึกการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณที่พิจารณาคำร้องจรรยาบรรณของผู้อุทธรณ์ พร้อมเอกสารประกอบทุกรายการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ อีกทั้งการพิจารณาคำร้องของผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการจรรยาบรรณ และคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ

ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเฉพาะที่เกี่ยวกับการพิจารณาคำร้องของผู้อุทธรณ์ สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องทุกข์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ รายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ และเอกสารประกอบทุกรายการ เฉพาะที่เกี่ยวกับการพิจารณาคำร้องของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **พันตำรวจเอก ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์อดีตประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดแพร่ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือรายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ หรือรายงานคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๒. มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีมติไม่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นผลให้คดีถึงที่สุด

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๓๐๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และมติคณะอนุกรรมการกลั่นกรองเรื่องกล่าวหาครั้งที่ ๗-๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ วาระที่ ๔.๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๑๒๐ คุ้มครองมิให้เปิดเผย ทั้งยังเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องกล่าวหาร้องเรียน การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดแพร่ ต่อมาได้รับคำสั่งให้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าสาเหตุน่าจะมาจากการรายงานข้อมูลที่บิดเบือนของนาย ข. ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตและขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานกรณีสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดปฏิบัติหน้าที่ด้านการปราบปรามการทุจริต กรณีพูดจาเย้ยหยันถากถาง และกรณีรายงานข้อมูลที่บิดเบือนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ เป็นผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ผู้อุทธรณ์หยุดการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหามิได้กระทำความผิดตามคำกล่าวหา และได้ปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว กรณีจึงไม่มีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ และมีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างเหตุผลการไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นการอ้างที่ไม่มีเหตุผลและไม่มีข้อเท็จจริงเป็นเพียงการลอกข้อความในกฎหมายมาอ้างเท่านั้น จึงไม่ใช่เหตุผลที่แท้จริง แต่เหตุผลที่แท้จริง คือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เกรงว่าผู้อุทธรณ์จะรู้ความจริงในสำนวนการสอบสวนหรือไต่สวนที่ไม่ชอบมาพากล นำไปใช้ฟ้องร้องต่อศาลในขั้นตอนต่อไป หากสำนวนการสอบสวนหรือไต่สวนคดีนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กระทำไปโดยสุจริต ตามหลักกฎหมายและพยานหลักฐานที่ถูกต้องแล้วก็ไม่จำต้องเกรงกลัวอะไรจะเปิดเผยอย่างใดก็ได้ ยิ่งพยายามปกปิดก็ยิ่งแสดงให้เห็นความไม่ชอบมาพากลในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มากยิ่งขึ้นเท่านั้น ส่วนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลที่บุคคลผู้ให้ข้อมูลจะขอให้ปกปิดได้น่าจะเป็นเฉพาะข้อมูลที่เป็นส่วนตัวจริงๆ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือความเป็นอยู่ของคนในครอบครัว แต่ข้อมูลที่เป็นทางราชการที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐแล้วไม่น่าจะขอให้ปกปิดได้ ยิ่งในกรณีของผู้อุทธรณ์นี้ บุคคลที่ให้ข้อมูลไม่ใช่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดี แต่เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจึงไม่อาจอ้างกฎหมายในมาตรานี้ได้

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีจำนวน ๒ รายการ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนรายการที่ ๑ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือรายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ หรือรายงานคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช. เห็นว่า

เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๑๒๐ คุ้มครองมิให้เปิดเผย อีกทั้ง การเปิดเผยไม่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือต่อสาธารณะ ทั้งยังเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องกล่าวหาร้องเรียน นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ยังเคยเป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดแพร่และยังเคยเป็นตำรวจในพื้นที่ดังกล่าวด้วย การเปิดเผยพยานผู้ให้ถ้อยคำจึงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือรายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ หรือรายงานคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งในขณะนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อร้องเรียนกล่าวหาของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีเนื้อหาเป็นรายงานการสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และนำมาสู่ข้อพิจารณาในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายใน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าข้อยกเว้น ตามาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยได้ ประกอบกับการที่ผู้อุทธรณ์เคยเป็นตำรวจในพื้นที่ และเคยเป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดแพร่ เป็นข้อเท็จจริงที่ยังไม่อาจรับฟังได้ว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหาทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เกี่ยวกับเอกสารการเรียนการสอน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒๙ รายการ ดังนี้

๑. ใบสมัครที่นักศึกษาได้เขียนใบสมัครเข้าเรียนเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๕๑ คน

๒. บัตรนักศึกษา

๓. รายชื่อนักศึกษาที่ใช้รหัส ๔๙๕๑xxxxxxx

๔. รายชื่อนักศึกษาที่ใช้รหัส ๔๕๔xxxxxxx

๕. รายชื่อนักศึกษาที่ใช้รหัส ๕๕๕xxxxxxx

๖. ตารางเรียนของนักศึกษาตั้งแต่ภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘

๗. ตารางสอนของอาจารย์ตั้งแต่ภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘

๘. ภาระงานสอนของอาจารย์ตั้งแต่ภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘

๙. ตารางสอบกลางภาคและปลายภาค ตั้งแต่ภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘

๑๐. ตารางคุมสอบอาจารย์กลางภาคและปลายภาค ตั้งแต่ภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘

๑๑. ใบบันทึกการรับส่งข้อสอบกลางภาคและปลายภาค ตั้งแต่ภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘

๑๒. ใบลงทะเบียนเรียนตั้งแต่ภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘

๑๓. หนังสือขออนุญาตลาศึกษาต่อของนักศึกษาที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานราชการหรือพนักงานของหน่วยงานราชการ

๑๔. รายชื่อนักศึกษาที่พ้นสภาพเนื่องจากเกรดเฉลี่ยไม่ได้ตามเกณฑ์

๑๕. ใบลงเวลาเรียนหรือใบลงชื่อเข้าห้องเรียนของนักศึกษาตั้งแต่ภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘

๑๖. ค่าตอบแทนในการสอนภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ วิชากีฬาลีลาศ รหัสวิชา ๐๑-๐๕๑-๐๑๑ วิชาพลศึกษา รหัสวิชา ๐๑-๐๕๑-๐๓๑ โดยมีอาจารย์ ข. เป็นผู้สอน และวิชาเทคนิคการเขียน รหัสวิชา ๐๑-๐๔๑-๐๐๒ โดยมีอาจารย์ ค. เป็นผู้สอน

๑๗. แบบ บท ๐๖ แบบถอนวิชาเรียน วิชาวัสดุวิศวกรรม จำนวน ๔๗ คน

๑๘. คำสั่งคณะกรรมการต่าง ๆ โครงการเยียวยา

๑๙. แผนการเรียนตลอดหลักสูตร

๒๐. เอกสารประกอบการประชุมรายงานการดำเนินงาน (โครงการเยียวยา) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗

๒๑. เอกสารประกอบการประชุมรายงานการดำเนินงาน (โครงการเยียวยา) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗

๒๒. ระเบียบวาระการประชุมรายงานผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา (โครงการเยียวยา) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖

๒๓. ระเบียบวาระการประชุมรายงานผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา (โครงการเยียวยา) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗

๒๔. ระเบียบวาระการประชุมรายงานผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา (โครงการเยียวยา) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗

๒๕. เอกสารการประชุมคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ ถึงปัจจุบัน

๒๖. ระเบียบวาระการประชุม กรณีมาตรการเยียวยานักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วันศุกร์ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

๒๗. รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ ๑๘๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๒๘. รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ ๐๙๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘

๒๙. จำนวนนักศึกษาสาขาวิศวกรรมโยธา ตั้งแต่ภาคฤดูร้อนปีการศึกษา ๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘

วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการมีบันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า สำเนาเอกสารโครงการเยียวยา หากคณะกรรมการสอบสวนต้องการสามารถร้องขอมายังวิทยาลัยฯ โดยตรง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนหรือนโยบายของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ กรณีมิได้ดำเนินการจัดส่งค่าระดับคะแนน รายวิชาวัสดุวิศวกรรม (๐๔-๓๑๓-๑๐๑) ตาม

มาตรการเยียวยา นักศึกษาจำนวน ๔๖ คน ในภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลของโครงการเยียวยา สาขาวิศวกรรมโยธา วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ เพื่อนำไปประกอบเป็นหลักฐานในการสอบสวนวินัยต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาวัสดุวิศวกรรม ในภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๖ ทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๑๖.๓๐ น. ให้กับนักศึกษาในโครงการเยียวยา ซึ่งเป็นการสอนภาคปกติ แต่เมื่อถึงเวลาที่สอน กลับไม่ปรากฏว่ามีนักศึกษามาเรียน ผู้อุทธรณ์เกิดความสงสัยจึงได้ไปตรวจสอบการลงทะเบียนเรียนในระบบคอมพิวเตอร์ของวิทยาลัยฯ แต่พบว่าไม่มีรายชื่อนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในวิชาวัสดุวิศวกรรมที่ผู้อุทธรณ์สอน ต่อมาประมาณกลางเทอมมีนักศึกษาจำนวน ๓ คน มาหาผู้อุทธรณ์เพื่อขอถอนวิชาดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้สอบถามนักศึกษาเหล่านั้นและได้รับทราบว่า เป็นนักศึกษารหัส ๕๑ ซึ่งควรจบการศึกษาไปแล้ว และไม่มีบัตรนักศึกษา และใบรักษาสถานภาพมาแสดง อีกทั้งวิชาที่ผู้อุทธรณ์สอนเป็นวิชาพื้นฐานที่ต้องเรียนในชั้นปี ๑ และปี ๒ เท่านั้น และจากการที่ผู้อุทธรณ์ได้สืบทราบมา นักศึกษาในโครงการเยียวยาส่วนใหญ่ทำงานแล้ว และบางคนมีที่พักหรือที่ทำงานนอกพื้นที่อำเภอขนอมซึ่งเป็นพื้นที่ที่วิทยาลัยฯ ตั้งอยู่ จึงเป็นไปไม่ได้ที่นักศึกษาเหล่านั้นจะสามารถเข้าเรียนในเวลา ๑๖.๓๐ น. ได้ทัน ผู้อุทธรณ์เกิดความสงสัยจึงได้ทำหนังสือทักท้วงไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ ว่านักศึกษากลุ่มนี้ไม่สามารถลงเรียนได้ วิทยาลัยฯ ไม่ดำเนินการใด ๆ ตามข้อทักท้วง แต่ปลายภาคกลับแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ส่งค่าระดับคะแนน (เกรด) ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถส่งเกรดได้เนื่องจากไม่มีนักศึกษามาลงทะเบียนเรียนและได้แจ้งเหตุผลให้วิทยาลัยฯ ทราบ ต่อมามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมส่งเกรดให้วิทยาลัยฯ และในภายหลังได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒๙ รายการไปยังวิทยาลัยฯ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้แทนวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยได้ประกาศรับสมัครนักศึกษาซึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่ไม่สามารถสอบใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมโยธาได้ เนื่องจากไม่ได้รับการรับรองจากสภาวิศวกร ซึ่งมีจำนวน ๕๑ คน โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยได้ออกระเบียบยกเว้นการเก็บเงินค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อเป็นการเยียวยาให้กับนักศึกษากลุ่มนี้ ซึ่งหลักสูตรที่นำมาสอน มหาวิทยาลัยฯ ได้ขอคำแนะนำจากสภาวิศวกรว่าต้องเรียน

วิชาใดบ้าง โดยวิชาวัสดุวิศวกรรมเป็นวิชาหนึ่งที่นักศึกษาต้องเรียน และวิทยาลัยฯ ได้มอบหมายให้ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ผู้สอนในเทอมสอง แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าไม่มีนักศึกษาเข้าเรียน จึงไม่ส่งเกรดให้กับทางวิทยาลัยฯ ซึ่งการไม่ส่งเกรดมีผลให้นักศึกษาไม่สามารถจบหลักสูตรได้ วิทยาลัยฯ ได้ทวงถามให้ผู้อุทธรณ์ส่งเกรดหลายครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าการจัดการเรียนการสอนของโครงการเยียวยาไม่ถูกต้อง และไม่ยอมส่งเกรดให้กับทางวิทยาลัยฯ ซึ่งการกระทำดังกล่าวผิดระเบียบของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยฯ จึงจำเป็นต้องให้เกรด F แก่นักศึกษาทุกคนเพื่อให้นักศึกษาสามารถไปลงทะเบียนเรียนใหม่ได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ในเวลาต่อมา ผู้อุทธรณ์จึงได้มาขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒๙ รายการ โดยอ้างว่าจะนำไปใช้ประกอบการแก้ข้อกล่าวหาในชั้นการสอบสวนวินัย ซึ่งวิทยาลัยฯ เห็นว่า หากคณะกรรมการสอบสวนวินัยจำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็จะเรียกข้อมูลไปยังวิทยาลัยฯ เอง อีกทั้งวิทยาลัยฯ เกรงว่าหากเปิดเผยข้อมูลตามคำขอ ผู้อุทธรณ์อาจนำข้อมูลไปอ้างเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยฯ ได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒๙ รายการนั้น

รายการที่ ๑ ใบสมัครที่นักศึกษาได้เขียนใบสมัครเข้าเรียนเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๕๑ คน ข้อมูลในรายการนี้วิทยาลัยฯ ชี้แจงว่า โครงการเยียวยามีนักศึกษาสนใจเข้าร่วมโครงการ ๕๑ คน แต่เขียนในสมัครเพียง ๓๗ คน วิทยาลัยฯ จึงมีเพียงใบสมัครของนักศึกษาจำนวน ๓๗ คนเท่านั้น

รายการที่ ๒ บัตรนักศึกษา วิทยาลัยฯ ไม่มี เนื่องจากเป็นการสอนนักศึกษาที่จบไปแล้ว และไม่มีการทำบัตรนักศึกษาให้

รายการที่ ๑๑ ใบบันทึกการรับส่งข้อสอบกลางภาคและปลายภาค ตั้งแต่ภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘ วิทยาลัยฯ ไม่มี เนื่องจากโครงการนี้มอบอำนาจให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเอง

รายการที่ ๑๓ หนังสือขออนุญาตลาศึกษาต่อของนักศึกษาที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานราชการหรือพนักงานของหน่วยงานราชการ วิทยาลัยฯ ไม่มี เนื่องจากไม่ใช่หลักฐานที่ต้องยื่นต่อวิทยาลัยฯ

รายการที่ ๑๕ ใบลงเวลาเรียนหรือใบลงชื่อเข้าห้องเรียนของนักศึกษาตั้งแต่ภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ จนถึงภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘ วิทยาลัยฯ ไม่มี เนื่องจากโครงการนี้มอบอำนาจให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเอง

รายการที่ ๑๖ ค่าตอบแทนในการสอนภาคฤดูร้อน/๒๕๕๕ วิชากีฬาลีลาศ รหัสวิชา ๐๑-๐๕๑-๐๑๑ วิชาพลศึกษา รหัสวิชา ๐๑-๐๕๑-๐๓๑ โดยมีอาจารย์ ข. เป็นผู้สอน และวิชาเทคนิคการเขียน รหัสวิชา ๐๑-๐๔๑-๐๐๒ โดยมีอาจารย์ ค. เป็นผู้สอน วิทยาลัยฯ ไม่มีการจ่ายเงินดังกล่าวให้อาจารย์ทั้งสองคนในวิชาดังกล่าว แต่เงินที่อาจารย์ทั้งสองได้รับเป็นเงินที่ได้จากการสอนในวิชาอื่น ในโครงการอื่น

รายการที่ ๑๗ แบบ บท ๐๖ แบบถอนวิชาเรียน วิชาวัสดุวิศวกรรม จำนวน ๔๗ คน วิทยาลัยฯ ไม่มี เนื่องจากไม่มีนักศึกษาถอนวิชาดังกล่าว

รายการที่ ๒๐ เอกสารประกอบการประชุมรายงานการดำเนินงาน (โครงการเยียวยา) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ วิทยาลัยฯ ไม่มี เนื่องจากหาไม่พบ

รายการที่ ๒๒ รายการที่ ๒๓ และรายการที่ ๒๔ ระเบียบวาระการประชุมรายงานผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา (โครงการเยียวยา) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ วิทยาลัยฯ ไม่มี เนื่องจากหาไม่พบ แต่มีรายงานการประชุม

รายการที่ ๒๗ และรายการที่ ๒๘ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ ๑๘๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และคำสั่งที่ ๐๙๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘ วิทยาลัยฯ ไม่มี เนื่องจากเป็นข้อมูลของมหาวิทยาลัยฯ

ต่อมาวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๕/๘๑๔ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นรหัสนักศึกษาที่วิทยาลัยฯ ไม่มีในระบบงานทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๒๙ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๕ รายการที่ ๑๖ รายการที่ ๑๗ รายการที่ ๒๐ รายการที่ ๒๗ และรายการที่ ๒๘ ไม่มีอยู่ในความครอบครองของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย แต่อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียน ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๕

รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๒ รายการที่ ๑๔ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๑ รายการที่ ๒๒ รายการที่ ๒๓ รายการที่ ๒๔ รายการที่ ๒๕ รายการที่ ๒๖ และรายการที่ ๒๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ ซึ่งเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติที่ไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ใบสมัครของนักศึกษา เฉพาะชื่อและสถานที่เรียนสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลอื่นที่ปรากฏในใบสมัครเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงให้ปกปิดไว้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๒ รายการที่ ๑๔ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๑ รายการที่ ๒๕ รายการที่ ๒๖ และรายการที่ ๒๙ ให้เปิดเผยทั้งหมด สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๒ รายการที่ ๒๓ และรายการที่ ๒๔ วิทยาลัยฯ ชี้แจงว่าหาไม่พบ แต่มีเพียงรายงานการประชุม จึงให้เปิดเผยรายงานการประชุมผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา (โครงการเยียวยา) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะชื่อและสถานที่เรียนที่ปรากฏในใบสมัครของนักศึกษา ส่วนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้ ส่วนรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๒ รายการที่ ๑๔ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๑ รายการที่ ๒๕ รายการที่ ๒๖ และรายการที่ ๒๙ ให้เปิดเผยทั้งหมด สำหรับรายการที่ ๒๒ รายการที่ ๒๓ และรายการที่ ๒๔ ให้เปิดเผยรายงานการประชุมผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา (โครงการเยียวยา) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับรายชื่อคณะอนุกรรมการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารแห่งประเทศไทย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือขั้นตอนการดำเนินการของธนาคารแห่งประเทศไทยต่อหนังสือร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ในทุกขั้นตอนของการพิจารณา

๒. หนังสือรายชื่อคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาและให้ความเห็น พร้อมหนังสือการพิจารณาและให้ความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต

ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ฝบร.(๐๕)๕๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่ารายชื่อคณะอนุกรรมการเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารแห่งประเทศไทยมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์กรณีที่ตนมีรายชื่อติดแบล็กลิสต์ไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจากคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล

เครดิตแจ้งยุติเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ทราบว่าการพิจารณาของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตจะต้องผ่านคณะอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตมาก่อน จึงต้องการทราบรายชื่อของคณะอนุกรรมการที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากธนาคารออมสิน ต่อมาในวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ธนาคารออมสินได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์ต่อศาลแขวงพระนครเหนือ โดยระบุข้อกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ผิดสัญญากู้ยืมเงิน ในวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ศาลได้นัดคู่กรณีเจรจาไกล่เกลี่ย ทนายโจทก์ได้แถลงต่อศาลว่าต้องการให้ผู้อุทธรณ์ไปเจรจากับธนาคารออมสิน สาขาลำลูกกา วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์ได้เข้าไปยื่นหนังสือขอทราบผลการแก้ไขปัญหาหนี้สิน และเจรจาหนี้สินกับธนาคารออมสิน สาขาลำลูกกา ต่อมาธนาคารออมสินและผู้อุทธรณ์ได้มีข้อตกลงร่วมกันว่าธนาคารออมสินยินยอมให้ยุบรวมมูลหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินเพื่อการบริโภคมารวมกัน โดยแปลงหนี้เป็นสัญญาเดียว และให้ผู้อุทธรณ์ผ่อนชำระเดือนละ ๕๐๐ บาท โดยธนาคารออมสินได้นำแบบฟอร์มการกู้ยืมเงินฉบับใหม่มาให้ ๑ ชุด (เพื่อแปลงเป็นหนี้ใหม่) พร้อมแบบฟอร์มหนังสือแสดงความจำนงขอผ่อนผันการชำระหนี้ ๑ ชุดมาให้ลงนาม ในวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์ได้นำเงินจำนวน ๔,๐๐๐ บาท ไปเพื่อผ่อนชำระหนี้ล่วงหน้า ๘ เดือน (ตั้งแต่งวดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗) แต่เนื่องจากบัญชีเงินฝากของผู้อุทธรณ์ถูกปิดไปแล้ว จึงได้นำเงินไปเข้าบัญชีที่ ๒ ตามสัญญากู้ยืมเงินเพื่อการบริโภค ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากทนายโจทก์ว่าจะถอนฟ้อง โดยในคำร้องถอนฟ้องผู้อุทธรณ์ขอให้ธนาคารออมสินระบุว่าได้รับชำระหนี้จนเป็นที่พอใจของโจทก์แล้ว ซึ่งทนายโจทก์ก็ยินยอม และศาลได้มีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้อง ต่อมาวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ได้ไปยื่นเรื่องเพื่อขอกู้เงินจากธนาคารกรุงไทย ธนาคารกรุงไทยแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าผู้อุทธรณ์มีรายชื่อติดแบล็กลิสต์ วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียนไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต ภายหลังผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ จากคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตแจ้งยุติเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ทราบว่าการพิจารณาของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตจะต้องผ่านคณะอนุกรรมการมาก่อน แต่ที่ผ่านมาคณะอนุกรรมการไม่เคยเรียกผู้อุทธรณ์เข้าให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอทราบรายชื่อคณะอนุกรรมการ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล

ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธปท.ฝวพ.(๑๓) ๗๙๐/๒๕๕๙ ถึงประธานคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งให้ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตเป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมี

อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ รวมทั้งอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาปัญหากฎหมายและคำอุทธรณ์ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๓๐ (๖) ด้วย โดยการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตจะแต่งตั้งจากผู้แทนหน่วยงานต่างๆ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ จะมีหน้าที่ในการให้ความเห็นต่อคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตเท่านั้น เมื่อผู้อุทธรณ์มาขอรายชื่อคณะอนุกรรมการฯ คณะกรรมการข้อมูลเครดิตจึงเห็นว่า คณะอนุกรรมการฯ มีหน้าที่เพียงให้ความเห็นต่อคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตซึ่งความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย อีกทั้ง รายชื่อคณะอนุกรรมการฯ มิได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา คณะกรรมการข้อมูลเครดิตได้พิจารณาเรื่องนี้ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ และมีมติไม่ให้เปิดเผยรายชื่อคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว ส่วนหนังสือการพิจารณาและให้ความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการฯ ให้แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายชื่อคณะอนุกรรมการพิจารณาปัญหากฎหมายและคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้ไม่ใช่ข้อมูล ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องนำไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา แต่เป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยรายชื่อของคณะอนุกรรมการพิจารณาปัญหากฎหมายและคำอุทธรณ์ จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายของธนาคารแห่งประเทศไทยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของคณะอนุกรรมการฯ เช่นใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเปิดเผยรายชื่อคณะอนุกรรมการพิจารณาปัญหากฎหมายและคำอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการซื้อสารละลาย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมสรรพสามิต**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมสรรพสามิต ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจำนวน (ลิตร ต่อเดือน) ของการซื้อสารละลายโทลูอีน และสารละลายมิกซ์ไซลีน ของบริษัท – จากบริษัท - ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ เพื่อนำไปใช้อ้างอิงเป็นทุนทรัพย์ในการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกร้องค่าเสียหาย

กรมสรรพสามิตมีหนังสือ ที่ กค ๐๖๑๖/๑๓๗๑๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้มาจากงบเดือนของผู้ประกอบการสารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการกรมสรรพสามิต และเป็นข้อมูลที่กำหนดชั้นความลับ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ชั้นลับ (CONFIDENTIAL) ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย และตามมาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ซึ่งการเปิดเผยตามคำขอมิได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง แต่อาจก่อให้เกิดผลกระทบกับผู้ประกอบการที่ให้ข้อมูลข่าวสารแก่กรมสรรพสามิต ประกอบกับพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๑๖๖ กำหนดโทษผู้ที่เปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้มีหน้าที่เสียภาษีไว้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพสามิต

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมสรรพสามิตมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนบริษัท - และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้เป็นนายหน้าให้กับบริษัท - ในการซื้อสารละลายโทลูอีนและสารละลายมิกซ์ไซลีน จากบริษัท - โดยลงนามในสัญญานายหน้ากับนาย ข. ประธานกรรมการบริษัท - ซึ่งมีข้อตกลงว่า บริษัท - ต้องจ่ายค่านายหน้าให้กับผู้อุทธรณ์เป็นรายเดือนทุกเดือนตามสัดส่วนของยอดที่ซื้อขาย ซึ่งตลอดมาบริษัท - ได้จ่ายค่านายหน้าให้ผู้อุทธรณ์เฉพาะการซื้อสารละลายโทลูอีน ต่อมาปี ๒๕๕๗ เมื่อนาย ข. ได้เสียชีวิตลง บริษัท - ได้หยุดจ่ายค่านายหน้าการซื้อสารละลายโทลูอีน ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน ส่วนการซื้อสารละลายมิกซ์ไซลีน ผู้อุทธรณ์ไม่เคยได้รับเงินค่านายหน้าเลยตั้งแต่เริ่มสัญญาจนถึงปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์ต้องการฟ้องคดีเพื่อให้บริษัท - จ่ายค่านายหน้าที่ยังไม่ชำระแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งการยื่นฟ้องคดีผู้อุทธรณ์ต้องได้ทราบจำนวนการซื้อสารละลายทั้งสองตัวของบริษัท - ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลจำนวน (ลิตร ต่อเดือน) ของการซื้อสารละลายโทลูอีน และสารละลายมิกซ์ไซลีน ของบริษัท - จากบริษัท - ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ ไปยังกรมสรรพสามิต แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้แทนกรมสรรพสามิตชี้แจงด้วยวาจา และมีหนังสือกรมสรรพสามิต ลับ ที่ กค ๐๖๑๖/๒๒๕ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงเพิ่มเติม สรุปความได้ว่า สารละลายโทลูอีนและสารละลายมิกซ์ไซลีน เป็นสารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน ที่ได้รับการควบคุมตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งผู้ประกอบการต้องยื่นต่อกรมสรรพสามิตตามระเบียบกรมสรรพสามิตว่าด้วยการขอยกเว้นภาษีสำหรับสารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbon Solvent) ที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ พ.ศ. ๒๕๕๒ ระเบียบกรมสรรพสามิตว่าด้วยการขอยกเว้นภาษีสำหรับสารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbon Solvent) ที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๒) และข้อตกลงการขออนุญาตเป็นผู้ใช้สารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbon Solvent) ที่ได้รับการยกเว้นภาษีเพื่อนำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยข้อมูลที่ผู้ประกอบการจัดส่งให้กรมสรรพสามิตมีลักษณะเป็นงบเดือน ซึ่งกรมสรรพสามิตเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ ประกอบกับพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๑๖๖ ได้กำหนดโทษผู้ที่เปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ข้อมูลดังกล่าวจึงเข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่อาจเปิดเผยได้ และข้อมูลตามคำขอของ

ผู้อุทธรณ์นั้น ในขณะนี้กรมสรรพสามิตสามารถหาพบเพียงเดือนมกราคม ๒๕๕๖ – ธันวาคม ๒๕๕๘ ส่วนข้อมูลปี ๒๕๕๒ – ๒๕๕๕ อยู่ระหว่างการค้นหา โดยในส่วนสารละลายมิกซ์ไซลีน เท่าที่หาพบ บริษัท - ไม่เคยซื้อจากบริษัท - สำหรับการขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ในครั้งนี้ กรมสรรพสามิต ไม่เคยสอบถามบริษัท - ว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวหรือไม่

ผู้แทนบริษัท - ชี้แจงสรุปความได้ว่า บริษัท - ได้ทำกิจการเกี่ยวกับการซื้อขายเคมีภัณฑ์ ซึ่งบริษัทฯ เป็นลูกค้ารายใหญ่ของบริษัท เชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด โดยบริษัท - เป็นบริษัทในเครือของ บริษัท เชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ต่อมาบริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) ได้เข้าซื้อกิจการของบริษัท เชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ทั้งบุคลากร ธุรกิจ และลูกค้า บริษัท - จึงถูกย้ายมาเป็นลูกค้าของบริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) ด้วย โดยเคมีภัณฑ์ที่บริษัท - ได้ซื้อขายกับบริษัท - มีสารละลาย ๒ ตัว คือ สารละลายโทลูอีน และสารละลายไซลีน ซึ่งสารละลายทั้งสองเป็นสารละลายที่ได้รับการควบคุมตามระเบียบของกรมสรรพสามิต ดังนั้น ในแต่ละเดือนบริษัทฯ จะต้องยื่นรายละเอียดของปริมาณการซื้อขายรวมถึงข้อมูลของลูกค้าแต่ละรายที่มีการซื้อขายต่อกรมสรรพสามิตเพื่อให้กรมสรรพสามิตตรวจสอบ สำหรับกรณีของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้เซ็นสัญญานายหน้ากับนาย ข. ซึ่งเป็นประธานกรรมการบริษัท - ในขณะนั้น ต่อมาเมื่อนาย ข. เสียชีวิต ภรรยาของนาย ข. ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานกรรมการฯ แทน ผู้อุทธรณ์ได้เคยนำสัญญานายหน้ามาให้บริษัทฯ ดู แต่เรื่องนี้ไม่เคยมีใครในบริษัท รวมทั้ง บริษัท - ทราบมาก่อน และผู้อุทธรณ์ก็ไม่เคยเข้าชี้แจงต่อบริษัทฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ไปเจรจาอะไร กับใครไว้ และต้องการข้อมูลไปเพื่ออะไร ซึ่งหากผู้อุทธรณ์เป็นนายหน้าให้กับบริษัทฯ จริง ผู้อุทธรณ์ต้องทราบปริมาณการซื้อขายกับบริษัท - บริษัทฯ จึงไม่เห็นด้วยหากจะมีการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทฯ ที่ได้ยื่นไว้กับกรมสรรพสามิต เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้ทราบถึงสัดส่วนของการทำตลาดของทั้งบริษัท - และบริษัท - แม้ผู้อุทธรณ์จะขอทราบเพียงปริมาณการซื้อก็สามารถทำให้ทราบส่วนแบ่งทั้งตลาดของบริษัท - ได้ ซึ่งจะมีผลต่อการแข่งขันทางการค้า และการที่บริษัทฯ ให้ข้อมูลกับกรมสรรพสามิตก็เพราะเชื่อว่ากรมสรรพสามิตจะคุ้มครองข้อมูลให้ ถ้าข้อมูลนี้เป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ก็จะทำให้ต่อไปมีแต่ผู้มายื่นขอดูข้อมูลของบริษัทฯ อื่นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ จำนวนลิตรต่อเดือนของการซื้อสารละลายโทลูอีน และสารละลายมิกซ์ไซลีน ของบริษัท - จากบริษัท - ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน ซึ่งเป็นสารละลายที่ได้รับการควบคุมตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ต้องยื่นต่อกรมสรรพสามิตตามระเบียบกรมสรรพสามิตว่าด้วยการขอยกเว้นภาษีสำหรับสารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbon Solvent) ที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ พ.ศ. ๒๕๕๒ ระเบียบกรมสรรพสามิตว่าด้วยการขอยกเว้นภาษี

สำหรับสารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbon Solvent) ที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๒) และข้อตกลงการขออนุญาตเป็นผู้ใช้สารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbon Solvent) ที่ได้รับการยกเว้นภาษีเพื่อนำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งการเปิดเผยไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแม้บริษัท - จะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่าการเปิดเผยเพียงปริมาณการซื้อจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่กิจการค้าของบริษัท - อย่างไร ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีความเกี่ยวพันตามสัญญานายหน้ากับบริษัทฯ จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยข้อมูลที่กรมสรรพสามิตค้นหาได้ในขณะนี้มีเพียงข้อมูลตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๘ เท่านั้น สำหรับข้อมูลตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ถึงปี ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลที่ต้องใช้เวลาในการค้นหา ซึ่งกรมสรรพสามิตต้องแจ้งกำหนดเวลาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และเมื่อค้นพบแล้วก็ต้องเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสรรพสามิตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตารางการลาราชการและเหตุผลในการลาของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก. และนาย ข.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรุงเทพมหานคร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. และนาย ข. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตารางการลาราชการและเหตุผลในการลาของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นาย ค. และนาย ง. ตั้งแต่เข้าดำรงตำแหน่ง เพื่อตรวจสอบให้เกิดความโปร่งใส เนื่องจากมีกรณีร้องเรียนให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีการกระทำส่อว่าทุจริตต่อหน้าที่หรือทุจริตในการปฏิบัติราชการ

กรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ที่ กท ๐๒๐๐/๙๙๙ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ และที่ กท ๐๒๐๐/๑๐๐๐ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว แต่เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ มิได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการลาของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองกรุงเทพมหานคร ไว้เช่นเดียวกับข้าราชการประจำ และต้องพิจารณาให้ได้ความชัดเจนว่าข้อมูลข่าวสารตามร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือไม่ จึงได้หารือเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร ปรากฏผลพิจารณาสรุปได้ดังนี้

๑. กรณีข้อมูลข่าวสารตารางการลาราชการของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เคยมีแนวทางการวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เปิดเผยได้ แต่เนื่องจากกรณีนี้เป็นข้อมูลของข้าราชการการเมือง จึงเห็นควรสอบถามข้าราชการการเมืองทั้งสองก่อนว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้หรือไม่ ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร

ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ปรากฏว่า รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ค.) ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยเนื่องจาก กรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้เคยมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยตารางวันลาของผู้อำนวยการเขตได้นั้น ไม่ได้มีมูลกรณีเช่นเดียวกับการขอข้อมูลข่าวสารในครั้งนี้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหานาย ค. ในเรื่องการทุจริตต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว และอยู่ระหว่างการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการนี้ กรุงเทพมหานครรับฟังคำคัดค้านดังกล่าว จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

๒. กรณีข้อมูลข่าวสารตารางการลาราชการของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ง.) ได้มีหนังสือแจ้งว่าไม่ขัดข้องในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวที่สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอยู่ในความครอบครอง ในการนี้กรุงเทพมหานครได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่มีข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จากการสอบถามส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบว่ามิได้จัดทำตารางการลา เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๔๓ กำหนดว่าการลาทุกประเภทและการไปต่างประเทศของข้าราชการการเมืองกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือประธานสภากรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี ดังนั้นกรณีการลาของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะต้องลาโดยตรงต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มิได้มีการบันทึกข้อมูลการลาไว้เช่นเดียวกับข้าราชการประจำ ซึ่งต้องใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาความดีความชอบ

๓. กรณีข้อมูลเรื่องเหตุผลการลาราชการ เห็นว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งต้องห้ามมิให้เปิดเผยเว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะตรวจสอบการทุจริตของกรุงเทพมหานครในหลายกรณี ซึ่งกรณีนี้มีมูลเหตุจากกรณีที่กรุงเทพมหานครได้ซื้อเครื่องจักรหลายรายการจัดส่งไปยังสำนักงานเขตต่างๆ โดยให้สำนักงานเขตเสนอขอซื้อ ซึ่งมีราคาแพงกว่าราคาท้องตลาด ประกอบกับรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้มีการเดินทางไปประเทศเยอรมนีหลายครั้งเกือบทุกเดือน แต่อ้างว่าไปราชการเพียงครั้งเดียว จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อเป็นหลักฐานตรวจสอบว่ามีการลาเพื่อเดินทางไปประเทศเยอรมนีหลายครั้งจริง สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครชี้แจงว่า สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดูแลรับผิดชอบเฉพาะการลาของข้าราชการประจำ ส่วนข้าราชการการเมืองจะต้องลาต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยตรง และในทาง

ปฏิบัติที่ผ่านมา เมื่อรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครลาต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ก็จะเก็บใบลาไว้เอง ไม่ได้ส่งมอบให้หน่วยงานใดเก็บไว้ เรื่องนี้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วเห็นว่า สมควรสอบถามข้าราชการการเมืองทั้งสองก่อนว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้หรือไม่ ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ปรากฏว่า รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ง.) ได้มีหนังสือแจ้งว่าไม่ขัดข้องในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเฉพาะที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่มีข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า

๑. รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ง.) ได้เข้าสู่ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามคำเชิญของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นงานอาสาไม่มีวันหยุดราชการ ไม่มีการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบข้าราชการประจำ การลาต่างๆ ของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะต้องลาโดยตรงต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มิได้มีการบันทึกข้อมูลการลาไว้เช่นเดียวกับข้าราชการประจำ เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๔๓ กำหนดว่าการลาทุกประเภทและการไปต่างประเทศของข้าราชการการเมืองกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือประธานสภากรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี เมื่อรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยื่นใบลาโดยตรงต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้วจะมอบให้เลขานุการรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเก็บไว้ ส่วนเหตุผลในการลาจะปรากฏอยู่ในใบลา ซึ่งได้จัดส่งให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณา

๒. รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ค.) ได้มาดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามคำเชิญของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร การปฏิบัติงานไม่มีวันหยุดเสาร์อาทิตย์ การลาต่างๆ เช่น ลาป่วย ลากิจ ลาไปต่างประเทศของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็จะลาโดยตรงต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วยวาจา โดยมิได้ทำเป็นหนังสือลา ซึ่งได้หารือกับสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้ว เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๔๓ กำหนดว่าการลาทุกประเภทและการไปต่างประเทศของข้าราชการการเมืองกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือประธานสภากรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี ดังนั้น จึงไม่มีหนังสือลาตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ตารางการลาและเหตุผลใน

การลาประเภทต่างๆ ของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทั้งสองราย ข้อมูลข่าวสารเหตุผลในการลาซึ่งจะปรากฏในใบลา เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการ แม้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ง.) จะได้จัดทำใบลาและจัดเก็บไว้เป็นการส่วนตัว แต่ก็เป็นการดำเนินการในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐและใช้ในการปฏิบัติราชการ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการและมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนตัวของบุคคล ประกอบกับไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ สำหรับเหตุผลในการลาซึ่งจะปรากฏในใบลาของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ค.) ซึ่งแจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า ไม่ได้จัดทำใบลา จึงไม่มีหนังสือลาตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และตารางการลาของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทั้งสองราย ซึ่งกรุงเทพมหานครแจ้งว่า ไม่มีการจัดทำตารางการลาของข้าราชการการเมืองกรุงเทพมหานคร ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใบลาของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นาย ง.) พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เกี่ยวกับรายชื่อและที่อยู่ของผู้นำสลากกินแบ่งรัฐบาลมารับเงินรางวัล

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และฉบับลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการกองสลากกินแบ่งรัฐบาล ขอให้ตรวจสอบข้อมูลดังนี้

๑. ขอให้ตรวจลายนิ้วมือบนสลาก ชุดที่ ๕๙ หมายเลข ๔๖๘๗๒๘ งวดประจำวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗ รางวัล ๓๔ ล้านบาท

๒. เปิดเผยรายชื่อผู้รับเงินรางวัล ๓๔ ล้านบาท งวดประจำวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗ หมายเลข ๔๖๘๗๒๘ ชุดที่ ๕๙

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล มีหนังสือ ที่ ๒๙๔๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. สำนักงานฯ มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์สลาก กรณีสงสัยมีการปลอมแปลงหรือแก้ไขสลาก ดังนั้น การตรวจลายนิ้วมือบนตัวสลากจึงไม่สามารถดำเนินการได้

๒. การแจ้งขออายัดสลากสูญหาย ต้องมีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อดำเนินคดีอาญา โดยต้องระบุรายละเอียดงวดประจำวันที่ หมายเลข และชุดที่ ให้ถูกต้องครบถ้วน และต้องดำเนินการก่อนการออกรางวัล ซึ่งตามรายงานประจำวันที่อ้างถึงไม่ได้ระบุรายละเอียดที่ชัดเจน และได้แจ้งภายหลังเมื่อออกรางวัลไปแล้ว จึงไม่สามารถอายัดได้

๓. รายชื่อของผู้ถูกและรับเงินรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล ถือเป็นความลับของสำนักงานฯ ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) การเปิดเผยจะ

ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร เว้นแต่ท่านจะไปร้องทุกข์กล่าวโทษตามกฎหมายต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ที่เกิดเหตุ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการออกหมายเรียกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕๓ และต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับหมายเลขและชุดที่ตลอดจนงวดประจำวันที่ของสลากให้ชัดเจนด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลชุดดังกล่าวจากห้างสรรพสินค้าที่บางนา และจำเลขสลากได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นเลขมงคลที่ผู้อุทธรณ์จำได้ เมื่อประกาศรางวัลผู้อุทธรณ์รู้ว่าถูกรางวัลที่ ๑ แต่หาสลากไม่เจอ เข้าใจว่าลืมวางไว้ที่ตู้พระที่บ้านแม่ จึงไม่ได้ไปแจ้งความก่อนสลากออกรางวัล เมื่อไปแจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลบางนา ไม่รับแจ้ง จึงไปแจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง ซึ่งรับแจ้ง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่มีเอกสารหลักฐานยืนยันจึงไปขอต้นขั้วสลากกับแม่ค้าขายลอตเตอรี่ แต่แม่ค้าขายลอตเตอรี่ให้ต้นขั้วสลากเลขอื่นซึ่งไม่ใช่ต้นขั้วสลากที่ถูกรางวัล จึงต้องขอข้อมูลที่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเพื่อไปดำเนินคดีผู้ที่เอาสลากของตนไป สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอรายชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกรางวัลที่ ๑ งวดประจำวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗ หมายเลข ๔๖๘๗๒๘ ชุดที่ ๕๙ โดยอ้างว่าสลากดังกล่าวเป็นของตนเองที่หายไป และอ้างว่าได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนไว้แล้ว แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับของสำนักงานฯ และเป็นข้อมูลส่วนบุคคล หากพนักงานสอบสวนออกหมายเรียกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา สำนักงานฯ จึงจะจัดส่งข้อมูลต่อพนักงานสอบสวน ประกอบกับสำนักงานฯ เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง จึงปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายชื่อของผู้ถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗ หมายเลข ๔๖๘๗๒๘ ชุดที่ ๕๙ เป็นข้อมูลที่ทำให้ทราบฐานะทางการเงินของผู้ถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล ประกอบกับการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนลายนิ้วมือบนสลาก ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว จึงเป็นเรื่องที่พนักงานสอบสวน

ผู้รับผิดชอบจะดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเพื่อให้สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลจัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเชิงเขาผาซ่อนแก้ว

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินหัวหน้าส่วนแยกเขาค้อ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาโฉนดที่ดินเชิงเขาผาซ่อนแก้ว ถัดจากถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เข้าไป ๕๐๐ เมตรขึ้นไปทั้งหมด เพื่อตรวจสอบการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ

สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ มีหนังสือ ที่ พช ๐๐๒๐.๐๑.๐๑/๘๘๕ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ขอคัดสำเนาเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ติดตามตรวจสอบการบุกรุกออกโฉนดที่ดินและเอกสารสิทธิมาอย่างต่อเนื่อง และเห็นว่าปัจจุบันมีการออกเอกสารสิทธิขึ้นไปบนพื้นที่ภูเขาจนถึงต้นน้ำ เป็นเขาสูงชันเกินร้อยละ ๓๕ ซึ่งไม่น่าจะออกเอกสารสิทธิได้ ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียนต่อหน่วยงานต่างๆ ให้เข้า

ไปตรวจสอบการออกเอกสารสิทธิที่ดินบริเวณตำบลแคมป์สน อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นจำนวนหลายแปลง ในครั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการขอข้อมูลเอกสารสิทธิบริเวณเชิงเขาผาซ่อนแก้ว โดยขอเอกสารสิทธิถัดจากถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เข้าไปเริ่มตั้งแต่ ๕๐๐ เมตรขึ้นไปทั้งหมดจนถึงบนภูเขาเท่าที่มีเอกสารสิทธิ ทิศตะวันออกตั้งแต่ระยะ ๕๐๐ เมตรก่อนถึงถนนแยกเข้าวัดผาซ่อนแก้ว ทิศตะวันตกจนถึงบ้านเข็กน้อย เพื่อตรวจสอบว่าเอกสารสิทธิดังกล่าวออกอย่างถูกต้องหรือไม่ ต่อมาสำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์สาขาหล่มสัก ส่วนแยกเขาค้อ ได้มีหนังสือ ที่ พช ๐๐๒๐.๐๑.๐๑/๑๖๙๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งคณะกรรมการฯ ว่า ข้อมูลเอกสารสิทธิตามพิกัดที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีเอกสารสิทธิประมาณ ๓,๐๐๐ แปลง กรณีที่สำนักงานฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้น แม้ว่าจะสามารถระบุค่าพิกัดพื้นที่ที่ขอเอกสารสิทธิบริเวณใดได้ก็ตาม ก็ไม่สามารถดำเนินการให้ได้เนื่องจากกรมที่ดินได้กำหนดระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอถ่ายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗) ในการขอตรวจสอบหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินซึ่งเป็นเอกสารมหาชน บุคคลทั่วไปขอตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยให้ระบุหมายเลขหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่จะขอตรวจสอบให้ชัดเจน หากไม่สามารถระบุให้ชัดเจนได้ก็ไม่อาจตรวจสอบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารสิทธิในที่ดินบริเวณเชิงเขาผาซ่อนแก้วถัดจากถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เข้าไปเริ่มตั้งแต่ ๕๐๐ เมตรขึ้นไปทั้งหมดจนถึงบนภูเขาเท่าที่มีเอกสารสิทธิ ทิศตะวันออกตั้งแต่ระยะ ๕๐๐ เมตรก่อนถึงถนนแยกเข้าวัดผาซ่อนแก้ว ทิศตะวันตกจนถึงบ้านเข็กน้อย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกรมที่ดินได้กำหนดระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอถ่ายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗) เพื่อให้บุคคลทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบได้ โดยต้องระบุหมายเลขหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้ชัดเจนเพื่อเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว การเปิดเผยเอกสารสิทธิในที่ดินบริเวณดังกล่าวโดยไม่ระบุหมายเลขหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้ชัดเจน อาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการได้ข้อมูลไปเพื่อตรวจสอบว่ามีการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์จริงหรือไม่ ซึ่งการตรวจสอบดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ระวางแผนที่ที่ระบุหมายเลขที่ดินหรือหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินบริเวณดังกล่าว ก็เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการร้องเรียนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบต่อไปได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารระวางแผนที่ที่ระบุหมายเลขที่ดินหรือหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินบริเวณเชิงเขาผาซ่อนแก้วถัดจากถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เข้าไปเริ่มตั้งแต่ ๕๐๐ เมตรขึ้นไปทั้งหมดจนถึงบนภูเขาเท่าที่มีเอกสารสิทธิ ทิศตะวันออกตั้งแต่ระยะ ๕๐๐ เมตรก่อนถึงถนนแยกเข้าวัดผาซ่อนแก้ว ทิศตะวันตกจนถึงบ้านเข็กน้อย พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาระหนี้

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **บริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงบริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาระหนี้ จำนวน ๘ รายการ ดังนี้

๑. ขอดูเรื่องราวข้อเท็จจริงในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ บสท. ในกรณีของนาย ข. ได้วางเงินเพื่อหยุดการขายของ บสท. จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ขอดูเรื่องราวข้อเท็จจริงในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ บสท. ในกรณีของนาย ค. ได้ขอตีใช้คืนหนี้ให้กับ บสท.

๓. ขอสำเนาหนังสือบันทึกข้อตกลงระหว่างบริษัทเงินทุนทิสโก้ จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้บริหารสินทรัพย์แทน บสส. กับนาง ง. เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕

๔. ขอสำเนาหนังสือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุราษฎร์ธานี ที่ สฎ./สช. ๑๗๑๙/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๓

๕. ขอสำเนาหนังสือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ สฎ./สช.๐๗๐/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๔

๖. ขอสำเนาใบเสร็จรับเงินกรณีที่นางสาว จ. ได้จ่ายเงินให้กับ บสส. จำนวน ๘๐๐,๐๐๐ บาท

๗. คำขอให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุราษฎร์ธานี ออกหนังสือค้ำประกัน ฉบับลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ วงเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และสำเนาหนังสือสัญญาค้ำประกัน (หนังสือค้ำประกัน) ตามวงเงินดังกล่าว

๘. สัญญาค้ำประกัน (หนังสือค้ำประกัน) ฉบับลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔

บริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด มีหนังสือ ที่ บสส. (กส.) ๐๐๐๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ ได้ตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏว่ามีอยู่ในความครอบครองของ บสส. จึงไม่สามารถนำส่งให้ได้

๒. ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๓ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ไม่สามารถนำส่งเอกสารให้ได้ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเฉพาะบุคคลซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารมีลักษณะที่สื่อให้ทราบถึงความเป็นหนี้ของบุคคลนั้นๆ โดยที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดห้ามเปิดเผยเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ ให้แก่บุคคลอื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนบริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวกับมูลหนี้ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ยะลาพัฒนา เป็นลูกหนี้ มีนาย ฉ. บิดาของผู้อุทธรณ์ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ แต่เนื่องจากนาย ฉ. ป่วยเป็นโรคสมองเสื่อม ไม่สามารถดำเนินกิจการได้ ผู้อุทธรณ์เป็นบุตรและเป็นผู้อนุบาลตามคำสั่งศาล และเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ด้วย ได้ไปติดต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด สาขาสุราษฎร์ธานี เพื่อตรวจสอบภาระหนี้ซึ่งมีความคลาดเคลื่อนอยู่มาก ไม่ทราบว่าภาระหนี้คำนวณจากต้นเงินเท่าใด บัญชีเดินสะพัดหยุดเดินแล้วแต่ทำไมยังมีการคิดดอกเบี้ย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นกรณีของนาง ง. ทายาทของนาย ช. ผู้ค้ำประกันหนี้ ซึ่งได้ชำระหนี้และถอนหลักประกันไปแล้ว แต่บริษัทฯ ยังทวงถามให้ชำระหนี้อีก สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เป็นกรณีนางสาว จ. ผู้ค้ำประกันหนี้ ได้ขอชำระหนี้และได้จ่ายเงินชำระหนี้แล้ว แต่บริษัทฯ ไม่มอบใบเสร็จรับเงินให้กับลูกหนี้แต่อย่างใด ข้อมูลใบเสร็จรับเงินดังกล่าวเป็นข้อมูลหนี้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ยะลาพัฒนา โดยตรง แต่บริษัทฯ ยังทวงถามให้ชำระหนี้ดังกล่าวอีก

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ บริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด มอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า บริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด (บสส.) เป็นรัฐวิสาหกิจ ถือหุ้นโดยกองทุนฟื้นฟู ร้อยละ ๑๐๐ ไม่ได้รับงบประมาณดำเนินการจากภาครัฐ แต่บริหารกิจการในรูปแบบธุรกิจของเอกชน บสส. สาขาสุราษฎร์ธานี รับโอนหนี้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ยะลาพัฒนา จากธนาคาร กรุงไทย จำกัด เมื่อปี ๒๕๔๓ และได้โอนสินทรัพย์ให้กับ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย เมื่อปี ๒๕๔๔ ต่อมาบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยได้โอนสิทธิเรียกร้อง (สัญญาโอนสินทรัพย์) ให้กับ บสส. เมื่อปี ๒๕๕๕ ทำให้สิทธิเรียกร้องหนี้ตามสัญญา

สินเชื่อตกเป็นของ บสส. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ค้ำประกันรายอื่น และร้องขอในนามส่วนตัว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ บสส. เกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะขัดต่อพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งกำหนดห้ามเปิดเผยเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่บุคคลอื่น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงตนว่าเป็นผู้อนุบาลตามคำสั่งศาล ผู้อุทธรณ์เพิ่งแจ้งให้ทราบว่าเป็นผู้อนุบาล ซึ่ง บสส. ไม่ขัดข้องที่จะเปิดเผยข้อมูลที่มีอยู่ให้แก่ผู้อนุบาล ต่อมา บสส. มีหนังสือ ที่ บสส. (กส.) ๐๐๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของ บสส. ให้แก่ผู้อุทธรณ์จำนวน ๒ รายการ คือ รายการที่ ๓ สำเนาหนังสือบันทึกข้อตกลงระหว่างบริษัทเงินทุนทิสโก้ จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้บริหารสินทรัพย์แทน บสส. กับนาง ง. เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ และรายการที่ ๕ สำเนาหนังสือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ สฎ.ศ๙.๐๗๐/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๔ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของ บสส. อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์อาจร้องขอไปยังธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุราษฎร์ธานี เพื่อขอให้ช่วยตรวจสอบข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง พร้อมทั้งให้คำแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์ให้ยื่นร้องขอต่อหน่วยงานอื่นที่น่าจะมีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนและมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้รับมอบอำนาจจาก นาย ข. นาย ค. นาย ง. นาย จ. และนาย ฉ. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนและมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อใช้ในการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อโต้แย้งรายงานการสอบสวนและมติดังกล่าว

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ที่ กฟผ. ๙๓๑๑๓๖/๑๗๘๙๘ (๓๐๑) ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำเนารายงานการสอบสวนและมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถือเป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมาตรา ๑๒๐ ได้กำหนดบทลงโทษสำหรับกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงดังกล่าวโดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. นอกจากนั้น สำเนารายงานการสอบสวนและมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประทับตราชั้นความลับ “ลับ” ในหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่นำส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบ อันแสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ประสงค์ให้ผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับทราบข้อความที่ปรากฏอยู่ในหนังสือนั้น และมิได้อนุญาตให้ กฟผ. เปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับมอบอำนาจจากอดีตพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย คือ นาย ข. นาย ค. นาย ง. นาย จ. และนาย ฉ. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดพนักงานดังกล่าวกรณีพิจารณาผลการประกวดราคาจัดซื้อหม้อแปลงไฟฟ้า โดยผู้อุทธรณ์เป็นคณะกรรมการประกวดราคา ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงพนักงานชุดดังกล่าว ส่วนข้อกล่าวหาทางอาญาไม่มีมูล แต่ลงโทษภาคทัณฑ์ได้เพียงรายเดียวคือนาย ฉ. ส่วนรายอื่นๆ ไม่ถูกลงโทษเนื่องจากเกษียณอายุไปแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังประสงค์จะได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ในการฟ้องร้องต่อไป การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเห็นว่า สำนวนการสอบสวนดังกล่าวเป็นสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกำหนดชั้นความลับไว้ ซึ่งมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดบทลงโทษสำหรับกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงดังกล่าวโดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เอาไว้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๑๙๓๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งคณะกรรมการฯ ว่าผู้อุทธรณ์ได้ขอคัดสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบและสำเนามติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในคดีดังกล่าวต่อสำนักงาน ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ปช ๐๒-๒-๐๘๔/๒๕๕๒ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบและสำเนามติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในคดีดังกล่าว เป็นข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐ โดยที่รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงประกอบด้วย คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และคำวินิจฉัย การเปิดเผยรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคล ประกอบกับการดำเนินคดีอาญาในเรื่องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาสั่งฟ้องคดีของอัยการสูงสุด ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยของพยานบุคคลและเพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อรูปคดี จึงมีมติไม่อนุญาตให้คัดสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบ และอนุญาตให้คัดสำเนามติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง พร้อมเอกสารประกอบ คดีหมายเลขดำที่ ปช ๐๒-๒-๐๘๔/๒๕๕๒ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การดำเนินการเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว โดยข้อกล่าวหาทางอาญาไม่มีมูล การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ย่อมสมควรได้รับทราบข้อมูลเพื่อปกป้องสิทธิของตนและตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มีผู้ถูกกล่าวหาหลายราย ซึ่งบางรายอยู่ระหว่างการดำเนินคดีอาญา การเปิดเผยชื่อของพยานบุคคลอาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินคดีได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อของพยานบุคคล หรือข้อความที่ทำให้รู้ตัวพยานบุคคล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบ คดีหมายเลขดำที่ ปช ๐๒-๒-๐๘๔/๒๕๕๒ โดยปกปิดชื่อของพยานบุคคลหรือข้อความที่ทำให้รู้ตัวพยานบุคคล พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เกี่ยวกับการตรวจสอบกรณีการใช้ข้อมูลภายในซื้อหุ้นบริษัทมหาชน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้สื่อข่าวสำนักข่าวอิศรา ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบกรณีการใช้ข้อมูลภายในซื้อหุ้นบริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน) หรือ MAKRO ซึ่งมีการปรับผู้บริหารซีพีออลล์กับพวก และบันทึกการประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับกรณีการใช้ข้อมูลภายในซื้อหุ้น MAKRO

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) มีหนังสือที่ กลต.ฝค. ๔๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่ร้องขอเป็นเอกสารลับที่สำนักงานฯ ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายในกรณีดังกล่าวเท่าที่เปิดเผยได้เพื่อประโยชน์สาธารณะ สำนักงานฯ ได้เปิดเผยแล้วบนเว็บไซต์ของสำนักงานฯ และเอกสารข่าว ซึ่งได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวสำนักข่าวอิศรา ได้ติดตามข่าวการตรวจสอบกรณีการใช้ข้อมูลภายในซื้อหุ้นบริษัท สยามแม็คโคร

จำกัด (มหาชน) หรือ MAKRO ซึ่งมีการปรับผู้บริหารซีพีออลล์กับพวก จำนวนประมาณ ๓๓ ล้านบาท และเรื่องเสร็จเป็นเวลาหลายเดือนแล้วแต่ไม่มีการลงโทษผู้กระทำความผิด จนกระทั่งมีการแต่งตั้งเลขา ก.ล.ต. คนใหม่ จึงมีการลงโทษและออกข่าวเรื่องนี้ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าว และบันทึกการประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ซึ่งการขอข้อมูลลักษณะนี้ ก.ล.ต. เคยให้ข้อมูลข่าวสารมาแล้ว เช่น กรณีของแกรมมี่ใช้ข้อมูลภายในซื้อหุ้นบริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) จึงเห็นว่าเรื่องนี้ไม่มีเหตุผลที่ ก.ล.ต. จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ก.ล.ต. มอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ดำเนินการตรวจสอบและแจ้งดำเนินการผู้ที่น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องในกรณีดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ และฝ่ายตรวจสอบตลาดทุน ได้นำผลการตรวจสอบเสนอสำนักงาน ก.ล.ต. พิจารณาเห็นชอบกระบวนการตรวจสอบ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และเสนอขออนุมัติดำเนินการตามกฎหมายแก่ผู้เข้าข่ายฝ่าฝืนมาตรา ๒๔๑ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ แต่สำนักงาน ก.ล.ต. พิจารณาเห็นว่า ผลการตรวจสอบไม่สามารถดำเนินการผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ จึงมีมติให้พิจารณารวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ฝ่ายตรวจสอบตลาดทุนรายงานเพิ่มเติมพร้อมขออนุมัติการออกหนังสือให้ผู้ต้องสงสัยรวม ๖ ราย แต่เลขาธิการ ก.ล.ต. ในขณะนั้น (นาย ข.) เห็นว่า ควรให้มีการพิจารณาข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงให้รอบคอบครบถ้วน และให้หารือที่ปรึกษากฎหมายก่อน จึงมีการส่งเรื่องให้อัยการที่ปรึกษาของสำนักงาน ก.ล.ต. และฝ่ายคดีของสำนักงาน ก.ล.ต. พิจารณาให้ความเห็น ระหว่างนั้นเลขาธิการ ก.ล.ต. ในขณะนั้น (นาย ข.) พ้นวาระดำรงตำแหน่ง สำนักงาน ก.ล.ต. โดยรองเลขาธิการ ก.ล.ต. จึงสั่งการแทนโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับการเปรียบเทียบปรับเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคณะกรรมการเปรียบเทียบได้พิจารณากำหนดค่าปรับเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งคณะกรรมการวินัย ก.ล.ต. มีแนวทางดำเนินการว่าถ้าผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับการเปรียบเทียบปรับแล้วจะไม่มีการดำเนินการทางปกครองอีก โดยถือว่าได้รับโทษพอสมควรแล้ว และการดำเนินการมาแล้วเสร็จสมัยเลขาธิการ ก.ล.ต. คนใหม่ (นาย ค.) สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. รายงานการตรวจสอบ ซึ่งปรากฏพยานเอกสารและพยานบุคคลภายนอกอยู่ด้วย หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จะทำให้การแสวงหาพยานหลักฐานเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายในลักษณะนี้ยากลำบากยิ่งขึ้น ทำให้รู้เทคนิคในการแสวงหาพยานหลักฐาน และจะทำให้จับผู้กระทำผิดลักษณะนี้ได้น้อยลง ข้อมูลข่าวสารนี้เปิดเผยได้เฉพาะการวินิจฉัยสั่งการเท่านั้น

๒. บันทึกการประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ เนื่องจากอัตราการเปรียบเทียบปรับอยู่ที่ ๒ เท่าของผลประโยชน์ที่ได้รับ แต่คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ กำหนดแนวทางการเปรียบเทียบค่าปรับไว้ที่ ๑.๒๕ – ๑.๕๐ เท่าของผลประโยชน์ที่ได้รับ โดยแต่ละรายอาจใช้อัตราที่ไม่เท่ากันตามพฤติการณ์แห่งคดีที่แตกต่างกัน หากผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้สื่อข่าวได้ข้อมูลดังกล่าวไป ก็จะทราบแนวทางการ

กำหนดค่าปรับ ซึ่งอาจเข้าใจผิดในสาระสำคัญได้เนื่องจากไม่รู้ฐานในการคำนวณ ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ประธานกรรมการเปรียบเทียบปรับมีคำสั่งมิให้เปิดเผย

สำหรับกรณีที่ ก.ล.ต. เคยให้ข้อมูลข่าวสารกรณีแกรมมี่ใช้ข้อมูลภายในซื้อหุ้นบริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) นั้น ก.ล.ต. ได้พิจารณาทบทวนแล้วเห็นว่า การให้ข้อมูลดังกล่าวแก่สื่อมวลชน ทำให้คู่กรณีสามารถนำไปประมวลผลเพื่อใช้ในการต่อสู้คดีในกรณีอื่นๆ ได้ และหากสำนักข่าวใดได้ข้อมูลไป สำนักข่าวอื่นๆ ก็ย่อมต้องได้เช่นกัน จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบกรณีการใช้ข้อมูลภายในซื้อหุ้นบริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน) หรือ MAKRO เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ในการแสวงหาข้อเท็จจริง ซึ่งมิใช่ข้อมูลทางเทคนิคที่จะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตรวจสอบในกรณีอื่นๆ เมื่อการดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อระบบการตรวจสอบของหน่วยงาน จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับกรณีการใช้ข้อมูลภายในซื้อหุ้นบริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน) หรือ MAKRO เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐในการกำหนดค่าปรับ ซึ่งเป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการเปรียบเทียบที่จะกำหนดค่าปรับแตกต่างกันไปตามพฤติการณ์แห่งคดี ภายใต้กรอบอัตราค่าปรับตามที่กฎหมายกำหนด จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจได้ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวปรากฏรายชื่อของบุคคลอื่นที่ไม่ได้กระทำความผิดอยู่ด้วย การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการตรวจสอบกรณีการใช้ข้อมูลภายในซื้อหุ้นบริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน) หรือ MAKRO และบันทึกการประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับกรณีการใช้ข้อมูลภายในซื้อหุ้นบริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน) หรือ MAKRO โดยปกปิดรายชื่อผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับการสอบ O – NET วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำร้องลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ และฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบ O-NET ปีการศึกษา ๒๕๕๘ วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของผู้อุทธรณ์ โดยเจ้าหน้าที่รับรองสำเนาถูกต้องทุกแผ่น ดังนี้

๑. กระดาษคำตอบ

๒. เฉลยกระดาษคำตอบ

๓. โจทย์ทุกข้อ

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.)มีหนังสือ ที่ สทศ. ๐๐๐๑/๗๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สทศ. จัดให้บริการดูกระดาษคำตอบภายหลังเสร็จสิ้นการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อให้ผู้เข้าสอบที่ประสงค์จะตรวจดูกระดาษคำตอบของตนสามารถเข้าดูได้ตามวัน เวลา และสถานที่ที่ สทศ. กำหนดอยู่แล้ว กรณีตามคำร้อง

๑. คำร้องของผู้อุทธรณ์เป็นการขอดูภายหลังจากวันที่ สทศ. เปิดให้บริการดูกระดาษคำตอบแล้ว จึงประสานทางโทรศัพท์กับผู้อุทธรณ์เพื่อกำหนดวันเวลาและสถานที่ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูกระดาษคำตอบของตนเอง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะเข้าดูตามที่ สทศ. กำหนด แต่ประสงค์จะขอคัดสำเนาพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง สทศ. จึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เขียนคำร้องระบุความประสงค์ให้ชัดเจนเพื่อจะพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผู้อุทธรณ์จึงเขียนคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ฉบับ

๒. สทศ. พิจารณาคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ฉบับ แล้วเห็นว่ากรณีกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ ระบบการดำเนินการเกี่ยวกับกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบทุกคนทุก

ประเภทที่มีจำนวนมาก โดยจะไม่มีการทำสำเนาเอกสารกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบคนใดคนหนึ่ง เพื่อป้องกันการปลอมแปลง หรือนำไปอ้างอิงจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร รวมทั้ง สทศ. มีหลักเกณฑ์การทำลายกระดาษคำตอบภายหลังจากเสร็จสิ้นการสอบแล้ว โดยจะจัดเก็บเฉพาะผลคะแนนของผู้เข้าสอบเท่านั้น จึงไม่สามารถคัดถ่ายสำเนาให้ได้ แต่ผู้อุทธรณ์สามารถขอเข้าตรวจดูกระดาษคำตอบของตนได้

กรณีกระดาษเฉลยคำตอบและข้อสอบ สทศ. ได้เปิดเผยเฉลยคำตอบและข้อสอบแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคัดถ่ายสำเนาและรับรองถูกต้องให้ผู้อุทธรณ์ แต่สามารถเข้าตรวจดูได้ที่เว็บไซต์ของ สทศ. www.niets.or.th ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สทศ. จะพิจารณาจัดเตรียมสถานที่และกำหนดวัน เวลา ให้ตามความเหมาะสม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เข้าทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ต่อมาวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ประกาศผลสอบแอดมิดชั่นและทราบข่าวว่ามีการเฉลยคำตอบผิด ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่ สทศ. ชี้แจงทางเว็บไซต์ว่ามีการเฉลยผิดเพียง ๑ ข้อ ซึ่งส่งผลให้ผู้อุทธรณ์ได้คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์ลำปาง ซึ่งมีคะแนนห่างจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิตเพียงข้อเดียว ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่ามีการเฉลยคำตอบผิดจำนวนเท่าไร ซึ่ง สทศ. ชี้แจงว่า สทศ. จัดให้บริการดูกระดาษคำตอบภายหลังเสร็จสิ้นการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อให้ผู้เข้าสอบที่ประสงค์จะตรวจดูกระดาษคำตอบของตนสามารถเข้าดูได้ตามวัน เวลา และสถานที่ที่ สทศ. กำหนดอยู่แล้ว โดยข้อสอบและเฉลยได้นำขึ้นเผยแพร่ทางเว็บไซต์แล้ว ข้อสอบมี ๒ ชุด ข้อสอบแต่ละชุดจะเหมือนกันแต่สลับข้อกัน จึงเผยแพร่เพียงชุดเดียว ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถนำกระดาษคำตอบมาเทียบเคียงกับชุดข้อสอบและเฉลยข้อสอบได้ กรณีกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ สทศ. ไม่เคยสำเนากระดาษคำตอบให้แก่ผู้เข้าสอบ เนื่องจาก ผู้เข้าสอบมีจำนวนมาก ข้อสอบเป็นแบบปรนัย การให้สำเนาเอกสารกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบคนใดคนหนึ่ง อาจเกิดปัญหาการปลอมแปลง หรือนำไปอ้างอิงจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรได้ สำหรับข้อสอบและเฉลย แม้ผู้เข้าสอบปฏิเสธไม่เข้าไปตรวจดูตามวันเวลาที่ สทศ. กำหนด ก็ไม่ได้เป็นการตัดสิทธิในการเข้าตรวจดู แต่หากไม่กำหนดวันเวลาเข้าตรวจดูไว้ก็จะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในการบริหารจัดการการสอบ อาจก่อให้เกิดข้อกังขาต่อการดำเนินการของหน่วยงานมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ดี สทศ. ยินดีจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้ โดยการหารือกำหนดวันเข้าตรวจดูอีกครั้งหนึ่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการพร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ซึ่งหน่วยงานอนุญาตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง กรณีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์สมควรได้รับสำเนาเอกสารหรือไม่ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า หน่วยงานได้จัดเตรียมให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารพร้อมให้คำชี้แจงประกอบการตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร จึงเพียงพอต่อการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐแล้ว หากให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์อาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการจัดสอบที่มีผู้เข้าสอบจำนวนมากได้ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า คำสั่งปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสีย

เขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก. และคณะ**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมควบคุมมลพิษ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. นาย ข. นาย ค. นาย ง. นาย จ. นาย ฉ. และนาย ช. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ ที่อยู่ในความรับผิดชอบหรืออยู่ในครอบครองของกรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๒๑๘ รายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อใช้ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

กรมควบคุมมลพิษ มีหนังสือ ที่ ทส. ๐๓๐๑/๒๗๐๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่ขอคัดถ่ายจำนวน ๒๑๘ รายการ มีเอกสารที่ซ้ำกัน ๑๙ รายการ คงเหลือเอกสารที่จะพิจารณาจำนวน ๑๙๙ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารที่คัดถ่ายและรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๑๑๔ รายการ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๒. เป็นเอกสารที่ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของกรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๓๔ รายการ ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถยื่นขอต่อหน่วยงานเจ้าของเรื่องได้

๓. เอกสารที่ไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนา เนื่องจากเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเอกสารบางรายการหาไม่พบและบางรายการไม่เข้าใจเนื้อหาของเอกสารที่ร้องขอ จำนวน ๕๑ รายการ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีการกล่าวหาว่ามีการทุจริตและกระทำผิดกฎหมายโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ และคำสั่งที่ ๑๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะความเหมาะสมของการดำเนินการโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ ได้รายงานสรุปผลการตรวจสอบพบความไม่บริบูรณ์แห่งสัญญาระหว่างกรมควบคุมมลพิษและกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG เนื่องจากการถอนตัวของ North West Water จึงเป็นโมฆะแต่แรก ผู้อุทธรณ์จึงมีคำสั่งที่ ๘๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเจรจาการสิ้นสุดสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG จึงยื่นคำร้องต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาฉบับลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้กรมควบคุมมลพิษชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยให้แก่กลุ่มบริษัทเอกชนจำนวน ๖ ราย เป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และเงินเหรียญสหรัฐจำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไป กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และเรียกให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงให้ถ้อยคำเนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารสัญญาและต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมควบคุมมลพิษตามคำพิพากษาดังกล่าว พร้อมตั้งประเด็นคำถาม แต่เนื่องจากระยะเวลาเลิกสัญญาจนถึงปัจจุบันผ่านมา ๑๒ ปีแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถจำข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้ จึงจำเป็นต้องขอข้อมูลข่าวสารที่กรมควบคุมมลพิษครอบครองอยู่ เพื่อใช้ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กรมควบคุมมลพิษมอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีจำนวน ๒๑๘ รายการ กรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส. ๐๓๐๑/๒๗๐๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ พร้อมแนบบัญชีเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้วว่า เป็นเอกสารที่ซ้ำกัน ๑๙ รายการ คงเหลือเอกสารที่กรมควบคุมมลพิษ พิจารณาจำนวน ๑๙๙ รายการ โดยกรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้เปิดเผยพร้อมให้สำเนาที่รับรองถูกต้อง จำนวน ๑๑๔ รายการ เป็นเอกสารที่ไม่ได้อยู่ในความครอบครอง

ของกรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๓๔ รายการ และกรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งมิให้เปิดเผย จำนวน ๕๑ รายการ โดยเอกสารรายการที่ ๔๐ – ๕๑ ไม่พบเอกสารที่ร้องขอและไม่เข้าใจในเอกสารที่ร้องขอ ดังนั้น จึงมีข้อมูลข่าวสารที่กรมควบคุมมลพิษมีอยู่ในความครอบครองและมีคำสั่งมิให้เปิดเผย จำนวน ๓๙ รายการ โดยเห็นว่าเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนี้

๑. หนังสือสำนักงานรัฐมนตรี ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๑๐๐/๐๗๕ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๖

๒. หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ลับ ด่วน ที่ วว ๐๓๐๒/๐๑๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕

๓. หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ลับมาก ที่ ยธ ๐๘๐๐/๑๐๔๙ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๖

๔. มติคณะรัฐมนตรีและมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง

๕. ใบนำส่ง คพ. ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕ เรื่อง กำหนดการเดินทางไปราชการจังหวัดสมุทรปราการของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

๖. เอกสารประกอบการตรวจเยี่ยม โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษฯ ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และคณะ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕

๗. ใบนำส่ง คพ. ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๖ เรื่อง สรุปเงิน JBIC ที่ยังไม่ได้ขอเบิก

๘. เอกสารประกอบการตรวจเยี่ยม โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษฯ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และคณะ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๖

๙. สำเนาคำคัดค้าน/ข้อเรียกร้องแย้ง ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักระงับข้อพิพาท วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๘

๑๐. Draft หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕

๑๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๓๙๑ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๗ เรื่อง สรุปความคืบหน้ากรณีกระทำความผิดเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ

๑๒. หนังสือ ทส. ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๑๐๐/๓๔๕๐ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๖ เรื่อง สรุปความคืบหน้ากรณีกระทำความผิดเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ

๑๓. หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๑/๐๒๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เรื่อง ขอแจ้งข้อมูลเพิ่มเติมประกอบการขอความเห็นชอบ

๑๔. หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๑/๐๕๐ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๖ เรื่อง การแจ้งยืนยันไม่ถูกผูกพันกระบวนการอนุญาโตตุลาการ

๑๕. การรวมระบบบำบัดน้ำเสียไว้เพียงแห่งเดียว

๑๖. ร่าง คำชี้แจงของรัฐมนตรีว่าการ ทส. ต่อคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ วุฒิสภา

๑๗. ลำดับเหตุการณ์ประท้วงของกลุ่มราษฎรต่อโครงการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ

๑๘. หนังสือ ทส. ลับ ที่ ทส ๐๑๐๐/๐๑๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗

๑๙. หนังสือ สำนักงานอัยการสูงสุด ลับ ที่ อส ๐๐๑๗/๖๒๑ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๗

๒๐. สรุปรายงานการประชุมปรึกษาหารือเรื่องการดำเนินงานด้านกฎหมาย โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ลับมาก ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

๒๑. สรุปข้อมูลเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินโครงการฯ

๒๒. สรุปการดำเนินงานแก้ไขปัญหาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ

๒๓. สรุปการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องทางกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๘

๒๔. ลำดับการดำเนินงานโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ

๒๕. ลำดับการดำเนินงานเรื่องที่ดินก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย โครงการว่าจ้างแบบเหมารวมเพื่อการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ

๒๖. หนังสือ กระทรวงการคลัง ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๖/๔๒๗๓ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

๒๗. คำสั่งกรมควบคุมมลพิษ ที่ ๑๑๗, ๑๑๘, ๑๒๐ และ ๑๒๑ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๗

๒๘. รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการตามคำสั่งที่ ๙/๒๕๔๖ (ที่ ทส ๐๑๐๐/พิเศษ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖)

๒๙. สรุปผลการหารือเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษฯ ระหว่างพนักงานอัยการ และผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๖ ณ สำนักงานอัยการสูงสุด

๓๐. TOR โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ (๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๕)

๓๑. Memo คุณธนวัฒน์ เนติโพธิ์ ถึง ดร.ยุวรี อินนา ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓

๓๒. Memo คุณธนวัฒน์ เนติโพธิ์ ถึง ดร.ยุวรี อินนา ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓

๓๓. ผลงานลำดับที่ ๒ การแก้ไขปัญหาทางกฎหมายโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ

๓๔. Prequalification Report on evaluation of Prequalification Applications หน้า ๑ – ๑๐ และ Application no.๘

๓๕. PCD Implementation Program for Turn Key Contract Bidding Process

๓๖. Tender Opening and Qualification IT – ๑๐

๓๗. JVs that have Prequalified

๓๘. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๐๘๒๙ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ และรายงานผลการสอบของคณะกรรมการความรับผิดทางละเมิดฯ ตามการชี้มูลของ ป.ป.ช. ดังกล่าว

๓๙. Q&M Supervision

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีจำนวน ๒๑๘ รายการ เป็นเอกสารที่ซ้ำกัน ๑๙ รายการ คงเหลือเอกสารที่กรมควบคุมมลพิษพิจารณาจำนวน ๑๙๙ รายการ โดยกรมควบคุมมลพิษมีหนังสือ ที่ ทส. ๐๓๐๑/๒๗๐๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์พร้อมแนบบัญชีเอกสารว่า กรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้เปิดเผยพร้อมให้สำเนาที่รับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๑๔ รายการ เป็นเอกสารที่ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของกรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๓๔ รายการ และกรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งมิให้เปิดเผย จำนวน ๕๑ รายการ โดยเอกสารรายการที่ ๔๐ – ๕๑ ไม่พบเอกสารที่ร้องขอและไม่เข้าใจในเอกสารที่ร้องขอ คงเหลือข้อมูลข่าวสารที่กรมควบคุมมลพิษมีอยู่ในความครอบครองและมีคำสั่งมิให้เปิดเผย จำนวน ๓๙ รายการดังกล่าวข้างต้น กรณีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓๙ รายการข้างต้น เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการบริหารและตรวจสอบโครงการขนาดใหญ่แก่ภาคเอกชนและสาธารณชน และส่งผลดีต่อการบริหารโครงการในอนาคต การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นฐานในการแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสาร ที่กรมควบคุมมลพิษยืนยันว่าไม่มีอยู่ในความครอบครองจำนวน ๓๔ รายการตามหนังสือ ที่ ทส. ๐๓๐๑/๒๗๐๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมควบคุมมลพิษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ ที่กรมควบคุมมลพิษครอบครองอยู่ จำนวน ๓๙ รายการดังกล่าวข้างต้น พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เกี่ยวกับอุทธรณ์คำสั่งให้ชำระค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานราชการกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ เนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยใช้ผู้อื่นกระทำความผิดโดยการกรอกข้อมูลเอกสารไม่ตรงกับความเป็นจริง ลงในแบบใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงินเพื่อประกอบการเบิกจ่ายค่าพาหนะเดินทาง และจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณา ต่อมากรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งผลการสอบข้อเท็จจริงพบว่าเป็นกรณีการส่งใช้เงินยืมเป็นเท็จจึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับราชการและ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งให้พนักงานราชการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพขอเอกสารทุกรายการที่ตรวจสอบพบว่าเป็นเอกสารเท็จให้ผู้อุทธรณ์ทราบ พร้อมสำเนาเอกสารดังกล่าวว่าเอกสารแต่ละฉบับส่วนใดที่เป็นเท็จ และเป็นเท็จอย่างไร

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๐๔๐๖/๕๘ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ขอให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๔๒,๕๓๑ บาท ให้กับกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมายต่อไป

๒. สำหรับประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ขอให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแจ้งรายการเอกสารที่ตรวจสอบว่าเป็นเอกสารเท็จ พร้อมทั้งสำเนาเอกสารดังกล่าว และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าเอกสารแต่ละฉบับส่วนใดที่เป็นเท็จ และเป็นเท็จอย่างไร พิจารณาแล้วเห็นว่า

๒.๑ ผู้อุทธรณ์ได้เคยมีหนังสือขอคัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการเขียนอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้ดำเนินการจัดส่งเอกสารดังกล่าวไปยังผู้อุทธรณ์เรียบร้อยแล้ว

๒.๒ อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเห็นว่า การเปิดเผยเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นเอกสารที่ระบุรายละเอียด ชื่อ – สกุล ข้อมูลการติดต่อ และลายมือชื่อของผู้ที่มาให้การเป็นพยานต่อคณะกรรมการฯ ซึ่งหากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ขอเอกสารทุกรายการที่ตรวจสอบพบว่าเป็นเอกสารเท็จให้ผู้อุทธรณ์ทราบ พร้อมสำเนาเอกสารดังกล่าว ว่าเอกสารแต่ละฉบับส่วนใดที่เป็นเท็จ และเป็นเท็จอย่างไร แต่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๐๔๐๖/๑๘๓ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจง ดังนี้

๑. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารการสอบสวนและเอกสารที่ใช้ประกอบการอุทธรณ์ จำนวน ๒๒๙ แผ่น จากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแล้ว ต่อมากรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๒๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งผลการสอบข้อเท็จจริงพบว่าเป็นกรณีการส่งใช้เงินยืมเป็นเท็จ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับราชการ

๒. ผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดพบว่าเอกสารบางส่วนได้จัดทำขึ้นไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เช่น กล่าวอ้างชื่อและที่อยู่ของบุคคลในใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน (แบบ ๔๒๓๑) โดยบุคคลดังกล่าวไม่ได้เดินทางมาร่วมงาน และได้ถูกนำชื่อไปแอบอ้างสิทธิในการเบิกค่าพาหนะเดินทาง และมีการปลอมลายมือชื่อของผู้ที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งปรากฏชัดแจ้งว่ามีพยานจำนวน ๑๙ ราย ให้การสอดคล้องต้องกันว่าไม่ได้เข้าร่วมโครงการ และไม่ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน (ค่าพาหนะ) (แบบ ๔๒๓๑) และใบสำคัญรับเงินค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และไม่ได้รับเงินค่าพาหนะ

๓. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเห็นว่า การเปิดเผยเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารที่ระบุรายละเอียด ชื่อ – สกุล ข้อมูลการติดต่อ และลายมือชื่อของผู้ที่มาให้การเป็นพยานจำนวน ๑๙ ราย ที่ให้การว่าไม่ได้เข้าร่วมโครงการดังกล่าวต่อคณะกรรมการความรับผิดทางละเมิด ซึ่งหากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน กรณีจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๔. เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้รับหนังสือขอชำระค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยระหว่างผิดนัดให้กับทางราชการของผู้อุทธรณ์พร้อมแคชเชียร์เช็ค จำนวน ๕๑,๐๓๗.๒๐ บาท แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปนขอมูลขาวสารในกระบวนการสอบขอเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เมื่อการสอบสวนดังกล่าวดำเนินการเสร็จสิ้นแลว โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและผู้อุทธรณ์ได้ชำระค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยแล้ว การเปดเผยจึงแสดงถึงความโปร่งใสตรวจสอบได้ และไมทำใหการบังคับใชกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไมอาจสำเร็จตามวัตถุประสงคได ตามมาตรา ๑๕ (๒) แหงพระราชบัญญัติขอมูลขาวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลเหล่านั้น ตามมาตรา ๑๕ (๔) แต่อย่างใด ประกอบกับผู้อุทธรณ์เปนผูตองรับผิดชดใชคาสินไหมทดแทน จึงเปนผูมีสวนได้เสียโดยตรงที่จะนำขอมูลไปปกปองสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะหถึงการปฏิบัติหนาที่ตามกฎหมายของหนวยงานของรัฐ ประโยชนสาธารณะ และประโยชนของเอกชนที่เกี่ยวของประกอบกันแลว จึงเห็นวาขอมูลขาวสารตามที่ผูอุทธรณรองขอ เปดเผยใหผูอุทธรณทราบได ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ อายุ สัญชาติ ศาสนา อาชีพ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน และบัตรประจำตัวประชาชน การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ อายุ สัญชาติ ศาสนา อาชีพ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน และบัตรประจำตัวประชาชนให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการกองทัพบก เกี่ยวกับเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเลขานุการกองทัพบก**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ผู้สื่อข่าวสำนักข่าวไทยพับลิก้า มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงกองทัพบก ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารสรุปผลการจัดซื้อจัดจ้างของกรมกิจการพลเรือนทหารบก และกรมยุทธโยธาทหารบก ตลอดทั้งปีงบประมาณ ๒๕๕๘

๒.เอกสารราคากลางการจัดซื้อจัดจ้างที่เกี่ยวกับโครงการอุทยานราชภักดิ์

สำนักงานเลขานุการกองทัพบกมีหนังสือ ที่ กห ๐๔๐๐/๕๔๒ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ และที่ กห ๐๔๐๐/๑๙๙๐ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งการจัดส่งข้อมูลข่าวสารสำเนาการจัดซื้อจัดจ้างประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ของกรมกิจการพลเรือนทหารบกและกรมยุทธโยธาทหารบก ส่วนที่ขอทราบข้อมูลราคากลาง การจัดซื้อจัดจ้างเกี่ยวกับโครงการอุทยานราชภักดิ์ สำนักงานเลขานุการกองทัพบกได้ให้กรมกำลังพลทหารบกพิจารณาแจ้งให้ทราบว่า ข้อมูลดังกล่าวปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฯ อย่างถูกต้อง และขณะนี้อยู่ในขั้นตอนที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงอยู่ในขณะนี้ จึงไม่สมควรที่จะจัดส่งข้อมูลให้ตามคำร้องขอ อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้กระทรวงกลาโหม สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกรณีดังกล่าว และได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้สาธารณชนทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรต้องขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานดังกล่าวต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์

มีหนังสือถึงกองทัพบก ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานเลขานุการกองทัพบกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเลขานุการกองทัพบกมีหนังสือ ที่ กห ๐๔๐๐/๔๐๖๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลข่าวสารและชี้แจงว่า การดำเนินโครงการอุทยานราชภักดิ์มีการดำเนินงานที่สำคัญแบ่งพื้นที่การจัดสร้างเป็น ๓ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ พระบรมราชานุสาวรีย์บูรพกษัตริย์แห่งสยาม จำนวน ๗ พระองค์

ส่วนที่ ๒ การก่อสร้างเป็นลานอเนกประสงค์ หรือลานพิธีการ

ส่วนที่ ๓ ห้องจัดนิทรรศการประวัติศาสตร์

พื้นที่ส่วนที่เหลือจะเป็นสภาพภูมิทัศน์โดยรอบและการจัดสร้างระบบสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกกับพื้นที่ทั้งสามส่วน สำหรับงบประมาณที่ใช้ในการจัดทำโครงการอุทยานราชภักดิ์มี ๒ ส่วน ประกอบด้วย งบบริจาค และงบกลาง ในส่วนของการดำเนินการจัดสร้างอุทยานราชภักดิ์เนื่องจากเป็นงานที่เร่งด่วนภายในกรอบระยะเวลาที่จำกัด ดังนั้นจึงต้องดำเนินงานเป็นลักษณะของการจัดซื้อหรือจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยผู้มีอำนาจอนุมัติวงเงินงบประมาณซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการสวัสดิการกองทัพบกว่าด้วยอุทยานราชภักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องโปร่งใส กองทัพบกได้ใช้วิธีการเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติ กรรมวิธีในการดำเนินการสั่งซื้อสั่งจ้างโดยเทียบเคียงกับการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีการเชิญผู้ประกอบการมาเสนอราคาตามงานสั่งซื้อสั่งจ้างโดยราคาที่เสนอจะเป็นราคากลางตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ โดยกรมยุทธโยธาทหารบกจะเป็นหน่วยในการตรวจสอบราคากลาง สำหรับการจัดสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์ฯ ไม่สามารถกำหนดราคากลางได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารเอกสารราคากลางการจัดซื้อจัดจ้างที่เกี่ยวกับโครงการอุทยานราชภักดิ์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการจัดทำข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยเฉพาะราคากลางและการคำนวณราคากลางไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบอยู่แล้ว สำหรับการจัดสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์ เมื่อกองทัพบกแจ้งว่าไม่สามารถกำหนดราคากลางได้ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อและสงสัยความมีอยู่ของเอกสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ใช้อำนาจเข้าตรวจสอบได้ต่อไปตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเลขานุการกองทัพบกเปิดเผยราคากลางการจัดซื้อจัดจ้างที่เกี่ยวกับโครงการอุทยานราชภักดิ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เกี่ยวกับผลประเมินการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๖/- ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๖/- ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ขอทราบผลคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละหัวข้อของเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อสัญญาจ้าง ดังนี้

๑. คู่มือปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่า ๒ เรื่อง
๒. แฟ้มสะสมงานที่มีผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด
๓. แฟ้มบันทึกสมรรถนะที่มีระดับพัฒนาการตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด
๔. การพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานที่ตนเองรับผิดชอบ
๕. ผ่านการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๑๕๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผลคะแนนการประเมินการต่อสัญญาจ้าง มหาวิทยาลัยฯ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารลับ ซึ่งได้กำหนดชั้นความลับ “ลับ” ตั้งแต่แรกตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และสำเนาเอกสารดังกล่าวข้างต้นมีความมุ่งหมายออกมาเพื่อปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ มีผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ คุ้มครองบุคคลที่ปฏิบัติงานตามกฎหมาย รวมทั้งยังเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในที่มหาวิทยาลัยฯ ต้องการคุ้มครองผู้ให้ความเห็นหรือคำแนะนำตามคำสั่งที่ให้ปฏิบัติงาน ดังนั้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๖) ส่วนเหตุผลการไม่ต่อสัญญาจ้างนั้น เนื่องจากสัญญาจ้างระหว่างมหาวิทยาลัยฯ กับผู้อุทธรณ์เป็นสัญญาที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และระยะเวลาการจ้างตามสัญญานั้นได้สิ้นสุดลง ซึ่งสัญญาจ้างที่มี

กำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนย่อมสิ้นสุดความผูกพันลงเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญา โดยมิพักต้องบอกกล่าวก่อน และมหาวิทยาลัยฯ ได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ถึงการสิ้นสุดสัญญาดังกล่าวแล้ว ตามหนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๔๑๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ขอทราบผลคะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อของเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณา และเหตุผลการไม่ต่อสัญญาจ้าง แต่มหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธการเปิดเผย

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๓๐๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๔๑๘ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผย คือ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการซึ่งได้ดำเนินการตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เรื่องแนวทางและเกณฑ์การผ่านการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน เข้าสู่สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยระยะที่สาม จำนวน ๑ แผ่น เพื่อพิจารณา และชี้แจงหลักเกณฑ์การประเมินในแต่ละหัวข้อ ดังนี้

๑. คู่มือปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่า ๒ เรื่อง โดยจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์คือ เป็นคู่มือปฏิบัติงานที่มีขั้นตอนวิธีการปฏิบัติงาน (Cook book) ในงานที่รับผิดชอบจำนวน ๑ เรื่อง และเป็นคู่มือการปฏิบัติงานที่มีขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงาน มีเทคนิค ประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพ และหรือนำเทคโนโลยีมาใช้และหรือประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน (Tip book) ในงานที่รับผิดชอบ จำนวน ๑ เรื่อง โดยต้องเป็นกระบวนการปฏิบัติงานในเรื่องที่ไม่ซ้ำกัน ซึ่งทั้งสองเรื่องต้องมีผลการประเมินไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ จากคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยฯ แต่งตั้ง จำนวน ๒ คน โดยเป็นกรรมการจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ และจากผู้บริหารหรือผู้มีประสบการณ์ในการบริหารในสายงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้อุทธรณ์มีผลการประเมินไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ทั้งสองเล่ม จึงถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

๒. แฟ้มสะสมงานที่มีผลการปฏิบัติงานสองรอบการประเมินย้อนหลังต่อเนื่องกันนับตั้งแต่วันที่ยื่นเรื่องขอรับการประเมิน โดยผลงานดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการปฏิบัติงานตามคำรับรองรายบุคคลที่ตรงตามหน้าที่งานในความรับผิดชอบ (Job Description) โดยผู้รับการประเมินจะต้องมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าระดับดี ซึ่งผู้อุทธรณ์มีผลการประเมินเฉลี่ยแล้วไม่ต่ำกว่าระดับดี จึงถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

๓. แฟ้มบันทึกสมรรถนะที่มีระดับพัฒนาการตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด คือ มีผลการประเมินสมรรถนะหลัก ๕ ด้าน ที่ระบุพฤติกรรม กิจกรรมที่แสดงถึงสมรรถนะแต่ละ

ด้านอย่างน้อยสองรอบการประเมินต่อเนื่องกันนับแต่วันที่ขอรับการประเมิน โดยผู้ขอรับการประเมินต้องมีผลการประเมินสมรรถนะหลักไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ซึ่งผู้อุทธรณ์มีผลการประเมินสมรรถนะหลักไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ทั้งสองรอบการประเมิน จึงถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

๔. การพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานที่ตนเองรับผิดชอบ โดยต้องผ่านการอบรมหลักสูตรการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนางานที่มหาวิทยาลัยฯ ประกาศ ซึ่งต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป และผ่านการประเมินตามที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป และเป็นผู้ผ่านการประเมินตามที่หลักสูตรกำหนด จึงถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

๕. การประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยฯ ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด โดยมหาวิทยาลัยฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร โดยในส่วนของการประเมินเกี่ยวกับคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากรดังกล่าวนี้ตามหลักเกณฑ์และแบบฟอร์มการประเมินกำหนดรูปแบบการประเมินในลักษณะ “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน” เท่านั้น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านเกณฑ์คุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร ทำให้มีคุณสมบัติไม่ครบตามเกณฑ์ในประกาศ ส่งผลให้สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยของผู้อุทธรณ์สิ้นสุดลง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามผู้อุทธรณ์ คือ ผลคะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อของเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด ซึ่งการประเมินในหัวข้อที่ ๑ ถึงหัวข้อที่ ๔ มีเกณฑ์การประเมินเป็นอัตราร้อยละ เช่น อัตราร้อยละ ๖๐ หรืออัตราร้อย ๘๐ โดยจะต้องมีผลการประเมินเกินกว่าอัตราร้อยละของเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนดจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน สำหรับการประเมินในหัวข้อที่ ๕ คือ การประเมินคุณลักษณะและจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร ไม่มีเกณฑ์การประเมินเป็นอัตราร้อยละ มีเพียงความเห็นของคณะกรรมการฯ ผู้ประเมินว่า ผ่านหรือไม่ผ่าน เท่านั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยเฉพาะข้อมูลของผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับชื่อและข้อมูลของผู้รับการประเมินรายอื่นการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เฉพาะข้อมูลของผู้อุทธรณ์ สำหรับชื่อและข้อมูลของผู้รับการประเมินรายอื่นให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับการดำเนินการโครงการอาหารกลางวัน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ได้ทราบว่าหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ที่ ศธ ๐๔๐๘๖/๒๖๒๙ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่องข้อตรวจพบจากการตรวจสอบภายในซึ่งแจ้งว่าได้ตรวจสอบพบว่าการปฏิบัติงานการเงินการบัญชีและพัสดุของโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการหลายประการ พร้อมเสนอแนะให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบ และในส่วนเงินอาหารกลางวันนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ได้สั่งให้โรงเรียนดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด ผู้อุทธรณ์จึงมีบันทึกลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือสัญญาการยืมเงินเพื่อดำเนินการโครงการอาหารกลางวันประจำภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ และภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๔

๒. ใบจัดซื้อวัสดุเครื่องบริโภคการดำเนินการโครงการอาหารกลางวันประจำภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ และภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๔

๓. สัญญาจ้างแม่ครัวประกอบอาหารการดำเนินการโครงการอาหารกลางวันประจำภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ และภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๔

โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๖.๐๓๔/๒๐๒ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทำเรื่องขอเอกสารมาหลายครั้ง ได้แก่ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕

โดยผู้อำนวยการโรงเรียนได้แจ้งตอบการไม่อนุญาตลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่ไม่ได้มีหน้าที่ดำเนินการและกำกับงานอาหารกลางวัน การให้บุคลากรในโรงเรียนที่ไม่มีหน้าที่มาตรวจสอบงานจะทำให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการได้ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้นำเอกสารโครงการอาหารกลางวันดังกล่าวไปแจ้งความดำเนินคดีกับนาย ข. ผู้อำนวยการโรงเรียน และนาง ค. ในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่สถานีตำรวจภูธรคลองหลวง ขณะนี้ยังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินคดี ผู้อุทธรณ์ นาย ข. และ นาง ค. จึงมีฐานะเป็นคู่ความกัน อีกทั้งผู้อุทธรณ์ยังได้นำเอกสารอาหารกลางวันดังกล่าวไปร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ยังหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ศูนย์ดำรงธรรม สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น ผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงเห็นว่า การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ไม่ได้มีความประสงค์เพื่อตรวจสอบการบริหารจัดการและการปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภายในโรงเรียนให้ถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ สำหรับการตรวจสอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่พบข้อบกพร่องในการทำงานของโรงเรียนตามหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ นั้น เป็นความเข้าใจคลาดเคลื่อนของผู้อุทธรณ์เอง ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอทั้ง ๓ รายการ มีเป็นจำนวนมากและเป็นเอกสารที่บุคลากรในหน่วยงานเกี่ยวข้องจำนวนมาก ได้ลงลายมือชื่อร่วมรับผิดชอบดำเนินการ และมีผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบลงนามตามอำนาจหน้าที่หากผู้อุทธรณ์นำไปใช้ประกอบการแจ้งความ หรือประกอบการร้องเรียนกล่าวโทษแล้วจะกระทบกับสิทธิ์ของผู้ปฏิบัติงานนั้น จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการโครงการอาหารกลางวันตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงมีหนังสือที่ ศธ ๐๔๐๘๖.๐๓๔/๓๖๗ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยประกอบด้วย สัญญายืมเงินโครงการอาหารกลางวัน ใบเบิกเงินการจัดซื้อวัสดุเครื่องบริโภคโครงการอาหารกลางวัน และบันทึกข้อตกลงจ้างแม่ครัว ประจำภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ และภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๔ เพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือสัญญาการยืมเงิน ใบจัดซื้อวัสดุเครื่องบริโภค ใบอนุมัติการจัดซื้อ ใบเบิกเงินโครงการอาหารกลางวัน และบันทึกตกลงจ้างแม่ครัวเพื่อดำเนินการโครงการอาหารกลางวันประจำภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ และภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๔ เป็นข้อมูลข่าวสารในการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสของหน่วยงาน คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำชี้แจงของโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงที่ว่า ผู้อุทธรณ์อาจนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการแจ้งความหรือประกอบการร้องเรียนต่อหน่วยงานอื่น อันจะทำให้เกิดผลกระทบต่อบุคลากรของโรงเรียนได้ เห็นว่าหากผู้อุทธรณ์นำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้โดยมิชอบและเป็นความผิดตามกฎหมายผู้อุทธรณ์ย่อมต้องรับผิดเป็นการเฉพาะตัวในการกระทำดังกล่าวตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ที่อยู่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้รับจ้างประกอบอาหารกลางวันตามบันทึกตกลงจ้าง การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้ อนึ่ง หน่วยงานอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการให้สำเนาหรือสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ ที่อยู่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน ของผู้รับจ้างประกอบอาหารกลางวัน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ เกี่ยวกับผลการพิจารณาคะแนนประเมินศักยภาพ

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ และวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสาร รวมจำนวน ๖ รายการดังนี้

๑. ผลการพิจารณาผู้ที่ได้รับการพิจารณาย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนดอนมูล (ศิลาเพชร)

๒. เอกสารบันทึกการให้คะแนนของคณะกรรมการตรวจสอบรายละเอียดและประเมินศักยภาพการย้ายของผู้บริหาร ของผู้อุทธรณ์

๓. เอกสารบันทึกการให้คะแนนของคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง และบัญชีรายละเอียดการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้าย พร้อมเอกสารประกอบการประเมินศักยภาพการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งพร้อมคำร้องขอย้ายของผู้ที่มีความประสงค์ขอย้ายเข้าโรงเรียนดอนมูล (ศิลาเพชร) ทุกราย

๔. บันทึกการประชุมและพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในครั้งนี้

๕. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบรายละเอียดและประเมินศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายครั้งนี้

๖. บันทึกการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบรายละเอียดและประเมินศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้ายครั้งนี้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๑/๑๒๕๔

ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ และที่ ศธ ๐๔๐๘๑/๑๔๘๖ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคนอื่นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกำหนดเรื่องความยินยอมไว้ โดยต้องมีหนังสือยินยอมประกอบคำร้องขอดูเอกสารดังกล่าวด้วย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ (สพป.น่าน เขต ๒) มีตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนดอนมูล (ศิลาเพชร) ว่างลง จึงได้ประกาศให้ผู้ประสงค์ขอย้ายส่งคำร้องขอย้ายและเอกสารประกอบการประเมินศักยภาพการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาให้ สพป.น่าน เขต ๒ พิจารณา โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งคำร้องขอย้ายและเอกสารประกอบการประเมินศักยภาพการย้ายให้ สพป.น่าน เขต ๒ พิจารณา จำนวน ๒ ราย คือ นาย ข. ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านปางยาง สังกัด สพป.น่าน เขต ๒ และผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านแคว้ง สังกัด สพป.น่าน เขต ๑ สพป.น่าน เขต ๒ ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการให้คะแนนการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สพป.น่าน เขต ๒ และมีประกาศลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา โดยเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการให้คะแนนการย้ายฯ ได้มีการประชุมพิจารณาประเมินให้คะแนนศักยภาพตามองค์ประกอบการย้ายข้อ ๒ – ๘ จำนวน ๙๐ คะแนน และอีก ๑๐ คะแนน มาจากการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการย้ายฯ โดยให้ผู้ขอย้ายมาแสดงวิสัยทัศน์การบริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้ได้คะแนนสูงสุด คือ นาย ข.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สพป.น่าน เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๑/๒๒๘๐ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับทราบผลการพิจารณา ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเอกสารบันทึกการให้คะแนนของคณะกรรมการให้คะแนน บัญชีรายละเอียดการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้าย พร้อมเอกสารประกอบการประเมินศักยภาพการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งพร้อมคำร้องขอย้ายของผู้ที่มีความประสงค์ขอย้ายไปโรงเรียนบ้านดอนมูล (ศิลาเพชร) ครั้งนี้ทุกราย สพป.น่าน เขต ๒ พิจารณาเห็นว่าการที่ผู้อุทธรณ์ขอทราบผลการประเมินของคณะกรรมการให้คะแนนและเอกสารประกอบการประเมินศักยภาพการย้ายของนาย ข. เป็นการขอดูผลคะแนนของผู้อื่น ถือเป็น

การขอดูข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกำหนดเรื่องความยินยอมไว้ โดยต้องมีหนังสือยินยอมมาประกอบคำร้องขอดูดังกล่าวด้วย เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่มีหนังสือยินยอมมาแสดง สพป.น่าน เขต ๒ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๖ รายการ ซึ่ง สพป.น่าน เขต ๒ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น จึงเหลือประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารบันทึกการให้คะแนนของคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง และบัญชีรายละเอียดการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์ขอย้าย พร้อมเอกสารประกอบการประเมินศักยภาพการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งพร้อมคำร้องขอย้ายของผู้ที่มีความประสงค์ขอย้ายเข้าโรงเรียนดอนมูล (ศิลาเพชร) ทุกราย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่ง สพป.น่าน เขต ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ๒ ชุด เพื่อพิจารณาผู้มีคุณสมบัติที่มีความเหมาะสมโดยดูจากผลการปฏิบัติงาน วิสัยทัศน์ ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ คุณวุฒิ การรักษาวินัย ความอาวุโส ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และนำมาให้คะแนน ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ซึ่งในขณะนี้ สพป. น่าน เขต ๒ ได้ดำเนินการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการพิจารณาของคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดย สพป.น่าน เขต ๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์แล้วยังจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง โปร่งใส ของ สพป.น่าน เขต ๒ ว่ามีการพิจารณาเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา หรือไม่ อย่างไร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยในส่วนวัน เดือน ปีเกิด ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของนาย ข. และข้อมูลของคู่สมรสของนาย ข. การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ

แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยให้ปกปิดวัน เดือน ปีเกิด ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของนาย ข. และข้อมูลของคู่สมรสของนาย ข. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๒๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การเภสัชกรรมเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การเภสัชกรรม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ องค์การเภสัชกรรม มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานสภาองค์การเภสัชกรรม ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งที่ ๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

๒. รายงานการประชุมของคณะกรรมการตามคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ทุกครั้ง

๓. สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

๔. ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถือปฏิบัติในการสอบสวนและการให้ความเห็น

๕. รายงานการประชุมที่แสดงถึงผลการพิจารณาและมติที่ประชุมคณะกรรมการองค์การเภสัชกรรมทุกครั้งที่มีวาระการนำเสนอเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับผลการสอบของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

องค์การเภสัชกรรมมีหนังสือ ที่ ทร/- ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่อยู่ในชั้นกระบวนการพิจารณาสืบเนื่องกับการ

ดำเนินการสอบสวนทางวินัยและการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งถือเป็นกระบวนการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จและได้ส่งให้ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยแล้ว คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะได้ทำการแจ้งสิทธิและแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบและทำการแก้ข้อกล่าวหาต่อไป ทั้งนี้ ตามข้อบังคับองค์การเภสัชกรรมว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่วนรายการที่ ๔ ไม่ได้ให้เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูล

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การเภสัชกรรม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า องค์การเภสัชกรรมได้มีคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่องค์การเภสัชกรรมได้ดำเนินโครงการจัดตั้งศูนย์สนับสนุนงานล้างไตและฟอกเลือดเพื่อผู้ป่วยไตวายเรื้อรัง โดยมีการเช่าพื้นที่พร้อมอุปกรณ์ของโรงพยาบาลมหาสารคาม อินเตอร์เนชั่นแนล และมีการจ้างที่ปรึกษาบริหารโครงการ ซึ่งผลการตรวจสอบของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เห็นว่าเป็นการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์การเภสัชกรรม ตามพระราชบัญญัติองค์การเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๐๙ ทำให้องค์การเภสัชกรรมได้รับความเสียหาย พฤติการณ์ในการกระทำของผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการมีมูลที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และเนื่องจากองค์การเภสัชกรรมได้รับความเสียหายจากการจ้างที่ปรึกษาออกแบบกระบวนการดำเนินงาน การเช่าพื้นที่พร้อมอุปกรณ์และการจ้างที่ปรึกษาโครงการ เป็นจำนวนเงิน ๘,๓๔๕,๐๐๐ บาท จึงเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดด้วย ต่อมาองค์การเภสัชกรรมมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดผู้อุทธรณ์กับพวก ตามคำสั่งองค์การเภสัชกรรมที่ ๘/๒๕๕๙ และที่ ๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่เคยให้โอกาสผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการได้ข้อมูลไปเพื่อเตรียมให้ถ้อยคำแก่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร องค์การเภสัชกรรมมีหนังสือ ที่ สธ ๕๑๐๑/๗๓๒ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ องค์การเภสัชกรรมได้พิจารณาว่าเป็นเอกสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการสืบเนื่องกับการดำเนินการสอบสวนทางวินัยและการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดผู้อุทธรณ์กับพวก ตามคำสั่งองค์การเภสัชกรรมที่ ๘/๒๕๕๙ และที่ ๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม

๒๕๕๙ จึงต้องปกปิดไม่เปิดเผยข้อมูลเพราะเป็นกระบวนการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จอันอาจกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมาย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบและหรือตรวจสอบข้อเท็จจริง เป็นอำนาจในการบริหารจัดการตามพระราชบัญญัติองค์การเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๖ เป็นการดำเนินการภายในของฝ่ายบริหารที่กฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเบื้องต้น ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือสงสัยว่าผู้ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดแต่ยังไม่มีหลักฐาน ทั้งนี้เพื่อให้ทราบว่าข้อเท็จจริงมีมูลสมควรดำเนินการต่อไปในเรื่องอะไร หรือไม่ อย่างไร หรือเป็นอันควรยุติ ซึ่งวิธีการให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง องค์การเภสัชกรรมมิได้กำหนดแนวทางปฏิบัติ จึงเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงที่จะดำเนินการอย่างใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง และรายงานเสนอผลต่อผู้บังคับบัญชา หรือผู้บังคับบัญชาจะกำหนดให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดำเนินการสอบข้อเท็จจริง โดยอาศัยแนวทางการสอบสวนทางวินัยดำเนินการโดยอนุโลม และให้เสนอความเห็นในข้อเท็จจริงนั้นๆ ก็ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ มีจำนวน ๕ รายการ โดยองค์การเภสัชกรรมได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏองค์การเภสัชกรรมอยู่ระหว่างการสอบสวนวินัยและสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงอาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยและสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขององค์การเภสัชกรรมอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าในชั้นนี้ยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ องค์การเภสัชกรรมแจ้งว่าองค์การเภสัชกรรมมิได้กำหนดแนวทางปฏิบัติวิธีการได้มาซึ่งข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเป็นเอกสารไว้อย่างชัดเจน จึงเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงที่จะดำเนินการอย่างใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง และรายงานเสนอผลต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาจะกำหนดให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดำเนินการสอบข้อเท็จจริง โดยอาศัยแนวทางการสอบสวนทางวินัยดำเนินการโดยอนุโลมและให้เสนอความเห็นในข้อเท็จจริงนั้นๆ ก็ได้ กรณีนี้จึงถือว่าองค์การเภสัชกรรมไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างขององค์การเภสัชกรรมเป็นความจริง

อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๒๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือน และผลการพิจารณา

ผู้อุทธรณ์ : **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการฯ และผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการฯ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๙/๑๕๘ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ไม่อนุญาตให้เอกสารตามที่ขอ เนื่องจากการงดเลื่อนเงินเดือนข้าราชการรายของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น ไม่ได้เกิดจากการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ ชุดดังกล่าว อีกทั้งประเด็นนี้ยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาคดีของศาลปกครองสงขลา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๘๔/๗๖๔ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมคำชี้แจง เพื่อประกอบการพิจารณา สรุปได้ว่า การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการ ค่าตอบแทนพนักงานมหาวิทยาลัย ค่าตอบแทนพนักงานราชการ และค่าจ้างลูกจ้างประจำ เป็นอำนาจของอธิการบดี

แต่เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่บุคลากรทุกคน จึงมอบหมายให้กองบริหารงานบุคคลจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการ เลื่อนค่าตอบแทนพนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ สั่ง ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งประกอบด้วยรองอธิการบดีทุกฝ่าย การให้ข้อมูลของคณะกรรมการดังกล่าวนั้น อธิการบดีจะรับฟังไว้เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจเท่านั้น ไม่จำต้องปฏิบัติตามที่คณะกรรมการเสนอ ดังนั้น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวจึงเป็นเพียงกระบวนการดำเนินงานก่อนการออกคำสั่งเลื่อนเงินเดือนของอธิการบดี มิได้มีผลต่อการที่ผู้อุทธรณ์ถูกงดเลื่อนเงินเดือนในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ แต่อย่างใด สำหรับกรณีการงดเลื่อนเงินเดือนผู้อุทธรณ์นั้น เนื่องจากคณะบริหารธุรกิจได้เสนอขอเลื่อนเงินเดือนให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่คณะกรรมการฯ พบว่า ผู้อุทธรณ์และข้าราชการอีก ๒ ราย ขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร เดินทางไปราชการและขอใช้เงินเพื่อไปออกรายการโทรทัศน์โดยไม่รอการพิจารณาอนุญาตของอธิการบดี ซึ่งเมื่ออธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าการออกรายการดังกล่าวไม่เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยจึงไม่อนุญาต ซึ่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เรื่องการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๒ (๒) กำหนดว่า ผู้มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ดังนั้น อธิการบดีจึงใช้อำนาจตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้คณะบริหารธุรกิจพิจารณาทบทวนการเสนอขอเลื่อนเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ ซึ่งคณะบริหารธุรกิจได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง และมีหนังสือเสนอของดเลื่อนเงินเดือนผู้อุทธรณ์ อธิการบดีจึงมีคำสั่งงดการเลื่อนเงินเดือนผู้อุทธรณ์ในรอบวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการฯ และผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการฯ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานในการดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อการดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงการพิจารณาที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และทำให้ระบบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีคุณภาพ การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรง ต้องถูกงดเลื่อนเงินเดือนอันเนื่องมาจากการพิจารณาให้ความเห็นของคณะกรรมการชุดดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการฯ และผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการฯ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๒๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผล คะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อของเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยพิจารณาและเหตุผลการไม่ต่อสัญญาจ้าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/ ๒๔๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ผลคะแนนการประเมินการต่อสัญญาจ้าง มหาวิทยาลัยไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารลับซึ่งได้กำหนดชั้นความลับ “ลับ” ตาม ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และสำเนาเอกสารข้างต้นมีความมุ่งหมาย ออกมาเพื่อปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ มีผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ คุ้มครองบุคคลที่ปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งยังเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในมหาวิทยาลัย ที่มหาวิทยาลัยต้องการคุ้มครองผู้ให้ความเห็น หรือคำแนะนำตามคำสั่งให้ปฏิบัติงาน ดังนั้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๖) ส่วนเหตุผลการไม่ต่อสัญญาจ้างนั้น มหาวิทยาลัยได้แจ้งให้ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ

๐๕๕๑.๐๑/๔๐๓ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมส่งเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สรุปได้ว่า

๑. เหตุผลของการพิจารณาไม่ต่อสัญญาจ้าง มหาวิทยาลัยได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามหนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๒๔๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๒. เอกสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยจำนวน ๑ รายการคือ ผลคะแนนการประเมินการต่อสัญญาจ้างของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารลับซึ่งได้กำหนดชั้นความลับ “ลับ” มหาวิทยาลัยเคยมีคำสั่งกำหนดข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยไว้ เพื่อเป็นระเบียบปฏิบัติแก่หน่วยงานของมหาวิทยาลัย ประกอบกับเป็นความเห็นร่วมกันของคณะกรรมการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้างบุคคล ของคณะกรรมการทุกคน จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เข้าลักษณะข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยผลการพิจารณาจะเป็นคุณเป็นโทษแก่บุคคลได้ อาจก่อให้เกิดความไม่พอใจแก่ผู้รับการประเมิน ส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่คณะกรรมการหรือเกิดความเกรงกลัวในการปฏิบัติงานได้ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเข้าลักษณะที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ผลคะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อของเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยพิจารณาไม่ต่อสัญญาจ้างผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลการประเมินในส่วนของผู้อุทธรณ์เอง เมื่อการดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานการประเมินที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ทำให้ผู้ถูกประเมินมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ และทำให้ระบบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีคุณภาพ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารผลคะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อของเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยพิจารณาไม่ต่อสัญญาจ้างเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ศาลอุทธรณ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานศาลอุทธรณ์ ขอสำเนาคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์เกี่ยวกับคดีผู้บริโภคที่จำเลยเป็นผู้ประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์โดยการพัฒนาอาคารชุด (คอนโดมิเนียม) เพื่อจำหน่าย โดยขอสำเนาคำวินิจฉัยที่เกิดขึ้นหลังคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ที่ ๙๙/๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน เฉพาะคดีที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

ศาลอุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ศย ๒๐๐/๐๑๖๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาคำวินิจฉัยตามคำขอ สรุปได้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอุทธรณ์ จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งไม่ปรากฏว่าผู้ขอเป็นคู่ความหรือพยานในคดีที่ขอข้อมูลหรือเป็นบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียโดยชอบ หรือมีเหตุผลอันสมควรที่จะอนุญาตให้คัดสำเนาดังกล่าวได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของศาลอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์เกี่ยวกับคดีคุ้มครองผู้บริโภค แต่ศาลอุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผย

โดยมีหนังสือ ที่ ศย ๒๐๐/๐๓๗๘๙ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปว่า คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ว่าคดีใดเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ เป็นไปตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติว่า ในกรณีมีปัญหาว่าคดีใดเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ ให้ประธานศาลอุทธรณ์เป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงกระบวนพิจารณาใด ๆ ที่ได้กระทำไปก่อนที่จะมีคำวินิจฉัยนั้น ศาลอุทธรณ์จึงเห็นว่าคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์เป็นกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลยุติธรรมในคดีผู้บริโภค ซึ่งไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “ หน่วยงานของรัฐ” ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ การขอสำเนาเอกสารในสำนวนต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๔ ซึ่งบัญญัติให้คู่ความหรือพยานในส่วนที่เกี่ยวกับคำให้การของตน หรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสีย หรือมีเหตุผลอันสมควร อาจร้องขออนุญาตต่อศาลไม่ว่าเวลาใดในระหว่าง หรือภายหลังการพิจารณา เพื่อตรวจเอกสารทั้งหมด หรือแต่บางฉบับในสำนวนเรื่องนั้น หรือขอคัดสำเนาหรือขอให้จ่าศาลคัดสำเนาและรับรอง ซึ่งการพิจารณาว่าจะอนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารในสำนวนความหรือไม่เป็นอำนาจศาล เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เป็นคู่ความหรือพยานในคดี หรือเป็นบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียโดยชอบ หรือมีเหตุผลอันสมควร ศาลจึงไม่อนุญาต ในชั้นนี้ ศาลอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาก่อนว่า คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ในคดีผู้บริโภคอันเป็นกระบวนการในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามบทนิยามศัพท์ในมาตรา ๔ หรือไม่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปได้ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการนั้นเป็นข้อมูลคำวินิจฉัยว่าคดีใดเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่เท่านั้น และเป็นข้อมูลที่เคยมีการเผยแพร่ในเว็ปไซต์ของห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม แต่หยุดเผยแพร่ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์จึงได้โทรศัพท์สอบถามเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องแล้วได้รับแจ้งว่า ฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ส่งข้อมูลมาให้เผยแพร่ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า หากข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นข้อมูลที่เปิดเผยไม่ได้ ข้อมูลที่เผยแพร่ในเว็ปไซต์ก็ต้องเป็นข้อมูลที่เปิดเผยไม่ได้เช่นกันและไม่สามารถนำมาเผยแพร่ได้ ข้อเท็จจริงจึงขัดแย้งกัน ส่วนข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้น หากมองอย่างผิวเผินอาจจะมองว่าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคดี แต่เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดแล้วจะพบว่า คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์เป็นที่สิ้นสุดแล้ว และผู้อุทธรณ์ก็ไม่สามารถทราบรายละเอียดของคดีได้ รวมถึงไม่สามารถทราบว่าคู่ความฝ่ายใดเป็นผู้ได้เปรียบหรือมีโอกาสชนะคดี ผู้อุทธรณ์เพียงแต่รับทราบว่าคำวินิจฉัยระบุว่า เป็นคดีระหว่างคู่ความใดและคดีดังกล่าวจัดเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่เท่านั้น หากศาลอุทธรณ์เห็นว่าชื่อของคู่ความเป็นข้อมูล

ส่วนบุคคลก็สามารถปิดชื่อหรือใช้นามสมมุติได้ ผู้อุทธรณ์เพียงแต่ต้องการทราบว่าในเวลาที่ผู้อุทธรณ์ระบุนั้นคดีที่ผู้อุทธรณ์สนใจคดีใดเข้าข่ายเป็นคดีผู้บริโภค และคดีใดไม่เข้าข่ายเป็นคดีผู้บริโภค ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ควรที่จะเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปรับทราบและวิพากษ์วิจารณ์ได้ เพราะคำวินิจฉัยนั้นเป็นที่สุดแล้วไม่สามารถเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยได้ หากประธานศาลอุทธรณ์ไม่สะดวกที่จะเผยแพร่บนเว็ปไซต์ เมื่อมีประชาชนร้องขอคำวินิจฉัยก็ควรจะเปิดเผยให้แก่ผู้ขอได้ อีกทั้งการเผยแพร่คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับคดีที่บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นหนึ่งในคู่ความน่าจะเป็นการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับสังคมมากกว่าที่จะปกปิดไว้ให้กับประธานศาลอุทธรณ์และคู่ความรับทราบเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามบทนิยามศัพท์ในมาตรา ๔ หรือไม่ คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเพียงคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ว่าคดีใดเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่เท่านั้นไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดี จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์นั้นเป็นที่สุดตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินคดีหรือเกิดความได้เปรียบเสียเปรียบแก่คู่ความฝ่ายใด และไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับศาลอุทธรณ์เคยเผยแพร่คำวินิจฉัยประธานศาลอุทธรณ์ในห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม ดังนั้นข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ศาลอุทธรณ์เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับผลการตรวจพิสูจน์หลักฐาน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก. กับพวก**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **พิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าพิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีขอสำเนาเอกสาร ดังนี้

๑) หนังสือส่งตรวจพิสูจน์รถยนต์กระบะบรรทุกยี่ห้อมิตซูบิชิ รุ่น ไทรตัน สีบรอนซ์ หมายเลขทะเบียน บว ๗๖๐๘ ระยอง ของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรนายายอาม ที่ส่งถึงพิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรี

๒) หนังสือแจ้งผลการตรวจพิสูจน์หลักฐานของพิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรี ที่ส่งถึงสถานีตำรวจภูธรนายายอาม และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

พิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีมีหนังสือ ที่ ตร ๐๐๓๒.๕(จบ)/๗๐๙ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และพิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีได้ส่งผลการตรวจพิสูจน์หลักฐานให้แก่สถานีตำรวจภูธรนายายอามแล้ว การพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นอำนาจของสถานีตำรวจภูธรนายายอาม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของพิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์

ถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญาฐานทำร้ายร่างกายบุพการีจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ร่วมกันหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังหรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ร่วมกันซ่อนเร้น ย้าย หรือทำลายศพเพื่อปิดบังการตาย หรือเหตุแห่งการตาย โดยศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น คดีถึงที่สุด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

นาง ก. ในฐานะผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และดาบตำรวจ ข. ในฐานะผู้อุทธรณ์ที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ทั้งสองขอถือเอา คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ที่ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีและสถานีตำรวจภูธรนายายอามเป็นคำชี้แจงในเรื่องนี้ด้วย ซึ่งสรุปได้ว่า ในการดำเนินคดีอาญาดังกล่าวเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จัดทำเอกสารเท็จ ครั้งแรกได้สอบปากคำผู้อุทธรณ์ที่ ๑ ในฐานะพยาน ได้บังคับข่มขู่ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ ให้ลงชื่อในคำให้การ เป็นพยานโดยไม่ให้ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ อ่านข้อความก่อน โดยคำให้การเป็นพยานนั้นระบุว่าผู้อุทธรณ์ที่ ๑ รับสารภาพว่าเป็นผู้ทำร้ายมารดาจนเสียชีวิต และร่วมกับผู้อุทธรณ์ที่ ๒ หน่วงเหนี่ยวหรือกักขัง หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ร่วมกันซ่อนเร้น ย้าย หรือทำลายศพเพื่อปิดบังการตายหรือเหตุแห่งการตาย หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบปากคำผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และผู้อุทธรณ์ที่ ๒ ในฐานะผู้ต้องหา ซึ่งผู้อุทธรณ์ทั้ง ๒ ให้การปฏิเสธว่าไม่ได้กระทำความผิด ปัจจุบันคดีถึงที่สุดแล้วโดยศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรื้อฟื้นคดีขึ้นใหม่เพื่อติดตามจับกุมคนร้ายที่ฆ่ามารดา ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มาลงโทษ

พิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๒.๕ (จบ)/๑๕๗๔ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นผลการตรวจพิสูจน์หลักฐานซึ่งใช้เป็นเอกสารในการฟ้องคดี เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นเอกสารที่มีผู้ลงลายมือชื่อเป็นพยานบุคคล การเปิดเผยอาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้เกี่ยวข้องตามมาตรา ๑๕ (๔) ปัจจุบันเอกสารไม่ได้อยู่ในความครอบครองของพิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีเนื่องจากได้ส่งผลการตรวจพิสูจน์หลักฐานให้แก่สถานีตำรวจภูธรนายายอามแล้วตามหนังสือ ที่ ๐๐๓๒.๕ (จบ)/๓๒๕๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ อำนาจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงเป็นของสถานีตำรวจภูธรนายายอาม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า พิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีชี้แจงว่าได้ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่สถานีตำรวจภูธรนายายอามไปแล้ว จึงไม่มีเอกสารดังกล่าวในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ต้องยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อสถานี

ตำรวจภูธรนายายอามซึ่งเป็นหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสาร แต่หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าพิสูจน์หลักฐานจันทบุรีไม่มีเอกสารดังกล่าวจริง ก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีนี้จึงไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **บริษัท -**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมสรรพากร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมสรรพากร ขอสำเนาเอกสารหนังสือร้องเรียน คำให้การ รายงานการสอบสวน ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง กรณีมีบุคคลไม่ทราบชื่อทำหนังสือร้องเรียน ต่อกรมสรรพากรกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าได้กระทำการใดๆ อันเป็นการขัดต่อกฎหมาย ซึ่งกรมสรรพากรได้มอบหมายเจ้าหน้าที่ทำการสืบสวนหาข้อเท็จจริงตามข้อมูลที่มีการร้องเรียน

กรมสรรพากรได้มีหนังสือ ลับ ที่ กค ๐๗๒๑/๒๒๓ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารลับของทางราชการได้รับความคุ้มครองตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมสรรพากร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนต่อกรมสรรพากรกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ว่าหลบเลี่ยงภาษี ปลอมแปลงเอกสารการเสียภาษี กรมสรรพากรมอบให้สรรพากรภาค ๑๐ ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนกรมสรรพากรชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า มีผู้ร้องเรียนต่อกรมสรรพากรกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าหลบเลี่ยงภาษี ปลอมแปลงเอกสารการเสียภาษี กรมสรรพากรได้มอบให้สรรพากร ภาค ๑๐ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน ต่อมาสรรพากรภาค ๑๐ ได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กรมสรรพากรทราบ แต่กรมสรรพากรเห็นว่าการตรวจสอบนั้นไม่ครอบคลุมประเด็นที่ มีการร้องเรียนประกอบกับมีการร้องเรียนด้วยว่าเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรให้ความช่วยเหลือผู้อุทธรณ์ในการหลบเลี่ยงภาษี กรมสรรพากรจึงส่งเรื่องให้สรรพากรภาค ๑๐ ทำการตรวจสอบเพิ่มเติม ขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบเพิ่มเติมซึ่งยังไม่สามารถสรุปได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดตามที่มีผู้ร้องเรียนหรือไม่ เหตุผลที่กรมสรรพากรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นภายในของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ (๓) และการเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยกรมสรรพากรได้รับแจ้งจากผู้ร้องเรียนว่า หลังจากร้องเรียนผู้อุทธรณ์แล้วมีคนร้ายบุกเข้าไปเผารถยนต์ในบ้านของผู้ร้องเรียน ซึ่งคาดว่าอาจมีสาเหตุจากการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ กรมสรรพากรจึงต้องปกป้องผู้ร้องเรียนไม่ให้ได้รับผลร้ายจากการร้องเรียน โดยหนังสือร้องเรียนนั้นระบุชื่อ พร้อมที่อยู่ของผู้ร้องเรียนอย่างชัดเจน แต่การส่งสำเนาหนังสือร้องเรียนให้สรรพากรภาค ๑๐ ทำการตรวจสอบนั้นกรมสรรพากรได้ปกปิดชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารชี้แจงข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อขอเอกสารที่นางสาว ข. ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดวังหินคลาสสิค ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะอนุกรรมการไกล่เกลี่ยเรื่องราว ร้องทุกข์จากผู้บริโภค ชุดที่ ๗

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีหนังสือ ที่ นร ๐๓๐๔/๘๖๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารส่วนบุคคลของนิติบุคคลอาคารชุดวังหินคลาสสิคที่ใช้ประกอบการชี้แจงต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และกรณีของผู้อุทธรณ์อยู่ในขั้นตอนการนำเสนอต่อคณะอนุกรรมการกลั่นกรองเรื่องราว ร้องทุกข์จากผู้บริโภคด้านอสังหาริมทรัพย์ต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของห้องชุดเลขที่ ๔/๓๔ อาคารชุดวังหินคลาสสิค ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้นิติบุคคลอาคารชุดวังหินคลาสสิคชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปได้ความว่า แม้นางสาว ข. จะไม่อนุญาตให้เปิดเผยเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่การอนุญาตให้เปิดเผยหรือไม่นั้นเป็นอำนาจของคณะอนุกรรมการฯ ไม่ได้เป็นอำนาจของนางสาว ข. แต่อย่างใด เนื่องจากเอกสารดังกล่าวได้

อยู่ในความครอบครองของคณะอนุกรรมการฯ จึงมีสิทธิที่จะอนุญาตให้เปิดเผยได้ และผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารดังกล่าวเพื่อไปประกอบการฟ้องคดีเพื่อเรียกค่าเสียหายจากนิติบุคคลอาคารชุดวังหินคลาสสิคต่อไป

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของห้องชุดเลขที่ ๔/๓๔ อาคารชุดวังหินคลาสสิค ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคว่า เมื่อปี ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้ถูกโจรกรรมทรัพย์สินในห้องชุดดังกล่าว แต่นิติบุคคลอาคารชุดวังหินคลาสสิคไม่รับผิดชอบค่าเสียหาย หลังจากนั้นในปี ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดวังหินคลาสสิค ได้ตัดการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ในห้องชุดของผู้อุทธรณ์ ทำให้ผู้อุทธรณ์ต้องไปเช่าที่พักอาศัยอื่น ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ให้นิติบุคคลอาคารชุดวังหินคลาสสิคชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้อุทธรณ์ คณะอนุกรรมการไกล่เกลี่ยเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภค ชุดที่ ๗ ได้ไกล่เกลี่ยคู่กรณีแต่ไม่สามารถไกล่เกลี่ยได้ จึงได้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการกลั่นกรองเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคด้านอสังหาริมทรัพย์พิจารณา โดยคณะอนุกรรมการฯ มีความเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเรียนไม่ได้เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อุทธรณ์ และได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคพิจารณาซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีความเห็นให้ยุติเรื่องตามความเห็นของคณะอนุกรรมการกลั่นกรองเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคด้านอสังหาริมทรัพย์ แต่ยังไม่ได้แจ้งการยุติเรื่องให้ผู้อุทธรณ์ทราบเนื่องจากอยู่ระหว่างการรับรองมติของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดวังหินคลาสสิคได้แจ้งในการไกล่เกลี่ยว่าไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารที่นางสาว ข. ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดวังหินคลาสสิค ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะอนุกรรมการไกล่เกลี่ยเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภค ชุดที่ ๗ เกี่ยวกับกรณีร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ซึ่งข้อเท็จจริงในหนังสือชี้แจงดังกล่าวเป็นประเด็นที่คู่กรณีที่ได้ทราบในขั้นตอนการไกล่เกลี่ยของคณะอนุกรรมการไกล่เกลี่ยเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภค ชุดที่ ๗ แล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จะรับทราบข้อมูลข่าวสารนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เกี่ยวกับรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าว สำนักข่าวอิศรา มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เพื่อขอข้อมูลรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเชิงลึกของ พลเอก ข. สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) และบันทึกการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เกี่ยวกับกรณีนี้

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๙/๐๒๐๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับเรื่องดังกล่าวได้มีการแถลงข่าวไว้แล้ว เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ทางเว็บไซต์สำนักงาน ป.ป.ช.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวสำนักข่าวอิศรา มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ พลเอก ข. สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการตรวจสอบกรณีดังกล่าว แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๙/๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา ได้แก่ มติการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๗๐๔-๗๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของ พลเอก ข. สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กรณีเข้ารับตำแหน่ง ตามที่มีการเสนอข่าวว่าปกปิดรายการเงินฝากของคู่สมรส และรายงานผลการตรวจบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของสำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาคการเมืองกรณี พลเอก ข.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานผลการตรวจบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ พลเอก ข. สมาชิกสภา นิติบัญญัติแห่งชาติ และบันทึกการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรายงานข้อเท็จจริง จึงไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ทั้งนี้ แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายการทรัพย์สินซึ่งแสดงถึงฐานะ ทางการเงินของบุคคล แต่รายละเอียดเกี่ยวกับรายการทรัพย์สินดังกล่าวเป็นข้อมูลเดียวกับที่ปรากฏในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ พลเอก ข. ซึ่งได้เปิดเผยเป็นการทั่วไปในเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เกี่ยวกับรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าว สำนักข่าวอิศรา มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เพื่อขอข้อมูลรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเชิงลึกของ พลเอก ข. สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) และบันทึกการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เกี่ยวกับกรณีนี้

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๙/๐๒๐๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับเรื่องดังกล่าวได้มีการแถลงข่าวไว้แล้ว เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ทางเว็บไซต์สำนักงาน ป.ป.ช.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวสำนักข่าวอิศรา มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ พลเอก ข. สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการตรวจสอบกรณีดังกล่าว แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๙/๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา ได้แก่ มติการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๗๐๔-๗๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของ พลเอก ข. สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กรณีเข้ารับตำแหน่ง ตามที่มีการเสนอข่าวว่าปกปิดรายการเงินฝากของคู่สมรส และรายงานผลการตรวจบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของสำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาคการเมืองกรณี พลเอก ข.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานผลการตรวจบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ พลเอก ข. สมาชิกสภา นิติบัญญัติแห่งชาติ และบันทึกการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรายงานข้อเท็จจริง จึงไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ทั้งนี้ แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายการทรัพย์สินซึ่งแสดงถึงฐานะ ทางการเงินของบุคคล แต่รายละเอียดเกี่ยวกับรายการทรัพย์สินดังกล่าวเป็นข้อมูลเดียวกับที่ปรากฏในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ พลเอก ข. ซึ่งได้เปิดเผยเป็นการทั่วไปในเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) เกี่ยวกับการอุทธรณ์ร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ ได้ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีนำเอาความเท็จไปแกล้งฟ้องข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและข้าราชการบำนาญคนอื่น รวม ๑๐ ราย ต่อศาลจังหวัดหนองบัวลำภู ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.ค.ศ. ซึ่ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๖ เมื่อวันพุธที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ พิจารณาแล้วเห็นว่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้นและมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอุทธรณ์ร้องทุกข์ดังกล่าว พร้อมรับรองสำเนา จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์
๒. บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้อง
๓. รายงานการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์
๔. รายงานการประชุม ก.ค.ศ. ในการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์และลงมติยกอุทธรณ์

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๓๐๙ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยมติ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๖ เมื่อวันพุธที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ ระเบียบวาระที่ ๔.๒ เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษนาย ก. ออกจากราชการ ส่วนบันทึกถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.ค.ศ. เนื่องจากได้จัดส่งสำนวนการสอบสวนคืนไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ แล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น ๆ โดยให้เหตุผล ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์ เนื่องจากเป็นเอกสารที่มิได้มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด อีกทั้งในขณะที่ยื่นคำขอเอกสารดังกล่าว ก็ล่วงพ้นเวลาที่จะใช้สิทธิคัดค้านอนุกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์จึงไม่ได้รับความเสียหายจากการไม่ได้รับเอกสารดังกล่าว ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. รายงานการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์ เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว พร้อมโต้แย้งว่า การเปิดเผยมติ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๖ เมื่อวันพุธที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ ถือว่าเป็นหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ เพราะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของบันทึกการประชุมเท่านั้นคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.ค.ศ. แต่ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) มีมติยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว แต่สำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยให้บางรายการ

ในชั้นพิจารณา สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๔๔๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ ดังนี้

๑. มติ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๖ เมื่อวันพุธที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้วนั้น เป็นผลการพิจารณาโดยองค์คณะ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) โดยมติ อ.ก.ค.ศ. ดังกล่าวมีเนื้อหาเช่นเดียวกับที่ปรากฏในรายงานประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๖ เมื่อวันพุธที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ ทุกประการ

๒. รายงานการพิจารณาการอุทธรณ์ร้องทุกข์ตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ เป็นกรณีที่ไม่ชัดเจนว่าหมายถึงเอกสารใด ซึ่งหากหมายถึงวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ เรื่องการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ สำนักงาน ก.ค.ศ. เห็นว่า เอกสารดังกล่าวเป็นการเสนอความเห็นของสำนักงาน ก.ค.ศ. กรณีผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ เพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) พิจารณาวินิจฉัย จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายใน

หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. สำเนาบันทึกถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้อง คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารฯ ของสำนักงาน ก.ค.ศ. เห็นว่าหมายถึงบันทึกถ้อยคำพยานในชั้นสอบสวนทางวินัย ซึ่งเป็นเอกสารที่มิได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.ค.ศ. เนื่องจากได้จัดส่งสำนวนการสอบสวนคืนไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ และในชั้นพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ก็มิได้มีมติให้สอบสวนเพิ่มเติมแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจาณาอุทธรณ์ร้องทุกข์ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ รายชื่อบุคคลผู้ให้ถ้อยคำรวมทั้งข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้อง สำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งว่า ข้อมูลดังกล่าวไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.ค.ศ. เนื่องจากได้จัดส่งสำนวนการสอบสวนคืนไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ แล้ว ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ไปยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานการประชุม ก.ค.ศ. ในการพิจารณาอุทธรณ์ร้องทุกข์และลงมติยกอุทธรณ์ ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยโดยให้สำเนามติ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๖เมื่อวันพุธที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ ระเบียบวาระที่ ๔.๒ เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ นาย ก. ออกจากราชการแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งว่าการเปิดเผยนั้นไม่ถูกต้อง เนื่องจากเป็นการจัดทำเอกสารขึ้นใหม่ ไม่ได้คัดถ่ายจากรายงานการประชุมฉบับจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงยังไม่เป็นไปตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ ดังนั้นจึงควรเปิดเผยรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๖ เมื่อวันพุธที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร

ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดรายชื่อบุคคลรวมทั้งข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารซึ่งอยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารซึ่งอยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากเพื่อประกอบการร้องเรียนข้าราชการตำรวจที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบจึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย หรือข้อสั่งการใด ๆ ที่เป็นข้อปฏิบัติในการแสดงถึงการมาปฏิบัติราชการของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก หรือบันทึกลงเวลามาและกลับในการปฏิบัติงาน

๒. ข้อมูลที่แสดงให้ทราบว่า ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ มีข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากทั้งหมดกี่ราย พร้อมรายชื่อ

๓. ข้อมูลที่แสดงให้ทราบว่าในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ มีข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก มาปฏิบัติหน้าที่จำนวนเท่าใด มีข้าราชการตำรวจรายใดขอและได้รับอนุญาตให้ออกนอกสถานที่หรือไม่

๔. ข้อมูลที่แสดงว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหรือสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากได้มีหนังสือสั่งการ แนวปฏิบัติ หรือเอกสารใด ๆ ที่แสดงถึงการกำชับควบคุมดูแล กวดขัน มิให้ข้าราชการตำรวจหรือผู้ใต้บังคับบัญชาของตน หรือบุคคลคนในครอบครัว ดำเนินการปล่อยเงินกู้โดยผิดกฎหมาย หรือดำเนินการทวงหนี้โดยผิดกฎหมาย

สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕.(กบ.น.๔)๐๓/๒๕๗๕ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากพิจารณาแล้วมีมติให้แจ้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการเพียงเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับพันตำรวจโท ข. สารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากคือ ตารางเวรออกตรวจ

และรับผิดชอบพื้นที่ของสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ และสมุดควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของสายตรวจ สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก ระหว่างวันที่ ๑-๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เท่านั้น ในส่วนของการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าพันตำรวจโท ข. มีพฤติการณ์ตามที่ถูกร้องเรียนหรือไม่ นั้น สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากได้มีคำสั่งสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากที่ ๓๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับพันตำรวจโท ข. สารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากคือ ตารางเวรออกตรวจและรับผิดชอบพื้นที่ของสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ และสมุดควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของสายตรวจ สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก ระหว่างวันที่ ๑-๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕.(กบ.น.๔)๓/๔๘๔๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะที่ยังไม่เปิดเผย และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ประสงค์จะใช้เป็นหลักฐานประกอบการร้องเรียนข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะที่ยังไม่เปิดเผย และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๓๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก เกี่ยวกับเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเงินค่าปรับ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก ขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อที่จะทราบเรื่องราวข้อเท็จจริง อำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงานของเจ้าพนักงานจราจรเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการตั้งด่านตรวจ จับ ปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ที่กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบกว่าเจ้าพนักงานจราจรได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร ดังนี้

๑. เงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่กระทำความผิดกฎหมายจราจร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีจำนวนเท่าใด จำนวนกี่คดี

๒. เงินค่าปรับตามข้อ ๑ หน่วยงานในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลกได้ส่งไปให้หน่วยงานใดบ้าง จำนวนเท่าใด

๓. เงินค่าปรับตามข้อ ๒ เจ้าพนักงานจราจรมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับหรือไม่ หากมีสิทธิเจ้าพนักงานจราจรยื่นขอรับเงินส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับจากหน่วยงานใดบ้าง จำนวนทั้งสิ้นเท่าใด

๔. การขอรับเงินรางวัลนำจับมีการขอรับในลักษณะบุคคลหรือในรูปแบบขององค์กรแล้วนำมาจัดสรรปันส่วนกันและหน่วยงานที่มีอำนาจจ่ายเงินรางวัลนำจับมีการหักภาษี ณ ที่จ่ายหรือไม่ อย่างไร

๕. เจ้าพนักงานจราจรอาศัยอำนาจตามกฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบายหรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้น โดยสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลกมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๑.๗๓(พล)/๑๗๘๗ ลงวันที่๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลกได้พิจารณาแล้วเป็นการขอทราบข้อมูลในรายละเอียดและขั้นตอนในการปฏิบัติ ตลอดจนจำนวนคดีย้อนหลัง ๓ ปี จึงไม่สามารถให้รายละเอียดได้ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำร้องขอดู หรือขอสำเนาต่อเจ้าของข้อมูลข่าวสารด้วยตนเอง เพราะข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบดังกล่าวมีหลายหน่วยงานเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลกขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลกปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลกมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๑.๗๓ (พล)/๕๑๑๑ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า หน่วยงานได้พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเงินค่าปรับตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ ดังนี้

๑. เงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่กระทำผิดกฎหมายจราจร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีจำนวน ๑๙,๒๒๖,๐๐๐ บาท มีจำนวน ๒๒,๓๗๙ คดี

๒. เงินค่าปรับ ตามข้อ ๑ ได้ส่งให้หน่วยงาน ดังนี้

๒.๑ เทศบาล จำนวน ๓,๔๑๐,๕๐๐ บาท

๒.๒ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน ๒๙๓,๑๙๐ บาท

๒.๓ หักไว้จ่ายเป็นเงินรางวัล ๑๔,๖๗๗,๔๖๒ บาท

๒.๔ ส่งเข้ากองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา จำนวน ๗๙๓,๖๑๒.๖๕ บาท

๒.๕ ส่งเป็นรายได้แผ่นดิน จำนวน ๕๑,๒๓๕.๓๕ บาท

๓. เงินค่าปรับตามข้อ ๑ เจ้าพนักงานจราจรมีสิทธิได้รับเงินรางวัลในกรณีเป็นเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนงานจราจร โดยยื่นขอรับเงินรางวัลจากตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก และมีสิทธิได้รับเงินรางวัลร้อยละหกสิบของรางวัลจากผลการจับกุมไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๔. การขอรับเงินรางวัลนำจับขอรับในลักษณะบุคคล และได้รับการยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อการเสียภาษีเงินได้ ตามมาตรา ๔๒(๑๑) แห่งประมวลรัษฎากร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน แม้อาจถือได้ว่าข้อมูลตามอุทธรณ์ในส่วนของจำนวนคดีและจำนวนเงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ที่กระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ จะเป็นข้อมูลจำนวนมากถึงสามปี แต่เห็นได้ว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลดังกล่าวในลักษณะจำนวนคดีและจำนวนเงินค่าปรับที่ได้รับและในการปฏิบัติงานของราชการในปัจจุบัน ส่วนราชการต่าง ๆ ต้องมีหรือเก็บหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินหรือรายได้ไว้เพื่อรับการตรวจสอบโดยหน่วยงานตรวจสอบภายในของส่วนราชการของตนและหน่วยงานตรวจสอบกลางคือ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ดังนั้น จึงอยู่ในวิสัยที่จะตรวจสอบรวบรวมได้ ส่วนข้อมูลตามอุทธรณ์รายการอื่น ๆ ก็เป็นข้อมูลที่มีอยู่แล้ว และเกี่ยวข้องกับมติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ กฎหมาย ที่ใช้ในการดำเนินการในเรื่องนี้ อีกทั้ง ไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลตามอุทธรณ์ไปในการแสวงหาประโยชน์ทางการค้าและเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๓๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง ป.ป.ช. ที่ ๗๔๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ เอกสารที่เกี่ยวข้อง และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องไต่สวน

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๑/๐๖๐๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าผู้อุทธรณ์ร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๑,๗๕๔,๓๓๗.๓๘ บาท และให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์ตกเป็นของแผ่นดิน และให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์สั่งลงโทษไล่ออก หรือปลดออก โดยให้ถือว่าการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๐ (๔) ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นดังกล่าวไปยังอัยการสูงสุด และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ทราบตามนัยมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์ว่า เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ ร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๑,๗๕๔,๓๓๗.๓๘ บาท และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นดังกล่าวไปยังอัยการสูงสุด และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ทราบตามนัยมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว แต่ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่า ผู้อุทธรณ์ย้ายมาดำรงตำแหน่งสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนและชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์กรณีเรียกคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม และร่ำรวยผิดปกติขณะดำรงตำแหน่งดังกล่าว ทั้งที่ผู้อุทธรณ์มีทรัพย์สินเพียง ๒๘ ล้านบาทเศษ เป็นทรัพย์สินที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๒ มีเพียงที่ดินแปลงเดียว ราคาประมาณสามแสนบาท จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลอย่างไร ทรัพย์สินใดบ้าง เนื่องจากขณะนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้อายัดทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์ คู่สมรส และบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วทั้งหมด รวมถึงบัญชีเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ บัญชีสหกรณ์ ก็ถูกอายัดทั้งสิ้น ทำให้เดือดร้อนในการดำรงชีพอย่างมาก ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อกล่าวหา และได้ตรวจสอบรายการบัญชีทรัพย์สินกว่าร้อยรายการ พร้อมทั้งได้ชี้แจงการได้มาของทรัพย์สินทั้งหมดแล้ว จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อฟ้องศาลปกครองและถอนการอายัดทรัพย์สินต่อไป ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นเรื่องดังกล่าวไปยังอัยการสูงสุด โดยพนักงานอัยการได้แจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ช. เตรียมสำเนาเอกสารเพื่อส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว และสำเนาเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้หน่วยงานต้นสังกัดเพื่อลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ก็เป็นเอกสารชุดเดียวกัน ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถร้องขอจากต้นสังกัดได้ การเปิดเผยสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงจะเป็นอุปสรรคต่อรูปคดีและการดำเนินคดีได้ ประกอบกับเป็นเอกสารที่กำหนดชั้นความลับชั้น “ลับ” ไว้ จึงไม่ควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย คำให้การพยาน การวิเคราะห์ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นเอกสารที่อยู่ในรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่า ร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ เอกสารที่เกี่ยวข้อง และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ากระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้

กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่า ร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ เอกสารที่เกี่ยวข้อง และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๓/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการค้าต่างประเทศเกี่ยวกับหนังสือมอบอำนาจ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมการค้าต่างประเทศ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ กรรมการบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือมอบอำนาจระหว่าง Hainan Grain and oil Industrial Trading Company กับบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด และระหว่างบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด กับนายลิตร พอใจ

กรมการค้าต่างประเทศมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๓๐๖/๒๔๘๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารหลักฐานการมอบอำนาจดังกล่าว เป็นเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้กรมการค้าต่างประเทศจัดส่งเพื่อประกอบการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง กรณีการซื้อขายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังแบบรัฐต่อรัฐในสมัยนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งยังอยู่ระหว่างการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้ง เอกสารดังกล่าวยังเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีโครงการรับจำนำข้าวและคดีทุจริตการระบายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ รวมถึงการไต่สวนเกี่ยวกับการระบายข้าวแบบรัฐต่อรัฐเพิ่มเติม คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งว่าเอกสารหลักฐานการมอบอำนาจดังกล่าว เป็นเอกสารสำคัญในการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคดี ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เนื่องจากยังอยู่ระหว่างการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการดำเนินการดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งของกรมการค้าต่างประเทศ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมการค้าต่างประเทศมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด รับจ้างส่งออกมันสำปะหลัง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ด่วนที่สุด ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๖๗๑ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น กรณีการทำสัญญาซื้อขายมันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังแบบรัฐต่อรัฐ ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องเพราะมีรายชื่อเป็นผู้รับมอบอำนาจจาก Hainan Grain and Oil Industrail Trading Company ให้เป็นผู้ชำระเงิน รับมอบสินค้า และดำเนินการอื่น และในภายหลังบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด โดยผู้อุทธรณ์ได้มอบอำนาจต่อให้นาย ข. ผู้อุทธรณ์ได้เดินทางเข้าชี้แจงต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน จำนวน ๒ ครั้ง และยืนยันว่าผู้อุทธรณ์ไม่เคยรู้จักกับ Hainan Grain and Oil Industrail Trading Company และนาย ข. มาก่อน จึงเป็นไปไม่ได้ที่ผู้อุทธรณ์จะไปกระทำการดังกล่าว โดยในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง คณะอนุกรรมการไต่สวนไม่เคยให้ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูหนังสือมอบอำนาจตามที่กล่าวอ้าง ผู้อุทธรณ์ทราบว่าหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวมีอยู่ในความครอบครองของกรมการค้าต่างประเทศ จึงได้ยื่นขอหนังสือมอบอำนาจระหว่าง Hainan Grain and oil Industrial Trading Company กับบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด และระหว่างบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด กับนาย ข. เพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ด่วนที่สุด ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๐๙๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่าคณะอนุกรรมการไต่สวนได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและพิจารณาแล้วเห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูล จึงให้ผู้อุทธรณ์เดินทางไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศชี้แจงสรุปความได้ว่า ในปี ๒๕๕๔ กรมการค้าต่างประเทศได้ทำสัญญาซื้อขายมันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังแบบรัฐต่อรัฐ กับ Hainan Grain and oil Industrial Trading Company โดยในสัญญาฉบับหนึ่ง Hainan Grain and oil Industrial Trading Company ได้มอบอำนาจให้บริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด และบริษัท

เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด ได้มอบอำนาจต่อให้กับนาย ข. ต่อมาในปี ๒๕๕๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งให้กรมการค้าต่างประเทศจัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายมันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังแบบรัฐต่อรัฐ รวมถึงหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อผู้อุทธรณ์มาขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือมอบอำนาจ กรมการค้าต่างประเทศจึงได้สอบถามไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งว่า เอกสารหลักฐานการมอบอำนาจดังกล่าว เป็นเอกสารสำคัญในการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคดี กรมการค้าต่างประเทศจึงพิจารณาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เพราะเกรงว่าจะเกิดอุปสรรคต่อกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือมอบอำนาจระหว่าง Hainan Grain and oil Industrial Trading Company กับบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด และระหว่างบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด กับนาย ข. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรมการค้าต่างประเทศ ซึ่งแม้กรมการค้าต่างประเทศได้ส่งสำเนาหนังสือมอบอำนาจให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อใช้ในการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีการซื้อขายมันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังแบบรัฐต่อรัฐ แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้วและไม่อาจเปลี่ยนแปลงไปเพราะเหตุแห่งการเปิดเผยได้ อีกทั้งการที่คณะอนุกรรมการไต่สวนได้รวบรวมพยานหลักฐานจนสามารถแจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ได้นั้น แสดงให้เห็นในเบื้องต้นว่าคณะอนุกรรมการไต่สวนได้ดำเนินการจนมีความมั่นใจแล้วว่าคดีมีพยานหลักฐานและมีน้ำหนักเพียงพอที่จะชี้มูลความผิดแก่ผู้อุทธรณ์ได้แล้ว การเปิดเผยหนังสือมอบอำนาจจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายของสำนักงาน ป.ป.ช. เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับหนังสือมอบอำนาจเป็นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสนำพยานหลักฐานของตนมาโต้แย้งและหักล้างพยานหลักฐานที่คณะอนุกรรมการไต่สวนได้รวบรวมมา ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าหนังสือมอบอำนาจระหว่าง Hainan Grain and oil Industrial Trading Company กับบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด และระหว่างบริษัท เอสบี พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด กับ นาย ข. เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมการค้าต่างประเทศเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ จังหวัดอำนาจเจริญ เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ จังหวัดอำนาจเจริญ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ จังหวัดอำนาจเจริญ มีความประสงค์เพื่อตรวจสอบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮในการใช้จ่ายงบประมาณของแผ่นดินว่าเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบของราชการหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการศึกษาดูงานปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ค่าเช่าที่พัก ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าอาหารกลางวันในการเดินทาง

๒. เอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงิน พร้อมด้วยเอกสารจัดซื้อจัดจ้างประกอบฎีกาโครงการจ้างเหมาบริการแรงงานของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ รายนางสาว ข. ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๘

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮมีบันทึกต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และบันทึกต่อท้ายลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ไม่อนุญาต เนื่องจากขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และขอไปเพื่อร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณของแผ่นดิน จึงมีหนังสือถึงนายกองค์การบริหาร

ส่วนตำบลหนองไฮ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ มีหนังสือ ที่ อจ ๗๕๔๐๑/๐๗๙๙ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุเหตุผลในแบบคำขอข้อมูลข่าวสาร ทำให้ไม่ทราบว่าขอไปเพื่อประการใด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นคำขอที่ไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตให้เปิดเผย การสั่งไม่อนุญาตดังกล่าวได้พิจารณาโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายโดยสุจริตไม่ได้จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการศึกษาดูงานปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ค่าเช่าที่พัก ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าอาหารกลางวันในการเดินทาง และเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงิน พร้อมด้วยเอกสารจัดซื้อจัดจ้าง ประกอบฎีกาโครงการจ้างเหมาบริการแรงงานของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ รายนางสาว ข. ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใสของหน่วยงาน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ที่อยู่ สำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน เลขประจำตัวประชาชน เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรและเลขที่บัญชีธนาคารซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้รับจ้างเหมาบริการการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ ที่อยู่ สำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน เลขประจำตัวประชาชน เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรและเลขที่บัญชีธนาคารของผู้รับจ้างเหมาบริการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๕/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เกี่ยวกับหนังสือกระทรวงการคลัง

ผู้อุทธรณ์ : **รองศาสตราจารย์ ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า รองศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์อดีตผู้บริหารมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ถูกตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีกระทำการทุจริตเกี่ยวกับการอนุมัติและเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒ บัญชี โดยไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ต่อมา กระทรวงการคลังได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ขอคัดถ่ายสำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/ล ๑๕๖๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๒๙ (๑)/๐๕๕ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากหนังสือกระทรวงการคลังฉบับดังกล่าวมีการวินิจฉัยให้เจ้าหน้าที่บางรายรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการในบางโครงการ และมีอีกหลายโครงการที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง และยังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีทราบ ดังนั้น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจึงไม่สามารถเปิดเผยหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวให้กับผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีกระทำการทุจริตอนุมัติและเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒ บัญชีโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ขอคัดถ่ายสำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/ล ๑๕๖๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๒๙ (๑)/๐๖๘ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาพร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้มีคำสั่ง ที่ ๒๔๖๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีการเปิดบัญชีเงินฝาก การสั่งจ่ายเงินและการอนุมัติเบิกจ่ายเงินรายได้มหาวิทยาลัยที่สำนักงานโครงการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น โดยคณะกรรมการอำนวยการโครงการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีมตินำส่งให้แก่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำนวน ๑๐๘ โครงการ ไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๓๔ ล้านบาทเศษ ต่อมา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้มีคำสั่งที่ ๒๔๖๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีการเปิดบัญชีเงินฝาก การสั่งจ่ายเงินและการอนุมัติเบิกจ่ายเงินรายได้ดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้รายงานผลการสอบสวนต่ออธิการบดีในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ สรุปว่า เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๖ ราย ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย มีการกระทำโดยจงใจไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ และระเบียบมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีว่าด้วยการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๔ ทำให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง จึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลังพิจารณาตรวจสอบตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อมากระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/ล ๑๕๖๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่มายังมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยวินิจฉัยให้เจ้าหน้าที่บางรายรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทาง

ราชการในบางโครงการ และมีอีกหลายโครงการที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง และยังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีทราบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าว ประกอบกับการพิจารณาเรื่องความรับผิดทางละเมิดนั้นยังไม่เสร็จสิ้น โดยอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลังในส่วนของโครงการที่เหลือ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอทั้งหมดจึงอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจึงไม่เปิดเผยหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวให้กับผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/ล ๑๕๖๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่องแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ หนังสือดังกล่าวมีเนื้อหาเป็นการแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่เพียงบางโครงการ โดยบางโครงการยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๓๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาคร เกี่ยวกับการแจ้งจดทะเบียนการค้าสุรา บุหรี่

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาคร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาคร ขอสำเนาเอกสารการแจ้งจดทะเบียนการค้าสุรา บุหรี่ในและนอกประเทศ ยาเส้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามชื่อผู้ขออนุญาต เลขที่ ทะเบียนบ้าน ดังนี้

๑. ห้องชุด เลขที่ ๗๔/๒ ผู้ได้รับอนุญาตและทำการขาย ชื่อ ข.

ขายสุรา เลขที่ ๗๐๖๐ – ๕๙ – ๑๖๕ – ๐๑๗๑๒

ขายยาสูบ ชนิดบุหรี่ซิกาแรตในประเทศ เลขที่ ๗๐๖๐ – ๕๙ – ๒๔๓ – ๐๒๑๔๘

ขายยาเส้น เลขที่ ๗๐๖๐ – ๕๙ – ๒๑๒ – ๐๑๐๗๘

๒. ห้องชุด เลขที่ ๗๔/๕ ผู้ได้รับอนุญาตและทำการขาย ชื่อ ค.

ขายสุรา เลขที่ ๗๐๖๐ – ๕๙ – ๑๖๕ – ๐๑๗๑๑

ขายยาสูบ ชนิดบุหรี่ซิกาแรตในประเทศ เลขที่ ๗๐๖๐ – ๕๙ – ๒๔๓ – ๐๒๑๔๗

ขายยาเส้น เลขที่ ๗๐๖๐ – ๕๙ – ๒๑๒ – ๐๑๗๐๗

เขตพื้นที่ตามทะเบียนบ้าน หมู่ ๓ ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาครมีหนังสือ ที่ กค ๐๖๑๐.๐๘๐๐/๓๔๘๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. เอกสารที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาครออกให้แก่ผู้มาขออนุญาตขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้น ได้แก่ ใบอนุญาตขายสุรา ใบอนุญาตขายยาสูบ หรือใบอนุญาตขายยาเส้น (ไม่ใช่เอกสารการแจ้งจดทะเบียนการค้าสุรา บุหรี่ ในและนอกประเทศ ยาเส้น) โดยการออกใบอนุญาตดังกล่าวเจ้าพนักงานสรรพสามิตจะพิจารณาว่าสถานที่ขออนุญาตมีความเหมาะสม และต้องห้ามตามกฎหมายหรือไม่ หากเห็นว่าเหมาะสมและไม่ต้องห้ามตามกฎหมายก็จะพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้มาขออนุญาต

๒. ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้น จะเป็นการออกให้ปีต่อปี และจะสิ้นอายุ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี ดังนั้น ใบอนุญาตที่ผู้อุทธรณ์ขอตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงเป็นใบอนุญาตที่สิ้นอายุไปแล้ว

๓. สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาครเคยให้สำเนาใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และยาเส้น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ แก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

ในการนี้ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาครพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้น ได้รับใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้น ไปแล้ว ผู้นั้นอาจจะขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้น ตามที่ได้รับใบอนุญาต หรืออาจจะไม่ทำการขายเลยก็ได้เนื่องจากไม่มีกฎหมายบังคับไว้ ในกรณีที่ผู้ขอได้รับใบอนุญาตไปแล้วแต่ไม่ได้ไปทำการขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้น ซึ่งนอกจากจะไม่มีความผิดเกี่ยวกับกฎหมายสรรพสามิตแล้ว ยังไม่มีความผิดตามกฎหมายอื่น หรือข้อตกลงอื่น ๆ อีกด้วย เนื่องจากไม่ได้ทำการขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้น แต่หากไปทำการขายโดยไม่ได้รับใบอนุญาตก็จะมีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับสรรพสามิตที่เกี่ยวกับใบอนุญาตดังกล่าว ส่วนจะมีความผิดตามกฎหมายอื่น หรือข้อตกลงอื่น ๆ หรือไม่อย่างไรนั้น เป็นเรื่องของพฤติการณ์ในการขาย หาใช่เป็นเรื่องการได้รับใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้นแต่อย่างใดไม่ ดังนั้น การได้รับใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้น จึงไม่อาจเป็นความผิดตามกฎหมาย หรือข้อตกลงอื่น ๆ แต่อย่างใด เช่น การขายสุราให้แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ หรือขายในสถานที่ห้ามขาย เป็นต้น ก็จะไม่ใช่มีความผิดเพราะมีใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้น หรือไม่เป็นธรรมแก่ส่วนรวมเนื่องจากมีใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ หรือยาเส้น ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่จะเป็นความผิดก็เนื่องจากพฤติการณ์ในการขาย จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาครจึงปฏิเสธไม่ให้สำเนาเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาครเคยให้สำเนาใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และยาเส้น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ยังมีผลบังคับใช้อยู่แก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว การขอครั้งจึงเป็นการขอบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาครขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาครปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาครมีหนังสือ ที่ กค ๐๖๑๐.๐๘๐๐/๔๐๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอสำเนาใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และยาเส้น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๘ ของบุคคลอื่นเพิ่มเติม ซึ่งเป็นใบอนุญาตที่สิ้นผลไปแล้ว ในการนี้จึงปฏิเสธการขอสำเนาใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และยาเส้นของบุคคลอื่นตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเพิ่มเติม เนื่องจากเห็นว่าเคยให้สำเนาใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และยาเส้น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นใบอนุญาตมีผลบังคับใช้อยู่แก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว และการมาขอครั้งนี้จึงเป็นการขอบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และยาเส้น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๘ ของนางสาว ค. และนางสาว ข. เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นผลการพิจารณาที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบอยู่แล้วและเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับการขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ กับพวก รวม ๔๙ คน ได้ร้องเรียน การปฏิบัติหน้าที่ของนาย ข. กำนันตำบลหนองพอก อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ว่าดำเนินโครงการสร้างรายได้และพัฒนาการเกษตรแก่ชุมชนเพื่อบรรเทาภัยแล้งไม่โปร่งใส นายอำเภอธวัชบุรีจึงตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งผลการสอบสวนเห็นว่ามีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง ต่อมาจังหวัดร้อยเอ็ดจึงตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยผลการสอบสวนเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง อำเภอธวัชบุรีจึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินตอบแทนนาย ข. ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน และอำเภอธวัชบุรีได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงอำเภอธวัชบุรี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหนังสืออำเภอธวัชบุรี ที่ รอ ๐๔๑๘/๑๘๕๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ พร้อมบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคล ตลอดจนพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำเนาโครงการแก้ไขปัญหาภัยแล้งตำบลละล้าน กลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์ บ้านดอนชัย หมู่.๓ ตำบลหนองพอก อำเภอธวัชบุรี ใบสำคัญรับเงินค่าแรง ใบเสร็จการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบในการทำตามโครงการฯ และบันทึกปากคำของพยานบุคคล

๒. เอกสารรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง ตามหนังสืออำเภอธวัชบุรี ที่ รอ ๐๓๑๘/๒๑๑๙ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ พร้อมบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคล ตลอดจนพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำเนาโครงการแก้ไขปัญหาภัยแล้งตำบลละล้าน กลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์ บ้านดอนชัย หมู่.๓ ตำบลหนองพอก อำเภอธวัชบุรี ใบสำคัญรับเงินค่าแรง ใบเสร็จ การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบในการทำตามโครงการฯ และบันทึกปากคำของพยานบุคคล

๓. สำเนาบันทึกปากคำของผู้อุทธรณ์ที่ให้ไว้กับคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามข้อ ๑

๔. สำเนาบันทึกปากคำของผู้อุทธรณ์ที่ให้ไว้กับคณะกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๒

อำเภอธวัชบุรีมีหนังสือ ที่ รอ ๐๔๑๘/๒๗๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. เอกสารรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหนังสืออำเภอธวัชบุรี ที่ รอ ๐๔๑๘/๑๘๕๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ได้แก่ บันทึก (ป.ค.๑๔) การให้ปากคำ

ของผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียสามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอำเภอได้จัดส่งสำเนาเอกสารพร้อมรับรองความถูกต้องส่งมาพร้อมนี้แล้ว ในส่วนของบันทึกถ้อยคำและบันทึกปากคำของพยานบุคคลพิจารณาเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย และในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล เป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๔) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และในส่วนของสำเนาโครงการแก้ไขปัญหาภัยแล้งตำบลละล้าน ใบเสร็จการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบในการทำตามโครงการฯ เอกสารดังกล่าวจัดทำขึ้นและอยู่ในความครอบครองและควบคุมดูแลของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลหนองพอก ซึ่งเป็นหน่วยรับผิดชอบ มิได้อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของอำเภอแต่อย่างใด อำเภอจึงไม่สามารถสำเนาและรับรองความถูกต้องของเอกสารได้ ทั้งนี้ ขอให้ผู้อุทธรณ์ติดต่อขอข้อมูลข่าวสารจากศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลหนองพอกโดยตรง

๒. เอกสารรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และสำเนาบันทึกปากคำของผู้อุทธรณ์ที่ให้ไว้กับคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง พิจารณาเห็นว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นผู้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่งจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๓๕๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จึงเป็นดุลยพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อำเภอจึงไม่มีอำนาจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือสำเนาเอกสารและรับรองความถูกต้องได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอำเภอธวัชบุรีขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่อำเภอธวัชบุรีเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอธวัชบุรี มีหนังสือ ที่ รอ ๐๔๑๘/๓๒๒๓ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจง ดังนี้

๑. เอกสารรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหนังสืออำเภอธวัชบุรี ที่ รอ ๐๔๑๘/๑๘๕๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ได้แก่ บันทึก (ป.ค.๑๔) การให้ปากคำของผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อำเภอได้จัดส่งสำเนาเอกสารพร้อมรับรองความถูกต้องส่งให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว ในส่วนของบันทึกถ้อยคำและบันทึกปากคำของพยานบุคคลพิจารณาเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือการเปิดเผยจะก่อ

ให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยอำเภอได้คำนึงถึงความสมัครสมานสามัคคี การสร้างความปรองดองสมานฉันท์ เพื่อมิให้เกิดความแตกแยกของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้ง ในการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำและบันทึกปากคำของพยาน ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๑๕ (๔) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และในส่วนของสำเนาโครงการแก้ไขปัญหาภัยแล้งตำบลละล้าน กลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ใบสำคัญรับเงินค่าแรง ใบเสร็จการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบในการทำตามโครงการฯ นั้น เอกสารดังกล่าวจัดทำขึ้นและอยู่ในความครอบครองและควบคุมดูแลของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลหนองพอก ซึ่งเป็นหน่วยรับผิดชอบมิได้อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของอำเภอแต่อย่างใด อำเภอจึงไม่สามารถสำเนาและรับรองความถูกต้องของเอกสารได้ ทั้งนี้ ได้ให้คำแนะนำผู้อุทธรณ์ ติดต่อขอข้อมูลข่าวสารจากศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลหนองพอกโดยตรงแล้ว

๒. เอกสารรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และสำเนาบันทึกปากคำของผู้อุทธรณ์ที่ให้ไว้กับคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง พิจารณาเห็นว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นผู้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่งจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๓๕๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ได้จัดส่งรายงานการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดเพื่อพิจารณาแล้ว กรณีจึงเป็นดุลยพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อำเภอจึงไม่มีอำนาจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือสำเนาเอกสารและรับรองความถูกต้องได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย เมื่อการสอบสวนกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และอำเภอธวัชบุรีได้แจ้งผลการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการเรื่องร้องเรียน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปีเกิด อายุ สัญชาติ ที่เกิด ที่อยู่และอาชีพของผู้ให้ถ้อยคำรายอื่น การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้ ส่วนที่อำเภอธวัชบุรีอ้างว่าได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดเพื่อพิจารณานั้น เห็นว่า เมื่อข้อมูลดังกล่าวไม่อยู่ในความครอบครองของอำเภอธวัชบุรีแล้ว หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ไปยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้อำเภอธวัชบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปีเกิด อายุ สัญชาติ ที่เกิด ที่อยู่และอาชีพของผู้ให้ถ้อยคำรายอื่นให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **การรถไฟแห่งประเทศไทย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งพนักงานบริหารงานทั่วไป ๖ แผนกบริหารงานทั่วไป สำนักงานแพทย์ โรงพยาบาลบุรฉัตรไชยากร การรถไฟแห่งประเทศไทย ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการสอบสวนเพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. ผลการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ บภบ.๖๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๒. หนังสือกองวินัยและสอบสวน ฝ่ายบริหารงานบุคคล เลขที่ กวส.๖๔๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

๓. หนังสือบันทึกสั่งการของรองผู้ว่าการกลุ่มยุทธศาสตร์และอำนวยการ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

๔. บันทึกการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวม ๒ ครั้ง ของผู้อุทธรณ์

๕. ภาพถ่ายนำชี้สถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่โรงพยาบาลบุรฉัตรไชยากรของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

การรถไฟแห่งประเทศไทยมีบันทึก ที่ รพ.๑๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงโดยให้เหตุผลว่าต้องเป็นเรื่องที่กระบวนการสอบข้อเท็จจริงและการลงโทษทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว ในกรณีนี้เป็นเพียงขั้นตอนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงซึ่งเป็นการสอบสวนเบื้องต้นเท่านั้น และอยู่ระหว่างกระบวนการของคณะกรรมการสอบสวนวินัย จึงไม่อาจส่งคำให้การส่วนที่เหลือให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณี สำนักงานแพทย์ได้ตรวจสอบพบการรับเงินและออกใบเสร็จค่าตรวจร่างกายลูกจ้างเฉพาะงานเพื่อบรรจุเป็นพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ฝ่ายบริหารงานบุคคลส่งมาตรวจที่โรงพยาบาลบุรฉัตรไชยากร ระหว่างวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ โดยมีผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่พนักงานการเงินในช่วงเวลาดังกล่าว ปรากฏว่ามีความผิดปกติและไม่เป็นไปตามระเบียบของการรถไฟแห่งประเทศไทย และต่อมาการรถไฟแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่การรถไฟแห่งประเทศไทยเปิดเผยให้บางรายการ

ในชั้นพิจารณา การรถไฟแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ รพ ๑/๑๔๗๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาพร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงตั้งแต่หน้าที่ ๑ – ๔๐ นั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีความเห็นว่ารายงานผลการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อมูลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งมีมูลและให้มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ บภบ.๖๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ยังไม่เสร็จสิ้นการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ เกี่ยวกับรายการจดทะเบียนรถขนส่ง

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการมรดกร่วมของ นาย ข. ได้มอบอำนาจให้ นาย ค. ทนายความ มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ เพื่อขอตรวจสอบและคัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการจดทะเบียนรถขนส่ง การแจ้งโอนย้ายเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์หรือการใช้รถ หรือการยื่นคำขออื่นใดเกี่ยวกับรถขนส่ง จำนวน ๓๓ คัน ได้แก่ รถหมายเลขทะเบียน ๗๒-๓๓๖๘ ชลบุรี, ๘๕-๓๐๓๐ ชลบุรี, ๗๒-๓๓๗๐ ชลบุรี, ๘๕-๔๔๘๕ ชลบุรี, ๘๕-๔๕๘๕ ชลบุรี, ๘๕-๒๘๕๘ ชลบุรี, ๗๒-๒๔๗๖ ชลบุรี, ๗๐-๙๖๘๔ ฉะเชิงเทรา, ๖๒-๓๗๓๗ กทม., ๖๑-๒๔๐๓ กทม., ๘๕-๓๐๔๖ ชลบุรี, ๗๑-๒๙๒๕ ชลบุรี, ๘๖-๕๓๕๓ นครราชสีมา, ๘๕-๔๔๘๔ ชลบุรี, ๘๕-๒๑๔๖ ชลบุรี, ๘๔-๕๑๐๐ ชลบุรี, ๘๕-๒๖๘๕ ชลบุรี, ๘๕-๒๗๖๗ ชลบุรี, ๘๕-๑๙๔๐ ชลบุรี, ๘๕-๑๙๔๑ ชลบุรี, ๘๕-๓๐๔๕ ชลบุรี, ๗๐-๔๘๙๖ ชลบุรี, ๗๓-๑๓๘๐ ชลบุรี, ๗๑-๑๑๘๗ ชลบุรี, ๗๑-๒๙๒๖ ชลบุรี, ๗๐-๙๕๖๔ ชลบุรี, ๗๐-๑๗๑๑ ชลบุรี, ๗๕-๑๙๕๘ ชลบุรี, ๘๒-๒๕๗๔ ชลบุรี, ๗๑-๑๐๐๓ ชลบุรี และรถที่ระบุหมายเลขตัวรถ FM๑JKPA-๑๑๕๙๘, P๕๐-๙๓๘๔, ๔๘๙๒PN-๓๔

สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่มีหนังสือที่ ชบ ๐๐๑๒.๒/๕๖๖ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงนาย ค. แจ้งว่า

๑. ทะเบียนรถที่ขอตรวจสอบและคัดเอกสารมีเพียงรถหมายเลขทะเบียน ๘๔-๕๑๐๐ ชลบุรี และ ๘๒-๒๕๗๔ ชลบุรี รวม ๒ คัน เท่านั้นที่มีชื่อนาย ข. เจ้ามรดกเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์

๒. รถหมายเลขทะเบียน ๗๓-๑๓๘๐ ชลบุรี, ๗๐-๑๗๑๑ ชลบุรี, ๗๕-๑๙๕๘ ชลบุรี รถที่ระบุหมายเลขตัวรถ FM๑JKPA-๑๑๕๙๘ รวม ๔ คัน ไม่พบข้อมูลในฐานข้อมูล ของกรมการขนส่งทางบก

๓. รถหมายเลขทะเบียน ๘๖-๕๓๕๓ นครราชสีมา, ๗๐-๔๘๙๖ ชลบุรี, ๗๑-๑๑๘๗ ชลบุรี, ๗๐-๙๕๖๔ ชลบุรี, ๗๑-๑๐๐๓ ชลบุรี, ๗๒-๓๓๖๘ ชลบุรี, ๗๒-๓๓๗๐ ชลบุรี, ๗๒-๒๔๗๖ ชลบุรี, ๗๐-๙๖๘๔ ฉะเชิงเทรา, ๖๒-๓๗๓๗ กทม., ๖๑-๒๔๐๓ กทม. และรถที่ระบุหมายเลขตัวรถ P๕๐-๙๓๘๔, ๔๘๙๒PN-๓๔ รวม ๑๓ คัน ไม่ได้ขอประกอบการขนส่งในเขตรับผิดชอบของสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ จึงไม่มีข้อมูลทางทะเบียนเก็บรักษาไว้ และตามระเบียบกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยวิธีปฏิบัติในการเปิดเผย ตรวจดู และขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๒ (๔) สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่ไม่อยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบ

๔. รถคันอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวในข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ รวม ๑๔ คัน ไม่ปรากฏว่ามีชื่อนาย ข. เจ้ามรดก เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์

เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นคำขอไม่ปรากฏว่ามีเอกสารใดที่แสดงว่ารถที่ขอตรวจสอบทั้งหมดเป็นทรัพย์สินของนาย ข. เจ้ามรดก หากให้ตรวจสอบข้อมูลทะเบียนรถคันอื่น ๆ ที่ไม่มีชื่อนาย ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ อาจเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นซึ่งจะส่งผลกระทบและเป็นการก้าวล่วงละเมิดต่อสิทธิของผู้ถูกเปิดเผยข้อมูลได้ ซึ่งหากได้ดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์มรดกรายนี้ไว้ย่อมสามารถร้องขอให้พนักงานสอบสวนหรือศาลหมายเรียกพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีที่อยู่ในความครอบครองของผู้อื่นไปประกอบการพิจารณาดำเนินคดีได้โดยตรง ดังนั้น จึงอนุญาตให้ตรวจสอบและคัดสำเนาเฉพาะหนังสือแสดงการจดทะเบียนของรถจำนวน ๒ คัน ซึ่งมีชื่อ ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เท่านั้น รถคันอื่น ๆ ไม่อนุญาต

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการมรดกร่วมของ นาย ข. มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการจดทะเบียนรถขนส่ง เพื่อตรวจสอบว่ามีการโอนรถขนส่งที่เป็นทรัพย์มรดกไปโดยมิชอบหรือไม่ แต่สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ มีหนังสือ ที่ ชบ ๐๐๑๒.๒/๗๔๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า รถจำนวน ๑๔ คัน ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีชื่อนาย ข. เจ้ามรดก เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และไม่มีหลักฐานใดแสดงว่านาย ข. มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในทางใด ๆ กับรถนั้น มีจำนวน ๙ คัน ที่มีชื่อนาง ง.

เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และจำนวน ๓ คันที่เคยมีชื่อนาง ง. มี เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่ได้แจ้งย้ายไปที่จังหวัดอื่นและมีการเปลี่ยนแปลงชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์แล้ว ส่วนรถอีก ๒ คัน มีชื่อบุคคลอื่นเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และมีชื่อนางสาว จ. เป็นผู้ประกอบการ ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นคำขอไม่ปรากฏว่ามีเอกสารใดที่แสดงว่ารถที่ขอตรวจสอบทั้งหมดเป็นทรัพย์สินของนาย ข. เจ้ามรดก หากให้ตรวจสอบข้อมูลทะเบียนรถคันอื่น ๆ ที่ไม่มีชื่อนาย ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ อาจเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นซึ่งจะส่งผลกระทบและเป็นการก้าวล่วงละเมิดต่อสิทธิของผู้ถูกเปิดเผยข้อมูลได้ ซึ่งหาก ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์มรดกรายนี้ไว้ย่อมสามารถร้องขอให้พนักงานสอบสวนหรือศาลหมายเรียกพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีที่อยู่ในความครอบครองของผู้อื่นไปประกอบการพิจารณาดำเนินคดีได้โดยตรง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้อยู่กินเป็นสามีภรรยากับนาย ข. โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส มีบุตร ๑ คน คือ เด็กชาย ฉ. เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ นาย ข. ถึงแก่ความตาย ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กชาย ฉ. ซึ่งเป็นทายาทของผู้ตาย และนาง ง. มารดาของผู้ตาย ได้ยื่นคำร้องขอจัดการมรดก ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาให้ ผู้อุทธรณ์และ นาง ง.เป็นผู้จัดการมรดกร่วมกัน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถรวบรวมทรัพย์มรดกเพื่อจัดการแบ่งให้แก่ทายาทได้ เนื่องจากไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้จัดการมรดกร่วมซึ่งเป็นผู้ครอบครองทรัพย์สินและเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งหมด ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบพบว่ารถบรรทุกหัวลากและรถพ่วง ซึ่งจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ จำนวนหลายคันที่นาย ข. ได้เช่าซื้อไว้ก่อนเสียชีวิต ถูกเปลี่ยนชื่อผู้เช่าซื้อโดยมิชอบและนำไปจดทะเบียนเป็นชื่อนาง ง. หรือบุคคลอื่น และโอนกรรมสิทธิ์ไปยังบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมจากทายาทหรือผู้จัดการมรดกร่วม จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบและนำไปประกอบการดำเนินคดีติดตามทรัพย์มรดกกลับคืนสู่กองมรดกเพื่อแบ่งปันแก่ทายาทอย่างเป็นธรรมต่อไป

ผู้แทนสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ สรุปได้ความว่า สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ ได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารแล้วปรากฏว่า มีรถจำนวน ๒ คัน เท่านั้นที่มีชื่อนาย ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ รถจำนวน ๔ คัน ไม่พบข้อมูลในฐานข้อมูลของกรมการขนส่งทางบก รถจำนวน ๑๓ คัน ไม่ได้ขอประกอบการขนส่งในเขตรับผิดชอบของสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ ซึ่งสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ สามารถเข้าตรวจดูข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ แต่ไม่สามารถสำเนาเอกสารออกจากระบบคอมพิวเตอร์ได้ จึงไม่มีข้อมูลทางทะเบียนเก็บรักษาไว้ และรถจำนวน ๑๔ คัน ไม่ปรากฏว่ามีชื่อนาย ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และไม่มีหลักฐานใดแสดงว่านาย ข. มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในทางใด ๆ กับรถดังกล่าว จึงพิจารณาไม่เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

เนื่องจากรายการจดทะเบียนรถเป็นเอกสาร ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลการจดทะเบียนรถ ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการขนส่งโดยอาจเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง ชื่อและที่อยู่ของผู้โอนและผู้รับโอนในกรณีมีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง ข้อมูลดังกล่าวจึงมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถอนุญาตให้บุคคลทั่วไปตรวจดูรายการจดทะเบียนที่มีชื่อผู้อื่นเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองได้โดยปราศจากความยินยอมของผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองรถคันดังกล่าว นอกจากนี้ สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ ได้รับแจ้งจากสถานีตำรวจภูธรหนองขามว่าผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับนาง ง. ในความผิดฐานยักยอกทรัพย์มรดกหรือรับของโจร รถหมายเลขทะเบียน ๘๕-๑๙๔๐ ชลบุรี และ ๘๕-๑๙๔๑ ชลบุรี โดยขอตรวจสอบรายการจดทะเบียนรถและคัดสำเนารายการจดทะเบียนรถทั้ง ๒ คันดังกล่าว ซึ่งสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ ได้ดำเนินการให้แล้ว ทั้งนี้ ในกรณีดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ไปยังอธิบดีกรมการขนส่งทางบกด้วย ซึ่งกรมการขนส่งทางบกได้มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ พิจารณาเปิดเผยข้อมูลรายการจดทะเบียนรถยนต์ที่มีชื่อนาย ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูได้ สำหรับรายการจดทะเบียนรถที่ไม่มีชื่อผู้ตายถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองเพื่อประโยชน์ในการสืบทรัพย์มรดกให้สามารถตรวจดูได้ถ้าปรากฏว่ารถคันที่ขอตรวจดูมีการดำเนินการทางทะเบียนภายหลังที่เจ้ามรดกตาย และมีข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์มรดก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. รายการจดทะเบียนรถขนส่ง การแจ้งโอนย้ายเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์หรือ การใช้รถหรือการยื่นคำขออื่นใดเกี่ยวกับรถขนส่ง ของรถหมายเลขทะเบียน ๘๔-๕๑๐๐ ชลบุรี และ ๘๒-๒๕๗๔ ชลบุรี รวม ๒ คัน ที่มีชื่อนาย ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ซึ่งสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ แจ้งว่าสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย

๒. รายการจดทะเบียนรถขนส่ง การแจ้งโอนย้ายเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์หรือการใช้รถหรือการยื่นคำขออื่นใดเกี่ยวกับรถขนส่ง ของรถหมายเลขทะเบียน ๗๓-๑๓๘๐ ชลบุรี, ๗๐-๑๗๑๑ ชลบุรี, ๗๕-๑๙๕๘ ชลบุรี รถที่ระบุหมายเลขตัวรถ FM๑JKPA-๑๑๕๙๘ รวม ๔ คัน ซึ่งไม่พบข้อมูลในฐานข้อมูลของกรมการขนส่งทางบก เป็นกรณีที่สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ ไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ไม่ใช่การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ ไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

๓. รายการจดทะเบียนรถขนส่ง การแจ้งโอนย้ายเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์หรือการใช้รถหรือการยื่นคำขออื่นใดเกี่ยวกับรถขนส่ง ของรถหมายเลขทะเบียน ๘๖-๕๓๕๓ นครราชสีมา, ๗๐-๔๘๙๖ ชลบุรี, ๗๑-๑๑๘๗ ชลบุรี, ๗๐-๙๕๖๔ ชลบุรี, ๗๑-๑๐๐๓ ชลบุรี, ๗๒-๓๓๖๘ ชลบุรี, ๗๒-๓๓๗๐ ชลบุรี, ๗๒-๒๔๗๖ ชลบุรี, ๗๐-๙๖๘๔ ฉะเชิงเทรา, ๖๒-๓๗๓๗ กทม., ๖๑-๒๔๐๓ กทม. และรถที่ระบุหมายเลขตัวรถ P๕๐-๙๓๘๔, ๔๘๙๒PN-๓๔ รวม ๑๓ คัน ซึ่งไม่ได้ขอประกอบการขนส่งในเขตรับผิดชอบของสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ จึงไม่สามารถทำสำเนาออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์ได้นั้น สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ ต้องให้คำแนะนำผู้อุทธรณ์เพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. รายการจดทะเบียนรถขนส่ง การแจ้งโอนย้ายเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์หรือ การใช้รถหรือการยื่นคำขออื่นใดเกี่ยวกับรถขนส่ง ของรถหมายเลขทะเบียน ๘๕-๔๔๘๔ ชลบุรี, ๘๕-๒๑๔๖ ชลบุรี, ๘๕-๒๖๘๕ ชลบุรี, ๘๕-๒๗๖๗ ชลบุรี, ๘๕-๓๐๓๐ ชลบุรี, ๘๕-๔๔๘๕ ชลบุรี, ๘๕-๔๕๘๕ ชลบุรี, ๘๕-๒๘๕๘ ชลบุรี, ๘๕-๓๐๔๖ ชลบุรี, ๘๕-๑๙๔๐ ชลบุรี, ๘๕-๑๙๔๑ ชลบุรี, ๘๕-๓๐๔๕ ชลบุรี, ๗๑-๒๙๒๕ ชลบุรี, ๗๑-๒๙๒๖ ชลบุรี รวม ๑๔ คัน แม้จะไม่มีชื่อ นาย ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่รายการจดทะเบียนรถนั้นมีหรือเคยมีชื่อผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์มรดกหรือเกี่ยวข้องกับเจ้ามรดกเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครองหรือเป็นผู้ประกอบกิจการ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้จัดการมรดกร่วมจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องที่จะได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการจัดการทรัพย์มรดก การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ ของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี สาขาอำเภอหนองใหญ่ เปิดเผยรายการจดทะเบียนรถขนส่ง การแจ้งโอนย้ายเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์หรือ การใช้รถ หรือการยื่นคำขออื่นใดเกี่ยวกับรถขนส่งของรถจำนวน ๑๔ คัน ที่ไม่มีชื่อนาย ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยปกปิดเลขประจำตัวประชาชน และที่อยู่ ของผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งอาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ รวมจำนวน ๑๑ รายการ ดังนี้

๑. เกณฑ์การประเมินผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัย (รายงานวิจัย)

๒. แบบประเมินผลงานทางวิชาการ ส่วนที่ ๔ ตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ ที่มีการลงชื่อประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงและรายละเอียดในการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ตามจริง

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการ เฉพาะกรณีของผู้อุทธรณ์ทุกครั้ง

๔. รายชื่อประธานคณะกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการทั้งสองคณะ

๕. เอกสารที่อธิการบดีอ้างว่าเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้ทำหนังสือหารือไปยังประธานคณะกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการ

๖. คำสั่งแต่งตั้งบุคคลให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการทั้งคณะ

๗. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

๘. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณที่มีหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

๙. ประวัติสาขาวิชาชีพที่เชี่ยวชาญของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจรรยาบรรณทางวิชาการ ผู้ตรวจผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เป็นรายบุคคล

๑๐. ผลการให้คะแนนและความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เป็นรายบุคคลของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

๑๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๖/๑๔๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๖/๑๖๑ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ทั้งหมด รายการที่ ๓ เฉพาะมติที่ประชุมซึ่งพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ ทั้งหมด และรายการที่ ๑๑ เฉพาะมติที่ประชุมซึ่งพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ พร้อมรายละเอียดผลการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ โดยให้เหตุผลว่า ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๓๙ ง วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐) ข้อ ๖.๑.๓ ได้กำหนดให้การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้อยู่ในชั้นความลับทุกขั้นตอน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ไม่ได้กล่าวถึง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ได้ยื่นคำขอรับการพิจารณาผลงานทางวิชาการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต่อมามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงโดยคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ ผลการประเมินคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ เห็นว่าผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านตามหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ไม่น่าเชื่อว่าจะดำเนินการโดยความโปร่งใสเป็นธรรม เนื่องจากเป็นผลการประเมินที่ไม่

เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินผลงานวิจัยตามหลักวิชาการที่เป็นมาตรฐานสากล และไม่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินตามประกาศ ก.พ.อ. และข้อมูลหลายประการในรายงานสรุปผลการประเมินที่มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบนั้นมีรายละเอียดที่เป็นเท็จไม่ตรงกับข้อมูลในรายงานการวิจัยของผู้อุทธรณ์ เมื่อการพิจารณาผลงานทางวิชาการเสร็จสิ้นแล้ว และแม้ผู้อุทธรณ์จะได้ใช้สิทธิขอให้ทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการ ตามประกาศ กพอ. ก็เป็นเรื่องของกระบวนการพิจารณาครั้งใหม่ แต่ผลการประเมินเดิมยังคงกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในอันจะขอทราบข้อมูลที่เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการของตนเพื่อนำไปปกป้องสิทธิต่อไปได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๖/๒๘๓๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๑๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ เนื่องจากการดำเนินการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งในข้อ ๖.๑.๓ ได้กำหนดให้การดำเนินการอยู่ในชั้นความลับทุกขั้นตอน กอปรกับ ก.พ.อ ยังไม่มีการออกประกาศเกี่ยวกับกรณีที่ให้เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ และขั้นตอนการดำเนินการเมื่อการพิจารณาผลงานทางวิชาการเสร็จสิ้นกระบวนการลงแล้ว ส่วนการดำเนินการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ และคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประเมินผลงานทางวิชาการตามหลักวิชาการ ได้เสนอเหตุผลประกอบการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ไว้อย่างชัดเจน

ต่อมามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๕๖/๓๙๓๙ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า การดำเนินการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ยังไม่สิ้นสุดกระบวนการ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวได้ทำหนังสือขอให้ทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นการเสนอขอทบทวนผลการพิจารณา ครั้งที่ ๑ ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๓ การทบทวนผลการพิจารณา

ผลงานทางวิชาการ โดยผู้ขอกำหนดตำแหน่งสามารถเสนอขอทบทวนผลการพิจารณาได้ไม่เกินสองครั้ง ซึ่งผลการขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการ ครั้งที่ ๑ อยู่ในขั้นตอนการนำเสนอสภามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๑๑ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ทั้งหมด รายการที่ ๓ เฉพาะมติที่ประชุมซึ่งพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ ทั้งหมด และรายการที่ ๑๑ เฉพาะมติที่ประชุมซึ่งพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ พร้อมรายละเอียดผลการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ ในส่วนที่มีการปกปิดและเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๑ ในส่วนที่มีการปกปิดและเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จากข้อเท็จจริงนั้นปรากฏว่ากระบวนการในการพิจารณาผลงานทางวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ โดยในขณะนี้อยู่ระหว่างการขอให้มีการทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการในรอบแรก การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ทราบในขณะนี้จะเป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ อันจะมีผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ในชั้นนี้จึงเห็นว่ายังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ เกี่ยวกับเอกสารการคัดเลือกเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่ง

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ และวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ขอข้อมูลข่าวสาร รวมจำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการ (เป็นรายบุคคล) ที่ให้คะแนนในวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘

๒. เอกสารการส่งรายชื่อบุคลากรพยาบาลที่ทางโรงพยาบาล ได้ทำการเรียงลำดับคะแนนและรายชื่อส่งถึงกรมสุขภาพจิต

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (ชุดที่ ๑) ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ

๔. ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก

๕. เหตุผลในการพิจารณาให้นางสาว ข. เป็นผู้ซึ่งได้รับการคัดเลือกในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (ด้านการพยาบาล) เลขที่ตำแหน่ง ๓๐๔๙

๖. เหตุผลที่ยังไม่มีการชี้ตัวบุคคลในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (ด้านการพยาบาล) เลขที่ตำแหน่ง ๒๙๙๓ ซึ่งทางคณะกรรมการฯ ของกรมสุขภาพจิต มีมติให้ชะลอการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นไว้ก่อน โดยให้ทางโรงพยาบาลจิตเวชสงขลานครินทร์ทบทวนกระบวนการพิจารณากลั่นกรองเสนอรายชื่อผู้ที่สมควรได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นอีกครั้ง และให้นำผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกจากต่างหน่วยงานเข้าไปพิจารณาร่วมด้วย ทั้งนี้ไม่ต้องประกาศรับสมัครคัดเลือกใหม่

โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๘๑๔/๘๒๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า อยู่ในความรับผิดชอบของกรมสุขภาพจิต

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์มีตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (ด้านการพยาบาล) ว่าง ๒ ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๓ และตำแหน่งเลขที่ ๓๐๔๙ โดยผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกทั้งสองตำแหน่ง ต่อมาโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ได้จัดส่งผลการพิจารณาคะแนนการประเมินคุณลักษณะและเสนอรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๓ ลำดับ ซึ่งผู้อุทธรณ์มีรายชื่ออยู่ลำดับที่ ๑ ไปยังกรมสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิตโดยคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (ชุดที่ ๑) ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ คัดเลือกนางสาว ข. ให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๓๐๔๙ ส่วนตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๓ ที่ประชุมมีมติให้ชะลอการพิจารณาคัดเลือกไว้ก่อน ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นไปยังโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ซึ่งโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ได้เปิดเผยข้อมูลบางส่วนให้ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าคณะกรรมการฯ คณะที่ ๒ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ) ตามประกาศการรับสมัครของกรมสุขภาพจิต ต่อมากรมสุขภาพจิตได้ประกาศผล (จำนวน ๒ ฉบับ) เรื่องรายชื่อข้าราชการผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกจากทางโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ในลำดับสำคัญที่ ๑ (ทั้ง ๒ รอบ) แต่กลับไม่ได้รับการคัดเลือกจากกรมสุขภาพจิต ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำหนังสือขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกจากโรงพยาบาลจิตเวช

สงขลาราชนครินทร์ แต่พบว่าเอกสารทั้งหมดที่โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ให้นั้น ไม่ตรง/ไม่ครบถ้วนตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ทำการขอไว้ เพราะเอกสารบางส่วนเป็นเอกสารที่ทำขึ้นใหม่ มีเนื้อหาไม่ครบถ้วน หรือบางเอกสารได้มีการลบ เพื่อปกปิดข้อมูลในส่วนสำคัญ ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับเป็นเอกสารที่ทางโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ได้ทำขึ้นใหม่ และมีเนื้อหาไม่ครบถ้วน มีการลบเพื่อปกปิดการให้คะแนนของคณะกรรมการในการให้คะแนนผู้สมัครรายอื่น โดยผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากนาง ค. (หัวหน้างานทรัพยากรบุคคล) ด้วยวาจาว่า เอกสารการให้คะแนนของคณะกรรมการเป็นรายบุคคล สูญหายทั้งหมด

รายการที่ ๒ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์มีการลบเพื่อปกปิดรายชื่อผู้ที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญในลำดับที่ ๒ และที่ ๓ (โดยปรากฏรายชื่อผู้อุทธรณ์เพียงคนเดียว)

รายการที่ ๓ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์มีการปกปิดข้อมูลที่สำคัญทั้งหมด

รายการที่ ๔ เอกสารที่ได้เป็นเพียงลายมือของแพทย์หญิง ง. ประธานคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองเพื่อเสนอรายชื่อผู้ที่เห็นว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมให้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งเป็นเอกสารที่เขียนขึ้นมาใหม่ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ขอให้ผู้อุทธรณ์กลับไปทบทวนดู ถ้าผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัย/ไม่ชัดเจน ควรให้คณะกรรมการบริหารเชิญผู้อุทธรณ์มารับฟังจากทีมบริหารโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ การชี้แจงดังกล่าวไม่ใช่ประเด็นในการขอเอกสาร ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารเพียงบางส่วนไม่ครบถ้วนตามที่ขอ

ผู้แทนโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ชี้แจงสรุปความได้ว่า โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์มีตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ว่างอยู่ ๒ ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๓ และตำแหน่งเลขที่ ๓๐๔๙ และได้รายงานไปยังกรมสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิตจึงประกาศรับสมัครคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น โดยให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครที่หน่วยงานต้นสังกัด และให้หน่วยงานต้นสังกัดเสนอรายชื่อผู้สมัครเรียงลำดับ จำนวน ๓ ชื่อ ต่อ ๑ ตำแหน่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งทั้งสองตำแหน่งมีผู้สนใจเข้าสมัคร รวมจำนวน ๖ คน โดยผู้อุทธรณ์ได้สมัครทั้งสองตำแหน่ง ต่อมาโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองเพื่อเสนอรายชื่อผู้ที่เห็นว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมให้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งทั้ง ๒ ตำแหน่ง ใช้บัญชีการให้คะแนนเป็นบัญชีเดียวกัน โดยผู้อุทธรณ์มีคะแนนอยู่ในลำดับที่ ๑ ทั้ง ๒ ตำแหน่ง โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์จึงเสนอรายชื่อผู้ที่เห็นว่ามีคุณสมบัติเหมาะสม ๓ ชื่อต่อ ๑ ตำแหน่ง ให้กรมสุขภาพจิตพิจารณา ซึ่งอำนาจในการคัดเลือกและแต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ เป็นอำนาจของอธิบดีกรมสุขภาพจิต แต่ก่อนที่อธิบดีกรมสุขภาพจิตจะพิจารณา กรมสุขภาพจิตโดยคณะกรรมการคัดเลือก

ข้าราชการพลเรือนเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (ชุดที่ ๑) จะทำหน้าที่ในการพิจารณากลั่นกรองเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการคัดเลือก และจะเสนออธิบดีกรมสุขภาพจิตเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยความเห็นของอธิบดีกรมสุขภาพจิตถือเป็นที่สุด ซึ่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์จะเป็นกรรมการคัดเลือกฯ โดยตำแหน่งและจะเข้าร่วมพิจารณาเฉพาะในวาระที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมมีมติให้ชะลอการพิจารณาคัดเลือกในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๓ และตำแหน่งเลขที่ ๓๐๔๙ ไว้ก่อน เนื่องจากเอกสารการสมัครเข้ารับการคัดเลือก และข้อมูลการเสนอรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกไม่สมบูรณ์ โดยให้กองการเจ้าหน้าที่ กรมสุขภาพจิต แจ้งโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์พิจารณาทบทวนคะแนนการประเมินคุณลักษณะของบุคคล และทบทวนการเสนอรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก โดยไม่ต้องประกาศรับสมัครใหม่ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๘๑๔/๑๙๖๓ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ จัดส่งผลการพิจารณาทบทวนคะแนนการประเมินคุณลักษณะและทบทวนการเสนอรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๓ ลำดับไปยังกรมสุขภาพจิต ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมมีมติให้ชะลอการพิจารณาคัดเลือกในตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๓ ไว้ก่อน โดยมอบหมายให้กองการเจ้าหน้าที่ กรมสุขภาพจิต แจ้งโรงพยาบาลจิตเวชสงขลานครินทร์ทบทวนการพิจารณากลั่นกรองเสนอรายชื่อผู้ที่สมควรได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นอีกครั้ง และให้นำผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกจากต่างหน่วยงานเข้าไปพิจารณาร่วมด้วย โดยไม่ต้องประกาศรับสมัครคัดเลือกใหม่ ซึ่งโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์อยู่ระหว่างเสนอรายชื่อให้กรมสุขภาพจิตพิจารณาอีกครั้ง ส่วนตำแหน่งเลขที่ ๓๐๔๙ คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้มีมติคัดเลือกนางสาว ข. ให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ และในขณะนี้อยู่ระหว่างจัดทำผลงานของนางสาว ข.

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีจำนวน ๖ รายการ โดยรายการที่ ๑ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ได้เปิดเผยเฉพาะผลคะแนนของกรรมการรายบุคคลที่ให้คะแนนผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนผลคะแนน รายชื่อ และลำดับที่ของผู้สมัครรายอื่น โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์เห็นว่า การเปิดเผยอาจกระทบผู้มีส่วนได้เสียรายอื่นได้ จึงได้พิจารณาปกปิดข้อความดังกล่าว ส่วนรายชื่อของกรรมการผู้ให้คะแนนในเอกสารการให้คะแนนจะไม่มีรายชื่อของกรรมการแต่ละคนอยู่แล้ว และข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ไปนั้นมิใช่ข้อมูลที่โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์จัดทำขึ้นใหม่

รายการที่ ๒ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ได้เปิดเผยเฉพาะชื่อของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ส่วนบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่ออีก ๒ คน เนื่องจากมีแนวทางปฏิบัติในการไม่เปิดเผยชื่อของบุคคลอื่นอยู่แล้ว เพราะเกรงว่าอาจจะส่งผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าวได้

รายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีอยู่ในความครอบครองของโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์แต่อยู่ในความครอบครองของกรมสุขภาพจิต แต่เมื่อโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ได้รับคำขอจากผู้อุทธรณ์ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์จึงมีหนังสือแจ้งไปยังกรมสุขภาพจิต และกรมสุขภาพจิตได้จัดส่งรายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (ชุดที่ ๑) ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ มาให้ โดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์จึงจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปให้ผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๔ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์มิได้มีการออกระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก เพราะโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์มีหน้าที่แต่เพียงเสนอชื่อ แต่ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่กรมสุขภาพจิตใช้จะเป็นไปตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘

รายการที่ ๕ เนื่องจากอำนาจในการคัดเลือกเป็นของกรมสุขภาพจิต ดังนั้น โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

รายการที่ ๖ เหตุผลที่ยังไม่มีการชี้ตัวบุคคลในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (ด้านการพยาบาล) เลขที่ตำแหน่ง ๒๙๙๓ มีปรากฏอยู่ในประกาศกรมสุขภาพจิต เรื่อง รายชื่อข้าราชการผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๖ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ ข้อมูลที่โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่ ผลคะแนน รายชื่อ และลำดับที่ของผู้สมัครรายอื่น และรายการที่ ๒ รายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อในลำดับอื่น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการคัดเลือกเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๓ และตำแหน่งเลขที่ ๓๐๔๙ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ได้ใช้บัญชีการให้คะแนนเป็นบัญชีเดียวกัน โดยตำแหน่งเลขที่ ๓๐๔๙ กรมสุขภาพจิตได้พิจารณาคัดเลือกนางสาว ข. แล้ว ส่วนตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๓ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ดังนั้น ข้อมูลในส่วนคะแนนของนางสาว ข. ซึ่งเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเลขที่ ๓๐๔๙ และมีชื่ออยู่ในลำดับที่ ๒ จึงเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้องโปร่งใสในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลของโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์และกรมสุขภาพจิต ส่วนข้อมูลของผู้สมัครรายอื่น และผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อลำดับอื่น เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในขณะนี้อาจกระทบต่อการพิจารณาตำแหน่งเลขที่ ๒๙๙๓ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลของกรมสุขภาพจิตได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลในส่วนนี้จึงยังไม่ควรเปิดเผย

รายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีอยู่ในความครอบครองของโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ และข้อความที่มีการปกปิดเป็นการใช้ดุลพินิจของกรมสุขภาพจิต มิใช่โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงไม่พิจารณา

รายการที่ ๔ ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์จะมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก แต่การคัดเลือกต้องเป็นไปตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง และข้อมูลนี้ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีอยู่ในความครอบครองของโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๖ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวปรากฏอยู่ในประกาศกรมสุขภาพจิต เรื่อง รายชื่อข้าราชการผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อประเมินผลงานและเลื่อนตำแหน่งขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นประกาศที่ให้ทราบโดยทั่วกันอยู่แล้ว จึงไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะลำดับที่ และผลคะแนนของนางสาว ข. รายการที่ ๒ ให้เปิดเผยเฉพาะลำดับที่ ๒ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ ให้เปิดเผยทั้งหมด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร เกี่ยวกับเอกสารการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาความถูกต้อง ครบถ้วนในการประเมินบุคคล ตำแหน่งเชี่ยวชาญเฉพาะ ตาม ว. ๑๖ ในฐานะผู้เข้ารับการคัดเลือกฯ ดังนี้

๑. หนังสือ สบก. ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๖๒ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๒. รายงานการประชุมผู้บริหาร เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙

๓. หนังสือ สบก. ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๑๘๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙

๔. รายงานการประชุมผู้บริหาร สนข. เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

๕. คำสั่ง สนข. เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการ/ผู้มีหน้าที่ในการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบายและแผน (ชชผ.)(ด้านความปลอดภัย) เลขที่ตำแหน่ง ๑๑๗

๖. รายงานการประชุมการชี้แจงรายละเอียดผลงานที่เสนอและข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙

๗. รายงานผลการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ชชผ. (ด้านความปลอดภัย)

สำนักงานโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๓๔๖ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังอยู่ระหว่างขั้นตอนการดำเนินการเพื่อการคัดเลือกข้าราชการ

พลเรือนสามัญให้เข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน (ด้านความปลอดภัย)

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สนข. มีตำแหน่งว่าง จำนวน ๘ ตำแหน่ง โดยหนึ่งในนั้น คือ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน (ด้านความปลอดภัย) ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๗ สำนักแผนความปลอดภัย ซึ่งมีผู้สนใจส่งใบสมัคร จำนวน ๗ คน โดยรวมผู้อุทธรณ์ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษด้วย ผลการพิจารณาที่ประชุมผู้บริหารได้เลือกนางสาว ข. ให้เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกและแนวทางปฏิบัติของ สนข. ผู้ที่ผ่านขั้นตอนการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ และประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ สนข. จะมีหนังสือขอความเห็นชอบไปยังปลัดกระทรวงคมนาคมให้เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกรักษาการในตำแหน่งดังกล่าวอีกตำแหน่งหนึ่ง ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกกระทบสิทธิจึงได้มีหนังสือขอข้อมูลตามรายการข้างต้นไปยัง สนข. แต่ สนข. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สนข. ได้มีหนังสือที่ คค ๐๘๐๑.๒/๒๓๒๘ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ (ที่ถูกน่าจะเป็น ๒๕๕๙) ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สนข. พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่กลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักบริหารกลาง ที่เสนอต่อ ผอ.สนข. ในการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน (ด้านความปลอดภัย) ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะเห็นด้วยตามที่เสนอหรือเห็นต่างก็ได้ และในขณะนี้ยังอยู่ในกระบวนการคัดเลือกซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ โดยกระบวนการคัดเลือกบุคคลให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน (ด้านความปลอดภัย) (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ) ของ สนข. อยู่ระหว่างดำเนินการตามวิธีการประเมินบุคคลที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) ตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะและตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๔/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ให้กรมเจ้าสังกัดพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญในอัตราส่วน ๑ รายต่อ ๑ ตำแหน่ง

ขั้นตอนที่ ๒ ให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงานตามแบบพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลตอนที่ ๑ และให้หน่วยงานการเจ้าหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับการประเมินตามแบบการตรวจสอบคุณสมบัติของบุคคลตอนที่ ๒

ขั้นตอนที่ ๓ ให้กรมเจ้าสังกัดดำเนินการประเมินคุณลักษณะบุคคล

ขั้นตอนที่ ๔ เมื่อผู้รับการประเมินได้ผ่านการประเมินคุณลักษณะแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

ก) ให้กระทรวงส่งคำขอประเมินผลงานพร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานต่างๆ ซึ่งได้แก่ แบบพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลและแบบแสดงรายละเอียดการเสนอผลงาน พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานของผลงานไปให้ ก.พ. พิจารณา

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งให้ ก.พ. พิจารณา

ข) ให้ อ.ก.พ. วิสามัญที่ ก.พ. แต่งตั้งและมอบหมายเป็นผู้พิจารณาประเมินผลงานของบุคคล

ค) การประเมินผลงานของบุคคลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินผลงานที่ ก.พ. กำหนดไว้ในแต่ละสายงาน

ง) กรณีมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับผลงานที่ส่งประเมิน อาจเชิญผู้ขอรับการประเมินซักถามเพิ่มเติมและหรือของรายละเอียดของผลงานดังกล่าวเพิ่มเติมได้ในขณะนี้ สนข. อยู่ระหว่างดำเนินการในขั้นตอนที่ ๒ หรือหากกรณีดำเนินการตามขั้นตอนที่ ๓ หรือขั้นตอนที่ ๔ แล้ว ผู้ได้รับการคัดเลือกไม่ผ่านการประเมินตามขั้นตอนดังกล่าว สนข. จะต้องกลับไปดำเนินการตามขั้นตอนที่ ๑ ใหม่ การดำเนินการจะเสร็จสิ้นเมื่อผู้ได้รับการคัดเลือกผ่านการประเมินผลงานตามขั้นตอนที่ ๔ และกระทรวงคมนาคมได้รับแจ้งผลการประเมินผลงานจากสำนักงาน ก.พ. แล้ว กระทรวงคมนาคมจึงจะมีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ได้รับการคัดเลือกในตำแหน่งดังกล่าวดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน (ด้านความปลอดภัย) ได้ จึงจะถือว่า กระบวนการข้างต้นเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว และได้เคยแจ้งสำเนาหนังสือดังกล่าวให้กับผู้ขอเป็นการเฉพาะตัวในฐานะที่ผู้ขอเป็นผู้มีส่วนได้เสียแล้ว เนื่องจากผู้ขอก็เป็นผู้เกี่ยวข้องโดยเป็นผู้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกด้วย ผู้ขอจึงมีข้อมูลข่าวสารส่วนนี้อยู่ในความครอบครองแล้วในขณะที่ยื่นคำขอ ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ นอกจากจะมีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ขอแล้วยังมีข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ สนข. รวมอยู่ด้วย จึงเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการนี้จะส่งผลกระทบต่อความเป็นอิสระในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการเสนอความเห็นด้วยความเป็นอิสระของเจ้าหน้าที่โดยไม่ถูกรบกวนก่อนที่จะดำเนินการยุติจึงมีความจำเป็น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิ

ให้เปิดเผยก็ได้ ตามความในมาตรา ๑๕ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ สนข. พิจารณาเห็นว่า เอกสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อคัดเลือกบุคคลที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลจะทำให้กระบวนการคัดเลือกอาจไม่โปร่งใส ไม่เกิดความยุติธรรมกับผู้แข่งขันรายอื่น หรือทำให้การบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องเสื่อมสภาพลงได้ ซึ่งในการดำเนินการคัดเลือกบุคคลนั้นจำต้องให้ความเป็นอิสระกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามความในมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สนข. ได้เคยแจ้งสำเนาหนังสือดังกล่าวให้กับผู้ขอเป็นการเฉพาะตัวในฐานะที่ผู้ขอเป็นผู้มีส่วนได้เสียแล้ว เนื่องจากผู้ขอก็เป็นผู้เกี่ยวข้องโดยเป็นผู้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกด้วย ผู้ขอจึงมีข้อมูลข่าวสารส่วนนี้อยู่ในความครอบครองแล้วในขณะที่ยื่นคำขอ จึงเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการนี้จะส่งผลกระทบต่อความเป็นอิสระในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการเสนอความเห็นด้วยความเป็นอิสระของเจ้าหน้าที่โดยไม่ถูกรบกวนก่อนที่จะดำเนินการยุติจึงมีความจำเป็น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามความในมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ไม่มีอยู่ในความครอบครองของกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล ต่อมา สนข. มีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๒๙๑๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ส่วนงานอื่นของ สนข. ก็มิได้มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองเช่นกัน เนื่องจากในแนวทางการคัดเลือกของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๔/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ ได้กำหนดแนวทางการคัดเลือกไว้ในข้อ ๒ (๒.๓) ในการดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานให้ผู้มีหน้าที่คัดเลือกพิจารณาคัดเลือกตามองค์ประกอบที่ส่วนราชการนั้นได้กำหนดไว้ ซึ่งไม่ได้กำหนดว่าต้องมีคำสั่งแต่งตั้งผู้มีหน้าที่คัดเลือกหรือกำหนดองค์ประกอบของผู้มีหน้าที่คัดเลือกว่าต้องประกอบด้วยใครบ้าง ซึ่งผู้อำนวยการ สนข. ได้มอบหมายให้ผู้บริหาร สนข. และนักวิชาการขนส่งทรงคุณวุฒิ รวมทั้งผู้อำนวยการระดับสำนัก/กอง/ศูนย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง ร่วมกันพิจารณาคัดเลือกและเสนอชื่อบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ และมีคุณสมบัติเหมาะสมกับการดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อผู้อำนวยการ สนข.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิเคราะห์นโยบายและ

แผน (ด้านความปลอดภัย) ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๗ สำนักแผนความปลอดภัย จำนวน ๗ รายการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของ สนข. ในการคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งที่ว่างลง ซึ่งกระบวนการคัดเลือกบุคคลของ สนข. อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนการคัดเลือกบุคคล และขั้นตอนการประเมินผลงาน ซึ่งขณะนี้ขั้นตอนการคัดเลือกบุคคล สนข. ได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว และมีคำสั่งให้ข้าราชการรักษาราชการในตำแหน่งดังกล่าวแล้ว แม้ สนข. จะยังไม่ได้มีคำสั่งเลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน (ด้านความปลอดภัย) ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๗ เพราะอยู่ในระหว่างการจัดทำผลงานของผู้ผ่านการคัดเลือกก็ตาม แต่การเปิดเผยข้อมูลการพิจารณาของที่ประชุมผู้บริหารซึ่งเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคคลในครั้งนี้และได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว เป็นขั้นตอนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการประเมินผลงาน การเปิดเผยการพิจารณาคัดเลือกบุคคลของที่ประชุมผู้บริหารซึ่งเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคคลจึงไม่ทำให้กระบวนการคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวของ สนข. ต้องเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการที่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพียงสรุปข้อเท็จจริง และนำเสนอข้อมูลของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเสนอที่ประชุมผู้บริหาร และสรุปเรื่องเสนอผู้อำนวยการ สนข. เพื่อพิจารณา ยังไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐที่ไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลส่วนใดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ไม่อาจเปิดเผยได้ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยข้อมูลกลับแสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลของ สนข. ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สนข. ไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดอุบลราชธานีเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดอุบลราชธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านข้าวปุ้น อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่นาย ข. กำนันตำบลข้าวปุ้น และผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนขอให้ย้ายนาย ค. นายอำเภอกุดข้าวปุ้น ออกจากพื้นที่อำเภอกุดข้าวปุ้น

จังหวัดอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ อบ ๐๐๑๘.๑/๑๒๘๓๑ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริง จึงไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดอุบลราชธานี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อร้องเรียนนาย ค. นายอำเภอกุดข้าวปุ้น โดยเห็นว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง และได้กระทำการอันก่อให้เกิดความเสียหายทั้งภาครัฐและเอกชน จึงขอให้ย้ายบุคคลดังกล่าวออกนอกพื้นที่ ต่อมามีการส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้จังหวัดอุบลราชธานีดำเนินการ ผู้อุทธรณ์อ้างว่าผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีได้รับปากกับผู้อุทธรณ์กับพวกว่าจะดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๙ และผลเป็นประการใดจะแจ้งให้ทราบ แต่ผู้อุทธรณ์กับพวกไม่ได้รับการแจ้งผล และเห็นว่าเวลาได้เนิ่นนานพอสมควรแล้ว จึงได้มีหนังสือขอเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีที่ได้มีการร้องเรียนดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จังหวัดอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ อบ ๐๐๑๘.๑/๑๕๑๓๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า จังหวัดอุบลราชธานีมีคำสั่ง ที่ ๒๓๓๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนนาย ค. นายอำเภอข้าวปุ้นให้ย้ายออกนอกพื้นที่ เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ขณะนี้อยู่ในขั้นการสรุปผลการสอบสวนและรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์กับพวกได้ร้องเรียนขอให้ย้ายนาย ค. นายอำเภอกุดข้าวปุ้นออกนอกพื้นที่ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ จังหวัดอุบลราชธานีอยู่ระหว่างการสรุปผลการสอบสวนและรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าในชั้นนี้ยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คำสั่งของจังหวัดอุบลราชธานีจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลหลักเมือง จังหวัดราชบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลหลักเมือง มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหลักเมือง เพื่อขอสำเนาคำร้องการร้องเรียนกรณีนำรถบรรทุกของทางราชการไปขนดินเพื่อนำมาถมในที่ดินของเอกชนและเอกสารสรุปสำนวนรายละเอียดในการสอบข้อเท็จจริง พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการโต้แย้งสิทธิในการถูกสอบสวนทางวินัย

เทศบาลตำบลหลักเมืองมีหนังสือ ที่ รบ ๕๓๖๐๑/๗๗๑ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยหนังสือร้องเรียน เนื่องจากเห็นว่าไม่กระทบกระบวนการสอบสวนและบุคคลภายนอก แต่เอกสารบางส่วนเทศบาลขอสงวนสิทธิในการเผยแพร่ เนื่องจากข้อเท็จจริงดังกล่าวมีมูลข้อกล่าวหาที่ต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัย หากเปิดเผยรายงานการสอบสวนและคำให้การของพยานทุกปาก อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลหลักเมืองและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยกรณีนำรถบรรทุกของเทศบาลตำบลหลักเมืองขนหินลูกรังเพื่อนำไปถมในที่ดินของเอกชน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการโต้แย้งสิทธิในการถูกสอบสวนทางวินัย แต่เทศบาลตำบลหลักเมืองปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลหลักเมืองชี้แจงสรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลหลักเมืองได้รับแจ้งว่ามีการนำรถบรรทุกของเทศบาลตำบลหลักเมืองขนหินลูกรังเพื่อนำไปถมในที่ดินของเอกชนโดยไม่ทราบว่าที่ดินดังกล่าวเป็นของบุคคลใด นายกเทศมนตรีตำบลหลักเมืองจึงให้สืบหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้น และได้ทราบว่ามีการขออนุญาตนำรถบรรทุกของกองสาธารณสุขไปบรรทุกหินลูกรังเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล โดยมีข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลหลักเมือง เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากการกระทำดังกล่าวโดยตรง เนื่องจากผู้อุทธรณ์จะใช้ที่ดินที่นำหินลูกรังไปถมทำเป็นที่จอดรถของหอพักที่ผู้อุทธรณ์และบุคคลภายนอกได้สร้างขึ้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจึงเห็นว่าการกระทำดังกล่าวผิดวินัยอย่างร้ายแรงเห็นควรให้มีการดำเนินการทางวินัยต่อไป ขณะนี้อยู่ระหว่างแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และผู้อุทธรณ์ได้ขอย้ายไปปฏิบัติงานที่เทศบาลอื่น เทศบาลตำบลหลักเมืองอาจต้องส่งข้อมูลเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวไปให้เทศบาลที่ผู้อุทธรณ์ย้ายไปปฏิบัติงานเป็นผู้สอบสวน ทางวินัย เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลหลักเมืองพิจารณาเปิดเผยหนังสือร้องเรียนโดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการสอบข้อเท็จจริง เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวต้องนำไปใช้ในการสอบสวนทางวินัยต่อไป ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวมีรายละเอียดเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำของพยาน ซึ่งหากเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการสอบข้อเท็จจริงกรณีนำรถบรรทุกของทางราชการไปขนดินเพื่อนำมาถมในที่ดินของเอกชน เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ **วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน จังหวัดนนทบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความ ผู้รับมอบอำนาจจาก นางสาว ข. ซึ่งเป็นเจ้าของบ้านที่ได้รับผลกระทบจากแรงสั่นสะเทือนอันเนื่องมาจากการตอกเสาเข็ม ขณะก่อสร้างและได้รับมลภาวะทางเสียงและกลิ่นจากโครงการเดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน ขอแบบแปลนการก่อสร้างอาคารโครงการเดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ และแบบแปลนแก้ไข/เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมการก่อสร้างอาคาร พร้อมเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการฟ้องคดีต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนมีหนังสือ ที่ นบ ๗๓๙๐๓/๑๘๘ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า บริษัท เดอะคริสตัล ราชพฤกษ์ รีเทล จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเป็นเอกสารที่มีข้อมูลด้านเทคนิควิศวกรรมโดยเฉพาะที่บริษัท เดอะคริสตัล ราชพฤกษ์ รีเทล จำกัด ต้องว่าจ้างสถาปนิกและวิศวกรผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบและคิดคำนวณ ซึ่งรายละเอียดดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่า และถือเป็นข้อมูลความลับทางการค้าของบริษัท เดอะคริสตัล ราชพฤกษ์ รีเทล จำกัด ที่ไม่อาจเปิดเผยให้แก่บุคคลใด ๆ ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าของบ้านที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ เดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างอาคารโครงการดังกล่าว แต่องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ศูนย์การค้าเดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ ได้ก่อสร้างติดกับหมู่บ้านสิวลี โดยบริเวณที่อยู่ติดกับหมู่บ้านนั้นเป็นส่วนของร้านอาหารและโรงภาพยนตร์ ทำให้เกิดมลภาวะทางเสียงและกลิ่นซึ่งรบกวนการอยู่อาศัยในหมู่บ้าน เจ้าของบ้านที่ได้รับผลกระทบได้แจ้งปัญหาไปที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน และเจ้าของโครงการเพื่อให้แก้ไขปัญหา และต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ เช่น ระยะห่างระหว่างอาคารดังกล่าวกับหมู่บ้านสิวลี เป็นต้น เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนชี้แจงสรุปได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนได้รับเรื่องเรียนจากเจ้าของบ้านที่ได้รับผลกระทบจากศูนย์การค้า เดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ และได้แจ้งให้เจ้าของโครงการดำเนินการแก้ไขปัญหามาโดยตลอด เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนได้มีหนังสือสอบถามบริษัทเจ้าของโครงการเดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ ว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ซึ่งบริษัท เดอะคริสตัล ราชพฤกษ์ รีเทล จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเป็นเอกสารที่มีข้อมูลด้านเทคนิควิศวกรรมโดยเฉพาะที่บริษัทต้องว่าจ้างสถาปนิกและวิศวกรผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบและคิดคำนวณ ซึ่งรายละเอียดดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่า และถือเป็นข้อมูลความลับทางการค้าของบริษัท ที่ไม่อาจเปิดเผยให้แก่บุคคลใด ๆ ทราบได้ องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบแปลนการก่อสร้างอาคารโครงการ เดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ และแบบแปลนแก้ไข/เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมการก่อสร้างอาคาร พร้อมเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐในการใช้ประกอบการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตให้บุคคลก่อสร้างอาคาร ประชาชนจึงอาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารซึ่งรวมไปถึงแบบแปลนการก่อสร้างอาคารเพื่อตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าของบ้านที่ได้รับผลกระทบจากโครงการดังกล่าว ต้องการตรวจสอบว่าแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน สำหรับประเด็นที่บริษัทเจ้าของโครงการอ้างว่าแบบแปลนเป็นความลับ

ทางการค้าของบริษัทนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า การเปิดเผยเฉพาะแบบแปลนภายนอกอาคาร ซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถมองเห็นได้ จึงไม่มีผลกระทบต่อการทำธุรกิจของบริษัทเจ้าของโครงการ และไม่เป็นความลับทางการค้า ทั้งนี้ หากบุคคลใดนำข้อมูลดังกล่าวไปทำซ้ำ ดัดแปลงหรือนำไปใช้ประโยชน์ในทางการค้าโดยมิชอบในลักษณะละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ของบริษัท บุคคลนั้นก็ต้องรับผิดตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่า จึงเห็นสมควรเปิดเผยแบบแปลนภายนอกอาคารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนเปิดเผยโดยให้สำเนาแบบแปลนการก่อสร้างอาคารภายนอกของโครงการเดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ และแบบแปลนแก้ไข/เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมการก่อสร้างอาคารภายนอก แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ **วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานเทศบาล ตำแหน่งนักบริหารงานคลัง ระดับ ๖ สังกัดสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์ ของคณะกรรมการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง และรายงานผลการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง

เทศบาลตำบลยางตลาด มีหนังสือ ที่ กส ๕๒๓๐๖/๑๘๗๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เทศบาลตำบลยางตลาดมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอด้วยเหตุผลคือ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้ตรวจสอบคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยอ้างคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๗

พฤษภาคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาด ตามหนังสือที่ กส ๕๒๓๐๖/๑๗๕๘ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยอุทธรณ์เรื่องดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๒๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ ว่า สำนวนการสอบสวนและรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ทุกชุดทุกคำสั่งอยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนสอบสวน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์ ทั้งนี้ เทศบาลตำบลยางตลาดได้มีหนังสือที่ กส ๕๒๓๐๖/๒๓๘๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งคณะกรรมการฯ ว่า กรณีผู้อุทธรณ์ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหลายชุดนั้น อยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นดังกล่าวปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้เคยยื่นคำขอขอมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อมูลตามอุทธรณ์นี้ต่อเทศบาลตำบลยางตลาดพร้อมติดตามทวงถามหลายครั้ง และเทศบาลตำบลยางตลาดได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหลายครั้ง กรณีจึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า อุทธรณ์เรื่องนี้เป็นกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เคยมีคำวินิจฉัยแล้วหรือไม่ เห็นว่า เรื่องนี้ผู้อุทธรณ์ได้นำคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขอสำนวนการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ของคณะกรรมการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง และรายงานผลการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง ซึ่งเป็นคำขอฉบับเดิมที่เคยมีคำวินิจฉัยแล้ว โดยนำหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาดที่ กส ๕๒๓๐๖/๑๘๗๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ฉบับใหม่ มาเป็นเหตุอุทธรณ์ตามหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ในครั้งนี้อีก จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เคยมีคำวินิจฉัยไปแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนวนการสอบสวนผู้อุทธรณ์ทุกชุดทุกคำสั่งอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ สถานะของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงยังไม่เปลี่ยนแปลงไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานเทศบาล ตำแหน่งนักบริหารงานคลัง ระดับ ๖ สังกัดสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์ ของคณะกรรมการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง และรายงานผลการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง

เทศบาลตำบลยางตลาด มีหนังสือ ที่ กส ๕๒๓๐๖/๑๘๗๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เทศบาลตำบลยางตลาดมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอด้วยเหตุผลคือ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้ตรวจสอบคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยอ้างคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๗

พฤษภาคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาด ตามหนังสือที่ กส ๕๒๓๐๖/๑๗๕๘ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยอุทธรณ์เรื่องดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๒๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ ว่า สำนวนการสอบสวนและรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ทุกชุดทุกคำสั่งอยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนสอบสวน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์ ทั้งนี้ เทศบาลตำบลยางตลาดได้มีหนังสือที่ กส ๕๒๓๐๖/๒๓๘๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งคณะกรรมการฯ ว่า กรณีผู้อุทธรณ์ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหลายชุดนั้น อยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นดังกล่าวปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้เคยยื่นคำขอขอมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อมูลตามอุทธรณ์นี้ต่อเทศบาลตำบลยางตลาดพร้อมติดตามทวงถามหลายครั้ง และเทศบาลตำบลยางตลาดได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหลายครั้ง กรณีจึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า อุทธรณ์เรื่องนี้เป็นกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เคยมีคำวินิจฉัยแล้วหรือไม่ เห็นว่า เรื่องนี้ผู้อุทธรณ์ได้นำคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขอสำนวนการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ของคณะกรรมการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง และรายงานผลการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง ซึ่งเป็นคำขอฉบับเดิมที่เคยมีคำวินิจฉัยแล้ว โดยนำหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาดที่ กส ๕๒๓๐๖/๑๘๗๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ฉบับใหม่ มาเป็นเหตุอุทธรณ์ตามหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ในครั้งนี้อีก จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เคยมีคำวินิจฉัยไปแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนวนการสอบสวนผู้อุทธรณ์ทุกชุดทุกคำสั่งอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ สถานะของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงยังไม่เปลี่ยนแปลงไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเวียงลอ อำเภอจุน จังหวัดพะเยา ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนของราษฎรตำบลดอนศรีชุม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติการณ์ปล่อยเงินกู้นอกระบบ สมคบกับญาติพี่น้องจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด - มีวัตถุประสงค์ให้เงินกู้และคิดดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด นำเวลาราชการไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการเขียนคำชี้แจงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ ที่ ๓๓/๒๕๕๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง สั่ง ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๙๖/๑๒ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะที่ไม่อาจเปิดเผยได้ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลผู้ร้องเรียนอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียน รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผย เพื่อให้ความคุ้มครองผู้ร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเวียงลอ อำเภอจุน จังหวัดพะเยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ ได้รับเรื่องร้องเรียนจากราษฎรในอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา จำนวน ๓ ราย ว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ปล่อยเงินกู้นอกระบบ สมคบกับญาติพี่น้องจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด - มีวัตถุประสงค์ให้เงินกู้และคิดดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด เบียดบังเวลาราชการเป็นผู้รับมอบอำนาจดำเนินกระบวนพิจารณาในศาลในเวลาราชการ นำเวลาราชการไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน สำนักงานฯ จึงมอบหมายให้กลุ่มงานวินัยและนิติการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามเอกสารร้องเรียนพบว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจในการดำเนินคดีในศาลด้วยตนเองในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๕๘ รวม ๘ คดี ผู้อุทธรณ์ใช้เวลาในการดำเนินคดีโดยตนเองไม่น้อยกว่า ๑๖ วัน ซึ่งเป็นเวลาราชการทั้งหมด และจากการตรวจสอบข้อมูลการฟ้องคดีจากศูนย์บริการข้อมูลศาลจังหวัดพะเยา มีคดีที่ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องผู้อื่นในคดีแพ่งและคดีผู้บริโภคที่เป็นการทำธุรกรรมส่วนตัว นอกเหนือจากที่มีผู้ร้องเรียนอีก ๑๒ คดี รวมข้อมูลที่ปรากฏเบื้องต้นที่ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องผู้อื่นจำนวน ๒๐ คดี สำนักงานฯ จึงมีคำสั่งที่ ๓๓/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง สั่ง ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ตามนัยมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ส่งสำเนาหนังสือร้องเรียนฉบับเดียวกันให้สำนักงานฯ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยได้สั่งการให้ความคุ้มครองผู้ร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคือ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากอาจมีการขู่เข็ญ หลอกลวง ให้คำมั่นสัญญา หรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการใดๆ เพื่อจูงใจให้ผู้ร้องเรียนหรือบุคคลใดๆ ให้ถ้อยคำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือใช้กลอุบายเพื่อให้ถ้อยคำหรือไม่ให้ถ้อยคำอย่างเต็มใจ และการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผย เพื่อให้ความคุ้มครองผู้ร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือร้องเรียนของราษฎร ตำบลดอนศรีชุม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เรื่องนี้อยู่ระหว่างดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒ ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ เกี่ยวกับการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนรอดโพธิ์ทองวิทยาสรรค์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนวินัย (สว.๖) ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ลับ ที่ ๗/๒๕๕๕ สั่ง ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๒. รายงานการสอบสวนวินัย (สว.๖) ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ลับ ที่ ๑๒/๒๕๕๖ สั่ง ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

๓. บันทึกถ้อยคำบุคคลที่เป็นพยานทุกคน ในการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงทั้งสองคำสั่งตามข้อ ๑ และ ๒

๔. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตั้งแต่คราวประชุมเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงของข้าราชการดังกล่าว

๕. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่มีมติไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๖)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๖๐/๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ. อันเป็นการปฏิบัติราชการทางปกครองในชั้นเป็นความลับ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงาน ก.ค.ศ. ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่า เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารหลักฐานการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนรอดโพธิ์ทองวิทยาสรรค์ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ มีคำสั่ง ลับ ที่ ๗/๒๕๕๕ สั่ง ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์กรณีถูกกล่าวหาว่านำเงินโครงการอาหารกลางวันนักเรียนไปใช้เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง มีผลให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงชุดดังกล่าวพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนเนื่องจากไม่มีการวินิจฉัยสั่งการในประเด็นที่ถูกคัดค้าน ตามมติที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งมีมติว่า ไม่มีข้อความใดที่แสดงว่าผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนได้วินิจฉัยสั่งการอย่างใด เมื่อพ้นกำหนด ๑๕ วันทำการ ให้ถือว่ากรรมการสอบสวนที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้ผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนดำเนินการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนใหม่แทนกรรมการที่พ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๑/๒๕๕๖ สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงชุดใหม่ แต่ต่อมาได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๒/๒๕๕๖ สั่ง ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงชุดใหม่ขึ้นมาแทน โดยให้มีการเปลี่ยนประธานกรรมการสอบสวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ได้รายงานผลการสอบสวนดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ให้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยส่งต้นฉบับตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์จึงไปขอข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน ก.ค.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แต่สำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารต้นฉบับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ เป็นผู้จัดทำ จึงเป็นอำนาจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ พิจารณาว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่ พร้อมทั้งส่งสำนวนต้นฉบับเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ พิจารณาเกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสารเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ได้ส่งสำนวนต้นฉบับให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เพื่อพิจารณาการดำเนินการทางวินัยต่อไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ เห็นว่า เรื่องนี้กำหนดชั้นความลับ “ลับ” และอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ให้ดำเนินการทางวินัยพยานบุคคลทุกคนว่าให้การเท็จ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และคำสั่ง ลับ ที่ ๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำร้องของผู้อุทธรณ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในขณะนี้จะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ และการดำเนินการทางวินัยของสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตั้งแต่คราวประชุมเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่มีมติไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๖) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ได้จัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการสอบสวนวินัยตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ลับ ที่ ๗/๒๕๕๕ สั่ง ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และตามคำสั่ง ลับ ที่ ๑๒/๒๕๕๖ สั่ง ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ พร้อมบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เรื่องนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน ก.ค.ศ. ตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกรณีดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม

วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าเกี่ยวกับขอตรวจดูและคัดถ่ายข้อมูลเอกสารทางราชการและสัญญาจ้างทำงาน

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: กรมเจ้าท่า**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท - ซึ่งบริษัท – ในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของ - หรือบริษัท - จำเลยในคดีแพ่งของศาลแพ่งธนบุรีที่ไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาตามยอมและสัญญาประนีประนอมยอมความของศาล บริษัทฯ จึงขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเพื่อดำเนินการยึด อายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา โดยบริษัทฯ ได้สืบทราบว่าบริษัท - หรือบริษัท - ได้มีข้อตกลงทำสัญญาจ้างทำงานอยู่กับ กรมเจ้าท่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงกรมเจ้าท่าขอคัดถ่ายสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารทางราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของกรมเจ้าท่าอันเป็นสัญญาจ้างทำงานระหว่างกรมเจ้าท่ากับบริษัท - หรือบริษัท - ที่ได้ทำสัญญาจ้างทำงานกันไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปีปัจจุบัน

กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ที่ คค ๐๓๐๙.๓/๓๐๑๑ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ได้แจ้งไปยังบริษัท - หรือบริษัท - ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดไว้ ปรากฏว่าบริษัท - หรือบริษัท - ได้คัดค้านการขอตรวจดูและคัดถ่ายข้อมูลเอกสารทางราชการและสัญญาจ้างทำงาน โดยเห็นว่าจะมีผลกระทบต่อการบริหารสัญญาได้ กรมเจ้าท่าได้พิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าไม่อาจเปิดเผยข้อมูลตามที่ขอมาได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมเจ้าท่า ขอสัญญาจ้างทำงานระหว่างกรมเจ้าท่ากับบริษัท - หรือบริษัท - จำกัด ที่ได้ทำสัญญาจ้างทำงานกันไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปีปัจจุบัน แต่กรมเจ้าท่า ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๓๐๙.๕/๓๖๙๗ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารคือสัญญาเลขที่ ๙๕/๒๕๕๗/สกม. ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ (สัญญาจ้างเหมาซ่อมแซมและปรับปรุงสิ่งก่อสร้างสำนักงานเจ้าท่าในภูมิภาค ๒ รายการ) สัญญาเลขที่ ๑๐๗/๒๕๕๗/สกม. ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ (สัญญาจ้างเหมาก่อสร้างอาคารพักอาศัย ๑๐ หน่วย) และสัญญาเลขที่ ๘๕/๒๕๕๘/สกม. ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ (สัญญาจ้างเหมาก่อสร้างอาคารสำนักงานและอาคารชุดพักอาศัย ๑๐ หน่วย) และชี้แจงว่า บริษัท - ได้แจ้งขอคัดค้านการขอตรวจดูและขอคัดถ่ายข้อมูลเอกสารทางราชการและสัญญาจ้างทำงาน เนื่องจากเห็นว่าอาจเกิดผลกระทบถึงประโยชน์ทางได้เสียของคู่สัญญาอื่นหรือบุคคลภายนอกและบริษัท - หรือบริษัท - อาจถูกคู่สัญญาอื่น บุคคลภายนอก หรือสถาบันการเงินผู้ค้ำประกันหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเอกสาร ฟ้องร้องดำเนินคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัท - เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๘๘๘/๒๕๕๘ ได้รู้และเข้าถึงเอกสารสัญญาจ้างไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมย่อมส่งผลกระทบอย่างยิ่งกับการบริหารจัดการตามโครงงานตามสัญญาจ้างระหว่างบริษัท - หรือบริษัท - กับกรมเจ้าท่า หรือระหว่างกรมเจ้าท่ากับบุคคลภายนอกซึ่งได้ว่าจ้างช่วงกับบริษัท - หรือบริษัท - อาจเป็นเหตุให้งานตามสัญญาไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ตามระยะเวลา ตามสัญญาและเสี่ยงต่อการถูกปรับตามสัญญาจ้างได้ หรืออาจต้องถูกละทิ้งงานไป อันมีผลกระทบถึงกรมเจ้าท่า เป็นเหตุให้การพัฒนาประเทศล่าช้าและเสียหาย ซึ่งกรมเจ้าท่าได้พิจารณาตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน จึงมีความเห็นว่าไม่อาจเปิดเผยข้อมูลตามที่ขอมาได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ สัญญาเลขที่ ๙๕/๒๕๕๗/สกม. ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ (สัญญาจ้างเหมาซ่อมแซมและปรับปรุงสิ่งก่อสร้างสำนักงานเจ้าท่าในภูมิภาค ๒ รายการ) สัญญาเลขที่ ๑๐๗/๒๕๕๗/สกม. ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ (สัญญาจ้างเหมาก่อสร้างอาคารพักอาศัย ๑๐ หน่วย) และสัญญาเลขที่ ๘๕/๒๕๕๘/สกม. ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ (สัญญาจ้างเหมาก่อสร้างอาคารสำนักงานและอาคารชุดพักอาศัย ๑๐ หน่วย) เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐ โดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ นอกจากนี้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลรายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้นและสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบ หรือเสียเปรียบหรือความเสียหายแก่บุคคลใดในการจัดซื้อหรือจัดจ้าง ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมเจ้าท่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน เกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน

ผู้อุทธรณ์ : **บริษัท กรีนเวิลด์ เอ็นเนอยี่ จำกัด โดยนาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากบริษัท กรีนเวิลด์ เอ็นเนอยี่ จำกัด มีหนังสือ ที่ L061-1/16 (43-59) ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนพลังงาน ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการบริหารมาตรการฯ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรฐานการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ฉบับสมบูรณ์

สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน มีหนังสือ ที่ พน ๐๖๐๑/๒๐๖๖ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และข้อมูลดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า บริษัท กรีนเวิลด์ เอ็นเนอยี่ จำกัด ผู้อุทธรณ์ ได้ยื่นข้อเสนอขายกระแสไฟฟ้าจากพลังงานลม ในปริมาณ ๗ เมกะวัตต์ ต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยมีที่ตั้งโรงไฟฟ้าอยู่ที่ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ต่อมาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ในคราวประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติมอบหมายให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแจ้งผู้ที่ยื่นข้อเสนอขายไฟฟ้าโครงการพลังงานลม หลังจากมีการรับซื้อครบเป้าหมายตามแผน AEDP แล้ว ซึ่งรวมถึง

ผู้ยื่นเสนอขายไฟฟ้าก่อนวันที่คณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนมีมติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ให้ประกาศหยุดรับคำร้องเสนอขายไฟฟ้าจากโครงการพลังงานลมว่ายังไม่อาจตอบรับซื้อไฟฟ้าได้ ดังนั้นการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจึงไม่อาจรับข้อเสนอขายไฟฟ้าของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาได้ แต่ผู้อุทธรณ์ทราบมาว่า การรับซื้อไฟฟ้ายังไม่ครบตามเป้าหมายตามที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแจ้งให้ทราบผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เพื่อตรวจสอบว่า มีการรายงานสถานการณ์รับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานลมอย่างไร มีมติในเรื่องดังกล่าวอย่างไร เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้โต้แย้งปกป้องสิทธิว่าการสั่งไม่รับซื้อไฟฟ้าชอบหรือไม่ต่อไป ทั้งนี้ คณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนได้เผยแพร่รายงานการประชุมในคราวอื่นๆ ให้ประชาชนตรวจดูได้ผ่านทางเว็บไซต์ http://www.eppo.go.th/power/renew อยู่แล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า คณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑) เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (สำนักงาน กกพ.) ดำเนินการประกาศหยุดรับข้อเสนอขายไฟฟ้าจากโครงการพลังงานลม จึงได้ออกประกาศหยุดรับข้อเสนอขายไฟฟ้าจากโครงการพลังงานลมเมื่อวันที่ ๑๒ และ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เนื่องจากมีการรับซื้อพลังงานหมุนเวียนเต็มตามแผนแล้ว และในการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ มอบหมายการไฟฟ้าทั้งสามแห่ง ซึ่งรวมทั้งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีหนังสือแจ้งผู้ที่ยื่นข้อเสนอขายไฟฟ้าโครงการพลังงานลม หลังจากมีการรับซื้อครบเป้าหมายตามแผน AEDP แล้ว ซึ่งรวมถึงผู้ที่ยื่นเสนอขายไฟฟ้าก่อนวันที่คณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนมีมติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ให้ประกาศหยุดรับคำร้องเสนอขายไฟฟ้าจากโครงการพลังงานลม งดการรับซื้อไฟฟ้าดังกล่าว ตามที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานยังมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๖๐๑/๓๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงเรื่องนี้เพิ่มเติมว่า

๑. รายงานการประชุมตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีทั้งสิ้น ๒๓ หน้า มีระเบียบวาระเพื่อทราบจำนวน ๔ วาระ คือ (๑) รายงานสถานภาพการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (SPP) และผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP) ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๗ (๒) รายงานความคืบหน้าการประกาศหยุดรับคำร้องเสนอขายไฟฟ้าจากพลังงานลม ตามมติคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (๓) รายงานความคืบหน้าการออกระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ในรูปแบบ Feed – in Tariff (FiT) และ (๔) รายงานความคืบหน้าและพิจารณาหลักเกณฑ์และแนวทางดำเนินการพัฒนาโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับหน่วยงาน

ราชการและสหกรณ์การเกษตร และมีระเบียบวาระเพื่อพิจารณา จำนวน ๑ วาระ คือ การพิจารณาตอบรับซื้อไฟฟ้าโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์แบบติดตั้งบนพื้นดิน

๒. ระเบียบวาระที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์คือ ระเบียบวาระที่ ๓.๒ รายงานความคืบหน้าการประกาศหยุดรับคำร้องเสนอขายไฟฟ้าจากพลังงานลม ตามมติคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ ซึ่งปรากฏอยู่ในหน้าที่ ๗ – ๙ ทั้งนี้ ในที่ประชุมได้มีการอภิปรายและแสดงความเห็นอย่างกว้างขวางก่อนมีมติที่ประชุม โดยมีการระบุว่าใครมีความเห็นอย่างไร ดังนั้น หากเปิดเผยอาจทำให้มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เป็นต้น และอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวในการปฏิบัติตามแผนพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก (Alternative Energy Development Plan : AEDP) รวมทั้งอาจกระทบต่อผู้ประกอบกิจการไฟฟ้ารายอื่นได้ จึงไม่ควรเปิดเผยให้ทราบว่าผู้ใดให้ความเห็นอย่างไร

๓. ระเบียบวาระที่ ๓.๔ รายงานความคืบหน้าและพิจารณาหลักเกณฑ์และแนวทางดำเนินการพัฒนาโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับหน่วยงานราชการและสหกรณ์การเกษตร ดังปรากฏในหน้าที่ ๑๓ – ๑๘ ซึ่งที่ประชุมมีมติรับทราบและให้ไปทบทวนหลักเกณฑ์ตามความเห็นของที่ประชุม โดยมีการอภิปรายอย่างกว้างขวางและยังไม่ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน จึงยังอยู่ระหว่างการดำเนินการภายในของคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากเปิดเผยจะส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในการกำหนดนโยบายการรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับหน่วยงานราชการและสหกรณ์การเกษตร และอาจกระทบต่อประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนอื่นๆ จึงเห็นควรไม่เปิดเผยรายงานการประชุมในระเบียบวาระนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรฐานการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมาตรฐานการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนเกี่ยวกับนโยบายด้านการจัดหาไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ซึ่งหากดำเนินการแล้วเสร็จประชาชนสมควรได้รับทราบเพื่อประโยชน์สาธารณะ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสนอขายไฟฟ้าพลังงานลมแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค แต่ได้มีการประกาศหยุดรับข้อเสนอขายไฟฟ้าพลังงานลมเนื่องจากมีการรับซื้อครบตามแผนแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในขอบเขตความประสงค์ของผู้อุทธรณ์จึงเป็นรายงานการประชุมที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับโครงการพลังงานลมที่มีการประกาศหยุดรับข้อเสนอขายไฟฟ้า เมื่อสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานไม่สามารถชี้แจงอย่างเป็น

รูปธรรมให้เห็นได้ว่า การเปิดเผยรายงานการประชุมในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการพลังงานลม จะมีผลกระทบต่อนโยบายการจัดหาไฟฟ้าตามแผนพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกอย่างไร หรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างไร หรือกระทบต่อผู้ประกอบกิจการไฟฟ้ารายอื่นอย่างไร การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับโครงการพลังงานหมุนเวียนอื่นๆ ยังอยู่ในขั้นตอนการบริหารโครงการและกำหนดนโยบายการรับซื้อไฟฟ้า ซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยอาจกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในการกำหนดนโยบายการรับซื้อไฟฟ้าตามแผนพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการพลังงานลม เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรฐานการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการพลังงานลม พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน เกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน

ผู้อุทธรณ์ : **บริษัท วินดี้ เอ็นเนอยี่ จำกัด โดยนาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากบริษัท วินดี้ เอ็นเนอยี่ จำกัด มีหนังสือ ที่ L061-1/16 (42-59) ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนพลังงานไฟฟ้า ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ฉบับสมบูรณ์

สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน มีหนังสือ ที่ พน ๐๖๐๑/๒๐๖๖ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และข้อมูลดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท วินดี้ เอ็นเนอยี่ จำกัด ผู้อุทธรณ์ ได้ยื่นข้อเสนอขาย

กระแสไฟฟ้าจากพลังงานลม ในปริมาณ ๗ เมกะวัตต์ ต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยมีที่ตั้งโรงไฟฟ้าอยู่ที่ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ต่อมาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ในคราวประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติมอบหมายให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแจ้งผู้ที่ยื่นข้อเสนอขายไฟฟ้าโครงการพลังงานลม หลังจากมีการรับซื้อครบเป้าหมายตามแผน AEDP แล้ว ซึ่งรวมถึงผู้ยื่นเสนอขายไฟฟ้าก่อนวันที่คณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนมีมติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ให้ประกาศหยุดรับคำร้องเสนอขายไฟฟ้าจากโครงการพลังงานลมว่า ยังไม่อาจตอบรับซื้อไฟฟ้าได้ ดังนั้นการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจึงไม่อาจรับข้อเสนอขายไฟฟ้าของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาได้ แต่ผู้อุทธรณ์ทราบมาว่า การรับซื้อไฟฟ้ายังไม่ครบตามเป้าหมายตามที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแจ้งให้ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เพื่อตรวจสอบว่า มีการรายงานสถานการณ์รับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานลมอย่างไร มีมติในเรื่องดังกล่าวอย่างไร เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้โต้แย้งปกป้องสิทธิว่าการสั่งไม่รับซื้อไฟฟ้าชอบหรือไม่ต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า คณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑) เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (สำนักงาน กกพ.) ดำเนินการประกาศหยุดรับข้อเสนอขายไฟฟ้าจากโครงการพลังงานลม จึงได้ออกประกาศหยุดรับข้อเสนอขายไฟฟ้าจากโครงการพลังงานลมเมื่อวันที่ ๑๒ และ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เนื่องจากมีการรับซื้อพลังงานหมุนเวียนเต็มตามแผนแล้ว และในการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ มอบหมายการไฟฟ้าทั้งสามแห่ง ซึ่งรวมทั้งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีหนังสือแจ้งผู้ที่ยื่นข้อเสนอขายไฟฟ้าโครงการพลังงานลม งดการรับซื้อไฟฟ้าดังกล่าว ตามที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานยังมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๖๐๑/๓๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชี้แจงเรื่องนี้เพิ่มเติมว่า

๑. รายงานการประชุมตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีทั้งสิ้น ๒๓ หน้า มีระเบียบวาระเพื่อทราบจำนวน ๔ วาระ คือ (๑) รายงานสถานภาพการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (SPP) และผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP) ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๗ (๒) รายงานความคืบหน้าการประกาศหยุดรับคำร้องเสนอขายไฟฟ้าจากพลังงานลม ตามมติคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (๓) รายงานความคืบหน้าการออกระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ในรูปแบบ Feed – in Tariff (FiT) และ (๔) รายงานความคืบหน้าและพิจารณาหลักเกณฑ์และแนวทางดำเนินการพัฒนาโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับหน่วยงาน

ราชการและสหกรณ์การเกษตร และมีระเบียบวาระเพื่อพิจารณา จำนวน ๑ วาระ คือ การพิจารณาตอบรับซื้อไฟฟ้าโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์แบบติดตั้งบนพื้นดิน

๒. ระเบียบวาระที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์คือ ระเบียบวาระที่ ๓.๒ รายงานความคืบหน้าการประกาศหยุดรับคำร้องเสนอขายไฟฟ้าจากพลังงานลม ตามมติคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ ซึ่งปรากฏอยู่ในหน้าที่ ๗ – ๙ ทั้งนี้ ในที่ประชุมได้มีการอภิปรายและแสดงความเห็นอย่างกว้างขวางก่อนมีมติที่ประชุม โดยมีการระบุว่าใครมีความเห็นอย่างไร ดังนั้น หากเปิดเผยอาจทำให้มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เป็นต้น และอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวในการปฏิบัติตามแผนพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก (Alternative Energy Development Plan : AEDP) รวมทั้งอาจกระทบต่อผู้ประกอบกิจการไฟฟ้ารายอื่นได้ จึงไม่ควรเปิดเผยให้ทราบว่าผู้ใดให้ความเห็นอย่างไร

๓. ระเบียบวาระที่ ๓.๔ รายงานความคืบหน้าและพิจารณาหลักเกณฑ์และแนวทางดำเนินการพัฒนาโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับหน่วยงานราชการและสหกรณ์การเกษตร ดังปรากฏในหน้าที่ ๑๓ – ๑๘ ซึ่งที่ประชุมมีมติรับทราบและให้ไปทบทวนหลักเกณฑ์ตามความเห็นของที่ประชุม โดยมีการอภิปรายอย่างกว้างขวางและยังไม่ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน จึงยังอยู่ระหว่างการดำเนินการภายในของคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากเปิดเผยจะส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในการกำหนดนโยบายการรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับหน่วยงานราชการและสหกรณ์การเกษตร และอาจกระทบต่อประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนอื่นๆ จึงเห็นควรไม่เปิดเผยรายงานการประชุมในระเบียบวาระนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรฐานการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนเกี่ยวกับนโยบายด้านการจัดหาไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ซึ่งหากดำเนินการแล้วเสร็จประชาชนสมควรได้รับทราบเพื่อประโยชน์สาธารณะ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสนอขายไฟฟ้าพลังงานลมแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค แต่ได้มีการประกาศหยุดรับข้อเสนอขายไฟฟ้าพลังงานลมเนื่องจากมีการรับซื้อครบตามแผนแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในขอบเขตความประสงค์ของผู้อุทธรณ์จึงเป็นรายงานการประชุมที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับโครงการพลังงานลมที่มีการประกาศหยุดรับข้อเสนอขายไฟฟ้า เมื่อสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานไม่สามารถชี้แจงอย่างเป็นรูปธรรมให้เห็นได้ว่า การเปิดเผยรายงานการประชุมในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการพลังงานลม จะมีผลกระทบต่อนโยบายการจัดหาไฟฟ้าตามแผนพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกอย่างไร หรือกระทบต่อการ

ปฏิบัติหน้าที่ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างไร หรือกระทบต่อผู้ประกอบกิจการไฟฟ้ารายอื่นอย่างไร การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับโครงการพลังงานหมุนเวียนอื่นๆ ยังอยู่ในขั้นตอนการบริหารโครงการและกำหนดนโยบายการรับซื้อไฟฟ้า ซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยอาจกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในการกำหนดนโยบายการรับซื้อไฟฟ้าตามแผนพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการพลังงานลม เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการพลังงานลม พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวน

ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย จังหวัดเชียงราย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย จังหวัดเชียงราย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาสำนวนคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้ต่อสู้คดีความ

สำนักงานเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย มีหนังสือ ที่ ชร ๕๔๘๐๑/๗๙๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดชั้นความลับ “ลับ” ไว้ เป็นเอกสารที่ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อผู้อื่น และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายคน หากเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและเกิดความเสียหายแก่การสอบสวนได้ ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย

และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีสั่งในที่ประชุมหัวหน้าส่วนราชการของเทศบาลเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ เรียกรับเงินจากร้านค้าเพื่อนำมาเป็นเงินส่วนกลางไว้ใช้จ่าย โดยมอบนาง ข. รองปลัดเทศบาล เป็นผู้รวบรวมเงิน โดยนาง ข. ไม่โต้แย้งคัดค้าน จึงชี้มูลความผิดไม่ร้ายแรงนาง ข. ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยจึงได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยไม่ร้ายแรงนาง ข. โดยลดขั้นเงินเดือนแล้ว ส่วนกรณีของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นความผิดวินัยร้ายแรง เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยจึงได้เสนอสำนวนการไต่สวนผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงรายพิจารณา เนื่องจากตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนดให้กรณีวินัยร้ายแรงให้นายกเทศมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงรายพิจารณา สำหรับเหตุผลที่ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เนื่องจากเป็นเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดชั้นความลับ “ลับ” ไว้ ถือเป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐ เป็นเอกสารที่ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อผู้อื่น และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายคน หากเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและเกิดความเสียหายแก่การสอบสวนได้ ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว หน่วยงานต้นสังกัดมีหน้าที่ต้องสั่งลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับสำนวนการไต่สวนตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด ตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่หน่วยงานเสนอสำนวนดังกล่าวต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงรายพิจารณา เป็นเพียงขั้นตอนภายใน จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสั่งลงโทษ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีเสียโดยตรงในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ย่อมสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ เพื่อปกป้องสิทธิของตนตามสมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวน

ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย จังหวัดเชียงราย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลป่าอ้อดอนชัย จังหวัดเชียงราย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาสำนวนคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดวินัยไม่ร้ายแรงผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้ต่อสู้คดีความ

สำนักงานเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย มีหนังสือ ที่ ชร ๕๔๘๐๑/๗๙๖ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดชั้นความลับ “ลับ” ไว้ เป็นเอกสารที่ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อผู้อื่น และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายคน หากเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและเกิดความเสียหายแก่การสอบสวนได้ ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และชี้มูลความผิดนาย ข. ปลัดเทศบาล ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีนาย ข. สั่งในที่ประชุมหัวหน้าส่วนราชการของเทศบาลเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ เรียกรับเงินจากร้านค้าเพื่อนำมาเป็นเงินส่วนกลางไว้ใช้จ่าย โดยมอบผู้อุทธรณ์เป็นผู้รวบรวมเงิน โดยผู้อุทธรณ์ไม่โต้แย้งคัดค้าน เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยจึงได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยไม่ร้ายแรงผู้อุทธรณ์โดยลดขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้น ส่วนกรณีของนาย ข.เนื่องจากเป็นความผิดวินัยร้ายแรง เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยจึงได้เสนอสำนวนการไต่สวนนาย ข. ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงรายพิจารณา เนื่องจากตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล กำหนดให้กรณีวินัยร้ายแรงให้นายกเทศมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงรายพิจารณา สำหรับเหตุผลที่ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เนื่องจากเป็นเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดชั้นความลับ “ลับ” ไว้ ถือเป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐ เป็นเอกสารที่ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อผู้อื่น และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายคน หากเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและเกิดความเสียหายแก่การสอบสวนได้ ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และหน่วยงานต้นสังกัดได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ย่อมสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ เพื่อปกป้องสิทธิของตนตามสมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวน

ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ และฉบับลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์เรียกรับเงินเพื่อตอบแทนการจ่ายเงินค่าจ้างก่อสร้างถนนหินคลุก ซอยนครไทย – ชาติตระการ ๑๔ ตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๒๐/๐๔๖๒ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปแล้ว การเปิดเผยสำนวนคดีและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยานบุคคลได้ ประกอบกับเป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐ จึงไม่สามารถให้สำเนาสำนวนคดีและสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๔๓๙/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวก ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เรียกรับเงินเพื่อตอบแทนการจ่ายเงินค่าจ้างก่อสร้างถนนหินคลุก ซอยนครไทย – ชาติตระการ ๑๔ ตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบเอกสารเบื้องต้นจากสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งผู้อุทธรณ์ว่ามีเอกสารเท่าที่นำมาให้ดูเท่านั้น ไม่มีเอกสารอื่นอีก ไม่มีพยานบุคคลอื่นใดนอกเหนือจากบุคคลในบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา และเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์จำนวน ๕๑ รายการ ๑๓๕ แผ่น ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ จึงมีความจำเป็นต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิในชั้นศาลต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงาน ป.ป.ช. มอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีเรียกรับเงินเพื่อตอบแทนการจ่ายเงินค่าจ้างก่อสร้างถนน โดยมีพยานบุคคลจำนวน ๑๑ ราย ประกอบพยานเอกสาร รวมพยานหลักฐาน ๙๐ รายการ ๗๕๙ แผ่น สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดส่งสำนวนรายงานการไต่สวนให้พนักงานอัยการเพื่อยื่นฟ้องทางอาญา และจัดส่งให้หน่วยงานต้นสังกัด เพื่อดำเนินการลงโทษทางวินัยต่อไป ซึ่งหน่วยงานได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว และอยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ส่วนทางคดีอาญาอยู่ระหว่างการพิจารณาสั่งฟ้องของพนักงานอัยการ ซึ่งเมื่อสั่งฟ้องแล้ว ผู้อุทธรณ์ก็จะได้รับข้อมูลข่าวสารประกอบการสั่งฟ้องอย่างครบถ้วน เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจาก ในชั้นไต่สวน ผู้อุทธรณ์ได้ขอตรวจดูข้อมูลเอกสารหลักฐานและได้รับสำเนาเอกสารจากสำนักงาน ป.ป.ช. ไปแล้วจำนวน ๕๑ รายการ ๑๓๕ แผ่น ยกเว้นข้อมูลเกี่ยวกับคำให้การพยานบุคคล ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับดังกล่าวเพียงพอต่อการต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ในการข่มขู่พยานซึ่งเป็นข้าราชการเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเทศบาลตำบลป่าแดง รวมถึงมีการร้องเรียนกล่าวหาให้หน่วยงานต้นสังกัดแต่งตั้งกรรมการสอบสวนพยานบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องนี้หลายราย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์เรียกรับเงินเพื่อตอบแทนการจ่ายเงินค่าจ้างก่อสร้างถนน

หินคลุก ซอยนครไทย – ชาติตระการ ๑๔ ตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และหน่วยงานต้นสังกัดได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เรียบร้อยแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ย่อมสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ เพื่อปกป้องสิทธิของตนตามสมควร แต่อย่างไรก็ดี ปรากฏข้อเท็จจริงต่อไปว่ามีเหตุการณ์ที่เข้าลักษณะข่มขู่พยานรวมถึงมีการร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่สำนักงานเทศบาลตำบลป่าแดงให้หน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการสอบสวนพยานบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องนี้หลายราย การเปิดเผยชื่อพยานหรือข้อมูลที่ทำให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นพยาน อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อพยานหรือข้อมูลที่ทำให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นพยาน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์เรียกรับเงินเพื่อตอบแทนการจ่ายเงินค่าจ้างก่อสร้างถนนหินคลุกซอยนครไทย – ชาติตระการ ๑๔ ตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก โดยปกปิดชื่อพยานหรือข้อมูลที่ทำให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม
เกี่ยวกับสถานที่ประกอบการของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์ : **บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ผู้อุทธรณ์ โดย นาย ก. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่าย ทำการแทนผู้จัดการฝ่ายคดี ได้มีหนังสือที่ กสท คอ.(บอ.)/๑๓๓ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ประกอบการของลูกหนี้ตามคำพิพากษา โดยแจ้งว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) (บมจ. กสท โทรคมนาคม) เป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งได้กระทำตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้การสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของลูกหนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของกระทรวงการคลัง บมจ. กสท โทรคมนาคม จึงขอตรวจสอบสถานที่ประกอบการของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของ บมจ. กสท โทรคมนาคม ตามบัญชีรายชื่อลูกหนี้จำนวน ๙ ราย ว่า แต่ละบุคคลมีสถานที่ประกอบการอยู่ ณ ที่แห่งใด

สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๓/๕๘๖๗ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลประวัติการทำงานของลูกจ้าง ผู้ประกันตน สถานที่ทำงานในฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้

ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) มาตรา ๒๔ วรรคแรกของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลของนายจ้าง สถานที่ทำงานเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง ซึ่งตามปกติวิสัยพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ผู้เปิดเผยจะมีความผิดตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ สำนักงานประกันสังคมจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ข. ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ ทำการแทนกรรมการผู้จัดการใหญ่ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กสท คอ.(บอ.)/๒๒๒ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า บมจ. กสท โทรคมนาคม ผู้อุทธรณ์ เป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ดำเนินการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาจำนวน ๙ ราย ซึ่งศาลมีคำพิพากษาและออกหมายบังคับคดีแล้ว โดย ผู้อุทธรณ์ได้สืบหาหลักทรัพย์ของลูกหนี้กับสำนักงานที่ดินและสำนักงานขนส่งทางบกแต่ละพื้นที่ที่ลูกหนี้มีภูมิลำเนา แต่ไม่ปรากฏว่าลูกหนี้แต่ละรายมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์/สังหาริมทรัพย์ ที่อยู่ในความครอบครองแต่อย่างใด และได้ทราบว่าลูกหนี้ได้มีการประกันตนไว้กับสำนักงานประกันสังคม ผู้อุทธรณ์จึงขอตรวจสอบสถานประกอบการของลูกหนี้แต่ละรายว่ามีสถานประกอบการ ณ ที่ใด เพื่อบังคับคดีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของลูกหนี้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมได้ นอกจากนั้นการบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้ลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบ

ประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์ : **เทศบาลตำบลคลองใหญ่ จังหวัดตราด**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารอาคารสงเคราะห์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลตำบลคลองใหญ่ โดยนาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลคลองใหญ่ ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ที่ ตร ๕๒๒๐๑/ว ๔๙๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอตรวจสอบทรัพย์สินของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ว่าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของธนาคารอาคารสงเคราะห์หรือไม่ เพื่อประกอบการบังคับคดีต่อไป

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ กก.ล.๑๔๒๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากข้อมูลที่ขอตรวจสอบเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ ธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้ ธนาคารจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลของบุคคลดังกล่าวให้ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ตร ๕๒๒๐๑/๕๓๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคดีห้างหุ้นส่วนจำกัด เซ็สท์ ๙๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และนาย ค. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองระยอง เพื่อเรียกค่าเสียหายกรณีผิดสัญญาจ้างที่ปรึกษาออกแบบระบบศูนย์การกำจัดขยะแบบครบวงจรเทศบาลตำบลคลองใหญ่ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ และศาลปกครองระยองได้พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องทั้งสองชดใช้ค่าเสียหายจำนวน

๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอตรวจสอบทรัพย์สินของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ที่มีอยู่ในความครอบครองของธนาคารอาคารสงเคราะห์ เพื่อประกอบการขอบังคับคดีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า เทศบาลตำบลคลองใหญ่ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้หรือไม่ เห็นว่า ถึงแม้ว่าผู้อุทธรณ์มีสถานะเป็นเทศบาลตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ก็ตาม แต่การร้องขอข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้เป็นเพียงการดำเนินการสืบทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาเพื่อการบังคับชำระหนี้ซึ่งเป็นเรื่องทางแพ่งเท่านั้น มิได้ใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า ทรัพย์สินของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของลูกค้าที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้มาตามพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๔๙๖ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของลูกค้าของธนาคารอาจจะกระทบต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารได้ ถึงแม้ธนาคารอาคารสงเคราะห์จะเป็นธนาคารของรัฐแต่ก็มีการดำเนินกิจการเช่นเดียวกับธนาคารอื่นๆ ด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารออมสิน

เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์ : **เทศบาลตำบลคลองใหญ่ จังหวัดตราด**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารออมสิน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลตำบลคลองใหญ่ โดยนาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลคลองใหญ่ ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ที่ ตร ๕๒๒๐๑/ว ๔๙๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการธนาคารออมสิน ขอตรวจสอบทรัพย์สินของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ว่าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของธนาคารออมสินหรือไม่ เพื่อประกอบการบังคับคดีต่อไป

ธนาคารออมสินมีหนังสือ ที่ กป.ค.๕๘๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากข้อมูลบัญชีเงินฝากจัดเป็นข้อมูลประเภทไม่เปิดเผย (ลับ) ซึ่งธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าธนาคารที่มีอยู่ในความดูแลของธนาคารต่อผู้อื่นอันจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรและปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่การเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นไปตามบทบัญญัติซึ่งเป็นข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๑) – (๙)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ตร ๕๒๒๐๑/๕๓๖ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารออมสินมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคดีห้างหุ้นส่วนจำกัด เซ็สท์ ๙๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และนาย ค. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองระยอง เพื่อเรียกค่าเสียหายกรณีผิดสัญญาจ้างที่ปรึกษาออกแบบระบบ

ศูนย์การกำจัดขยะแบบครบวงจรเทศบาลตำบลคลองใหญ่ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ และศาลปกครองระยองได้พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องทั้งสองชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอตรวจสอบทรัพย์สินของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ที่มีอยู่ในความครอบครองของธนาคารออมสินเพื่อประกอบการขอบังคับคดีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า เทศบาลตำบลคลองใหญ่ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้หรือไม่ เห็นว่า ถึงแม้ว่าผู้อุทธรณ์มีสถานะเป็นเทศบาลตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ก็ตาม แต่การร้องขอข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้เป็นเพียงการดำเนินการสืบทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาเพื่อการบังคับชำระหนี้ซึ่งเป็นเรื่องทางแพ่งเท่านั้น มิได้ใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า ทรัพย์สินของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของลูกค้าที่ธนาคารออมสินได้มาตามพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของลูกค้าของธนาคารอาจจะกระทบต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารได้ ถึงแม้ธนาคารออมสินจะเป็นธนาคารของรัฐแต่ก็มีการดำเนินกิจการเช่นเดียวกับธนาคารอื่นๆ ด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์ : **เทศบาลตำบลคลองใหญ่ จังหวัดตราด**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลตำบลคลองใหญ่ โดยนาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลคลองใหญ่ ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ที่ ตร ๕๒๒๐๑/ว ๔๙๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ขอตรวจสอบทรัพย์สินของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ว่าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) หรือไม่ เพื่อประกอบการบังคับคดีต่อไป

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กปก.๖๐๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ธนาคารมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจและอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติห้ามเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้า เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อนหรือเป็นการเปิดเผยแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติความรับผิดกรณีที่พนักงานของธนาคารได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลให้ต้องรับโทษทางอาญาด้วย หากฝ่าฝืนธนาคารอาจถูกเจ้าของข้อมูลร้องเรียนต่อธนาคารแห่งประเทศไทยหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีได้ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลลูกค้าตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ตร ๕๒๒๐๑/๕๓๗ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคดีห้างหุ้นส่วนจำกัด เซ็สท์ ๙๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และนาย ค. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองระยอง เพื่อเรียกค่าเสียหายกรณีผิดสัญญาจ้างที่ปรึกษาออกแบบระบบศูนย์การกำจัดขยะแบบครบวงจรเทศบาลตำบลคลองใหญ่ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ และศาลปกครองระยองได้พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องทั้งสองชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอตรวจสอบทรัพย์สินของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ที่มีอยู่ในความครอบครองของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อประกอบการขอบังคับคดีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า เทศบาลตำบลคลองใหญ่ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารจาก หน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้หรือไม่ เห็นว่า ถึงแม้ว่าผู้อุทธรณ์มีสถานะเป็นเทศบาลตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ก็ตาม แต่การร้องขอข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้เป็นเพียงการดำเนินการสืบทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาเพื่อการบังคับชำระหนี้ซึ่งเป็นเรื่องทางแพ่งเท่านั้น มิได้ใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า ทรัพย์สินของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของลูกค้าที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้มาตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของลูกค้าของธนาคารอาจจะกระทบต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารได้ ถึงแม้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จะเป็นธนาคารของรัฐแต่ก็มีการดำเนินกิจการเช่นเดียวกับธนาคารอื่นๆ ด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์ : **เทศบาลนครแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารอาคารสงเคราะห์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลนครแหลมฉบัง โดยนาง ก. นายกเทศมนตรีนครแหลมฉบัง ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ที่ ชบ ๕๒๖๐๖/๑๑๙๐๘ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ และที่ ชบ ๕๒๖๐๖/๒๘๕๙ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอทราบยอดหนี้ค้างชำระรวมเงินต้นพร้อมดอกเบี้ย ซึ่งนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ได้ค้างชำระกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ และขอเอกสารสำเนาสัญญาจำนองโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๐๗๓๐ เลขที่ดิน ๑๘๘๓ หน้าสำรวจ ๒๒๗๖๘ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อประกอบการบังคับคดีต่อไป

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ บภ. (งบน. ๒–๒) พท. ๒๕๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ทรัพย์สินดังกล่าวติดภาระหนี้จำนองกับธนาคารอาคารสงเคราะห์แต่ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากผิดพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหากธนาคารเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไป จะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ชบ ๕๒๖๐๖/๓๕๐๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคดีนาย ข. ต่อศาลจังหวัดพัทยา เพื่อเรียกค่าเสียหายมูลละเมิด และศาลจังหวัดพัทยาได้พิพากษาให้นาย ข. ชำระเงินจำนวน ๑๐,๑๕๘.๗๕ บาท

พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๙,๔๕๐ บาท ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อประกอบการขอบังคับคดีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า เทศบาลนครแหลมฉบังซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้หรือไม่ เห็นว่า ถึงแม้ว่าผู้อุทธรณ์มีสถานะเป็นเทศบาลนคร จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ก็ตาม แต่การร้องขอข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้เป็นเพียงการดำเนินการสืบทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาเพื่อการบังคับชำระหนี้ซึ่งเป็นเรื่องทางแพ่งเท่านั้น มิได้ใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า ทรัพย์สินของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของลูกค้าที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้มาตามพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๔๙๖ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของลูกค้าของธนาคารอาจจะกระทบต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารได้ ถึงแม้ธนาคารอาคารสงเคราะห์จะเป็นธนาคารของรัฐแต่ก็มีการดำเนินกิจการเช่นเดียวกับธนาคารอื่นๆ ด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๖๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เกี่ยวกับสัญญาจ้างที่ปรึกษา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารสำเนาสัญญาจ้างที่ปรึกษาสำหรับปีงบประมาณ ๒๕๕๘ สัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ สัญญาเลขที่ ๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ เพื่อใช้ประโยชน์ส่งเสริมการจ้างที่ปรึกษาของกระทรวงคมนาคม

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ที่ ตผ ๐๐๑๗/๒๒๓๓ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สัญญาเลขที่ ๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองและรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) จึงเป็นอำนาจของ สนข. ที่จะพิจารณาเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในเอกสารดังกล่าว สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่มีอำนาจที่จะเผยแพร่สำเนาเอกสารดังกล่าว และไม่อยู่ในสถานะที่จะรับรองความถูกต้องของสำเนาเอกสาร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นวิศวกรชำนาญการ สำนักงาน

นโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานเชื่อมต่อวางแผนระบบราง ได้ทราบว่า สนข. หน่วยงานต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ได้ทำสัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ สัญญาเลขที่ ๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ จึงต้องการตรวจสอบการจ้างดังกล่าวว่ามีความถูกต้องเหมาะสมเพียงใด เนื่องจากได้เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับการจ้างโครงการดังกล่าวแล้วมีข้อสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ในโครงการได้มีสัญญาทำงานโครงการอื่นแบบเต็มเวลาจะสามารถมาทำงานในโครงการนี้ได้อย่างไร เมื่อได้รับการเชิญชวนจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ในการช่วยกันตรวจสอบความโปร่งใส และทราบว่า สนข. ได้ส่งสัญญาดังกล่าวให้ สตง. ตรวจสอบแล้ว จึงขอข้อมูลข่าวสารไปที่ สตง. สาเหตุที่ไม่ได้ขอที่ สนข. เนื่องจากเป็นการตรวจสอบหน่วยงานต้นสังกัดที่เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์เอง จึงคาดว่าจะไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร แต่เพื่อประโยชน์สาธารณะจึงขอข้อมูลข่าวสารที่ สตง.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาพร้อมเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า สนข. ได้ส่งสำเนาสัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ สัญญาเลขที่ ๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ให้ สตง. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และอยู่ระหว่างการตรวจสอบ ซึ่งไม่สามารถกำหนดระยะเวลาการตรวจสอบได้ หากมีการร้องเรียนให้ตรวจสอบและพบข้อที่ไม่ถูกต้องหรือน่าจะเป็นการทุจริตผิดระเบียบ สตง. ก็จะแจ้งให้หน่วยงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบต่อการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของ สตง. ได้ การที่ผู้อุทธรณ์มาขอข้อมูลข่าวสารที่ สตง. ซึ่งครอบครองเพียงสำเนาเอกสารและจัดเก็บสำเนาสัญญาจ้างตามที่กฎหมายกำหนด โดยอ้างว่าจะนำไปตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานต้นสังกัดและเพื่อใช้ประโยชน์ส่งเสริมการจ้างที่ปรึกษานั้น จึงเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ สตง. ผู้อุทธรณ์ควรขอข้อมูลข่าวสารต่อหน่วยงานเจ้าของข้อมูลโดยตรงเพื่อตรวจสอบต้นฉบับของข้อมูลข่าวสาร มิใช่ตรวจสอบจากหน่วยงานที่ครอบครองสำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สัญญาจ้างที่ปรึกษาศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย – เชียงใหม่ เลขที่ ๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดหาพัสดุของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร เจ้าของข้อมูลดังกล่าว ที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

เป็นเพียงหน่วยงานจัดเก็บสำเนาสัญญาจ้างที่มีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไปเพื่อดำเนินการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอาจเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารจัดการข้อมูล อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรด้วยแล้ว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๖๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งอาจารย์ระดับ ๗ สังกัดภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารราชการ มศว. เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. ข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ได้แก่ เอกสาร ผลการประเมินการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ (ฉบับที่นำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองผลการปฏิบัติราชการฯ ประจำมหาวิทยาลัย) จำนวน ๓ รอบการประเมินติดต่อกันคือ

๑.๑ รอบประเมินที่ ๒ ปี ๒๕๕๗ (๑ ก.พ. ๒๕๕๗ – ๓๑ ก.ค. ๒๕๕๗)

๑.๒ รอบประเมินที่ ๑ ปี ๒๕๕๘ (๑ ส.ค. ๒๕๕๗ – ๓๑ ม.ค. ๒๕๕๘)

๑.๓ รอบประเมินที่ ๒ ปี ๒๕๕๘ (๑ ก.พ. ๒๕๕๘ – ๓๑ ก.ค. ๒๕๕๘)

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองผลการปฏิบัติราชการฯ ประจำมหาวิทยาลัย (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์) ของรอบการประเมินทั้งสามรอบตามข้อ ๑

๓. คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ เรื่องการเลื่อนขั้นเงินเดือน รายผู้อุทธรณ์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และปีงบประมาณ ๒๕๕๙

๔. รายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองผลการปฏิบัติราชการฯ คณะวิศวกรรมศาสตร์ (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์) ของรอบการประเมินทั้งสามรอบตามข้อ ๑

๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีบันทึกข้อความ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๒๗๓๑ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสาร หากผลเป็นประการใดจักแจ้งให้ทราบต่อไป ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คณะวิศวกรรมศาสตร์แจ้งว่า ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้วตามบันทึกข้อความที่ ศธ ๐๕๑๙.๘.๐๑/๖๘๗ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คณะวิศวกรรมศาสตร์เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้แจ้งว่าต้องการทราบข้อมูลในประเด็นใด จึงขอทราบความชัดเจนเพิ่มเติม ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งรายละเอียดเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คือรายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ เกี่ยวกับรายละเอียดและมติการประชุมเฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ และมติการดำเนินการต่อผู้อุทธรณ์ตามกฎ ก.พ.อ. พ.ศ. ๒๕๕๘

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีบันทึกข้อความ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๕๕๘๖ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารได้แจ้งว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ ยังไม่ควรเปิดเผย เนื่องจากในวาระดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของมหาวิทยาลัยและยังไม่เป็นที่ยุติ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปี ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ถูกประเมินไม่ผ่าน ๒ รอบการประเมินติดต่อกันโดยคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทำคำมั่นสัญญาเพื่อพัฒนาตนเองตามกฎ ก.พ.อ. แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมเซ็นชื่อในคำมั่นสัญญาดังกล่าว ในการประเมินครั้งที่ ๓ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์จึงประเมินผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านอีกครั้งหนึ่ง พร้อมนำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในวาระลับ เพื่อพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้หย่อนประสิทธิภาพ สมควรให้ออกจากราชการตามกฎ ก.พ.อ. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการ กรณี

ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการนำกฎ ก.พ.อ. มาใช้บังคับย้อนหลังไปถึงรอบการประเมิน ๒ รอบก่อนกฎ ก.พ.อ. บังคับใช้ และคณะกรรมการดังกล่าวได้มีมติให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ เสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป แต่ปรากฏต่อมาว่า ในการประเมินครั้งที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ผ่านการประเมินและมีคำสั่งให้เลื่อนเงินเดือนด้วยแล้ว จึงถือว่าการพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมิน ๓ รอบก่อนนั้น ดำเนินการแล้วเสร็จ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิต่อไป ทั้งนี้ คงเหลือเฉพาะรายการที่ ๕ ที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมอบหมายให้คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ได้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ได้ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ไม่ผ่านการประเมิน ๓ รอบการประเมินติดต่อกันคือ รอบ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ รอบ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และรอบ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งข้อบังคับมหาวิทยาลัย ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้กรณีไม่ผ่านการประเมิน ๒ รอบการประเมินติดต่อกัน มหาวิทยาลัยสามารถให้ออกจากราชการได้ แต่เนื่องจากตามกฎ ก.พ.อ. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการ กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล พ.ศ. ๒๕๕๘ ออกมาเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ให้พัฒนาตนเอง คณะวิศวกรรมศาสตร์จึงขอให้ผู้อุทธรณ์มีคำมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ยินยอม ในการประเมินครั้งที่ ๓ (รอบ ๑ เมษายน ๒๕๕๙) ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมินอีกครั้ง รวม ๓ รอบการประเมินติดต่อกัน จึงได้นำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ (วาระลับ) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ เพื่อพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้หย่อนประสิทธิภาพ สมควรให้ออกจากราชการตามกฎ ก.พ.อ. ปัจจุบันเรื่องนี้คณะวิศวกรรมศาสตร์ได้เสนอเรื่องให้มหาวิทยาลัยพิจารณา และอยู่ระหว่างการพิจารณาของมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ผลการประเมินการปฏิบัติราชการทั้ง ๓ รอบต่อมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างพิจารณาผลการประเมินรอบที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๘) หากเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ดังกล่าว จะเป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาของมหาวิทยาลัย จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า รายงานการประชุมดังกล่าวได้มีมติเป็นข้อเสนอของคณะวิศวกรรมศาสตร์ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากราชการอันเนื่องมาจากผลการประเมินการปฏิบัติราชการไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ๓ รอบการประเมินติดต่อกัน และเรื่องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของมหาวิทยาลัย ซึ่งยังไม่ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยได้มีคำสั่งที่กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง การเปิดเผยจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่

อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงเกี่ยวกับผลการประเมินการปฏิบัติราชการที่ก่อให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับสถานภาพของตน ย่อมสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามสมควรเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติราชการและปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู ก็เพียงพอต่อการตรวจสอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลอาจสามารถเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาล

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **โรงพยาบาลอาจสามารถ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ ไม่ระบุเดือนและปี ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลอาจสามารถ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาลของนางบุญเรือง เสาขุมเหล็ก ซึ่งเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลอาจสามารถ

โรงพยาบาลอาจสามารถมีบันทึกท้ายคำขอ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าผิดกฎหมายมาตรา ๗ ในพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ห้ามขอประวัติของผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตนเอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลอาจสามารถ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่โรงพยาบาลอาจสามารถมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบุตรของนาง ข. โดยนาง ข. มีอาการป่วยและเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลอาจสามารถ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๙ นาง ข. ได้เสียชีวิตลงด้วยภาวะหัวใจและปอดล้มเหลวจากภาวะปอดติดเชื้อ โดยก่อนที่นางบุญเรือง เสาขุมเหล็ก จะเสียชีวิตได้ทำประกันชีวิตไว้กับบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง ซึ่งเงื่อนไขการขอรับเงินค่าสินไหมทดแทนจะต้องนำประวัติการรักษาพยาบาลของผู้เสียชีวิตไปแสดง ผู้อุทธรณ์จึงไปยื่นขอประวัติการรักษาของนางบุญเรือง เสาขุมเหล็ก ที่โรงพยาบาลอาจสามารถ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล โดยอ้างว่าเจ้าของข้อมูลต้องมาขอด้วยตนเองหรือขอไว้ก่อนเสียชีวิต ซึ่งกรณีดังกล่าวผู้เสียชีวิตไม่ได้ทำเรื่องขอไว้ ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนจากการไม่ได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนจึงได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงพยาบาลอาจสามารถมีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๓๒.๓๐๑/๘๔๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า โรงพยาบาลอาจสามารถไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเวชระเบียนบุคคลดังกล่าวได้ เนื่องจากขัดกับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติไว้ว่า ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคลผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่ การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรงหรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่ากรณีใดๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ประวัติการรักษาพยาบาลของนาง ข. ซึ่งเป็นมารดาของผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารไปเพื่อประกอบการดำเนินการขอรับค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันชีวิตของ นางข. สัญญาประกันชีวิตนั้นเป็นสัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอก คือ ผู้รับประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิต โดยจะมีผลเมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลง ซึ่งโดยสภาพของสัญญาประกันชีวิตไม่เปิดช่องให้ผู้เอาประกันภัยขอข้อมูลการรักษาพยาบาลของตนได้ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ และเป็นไปไม่ได้ที่ผู้เอาประกันภัยจะยื่นขอข้อมูลการรักษาพยาบาลของตนหลังจากที่ตนได้เสียชีวิตไปแล้ว ดังนั้น การใช้สิทธิในกรณีนี้จึงเป็นการใช้สิทธิตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูลตามเจตนารมณ์ที่ปรากฏในสัญญาประกันชีวิต จึงไม่ถือว่าเป็นการขอข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลอื่น ตามนัยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เปิดช่องให้ทายาทของผู้เสียชีวิตสามารถใช้สิทธิดำเนินการแทนได้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของนาง ข. ที่อยู่ในความครอบครองของโรงพยาบาลอาจสามารถเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลอาจสามารถเปิดเผยข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของนาง ข. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นายอนุชา อชิรเสนา**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายอนุชา อชิรเสนา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ทำวิทยานิพนธ์ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๔๙๓

๒. บันทึกการประชุมและรายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... (พ.ศ. ๒๔๘๙) ที่มีนายปรีดี พนมยงค์ เป็นประธาน ประมาณช่วงระหว่างวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๙ – ๒๔ มีนาคม ๒๔๘๙ หรือเอกสารการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. .... (พ.ศ. ๒๔๘๙)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ ที่ สผ ๐๐๐๓/๔๑๘๙ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยเป็นรายงานการประชุมลับของการประชุมร่วมกันของรัฐสภาที่มีมติไม่เปิดเผย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกการประชุมและรายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... (พ.ศ. ๒๔๘๙) ที่มีนายปรีดี พนมยงค์ เป็นประธาน ประมาณช่วงระหว่างวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๙ – ๒๔ มีนาคม ๒๔๘๙ ไม่พบข้อมูลดังกล่าว สำหรับเอกสารการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. .... (พ.ศ. ๒๔๘๙) ได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์กำลังศึกษาในชั้นปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต้องการได้ข้อมูลการประชุมร่วมกันของรัฐสภาในวาระการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เพื่อนำไปจัดทำวิทยานิพนธ์ จึงได้ยื่นขอข้อมูลไปยังสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์กำลังทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ศึกษาในเชิงประวัติศาสตร์รัฐธรรมนูญไทย โดยข้อมูลที่จะนำมาจัดทำวิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่งมาจากการค้นคว้าในห้องสมุดรัฐสภา ซึ่งเป็นรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๘ เป็นต้นมา โดยข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์พบและมีโอกาสได้อ่าน คือ รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ เมื่อวันเสาร์ที่ ๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๙๓ แต่มีเพียง ๓ หน้า ผู้อุทธรณ์ได้สอบถามเจ้าหน้าที่ในห้องสมุด และได้รับแจ้งว่าในห้องสมุดมีอยู่เพียงเท่านี้ ผู้อุทธรณ์จึงได้สำเนาเอกสารไปเพียง ๓ หน้า ผู้อุทธรณ์ทราบว่าข้อมูลดังกล่าวมีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงได้ยื่นขอข้อมูลไปยังสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย

ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรชี้แจงสรุปความได้ว่า รายงานการประชุมรัฐสภาโดยปกติจะมีการจัดเก็บไว้ ๓ แห่ง คือ ห้องสมุดรัฐสภา หอจดหมายเหตุ และสำนักรายงานการประชุมและชวเลข แต่หากเป็นรายงานการประชุมลับจะเก็บไว้ที่สำนักรายงานการประชุมและชวเลขแห่งเดียว ซึ่งที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ๒๔๘๑ จนถึงปัจจุบัน เรื่องที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ จะเป็นรายงานประชุมลับ และไม่มีการเผยแพร่ แต่สำหรับรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ วันเสาร์ที่ ๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๙๓ ที่มีการเผยแพร่ในห้องสมุดรัฐสภาน่าจะมาจากความบกพร่องในการจัดทำบัญชี ซึ่งปัจจุบันได้นำออกจากห้องสมุดรัฐสภา และหอจดหมายเหตุแล้ว ส่วนเหตุผลที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าไม่ควรเปิดเผยรายงานการประชุมฉบับดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นรายงานการประชุมลับ ประกอบกับมีข้อความที่กล่าวพาดพิงผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยก็มิได้เป็นประโยชน์กับสาธารณะแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ เมื่อวันเสาร์ที่ ๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๙๓ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวกับการอภิปรายของสมาชิกรัฐสภา โดยปกติการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาซึ่งเป็นผู้แทนของประชาชนต้องกระทำโดยเปิดเผยเพื่อให้ประชาชนติดตามตรวจสอบความคิดเห็นและการกระทำของผู้แทนของตนได้ ดังนั้น รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาจึงเป็นข้อมูลที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้ทราบ แต่กรณีนี้เป็นการประชุมลับเพราะเป็นกรณีที่รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้ความเห็นชอบตัวบุคคลที่จะเข้าดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ คำอภิปรายดังกล่าวจึงมีข้อมูลแยกออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ ข้อมูลที่ว่าด้วยข้อกฎหมายตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติและความเหมาะสมของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้เข้ารับตำแหน่ง เห็นว่าข้อมูลที่ควรเปิดเผยให้แก่ประชาชนได้ทราบ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นข้อกฎหมายตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับความประพฤติของบุคคลนั้น หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ได้รับการเสนอชื่อและผู้เสนอชื่อให้บุคคลเข้าดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายให้แก่ผู้อุทธรณ์เพื่อนำไปใช้อ้างอิงในการทำวิทยานิพนธ์อันเป็นงานทางวิชาการเป็นการสมประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ และเหมาะสมกับสถานะของข้อมูลแล้ว ส่วนข้อมูลที่มีคำอภิปรายเกี่ยวกับความประพฤติของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น เห็นว่า เป็นข้อมูลในขอบเขตส่วนบุคคล แม้กรณีนี้จะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการแต่ยังไม่มีเหตุผลที่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ และการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลในส่วนนี้จึงให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปกปิดข้อความในรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ เมื่อวันเสาร์ที่ ๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๙๓ ซึ่งอยู่ในหนังสือรวมรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา หน้า ๗๓๓ บรรทัดที่ ๑๐ ถึงบรรทัดที่ ๑๒ บรรทัดที่ ๑๙ ถึงบรรทัดที่ ๒๒ และบรรทัดที่ ๒๕ ถึงบรรทัดที่ ๒๖ และหน้า ๗๓๔ บรรทัดที่ ๑ ถึงบรรทัดที่ ๒ ส่วนข้อความนอกจากนี้ให้เปิดเผยพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๖๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีโรงงาน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยม จังหวัดนนทบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและโรงงาน ได้แก่ เอกสารการประเมินภาษี เอกสารการขอลดหย่อนภาษีของผู้ประกอบการ และเอกสารที่ระบุถึงจำนวนเงินที่เก็บภาษีจริง

องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมมีหนังสือ ที่ นบ ๗๒๒๐๑/๓๓๖ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งอนุญาตให้เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลว่า อาจกระทบประโยชน์ได้เสียของบุคคลอื่นเกินสมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมได้มีคำขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีโรงงาน แต่องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสาร

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า การจัดเก็บภาษีโรงงานขององค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมที่ผ่านมานั้นไม่มีปัญหาใด ๆ แต่เมื่อปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมคนปัจจุบันเข้ามาดำรงตำแหน่งเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ขั้นตอนการประเมินภาษี และจัดเก็บภาษีนั้นเปลี่ยนไป โดยปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมจะทำการประเมินภาษีโรงงานสูงกว่าที่ผ่านมา แล้วเรียกผู้ประกอบการโรงงานทุกรายเข้าไปพบที่องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยม

จากนั้นก็ลดหย่อนภาษีให้ต่ำกว่าที่ประเมินไว้โดยที่ผู้ประกอบการโรงงานยังไม่ได้ทำหนังสืออุทธรณ์ผลการประเมิน หลังจากนั้นผู้ประกอบการโรงงานก็จะขนโต๊ะ เก้าอี้ และสิ่งของต่าง ๆ มาให้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยม รวมทั้งมีการนัดรับประทานอาหารกับผู้ประกอบการโรงงานด้วย ผู้อุทธรณ์เห็นว่าพฤติการณ์ดังกล่าวน่าสงสัยว่าอาจมีการเรียกรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการลดหย่อนภาษีต่ำกว่าจำนวนที่ประเมิน ประกอบกับมีผู้ประกอบการโรงงานที่เป็นชาวบ้านมาร้องเรียนต่อผู้อุทธรณ์ว่าปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมประเมินภาษีโรงงานสูงเกินจริงทำให้ได้รับความเดือดร้อน ทั้งนี้ ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมมีผู้ประกอบการโรงงานประมาณห้าสิบกว่าแห่ง ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการจัดเก็บภาษีโรงงานตามมาตรา ๔๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีโรงงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและใช้ประกอบการตั้งกระทู้ถามในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยม โดยต้องการเอกสารการประเมินภาษี เอกสารการขอลดหย่อนภาษีของผู้ประกอบการ และเอกสารที่ระบุถึงจำนวนเงินที่เก็บภาษีจริง ผู้อุทธรณ์กระทำเพื่อปกป้องประโยชน์สาธารณะ ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมจัดเก็บภาษีตามจำนวนที่ประเมินเพื่อนำเงินไปพัฒนาท้องถิ่นเมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าไปตรวจดูข้อมูลข่าวสารได้ แต่ไม่ให้สำเนาเอกสาร เหตุที่ผู้อุทธรณ์ต้องการสำเนาเอกสารก็เพราะไม่สามารถตรวจดูและจดจำข้อมูลได้ทั้งหมด เนื่องจากมีข้อมูลจำนวนมาก

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อตนเองเข้ามาดำรงตำแหน่งแล้วเห็นว่าที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมจัดเก็บภาษีโรงงานต่ำเกินไป ประกอบกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินก็ตั้งข้อสังเกตว่าองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมจัดเก็บภาษีโรงงานไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์หรือความเป็นจริง องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมจึงได้เรียกประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินภาษีเพื่อพิจารณาแนวทางการจัดเก็บภาษีใหม่ ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็เป็นคณะกรรมการชุดนี้ด้วย ดังนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมจึงได้ประเมินภาษีโรงงานสูงกว่าที่ผ่านมา แต่เพื่อลดแรงต่อต้านจากผู้ประกอบการ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมจึงเชิญผู้ประกอบการโรงงานมาพบที่องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจโดยไม่ได้เรียกรับผลประโยชน์ส่วนตัวแต่อย่างใด และลดหย่อนจำนวนภาษีให้บ้างแต่ก็ยังจัดเก็บในจำนวนที่สูงกว่าเดิม ส่งผลให้ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมสามารถจัดเก็บภาษีโรงงานได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๘.๘ คิดเป็นเงินจำนวน ๙๓๕,๙๒๖ บาท ส่วนกรณีที่ผู้ประกอบการโรงงานนำโต๊ะเก้าอี้มามอบให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมก็เพราะผู้ประกอบการนั้นมีความพึงพอใจที่องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมจัดเก็บภาษีตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมก็นำไปให้เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมใช้ปฏิบัติงานโดยเขียนข้อความไว้ที่โต๊ะเก้าอี้ว่าผู้ใด

เป็นผู้บริจาคให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยม เหตุที่ผู้อุทธรณ์มาขอข้อมูลข่าวสารก็เพราะไม่พอใจการทำงานของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมจึงขอข้อมูลข่าวสารเพื่อกดดันให้เกิดความกลัว เหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แต่ไม่ให้สำเนาเอกสารทั้งที่ความจริงแล้วเป็นเอกสารที่ให้สำเนาได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยม หากมีความสุจริตใจก็สามารถใช้กระบวนการตรวจสอบผ่านสภาองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมได้ แต่กลับมาขอสำเนาเอกสารโดยใช้สิทธิส่วนตัวและบอกว่าจะนำไปร้องเรียนต่อหน่วยงานแห่งอื่น พฤติกรรมดังกล่าวนั้นไม่เหมาะสมและเป็นการขอสำเนาเอกสารเพื่อกดดันเจ้าหน้าที่ หากผู้อุทธรณ์ใช้มติที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมมาขอสำเนาเอกสาร องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมก็ยินดีให้สำเนาเอกสาร นอกจากนี้ เอกสารการจัดเก็บภาษีนั้นมีสำเนาบัตรประชาชนของผู้ประกอบการโรงงานซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย หากเปิดเผยก็อาจรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่เอกสารการจัดเก็บภาษีโรงงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ขององค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยม ได้แก่ เอกสารการประเมินภาษี เอกสารการขอลดหย่อนภาษีของผู้ประกอบการ และเอกสารที่ระบุถึงจำนวนเงินที่เก็บภาษีจริง นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติขององค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยม เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ ส่วนสำเนาบัตรประชาชนของผู้ประกอบการโรงงานนั้นเป็นข้อมูลส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยมเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ไม่ต้องให้สำเนาบัตรประชาชนของผู้ประกอบการโรงงาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๕/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงการคลัง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขอสำเนาเอกสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดในเรื่องการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสี่พันล้านของกรมสรรพากร

รายการที่ ๒ ผลการดำเนินการลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดทั้งที่เป็นความผิดทางวินัย ความรับผิดทางละเมิด และความผิดอื่นๆ

รายการที่ ๓ รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการชุดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงการคลังมีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล ๑๓๐๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (กพค.) และกรมสรรพากร การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๓ นั้นกระทรวงการคลังไม่มีอยู่ในความครอบครองจึงไม่อาจพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของกระทรวงการคลัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า กระทรวงการคลังได้มีคำสั่งที่ ๗๔๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ และที่ ๗๙๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่มีกลุ่มบุคคลร่วมกันกระทำการขอคืน

ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเท็จ ผลการสืบสวนสรุปว่ามีข้าราชการกรมสรรพากรปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการคืนภาษีโดยมิชอบจำนวน ๑๘ ราย กรณีมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงการคลัง และกรมสรรพากรจึงดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้สื่อข่าว สำนักข่าวอิศราได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปเสนอข่าวให้ประชาชนทราบ แต่กระทรวงการคลังปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สำนักข่าวอิศราได้นำเสนอข่าวเกี่ยวกับเรื่องการทุจริตการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มมาโดยตลอด จึงต้องการทราบผลการสอบสวนเพื่อนำไปเสนอข่าวให้ประชาชนทราบต่อไป ทั้งนี้ เมื่อสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วและได้ลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องแล้วข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่เป็นความลับและเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ

กระทรวงการคลังมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๑.๔/๑๓๑๖๐ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปว่า การดำเนินการทางวินัยข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจำนวน ๑๘ รายนั้นอยู่ในอำนาจของปลัดกระทรวงการคลังในฐานะผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุจำนวน ๔ ราย และอยู่ในอำนาจอธิบดีกรมสรรพากรในฐานะผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุจำนวน ๑๔ ราย ปัจจุบันปลัดกระทรวงการคลังได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการทั้ง ๔ รายแล้ว โดยลงโทษไล่ออก ๓ ราย ให้ออก ๑ ราย ซึ่งข้าราชการทั้ง ๔ รายได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ส่วนการดำเนินการทางวินัยข้าราชการที่อยู่ในอำนาจอธิบดีกรมสรรพากรนั้นปัจจุบันอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยของกรมสรรพากร เหตุผลที่กระทรวงการคลังปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยข้าราชการทั้ง ๑๘ คนยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับขณะนี้ข้าราชการที่ถูกปลัดกระทรวงการคลังลงโทษได้ฟ้องข้าราชการกรมสรรพากรที่ให้ถ้อยคำเป็นพยานต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นจำเลยในคดีอาญา ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะมีผลกระทบทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับความเสียหาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยข้าราชการจำนวน ๑๔ รายที่อยู่ในอำนาจอธิบดีกรมสรรพากรนั้นยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนการดำเนินการทางวินัยข้าราชการจำนวน ๔ รายที่อยู่ในอำนาจของปลัดกระทรวงการคลังนั้น แม้การดำเนินการทางวินัยนั้นจะเสร็จสิ้นแล้ว เนื่องจากปลัดกระทรวงการคลังมีคำสั่งลงโทษข้าราชการทั้ง ๔ รายแล้ว แต่เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวพันกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการจำนวน ๑๔ รายที่อยู่ในอำนาจอธิบดีกรมสรรพากร ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินการทางวินัยของกรมสรรพากรได้ และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๖/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับโครงการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. รายละเอียดโครงการที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภาค ๕ อุบลราชธานี ได้เข้าตรวจสอบแล้วเรียกเงินคืนทั้งหมด

๒. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโครงการ

๓. บทลงโทษเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ เนื่องจากทำให้ราชการเสียหายและไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกมีหนังสือ ที่ อบ ๙๑๖๐๑/๔๐๙ ไม่ลงวันที่ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกได้ประชุมพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีมติไม่อนุญาตให้เอกสาร/ข้อมูลที่ร้องขอดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง

สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก มีหนังสือ ที่ อบ ๙๑๖๐๑/๔๖๖ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ อบ ๙๑๖๐๑/๔๘๒ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาพร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติไม่เปิดเผย เนื่องจากเข้าใจว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ รายงานการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุบลราชธานี แต่องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพราะสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุบลราชธานีได้เข้าตรวจแนะนำตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยได้แนะนำด้วยวาจาให้เจ้าหน้าที่คืนเงินโครงการที่จ่ายไม่ถูกต้องตามระเบียบและไม่เหมาะสมเท่านั้น ไม่ได้ให้คืนเงินทั้งหมดของทุกโครงการ และไม่มีเอกสารในการเรียกเงินคืนซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องยอมรับผิด ไม่มีเจตนาทุจริต เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคืนเงินให้กองคลัง กองคลังได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้รับผิดชอบ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุบลราชธานีไม่ได้ให้คำแนะนำโดยหนังสือหรือบันทึกรายงานการตรวจสอบแต่อย่างใด ทั้งนี้ คำแนะนำของเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุบลราชธานีประกอบด้วยโครงการดังนี้

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก

๑. โครงการฝึกอบรมของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

๒.โครงการคาราวานส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลเหล่าบก ประจำปี ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑

๓. โครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณของคณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๔. โครงการจัดงานประเพณีวันเข้าพรรษา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๕. โครงการขอรับสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกชี้แจงรายละเอียดการดำเนินการเบิกจ่ายเงินตามโครงการดังกล่าว ดังนี้

โครงการที่ ๑ การเบิกจ่ายไม่เหมาะสม บทลงโทษเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกไม่ได้กำหนดเป็นกฎหมาย หรือระเบียบไว้ มีแต่ในการประชุมประจำเดือนของพนักงานส่วนตำบลผู้บริหารได้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกได้คืนเงินจำนวน ๒๘,๐๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๒/๒๕๕๙ เลขที่ ๐๒๒

โครงการที่ ๒ และโครงการที่ ๓ การเบิกจ่ายเงินดังกล่าวไม่มีระเบียบกำหนดไว้ จึงเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖๗ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ บทลงโทษเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบยอมรับผิด เข้าใจระเบียบไม่ชัดเจนและไม่มีเจตนาทุจริต องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกก็ไม่ได้กำหนดเป็นกฎหมาย หรือระเบียบไว้ มีแต่ในการประชุมประจำเดือนของพนักงานส่วนตำบลผู้บริหารได้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกได้คืนเงินจำนวน ๔,๙๐๐ บาท และจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๒/๒๕๕๙ เลขที่ ๐๒๑ และเลขที่ ๐๒๘

โครงการที่ ๔ และโครงการที่ ๕ เป็นการเบิกจ่ายไม่เหมาะสม บทลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกไม่ได้กำหนดเป็นกฎหมาย หรือระเบียบไว้ แต่ในการประชุมประจำเดือนของพนักงานส่วนตำบลผู้บริหารได้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกได้คืนเงินจำนวน ๑๒,๐๐๐ บาท และจำนวน ๒๑,๐๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๒/๒๕๕๙ เลขที่ ๐๒๓ และเลขที่ ๐๒๗

ต่อมา องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกมีหนังสือ ที่ อบ ๙๑๐๖๑/๕๐๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายงานการประชุมประจำเดือนของพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔

เมษายน ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายละเอียดของโครงการที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภาค ๕ อุบลราชธานี ได้เข้าตรวจสอบแล้วเรียกเงินคืนทั้งหมด คือ โครงการที่สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกและกองการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมได้ดำเนินการ จำนวน ๕ โครงการ ตามรายชื่อข้างต้น และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโครงการนั้น มีปรากฏอยู่ในเอกสารการขออนุมัติโครงการและใบเสร็จรับเงินที่เจ้าหน้าที่ได้นำส่งเงินคืนตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการดำเนินโครงการทั้ง ๕ โครงการดังกล่าวได้เสร็จสิ้นโดยมีการเบิกจ่ายเงินแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บทลงโทษเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกชี้แจงว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุบลราชธานีด้วยการคืนเงินและองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกได้ออกใบเสร็จรับเงินไว้เป็นหลักฐานแล้ว ไม่มีการดำเนินการอย่างใดเกี่ยวกับโครงการที่ได้รับคำแนะนำอีก ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงโทษเจ้าหน้าที่จึงไม่มี

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม เกี่ยวกับการแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงคมนาคม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมให้กระทรวงคมนาคมยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี ที่ ๑๑๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ และให้แต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีแทน พร้อมขอให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการจำนวน ๓ ราย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวงคมนาคม เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี ที่ถ่ายจากหนังสือต้นฉบับที่ได้มีการสั่งการท้ายหนังสือของผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่บริหาร อำนวยการ หรือวิชาการที่เกี่ยวข้องทุกลำดับ ตามสภาพที่สมบูรณ์ของลำดับขั้นตอนการดำเนินกระบวนการของหนังสือ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๑๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งมีคำบัญชาของอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเลือกผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี คำบัญชาของอดีตรองปลัดกระทรวงคมนาคม (นางสร้อยทิพย์) ส่งเรื่องให้ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

๒. หนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๖๑ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีคำบัญชาของอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และคำสั่งต่อ ๆ มาจนจบกระบวนการ

๓. หนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๑๒๑๔ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีคำบัญชาของอดีตปลัดกระทรวงคมนาคมใช้อำนาจในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเลือกบุคคลให้แต่งตั้งต่อไป และคำสั่งต่อ ๆ มาจนจบกระบวนการ

๔. หนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๑๓๘๓ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีคำบัญชาของผู้เกี่ยวข้องจนจบกระบวนการในการเสนอลงนามแต่งตั้งบุคคล

๕. หนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๑๙๕๙ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีขั้นตอนเสนอผู้บังคับบัญชา และคำบัญชาที่ต่อเนื่องจนจบกระบวนการที่กองการเจ้าหน้าที่ชี้แจงกรณีแต่งตั้ง

๖. หนังสือ ที่ คค ๐๒๐๗/ตต ๔/๖๐๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (พล.อ.อ. ประจิน) มีบัญชาส่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ส่งปลัดกระทรวงคมนาคม และแจ้งผู้ร้องทราบ และคำสั่งต่อ ๆ มาจนจบกระบวนการ

สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมมีหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/๕๒๒๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทุกรายการให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ จึงให้เปิดเผยเฉพาะแก่ผู้อุทธรณ์ โดยจะลบหรือตัดทอนข้อความส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นออกทั้งหมด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการกระทรวงคมนาคม มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีตามคำสั่งที่ ๑๑๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ เพื่อนำไปประกอบการดำเนินการให้กระทรวงคมนาคมยกเลิกคำสั่งดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๒๐๒/๖๕๒๒ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาพร้อมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่ถูกต้องคือ หนังสือ ลับ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๑๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การคัดเลือกตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี ซึ่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่รองปลัดกระทรวงคมนาคม ด้านอำนวยการ ในฐานะประธานกรรมการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี เสนอรายชื่อข้าราชการผู้มีความเหมาะสมที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีตามลำดับผลคะแนนประเมิน จำนวน ๓ ราย เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท้ายหนังสือฉบับดังกล่าวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้สั่งการพิจารณาเห็นสมควรเสนอผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งมีการกำหนดชั้นความลับของหนังสือ

แต่เนื่องจากหนังสือดังกล่าวมีชื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับคัดเลือก จึงมีลักษณะเป็นผลการพิจารณาที่มีผลโดยตรงกับผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงสามารถเปิดเผยให้แก่เฉพาะผู้อุทธรณ์ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๖๑ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๗ เรื่อง การแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี ซึ่งเป็นเอกสารที่กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมพิจารณากรณีการแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีตามบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก่อนหน้านี้ โดยเป็นการเสนอข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อหารือและแนวทางการดำเนินการแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี ในระหว่างการยุบสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งท้ายที่สุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วมีบัญชาท้ายหนังสือฉบับนี้ให้ชะลอการแต่งตั้งเพื่อรอคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อันมิใช่บทบัญญัติที่มีสภาพบังคับต้องห้ามเปิดเผยเด็ดขาด ทั้งนี้ หากคำนึงถึงประโยชน์ต่อทางราชการและความเป็นธรรมของผู้ร้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยจะมีประโยชน์ยิ่งกว่า ดังนั้น จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ที่ถูกต้องคือ หนังสือ ลับ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๑๒๑๔ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การคัดเลือกตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี ซึ่งเป็นเอกสารที่กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม เสนอความเห็นต่อปลัดกระทรวงคมนาคม ซึ่งปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เกี่ยวกับการนำเรื่องแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี กลับมาพิจารณาดำเนินการอีกครั้ง ถือเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อันมิใช่บทบัญญัติที่มีสภาพบังคับต้องห้ามเปิดเผยเด็ดขาด และแม้เอกสารนี้จะมีการกำหนดชั้นความลับไว้ แต่หากคำนึงถึงประโยชน์ต่อทางราชการ และความเป็นธรรมของผู้ร้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยจะมีประโยชน์ยิ่งกว่า ดังนั้น จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ที่ถูกต้องคือ หนังสือ ลับ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๑๓๘๓ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี ซึ่งเป็นเอกสารที่เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพื่อพิจารณาลงนามในร่างคำสั่งรับโอน นาย ข. มาดำรงตำแหน่ง

หัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี อันเป็นกระบวนการเสนอเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องพิจารณาสั่งการหรือลงนามตามกระบวนงานปกติทั่วไป แม้เอกสารนี้จะกำหนดชั้นความลับไว้ แต่ปัจจุบันกระทรวงคมนาคมได้ดำเนินการแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีเสร็จสิ้นตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ กรณีจึงสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารนี้จนมีการลงนามแต่งตั้งบุคคลนั้น คือ คำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ ๑๑๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่องการรับโอนข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีบัญชีรายละเอียดการรับโอนข้าราชการพลเรือนสามัญ มีการระบุเลขประจำตัวประชาชน วุฒิการศึกษา และเงินเดือนของนาย ข. อันมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เห็นควรเปิดเผยโดยลบหรือตัดทอนข้อความในส่วนนี้ออก

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ที่ถูกต้องคือ หนังสือ ลับ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๑๙๕๙ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี ซึ่งเป็นเอกสารเสนอความเห็นของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม กรณีผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอลาออกจากราชการ เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมในการบริหารงานบุคคล โดยปลัดกระทรวงคมนาคมสั่งการให้กองการเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมพิจารณาต่อไป ซึ่งกองการเจ้าหน้าที่ ได้เสนอความเห็นสรุปว่า การดำเนินการแต่งตั้งนาย ข. ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี ถูกต้องเหมาะสม และเป็นธรรมตามหลักเกณฑ์ที่หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๒/ว ๓ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ กำหนดไว้ทุกประการแล้ว เอกสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นของหน่วยงานภายในเกี่ยวกับการดำเนินการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งที่กระทรวงคมนาคมอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแม้เอกสารนี้จะกำหนดชั้นความลับไว้ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าขั้นตอนกระบวนการแต่งตั้งดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับหากคำนึงถึงประโยชน์ต่อทางราชการ และความเป็นธรรมของผู้ร้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยจะมีประโยชน์ยิ่งกว่า ดังนั้น จึงสามารถเปิดเผยให้เฉพาะแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ที่ถูกต้องน่าจะหมายถึงหนังสือ ลับ ที่ คค ๐๒๐๗/ตต ๔/๖๐๙ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เรื่อง ขอความเป็นธรรมกรณีคัดเลือกหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นภายหลังจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีบัญชาให้หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอความเป็นธรรมว่าการคัดเลือกหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยหัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงได้เสนอความเห็นและข้อสังเกตไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เอกสารนี้จึงมีลักษณะเป็นรายงานข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นข้อยกเว้น

ของมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแม้เอกสารนี้จะกำหนดชั้นความลับไว้ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าขั้นตอนกระบวนการแต่งตั้งดังกล่าวได้เสร็จสิ้นไปแล้ว ประกอบกับหากคำนึงถึงประโยชน์ต่อทางราชการ และความเป็นธรรมของผู้ร้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยจะมีประโยชน์ยิ่งกว่า ดังนั้น จึงสามารถเปิดเผยได้เช่นกัน

ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๖ รายการ กระทรวงคมนาคมแจ้งไม่ขัดข้องที่จะให้ผู้อุทธรณ์เข้ารับสำเนาตามที่ร้องขอตั้งแต่แรก โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ ทั้งยังมีข้อมูลของบุคคลอื่นรวมอยู่ในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ จึงไม่เป็นการสมควรหากผู้อื่นซึ่งมิใช่ผู้อุทธรณ์จะนำเอกสารเดียวกันนี้ไปใช้ประโยชน์ในทางที่มิชอบ จึงอนุญาตให้เปิดเผยเฉพาะแก่ผู้อุทธรณ์ โดยจะทำการลบหรือตัดทอนข้อความส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่ปรากฏในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ออก และเมื่อผู้อุทธรณ์ได้เอกสารดังกล่าวไว้ในครอบครองแล้ว ย่อมเป็นดุลพินิจของผู้อุทธรณ์ที่จะใช้เอกสารดังกล่าวในการดำเนินการต่าง ๆ ที่ชอบด้วยกฎหมายต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทุกรายการให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในเอกสารแนบของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ดังนั้น จึงมีประเด็นตามอุทธรณ์ที่ต้องพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ปกปิดนั้นสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ คณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลส่วนที่สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมปกปิดนั้นคือ เลขประจำตัวประชาชน วุฒิการศึกษา และเงินเดือนของบุคคลอื่น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น การที่สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าว เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตลาดพร้าว**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตลาดพร้าว เมื่อเกษียณอายุราชการถูกกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับส่งมอบงานในหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนเกษียณอายุราชการ และผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนข้าราชการฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตลาดพร้าว ว่าปฏิบัติหน้าที่มิชอบ ซึ่งสำนักงานเขตลาดพร้าวมีหนังสือแจ้ง ผู้อุทธรณ์ว่า กรณีร้องเรียนข้าราชการฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตลาดพร้าว ว่าปฏิบัติหน้าที่มิชอบนั้น ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการถูกต้องด้วยกฎหมายและระเบียบของราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานเขตลาดพร้าว ขอคัดสำเนาสำนวนและเอกสารประกอบในสำนวนสอบข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนการปฏิบัติมิชอบของข้าราชการฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตลาดพร้าว และในกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับส่งมอบงานในหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนเกษียณอายุราชการ

สำนักงานเขตลาดพร้าวมีหนังสือ ที่ กท ๖๖๐๔/๓๓๘๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ราชการนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น และจากการพิจารณายังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพสิทธิของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือไม่ระบุวันที่ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานเขตลาดพร้าว ขอคัดสำเนาสำนวนและขอคัดสำเนาเอกสารประกอบในสำนวนสอบข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการสอบข้อเท็จจริง ในกรณีร้องเรียนการปฏิบัติมิชอบของข้าราชการฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตลาดพร้าว และในกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับส่งมอบงานในหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนเกษียณอายุราชการ แต่สำนักงานเขตลาดพร้าวปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตลาดพร้าวมีหนังสือ ที่ กท ๖๖๐๔/๔๓๙๖ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ กท ๖๖๐๑/๕๐๔๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ และที่ กท ๖๖๐๑/๕๑๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ให้ความร่วมมือ ไม่มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ ต่อคณะกรรมการสอบสวน ประกอบกับสำนักงานเขตลาดพร้าวได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์รับทราบถึงผลการพิจารณา การสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ดังนั้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด ๆ เนื่องจากเป็นการป้องกันสิทธิแก่บุคคลต่าง ๆ และข้าราชการสังกัดสำนักงานเขตลาดพร้าวที่ได้มาให้ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริงตามกรณีต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยสุจริตใจและเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ราชการนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและสำนักงานเขตลาดพร้าว ได้แจ้งผลการสอบสวนทั้งสองกรณีให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนอกจากจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียน และหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการสอบสวนของสำนักงานเขตลาดพร้าว อีกด้วย ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด อายุ จังหวัดที่เกิด สัญชาติ ชื่อบิดา มารดา ที่อยู่ อาชีพ บัตรประจำตัวประชาชน และบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตลาดพร้าวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด อายุ จังหวัดที่เกิด สัญชาติ ชื่อบิดา มารดา ที่อยู่ อาชีพ บัตรประจำตัวประชาชน และบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานสถิติแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ถูกคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ ท. ๑๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ มีความเห็นว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยประการที่เชื่อได้ว่าเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น จึงมีมูลการกระทำความผิดที่เป็นวินัยร้ายแรง กรณีบริษัท - ร้องเรียนว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติ ใช้ซอฟต์แวร์ ICR โดยไม่ชำระค่าลิขสิทธิ์ และบริษัท - ได้ยื่นคำขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติกระทำละเมิดต่อบริษัทฯ ซึ่งเป็นตัวแทนจำหน่ายโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากบริษัท - ประเทศอิสราเอล เนื่องจากสำนักงานสถิติแห่งชาติใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ของบริษัท - ประเทศอิสราเอล โดยละเมิดสิทธิอนุญาตในการใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวมเป็นเงินค่าเสียหายทั้งสิ้น ๑๔๓,๘๕๒,๐๐๐ บาท สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ต่อมากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีคำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานสถิติแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ ได้แก่

๑. Letter of Distributor Appointment, 1 July 2012

๒. RE: Clarification of Thailand Census Pilot 2008, 11 June 2013

๓. Subject: Clarification of Meaning in the Letter Dated June 11, 2013 Issued by Us, 11 November 2013

๔. Letter of Distributor Appointment, 18 Jan 2008

๕. บันทึกถ้อยคำของผู้ขอให้ชดใช้ค่าเสียหาย

๖. หนังสือที่ TQL. 55/MN/018 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2555

และได้ยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อขอสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ทก (ล.) ๐๕๐๑/๖๗ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๔ และรายการที่ ๖ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ได้พิจารณาประกอบคำคัดค้านของผู้เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กล่าวคือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น สำหรับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ส่งคำขอดังกล่าวมาให้สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้พิจารณาเปิดเผยรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เพียงบางส่วน และปกปิดบางส่วน เนื่องจากส่วนที่ปกปิดเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กล่าวคือ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยดังกล่าวนั้น ขอให้ผู้อุทธรณ์นำไปใช้เพียงเท่าที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานสถิติแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการดังกล่าวข้างต้น และขอสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทก (ล.) ๐๕๐๑/๙๔ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทก (ล.) ๐๕๐๑/๑๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลข่าวสารและชี้แจงว่า ผู้ยื่นคำขอได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยประสงค์ให้หน่วยงานได้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หากหน่วยงานเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ย่อมจะทำให้ประชาชนไม่กล้าที่จะให้ข้อมูลแก่หน่วยงานและอาจถูกฟ้องร้องดำเนินคดีอันจะทำให้การตรวจสอบของหน่วยงานไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนส่งผลให้การตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวขาด

ประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันเมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่จะได้จากการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้น ก็เห็นได้ว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเพียงถ้อยคำของผู้ยื่นคำขอ หากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเห็นว่าหลักฐานดังกล่าวเป็นหลักฐานที่จะนำไปใช้ยืนยันความรับผิดของผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดก็มีหน้าที่ต้องแจ้งและเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อให้มีโอกาสโต้แย้งอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่หากหลักฐานดังกล่าวมิได้นำไปใช้ยืนยันความรับผิดก็ไม่มีเหตุที่จะต้องนำไปแจ้งและเปิดเผยแต่อย่างใด นอกจากนั้น ถ้อยคำของผู้ยื่นคำขอเป็นถ้อยคำที่ได้ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด มิได้นำไปใช้ในสำนวนสืบสวนข้อเท็จจริงความผิดวินัย หรือสำนวนสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า บันทึกถ้อยคำของผู้ขอให้ชดใช้ค่าเสียหาย (บริษัท – โดยนาง ข.) ที่ได้ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิด ทางละเมิด โดยบริษัท - ได้ยื่นคำขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แม้สำนักงานสถิติแห่งชาติจะพิจารณาผลการสอบสวนตามที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดรายงานและมีความเห็นยกคำขอดังกล่าวและแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ผู้อุทธรณ์ก็ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการของบริษัทฯ และจำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบการถูกดำเนินการทางวินัย จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้ข้อมูลข่าวสารนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อาชีพ ตำแหน่ง ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อาชีพ ตำแหน่ง ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๗๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงยุติธรรม เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **พันโท ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงยุติธรรม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันโท ก. ผู้อุทธรณ์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรมเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ กรณีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ราชการ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เกี่ยวกับการจัดสัมมนาและอบรมในโครงการจัดตั้งศูนย์นิติวิทยาศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการปฏิบัติงานการตรวจพิสูจน์และการจัดการข้อมูลแบบบูรณาการด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่ออำนวยความเป็นธรรมของกระทรวงยุติธรรม จำนวน ๑๔ รุ่น ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทำคำให้การแก้ข้อกล่าวหาไปยังประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงยุติธรรมขอให้อธิบายและขยายความในประเด็นสำคัญของข้อกล่าวหาและขอให้จัดส่งสำเนาเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาในประเด็นสำคัญดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. คณะกรรมการสอบสวนฯ มีวิธีการคำนวณความเสียหายอย่างไร และใช้พยานหลักฐานใดในการพิสูจน์ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการจัดอบรมทั้งหมด (ทั้ง ๗ ครั้ง) ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตั้งแต่หน้าที่ ๖ ถึงหน้าที่ ๑๒

๒. ตามที่คณะกรรมการสอบสวนฯ แจ้งว่าไม่พบเอกสารรายจ่ายจริงจากโรงแรมไดอิชิหาดใหญ่ ในการฝึกอบรมระหว่างวันที่ ๑๗ – ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่กลับกำหนดความเสียหายจำนวน ๑,๘๘๔,๐๐๐ บาท ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หน้าที่ ๙ คณะกรรมการสอบสวนฯ มีวิธีการคำนวณความเสียหายอย่างไร และใช้พยานหลักฐานใดพิสูจน์ความเสียหายนั้น

๓. ในการสอบถามพยานบุคคลที่เข้าร่วมโครงการอบรม ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หน้าที่ ๑๓ มีการระบุว่ามีผู้ไม่ได้เข้าร่วมโครงการเป็นจำนวนมากถึง ๑,๐๗๙ ราย (๓๑๙ + ๒๔๑ + ๒๔๒ + ๒๗๗) นั้น คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการสอบสวนพยานบุคคลเหล่านี้โดยวิธีการใด

๔. ขอสำเนาพยานเอกสารทั้งหมดตามที่ระบุในหน้า ๒๐ ของบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ฉบับลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙

๕. ขอสำเนาบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทั้ง ๕๓ คน ตามที่ระบุในหน้า ๑๕ ของบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ฉบับลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนฯ อาจปกปิดชื่อพยานบุคคลได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๖. ขอบัญชีรายชื่อพยานบุคคลทั้งหมดพร้อมทั้งที่อยู่ที่คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการสอบสวน โดยขอให้แยกรายละเอียดตามจังหวัด ประเภทของบุคคลที่เข้าร่วมโครงการ ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ติดต่อไม่ได้ ย้ายไปอยู่พื้นที่อื่น เสียชีวิตฯ ตามที่ระบุในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หน้าที่ ๑๓

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงยุติธรรมมีบันทึก ลับ ที่ ยธ ๐๒๐๐๑ (คลส.)/๒๓๒ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ขออธิบายและชี้แจงในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คณะกรรมการสอบสวนขอเรียนว่า ใช้วิธีการคำนวณโดยใช้ตัวเลขค่าใช้จ่ายจากพยานหลักฐาน เอกสารการเบิกจ่ายของ สนว. เปรียบเทียบกับพยานหลักฐานเอกสารค่าใช้จ่ายที่คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รวบรวมจากการสอบสวน และนำส่วนต่างมาคิดเป็นความเสียหายโดยประมาณ พยานหลักฐานในการพิสูจน์ความเสียหาย และคณะกรรมการสอบสวนฯสรุปไว้ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามที่ได้ส่งให้ผู้อุทธรณ์รับทราบแล้ว

ประเด็นที่ ๒ คณะกรรมการสอบสวนฯ ขอเรียนว่า ไม่พบเอกสารรายจ่ายจริงจากโรงแรมไดอิชิ หาดใหญ่ แล้วได้กำหนดความเสียหาย จำนวน ๑,๘๘๔,๐๐๐ บาท นั้น เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้พิจารณาจากพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารใบเสร็จรับเงินของทางโรงแรมที่ใช้เบิกจ่ายเงินงบประมาณ ซึ่งเชื่อว่าเป็นเอกสารเท็จเหมือนเช่นเดียวกับรุ่นอื่น ๆ คำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ ปรากฏตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามที่ได้ส่งให้ผู้อุทธรณ์รับทราบแล้ว จึงสันนิษฐานได้ว่า ในช่วงเวลาดังกล่าวน่าจะไม่มีการจัดการฝึกอบรม จึงไม่ปรากฏหลักฐานการรับเงินจริงของโรงแรมไดอิชิ หาดใหญ่ความเสียหายจึงเท่ากับจำนวนเงินที่เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ

ประเด็นที่ ๓ คณะกรรมการสอบสวนฯ ขอเรียนว่า ได้ดำเนินการโดยการออกแบบสอบถามไปยังผู้มีรายชื่อเข้าร่วมประชุมทั้งหมดในช่วงเวลาดังกล่าว

ประเด็นที่ ๔ คณะกรรมการสอบสวนฯ ขอเรียนว่า พยานเอกสารทั้งหมดเป็นความลับในสำนวนและอยู่ระหว่างการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนฯ ไม่สามารถสำเนาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้ ตาม กฎ ก.พ. ข้อ ๔๐

ประเด็นที่ ๕ คณะกรรมการสอบสวนฯ ขอเรียนว่า บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลเป็นความลับในสำนวนการสอบสวน และอยู่ระหว่างการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนฯไม่สามารถสำเนาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ เหตุผลตามที่แจ้งให้ทราบแล้ว

ประเด็นที่ ๖ คณะกรรมการสอบสวนฯ ขอเรียนว่า บัญชีรายชื่อพยานทั้งหมดพร้อมทั้งที่อยู่ที่คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการสอบสวนฯ คณะกรรมการสอบสวนฯไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นความลับเพื่อความปลอดภัยของพยาน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนฯ ขอเรียนว่า เหตุที่ไม่ได้ส่งสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ทราบนั้น พิจารณาแล้ว ตามกฎ ก.พ. ข้อ ๔๐ กำหนดให้ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้งแจ้งให้ทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนฯ ต้องส่งสำเนาเอกสารของพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด จึงไม่สามารถสำเนาเอกสารใด ๆ ให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ เพราะเป็นความลับในสำนวนการสอบสวน และอยู่ระหว่างการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงยุติธรรมขอสำเนาเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาในประเด็นสำคัญ จำนวน ๖ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่กระทรวงยุติธรรมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๐๑(คสส.)/๓๐๘ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐมาก่อนและการส่งหนังสือมายังคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเป็นเพียงการขอเอกสารพยานหลักฐานเพื่อประกอบการจัดทำคำให้การแก้ข้อกล่าวหาและขอขยายระยะเวลายื่นคำให้การโดยอ้างว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้สำนาเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ทราบแต่ไม่ได้อ้างการขอเอกสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวแต่อย่างใด และเห็นว่า เอกสารทั้งหมดเป็นของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ คณะกรรมการสอบสวนฯ จึงไม่มีสิทธิที่จะให้ และขณะเดียวกันคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รวบรวมเป็นเอกสารในสำนวนการสอบสวนซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณา และได้จัดแยกไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถที่จะเข้าตรวจดูเอกสารทั้งหมดได้อยู่แล้ว แต่ไม่มาตรวจสอบ คณะกรรมการสอบสวนฯ จึงมีมติที่ประชุมว่าเอกสารของคณะกรรมการสอบสวนฯ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงยุติธรรม มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๗๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทะเบียนประวัติและการดำเนินการทางวินัย ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. ขอตรวจดูและคัดสำเนาบัญชีลงเวลามาปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗

๒. รายชื่ออนุกรรมการฯ ที่มีมติปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ รายชื่ออนุกรรมการฯ ที่งดออกเสียง และรายชื่ออนุกรรมการฯ ที่ไม่อยู่ในที่ประชุมพร้อมทั้งเหตุผล ในการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ตามนัยมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๓. ขอตรวจดูและคัดสำเนา กพ. ๗ และทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ ตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยระบบทะเบียนประวัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕

๔. สำเนาคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ของนาย ข. ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๐/๑๗๗๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานฯ ได้จัดส่งสำเนาเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ – ๓ สำหรับรายการที่ ๑ เป็นเอกสารเฉพาะภายในสำนักงานใช้เพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจสอบเท่านั้น ส่วนรายการที่ ๔ เจ้าของข้อมูลไม่ยินดีให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยเห็นว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นบัญชีลงเวลามาปฏิบัติงานฯ ซึ่งเป็นวันที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ลับ ที่ ๕/๒๕๕๖ สั่ง ณ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้อ้างว่ามีการประชุมคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ จึงต้องการทราบว่าในวันดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้มาปฏิบัติงานและหรือมีการประชุมจริงหรือไม่

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าในการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ มีอนุกรรมการฯ ท่านใดที่ลงมติปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ อนุกรรมการฯ ท่านใดที่งดออกเสียง และอนุกรรมการฯ ที่ไม่อยู่ในที่ประชุมพร้อมทั้งเหตุผล ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ จัดส่งให้เป็นสำเนารายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ.ฯ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ ซึ่งไม่มีรายละเอียดดังกล่าว จึงไม่ตรงตามความต้องการของผู้อุทธรณ์

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ขอตรวจดูและคัดสำเนา กพ. ๗ และทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ จัดส่งให้เป็นสำเนา กพ. ๗ โดยปฏิเสธการให้เข้าตรวจดู

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ขอสำเนาคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ของนาย ข. ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ซึ่งเป็นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ หากนาย ข. ได้รับปริญญาทางกฎหมายแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแต่งตั้งว่าที่ร้อยตรี ค. และนาย ง. ซึ่งเคยเป็นกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมาเป็นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงอีก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้รับฟังคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการ โรงเรียนบ้านกันตรวจ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ

เขต ๓ ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเสนอความเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคแรก และมาตรา ๘๘ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เห็นสมควรไล่ออกจากราชการซึ่งเป็นโทษสูงสุด สำนักงานฯ จึงเสนอการดำเนินการทางวินัยต่อคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๐/๒๖๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า เอกสารที่สำนักงานฯ ปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๑ บัญชีลงเวลามาปฏิบัติงานดังกล่าวเป็นเอกสารเฉพาะภายในสำนักงานฯ ใช้เพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจสอบเท่านั้น การเปิดเผยไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใด และขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการค้นหาเอกสาร ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมให้เปิดเผย การเปิดเผยจะกระทบสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร และมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๔๐/๑๗๔ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งว่า รายละเอียดการมีมติในเรื่องการปลดผู้อุทธรณ์ มีปรากฏอยู่ในรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เท่านั้น ไม่ปรากฏในเอกสารอื่นใดอีก จึงไม่ทราบว่าอนุกรรมการผู้ใดออกเสียง งดออกเสียง และหรือไม่อยู่ในที่ประชุมด้วยเหตุผลใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ บัญชีลงเวลามาปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน เป็นเอกสารที่หน่วยงานจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ จึงไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ขอตรวจดูและคัดสำเนา กพ. ๗ และทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์เอง จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูและคัดสำเนาได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คุณวุฒิการศึกษาของนาย ข. เป็นข้อมูลของบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ซึ่งเป็นดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมกับกรณีสอบสวนเป็นเรื่องๆ ไป การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายชื่ออนุกรรมการฯ ที่มีมติปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ รายชื่ออนุกรรมการฯ ที่งดออกเสียง และรายชื่ออนุกรรมการฯ ที่ไม่อยู่ในที่ประชุมพร้อมทั้งเหตุผล ในการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ ซึ่งหน่วยงานได้เปิดเผยรายงานการประชุมดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว พร้อมทั้งยืนยันว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ปรากฏในเอกสารอื่นใดอีก จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูพร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสรุปพยานหลักฐานและความเห็นของพนักงานอัยการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีอาญาที่ ๖๐๗/๒๕๕๖ ของสถานีตำรวจภูธรแม่ริม คดีความผิดฐานพยายามลักทรัพย์ที่เป็นของนายจ้าง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงอัยการจังหวัดเชียงใหม่ ขอสำเนาเอกสารการสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานอัยการในการสั่งคดี ซึ่งมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องนางสาว ข. ผู้ต้องหาในคดีดังกล่าว

สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒(ชม)/๖๐๓๗ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารเนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการสำเนาสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานอัยการในการสั่งคดี (ฉบับเต็ม) ทุกระดับชั้นจนถึงอัยการจังหวัด ซึ่งตามระเบียบการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๔ ไม่เปิดช่องให้ทำการคัดถ่ายเอกสารตามคำขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญากับผู้ต้องหาฐานพยายามลักทรัพย์นายจ้าง พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแม่ริมมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา แต่พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาประกอบหนังสือชี้แจงลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ สรุปว่า ผู้อุทธรณ์และสามีประกอบธุรกิจคลินิกรักษาโรคโดยผู้ต้องหาเป็นลูกจ้างทำงานที่คลินิกดังกล่าว ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าผู้ต้องหามีพฤติการณ์ลักเงินค่าตรวจรักษาจึงคอยสังเกตพฤติกรรมผู้ต้องหา วันเกิดเหตุผู้อุทธรณ์เห็นผู้ต้องหาลักเงินจากเครื่องเก็บเงินจึงเข้าไปขัดขวาง และแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ต้องหา พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแม่ริมสอบสวนแล้วเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาฐานพยายามลักทรัพย์นายจ้าง แต่พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากพนักงานอัยการรับฟังแต่พยานของผู้ต้องหาโดยไม่เชื่อคำให้การของผู้อุทธรณ์ ทำให้ผลของคดีผิดไปจากข้อเท็จจริง และทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายเพราะผู้ต้องหาได้นำคำสั่งไม่ฟ้องดังกล่าวไปฟ้องผู้อุทธรณ์และสามีต่อศาลแรงงาน กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กับสามีเลิกจ้างโดยไม่บอกกล่าวล่วงหน้าซึ่งไม่เป็นความจริงเพราะหลังวันเกิดเหตุผู้ต้องหาไม่มาทำงานเอง โดยศาลแรงงานได้พิพากษาให้ผู้อุทธรณ์และสามีจ่ายเงินชดเชยแทนการบอกเลิกจ้างล่วงหน้าให้แก่ผู้ต้องหา ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลแรงงานและต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำพิพากษาศาลแรงงาน และเพื่อตรวจสอบว่าพนักงานอัยการมีเหตุผลใดจึงมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ประกอบกับเมื่อพนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งศาลได้ประทับรับฟ้องแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างรอการสืบพยานในชั้นศาล ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินคดีอาญาดังกล่าวด้วย

สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒ (ชม)/๗๒๓๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น ประกอบด้วยความเห็นการพิจารณาของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน และคำสั่งของอัยการจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่ได้สรุปคำสั่งไม่ฟ้องให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วซึ่งเป็นไปตามหลักมาตรา ๑๔๖ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และตามแนวทางข้อ ๒๔ แห่งระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญา แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการความเห็นของพนักงานอัยการในการสั่งคดีฉบับเต็ม ซึ่งเป็นความเห็นที่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำเสนออัยการจังหวัดพิจารณาเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของสำนักงานอัยการสูงสุดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่เอกสารสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานอัยการในการสั่งคดี (อ.ก. ๔) ซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริงที่สรุปจากพยานหลักฐาน สรุปคำให้การของพยานในคดี ความเห็นในการสั่งคดีของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน ความเห็นและคำสั่งคดีของอัยการจังหวัดเชียงใหม่ โดยคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑) ข้อเท็จจริงที่สรุปจากพยานหลักฐาน และสรุปคำให้การของพยานในคดีเป็นข้อเท็จจริงที่สรุปจากสำนวนคดีอาญา ไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายในคดีอาญาดังกล่าวจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

๒) ความเห็นในการสั่งคดีของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสนอความเห็นในเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งคดีของอัยการจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้คณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วย

๓) ความเห็นและคำสั่งคดีของอัยการจังหวัดเชียงใหม่นั้นเป็นความเห็นและคำสั่งซึ่งถึงที่สุด จึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายในคดีอาญาดังกล่าวจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แต่เนื่องจากคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการที่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วนั้น ได้มีการคัดลอกข้อความดังกล่าวพิมพ์ลงในคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการด้วย กรณีถือว่าสำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องพิจารณาในประเด็นนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในส่วนของข้อเท็จจริงที่สรุปจากพยานหลักฐาน และสรุปคำให้การของพยานแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ **วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการย้ายข้าราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี ขอสำเนาหนังสือของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

รายการที่ ๑ หนังสือเรียนอธิบดีกรมป่าไม้ เสนอให้นาย ข. นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ไปปฏิบัติราชการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า

รายการที่ ๒ หนังสือเรียนอธิบดีกรมป่าไม้ เสนอให้ส่งตัวผู้อุทธรณ์กลับไปปฏิบัติราชการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๙ (ชลบุรี)

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๓๒.๑/๒๖๙๕ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารเนื่องจากเข้าข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า กรมป่าไม้ได้มีคำสั่งที่ ๒๕๗๐/๒๕๕๘ มอบหมายผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๙ (ชลบุรี) ไปปฏิบัติราชการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ต่อมากรมป่าไม้ก็มีคำสั่งที่ ๙๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ให้ผู้อุทธรณ์กลับไปปฏิบัติราชการต้นสังกัดเดิม และมีคำสั่งให้นาย ข. นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ไปปฏิบัติราชการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าแทนผู้อุทธรณ์ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า กรมป่าไม้ได้มีคำสั่งมอบหมายให้ผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติราชการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ แต่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งดังกล่าวได้เพียง ๖ เดือนกรมป่าไม้ก็มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับไปปฏิบัติราชการต้นสังกัดเดิม และมีคำสั่งให้นาย ข. ไปปฏิบัติราชการแทนผู้อุทธรณ์ การที่กรมป่าไม้มีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์นั้นมีผลกระทบต่อชื่อเสียงของผู้อุทธรณ์เนื่องจากบุคคลอื่นอาจเข้าใจว่าผู้อุทธรณ์มีปัญหาในการปฏิบัติงาน และยังมีผลกระทบต่ออนาคตหน้าที่การงานของผู้อุทธรณ์ด้วย ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ มีเหตุผลความจำเป็นใดจึงเสนอให้กรมป่าไม้ย้ายผู้อุทธรณ์ จึงต้องการสำเนาหนังสือที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ เสนอให้ส่งตัวผู้อุทธรณ์กลับต้นสังกัดเดิม และหนังสือเสนอให้นาย ข. ไปปฏิบัติราชการแทนผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

ผู้แทนสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานีชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า กรมป่าไม้ได้มีคำสั่งมอบหมายให้ผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติราชการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ แต่ผู้อุทธรณ์มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งดังกล่าว และยังมีปัญหาเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ จึงทำหนังสือเรียนอธิบดีกรมป่าไม้ขอส่งตัวผู้อุทธรณ์กลับต้นสังกัดเดิม และขอตัวนาย ค. เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส มาทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าแทนผู้อุทธรณ์ แต่กรมป่าไม้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ย้ายกลับไปปฏิบัติราชการที่ต้นสังกัดเดิม และมีคำสั่งให้นาย ข. ไปปฏิบัติราชการแทนผู้อุทธรณ์ โดยที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ ไม่ได้ทำหนังสือเสนอให้ นาย ข. ไปปฏิบัติราชการ

แทนผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ อยู่ในความครอบครอง เหตุผลที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เพราะเกรงว่าอาจมีผลกระทบต่อนาย ค.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานีชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๓๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และหนังสือของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานีที่ขอตัวนาย ค. มาทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าแทนผู้อุทธรณ์นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และหนังสือของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานีที่ขอตัวนาย ค. มาทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานพัฒนาธุรกิจ ๗ สังกัดธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดตาก ปฏิบัติงานสาขาอุ้มผาง มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

๑. สรุปรายงานการสอบสวน
๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง
๕. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน
๖. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. มีบันทึกท้ายหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์โดยนาย ข. มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่ง ที่ ๗๔๕๔/๒๕๕๙ สั่ง ณ วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เลิกจ้างผู้อุทธรณ์ เนื่องจากมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมประพฤติตนเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่และชื่อเสียงของธนาคาร หากปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะทำให้ธนาคารเสียหาย จึงไม่อาจไว้วางใจให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนกรณีดังกล่าว แต่ ธ.ก.ส. ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงสรุปได้ความว่า กรณีของผู้อุทธรณ์ได้มีการสอบสวนเสร็จสิ้น และ ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งเลิกจ้างผู้อุทธรณ์แล้ว ขณะนี้ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งเลิกจ้างดังกล่าว เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร ธ.ก.ส. พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ควรเปิดเผย เพราะอาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำในการสอบสวน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดย ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งเลิกจ้างผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หาก ธ.ก.ส. เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้ ธ.ก.ส. เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน

ผู้อุทธรณ์	:	**บริษัท สยามดนตรียามาฮ่า จำกัด**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ	:	**สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท สยามดนตรียามาฮ่า จำกัด โดยนายพลพัฒน์ เอื้ออำนวย ทนายความผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ เพื่อขอข้อมูลใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง พร้อมรับรองสำเนา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๖๐/๒๔๓๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบพบว่าโรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณจัดตั้งโดยไม่รับมอบสิทธิจากผู้อุทธรณ์ จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าว แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า บริษัท สยามดนตรียามาฮ่า จำกัด ได้รับมอบสิทธิเป็นตัวแทนขายแฟรนไชส์จัดตั้งโรงเรียนดนตรียามาฮ่าจากประเทศญี่ปุ่น และบริษัทฯ ได้ตรวจสอบพบว่าโรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณจัดตั้งขึ้นโดยไม่ได้รับมอบสิทธิ และไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัทฯ จึงมีคำขอข้อมูลใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าว เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารโดยในเบื้องต้นไม่ได้แจ้งว่าจะนำข้อมูลไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือชี้แจงว่าต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่าผู้ใดเป็นผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนและจะดำเนินการตามกฎหมายต่อไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ เห็นว่า โรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นเวลา ๑๐ ปีแล้ว จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้อุทธรณ์นำไปฟ้องคดีกับผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตของหน่วยงานของรัฐ เป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ **วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน

ผู้อุทธรณ์	:	**บริษัท สยามดนตรียามาฮ่า จำกัด**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ	:	**สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท สยามดนตรียามาฮ่า จำกัด โดยนายพลพัฒน์ เอื้ออำนวย ทนายความผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ เพื่อขอข้อมูลใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง พร้อมรับรองสำเนา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๖๐/๒๔๓๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบพบว่าโรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณจัดตั้งโดยไม่รับมอบสิทธิจากผู้อุทธรณ์ จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าว แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า บริษัท สยามดนตรียามาฮ่า จำกัด ได้รับมอบสิทธิเป็นตัวแทนขายแฟรนไชส์จัดตั้งโรงเรียนดนตรียามาฮ่าจากประเทศญี่ปุ่น และบริษัทฯ ได้ตรวจสอบพบว่าโรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณจัดตั้งขึ้นโดยไม่ได้รับมอบสิทธิ และไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัทฯ จึงมีคำขอข้อมูลใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าว เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารโดยในเบื้องต้นไม่ได้แจ้งว่าจะนำข้อมูลไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือชี้แจงว่าต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่าผู้ใดเป็นผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนและจะดำเนินการตามกฎหมายต่อไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ เห็นว่า โรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นเวลา ๑๐ ปีแล้ว จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้อุทธรณ์นำไปฟ้องคดีกับผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนดนตรียามาฮ่าสุพรรณ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตของหน่วยงานของรัฐ เป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ **วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ผู้อุทธรณ์ : **นายวิเชียร กลัดเจริญ**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมโรงงานอุตสาหกรรม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายวิเชียร กลัดเจริญ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. รูปแสดงพื้นที่โรงงาน แผนผังโรงงานของบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด บริษัท อุบล เอ็นพี ไบโอ เอนเนอร์ยี่ จำกัด บริษัท อุบลไบโอก๊าซ จำกัด และบริษัท อุบลเกษตรพลังงาน จำกัด

๒. รายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โครงการโรงงานผลิตเอทานอล ตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี จัดทำโดยบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการโรงงานผลิตเอทานอล ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ ตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด ต้องยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด จัดทำขึ้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘

๔. ใบอนุญาตให้ตั้งโรงงานของบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด บริษัท อุบล เอ็นพี ไบโอ เอนเนอร์ยี่ จำกัด บริษัท อุบลไบโอก๊าซ จำกัด และบริษัท อุบล เกษตรพลังงาน จำกัด

กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีหนังสือ ที่ อก ๐๓๑๑/(ส.๑)๗๖๑๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารตามมาตรา ๑๕ (๖) โดยเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ประกอบกับบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด บริษัท อุบล เอ็นพี ไบโอ เอนเนอร์ยี่ จำกัด บริษัท อุบลไบโอก๊าซ จำกัด และบริษัท

อุบลเกษตรพลังงาน จำกัด ได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากประชาชนในเขตอำเภอนาเยีย อำเภอสว่างวีระวงศ์ และอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้รับความเดือดร้อนจากโรงงานประกอบกิจการผลิตเอทานอลของกลุ่มบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด จึงได้ยื่นขอข้อมูล จำนวน ๔ รายการ ไปยังกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อนำไปฟ้องร้องดำเนินคดี แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางรายการเท่านั้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า กลุ่มบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด ซึ่งประกอบไปด้วย บริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด บริษัท อุบล เอ็นพี ไบโอ เอนเนอร์ยี่ จำกัด บริษัท อุบลไบโอก๊าซ จำกัด และบริษัท อุบลเกษตรพลังงาน จำกัด ได้ยื่นขออนุญาตจัดตั้งโรงงานกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งในใบอนุญาตไม่ได้ระบุว่าบ่อบำบัดน้ำเสียอยู่ติดแม่น้ำลำโดมใหญ่ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๘ คันดินกั้นบ่อน้ำเสียได้พังลง น้ำเสียประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ไหลลงสู่แม่น้ำลำโดมใหญ่ ปลาที่ชาวบ้านเลี้ยงไว้จำนวนมากได้ตายลง หลังจากนั้นในช่วงเดือนกรกฎาคมของทุกปีจะมีการเปิดเขื่อนที่กั้นแม่น้ำลำโดมใหญ่ เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำท่วมที่ดินของชาวบ้านที่อยู่หน้าเขื่อน เมื่อเปิดเขื่อนปรากฏว่าปลาที่ชาวบ้านเลี้ยงในแม่น้ำมูลได้ตายลงอีกครั้ง ชาวบ้านจึงรวมตัวกันร้องเรียน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ได้ให้กลุ่มบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเข้าไปใหม่ และเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ สผ. ได้ให้ความเห็นชอบรายงานดังกล่าว และชาวบ้านทราบว่าก่อนการก่อสร้างโรงงาน กลุ่มบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด ได้มีรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ที่จัดทำเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ อยู่อีก ๑ ฉบับ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการได้ข้อมูลเหล่านี้ เนื่องจากกลุ่มชาวบ้านได้มีการแจ้งความดำเนินคดีที่สถานีตำรวจภูธรนาเยีย กับกลุ่มบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด ว่าสร้างบ่อบำบัดน้ำเสียทับร่องน้ำสาธารณะ พนักงานสอบสวนยังไม่สามารถสรุปสำนวนได้ เพราะต้องให้สำนักงานที่ดินเป็นผู้ตรวจสอบ ในขณะเดียวกันเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ชาวบ้านจำนวน ๔๖๗ คน ได้ยื่นฟ้องกรมควบคุมมลพิษ ต่อศาลปกครองอุบลราชธานีเพื่อให้ขุดลอกแม่น้ำลำโดมใหญ่เพื่อปรับปรุงสภาพน้ำให้คืนสู่สภาพเดิม พร้อมทั้งเรียกค่าเสียหายด้วย แต่ศาลปกครองอุบลราชธานีไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เนื่องจากยังไม่ครบกำหนด ๓ เดือนที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องให้กรมควบคุมมลพิษแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

แต่ก็ไม่ตัดสิทธิที่จะนำคดีมาฟ้องใหม่ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาล และเตรียมยื่นฟ้องคดีใหม่ต้นเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ จึงจำเป็นที่ต้องได้ข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขอ

สำนักงานเลขานุการกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๐๑/๙๖๕๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลที่ปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารไปยังกรมโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๔ รายการ กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นว่า เป็นข้อมูลที่ผู้ขออนุญาตจัดตั้งโรงงาน คือ กลุ่มบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด ได้จัดส่งเพื่อประกอบการพิจารณาของกรมโรงงานอุตสาหกรรม อีกทั้ง กลุ่มบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด ได้เคยมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลของบริษัทฯ และบริษัทในเครือ เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่บริษัทฯ และบริษัทในเครือเป็นอย่างมาก ประกอบกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณาเห็นว่ามีข้อมูลกระบวนการผลิต และเทคโนโลยี ของกลุ่มบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นความลับ ไม่ควรเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการฯ ได้ให้ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมกลับไปพิจารณาอีกครั้งว่าข้อมูลที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นว่าเป็นข้อมูลกระบวนการผลิตและเทคโนโลยีของกลุ่มบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้คือข้อมูลใด

กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๐๑/๑๑๙๔๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ส่งไปให้คณะกรรมการฯ ประกอบการพิจารณาสามารถเปิดเผยได้ทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ๑. รูปแสดงพื้นที่โรงงาน แผนผังโรงงานของบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด บริษัท อุบล เอ็นพี ไบโอ เอนเนอร์ยี่ จำกัด บริษัท อุบลไบโอก๊าซ จำกัด และบริษัท อุบลเกษตรพลังงาน จำกัด ๒ รายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โครงการโรงงานผลิตเอทานอล ตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี จัดทำโดยบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ และ ๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการโรงงานผลิตเอทานอล ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ ตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งบริษัท อุบล ไบโอ เอทานอล จำกัด จัดทำขึ้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพซึ่งต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูตาม

มาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามข้อ ๒ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยกำหนดให้รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และสังคม รวมทั้งรายงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบได้ และตามมาตรา ๙ วรรคสาม กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม เกี่ยวกับผลการพิจารณาคัดเลือกผู้ดำเนินโครงการวิจัย

ผู้อุทธรณ์ : **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานประกันสังคม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ได้เสนอโครงการวิจัยภายใต้กรอบการดำเนินการวิจัย ประจำปี ๒๕๕๙ ของสำนักงานประกันสังคม โดยเสนอในนามมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เรื่องแนวทางขยายความคุ้มครองไปสู่ลูกจ้างทำงานบ้าน ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ขอทราบผลการพิจารณาการให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยดังกล่าว และได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ (๑) ขอให้สำนักงานประกันสังคมเปิดเผยผลการพิจารณาวินิจฉัย รายงานการประชุม มติคณะกรรมการฯ และแบบเสนอโครงการวิจัยทุกฉบับพร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ที่ รง ๐๖๑๗/๐๒๐๗๘๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้มาและอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานประกันสังคม ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มิอาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิของบุคคลโดยไม่สมควร สำนักงานประกันสังคมสามารถให้ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเท่านั้น และได้ส่งข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วยผลการพิจารณาและการวินิจฉัย รายงานการประชุมและมติที่ประชุมคณะทำงานการดำเนินงานวิจัยสำนักงานประกันสังคมในส่วนของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ตามหนังสือสำนักงานประกันสังคม ที่ รง ๐๖๑๗/๑๖๕๔๗ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานประกันสังคมพิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานประกันสังคม ประจำปีงบเงินอุดหนุน ประเภทค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัย และมีการแต่งตั้งคณะทำงานการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้คำแนะนำและเสนอความเห็นในการอนุมัติโครงการวิจัย โดยสำนักงานประกันสังคมมีหนังสือถึงหน่วยงานภายนอกและสถาบันที่เกี่ยวข้องขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์ข้อกำหนดงานวิจัย และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์สำนักงานประกันสังคมในการจัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยดังกล่าว ซึ่งมีผู้สนใจส่งข้อเสนอโครงการวิจัยเรื่องแนวทางการขยายความคุ้มครองไปสู่ลูกจ้างทำงานบ้าน จำนวน ๒ ราย ได้แก่ สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย สำนักงานประกันสังคมได้พิจารณาคัดเลือกให้สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ดำเนินงานวิจัย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมขอทราบผลการพิจารณาวินิจฉัย รายงานการประชุม มติคณะกรรมการฯ และแบบเสนอโครงการวิจัยทุกฉบับ พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง แต่สำนักงานประกันสังคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๖๓๓/๒๗๓๓๓ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า

๑. กระบวนการให้ทุนอุดหนุนการวิจัย สำนักงานประกันสังคมจัดสรรเงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานประกันสังคม ประจำปี งบเงินอุดหนุน ประเภทค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัย และมีการแต่งตั้งคณะทำงานการดำเนินงานวิจัยสำนักงานประกันสังคม เพื่อให้คำแนะนำและเสนอความเห็นในการอนุมัติโครงการวิจัย และแจ้งให้หน่วยงานจัดส่งประเด็นปัญหาเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องการพัฒนา ปรับปรุงงาน เพื่อดำเนินงานวิจัย โดยกองวิจัยและพัฒนาร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดทำรายละเอียดข้อกำหนดงานวิจัย (TOR) นำเสนอคณะทำงานการดำเนินงานวิจัยสำนักงานประกันสังคมพิจารณา ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการฝ่ายงานวิจัย (ชุดที่ ๙) ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕

๒. การดำเนินงานวิจัยเรื่องแนวทางการขยายความคุ้มครองไปสู่ลูกจ้างทำงานบ้าน ได้ดำเนินงานตามกระบวนการข้อ ๑ โดยมีหน่วยงานภายนอกสนใจส่งข้อเสนอโครงการวิจัย จำนวน ๒ ราย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต และสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และได้มีการนำเสนอคณะทำงานดำเนินงานวิจัยฯ พิจารณา ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมมีมติเห็นควรเสนอสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ดำเนินงานวิจัยเรื่องแนวทางการขยายความคุ้มครองไปสู่ลูกจ้างทำงานบ้าน

๓. ประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร

๓.๑ ขอทราบผลการพิจารณาและการวินิจฉัย

๓.๒ ขอรายงานการประชุมและมติคณะทำงานการดำเนินงานวิจัยฯ

๓.๓ ขอเอกสารข้อเสนองานวิจัยทุกฉบับ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๔. กองวิจัยและพัฒนาได้ดำเนินการดังนี้

๔.๑ ข้อมูลผลการพิจารณาได้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายละเอียดตามหนังสือสำนักงานประกันสังคม ที่ รง ๐๖๑๗/๑๕๓๐๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๔.๒ ข้อมูลการวิจัย ข้อมูลรายงานการประชุมและมติคณะทำงานการดำเนินงานวิจัยฯ รายละเอียดทั้งหมดอยู่ในรายงานการประชุมคณะทำงานการดำเนินงานวิจัยฯ ซึ่งกองวิจัยและพัฒนาได้ดำเนินการจัดทำเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

๔.๓ ข้อมูลเอกสารข้อเสนองานวิจัยทุกฉบับ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากมีเอกสารบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นบุคคลอื่น คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาและอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานประกันสังคมซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่มิอาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และได้ให้ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ส่วนแบบเสนอโครงการวิจัยของสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ผลการพิจารณาวินิจฉัย รายงานการประชุม มติคณะกรรมการฯ และแบบเสนอโครงการวิจัยของสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ไม่มีข้อมูลใดที่เป็นเทคนิคเฉพาะในการดำเนินโครงการวิจัย และไม่มีข้อมูลส่วนบุคคลของผู้หนึ่งผู้ใด ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสของหน่วยงาน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และ

ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอนเกี่ยวกับเอกสารการให้ถ้อยคำต่อศูนย์ดำรงธรรมอำเภอขุนยวม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น จังหวัดแม่ฮ่องสอนถูกศูนย์ดำรงธรรมเชิญตัวไปให้ถ้อยคำกรณีนาย ข. กับพวก ยื่นหนังสือร้องทุกข์กรณีถูกหลอกลวงและฉ้อโกง โดยมีการกล่าวอ้างชื่อผู้อุทธรณ์ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ซึ่งการให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จสร้างเรื่องทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงและเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิโดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการศูนย์ดำรงธรรมอำเภอขุนยวม ขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวกับกรณีดังกล่าวพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อจะดำเนินการฟ้องร้องกลุ่มบุคคลดังกล่าวต่อศาลยุติธรรมต่อไป

อำเภอขุนยวมมีหนังสือ ที่ มส ๐๓๑๘/๓๘๓๙ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอขุนยวมพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะ ดังนี้

๑. การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เพราะการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าวยังไม่ได้ข้อยุติและอยู่ระหว่างการตรวจสอบพิจารณาของศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดแม่ฮ่องสอน เนื่องจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลหลายพื้นที่

๒. การเปิดเผยจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูลได้ เพราะข้อมูลดังกล่าวกระทบต่อบุคคลหลายส่วน เกี่ยวพันกับบุคคลที่อ้างว่าสนิทกับผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงในอดีต การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายและความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูลได้

๓. ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือไม่ลงวันที่ เดือน ปี อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายอำเภอขุนยวม ขอข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีนาย ข. กับพวก ถูกหลอกลวงและฉ้อโกง แต่อำเภอขุนยวมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่ง ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอขุนยวมมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ มส ๐๓๑๘/๔๒๗๐ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงสรุปได้ความว่า อำเภอขุนยวมไม่อาจจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุชื่อ - สกุล บุคคลที่ชัดเจน ว่าประสงค์ขอคัดถ่ายเอกสารถ้อยคำของบุคคลใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรี เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการตั้งด่านตรวจจับ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรีขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อที่จะทราบเรื่องราวข้อเท็จจริง อำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงานของเจ้าพนักงานจราจรเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการตั้งด่านตรวจ จับ ปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ที่กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบกนั้น เจ้าพนักงานจราจรได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่อย่างไร ดังนี้

๑. เงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่กระทำความผิดกฎหมายจราจร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีจำนวนเท่าใด จำนวนกี่คดี

๒. เงินค่าปรับตามข้อ ๑ หน่วยงานในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรีได้ส่งไปให้หน่วยงานใดบ้าง จำนวนเท่าใด

๓. เงินค่าปรับตามข้อ ๒ เจ้าพนักงานจราจรมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับหรือไม่ หากมีสิทธิเจ้าพนักงานจราจรยื่นขอรับเงินส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับจากหน่วยงานใดบ้าง จำนวนทั้งสิ้นเท่าใด

๔. การขอรับเงินรางวัลนำจับมีการขอรับในลักษณะบุคคลหรือในรูปแบบขององค์กรแล้วนำมาจัดสรรปันส่วนกันและหน่วยงานที่มีอำนาจจ่ายเงินรางวัลนำจับมีการหักภาษี ณ ที่จ่ายหรือไม่อย่างไร

๕. เจ้าพนักงานจราจรอาศัยอำนาจตามกฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบายหรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้น โดยสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องหรือไม่อย่างไร

๖. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ขอขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐหรือเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ มิได้เป็นข้อมูลที่จะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วนได้เสีย อันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น

ตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรีมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๙ (จบ).๓๑๗/๕๑๔๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการกรณีแรกเป็นข้อมูลข่าวสารอื่นใดของทางราชการตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งข้อมูลข่าวสารอื่นใดดังกล่าวตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรีจะต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ ประกอบกับไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ขอมีความจำเป็นเพื่อนำข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวไปปกป้องสิทธิเสรีภาพของตนเอง หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ จึงไม่มีเหตุที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ส่วนกรณีที่สองนั้น เจ้าพนักงานจราจรได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกฎหมายและระเบียบดังกล่าวสามารถตรวจสอบได้ทางเว็บไซต์ราชกิจจานุเบกษา www.ratchakitcah.soc.go.th

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรีขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่ตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรีมีหนังสือที่ ตช ๐๐๑๗ (จบ). ๓๑๗/๖๘๖๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารตามข้อ ๑-๕ และชี้แจง ดังนี้

๑. กรณี(๑) เป็นข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมิใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเษกษาแล้วหรือจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้วหรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา ๒๖

ซึ่งข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการดังกล่าวตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรีจะต้องไปทำการวิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดทำขึ้นใหม่ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องขอข้อมูลข่าวสารทางไปรษณีย์ ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นอันใดที่จะนำข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวไปเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของตนเองหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ จึงไม่มีเหตุที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

๒. กรณี (๒) ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเป็นข้อมูลข่าวสารทางราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้วจึงอยู่ในความครอบครองของสำนักงานราชกิจจานุเบกษา ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบได้บนเว็บไซต์ ราชกิจจานุเบกษา www.ratchakitcah.soc.go.th

อนึ่ง การตรวจดูหรือขอข้อมูลข่าวสารของราชการนั้น ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ กำหนดให้ผู้ขอต้องเสียค่าธรรมเนียมการขอสำเนา จึงน่าจะเป็นกรณีที่ผู้ขอจะต้องไปติดต่อหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยตนเอง การที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการทางไปรษณีย์และไม่พร้อมที่จะเสียค่าธรรมเนียมการขอสำเนาให้แก่ตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรี การดำเนินการของผู้อุทธรณ์จึงไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน แม้อาจถือได้ว่าข้อมูลตามอุทธรณ์ในส่วนของจำนวนคดีและจำนวนเงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ที่กระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ จะเป็นข้อมูลจำนวนมากถึงสามปี แต่เห็นได้ว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลดังกล่าวในลักษณะจำนวนคดีและจำนวนเงินค่าปรับที่ได้รับและในการปฏิบัติงานของราชการในปัจจุบัน ส่วนราชการต่าง ๆ ต้องมีหรือเก็บหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินหรือรายได้ไว้เพื่อรับการตรวจสอบโดยหน่วยงานตรวจสอบภายในของส่วนราชการของตนและหน่วยงานตรวจสอบกลางคือ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ดังนั้น จึงอยู่ในวิสัยที่จะตรวจสอบรวบรวมได้ ส่วนข้อมูลตามอุทธรณ์รายการอื่น ๆ ก็เป็นข้อมูลที่มีอยู่แล้ว และเกี่ยวข้องกับมติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ กฎหมาย ที่ใช้ในการดำเนินการในเรื่องนี้ อีกทั้ง ไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลตามอุทธรณ์ไปในการแสวงหาประโยชน์ทางการค้าและเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าธรรมเนียมการขอ

สำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าธรรมเนียมตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร เกี่ยวกับหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรขอคัดสำเนาหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๑๘๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่มีคำรับรองถูกต้องเพื่อใช้ตรวจสอบการแต่งตั้งข้าราชการ

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีบันทึก ที่ คค ๐๘๐๖.๒/๔๖๕ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า หนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๑๘๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ หากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรจึงเปิดเผยเฉพาะบางส่วนที่เปิดเผยได้ และปกปิดในส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรขอสำเนาหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๑๘๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือที่ คค ๐๘๐๖.๒/๒๙๘๐ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๑๘๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามความในมาตรา ๑๕(๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่มีข้อพิจารณาอีกว่าการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วจึงเปิดเผยเฉพาะบางส่วนที่เปิดเผยได้และปกปิดในส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลไว้และได้คัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๑๘๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่องการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยหนังสือดังกล่าว โดยปกปิดข้อมูลการดำรงตำแหน่งระดับปัจจุบัน จึงมีประเด็นพิจารณาว่า ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปกปิดสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่ากระบวนการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติซึ่งต้องมีความถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลการดำรงตำแหน่งระดับปัจจุบัน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต ๑**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคล เพื่อนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับคณะกรรมการคัดเลือกบุคคล จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคล ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ที่คณะกรรมการนำมาใช้ในการพิจารณาบุคคลในครั้งนี้ จำนวน ๘ ตำแหน่ง

๒. ผลคะแนนของคณะกรรมการทุกคน

๓. คะแนนของผู้เข้ารับการคัดเลือกทุกคน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต ๑ มีบันทึก ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยประกาศรับสมัครการคัดเลือก ประกาศผู้มีรายชื่อเข้ารับการคัดเลือก ผลการคัดเลือก และประกาศผลผู้ผ่านการคัดเลือก ส่วนกรณีการชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ข้อพิจารณา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งถ้าเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และตามมาตรา ๑๕ (๕) ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือกตั้งแต่เสนอขออนุมัติดำเนินการคัดเลือกจนถึงประกาศผลการคัดเลือกทุกฉบับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต ๑ (สพป.นนทบุรี เขต ๑) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรีได้มีประกาศ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ รับสมัครคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) เพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น สังกัด สพป.นนทบุรี เขต ๑ จำนวน ๘ ตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ กลุ่มบริหารงานบุคคล สพป.นนทบุรี เขต ๑ ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๐ และตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๑ โดยหลักเกณฑ์การคัดเลือกหน่วยงานได้ถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ต่อมาวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรีได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือกทั้งสองตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ทักท้วงผลการคัดเลือกดังกล่าวต่อผู้อำนวยการ สพป.นนทบุรี เขต ๑ และใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีต่อคณะกรรมการคัดเลือกบุคคล ที่ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้รับ และขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ทั้งที่มีความตั้งใจปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบด้วยดีมาโดยตลอดด้วยความเสียสละ อดทน เพียรพยายาม โดยต้องการเรียกค่าเสียหาย จำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ สพป.นนทบุรี เขต ๑ ดำเนินการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ล่าช้า ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ พร้อมทั้งยื่นขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มอีกจำนวน ๑ รายการ คือ เอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือกตั้งแต่เสนอขออนุมัติดำเนินการคัดเลือกจนถึงประกาศผลการคัดเลือกทุกฉบับ ต่อมา สพป.นนทบุรี เขต ๑ มีบันทึก ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สพป.นนทบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๗๖/๑๗๗ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยเป็นเหตุผลเดียวกับที่ได้แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามหนังสือคำขอลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคล ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ที่คณะกรรมการนำมาใช้ในการพิจารณาบุคคลในครั้งนี้ จำนวน ๘ ตำแหน่ง ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ สพป.นนทบุรี เขต ๑ ได้นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) เพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ข้อมูลดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อีกทั้ง สพป.นนทบุรี เขต ๑ ได้เคยแจ้งเปิดเผยข้อมูลนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

รายการที่ ๒ ผลคะแนนของคณะกรรมการทุกคน จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สพป.นนทบุรี เขต ๑ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรีได้ประกาศผลการคัดเลือกแล้ว การเปิดเผยผลคะแนนของกรรมการแต่ละคน จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการพิจารณาของกรรมการแต่ละคนว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้ง สพป. นนทบุรี เขต ๑ ก็มิได้แสดงเหตุที่น่าเชื่อได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดเช่นไร ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยผลคะแนนของกรรมการแต่ละคนที่ให้คะแนนกับผู้เข้ารับการคัดเลือกทุกคนนั้นอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการคัดเลือกรายอื่นๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยเฉพาะผลคะแนนของกรรมการทุกคนที่ได้ให้คะแนนกับผู้ที่ได้รับการคัดเลือกในตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๐ และตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๑ และคะแนนของผู้อุทธรณ์ ที่ปรากฏในแบบประเมินบุคคล (แบบสัมภาษณ์) บัญชีรวมคะแนนความเหมาะสมของบุคคล และบัญชีรวมคะแนน (ทั้ง ๒ ภาค) ส่วนข้อมูลของบุคคลอื่นให้ปกปิดไว้

รายการที่ ๓ คะแนนของผู้เข้ารับการคัดเลือกทุกคน ข้อมูลในรายการนี้เป็นข้อมูลในลักษณะเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาไปแล้ว

ในส่วนข้อมูลที่ไม่ปรากฏในคำขอของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่ปรากฏในหนังสือร้องเรียนต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ฉบับลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และปรากฏในหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ คือ เอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือกตั้งแต่เสนอขออนุมัติดำเนินการคัดเลือกจนถึงประกาศผลการคัดเลือกทุกฉบับ ข้อมูลดังกล่าวเนื่องจากผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้ใช้สิทธิยื่นคำขอต่อ สพป.นนทบุรี เขต ๑ ตั้งแต่แรก จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาข้อมูลในรายการนี้ อย่างไรก็ตาม หากผู้อุทธรณ์ยังคงต้องการข้อมูลข่าวสารให้ยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้เปิดเผยเฉพาะผลคะแนนของกรรมการทุกคนที่ได้ให้คะแนนกับผู้ที่ได้รับการคัดเลือกในตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๐ และตำแหน่งเลขที่ อ. ๒๑ และคะแนนของผู้อุทธรณ์ ที่ปรากฏในแบบประเมินบุคคล (แบบสัมภาษณ์) บัญชีรวมคะแนนความเหมาะสมของบุคคล และบัญชีรวมคะแนน (ทั้ง ๒ ภาค) ส่วนข้อมูลของบุคคลอื่นให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๘๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรุงเทพมหานคร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ นิติกรชำนาญการ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานคดีทั่วไป สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือก ทุกครั้งที่มีการประชุม

๒. คะแนนที่คณะกรรมการคัดเลือกให้กับผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง ในส่วนของผู้สมัครในตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงาน ทุกคน (จำนวน ๕ คน)

๓. เนื่องจากนาย ข. นิติกร กลุ่มงานคดีปกครอง ได้สมัครเข้ารับคัดเลือกในตำแหน่งนิติกรที่ไม่ใช่หัวหน้ากลุ่มงาน อันดับ ๑ สมัครในตำแหน่งนิติกรที่เป็นหัวหน้ากลุ่มงาน อันดับ ๒ และบุคคลดังกล่าวมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงกับตำแหน่งที่ผู้อุทธรณ์สมัคร จึงขอทราบคะแนนของบุคคลดังกล่าวในตำแหน่งนิติกรที่ไม่ใช่หัวหน้ากลุ่มงานด้วย

กรุงเทพมหานคร มีบันทึก ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๗ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ปลัดกรุงเทพมหานครได้เห็นชอบให้ผู้อุทธรณ์ดูได้เฉพาะข้อมูลคะแนนของผู้สมัครในตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษหัวหน้ากลุ่มงาน สังกัดสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร (จำนวน ๕ คน) เท่านั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ กลุ่มงานคดีทั่วไป สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ต่อมากรุงเทพมหานครมีประกาศเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่องรับสมัครคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ และประเภททั่วไป ระดับอาวุโส โดยในตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มงาน มีอัตราที่ประกาศรับสมัคร ๕ อัตรา ต่อมากรุงเทพมหานครมีคำสั่งที่ ๑๒๘๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องเลื่อนข้าราชการ ซึ่งในตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มงาน มีผู้ได้รับคัดเลือกจำนวน ๕ ราย รวมถึงนาย ข. ได้รับคัดเลือกในตำแหน่งที่ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการคัดเลือกตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มงานคดีทั่วไป สำนักงานกฎหมายและคดี และผู้อุทธรณ์เห็นว่าผู้ได้รับคัดเลือกทั้ง ๕ ราย มีประสบการณ์และอาวุโสน้อยกว่าผู้อุทธรณ์ จึงเห็นว่าการคัดเลือกดังกล่าวไม่เป็นธรรม และได้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ โดยขอให้เพิกถอนคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๒๘๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.พ.ค. กรุงเทพมหานคร ผู้อุทธรณ์ประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อฟ้องร้องตามกระบวนการยุติธรรมต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ และประเภททั่วไป ระดับอาวุโส รายการที่ ๒ คะแนนที่คณะกรรมการคัดเลือกให้กับผู้ได้รับการแต่งตั้งในส่วนหัวหน้ากลุ่มงาน จำนวน ๕ คน โดยไม่ปกปิดรายชื่อกรรมการผู้ประเมินและผู้รับการประเมิน และรายการที่ ๓ คะแนนของนาย ข. ในตำแหน่งนิติกรที่ไม่ใช่หัวหน้ากลุ่มงาน เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานในการคัดเลือกบุคคล เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงการพิจารณาที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และทำให้ระบบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีความโปร่งใสและมีคุณภาพ แม้จะอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมกรุงเทพมหานคร แต่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเองเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป การเปิดเผย

ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๘๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เกี่ยวกับผลการอุทธรณ์คำสั่งเลิกจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : **จ่าสิบตรี ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า จ่าสิบตรี ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตำแหน่งพนักงานขับรถ กลุ่มงานปฏิบัติการเดินรถ ๒ เขตการเดินรถที่ ๔ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงกองวินัยองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารผลการอุทธรณ์คำสั่งการเลิกจ้าง (๑๑๙/๒๕๕๙) ของคณะกรรมการอุทธรณ์คำสั่งตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารรายงานการประชุมและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มีหนังสือ ที่ ขสมก. ๙๙๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถดำเนินการตามที่ร้องขอได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตพนักงานองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตำแหน่งพนักงานขับรถ กลุ่มงานปฏิบัติการเดินรถ ๒ เขตการเดินรถที่ ๔ ได้ร้องเรียนผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารงานหลายครั้ง องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้มีคำสั่งที่ ๖๙๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเรื่องร้องเรียนแล้วเห็นว่า ข้อกล่าวหาของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถพิสูจน์

หรือยืนยันว่าหัวหน้างานทุจริตต่อหน้าที่หรือกลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ ดังนั้น การร้องเรียนของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการรายงานเท็จ เขตการเดินรถที่ ๔ จึงมีคำสั่งที่ ๔๔๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ซึ่งคณะกรรมการชุดดังกล่าวพิจารณาแล้วเห็นควรเลิกจ้างผู้อุทธรณ์เพราะขาดความไว้วางใจตามหลักเกณฑ์การเลิกจ้างพนักงานโดยการจ่ายค่าชดเชย ตามบันทึกที่ (ว) ๐๕/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ รวมทั้งข้อบังคับองค์การฉบับที่ ๔๖ ว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๔ เขตการเดินรถที่ ๔ จึงมีคำสั่งที่ ๑๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ อาศัยอำนาจตามคำสั่งองค์การที่ ๒๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ สั่งเลิกจ้างผู้อุทธรณ์โดยจ่ายค่าชดเชย ผู้อุทธรณ์จึงเข้าร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องทุกข์ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องทุกข์ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีมติให้ยกคำร้องทุกข์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มีหนังสือ ที่ ขสมก. ๑๒๖๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตพนักงานขับรถ กลุ่มงานปฏิบัติการเดินรถ ๒ เขตการเดินรถที่ ๔ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องทุกข์ เพื่อร้องทุกข์กรณีเขตการเดินรถที่ ๔ มีคำสั่งที่ ๑๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่อาศัยอำนาจตามคำสั่งองค์การที่ ๒๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ สั่งเลิกจ้างเพราะขาดความไว้วางใจ มีพฤติการณ์รายงานเท็จและเสนอความเห็นที่ไม่สุจริตต่อผู้บังคับบัญชา เหตุที่ปฏิเสธการเปิดเผย เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีหนังสือ ที่ ขสมก. ๑๕๘๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องทุกข์ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ได้ใช้เอกสารประกอบการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องทุกข์ จำนวน ๑๑ รายการ ดังนี้

๑. ประวัติย่อของผู้อุทธรณ์

๒. ระเบียบองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงาน

๓. คำสั่งเขตการเดินรถที่ ๔ กลุ่มงานปฏิบัติการเดินรถ ๒ ที่ ๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘

๔. คำสั่งเขตการเดินรถที่ ๔ ที่ ๐๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๕. คำสั่งเขตการเดินรถที่ ๔ กลุ่มงานปฏิบัติการเดินรถ ๒ ที่ ๐๑๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๖. หนังสือที่ กบท. ๔/๐๕๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙

๗. หนังสือเขตการเดินรถที่ ๔/๐๒๘๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙

๘. คำสั่งเขตการเดินรถที่ ๔ ที่ ๑๑๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙

๙. คำสั่งองค์การที่ ๖๑๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

๑๐. หนังสือที่ ขสมก. (ว) ๐๕/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑

๑๑. คำสั่งองค์การที่ ๐๘/๒๕๒๙ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งการเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องทุกข์ รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องทุกข์ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๑ รายการ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การพิจารณาเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตนตามสมควร แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อมูลข่าวสาร รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องทุกข์ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ปรากฏชื่อผู้ที่ให้ความเห็นในวาระพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ และปรากฏวาระเรื่องพิจารณาของบุคคลอื่นอยู่ด้วย การเปิดเผยชื่อผู้ที่ให้ความเห็นในวาระพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ และวาระพิจารณาของบุคคลอื่น อาจเป็นอันตรายต่อการปฏิบัติราชการและการดำเนินชีวิตของบุคคลอื่น และอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อผู้ให้ความเห็นในรายงานการประชุมด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเปิดเผยรายงานผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งการเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องทุกข์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๑ รายการ และเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องทุกข์ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เฉพาะวาระพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อผู้ให้ความเห็น พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ และเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร และรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

๒. คำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ ๒๙๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบผู้เกี่ยวข้องตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า รายงานผลการสอบหาผู้เกี่ยวข้องฯ ของคณะกรรมการและเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร และรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๐๓/๓๖๒๓ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนคำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ ๒๙๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนอื่น โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนคำสั่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว เป็นข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ผู้อุทธรณ์สามารถติดต่อขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำหรับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการและเอกสาร

ที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร ปฏิเสธการเปิดเผย เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน จึงเป็นข้อมูลที่อยู่ในกระบวนการตรวจสอบของคณะกรรมการสอบสวนของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในช่วงนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่พร้อมอาคารประกอบ ปรากฏว่าบริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจีเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ผู้ชนะการประมูลโครงการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ ได้มีหนังสือถึงประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอความเป็นธรรมและรายงานปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้มีอำนาจกระทำการแทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของงานโครงการดังกล่าวและได้สร้างความเสียหายแก่บริษัทฯ เป็นเหตุให้บริษัทฯ ไม่สามารถรับภาระที่เพิ่มขึ้นเกินกว่าสมควรที่คาดหมายได้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ต่อมาเมื่อการสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าข้อกล่าวหามีมูลกล่าวหาผู้อุทธรณ์และพวก กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ส่วนสำนวนการสอบข้อเท็จจริงสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้จัดส่งให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการจัดส่งให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของนาย ข. อดีตเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ให้พ้นจากตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและให้ไปดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อไป เนื่องจากเป็นสำนวนการสอบสวนเรื่องเดียวกัน ในขณะเดียวกันสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีคำสั่งที่ ๒๙๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาผู้เกี่ยวข้องตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้าง

อาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า ภายหลังการสอบหาผู้เกี่ยวข้องเสร็จสิ้นฯ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีคำสั่งที่ ๑๖๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งในขณะนี้ยังไม่แล้วเสร็จ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ ที่ สผ ๐๐๐๓/๔๑๙๕ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เมื่อการสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้จัดส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงไปให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดส่งสำเนาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป ในขณะเดียวกันสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีคำสั่งที่ ๒๙๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาผู้เกี่ยวข้องตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า ภายหลังการสอบหาผู้เกี่ยวข้องเสร็จสิ้นฯ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีคำสั่งที่ ๑๖๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งในขณะนี้ยังไม่แล้วเสร็จ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไปจำนวน ๒ รายการนั้น สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนคำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ ๒๙๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนคำสั่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า และรายงานการประชุม (บันทึกการประชุม) ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาไม่ได้จัดส่งไปให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น ข้อมูลดังกล่าวจึงอยู่ในความครอบครองของ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ส่วนรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร เป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนวินัยของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในช่วงนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลรายการที่ ๒ รายงานผลการสอบหาผู้เกี่ยวข้องฯ ของคณะกรรมการและเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการทั้งการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร และรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรยังต้องใช้

ข้อมูลในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในช่วงนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๐๓/๕๕๐๕ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ซึ่งการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์เป็นการสอบสวนจากสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดเดียวกับที่จัดส่งให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบข้อเท็จจริงกรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า และสำนวนการสอบหาผู้ที่เกี่ยวข้องตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการดังกล่าว อยู่ระหว่างการดำเนินการทั้งจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการทางวินัยผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไปตามขั้นตอนของกฎหมาย และการสอบหาข้อเท็จจริงผู้ต้องรับผิดทางละเมิด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในชั้นนี้จึงอาจเป็นอุปสรรคทั้งต่อการสอบสวนทางวินัยและการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ในชั้นนี้ยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ สำหรับคำสั่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ ๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ล่าช้า และรายงานการประชุม (บันทึกการประชุม) ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรยืนยันว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักข่าวกรองแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึง ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ คำสั่งสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ ๒๗๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มีหนังสือ ลับ ที่ ตม ๐๐๒๐/๐๖๔๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติตรวจสอบข้อเท็จจริง เรื่อง การจ้างดูแลรักษาสวนหย่อมภายในศูนย์ฝึกอบรมชะอำ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ โดยวิธีพิเศษ

รายการที่ ๒ รายงานการประชุม และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ ๒๗๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ สตง. ขอให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติตรวจสอบข้อเท็จจริง เรื่อง การจ้างดูแลรักษาสวนหย่อมภายในศูนย์ฝึกอบรมชะอำ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ โดยวิธีพิเศษ

รายการที่ ๓ บันทึกกลุ่มนิติการที่ ๑๕๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติได้เห็นชอบให้มีการว่ากล่าวตักเตือนเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการดำเนินการจัดจ้างดูแลรักษาสวนหย่อมภายในศูนย์ฝึกอบรมชะอำ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖

รายการที่ ๔ บันทึกกลุ่มนิติการที่ ๑๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ ๒๗๕/๒๕๕๘

รายการที่ ๕ บันทึกถ้อยคำของบุคคลที่ให้การต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ ๒๗๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ สตง. มีหนังสือ ลับ ที่ ตม ๐๐๒๐/๐๖๔๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติตรวจสอบข้อเท็จจริง เรื่อง การจ้างดูแลรักษาสวนหย่อมภายในศูนย์ฝึกอบรมชะอำ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ โดยวิธีพิเศษ จำนวน ๕ คน ได้แก่ นาง ข. นาง ค. นาง ง. หรือนาง จ. นาง ฉ. หรือ นาง ช. และนาง ซ.

สำนักข่าวกรองแห่งชาติมีหนังสือ ที่ นร ๐๖๑๑.๑๐(๓)/๑๓๔๑ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๕

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์รับราชการสังกัดสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตเกี่ยวกับการจัดจ้างดูแลสวนหย่อมศูนย์ฝึกอบรมชะอำโดยวิธีพิเศษประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ สำนักข่าวกรองแห่งชาติตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแล้วมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินขอให้ตรวจสอบว่าการจัดจ้างดูแลสวนหย่อมฯ นั้นถูกต้องหรือไม่ มีใครต้องรับผิดชอบบ้าง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบแล้วเห็นว่าการจัดจ้างดูแลสวนหย่อมฯ นั้นอาจไม่ถูกต้องเนื่องจากไม่มีความจำเป็นต้องจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ แต่ควรจัดจ้างโดยวิธีสอบราคา จึงมีหนังสือแจ้งสำนักข่าวกรองแห่งชาติให้ทำการสอบสวนว่ากระบวนการจัดซื้อจัดจ้างนั้นถูกต้องหรือไม่ สำนักข่าวกรองแห่งชาติจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ปัจจุบันการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วปรากฏว่ากระบวนการจัดจ้างดูแลสวนหย่อมฯ ไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เป็นเพียงความบกพร่องต่อหน้าที่เกี่ยวกับขั้นตอนการจัดจ้าง และได้มีการว่ากล่าวตักเตือนเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง ส่วนผู้อุทธรณ์นั้นถูกลงโทษไล่ออกไปแล้ว เหตุที่ผู้อุทธรณ์ไปร้องเรียนต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

และมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพราะเข้าใจว่าผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้อาจเป็นประโยชน์กับผู้อุทธรณ์หากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงสรุปว่ามีบุคคลอื่นต้องรับผิดด้วย ทั้งนี้ สำนักข่าวกรองแห่งชาติให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และพร้อมจะให้ข้อมูลข่าวสารส่วนรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์ เหตุที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพราะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการประสานงานของเจ้าหน้าที่ แต่สำนักข่าวกรองแห่งชาติไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่ได้ทำรายงานการประชุม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักข่าวกรองแห่งชาติแจ้งว่าได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และพร้อมจะให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๓๓ ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๖/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : **พันตำรวจโท ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงาน ก.พ.**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) สำนักงาน ก.พ. ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ บันทึกสรุปสำนวนของพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวน และกรรมการเจ้าของสำนวน พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ที่ได้นำเสนอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะที่ ๗

รายการที่ ๒ รายงานการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะที่ ๗ ที่มีการประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ทุกครั้ง

รายการที่ ๓ บันทึกเหตุผลความจำเป็นในการขอขยายเวลาของพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวน กรรมการเจ้าของสำนวน และองค์คณะวินิจฉัย รวมทั้งบันทึกของประธาน ก.พ.ค. ที่กำหนดมาตรการที่จะทำให้การพิจารณาวินิจฉัยแล้วเสร็จโดยเร็ว ตามนัยข้อ ๕๕ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมของ ก.พ.ค. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ และรายงานการประชุมของ ก.พ.ค. ทุกครั้งที่มีการประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๕ เรื่องร้องทุกข์ในลักษณะเดียวกันที่ ก.พ.ค. ใช้เป็นบรรทัดฐานประกอบการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๖ ขอเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ใช้ในการร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. คืนทุกฉบับเพื่อที่จะนำไปใช้ประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางต่อไป

สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๐/๒๙ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลสรุปว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ก.พ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสำนักงาน ปปง. ได้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. กรณีมีความคับข้องใจเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการในรอบการประเมินที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เนื่องจากการประเมินผลการเลื่อนเงินเดือนตามคำสั่งดังกล่าวมีลักษณะเป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดไว้ เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ และไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม ผู้อุทธรณ์จึงทำหนังสือร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ขอให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว ต่อมา ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยเรื่องแดงที่ ๐๐๒๐๒๕๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ยกคำร้องทุกข์ ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง และมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาประกอบหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ สรุปว่า สำนักงาน ปปง. ได้มีคำสั่งที่ ๓๔๓/๒๕๕๖ เลื่อนเงินเดือนข้าราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ครั้งที่ ๑ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการประเมินผลการเลื่อนเงินเดือนตามคำสั่งดังกล่าวมีลักษณะเป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดไว้ เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ใช้ดุลพินิจโดยมิชอบและไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม จึงทำหนังสือร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ขอให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว หลังจากผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์แล้วสำนักงาน ปปง. ได้มีคำสั่งที่ ๘๙๙/๒๕๕๖ ยกเลิกคำสั่งที่ ๓๔๓/๒๕๕๖ เฉพาะรายของผู้อุทธรณ์ ผลของการยกเลิกคำสั่งที่ ๓๔๓/๒๕๕๖ ทำให้ ก.พ.ค. ยกคำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์เนื่องจากไม่มีคำสั่งเลื่อนเงินเดือนที่ผู้อุทธรณ์จะนำมาเป็นเหตุในการร้องทุกข์อีกต่อไป หลังจากนั้น สำนักงาน ปปง. ได้มีคำสั่งที่ ๙๙๙/๒๕๕๗ เลื่อนเงินเดือนให้กับผู้อุทธรณ์

แต่ผลการประเมินครั้งใหม่ผู้อุทธรณ์ก็ยังได้รับคะแนนประเมินและได้รับการเลื่อนเงินเดือนเหมือนคำสั่งเดิม สำนักงาน ปปง. เพียงแต่แก้ไขขั้นตอนการประเมินที่บกพร่องเท่านั้น แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการประเมินครั้งหลังนั้นสำนักงาน ปปง. ไม่ได้ดำเนินการให้ครบถ้วนตามกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดไว้อีกหลายประการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. อีกครั้ง แต่เวลาผ่านไปกว่าหนึ่งปี ก.พ.ค. ก็ยังไม่แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปแถลงด้วยวาจาตามแนวทางที่ ก.พ.ค. เคยปฏิบัติไว้ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขอใช้สิทธิแถลงด้วยวาจาพร้อมขอทราบความคืบหน้าการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ โดย ก.พ.ค. มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะที่ ๗ ได้จัดทำร่างคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวใกล้จะเสร็จสิ้นแล้ว ส่วนเรื่องการขอแถลงด้วยวาจานั้นองค์คณะพิจารณาแล้วเห็นว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอแล้วไม่จำเป็นต้องไปแถลงด้วยวาจา ต่อมา ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยเรื่องแดงที่ ๐๐๒๐๒๕๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ให้ยกคำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าในการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์นั้น ก.พ.ค. รับฟังแต่พยานหลักฐานของสำนักงาน ปปง. ไม่รับฟังคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องทุกข์ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์แถลงด้วยวาจา ใช้เวลาในการพิจารณานานมาก และเหตุผลตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เสียงข้างมากที่มีมติให้ยกคำร้องทุกข์นั้นวินิจฉัยข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องเลขาธิการ ปปง. เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ก.พ.ค. เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ บ.๑๔๐/๒๕๕๙ และต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในกรณีที่มีผู้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของ ก.พ.ค. หากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ก.พ.ค. จะเป็นผู้พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นหรือไม่ แต่หากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ก.พ.ค. จะส่งคำขอข้อมูลข่าวสารให้สำนักงาน ก.พ. ซึ่งทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ ก.พ.ค. เป็นผู้พิจารณา โดยสำนักงาน ก.พ. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการของสำนักงาน ก.พ. ทำหน้าที่พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสาร เหตุผลที่สำนักงาน ก.พ. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ เนื่องจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการของสำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่ารายการที่ ๑ รายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) ส่วนรายการที่ ๕ นั้น การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของเจ้าหน้าที่ในการสรุปข้อเท็จจริงและเอกสารนำเสนอ ก.พ.ค. พิจารณา ไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ ก.พ.ค. จัดทำขึ้นซึ่งมีลักษณะเดียวกับคำพิพากษาของศาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) และไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงาน ก.พ. เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้คะแนนของกรรมการคัดเลือกข้าราชการ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เพื่อขอสำเนาเอกสารการให้คะแนนของกรรมการรายบุคคลที่ให้คะแนนข้าราชการที่สมัครแต่ละรายในตำแหน่งเลขที่ ๑๗๗ ตำแหน่งเลขที่ ๑๗๔ ตำแหน่งเลขที่ ๒๒๔ และตำแหน่งเลขที่ ๑๘๙

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีบันทึก ที่ สลธ. ๓๓๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเอกสารได้ แต่ไม่ให้สำเนา และให้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะคะแนนของผู้อุทธรณ์ ส่วนคะแนนของผู้ได้รับคัดเลือกเข้ารับการประเมินรายอื่นให้เปิดเผยเฉพาะคะแนนที่เป็นตัวเลข โดยปกปิดชื่อผู้ให้คะแนน เพื่อคุ้มครองความเป็นอิสระในการให้ความเห็นของคณะกรรมการ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้สมัครคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นในหลายตำแหน่ง แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลการให้คะแนนของกรรมการรายบุคคลที่ให้คะแนนข้าราชการที่สมัครแต่ละรายในแต่ละตำแหน่ง แต่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเปิดเผยให้บางส่วนโดยการให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในทุกตำแหน่งที่มีคำขอข้อมูลข่าวสาร ต้องการข้อมูลเพื่อตรวจสอบว่าการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ โปร่งใสหรือไม่ เช่น ในตำแหน่งเลขที่ ๑๘๙ ซึ่งลักษณะงานที่ปฏิบัติเป็นงานที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติมาเป็นเวลานาน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับคัดเลือกในตำแหน่งดังกล่าว และผู้ที่ได้รับการคัดเลือกอาวุโสน้อยกว่าผู้อุทธรณ์ และถูกยืมตัวไปปฏิบัติราชการหน้าห้องโดยไม่เคยปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับตำแหน่งดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคณะกรรมการคัดเลือกฯ ให้คะแนนผู้อุทธรณ์ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ผู้อุทธรณ์เคยขอข้อมูลในลักษณะเดียวกันนี้เมื่อปี ๒๕๕๗ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีชี้แจงสรุปได้ความว่า การเปิดเผยข้อมูลคะแนนของบุคคลที่ไม่ได้รับการคัดเลือกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขออาจกระทบต่อการบริหารงานบุคคล เนื่องจากผู้อุทธรณ์อาจนำข้อมูลดังกล่าวไปเผยแพร่ทำให้ส่งผลกระทบต่อบุคคลที่ไม่ได้รับการคัดเลือก การเปิดเผยจึงเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลการให้คะแนนของกรรมการรายบุคคลที่ให้คะแนนข้าราชการที่สมัครแต่ละรายในตำแหน่งเลขที่ ๑๗๗ ตำแหน่งเลขที่ ๑๗๔ ตำแหน่งเลขที่ ๒๒๔ และตำแหน่งเลขที่ ๑๘๙ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น โดยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูผลคะแนนที่เป็นตัวเลขของผู้เข้ารับการคัดเลือกรายอื่นโดยไม่เปิดเผยชื่อผู้เข้ารับการคัดเลือก เมื่อการคัดเลือกดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงควรเปิดเผยชื่อของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ชื่อของผู้เข้ารับการคัดเลือกรายอื่นที่ไม่ได้รับการคัดเลือกนั้น การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคล จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ สำหรับรายชื่อกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนนแต่ละท่าน เมื่อการคัดเลือกดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่กระทบต่อการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคัดเลือกและการทำหน้าที่ของกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนนก็เป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงสามารถให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกในแต่ละตำแหน่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับโครงการมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล

ผู้อุทธรณ์ : **ดาบตำรวจ ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ดาบตำรวจ ก. ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการบำนาญได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ขอให้ระงับยับยั้งโครงการที่ผิดวัตถุประสงค์ของภาครัฐ คือ โครงการมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ ๕ ล้าน) ในตำบลสระพังทอง อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อมาได้รับแจ้งจากศูนย์ดำรงธรรมว่า ได้รับรายงานจากอำเภอเขาวงว่ากรณีดังกล่าวนั้น ตำบลสระพังทองได้รับอนุมัติให้ดำเนินการตามโครงการมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ ๕ ล้าน) จำนวน ๑๗ โครงการ ลักษณะเป็นโครงการปรับปรุงการก่อสร้าง และซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ ซึ่งได้ดำเนินการตามระเบียบพัสดุโดยวิธีจ้างเหมา (ตกลงราคา) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภอเขาวง เพื่อขอสำเนารายละเอียดการอนุมัติให้ดำเนินการตามโครงการมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ ๕ ล้าน) จำนวน ๑๗ โครงการดังกล่าว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

อำเภอเขาวงมีหนังสือ ที่ กส ๐๘๑๘/๑๑๙๑ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่เข้ามาเป็นคู่สัญญากับทางราชการ และอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ที่เป็นคู่สัญญากับทางราชการ อีกทั้ง การดำเนินการตามโครงการสามารถตรวจสอบข้อมูลรายละเอียดงบประมาณคู่สัญญาจากป้ายที่ติดตั้งบริเวณสถานที่ดำเนินการในพื้นที่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของอำเภอเขาวง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตสมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระพังทอง เขต ๑ มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการอนุมัติให้ดำเนินการตามโครงการมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ ๕ ล้าน) ของตำบลสระพังทอง จำนวน ๑๗ โครงการ เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินการ แต่อำเภอเขาวงปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา อำเภอเขาวงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กส ๐๘๑๘/๒๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ กส ๐๘๑๘/๒๐๐๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า อำเภอเขาวงได้รับหนังสือจากศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีขอให้ระงับยับยั้งโครงการที่ผิดวัตถุประสงค์ของภาครัฐ โดยผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนอ้างว่า นโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ ๕ ล้าน) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนในท้องถิ่นมีงานทำ มีรายได้ทุกครัวเรือน แต่ในพื้นที่ตำบลสระพังทอง อำเภอเขาวง มีการจัดจ้างทำลานปูนซีเมนต์ที่สาธารณประโยชน์ ศาลากลางหมู่บ้าน/วัด โดยผู้รับเหมาเป็นญาติของอดีตนักการเมืองระดับชาติ ซึ่งเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของภาครัฐ และขอให้ระงับยับยั้งโครงการ อำเภอเขาวงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกาฬสินธุ์ว่า การดำเนินการตามโครงการมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ ๕ ล้าน) ในพื้นที่ตำบลสระพังทอง ลักษณะโครงการเป็นการปรับปรุงก่อสร้าง และซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ ซึ่งได้ดำเนินการตามระเบียบพัสดุโดยวิธีจ้างเหมา (ตกลงราคา) ผู้รับจ้างเป็นบุคคล และห้างร้านในพื้นที่อำเภอเขาวง จำนวน ๑๔ โครงการ และในพื้นที่อำเภอกุฉินารายณ์ จำนวน ๓ โครงการ และจากการตรวจสอบพบว่าผู้รับจ้างไม่ได้เป็นญาติของอดีตนักการเมืองระดับชาติ และก่อนการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว อำเภอได้กำชับขอความร่วมมือผู้รับจ้างให้จ้างแรงงานในพื้นที่หมู่บ้านเป็นอันดับแรก เพื่อเป็นการกระจายรายได้ให้กับประชาชน และกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากผู้รับจ้างในการจ้างแรงงานในพื้นที่เพื่อดำเนินการตามโครงการ

เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร อำเภอเขาวงเห็นว่า หากเปิดเผยเอกสารจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ได้เสียของผู้ที่เข้ามาเป็นคู่สัญญากับทางราชการ อีกทั้งอำเภออยู่ระหว่างรอผลการแจ้งจากจังหวัดกาฬสินธุ์กรณีที่สำนักงานตรวจสอบพิเศษภาค ๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามประเด็นข้อร้องเรียน นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบข้อมูลโครงการ สถานที่ตั้ง งบประมาณ ข้อมูลผู้รับจ้าง รายชื่อกรรมการ

ตรวจการจ้าง ได้ตามป้ายที่ติดตั้งบริเวณสถานที่แต่ละโครงการที่มีวงเงินงบประมาณเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทได้ ซึ่งเพียงพอที่จะทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นตามประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกาฬสินธุ์ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างในหนังสืออุทธรณ์ว่าต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการประกาศสอบราคาแต่ละโครงการ รายชื่อผู้ยื่นซองแต่ละโครงการ ผลการพิจารณาแต่ละโครงการ สัญญาที่ทำกับผู้ได้งาน หลักฐานการส่งมอบงานของผู้รับเหมา หลักฐานการตรวจรับและการเบิกจ่ายเงินแต่ละโครงการนั้น ขอเรียนว่า การดำเนินการโครงการมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ ๕ ล้าน) ในพื้นที่ตำบลสระพังทอง จำนวน ๑๗ โครงการ เป็นการซื้อจ้างครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท จึงดำเนินการโดยวิธีตกลงราคา ผู้อุทธรณ์อาจเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าโครงการดังกล่าวเป็นการสอบราคา แต่อำเภอได้เคยแจ้งด้วยวาจาให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบแล้ว หากเป็นกรณีที่ต้องให้สำเนาเอกสารทั้งหมดทุกขั้นตอน ก็อาจเกินความจำเป็นและ ผู้อุทธรณ์อาจนำไปใช้กล่าวอ้างให้เกิดประเด็นข้อร้องเรียนกับหน่วยงานอื่น ซึ่งนอกจากจะสร้างความแตกแยกหรือความขัดแย้งแล้ว การขอสำเนาข้อมูลต่าง ๆ ก็ไม่เกิดประโยชน์ต่อประชาชนส่วนรวมแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายละเอียดการอนุมัติให้ดำเนินการตามโครงการมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ ๕ ล้าน) ของตำบลสระพังทอง จำนวน ๑๗ โครงการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นประชาชนสามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการดำเนินการดังกล่าวได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ อย่างไรก็ดี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลเกี่ยวกับชื่อและเลขที่บัญชีธนาคารของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลได้ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอเขาวงเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อและเลขที่บัญชีธนาคารของผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคาม เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการตั้งด่านตรวจจับ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคาม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคาม ขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อที่จะทราบเรื่องราวข้อเท็จจริง อำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงานของเจ้าพนักงานจราจรเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการตั้งด่านตรวจ จับ ปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ที่กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบกนั้น เจ้าพนักงานจราจรได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร ดังนี้

๑. เงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่กระทำความผิดกฎหมายจราจร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีจำนวนเท่าใด จำนวนกี่คดี

๒. เงินค่าปรับตามข้อ ๑ หน่วยงานในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคามได้ส่งไปให้หน่วยงานใดบ้าง จำนวนเท่าใด

๓. เงินค่าปรับตามข้อ ๒ เจ้าพนักงานจราจรมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับหรือไม่ หากมีสิทธิเจ้าพนักงานจราจรยื่นขอรับเงินส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับจากหน่วยงานใดบ้าง จำนวนทั้งสิ้นเท่าใด

๔. การขอรับเงินรางวัลนำจับมีการขอรับในลักษณะบุคคลหรือในรูปแบบขององค์กรแล้วนำมาจัดสรรปันส่วนกันและหน่วยงานที่มีอำนาจจ่ายเงินรางวัลนำจับมีการหักภาษี ณ ที่จ่ายหรือไม่ อย่างไร

๕. เจ้าพนักงานจราจรอาศัยอำนาจตามกฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบายหรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้น โดยสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

๖. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ขอขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐหรือเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ มิได้เป็นข้อมูลที่จะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วนได้เสีย อันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น

ตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคามมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๙ (มค).๗๑๗/๓๘๑๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่ให้เปิดเผยเนื่องจากพิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับไม่เป็นข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อาจมีข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะได้ ซึ่งถ้าเปิดเผยไปอาจทำให้บุคคลได้รับความเสียหาย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคามขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคามปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคามมีหนังสือที่ ตช ๐๐๑๙ (มค). ๗๑๗/๕๒๗๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจง ว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับไม่เป็นข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อาจมีข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะได้ ซึ่งถ้าเปิดเผยไปอาจทำให้บุคคลได้รับความเสียหาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าธรรมเนียมตาม

ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์อดีตผู้ช่วยผู้จัดการสาขา สังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดอุตรดิตถ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

๑. สรุปรายงานการสอบสวน

๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง

๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง

๕. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน

๖. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. มีบันทึกท้ายหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่ง ที่ ๙๕๕๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ไล่ผู้อุทธรณ์

ออกจากตำแหน่ง เนื่องจากผู้อุทธรณ์ขณะปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยอำเภอสาขาแพร่ สังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส.จังหวัดแพร่ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของธนาคารเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ธนาคารอย่างร้ายแรง ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และเบียดเบียนลูกค้าของธนาคาร ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนเพื่อนำไปอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกสอบสวนทางวินัย เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น ธ.ก.ส. มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงาน ขณะนี้อยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ซึ่ง ธ.ก.ส. พยายามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามสมควร แต่พนักงานและลูกค้าที่เป็นผู้ให้ถ้อยคำในการสอบสวนไม่สบายใจ และไม่ต้องการให้เปิดเผยข้อมูลคำให้การของตน เนื่องจากเกรงว่าจะมีปัญหากับพนักงานที่ถูกสอบสวน ธ.ก.ส. จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดย ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงาน ธ.ก.ส. แล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หาก ธ.ก.ส. เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้ ธ.ก.ส. เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมหม่อนไหม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมหม่อนไหมขอสำเนาหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากพื้นที่ ซึ่งกรมหม่อนไหมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้วมีคำสั่งให้ยุติเรื่องร้องเรียน เนื่องจากเรื่องร้องเรียนไม่มีมูล

กรมหม่อนไหมมีหนังสือ ที่ กษ ๒๗๐๑/๙๘๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารตามคำขอ เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่ร้องเรียน ประกอบกับบุคคลที่ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมหม่อนไหม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์รับราชการตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษกรมหม่อนไหม เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่สังกัดศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (สุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ได้มีข้าราชการที่ทำงานเดียวกับผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากพื้นที่ กรมหม่อนไหมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนแล้วสรุปว่าเรื่องร้องเรียนไม่มีมูลให้ยุติเรื่อง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า กรมหม่อนไหมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์แล้วสรุปว่าเรื่องร้องเรียนไม่มีมูลให้ยุติเรื่อง แต่หลังจากนั้นกรมหม่อนไหมได้มีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์ให้ไปปฏิบัติงานสังกัดสำนักงานหม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ เขต ๔ จังหวัดนครราชสีมา ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้องต้องแยกกันอยู่กับครอบครัว ผู้อุทธรณ์มั่นใจว่าสาเหตุที่โดนย้ายเนื่องมาจากการร้องเรียนดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์คือนาย ข. อดีตผู้อำนวยการศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ (สุรินทร์) ซึ่งเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้อุทธรณ์ เพราะมีความขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วกรมหม่อนไหมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่ร้องเรียนนั้น ผู้อุทธรณ์ขอโต้แย้งเหตุผลดังกล่าว เพราะหากผู้อุทธรณ์มีอิทธิพลจริงก็คงไม่ถูกย้ายไปรับราชการที่อื่น อีกทั้งเวลาผ่านมาประมาณสองปีแล้วผู้ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ก็ยังคงมีชีวิตปกติสุข ต่างกับผู้อุทธรณ์ที่ต้องลำบากในการเดินทางไปทำงานไกลครอบครัว หากผู้อุทธรณ์ได้ย้ายกลับไปทำงานที่ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ (สุรินทร์) ก็จะยุติเรื่องไม่เอาความกับผู้ร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเพื่อใช้ดำเนินการขอย้ายกลับไปทำงานที่เดิม

ผู้แทนกรมหม่อนไหมชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่สังกัดศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ (สุรินทร์) นั้น ได้มีการร้องเรียนระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาย ข. ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ (สุรินทร์) ในขณะนั้น กรมหม่อนไหมจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง สรุปว่าเรื่องร้องเรียนไม่มีมูลเพราะไม่มีพยานหลักฐานยืนยันว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดตามข้อร้องเรียน แต่เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งกรมหม่อนไหมจึงย้ายคู่กรณีทั้งสองฝ่ายออกนอกพื้นที่ โดยย้ายนาย ข. ไปปฏิบัติงานที่จังหวัดอุบลราชธานี และย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติงานที่ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ ศรีสะเกษ ต่อมากรมหม่อนไหมได้ย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติงานที่สำนักงานหม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ เขต ๔ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นการย้ายตามความเหมาะสม และเพื่อให้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โดยย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงาน เหตุที่กรมหม่อนไหมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากผู้ร้องเรียนแจ้งว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีอิทธิพลทำให้เกิดความหวาดกลัว ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้บันทึกสรุปผลการสอบสวนเสนออธิบดีกรมหม่อนไหมว่า ขณะที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานที่ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ (สุรินทร์) นั้นมีพฤติกรรมข่มขู่เจ้าหน้าที่ทำให้เกิดความหวาดกลัว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่หนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งปัจจุบันการสอบสวนเรื่องร้องเรียนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากกรมหม่อนไหมเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนนั้นได้ และแม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้กรมหม่อนไหมเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนนั้นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๒/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาด จังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : **นายสนอง ไหวดี**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาด จังหวัดอุบลราชธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสนอง ไหวดี หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัดไหวดี ผู้อุทธรณ์ มีความประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาด อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี ขอสรุปผลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน (แบบ สขร. ๑) ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ - วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ชุด

องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดมีหนังสือ ที่ อบ ๘๗๘๐๑/๕๗๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นการขอมากเกินไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัดไหวดี ซึ่งประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาด ขอสรุปผลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน (แบบ สขร. ๑) ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ - วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ชุด แต่องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาด มีหนังสือ ที่ อบ ๘๗๘๐๑/๖๓๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา

พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อ - จัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดทั้งหมดในรอบเดือน (แบบ สขร. ๑) ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ - วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อ - จัดจ้างในช่วงเดือนดังกล่าว มีจำนวน ๖๔ เรื่อง ได้จัดทำฎีกาเบิกจ่ายแล้ว จำนวน ๕๔ เรื่อง และอยู่ระหว่างการเบิกจ่าย จำนวน ๑๐ เรื่อง เอกสารดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก และจะต้องเก็บรักษาไว้เพื่อรอรับการตรวจจากหน่วยงานตรวจสอบ การสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์อาจเกิดการสูญหายได้ และเห็นว่าเป็นการร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมากโดยไม่มีเหตุอันสมควร อย่างไรก็ดี ต่อมา องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดได้มีหนังสือ ที่ อบ ๘๗๘๐๒/๖๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ จัดส่งแบบสรุปผลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง (แบบ สขร. ๑) เดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๕๙ มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ สรุปผลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน (แบบ สขร. ๑) ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ - วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอาศัยอำนาจตามตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๘ และผู้อุทธรณ์สามารถขอสำเนาเอกสารดังกล่าวได้ตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับรายชื่อผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ บ้านท่ายาง ตำบลนาทับ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เนื่องจากอำเภอจะนะมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านโดยอ้างว่าราษฎรได้เข้าชื่อเพื่อถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการศูนย์ดำรงธรรม อำเภอจะนะ ขอสำเนารายชื่อผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและลายมือชื่อของผู้เข้าชื่อถอดถอน

อำเภอจะนะมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สข ๐๓๑๘/๓๙๙๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การขอคัดรายชื่อดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดสิทธิใหม่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสงขลา ซึ่งศาลปกครองมีคำพิพากษายกฟ้องและพ้นกำหนดเวลายื่นอุทธรณ์แล้ว อีกทั้งการคัดสำเนาลายมือชื่ออาจไม่ส่งผลดีต่อการอยู่ร่วมกันของราษฎรในหมู่บ้าน ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ราษฎรหมู่ที่ ๓ ตำบลนาทับ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา จำนวน ๔๔๒ ราย จากจำนวนทั้งหมด ๗๓๕ ราย ได้เข้าชื่อเพื่อขอให้นายอำเภอจะนะสั่งให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน พ้นจากตำแหน่ง ต่อมาตัวแทนราษฎรได้มีหนังสือถึงนายอำเภอจะนะขอ

ยกเลิกบัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมถอดถอนดังกล่าว และได้ยื่นบัญชีรายชื่อผู้ร่วมเข้าชื่อให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่ง จำนวน ๓๙๗ ราย พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน เพื่อให้เอกสารสมบูรณ์และถูกต้องยิ่งขึ้น

อำเภอจะนะได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการยื่นถอนถอนผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลนาทับ ซึ่งได้ตรวจสอบรายชื่อ อายุ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน ลายมือชื่อ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓๙๗ ราย ผลปรากฏว่าราษฎรในหมู่บ้านที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ จำนวน ๓๗๗ ราย มาแสดงตนและยืนยันว่าไม่มีผู้ใดบังคับขู่เข็ญ หรือหลอกลวงแต่อย่างใด เมื่อราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ทั้งหมด เข้าชื่อกันขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง นายอำเภอจะนะจึงมีคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลรายชื่อผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและลายมือชื่อของผู้เข้าชื่อถอดถอน แต่อำเภอจะนะปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา อำเภอจะนะมีหนังสือ ลับ ที่ สข ๐๓๑๘/๐๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บัญชีรายชื่อผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ บ้านท่ายาง ตำบลนาทับ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการถอดถอนที่เสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ตาม แต่ผู้ที่ร่วมกันเข้าชื่อถอดถอนนั้นเป็นเพียงราษฎรธรรมดาไม่มีอิทธิพลใด ๆ สมควรได้รับความคุ้มครองจากทางราชการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการ ธพว.

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ผู้บริหารระดับ ๑๕ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ถูกธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยตั้งกรรมการสอบสวนความผิดวินัยพนักงาน กรณีว่าจ้างศูนย์บริการวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. การประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ มติปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ ๑๔/๒๕๕๘

๒. การประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่และวาระที่มีมติปรับปรุงคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ ๑๔/๒๕๕๘ (แก้ไขเพิ่มเติม)

๓. การประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ วาระมติอนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการความผิดวินัย กรณีว่าจ้างศูนย์บริการวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.)

๔. การประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ วาระ มติปรับปรุงองค์ประกอบตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ ๓๐/๒๕๕๙

๕. การประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ผ่านมาในวาระที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับกรณีการว่าจ้างศูนย์บริการวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.) เป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัยและพัฒนาการเพิ่มสมรรถนะองค์การด้านการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ นต ๓๗๓๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ฝ่ายนิติการขอแจ้งให้ทราบว่า เอกสารรายการต่าง ๆ ที่ผู้ขอขอมานั้น เป็นเอกสารที่อยู่ระหว่างการสอบสวนความผิดทางวินัยพนักงาน จึงเป็นเอกสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมและขาดประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธพว.๖๑๐๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทนธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินัยความผิดของผู้อุทธรณ์ ซึ่งหากมีการส่งมอบหรือเปิดเผย ข้อมูล เอกสาร หลักฐานก่อนมีการสอบสวนวินัยแล้วเสร็จจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกันการปราบปราม การตรวจสอบหรือแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเข้าข่ายอาจมีการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบ เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มิให้เปิดเผยก็ได้ และการเปิดเผยอาจมีความไม่ปลอดภัยก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะที่ผ่านมาเมื่อมีการเปิดเผยเอกสารและรายชื่อผู้เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์อาจมีการดำเนินคดีฟ้องร้องคดีอาญาจนทำให้กรรมการที่เกี่ยวข้องจะต้องเสียหาย เสียเวลาในการแก้ต่างคดีจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่สอบสวนวินัยให้แล้วเสร็จได้ตามภารกิจ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดวินัยพนักงาน ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๙๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร เกี่ยวกับเอกสารผลงานเพื่อประเมินบุคคลให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอสำเนาผลงานเพื่อประเมินบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๙๘ ของนาย ข. ที่มีคำรับรองถูกต้อง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ต่อท้ายบันทึก ที่ คค ๐๘๐๑.๑/๒๓๒ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เห็นควรดำเนินการเรื่องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยให้ปกปิดแบบพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลและแบบประเมินคุณลักษณะของบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ขอสำเนาผลงานเพื่อประเมินบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๙๘ ของนาย ข. แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร เปิดเผยผลงานเพื่อประเมินบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๙๘ ของนาย ข. โดยปกปิดแบบพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลและแบบประเมินคุณลักษณะของบุคคล ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาผลงานเพื่อประเมินบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๙๘ ของนาย ข. แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรได้เปิดเผยผลงานเพื่อประเมินบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๙๘ โดยปกปิดแบบพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลและแบบประเมิน

คุณลักษณะของบุคคล ทั้งที่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยอยู่ในห้องสมุดของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีคำรับรองถูกต้องเพื่อใช้ตรวจสอบระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนาย ข.

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือ ที่ คค ๐๘๐๑.๑/๓๒๐๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและคำชี้แจง และผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า ได้จัดส่งผลงานเพื่อประเมินบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๘๙ ของนาย ข. ให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว เว้นแต่แบบพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลและแบบประเมินคุณลักษณะของบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบแบบพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลและแบบประเมินคุณลักษณะของบุคคล

ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ ตำแหน่งปัจจุบันและอัตราเงินเดือน ตำแหน่งที่ขอรับการประเมิน ประวัติส่วนตัว ได้แก่ วัน เดือน ปีเกิด และอายุราชการ ประวัติการศึกษา ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ประวัติการรับราชการ และประวัติการฝึกอบรมดูงานและการประชุมนานาชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรได้เปิดเผยผลงานเพื่อประเมินบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๙๘ ของนาย ข. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว โดยปกปิดเฉพาะแบบพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลและแบบประเมินคุณลักษณะของบุคคล จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรปกปิดสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่า การประเมินบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๙๘ ของนาย ข. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ ซึ่งต้องมีความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวกับ วัน เดือน ปีเกิด และเงินเดือน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ วัน เดือน ปีเกิด และเงินเดือนของผู้รับการประเมิน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหาร เกี่ยวกับเงินค่าปรับผู้กระทำผิดตามกฎหมายจราจร

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหาร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหาร ขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อที่จะทราบเรื่องราวข้อเท็จจริง อำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงานของเจ้าพนักงานจราจรเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการตั้งด่านตรวจ จับ ปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ที่กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบกนั้น เจ้าพนักงานจราจรได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร ดังนี้

๑. เงินค่าปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่กระทำความผิดกฎหมายจราจร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีจำนวนเท่าใด จำนวนกี่คดี

๒. เงินค่าปรับตามข้อ ๑ หน่วยงานในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหาร ได้ส่งไปให้หน่วยงานใดบ้าง จำนวนเท่าใด

หรือไม่ หากมีสิทธิเจ้าพนักงานจราจรยื่นขอรับเงินส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัล๓. เงินค่าปรับตามข้อ ๒ เจ้าพนักงานจราจรมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งในลักษณะเงินรางวัลนำจับนำจับจากหน่วยงานใดบ้าง จำนวนทั้งสิ้นเท่าใด

๔. การขอรับเงินรางวัลนำจับมีการขอรับในลักษณะบุคคลหรือในรูปแบบขององค์กรแล้วนำมาจัดสรรปันส่วนกันและหน่วยงานที่มีอำนาจจ่ายเงินรางวัลนำจับมีการหักภาษี ณ ที่จ่ายหรือไม่ อย่างไร

๕. เจ้าพนักงานจราจรอาศัยอำนาจตามกฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบายหรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้น โดยสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องหรือไม่อย่างไร

๖. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ขอขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐหรือเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ มิได้เป็นข้อมูลที่จะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วนได้เสีย อันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น

ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหารมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๙(มห).๘๑๗/๔๕๑๘ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหารได้พิจารณาแล้วขอเรียนให้ทราบ ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์อยู่ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร แต่มาขอข้อมูลดังกล่าวที่จังหวัดมุกดาหาร โดยขอข้อมูลดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘ เกี่ยวกับการขอรับเงินรางวัลและเงินค่าปรับของเจ้าพนักงานจราจร โดยไม่ทราบว่ามีจุดประสงค์ใดหรือนำข้อมูลเพื่อกระทำสิ่งใดหรือว่าข้อมูลดังกล่าวจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของผู้อุทธรณ์หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะอย่างไร

๒. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องและมีการตรวจสอบจากหน่วยงานของรัฐเป็นประจำทุกปี เช่น สำนักงานตรวจสอบภายใน (สตส.) ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) และเงินสินบนและเงินรางวัลเป็นไปตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๘ (เดิม) เงินสินบนและเงินรางวัล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗

๓. ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหารจึงไม่สามารถให้ข้อมูลดังกล่าวได้ หรือหากผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวมีความจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของผู้อุทธรณ์หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ผู้อุทธรณ์สามารถยื่นพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อขอทราบข้อมูลมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ซึ่งตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหารจะได้รวบรวมข้อมูล และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหารขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหารปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหารมีหนังสือที่ ตช ๐๐๑๙ (มห). ๘๑๗/๖๒๘๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และวิธีการดำเนินงานของเจ้าพนักงานจราจรเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการตั้งด่านจับปรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่กระทำผิดกฎหมายจราจรเพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหารเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าธรรมเนียมตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องการเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจาก นางสาว ข. ปลัดเทศบาลตำบลโพธิ์พระยา ซึ่งขณะที่นางสาว ข. ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคารได้แจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับคนร้ายที่กระทำความผิดฐานทำให้เสียหาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งเอกสารใด ๆ อันเจ้าพนักงานได้ยึดรักษาไว้ และพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์เป็นคดีอาญาที่ ๕๒/๒๕๕๘ ต่อมาอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องและแจ้งให้สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีทราบ พนักงานสอบสวนได้ทำหนังสือแจ้งให้นายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์พระยาทราบคำสั่งดังกล่าว นางสาว ข. ซึ่งถูกร้องเรียนในเรื่อง การดำเนินคดีอาญาดังกล่าว และต้องการหลักฐานทางคดีเพื่อใช้ประกอบการแก้ข้อกล่าวหาจึงมอบอำนาจให้ ผู้อุทธรณ์ดำเนินการขอข้อมูลข่าวสารจากสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. รายงานการสอบสวนสำนวนคดีอาญาที่ ๕๒/๒๕๕๘ ของร้อยตำรวจโท ค.

๒. หนังสือการแจ้งผลคดีอาญาสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๕๒/๒๕๕๘ ที่ ตช ๐๐๒๒(สพ)(๑๐)๔(ส)/๒๙๗๓ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ของพันตำรวจโท ง.

๓. หนังสือการแจ้งคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๕๒/๒๕๕๘ ของพนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๘

สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒(สพ).(๑๐)๔/๙๖๔ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีได้พิจารณาแล้วไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ขอร้องขอได้ เนื่องจากได้เข้าข้อยกเว้นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) ประกอบกับพนักงานสอบสวนได้แจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีให้เทศบาลตำบลโพธิ์พระยาผู้ร้องทุกข์ทราบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ วรรคแรก ตามหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒ (สพ)(๑๐)๔(ส)/๒๙๙๓ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แล้ว

และมาตรา ๑๔๖ วรรคสอง กำหนดว่าเมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว ผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาหรือผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิ์ร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดี ทั้งนี้ ภายในกำหนดอายุความฟ้องร้อง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒(สพ).(๑๐)๔/๑๒๔๕ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารทางราชการสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอได้ อันเนื่องจากขณะมอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์มาใช้สิทธิ์ขอเอกสาร นั้น นางสาว ข. ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่รักษาราชการแทนนายกเทศมนตรีเทศบาลโพธิ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เห็นว่า เมื่อสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีได้ส่งรายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๒/๒๕๕๘ ไปยังสำนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี และอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาและได้แจ้งคำสั่งไม่ฟ้องต่อผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีโดยไม่ได้ส่งรายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๒/๒๕๕๘ คืนแต่อย่างใด จึงเป็นกรณีที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๖ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ **วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๙๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ เกี่ยวกับคะแนนประเมินการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสุรพินท์พิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ จังหวัดสุรินทร์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. วาระประชุมและบันทึกการประชุม อ.ก.ศ.จ. พิจารณากลั่นกรองย้ายผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต ๓๓ ก่อนประชุมพิจารณามีมติพิจารณาเสนอ ก.ศ.จ. พร้อมเทปบันทึกเสียงการประชุม

๒. วาระประชุมและรายงานการประชุม ก.ศ.จ. ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ พร้อมเทปบันทึกเสียงการประชุม

๓. ขอทราบคะแนนการประเมินของคณะกรรมการ อ.ก.ศ.จ. และคณะกรรมการ ก.ศ.จ. แต่ละคนที่ประเมินผู้เขียนคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๘ ทุกราย ในทุกองค์ประกอบ

๔. ขอทราบคะแนนการประเมินของคณะกรรมการที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ ที่ประเมินผู้เขียนคำร้องขอย้ายประจำปี ๒๕๕๘ ทุกราย ในทุกองค์ประกอบตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำข้อมูลการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายงานผู้บริหารสถานศึกษา ที่ ๕๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินสภาพจริงของผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ขอย้ายมาจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ที่ ๕๕๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕

๕. ขอสำเนาคำร้องขอย้ายผู้บริหารประจำปี ๒๕๕๘ ห้วงการยื่นวันที่ ๑ – ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ทุกราย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๖๓/๔๗๕๕ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำหรืออยู่ในความครอบครองควบคุมหรือดูแลของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุรินทร์ รับผิดชอบจัดหาข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้ขอ จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลดังกล่าวต่อสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุรินทร์

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ จึงพิจารณาเปิดเผยผลคะแนนของผู้ยื่นคำขอและผลคะแนนของผู้ที่ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ยื่นคำร้องขอย้าย ส่วนผลคะแนนของผู้ยื่นคำร้องขอย้ายรายอื่นและสถานศึกษาอื่นที่ผู้ยื่นคำขอมิได้ยื่นคำร้องขอย้าย สำนักงานฯ จะปกปิดเพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ จึงพิจารณาเปิดเผยคำร้องขอย้ายผู้บริหารประจำปี ๒๕๕๘ ของผู้ยื่นคำขอและคำร้องขอย้ายของผู้ที่ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ยื่นคำร้องขอย้าย โดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคล ครอบครัว เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสุรพินท์พิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ จังหวัดสุรินทร์ และเป็นประธานกลุ่มพิทักษ์สิทธิผู้บริหารสถานศึกษา ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินสภาพจริงของผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ยื่นคำร้องขอย้ายจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในรอบการย้ายประจำปี ๒๕๕๘ และเนื่องจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๙ สั่ง ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่องการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ซึ่งตามข้อ ๕ ให้ยุบเลิก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และให้โอนอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (ก.ศ.จ.) ของจังหวัดนั้นๆ ผู้อุทธรณ์จึงขอผลคะแนนประเมิน

ผู้ขอย้ายสถานศึกษาจำนวนประมาณ ๔๐ ราย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการประเมิน และอาจนำไปฟ้องร้องต่อศาลปกครองต่อไป โดยรายการที่ ๑ – ๓ ได้ไปยื่นขอที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุรินทร์แล้ว และได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุรินทร์แล้ว ส่วนรายการที่ ๔ – ๕ ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารใดๆ เนื่องจากยังไม่ได้ไปติดต่อขอรับเอกสารจากหน่วยงาน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ มอบหมายผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอย้ายไปโรงเรียนสิรินธร ซึ่งมีผู้ขอย้ายอีก ๑ ราย หน่วยงานได้เปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ของผู้อุทธรณ์และของผู้ขอย้ายไปโรงเรียนสิรินธรที่เป็นคู่แข่งกับผู้อุทธรณ์ให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว เนื่องจากเห็นว่ามีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องในฐานะคู่แข่งกันโดยตรง ส่วนคำร้องขอย้ายของรายอื่นๆ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์และมีข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ด้วย การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ คะแนนประเมินผู้เขียนคำร้องขอย้ายผู้บริหารประจำปี ๒๕๕๘ พร้อมผลคะแนนประเมิน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลส่วนบุคคลประกอบอยู่ด้วย เช่น ประวัติส่วนตัว ประวัติการรับราชการ ข้อมูลครอบครัว และส่วนที่เป็นการแสดงความจำนงขอย้ายไปสถานศึกษาต่างๆ เป็นข้อมูลในขอบเขตส่วนบุคคล เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอย้ายไปโรงเรียนสิรินธร แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกให้ย้ายตามที่แจ้งความจำนงไว้ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียสมควรได้รับทราบข้อมูลคำร้องขอย้ายและคะแนนประเมินของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ย้ายไปโรงเรียนสิรินธร ซึ่งปรากฏว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๓ ได้เปิดเผยคำร้องขอย้ายและคะแนนประเมินของผู้อุทธรณ์และของผู้ขอย้ายและได้ย้ายไปโรงเรียนสิรินธรที่เป็นคู่แข่งกับผู้อุทธรณ์ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารของผู้ขอย้ายรายอื่นๆ ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการขอย้ายของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๙๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาศรีราชา เกี่ยวกับรายการขึ้นทะเบียนและการนำส่งเงินสมทบของลูกจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาศรีราชา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้รับมอบอำนาจของลูกจ้างบริษัท ปากน้ำโพทรานสปอร์ต จำกัด จำนวน ๑๓ ราย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาศรีราชา ขอข้อมูลข่าวสารรายการขึ้นทะเบียนและรายการแสดงการนำส่งเงินสมทบของบุคคลอื่นจำนวน ๑๓ ราย เพื่อนำไปให้ศาลใช้ประกอบการพิจารณาคดี

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาศรีราชา มีหนังสือ ที่ ชบ ๐๐๓๐.๑/๕๖๓๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ กำหนดให้เจ้าหน้าที่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี และกำหนดให้ส่วนราชการที่ประสงค์จะทราบข้อมูลทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรมายังสำนักงานฯ โดยผู้อุทธรณ์สามารถให้ศาลแรงงานภาค ๒ ทำหนังสือขอทราบข้อมูลมายังสำนักงานฯ ได้ กรณีที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลมายังสำนักงานฯ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากลูกจ้างบริษัท ปากน้ำโพทรานสปอร์ต จำกัด จำนวน ๑๓ ราย ได้ยื่นฟ้องบริษัท ปากน้ำโพทรานสปอร์ต จำกัด นายจ้าง ฐานไม่คืนเงินประกันซึ่งบริษัทฯ นายจ้างได้หักเงินประกันไว้ โดยมีการหักเงินเดือนของลูกจ้างไว้และจะคืนให้เมื่อเลิกจ้าง แต่ปรากฏว่านายจ้างไม่ยอม

คืนเงินประกันดังกล่าว จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลแรงงานภาค ๒ ระหว่างพิจารณาศาลมีคำสั่งให้บริษัทฯ ในฐานะจำเลย ส่งเอกสารเพื่อฟังข้อเท็จจริงประเด็นวันเริ่มงาน และเงินเดือนของลูกจ้าง แต่บริษัทฯ จำเลยไม่ยอมนำส่ง จึงไม่มีเอกสารหลักฐานในการพิจารณาเกี่ยวกับการหักเงินเดือนของลูกจ้าง ซึ่งในคำฟ้องผู้อุทธรณ์โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องไปถึงข้อมูลตามที่ขอเนื่องจากคิดว่าเอกสารงบดุลบัญชีน่าจะเพียงพอแล้ว จึงมีความจำเป็นต้องขอข้อมูลดังกล่าวต่อสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาศรีราชา เพื่อส่งศาลประกอบการพิจารณาคดีต่อไป ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลการหักเงินของผู้ขอ ไม่ใช่ข้อมูลของนายจ้าง จึงน่าจะเปิดเผยให้ลูกจ้างทราบได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาศรีราชา มอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์อ้างเป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจโดยมีใบแต่งทนายให้ฟ้องคดีแนบมาด้วย แต่ไม่ปรากฏการมอบอำนาจให้ขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานฯ จึงปฏิเสธการเปิดเผยตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ พร้อมแนะนำให้ยื่นคำร้องขอให้ศาลออกหมายเรียกเอกสาร เพื่อสำนักงานฯ จะได้นำส่งเอกสารต่อศาลต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายการขึ้นทะเบียนและรายการแสดงการนำส่งเงินสมทบของลูกจ้าง (ผู้อุทธรณ์) จำนวน ๑๓ ราย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในระบบประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นลูกจ้าง จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในระบบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และกรณีนี้การเปิดเผยไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี สาขาศรีราชา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการขึ้นทะเบียนและรายการแสดงการนำส่งเงินสมทบของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๓ ราย พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับการส่งเงินสมทบในระบบประกันสังคมของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุพรรณบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ประธานกรรมการบริษัท สยามเมดิคอลดีไวซ์ จำกัด ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือเลขที่ E๐๐๐๑/๕๙ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประกันสังคมจังหวัดสุพรรณบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลการส่งเงินสมทบของนางสาว ข. เนื่องจากนางสาว ข. เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดสุพรรณบุรี คดีดำที่ ๑๔๘๔/๒๕๕๘ คดีแดงที่ ๔๙๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุพรรณบุรี มีหนังสือ ที่ สพ ๐๐๓๐.๒/๒๘๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

๒. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ ได้กำหนดว่า ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท รายชื่อผู้ประกันตนในแต่ละสถานประกอบการเป็นข้อเท็จจริงที่นายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุพรรณบุรีจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า บริษัท สยามเมดิคอลดีไวซ์ จำกัด ได้ยื่นฟ้องนางสาว ข. เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรีกรณีผิดสัญญา และศาลจังหวัดสุพรรณบุรีได้มีคำพิพากษาตามยอม ตามที่โจทก์และจำเลยประนีประนอมยอมความในศาล และศาลได้ออกหมายบังคับคดีเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอข้อมูลการนำส่งเงินสมทบในระบบประกันสังคมของนางสาว ข. เพื่อนำไปประกอบการบังคับคดีตามกฎหมายต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของลูกหนี้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมได้ นอกจากนั้นการบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้ลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีกับพวก ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ดังนี้

๑. รายงานการประชุม การพิจารณา มติ ฯลฯ ที่ได้ประชุมพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนจนถึงปัจจุบัน

๒. สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากมหาวิทยาลัยฯ บ้างหรือไม่ ถ้ามีขอสำเนาเอกสารที่มหาวิทยาลัยฯ ชี้แจงต่อสำนักงาน ป.ป.ช. และหรือเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. บันทึกไว้

๓. เนื่องจากเอกสารเรื่องร้องเรียนต้นฉบับได้ถูกน้ำท่วมเสียหายหมดเมื่อปี ๒๕๕๔ จึงขอถ่ายสำเนาเอกสารทั้งหมดที่ผู้อุทธรณ์ส่งให้สำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๗/๐๙๒๘ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผยเอกสารรายการที่ ๑ และเอกสารรายการที่ ๒ และอนุญาตให้เปิดเผยเอกสารรายการที่ ๓

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ถูกมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณียักยอกทรัพย์ และถูกคำสั่งงดเลื่อนขั้นเงินเดือน จึงได้ร้องเรียนกล่าวหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีกับพวก ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ กรณีเปลี่ยนแปลงภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานจากเดิมให้น้อยลงโดยไม่มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร เปลี่ยนแปลงแก้ไขคะแนนประเมินคุณลักษณะการปฏิบัติงาน โดยผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งเอกสารพยานหลักฐานประกอบข้อร้องเรียนกล่าวโทษด้วย สำนักงาน ป.ป.ช. โดยสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ ๒ ได้พิจารณาข้อร้องเรียนประกอบเอกสารที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งแล้ว จึงได้สรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมิได้มีการแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมอีก ตามหนังสือที่ ๐๑๗.๐๒/๑๓๙ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล จึงมีมติไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีที่ข้อกล่าวหาตกไป ให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนตรวจดูได้ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาตรวจดูสำนวนการไต่สวนดังกล่าว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่มาดู สำหรับข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผยได้แก่ มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. และรายงานการไต่สวนของสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ ๒ เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๑๕ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ประชุมพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ และรายงานการไต่สวนของสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ ๒ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่รับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณา การเปิดเผยมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. และรายงานการไต่สวนของสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ ๒ จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ย่อมสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารหลักฐานที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม นั้น สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งว่า ไม่มีเอกสารรายการนี้ เนื่องจาก เป็นการพิจารณาตามเอกสารที่มีอยู่ที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งให้ ไม่มีการขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานอื่นๆ หรือแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ผู้อุทธรณ์จึงอาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ประชุมพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ และรายงานการไต่สวนของสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ ๒ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวกับหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจาก นาง ข. มีคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ ฉบับที่ ๒๐๐๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ ขอข้อมูลข่าวสารตรวจสอบรายชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในเขตท้องที่ เพื่อประกอบการบังคับคดี จำนวน ๒ ราย คือ

๑. นาย ค. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา

๒. นาง ง. ภรรยาของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ มีคำสั่งลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ดำเนินการตามความประสงค์ให้เฉพาะลำดับที่ ๑ รายนาย ค. ซึ่งได้ตรวจสอบจากระบบคอมพิวเตอร์แล้วไม่ปรากฏชื่อบุคคลดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนลำดับที่ ๒ รายนาง ง. ผู้อุทธรณ์อ้างว่าไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับนาย ค. แต่ไม่มีหลักฐานการเป็นคู่สมรสมาแสดง จึงไม่มีอำนาจในการตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากนาง ข. ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของนาย ค. ได้ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาและคู่สมรสของลูกหนี้ตามคำพิพากษา โดยอ้างว่านาง ง. เป็นคู่สมรสของลูกหนี้ตามคำพิพากษา แต่ไม่สามารถแสดงหลักฐานการเป็นคู่สมรสได้ ดังนั้น กรณีของนาง ง. จึงถือว่าเป็นการขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของบุคคลอื่น ซึ่งไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง สำนักงานฯ จึงปฏิเสธการเปิดเผย สำหรับกรณีนาย ค. เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่สามารถขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินได้ ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ว่า นาย ค. อาชีพรับเหมาก่อสร้าง อยู่กินร่วมกันฉันท์สามีภรรยากับนางสาว ง. (นาง ง.) อาชีพแม่บ้าน อยู่บ้านเลขที่ ๔๐๔/๒๐ หมู่ที่ ๗ ตำบลแพรกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ มีบุตรด้วยกัน ๑ คนคือ นางสาว จ. ซึ่งปรากฏตามแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร ระหว่างอยู่กินร่วมกัน บุคคลทั้งสองได้ร่วมกันเลี้ยงดูบุตรและส่งเสียค่าเล่าเรียนจนจบการศึกษา นาย ค.ได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความในศาล ยินยอมชำระเงินให้โจทก์ (นาง ข.) เป็นเงินจำนวน ๑๕๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นหกพันบาทถ้วน) แต่นาย ค. จำเลย ชำระหนี้เพียง ๗ งวดเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท คงเหลือ ๑๓๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นหกพันบาทถ้วน) ผู้อุทธรณ์ในฐานะทนายความผู้รับมอบอำนาจจาก นาง ข. จึงขอศาลออกหมายบังคับคดี ตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีทำการยึดทรัพย์ผู้อุทธรณ์ จึงขอตรวจสอบทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์และคู่สมรสเพื่อบังคับคดีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินเขตท้องที่จังหวัดสมุทรปราการของนางสาว ง. หรือนาง ง. เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า แม้นาย ค. จะมิได้จดทะเบียนสมรสกับนางสาว ง. หรือนาง ง. แต่จากหลักฐานที่ปรากฏคือแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร บ้านเลขที่ ๔๐๔/๒๐ หมู่ที่ ๗ ตำบลแพรกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ มีรายชื่อนาย ค. และนางสาว ง. อาศัยอยู่ร่วมกัน และระบุว่านางสาว จ. เป็นบุตรของบุคคลทั้งสองด้วย จึงเชื่อได้ว่านาย ค. และนางสาว ง. อยู่กินด้วยกันฉันท์สามีภรรยา ดังนั้น นาย ค. จึงมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินของนางสาว ง. ด้วยการเปิดเผยทรัพย์สินของนางสาว ง. จึงไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินเขตท้องที่จังหวัดสมุทรปราการของนางสาว ง. หรือนาง ง. พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ - พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึง ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของนาย ข. จำนวน ๓ รายการ เพื่อประกอบการแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนี้

๑. สำเนาหนังสือร้องทุกข์ของนาย ข. ที่ร้องทุกข์ต่อนาย ค.

ตรีเดช ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่เสนอชื่อนาย ข. เข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๙ ในกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

๒. สำเนาสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนาย ข. และคำสั่งของนาย ค. เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว

๓. สำเนารายงานการประชุมและความเห็นของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๙ ในกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ที่แต่งตั้งขึ้นตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/๑๙ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ กรณีการขอสำเนาหนังสือตามรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ ด้วยเป็นข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องของนาย ข. และเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๓ มติที่ประชุมมีคำสั่งให้เปิดเผย

เฉพาะสำเนารายงานการประชุมเท่านั้น ส่วนความเห็นของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๙ ในกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ที่แต่งตั้งขึ้นตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ด้วยเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เกษียณอายุราชการเมื่อปี ๒๕๕๑ ขณะดำรงตำแหน่งดังกล่าว ในปี ๒๕๕๐ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่ง ที่ ๒๙๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ และระดับ ๑๐ ในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมแจ้งให้กรมในสังกัดพิจารณาเสนอชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๘ ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก/สำนักงาน/ศูนย์ จำนวนตำแหน่งละ ๑ – ๒ ชื่อ ตำแหน่งว่างจำนวน ๗ ตำแหน่ง มีหน่วยงานเสนอรายชื่อข้าราชการในสังกัด ๔ หน่วยงาน รวม ๑๔ ราย โดยการเสนอชื่อดังกล่าว นาย ข. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๘ ทำหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ (แม่สะเรียง) สังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ไม่ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๙ ดังกล่าว นาย ข. จึงร้องทุกข์ต่อนาย ค. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และต่อมาได้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ. ขอร้องทุกข์ที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช (ผู้อุทธรณ์) ซึ่ง ก.พ. ได้มีมติยกคำร้องทุกข์ และเสนอต่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการตามขั้นตอนของกฎหมายแล้ว รองนายกรัฐมนตรี สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกคำร้องทุกข์ ตามมติ ก.พ. เมื่อปี ๒๕๕๑ ต่อมา สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๗/๑๓๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ไม่เสนอชื่อและข้อมูลของนาย ข. ต่อคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ โดยมิชอบ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริง สรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผยและไม่สามารถจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ได้ เนื่องจากอยู่ระหว่างการค้นหาเอกสารซึ่งยังไม่พบ แต่ปรากฏหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๓/๔๙๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๑ ส่งเอกสารสำนวนเรื่องดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาดำเนินการต่อไป คณะกรรมการฯ จึงได้มีหนังสือขอให้สำนักงาน ก.พ. ดำเนินการตรวจสอบว่ามีสำนวนเรื่องดังกล่าวอยู่ในความครอบครองหรือไม่ ต่อมา สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๐/๕๑๕ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งคณะกรรมการฯ ว่า สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบสำนวนเรื่องร้องทุกข์ของนาย ข. ที่ร้องทุกข์ต่อนาย ค. แล้ว ไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.พ. แต่อย่างใด และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๕๘๐๙ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งการติดตามข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยมีคำสั่งที่ ๙๗๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงค้นหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ สำเนาหนังสือร้องทุกข์ของนาย ข. ที่ร้องทุกข์ต่อนาย ค. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรายการที่ ๒ สำเนาสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนาย ข. และคำสั่งของนาย ค. เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ซึ่งค้นหาไม่พบและหน่วยงานได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อค้นหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คณะกรรมการฯ จึงไม่มีวัตถุซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ดังนั้น ในขณะนี้จึงไม่อาจวินิจฉัยคำขอข้อมูลข่าวสารในกรณีดังกล่าวได้จนกว่าหน่วยงานจะค้นพบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมและความเห็นของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๙ ในกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ซึ่งหน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยความเห็นของคณะกรรมการคัดเลือกฯ นั้น คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้ให้ความเห็นตามหลักเกณฑ์การคัดเลือกที่กำหนดโดยไม่มีข้อความใดกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลอันอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วจึงต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารความเห็นของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๙ ในกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ที่แต่งตั้งขึ้นตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมาและระดับ ๙ ระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษ เกี่ยวกับการร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมสอบสวนคดีพิเศษ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องทุกข์เรื่องการคุกคามละเมิดสิทธิและเสรีภาพโดยการใช้เทคโนโลยี จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ข้อมูลการดำเนินงานทั้งหมดและส่งสำเนาเอกสารทั้งหมดเพื่อยืนยันว่าเอกสารไม่สูญหาย

๒. ข้อมูลการประสานงานทั้งหมดรวมถึงผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน

๓. ณ ปัจจุบันและอนาคตจะดำเนินการอย่างไรโปรดแจ้งกำหนดการ

กรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๐๘๐๘/๑๒๒๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารในกรมสอบสวนคดีพิเศษมีมติให้ส่งสำเนาเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ส่งให้กรมสอบสวนคดีพิเศษจำนวน ๑๘๘ แผ่น และสำเนาหนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ยธ ๐๘๐๘/๒๓๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จำนวน ๑ แผ่น สำหรับข้อมูลข่าวสารอื่น ถือเป็นข้อมูลในสำนวน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกันปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม จึงไม่อาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือไม่ลงวันที่ (สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการรับเมื่อ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙) อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกในฐานะตัวแทนกลุ่มผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ ร้องเรียนต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษว่า กลุ่มประชาชนผู้ตกเป็นเหยื่อถูกคุกคามละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ โดยกล่าวอ้างว่าถูกใช้คลื่นวิทยุดักฟังความคิดและใช้เทคโนโลยีทรมานจิต ภายใต้ชื่อ MK Ultra, Mind Control Weapons, V2K, Remote Neural Monitoring (RNM) ทำให้ได้รับความอับอาย ทรมาน และยากลำบากต่อการใช้ชีวิตประจำวัน จึงประสงค์ให้มีการตัดคลื่นสัญญาณที่รบกวนคลื่นสมองดังกล่าว กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่ามีการกระทำความผิดทางอาญา จึงไม่อยู่ในอำนาจดำเนินการของกรมสอบสวนคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) อยู่ระหว่างการพิจารณาตรวจสอบเรื่องดังกล่าวอีกทางหนึ่ง กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงส่งเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ให้สำนักงาน กสทช. พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ ต่อมาสำนักงาน กสทช. ได้แจ้งผลการพิจารณาให้กรมสอบสวนคดีพิเศษทราบว่า ไม่พบรายละเอียดทางเทคนิคของเครื่องดังกล่าว จึงไม่อาจพิจารณาได้ว่าเครื่องดังกล่าวเข้าข่ายเครื่องวิทยุคมนาคมตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ หรือไม่ และไม่พบว่ามีการอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมหรือความถี่วิทยุคมนาคมดังกล่าวแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการดำเนินงานและการประสานงานเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ยุติการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ และส่งเรื่องให้สำนักงาน กสทช. พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ซึ่งสำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและหนังสือติดต่อประสานงานระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงาน กสทช. จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ย่อมสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและหนังสือติดต่อประสานงานระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงาน กสทช. พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานเทศบาล ตำแหน่งนักบริหารงานคลัง ระดับ ๖ สังกัดสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ของคณะกรรมการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง และรายงานผลการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง

เทศบาลตำบลยางตลาด มีหนังสือ ที่ กส ๕๒๓๐๖/๑๘๗๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เทศบาลตำบลยางตลาดมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอด้วยเหตุผลคือ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้ตรวจสอบคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาด ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยอ้างคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาด ตามหนังสือที่ กส ๕๒๓๐๖/๑๗๕๘ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยอุทธรณ์เรื่องดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๒๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ ว่า สำนวนการสอบสวนและรายงานผลการ

สอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ทุกชุดทุกคำสั่งอยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนสอบสวน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์ ทั้งนี้ เทศบาลตำบลยางตลาดได้มีหนังสือที่ กส ๕๒๓๐๖/๒๓๘๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งคณะกรรมการฯ ว่า กรณีผู้อุทธรณ์ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหลายชุดนั้น อยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นดังกล่าวปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้เคยยื่นคำขอขอมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อมูลตามอุทธรณ์นี้ต่อเทศบาลตำบลยางตลาดพร้อมติดตามทวงถามหลายครั้ง และเทศบาลตำบลยางตลาดได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหลายครั้ง กรณีจึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า อุทธรณ์เรื่องนี้เป็นกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เคยมีคำวินิจฉัยแล้วหรือไม่ เห็นว่า เรื่องนี้ผู้อุทธรณ์ได้นำคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขอสำนวนการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ของคณะกรรมการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง และรายงานผลการสอบสวนทุกชุด ทุกคำสั่ง ซึ่งเป็นคำขอฉบับเดิมที่เคยมีคำวินิจฉัยแล้ว โดยนำหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาดที่ กส ๕๒๓๐๖/๑๘๗๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ฉบับใหม่ มาเป็นเหตุอุทธรณ์ตามหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ในครั้งนี้อีก จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เคยมีคำวินิจฉัยไปแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนวนการสอบสวนผู้อุทธรณ์ทุกชุดทุกคำสั่งอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ สถานะของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงยังไม่เปลี่ยนแปลงไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเทศบาลตำบลยางตลาดชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาการพยาบาลเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สภาการพยาบาล**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากนางสาว ข. ในฐานะประธานสหภาพพยาบาลแห่งประเทศไทย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกสภาการพยาบาล เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมสภาการพยาบาล จำนวน ๓รายการ ดังนี้

๑. บันทึกและหรือรายงานและมติที่ประชุมของสภาการพยาบาลที่พิจารณาเรื่องตามหนังสือที่ สพยท. ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ของประธานสหภาพพยาบาลแห่งประเทศไทยทั้งหมด

๒. บันทึกและหรือรายงานและมติที่ประชุมของสภาการพยาบาลที่พิจารณาเรื่องตามหนังสือที่ สพยท. ๑๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ - กรกฎาคม ๒๕๕๙ ของประธานสหภาพพยาบาลแห่งประเทศไทยทั้งหมด

๓. หนังสือ สพยท. ๑๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ - มิถุนายน ๒๕๕๙ (สภาการพยาบาลรับที่ ๙๐๘/๕๙ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘) พร้อมสิ่งที่ส่งมาด้วยทั้งหมดจำนวน ๕ รายการ

สภาการพยาบาล มีหนังสือ ที่ สภ.พ.๐๑/๐๓/๔๙๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า นางสาว ข. กับพวก ได้ทำหนังสือขอใช้สิทธิแสดงความเห็น และการติดตามทวงถามการแก้ไขเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ สภาการพยาบาลให้เหตุผลในการไม่รับพิจารณาตามหนังสือ สภ.พ.๐๑/๐๓/๔๔๘ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ พร้อมแจ้งผลการพิจารณาดำเนินการตอบข้อเรียกร้องของนางสาว ข. ไปยังปลัดกระทรวงสาธารณสุขตามหนังสือที่ สภ.พ.๐๑/๐๓/๒๒๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ แล้ว ข้อมูล

ข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นเรื่องการดำเนินการภายในของสภาการพยาบาล และเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ ดังนั้นในเรื่องการลงมติของคณะกรรมการในที่ประชุมคณะกรรมการสภาการพยาบาล ไม่ใช่เอกสารที่จะเปิดเผยแก่คนทั่วไปให้ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสภาการพยาบาล ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า นางสาว ข. ผู้อุทธรณ์ ในฐานะประธานสหภาพพยาบาลแห่งประเทศไทย ได้มีหนังสือที่ สพยท. ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ขอให้สภาการพยาบาลเปิดประชุมใหญ่สมาชิกวิสามัญทั่วประเทศ เพื่อรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิก ตามมาตรา ๑๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ และหนังสือ สพยท. ๑๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ มิถุนายน ๒๕๕๙ ขอแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่สภาการพยาบาลไม่ดำเนินการตามคำขอ นางสาว ข. กับพวก จึงฟ้องสภาการพยาบาลต่อศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๙๘/๒๕๕๙ ต่อมาศาลปกครองกลางแจ้งให้นางสาว ข. กับพวก ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายชื่อและจำนวนบุคคลที่ร่วมลงชื่อในหนังสือฉบับดังกล่าว นางสาว ข. จึงมอบอำนาจให้นาย ก. เป็นผู้อุทธรณ์ ขอข้อมูลข่าวสารต่อสภาการพยาบาล เพื่อยื่นต่อศาลปกครองกลางต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สภาการพยาบาล มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สภ.พ.๐๑/๐๓/๕๓๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ชี้แจงว่า

๑. หนังสือที่ สพยท. ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นเรื่องที่ผู้อุทธรณ์กับพวกใช้ชื่อว่า สหภาพพยาบาลแห่งประเทศไทยได้ขอใช้สิทธิแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ สภาการพยาบาลได้ตรวจสอบพบว่า สหภาพพยาบาลแห่งประเทศไทยมิได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลและไม่พบหลักฐานการจดทะเบียนเป็นสหภาพแรงงานตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๘๖ ประกอบมาตรา ๘๗ แต่อย่างใด จึงไม่มีสถานะบุคคลหรือนิติบุคคลตามกฎหมายที่จะกระทำการแทนบุคคลหนึ่งบุคคลใด คณะกรรมการสภาการพยาบาลจึงมีมติไม่รับข้อเสนอการแสดงความเห็นดังกล่าวไว้พิจารณา และได้มีหนังสือที่ สภ.พ.๐๑/๐๓/๔๔๘ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ตอบผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว

๒. หนังสือ สพยท. ๑๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ - มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นเรื่องที่ผู้อุทธรณ์กับพวกขอแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ สภาการพยาบาลพิจารณาเห็นว่าเป็นการขอใช้สิทธิตามมาตรา ๑๒ (๒) แห่ง

พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการสภาการพยาบาลครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนี้

(๑) ข้อเสนอขอแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติวิชาชีพฯ คณะกรรมการฯ เห็นว่า พระราชบัญญัติดังกล่าวยังคงมีความเหมาะสมต่อสภาวการณ์ปัจจุบัน จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ไม่แก้ไข

(๒) การขอเปิดประชุมใหญ่สมาชิกวิสามัญ ซึ่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ ไม่ได้บัญญัติให้อำนาจหน้าที่แก่สภาการพยาบาลที่จะจัดประชุมใหญ่สมาชิกวิสามัญได้แต่อย่างใด

๓. การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับหนังสือที่ สพยท. ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ไม่ปรากฏรายละเอียดข้อเท็จจริงตามที่กล่าวอ้างในอุทธรณ์ว่า รายชื่อและจำนวนของบุคคลที่เข้าร่วมประชุมที่แนบท้ายหนังสือของสหภาพพยาบาลแห่งประเทศไทยที่ สพยท. ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นเอกสารที่ต้องนำส่งต่อศาลปกครองตามหมายแจ้งคำสั่งศาลนั้น หาไม่พบ ซึ่งไม่น่าเชื่อเนื่องจากเป็นเอกสารของผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ฟ้องคดีเองและมีอยู่ในครอบครองก่อนแล้ว และมีทั้งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและหมายเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และสภาการพยาบาลเป็นเพียงผู้ครอบครองเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นรายงานการประชุมคณะกรรมการสภาการพยาบาลครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นรายงานการประชุมคณะกรรมการสภาการพยาบาลครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับการขอแก้ไขพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ และการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งไม่ปรากฏการแสดงความเห็นของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปกปิดข้อมูลดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือ สพยท. ๑๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ - มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์รวบรวมจัดส่งให้สภาการพยาบาล และอยู่ในความครอบครองของสภาการพยาบาล แม้จะปรากฏข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่ก็เป็นข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สภาการพยาบาลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานเทศบาล ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลลำใหม่ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ได้มีคำร้องขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงท้องถิ่นจังหวัดยะลา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนกรณีที่มีการร้องเรียนการไม่นำเงินบริจาคเข้าคลังเทศบาลตำบลลำใหม่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา มีหนังสือ ที่ ยล ๐๐๒๓.๔/๗๙๓ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนวนการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารลับ ตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และเป็นสำนวนการสอบสวนที่มีข้อมูลของพยานบุคคลต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และสำนวนการสอบสวนดังกล่าวมีการทำรายงานการสอบสวนเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาซึ่งถือว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด คณะกรรมการฯ ได้รายงานการสอบสวนซึ่งในรายงานการสอบสวนมีทั้งข้อมูลส่วนบุคคล ถ้อยคำพยานบุคคล พยานเอกสาร ประกอบการทำความเห็นเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีการให้ความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลให้ไว้แต่อย่างใด ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลลำใหม่ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา มีเหตุขัดแย้งกับนายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่ ซึ่งเข้ามาดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ต่อมาในปี ๒๕๕๗ อดีตรองนายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่ได้ร้องเรียนขอให้ตรวจสอบพฤติกรรมของนาย ข. นายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่ นาย ค. และนาย ง. รองนายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่ ว่า เรียกรับเงินบริจาคจากภาคเอกชนแล้วไม่ดำเนินการเบิกจ่ายให้ถูกระเบียบ โดยคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้เสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาว่า ยังไม่สามารถชี้ชัดได้ว่านายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่กับพวกมีเจตนาไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่าเทศบาลตำบลลำใหม่ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบมาโดยตลอดตั้งแต่ก่อนที่นาย ข. กับพวกจะเข้ามาดำรงตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาจึงสั่งการให้เทศบาลตำบลลำใหม่ศึกษาทำความเข้าใจในระเบียบกฎหมาย หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนและถือปฏิบัติให้ถูกต้องโดยเคร่งครัด รวมถึงผู้อุทธรณ์ในฐานะที่เป็นปลัดเทศบาลตำบลลำใหม่และมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ด้วย ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำนวนการสอบสวนเพื่อตรวจสอบการทำงานของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดยะลาว่าเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรมหรือไม่ และในฐานะปลัดเทศบาลตำบลลำใหม่หน่วยงานที่ถูกร้องเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา ได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบเอกสารหลักฐาน สรุปได้ว่า

๑. สำนวนการสอบสวนนาย ข. นายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่ นาย ค. และนาย ง. รองนายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่ ซึ่งถูกกล่าวหาว่ามีการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมายเป็นสำนวนการสอบสวนซึ่งมีการกำหนดชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการสอบสวนและประโยชน์ของเอกชนประกอบกัน ในการกำหนดชั้นความลับได้พิจารณาถึงแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารเนื่องจากต้องแสวงหาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งปวง ทั้งถ้อยคำพยานบุคคลและพยานเอกสาร หากข้อมูลดังกล่าวมีการเปิดเผยอาจมีผลกระทบได้

๒. สำนวนการสอบสวนดังกล่าวมีข้อมูลพยานบุคคลต่างๆ รวมทั้งผู้ร้องและผู้ถูกร้อง ซึ่งถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่ง

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอาจจะเกิดผลกระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลนั้นได้

๓. สำนวนการสอบสวนดังกล่าวมีการทำรายงานการสอบสวนเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา ถือว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด คณะกรรมการฯ ได้รายงานการสอบสวนซึ่งในรายงานการสอบสวนมีทั้งข้อมูลส่วนบุคคล ถ้อยคำพยานบุคคล พยานเอกสาร ประกอบการทำความเห็นเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. สำนวนการสอบสวนดังกล่าว ไม่ปรากฏว่ามีการให้ความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลให้ไว้แต่อย่างใด ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอได้

๕. สำนวนการสอบสวนดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ทำความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาพิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยว่า ยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่ทำให้เชื่อได้ว่ามีพฤติกรรมในการใช้ตำแหน่งหน้าที่เรียกรับเงินจากบริษัท ห้างร้านต่างๆ ในการจัดกิจกรรมของเทศบาลตำบลลำใหม่โดยมิชอบแต่อย่างใด และปรากฏว่าเทศบาลตำบลลำใหม่ได้มีการดำเนินการในลักษณะเดียวกับที่มีการร้องเรียนมาตลอดตั้งแต่ก่อนที่นาย ข. กับพวกจะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ และปรากฏว่านาย ข. ได้รายงานการดำเนินการแล้วว่าได้สั่งกำชับให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและพนักงานเทศบาลรวมถึงผู้อุทธรณ์ให้ดำเนินการศึกษากฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องต่างๆ แล้ว เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวถือเป็นข้อมูลที่ไม่ควรเปิดเผย ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้รับทราบผลการวินิจฉัยจากผู้บริหารแล้ว จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการสอบสวนนาย ข. นายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่ กับพวก กรณีถูกกล่าวหาว่ามีการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมาย แม้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การสอบสวนกรณีดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้ที่มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีเหตุขัดแย้งกับผู้ถูกกล่าวหาจนรุกลามไปถึงประชาชนในพื้นที่ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในพื้นที่ และอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งแบ่งฝ่ายกัน ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นปลัดเทศบาล มีหน้าที่ต้องควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เทศบาลให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย จึงสมควรได้รับทราบสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนกรณีดังกล่าว เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยได้เฉพาะสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนกรณีดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนกรณีกล่าวหานาย ข. นายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่ กับพวก พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดยะลา เกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานเทศบาล ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลลำใหม่ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ได้มีคำร้องขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงท้องถิ่นจังหวัดยะลา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนเรื่องที่นายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าขัดขวางการเบิกจ่ายงานปรับภูมิทัศน์เกาะกลางถนน

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา มีหนังสือ ที่ ยล ๐๐๒๓.๔/๗๗๓ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนวนการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารลับ ตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และเป็นสำนวนรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีการสอบถ้อยคำพยานบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เดียวกับผู้อุทธรณ์ อันอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และสำนวนรายงานดังกล่าวถือว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งเห็นได้ว่าคณะอนุกรรมการฯ ได้รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งในรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีทั้งถ้อยคำพยานบุคคล พยานเอกสาร เพื่อประกอบการทำความเห็นเพื่อเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดยะลาในการพิจารณากรณีเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลในสำนวนดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการป้องกันการขัดแย้งระหว่างกันอีก ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลลำใหม่ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา มีเหตุขัดแย้งกับนายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่ ซึ่งเข้ามาดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ หลังจากนั้นในปี ๒๕๕๖ นายกฯ ได้เคยทำหนังสือในลักษณะนี้มาแล้วครั้งหนึ่ง เนื่องจากผู้อุทธรณ์ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับกฎหมาย การเบิกจ่าย การบริหารงานในสำนักงานฯ มักจะมีเหตุขัดแย้งเกี่ยวกับการบริหารงานกับนายกฯ ซึ่งรับผิดชอบด้านนโยบายอยู่เสมอ ในเรื่องนี้นายกฯ ร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์ขัดขวางการเบิกจ่ายงานปรับภูมิทัศน์เกาะกลางถนน ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เซ็นฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดยะลาได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ผลการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีเจตนาขัดขวางการเบิกจ่ายแต่ทำให้เกิดผลกระทบต่อเนื่องหลายอย่างจากความขัดแย้งนั้น คณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงจึงเสนอให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดยะลาพิจารณาหาแนวทางการลดความขัดแย้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาได้เรียกทั้งสองฝ่ายมาเจรจาพร้อมทำข้อตกลงร่วมกัน แต่ในระหว่างนั้นได้มีการชุมชุมประท้วงของชาวบ้านแบ่งเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มขับไล่ผู้อุทธรณ์และกลุ่มไม่ให้ขับไล่ผู้อุทธรณ์ เรื่องนี้อยู่ระหว่างการติดตามผลการเจรจาไกล่เกลี่ยตามข้อตกลงดังกล่าว หากไม่ปฏิบัติตามอาจมีการพิจารณาเรื่องร้องเรียนได้ใหม่ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหา เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ทราบและจะต้องรายงานผลไปยังศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) เพราะมีการร้องเรียนไป ศอ.บต. ด้วย ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้มีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรงเนื่องจากกลุ่มการเมืองได้นำไปกล่าวหาเพื่อให้ย้ายผู้อุทธรณ์ และมีการปล่อยข่าวให้ได้รับความเสียหาย จึงต้องการสำนวนการสอบสวนเพื่อนำไปแสดงความบริสุทธิ์ว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา และเพื่อตรวจสอบการทำงานของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดยะลาว่าเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรมหรือไม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา ได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบเอกสารหลักฐาน สรุปได้ว่า

๑. สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีความขัดแย้งระหว่างพนักงานเทศบาลกับผู้บริหารท้องถิ่นนั้น เป็นสำนวนการสอบสวนซึ่งมีการกำหนดชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการสอบสวนและประโยชน์ของเอกชนประกอบกัน ในการกำหนดชั้นความลับได้พิจารณาถึงแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากต้องแสวงหาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งปวง ทั้งถ้อยคำพยานบุคคลและพยานเอกสาร หากข้อมูลดังกล่าวมีการเปิดเผยอาจมีผลกระทบได้

๒. สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง มีการสอบถ้อยคำพยานบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เดียวกับผู้อุทธรณ์ อันอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากถ้อยคำพยานบุคคล มีข้อมูลส่วนบุคคล ชื่อ ที่อยู่ ประวัติการทำงาน ทั้งข้อเท็จจริงที่อาจเกี่ยวข้องหรือพาดพิงบุคลากรในหน่วยงานเดียวกัน มีรายชื่อบุคคลที่อ้างเป็นพยานหรือมีเบาะแสที่มาต่างๆ ประกอบกับเมื่อพิจารณารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในเทศบาลตำบลลำใหม่ส่งผลกระทบให้เกิดการแบ่งฝ่ายของประชาชนในพื้นที่ ทั้งยังพบว่าระหว่างผู้อุทธรณ์ในฐานะปลัดเทศบาลกับนายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่ มีปัญหาความไม่เข้าใจกันในการปฏิบัติงานจนมีการรายงานความขัดแย้งมาแล้วครั้งหนึ่ง ทำให้ปัญหากระทบในวงกว้างถึงประชาชนในพื้นที่ ดังนั้น หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้เกิดผลกระทบในการบังคับบัญชาที่ผู้ให้ถ้อยคำหรือให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ อาจทำให้เกิดความขัดแย้งได้อีก และอาจกระทบต่อการปฏิบัติงานภายในองค์กรในด้านการประเมินบุคคล และกระทบต่อความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

๓. สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวถือว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงประกอบการทำความเห็นเพื่อเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดยะลาเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน สาเหตุของความขัดแย้งจนกระทบการบริหารงานของเทศบาลตำบลลำใหม่ ผู้ว่าราชการจังหวัดได้เรียกทั้งสองฝ่ายมาไกล่เกลี่ยเพื่อสร้างความปรองดอง โดยผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจังหวัดยะลา ที่ ยล ๐๐๒๓.๒/๑๖๓๔๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่องการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารท้องถิ่นกับพนักงานเทศบาล ซึ่งหนังสือดังกล่าวมีรายละเอียดที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกันเพื่อนำไปปฏิบัติแล้ว เรื่องนี้อยู่ระหว่างการติดตามผลการเจรจาไกล่เกลี่ยตามข้อตกลงดังกล่าว หากไม่ปฏิบัติตามอาจมีการพิจารณาเรื่องร้องเรียนได้ใหม่

๕. สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว หากมีการเปิดเผยข้อมูลในสำนวนจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการป้องกันการขัดแย้ง

ระหว่างกันอีก ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อจังหวัดยะลาได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยไปแล้วและปัจจุบันทั้งสองฝ่ายสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้ในระดับหนึ่ง หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีข้อเท็จจริงที่ทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นมาอีก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีนายกเทศมนตรีตำบลลำใหม่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ขัดขวางการเบิกจ่ายงานปรับภูมิทัศน์เกาะกลางถนน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่กล่าวหาได้เสนอให้จัดหามาตรการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารท้องถิ่นกับผู้อุทธรณ์ จนนำไปสู่การไกล่เกลี่ยกรณีพิพาท และอยู่ระหว่างการติดตามผลการไกล่เกลี่ยดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในพื้นที่ และอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งแบ่งฝ่ายกันตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่ได้รับผลกระทบในเรื่องที่ถูกกล่าวหา จึงสมควรได้รับทราบสรุปผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว เพื่อปกป้องสิทธิของตนตามสมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยได้เฉพาะสรุปผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ขัดขวางการเบิกจ่ายงานปรับภูมิทัศน์เกาะกลางถนน พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐๙/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวันและเดือนเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงาน ก.พ.

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงาน ก.พ.**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอให้แก้ไขวันและเดือนเกิดใน ก.พ. ๗ จากวันที่ วว ดดด ปปปป เป็นวันที่ วว ดดด ปปปป สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงมีหนังสือที่ พม ๐๒๐๑/๖๔๔๒ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ขอให้ ก.พ. พิจารณาแก้ไขวันและเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์

สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือที่ นร ๑๐๐๖.๑.๒/๑๒๒๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่า ก.พ. มีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวันและเดือนเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์จากวันที่ วว ดดด ปปปป เป็นวันที่ วว ดดด ปปปป ตามที่ขอแก้ไข สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงมีหนังสือที่ พม ๐๒๐๑/๑๑๙๖๗ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.พ. ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดร้อยเอ็ดทราบผล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รอ ๐๐๐๕/๖๐๗๓ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตรวจพบว่า วันและเดือนเกิดไม่ถูกต้อง เนื่องจากมารดาได้บอกว่า ผู้อุทธรณ์เกิดหลังจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงผนวช ซึ่งต้องเป็นหลังเดือนตุลาคม เมื่อตรวจสอบหลักฐานทะเบียนนักเรียนโรงเรียนบ้านปากทวย จึงพบว่าเกิดวันที่ วว ดดด ปปปป จึงไปยื่นคำขอแก้ไขต่อนายทะเบียนอำเภอเมืองมหาสารคาม เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยนำหลักฐานทะเบียนนักเรียนโรงเรียนบ้านปาก

ทวยดังกล่าวยืนยัน เนื่องจากค้นหาสูติบัตรไม่พบ น่าจะสูญหายเมื่อปี ๒๕๑๐ คาดว่านำสูติบัตรใส่ในชุดนักเรียนเมื่อนำไปซักจึงเสียหาย ผู้อุทธรณ์เชื่อว่าการเข้าเรียนในโรงเรียนแรกคือโรงเรียนราชตั้งใจวิทยาและโรงเรียนบ้านปากทวย จะต้องนำสูติบัตรไปแสดง ส่วนโรงเรียนอื่นๆ ที่เข้าเรียนต่อมา ตั้งแต่โรงเรียนบ้านไผ่ น่าจะเกิดความผิดพลาดในการบันทึกเนื่องจากตัวอักษร ธ.ค. อาจเลอะเลือนเป็น พ.ค. ได้ ส่วนในทะเบียนบ้านที่ปรากฏว่าเกิดวันที่ วว ดดด ปปปป จะเห็นว่า เลขประจำตัวประชาชนของผู้อุทธรณ์ขึ้นต้นด้วยเลข ๕ จึงน่าจะเป็นการแจ้งในภายหลัง จึงผิดพลาดเรื่อยมา ในการพิจารณาของสำนักงาน ก.พ. ไม่ได้เรียกผู้อุทธรณ์ไปชี้แจงใดๆ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๖.๑.๒/๑๔๗๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการแก้ไข พร้อมชี้แจงว่า สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาหลักฐานที่สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ส่งไปประกอบการพิจารณาแล้วปรากฏว่า ไม่มีหลักฐานต้นฉบับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด แต่ได้ส่งหลักฐานซึ่งไม่ครบถ้วนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงขอให้สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ส่งหลักฐานการศึกษา หลักฐานทางทหาร และหลักฐานอื่นๆ เพิ่มเติม พร้อมได้ตรวจสอบไปยังส่วนราชการที่มีหน้าที่เก็บรักษาหลักฐานนั้นๆ อีกทางหนึ่งด้วย และได้เสนอ อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่ไม่มีสูติบัตรมาแสดง จึงพิจารณาจากหลักฐานอื่น ปรากฏว่าหลักฐานทะเบียนบ้านเกือบทุกฉบับระบุตรงกันว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว ดดด ปปปป มีเพียงแบบรับรองข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎร และต้นฉบับทะเบียนบ้านที่ระบุว่าเกิดวันที่ วว ดดด ปปปป เนื่องจากมีรายการขอแก้ไขวันและเดือนเกิดในทะเบียนบ้านเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ จากเกิดวันที่ วว ดดด ปปปป เป็นวันที่ วว ดดด ปปปป นอกจากนี้ หลักฐานการศึกษาจากสถานศึกษาหลายแห่ง ได้แก่ หนังสือรับรองโรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษา สำเนาใบสุทธิโรงเรียนบ้านไผ่ ภาพถ่ายเอกสารทะเบียนนักเรียนโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ต้นฉบับระเบียนแสดงผลการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นสำเนาใบระเบียนแสดงผลการศึกษา และสำเนาบัตรบันทึกผลการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ระบุตรงกันว่า เกิดวันที่ วว ดดด ปปปป กรณีจึงไม่อาจพิสูจน์ได้โดยปราศจากข้อเคลือบแคลงสงสัยว่า วัน เดือนปีเกิดที่ลงไว้ใน ก.พ. ๗ คลาดเคลื่อน จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวันและเดือนเกิด ของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวันและเดือนเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากวันที่ วว ดดด ปปปป เป็นวันที่ วว ดดด ปปปป การที่จะวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานที่สำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูล

เกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง แต่กรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดมาแสดง จึงต้องพิจารณาโดยยึดถือหลักฐานทะเบียนบ้านเป็นหลัก ข้อเท็จจริงปรากฏว่าทะเบียนบ้านฉบับดั้งเดิมปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ไม่มีชื่อผู้อุทธรณ์ในรายการทะเบียนบ้านดังกล่าว แต่มีชื่อมารดาและพี่น้องร่วมบิดามารดาของผู้อุทธรณ์จำนวน ๔ คน หลักฐานทะเบียนบ้านฉบับแรกที่ปรากฏชื่อผู้อุทธรณ์เป็นทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ของบ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลในเมือง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว ดดด ปปปป และทะเบียนบ้านเกือบทุกฉบับระบุตรงกันว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว ดดด ปปปป โดยมีเพียงแบบรับรองข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎร และต้นฉบับทะเบียนบ้านที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว ดดด ปปปป เนื่องจากมีรายการขอแก้ไขวันและเดือนเกิดในทะเบียนบ้านเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ จากวันที่วว ดดด ปปปป เป็นวันที่ วว ดดด ปปปป สำหรับหลักฐานอื่น ๆ คือ หลักฐานทางการศึกษา โดยมีทะเบียนนักเรียนโรงเรียนบ้านปากทวยเพียงโรงเรียนเดียวที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว ดดด ปปปป แต่โรงเรียนดังกล่าวไม่ใช่โรงเรียนแรกที่ผู้อุทธรณ์เข้าศึกษา ส่วนโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งโรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านไผ่ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ต่างระบุตรงกันว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่วว ดดด ปปปป ด้วยหลักฐานดังกล่าวจึงไม่น่าเชื่อถือและยืนยันได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว ดดด ปปปป ดังนั้น คำสั่งไม่แก้ไขวันและเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์ใน ก.พ. ๗ ของสำนักงาน ก.พ. จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๑๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช.
เกี่ยวกับการให้ถ้อยคำของพยาน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงาน ป.ป.ช.**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำในการไต่สวนและหลักฐานการแสวงหาข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. และขององค์คณะไต่สวนทุกครั้ง จำนวน ๔ ราย ดังนี้

๑. นางสาว ข. เจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดิน ๖ ภูมิภาคที่ ๕ จังหวัดอุบลราชธานี

๒. นาย ค. หัวหน้าฝ่ายพัสดุ อบจ.นครพนม

๓. นาย ง. หัวหน้าไปรษณีย์ ๙ ที่ทำการไปรษณีย์นครพนม

๔. นายธเนศ สุขวัน หัวหน้าแผนก ๗ ที่ทำการไปรษณีย์นครพนม

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๓๐๖๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า บันทึกปากคำพยานจำนวน ๔ ราย เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติห้ามมิให้เปิดเผยไว้ ทั้งการเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เนื่องจากคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของอัยการสูงสุด และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ที่ประชุมจึงมีมติไม่อนุญาตให้คัดถ่ายบันทึกปากคำพยานบุคคลจำนวน ๔ ราย ดังกล่าว ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี ๔ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม มีหน้าที่จัดส่งเอกสารประกาศประกวดราคาแก่หน่วยงานต่างๆ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์กรณีปกปิดเอกสารการประกวดราคา กล่าวหาว่า เอกสารการจัดส่งประกาศดังกล่าวเป็นเอกสารปลอม ตราประทับของไปรษณีย์นครพนมปลอม โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ จังหวัดอุบลราชธานี เข้าตรวจสอบเรื่องนี้เมื่อปี ๒๕๔๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรียกผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงเมื่อปี ๒๕๕๕ และชี้มูลความผิดเมื่อปี ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์จึงขอทราบคำให้การของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้แก้ข้อกล่าวหาดังกล่าวเนื่องจากผู้อุทธรณ์ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ที่เทศบาลตำบลเรณูนคร จังหวัดนครพนม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ ผู้อุทธรณ์ไปขอข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แต่ได้รับแจ้งว่าส่งเอกสารให้สำนักงาน ป.ป.ช. ไปแล้ว ขณะนี้คณะกรรมการวินัยจังหวัดมีมติเห็นชอบให้ปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการและอยู่ระหว่างการจัดทำคำสั่งลงโทษ ส่วนทางคดีอาญาอยู่ระหว่างการตั้งกรรมการร่วมระหว่างอัยการจังหวัดกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงาน ป.ป.ช. มอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ จังหวัดอุบลราชธานี กล่าวหาผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ผู้อุทธรณ์กรณีปกปิดเอกสารการประกวดราคา ๔ โครงการ โดยมีการปลอมแปลงเอกสารการจัดส่งประกาศทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหน้าที่จัดส่งเอกสารประกาศประกวดราคาแก่หน่วยงานต่างๆ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงซึ่งมีการชี้มูลความผิดผู้อุทธรณ์แล้วว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีปลอมแปลงเอกสารการจัดส่งประกาศประกวดราคา ปลอมแปลงตราประทับของไปรษณีย์นครพนม ต่อมาผู้อุทธรณ์ขอทราบคำให้การของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๔ ราย ที่ให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสารการจัดส่งประกาศและตราไปรษณีย์ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจาก เรื่องนี้พยานบุคคลและพยานเอกสารเป็นหลักฐานสำคัญและเป็นประเด็นแห่งคดีการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลอื่น อาจมีการหว่านล้อมพยานบุคคลหรือข่มขู่พยานได้ และจะกระทบต่อรูปคดี ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาฟ้องคดีของพนักงานอัยการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกการให้ถ้อยคำของนางสาว ข. นาย ค. นาย ง. และนาย จ. ข้อมูลข่าวสารบันทึกถ้อยคำพยานทั้ง ๔ รายดังกล่าว เป็นเพียงการอธิบายวิธีปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ ไม่ปรากฏว่ามีข้อความที่พาดพิงหรือยืนยันการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์ เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบันทึกการให้ถ้อยคำของนางสาว ข. นาย ค. นาย ง. และนาย จ. พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๑๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับข้อมูลที่นำมาใช้ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์กล่าวโทษ

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงาน ป.ป.ช.**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำมาใช้ประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลดุสิตกล่าวหานาย ข. กับพวก ว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๒/๑๖๔๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำมาใช้ประกอบการพิจารณาเรื่องกล่าวหาดังกล่าวนั้น เป็นเอกสารที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเอกสารและข้อมูลดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่จะต้องเก็บรักษาและรวบรวมไว้ในสำนวนดังกล่าว โดยมิใช่สำเนาคำกล่าวหาและเอกสารประกอบคำกล่าวหาผู้อุทธรณ์เป็นผู้รวบรวมและจัดทำขึ้นมาเพื่อยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ถูกสำนักข่าวกรองแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ขณะนั้นนาย ข. ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ต่อมา อ.ก.พ.สำนักข่าวกรองแห่งชาติได้มีมติไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลดุสิตกล่าวหานาย ข. กับพวก ว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ จึงมีมติไม่รับเรื่องไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้ประกอบการพิจารณากรณีดังกล่าว เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวจากเอกสารที่สถานีตำรวจนครบาลดุสิตส่งสำนวนสืบสวนสอบสวนให้ พร้อมสำนวนการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยพยาน ๑๓ ปาก และเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รายงานการแสวงหาข้อเท็จจริง ตามหนังสือสำนักงาน เลขาธิการ สลธ. ๐๒ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง เรื่องกล่าวหาเลขคดีดำที่ ๕๘๙๐๑๐๒๐๙๒ (เสนอไม่รับไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง) จำนวน ๙ หน้า ข้อมูลดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงปฏิเสธการเปิดเผย ประกอบกับเป็นความเห็นภายในตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับสำนวนการสอบสวนวินัยของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อุทธรณ์ได้รับแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำมาใช้ประกอบการพิจารณา กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนกล่าวหานาย ข. กับพวก เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณาโดยตรวจสอบสำนวนการสอบสวนวินัยของสำนักข่าวกรองแห่งชาติและรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ จึงมีมติไม่รับเรื่องไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และเมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และ

ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ช. กรณีดังกล่าว พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๑๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร เกี่ยวกับหนังสือเรียกตัวกลับต้นสังกัด

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานเทศบาล ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ได้มีหนังสือและแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาหนังสือเทศบาลตำบลเนินปอ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องเรียกตัวกลับไปช่วยราชการในสังกัดเดิม ตามที่นาย ข. นายกเทศมนตรีตำบลเนินปอ ได้เสนอมายังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพิจิตร และเอกสารลายมือชื่อผู้เข้าร่วมร้องเรียนทั้งหมด เพื่อใช้ปกป้องสิทธิในกระบวนการยุติธรรม

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร มีหนังสือ ที่ พจ ๐๐๒๓.๒/๕๑๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นเอกสารราชการซึ่งเทศบาลตำบลเนินปอเป็นเจ้าของข้อมูลควบคุมดูแลตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตรเป็นเพียงหน่วยงานที่รับเอกสารการกล่าวหาเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งกรณีดังกล่าวผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่มีมูล อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) จึงให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอต่อเทศบาลตำบลเนินปอ ที่เป็นเจ้าของและควบคุมข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร มีเหตุขัดแย้งกับนาย ข. นายกเทศมนตรีตำบลเนินปอเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการอยู่เสมอ นายกเทศมนตรีตำบลเนินปอเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่สนองนโยบายในการปฏิบัติราชการของเทศบาลตำบลเนินปอหลายประการ เช่น ไม่สนองนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างโครงการต่างๆ เป็นเหตุให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ กลั่นแกล้งสร้างความแตกแยกในองค์กร ไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของเทศบาลตำบลเนินปอ เป็นต้น นายกเทศมนตรีตำบลเนินปอจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องเรียกตัวกลับไปช่วยราชการในสังกัดเดิม เสนอมายังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพิจิตร พร้อมแนบรายชื่อตัวแทนประชาชนตำบลเนินปอที่ได้รับความเดือดร้อนด้วย ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารสำเนาหนังสือฉบับดังกล่าวพร้อมรายชื่อประชาชนที่ร่วมลงลายมือชื่อ แต่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตรแจ้งว่า มิได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารต่อผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด โดยเห็นว่าสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตรเป็นเพียงหน่วยงานที่รับเอกสารการกล่าวหาซึ่งเทศบาลตำบลเนินปอเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๒ เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งดังกล่าว และผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าไม่มีมูลความผิดตามเหตุแห่งการร้องเรียน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) จึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อเทศบาลตำบลเนินปอเจ้าของข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำเนาหนังสือเทศบาลตำบลเนินปอ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องเรียกตัวกลับไปช่วยราชการในสังกัดเดิม เป็นหนังสือราชการที่ระบุพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์เพื่อขอให้เรียกตัวกลับต้นสังกัด ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตรครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและปฏิเสธการเปิดเผยต่อผู้อุทธรณ์ เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีตามหนังสือดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วว่าไม่มีมูล การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่สำหรับรายชื่อของประชาชนที่ร่วมลงลายมือชื่อแนบท้ายหนังสือดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นปลัดเทศบาลมีอำนาจให้คุณให้โทษต่อการบริการประชาชน การเปิดเผยอาจกระทบต่อการให้บริการของเทศบาลและความร่วมมือจากประชาชนในการดำเนินงานของเทศบาล ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง

ประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยได้เฉพาะสำเนาหนังสือเทศบาลตำบลเนินปอ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องเรียกตัวกลับไปช่วยราชการในสังกัดเดิม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำเนาหนังสือเทศบาลตำบลเนินปอ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องเรียกตัวกลับไปช่วยราชการในสังกัดเดิม โดยปกปิดรายชื่อของประชาชนที่ร่วมลงลายมือชื่อแนบท้ายหนังสือ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ **วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙**

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๑๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๖/๑๒๐๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ได้ส่งต้นฉบับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อดำเนินการพิจารณาผลการประเมินตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิดังกล่าวอีกครั้งเมื่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาพิจารณามีมติสิ้นสุดและแจ้งผลพร้อมจัดส่งเอกสารดังกล่าวคืนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ในการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ (๑ เมษายน ๒๕๔๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙) และครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐) ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้อุทธรณ์จึง

ได้ยื่นฟ้องสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในฐานะผู้ออกคำสั่งต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้พิพากษาให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไปประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ใหม่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงแจ้งให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยดำเนินการ โดยวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๖/๙๘๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จัดส่งแบบรายงานผลการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนไปยังสำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อดำเนินการพิจารณาผลการประเมินตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยในช่วงระหว่างการจัดส่งข้อมูลดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอทราบรายละเอียดผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยเห็นว่า อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งผลการพิจารณายังไม่เป็นที่สิ้นสุด และในขณะที่พิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองแล้ว จึงได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๖/๑๔๑๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยได้แก่ เอกสารผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ (๑ เมษายน ๒๕๔๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙) และครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐) ในส่วนของผู้อุทธรณ์ โดยเอกสารดังกล่าววิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยได้จัดส่งไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยจึงไม่มีข้อมูลจัดส่งให้คณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ (๑ เมษายน ๒๕๔๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙) และครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐) ข้อมูลดังกล่าวไม่มีอยู่ในความครอบครองของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย เนื่องจากได้ส่งไปให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาพิจารณาผลการประเมินตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในชั้นนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อ

พิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าในชั้นนี้ยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๑๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลแม่แฝก จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีโรงเรือน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลแม่แฝก จังหวัดเชียงใหม่**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลแม่แฝก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐาน ภาพรวมการจัดเก็บภาษีโรงเรือน (หอพัก ห้องพัก ห้องเช่า) ในเขตเทศบาลตำบลแม่แฝก เพื่อต้องการรับทราบข้อมูลแนวทางการจัดเก็บภาษี

เทศบาลตำบลแม่แฝกมีหนังสือ ที่ ชม ๕๕๑๐๒/๖๕๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวของผู้เสียภาษีแต่ละรายเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินภาษีเพื่อประกอบการประเมินภาษีแต่ละราย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลแม่แฝก ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประกอบการห้องพักให้เช่ารายหนึ่งในเขตเทศบาลตำบลแม่แฝก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ มีข้อสงสัยว่าการจัดเก็บภาษีของเจ้าหน้าที่ของรัฐกับผู้ประกอบการรายอื่นๆ น่าจะไม่มีความถูกต้องโปร่งใส และเป็นธรรม ตามระเบียบกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลตำบลแม่แฝกมีหนังสือ ที่ ชม ๕๕๑๐๑/๑๒๔๔ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลเอกสารหลักฐาน ภาพรวมการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน

(หอพัก ห้องพัก ห้องเช่า) ในเขตเทศบาลตำบลแม่แฝก โดยเอกสารและหลักฐานประกอบการยื่นแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภ.ร.ด.๒) ของผู้ประกอบการหอพัก ห้องพัก ห้องเช่า ประกอบด้วย สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/สำเนาทะเบียนบ้านของผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน สำเนาโฉนดที่ดิน สัญญาซื้อขายโรงเรือน สัญญาเช่าโรงเรือน/สัญญาเช่าที่ดิน (กรณีเจ้าของโรงเรือนกับผู้ประกอบการไม่ใช่คนเดียวกัน) ทะเบียนพาณิชย์/ทะเบียนการค้า/ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร หนังสือรับรองห้างหุ้นส่วน/บริษัท-งบดุล ใบอนุญาตตั้งหรือประกอบกิจการโรงงาน ใบอนุญาตสะสมอาหารหรือใบอนุญาตประกอบกิจการค้า หลักฐานอื่นๆ ที่แสดงการเริ่มใช้ประโยชน์ของทรัพย์สิน แผนที่ตั้งของที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่เสียภาษี ข้อมูลของส่วนควบที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกลไก เครื่องกระทำหรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรม หนังสือมอบอำนาจ (กรณีมีผู้มายื่นแบบ ภ.ร.ด. ๒ แทน) ในกรณีที่โรงเรือนมีผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันหลายคนให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมลงลายมือชื่อในแบบ ภ.ร.ด. ๒ ในฐานะผู้รับประเมินทุกคน หรือจะมอบอำนาจให้คนใดคนหนึ่งก็ได้ การมอบอำนาจต้องทำเป็นหนังสือและปิดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย ซึ่งจากเอกสารที่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีต้องยื่นต่อเทศบาลตำบลแม่แฝกนั้น เอกสารประกอบการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีมีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาโฉนดที่ดินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินประกอบอยู่ด้วย เทศบาลตำบลแม่แฝกพิจารณาเห็นว่า การขอข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ นอกจากจะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเทศบาลตำบลแม่แฝกได้มีการจัดทำหนังสือเพื่อสอบถามว่าบุคคลผู้ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลยินยอมที่ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวหรือไม่อย่างไร ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างรอการตอบกลับจากเจ้าของข้อมูล เนื่องจากมีบุคคลจำนวนมากในการที่ต้องสอบถามเพื่อให้ความยินยอมดังกล่าว และการที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นเป็นเอกสารที่มากเกินควร ซึ่งทั้งตำบลแม่แฝกมีผู้ที่ต้องเสียภาษีจำนวนทั้งสิ้น ๕๓ ราย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารหลักฐานภาพรวมการจัดเก็บภาษีโรงเรือน (หอพัก ห้องพัก ห้องเช่า) ทุกรายในเขตเทศบาลตำบลแม่แฝก ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของเทศบาลตำบลแม่แฝกในการประเมินจัดเก็บภาษีกับผู้ประกอบการหอพัก ห้องพัก ห้องเช่า ในพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาล ข้อมูลข่าวสารนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องมีความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประกอบการห้องพักและมีข้อสงสัยว่าอาจไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงมีเหตุอันสมควรในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ที่อยู่ของผู้ประกอบการหอพัก ห้องพัก ห้องเช่า ซึ่งปรากฏในแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (แบบ ภ.ร.ด. ๒) และแบบรายงานห้องเช่าเทศบาล

ตำบลแม่แฝก สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาโฉนดที่ดินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลแม่แฝกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ ที่อยู่ของผู้ประกอบการหอพัก ห้องพัก ห้องเช่า ซึ่งปรากฏในแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (แบบ ภ.ร.ด. ๒) และแบบรายงานห้องเช่าเทศบาลตำบลแม่แฝก สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาโฉนดที่ดินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๑๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับเอกสารในการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการแต่งตั้งกรรมการซ้อน

ผู้อุทธรณ์ : **ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ว่ากลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ โดยแต่งตั้งกรรมการซ้อนในกระบวนการสอบสวนวินัย จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลให้ทำหน้าที่ในการสอบหาข้อเท็จจริง
๒. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงฉบับเต็ม
๓. รายงานการประชุมในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกครั้ง
๔. บันทึกปากคำพยานในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกปาก ทุกครั้ง
๕. เอกสารและหลักฐานต่างๆ ประกอบการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๖. เอกสารการเบิกเบี้ยประชุมในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกครั้ง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๖๓๙๐ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผล ดังนี้

รายการที่ ๑ มหาวิทยาลัยไม่มีเอกสารแต่งตั้งคณะบุคคลในการสอบหาข้อเท็จจริง แต่มีการสั่งการของผู้บังคับบัญชาให้ดำเนินการตรวจสอบและรายงานให้ทราบตามอำนาจหน้าที่

รายการที่ ๒ มหาวิทยาลัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จึงไม่มีเอกสารฉบับเต็ม

รายการที่ ๓ มหาวิทยาลัยไม่มีเอกสาร

รายการที่ ๔ มหาวิทยาลัยไม่มีเอกสาร

รายการที่ ๕ มหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างดำเนินการ จึงยังไม่สามารถเปิดเผยได้

รายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยไม่มีเอกสารดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลที่มหาวิทยาลัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จึงเป็นข้อมูลที่ยังไม่ยุติในข้อเท็จจริง หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตร ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. กลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ โดยการแต่งตั้งกรรมการซ้อนในกระบวนการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าได้ดำเนินการแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่าทำอะไรไปบ้าง ผู้อุทธรณ์ได้สอบถามความคืบหน้าเป็นระยะๆ แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบจากมหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์จึงต้องมายื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. กลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ โดยมีการแต่งตั้งกรรมการซ้อนในกระบวนการสอบสวนวินัย กล่าวคือ มีการแต่งตั้งกรรมการ ๒ คน เป็นกรรมการทั้งในชั้นการสอบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนวินัย ซึ่งตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิได้ห้ามไว้ อีกทั้ง ในเรื่องทำนองเดียวกันนี้เคยมีคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดได้เคยวินิจฉัยว่าการกระทำดังกล่าวสามารถทำได้ โดยไม่ถือเป็นการแต่งตั้งกรรมการซ้อน และไม่ถือเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่ได้มอบหมายให้นิติกรของมหาวิทยาลัยไปตรวจสอบข้อเท็จจริง และในขณะนี้ยังมิได้มีการรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังมหาวิทยาลัยให้ทราบ ดังนั้น เมื่อไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยจึงไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ เนื่องจากยังอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนิติกรซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการสอบหาข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ว่ากลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์โดยการแต่งตั้ง

กรรมการซ้อนในกระบวนการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน ๖ รายการ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่มีเอกสารแต่งตั้งคณะบุคคลในการสอบหาข้อเท็จจริง แต่มีการสั่งการของผู้บังคับบัญชาให้นิติกรของมหาวิทยาลัยดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานให้มหาวิทยาลัยทราบ แม้ในขณะนี้นิติกรของมหาวิทยาลัยจะยังดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่แล้วเสร็จ แต่การเปิดเผยข้อสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่ให้นิติกรไปดำเนินการดังกล่าว จะทำให้การดำเนินการของมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ประกอบกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความล่าช้า เมื่อการเปิดเผยข้อสั่งการมิใช่การเปิดเผยข้อเท็จจริงในการตรวจสอบ จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ ในขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนิติกรของมหาวิทยาลัยซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย แต่อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียน ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่ให้นิติกรของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๑๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับเอกสารในการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีจงใจหลีกเลี่ยงการดำเนินการตามกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์ : **ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ว่ากลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ โดยจงใจหลีกเลี่ยงการดำเนินการตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อนลงนามในคำสั่งลงโทษข้าราชการ จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลให้ทำหน้าที่ในการสอบหาข้อเท็จจริง
๒. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงฉบับเต็ม
๓. รายงานการประชุมในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกครั้ง
๔. บันทึกปากคำพยานในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกปาก ทุกครั้ง
๕. เอกสารและหลักฐานต่างๆ ประกอบการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๖. เอกสารการเบิกเบี้ยประชุมในการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกครั้ง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๖๓๙๑ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผล ดังนี้

รายการที่ ๑ มหาวิทยาลัยไม่มีเอกสารแต่งตั้งคณะบุคคลในการสอบหาข้อเท็จจริง แต่มีการสั่งการของผู้บังคับบัญชาให้ดำเนินการตรวจสอบและรายงานให้ทราบตามอำนาจหน้าที่

รายการที่ ๒ มหาวิทยาลัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จึงไม่มีเอกสารฉบับเต็ม

รายการที่ ๓ มหาวิทยาลัยไม่มีเอกสาร

รายการที่ ๔ มหาวิทยาลัยไม่มีเอกสาร

รายการที่ ๕ มหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างดำเนินการ จึงยังไม่สามารถเปิดเผยได้

รายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยไม่มีเอกสารดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลที่มหาวิทยาลัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จึงเป็นข้อมูลที่ยังไม่ยุติในข้อเท็จจริง หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตร ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ในปี ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ซึ่งตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องนำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาก่อนออกคำสั่งลงโทษ แต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ซึ่งเป็นอธิการบดีในขณะนั้นมิได้ดำเนินการดังกล่าว ต่อมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ได้ลาออกจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งหากการลาออกครบ ๓๖๕ วัน คือวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. จะไม่ต้องรับผิดทางวินัย ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ร้องเรียนต่อรองศาสตราจารย์ ค. อธิการบดี เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. โดยผู้อุทธรณ์ได้สอบถามความคืบหน้าเป็นระยะๆ แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อุทธรณ์จึงต้องมายื่นขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อต้องการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าที่ผ่านมาได้ดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไร

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ว่ากลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ โดยจงใจหลีกเลี่ยงการดำเนินการตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อนลงนามในคำสั่งลงโทษข้าราชการ เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่ได้มอบหมายให้นิติกรของมหาวิทยาลัยไปตรวจสอบข้อเท็จจริง และในขณะนี้ยังมิได้มีการรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังมหาวิทยาลัยให้ทราบ ดังนั้น เมื่อไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยจึงไม่มีเอกสารอยู่ในความครอบครอง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ

รายการที่ ๕ เนื่องจากยังอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนิติกรซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการสอบหาข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ว่ากลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ โดยจงใจหลีกเลี่ยงการดำเนินการตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อนลงนามในคำสั่งลงโทษข้าราชการ จำนวน ๖ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่มีเอกสารแต่งตั้งคณะบุคคลในการสอบหาข้อเท็จจริง แต่มีการสั่งการของผู้บังคับบัญชาให้นิติกรของมหาวิทยาลัยดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานให้มหาวิทยาลัยทราบ แม้ในขณะนี้นิติกรของมหาวิทยาลัยจะยังดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่แล้วเสร็จ แต่การเปิดเผยข้อสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่ให้นิติกรไปดำเนินการดังกล่าว จะทำให้การดำเนินการของมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ประกอบกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความล่าช้า เมื่อการเปิดเผยข้อสั่งการมิใช่การเปิดเผยข้อเท็จจริงในการตรวจสอบจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ ในขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนิติกรของมหาวิทยาลัยซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยไม่มีอยู่ในความครอบครองจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย แต่อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียน ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่ให้นิติกรของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๑๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **ศาสตราจารย์ ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงรักษาการผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑.งบประมาณโดยรวมของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ในระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๔๗ – ๒๕๕๒

๒.งบประมาณเกี่ยวกับไอซีทีของ สมศ. ในระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๔๗ – ๒๕๕๒

๓.โครงการปรับปรุงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของ สมศ. ในระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๔๗ – ๒๕๕๒

๔.มติคณะกรรมการบริหารเกี่ยวกับรายงานคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของนาง ข. ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ และรายงานของนาย ค. ซึ่งเป็นกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ พร้อมเหตุผลที่คณะกรรมการบริหารไม่ได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

สมศ. มีหนังสือ ที่ มศ ๐๐๐๕/๑๓๑๗ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. (วาระลับ) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ (วาระลับ) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ (วาระลับ) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ และ(วาระลับ) ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ โดยที่รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ และครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ ไม่มีวาระลับ (ไม่มีอยู่ในคำขอ) โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลตามประกาศ สมศ. เรื่อง การจัดลำดับชั้นข้อมูลข่าวสารที่สำคัญที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ สมศ.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สมศ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ สมศ. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน สมศ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นาง ข. อดีตรองผู้อำนวยการ สมศ. ได้ฟ้องร้องผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการ สมศ. ในขณะนั้นต่อศาลปกครอง ศาลอาญา และศาลแพ่ง ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประเมินผลการปฏิบัติงานของนาง ข. ไม่ผ่านการประเมิน โดยเรียกค่าเสียหาย ๓๐ ล้านบาท ซึ่งการประเมินของผู้อุทธรณ์เป็นการประเมินโดยตำแหน่ง และเมื่อประเมินแล้วต้องส่งให้คณะกรรมการ ๔ ชุด รวม ๒๗ คน พิจารณา โดยคณะกรรมการทั้ง ๔ ชุด ได้พิจารณาไม่ให้นาง ข. ผ่านการประเมินเช่นกัน ต่อมาเรื่องนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาให้ประเมินใหม่ ซึ่งนาย ค. หนึ่งในกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้ตั้งข้อสังเกตว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานไม่ผ่านไม่ใช่การอุทธรณ์และร้องทุกข์ การที่คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์รับเรื่องมาพิจารณาจึงไม่น่าจะชอบ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่าคณะกรรมการบริหาร สมศ. ได้พิจารณาในประเด็นที่ประเมินไม่ผ่านและให้ประเมินใหม่อย่างไร และพิจารณาในประเด็นข้อสังเกตของนาย ค. อย่างไร ซึ่งรายละเอียดจะอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. (วาระลับ) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ (วาระลับ) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ (วาระลับ) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ และ(วาระลับ) ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ ซึ่งรายงานการประชุมลับของ สมศ. จะบันทึกในรูปลักษณะเหมือนกับรายงานการประชุมทั่วไป โดยที่ผ่านมาผู้อุทธรณ์ไม่เคยได้รับข้อมูลจาก สมศ. แต่ในทางตรงกันข้ามนาง ข. สามารถได้รับข้อมูลทุกอย่างที่ต้องการ ผู้อุทธรณ์จึงเห็นว่าไม่เป็นธรรมสำหรับผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ผู้แทน สมศ. เข้าชี้แจงด้วยวาจาประกอบกับคำชี้แจงเป็นหนังสือ สมศ. ด่วนที่สุด ที่ มศ ๐๐๐๕/๑๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ สรุปความได้ว่า นาง ข. เป็นรองผู้อำนวยการ สมศ. และไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน จึงได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการ สมศ. ในขณะนั้น ไปยังคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ซึ่งมีอยู่ ๗ คน โดยนาย ค. เป็นหนึ่งในกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และคณะกรรมการดังกล่าวถูกร้องคัดค้านไป ๓ คน จึงเหลือที่ปฏิบัติหน้าที่ได้ ๔ คน ซึ่งนาย ค. เป็นกรรมการเสียงข้างน้อยที่ได้พิจารณาไปในทางที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ จึงน่าจะเป็นสาเหตุในการขอข้อมูลของนาย ค. ซึ่ง สมศ. ได้เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จำนวน ๓ รายการ คือ รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ส่วนรายการที่ ๔ สมศ. ไม่เคยสอบถามผู้อุทธรณ์ว่าคือข้อมูลใด แต่ผู้แทน สมศ. เข้าใจว่าน่าจะเป็นมติของคณะกรรมการบริหาร สมศ. ที่พิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์เสนอมา ในการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. (วาระลับ) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ (วาระลับ) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ (วาระลับ) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ และ (วาระลับ)

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ โดย สมศ. เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ สมศ. แต่เป็นข้อมูลข่าวสารอันไม่พึงเปิดเผยตามประกาศ สมศ. เรื่อง การจัดลำดับชั้นข้อมูลข่าวสารที่สำคัญที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ สมศ. ประกอบมาตรา ๑๕ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง มีลักษณะเป็นความเห็นสำหรับการดำเนินการภายใน และมีความเกี่ยวข้องกับคดีความทั้งทางแพ่งและทางอาญา สมศ. จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพราะหากเปิดเผยไปอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติคณะกรรมการบริหารเกี่ยวกับรายงานคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของนาง ข. ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ และรายงานของนาย ค. ซึ่งเป็นกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ พร้อมเหตุผลที่คณะกรรมการบริหารไม่ได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ซึ่งได้แก่ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. (วาระลับ) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ (วาระลับ) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ (วาระลับ) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ และ(วาระลับ) ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของ สมศ. ประกอบกับคณะกรรมการบริหาร สมศ. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวทราบได้ อย่างไรก็ตามในรายงานการประชุมจะมีการพิจารณาเรื่องอื่นรวมอยู่ด้วย จึงให้เปิดเผยเฉพาะวาระที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนาง ข. เท่านั้น ส่วนข้ออ้างที่ว่ารายงานการประชุมในครั้งดังกล่าวเป็นการประชุมในวาระลับซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ตามประกาศ สมศ. เรื่อง การจัดลำดับชั้นข้อมูลข่าวสารที่สำคัญที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ สมศ. นั้น เห็นว่า ข้ออ้างดังกล่าวเป็นเพียงระเบียบภายใน ซึ่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สมศ. ต้องพิจารณาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เฉพาะวาระที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนาง ข. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานสถิติแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. คำขอที่บริษัท - ขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

๒. หนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๕/๔๙๗๗๔ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่องร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และขอให้ชำระค่าลิขสิทธิ์ในการใช้ซอฟต์แวร์จากปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ พร้อมสิ่งที่ส่งมาด้วย

๓.หนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๕/๔๙๗๗๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมเอกสารแนบท้าย

สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทก (ล.) ๐๕๐๑/๙๖ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาคำคัดค้านของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งผลเป็นประการใดจะแจ้งให้ทราบต่อไป รายการที่ ๒ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง และรายการที่ ๓ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยปกปิดรายชื่อผู้ร้องเรียน และหนังสือร้องเรียนซึ่งเป็นเอกสารแนบท้ายหนังสือดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กล่าวคือ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานสถิติแห่งชาติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท - ได้ร้องเรียนสำนักงานสถิติแห่งชาติว่าใช้ซอฟต์แวร์โดยไม่ชำระค่าลิขสิทธิ์อย่างถูกต้อง พร้อมทั้งมีหนังสือเรียกให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีคำสั่ง ที่ ท.๑๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นให้ดำเนินการทางวินัยร้ายแรงแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์อดีตผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติด้วย ต่อมากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๘/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยคำสั่งดังกล่าวได้ออกเมื่อผู้อุทธรณ์เกษียณอายุราชการครบ ๑๘๐ วัน และจากมูลกรณีเดียวกันนี้สำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และคำสั่งที่ ๕๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยในส่วนการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แต่การดำเนินการของสำนักงานสถิติแห่งชาติยังไม่แล้วเสร็จ สำหรับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ จำนวน ๓ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นรายการเดียวกัน แต่ผู้อุทธรณ์ระบุเลขที่หนังสือในรายการที่ ๒ ผิด ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่มีการปกปิดรายชื่อผู้ร้องเรียน และหนังสือร้องเรียนฉบับลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ที่เป็นเอกสารแนบท้ายหนังสือดังกล่าว ส่วนรายการที่ ๑ สำนักงานสถิติแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ต้องการได้ข้อมูลดังกล่าวไปเพื่อนำไปตรวจสอบการดำเนินการของสำนักงานสถิติแห่งชาติว่าตรงตามข้อร้องเรียนหรือไม่ และเป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติชี้แจงสรุปความได้ว่า บริษัท - จำกัด ได้ร้องเรียนสำนักงานสถิติแห่งชาติไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติใช้ซอฟต์แวร์โดยไม่ชำระค่าลิขสิทธิ์อย่างถูกต้อง ต่อมาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งในวันที่บริษัท -

ได้ยื่นหนังสือร้องเรียน ผู้อุทธรณ์ยังเกษียณอายุราชการไม่ครบ ๑๘๐ วัน กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกในเวลาต่อมา ในส่วนสำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเนื่องจากปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ส่งหนังสือร้องเรียนของบริษัท - ที่กล่าวหาสำนักงานสถิติแห่งชาติว่าละเมิดลิขสิทธิ์ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติตรวจสอบข้อเท็จจริงในมูลกรณีว่ามีการละเมิดลิขสิทธิ์จริงหรือไม่ ซึ่งในขณะนี้สำนักงานสถิติแห่งชาติอยู่ระหว่างการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ ส่วนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมีมูลกรณีมาจากหนังสือของบริษัท - ที่ขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งในเรื่องนี้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้วโดยยกคำขอของผู้ยื่นคำขอ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ รายการที่ ๑ เป็นหนังสือของ บริษัท - จำกัด ซึ่งได้ยื่นต่อสำนักงานสถิติแห่งชาติเพื่อเรียกร้องให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน สำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลของบริษัท - ประกอบกับที่ผ่านมาเคยมีกรณีที่ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติได้ส่งหนังสือของบริษัท - ไปให้บริษัท - ต่อมาบริษัท - ได้ฟ้องร้องดำเนินคดีกับบริษัท - จึงทำให้บริษัท - ไม่ไว้วางใจสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในครั้งนี้เมื่อผู้อุทธรณ์มายื่นขอข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้ส่งหนังสือไปสอบถามบริษัท - จำกัด ซึ่งบริษัท - ได้แจ้งกลับไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติว่าไม่ประสงค์ให้เปิดเผยหนังสือดังกล่าว สำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นว่าเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ แต่ควรปกปิดข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น และได้แจ้งไปยังบริษัท - ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อให้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยบริษัท - ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ และจากการตรวจสอบพบว่าในขณะนี้บริษัท - ยังมิได้อุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงจะเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนักงานสถิติแห่งชาติไม่มีหนังสือดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง และรายการที่ ๓ สำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นว่า เป็นหนังสือร้องเรียนของผู้ร้องเรียนซึ่งในขณะนี้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระหว่างการสอบสวนวินัยร้ายแรงยังไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น หากเปิดเผยอาจกระทบต่อการพิจารณาของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๓ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลเดียวกัน ดังนั้น จึงมีข้อมูลข่าวสารที่ต้องพิจารณาเพียง ๒ รายการเท่านั้น คือ รายการที่ ๑ คำขอที่บริษัท - ขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้

ค่าสินไหมทดแทน โดยข้อมูลที่สำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นว่าไม่ควรเปิดเผย คือ ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น และรายการที่ ๓ ชื่อของผู้ร้องเรียนที่ปรากฏในหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๕/๔๙๗๗๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมเอกสารแนบท้ายซึ่งเป็นหนังสือร้องเรียน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่บริษัท - ร้องเรียนสำนักงานสถิติแห่งชาติว่าใช้ซอฟต์แวร์โดยไม่ชำระค่าลิขสิทธิ์อย่างถูกต้อง และมีการเรียกให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดค่าสินไหมทดแทน แม้ในขณะนี้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะอยู่ในระหว่างการสอบสวนวินัยยังไม่แล้วเสร็จ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนวินัยของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เนื่องจากสาเหตุของการร้องเรียนมาจากการที่ผู้ร้องเรียนอ้างว่าได้รับความเสียหายจากการกระทำของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ผู้อุทธรณ์จึงทราบอยู่แล้วว่าใครเป็นผู้ร้องเรียน และเนื้อหาของหนังสือร้องเรียนก็เป็นมูลเหตุในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ อีกทั้ง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนและชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลดังกล่าวแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เกี่ยวกับเหตุในการยกคำขอ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานสถิติแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. เหตุและปัจจัยในการยกคำขอของบริษัท - ซึ่งเรียกร้องให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าเสียหาย

๒. ผลการพิจารณาสุดท้ายของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ ๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหนังสือ ลับ ที่ ดท (ล.) ๐๕๐๑/๑๑๐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยจัดส่งสำเนาหนังสือสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ทก (ล.) ๐๕๐๑/๙๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาคำขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคล และรายชื่อผู้เกี่ยวข้อง โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานสถิติแห่งชาติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท - ได้ร้องเรียนสำนักงานสถิติแห่งชาติว่าใช้ซอฟต์แวร์โดยไม่ชำระค่าลิขสิทธิ์อย่างถูกต้อง พร้อมทั้งมีหนังสือเรียกให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีคำสั่ง ที่ ท. ๑๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นให้ดำเนินการทางวินัยร้ายแรงแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์อดีตผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติด้วย ต่อมากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๘/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยคำสั่งดังกล่าวได้ออกเมื่อผู้อุทธรณ์เกษียณอายุราชการครบ ๑๘๐ วัน และจากมูลกรณีเดียวกันนี้สำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และคำสั่งที่ ๕๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยในส่วนการตรวจสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แต่การดำเนินการของสำนักงานสถิติแห่งชาติยังไม่แล้วเสร็จ สำหรับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยให้ยกคำขอของบริษัท - ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอทราบเหตุและปัจจัยในการยกคำขอของบริษัท - ที่เรียกร้องให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานในชั้นการสอบสวนวินัยต่อไป สำนักงานสถิติแห่งชาติมิได้ชี้แจงในประเด็นดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ได้จัดส่งรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดไปให้ โดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการฯ ส่วนผลการพิจารณาสุดท้ายของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ ๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอไปด้วยนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจในการอุทธรณ์เรื่องดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติชี้แจงสรุปความได้ว่า บริษัท - ได้ร้องเรียนสำนักงานสถิติแห่งชาติไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติใช้ซอฟต์แวร์โดยไม่ชำระค่าลิขสิทธิ์อย่างถูกต้อง และมีหนังสือขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และมีความเห็นในเวลาต่อมาให้ยกคำขอของบริษัท – และได้แจ้งผลไปยังบริษัท - ทราบ ต่อมาสำนักงานสถิติแห่งชาติได้รับขอของผู้อุทธรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าเป็นข้อมูลเดียวกับที่สำนักงานสถิติแห่งชาติได้แจ้งผลไปยังบริษัท - ซึ่งในหนังสือ

ดังกล่าวได้แสดงเหตุผลของการยกคำขอไว้ สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงจัดส่งหนังสือสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ทก (ล.) ๐๕๐๑/๙๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาคำขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคล และรายชื่อผู้เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวน ๒ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะอุทธรณ์ จึงมีข้อมูลข่าวสารที่ต้องพิจารณาเพียงรายการที่ ๑ คือ เหตุและปัจจัยในการยกคำขอของบริษัท - ที่เรียกร้องให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทน สำนักงานสถิติแห่งชาติได้เปิดเผยหนังสือสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ทก (ล.) ๐๕๐๑/๙๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาคำขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยข้อมูลดังกล่าวได้แสดงเหตุและปัจจัยในการยกคำขอของบริษัท - ซึ่งน่าจะตรงตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าข้อมูลส่วนบุคคล และรายชื่อผู้เกี่ยวข้องที่สำนักงานสถิติแห่งชาติปกปิด สามารถเปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสำนักงานสถิติแห่งชาติในการสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยข้อมูลรายชื่อผู้เกี่ยวข้องจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่มีข้อมูลส่วนใดเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อความที่มีการปกปิดเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้สำนักงานสถิติแห่งชาติจัดทำเป็นคำชี้แจงนั้น ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารนั้นต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่ขอนั้นมิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้ ดังนั้น การที่สำนักงานสถิติแห่งชาติไม่จัดทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยข้อความที่มีการปกปิดในหนังสือสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ทก (ล.) ๐๕๐๑/๙๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาคำขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติชดใช้ค่าสินไหมทดแทน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอให้ตรวจสอบเรื่องนาย ข. ลงทะเบียนเรียนในเวลาราชการ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๒๔๓๔ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์มิได้มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้ ผลการพิจารณาตรวจสอบกรณีดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่หรือทำให้ผู้อุทธรณ์ต้องเดือดร้อนแต่ประการใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทราบว่านาย ข. ได้ใช้เวลาราชการไปศึกษาต่อซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงได้ร้องเรียนการกระทำดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ทราบว่ามหาวิทยาลัยได้ดำเนินตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว และในฐานะผู้ร้องเรียนจึงได้ขอข้อมูลเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน เพื่อนำไปร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ต่อไป สำหรับข้อมูลที่มหาวิทยาลัยแจ้งเปิดเผยให้เข้าตรวจดูนั้น ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่

๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่าผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจดูข้อมูลเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยข้อมูลที่ให้ตรวจดูเป็นต้นฉบับหนังสือราชการที่มหาวิทยาลัยจัดทำขึ้นเพื่อแจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เกี่ยวกับกรณีของนาย ข. โดยในหนังสือดังกล่าวเป็นการแจ้งให้ สกอ. ทราบรายละเอียดตามที่ สกอ. ได้สอบถามไป แต่ไม่ปรากฏรายงานการสอบหาข้อเท็จจริง หรือรายงานการสอบสวนที่เกิดจากคำสั่งของอธิการบดีในช่วงเวลาหลังจากที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนไป และก่อนที่ สกอ. จะมีหนังสือสอบถามไปยังมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่แน่ใจว่ามหาวิทยาลัยไม่ได้แสดงเอกสารให้ผู้อุทธรณ์ดู หรือมหาวิทยาลัยไม่มีเอกสารดังกล่าว

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำชี้แจงเป็นหนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๗๒๐๐ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๘๓๗๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนนาย ข. เจ้าหน้าที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ (ปัจจุบันได้ลาออกจากราชการไปแล้ว) ว่าใช้เวลาราชการไปศึกษาต่อโดยไม่ทำเรื่องลาให้ถูกต้องตามระเบียบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ระหว่างนั้น สกอ. และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือแจ้งมหาวิทยาลัยว่าได้รับเรื่องร้องเรียนกรณีนาย ข. และให้มหาวิทยาลัยชี้แจงและจัดส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณา ซึ่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้ส่งเอกสารข้อเท็จจริงยืนยันว่านาย ข. ขออนุญาตลาศึกษาต่อภายในประเทศจากผู้บังคับบัญชาถูกต้องแล้ว ตามประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง หลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้เคยมีบันทึก ที่ ศธ ๐๕๑๙.๘/๒๓๔๔ ชี้แจงกรณีนาย ข. ศึกษาต่อโดยไม่ทำเรื่องลาให้ถูกต้องตามระเบียบ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้มหาวิทยาลัยทราบมาก่อนหน้านี้แล้ว งานวินัยและนิติการ กองการเจ้าหน้าที่เห็นว่าชัดเจนและถูกต้องจึงมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น จึงไม่มีสำนวนการสอบสวนแต่อย่างใด และมหาวิทยาลัยได้จัดส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะวิศวกรรมศาสตร์ไปให้หน่วยงานทั้งสอง ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน โดยมีการกล่าวอ้างว่าได้รับแจ้งข้อเท็จจริงจากผู้ตรวจการแผ่นดิน มหาวิทยาลัยจึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๕๑๘๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ เพื่อขอให้จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมตามข้อกล่าวอ้างในหนังสือเพื่อประกอบการพิจารณาของมหาวิทยาลัยแต่ผู้อุทธรณ์มิได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้มหาวิทยาลัยแต่ได้ไปร้องเรียนต่อคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน คณะอนุกรรมการฯ ได้ให้มหาวิทยาลัยแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ มหาวิทยาลัยจึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๒๔๓๔ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามคำขอได้ แต่ไม่ให้สำเนา เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้ อีกทั้ง

เจ้าของข้อมูล คือ นาย ข. ได้เคยแสดงความประสงค์ว่าไม่ต้องการให้มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลของตนต่อบุคคลใด มหาวิทยาลัยจึงเกรงว่าการให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร อาจสร้างความเดือดร้อนให้นาย ข. ได้ ซึ่งการแจ้งดังกล่าวเป็นเพียงการแจ้งในหลักการเท่านั้น มิได้หมายความว่ามหาวิทยาลัยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และมีสำนวนการสอบสวนอยู่ในความครอบครอง ส่วนเอกสารที่มหาวิทยาลัยได้ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดู คือ หนังสือที่มหาวิทยาลัยชี้แจงไปยัง สกอ. พร้อมหลักฐานการลาศึกษาต่อของนาย ข. ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ส่งให้มหาวิทยาลัยพิจารณา แต่ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่ามหาวิทยาลัยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงต้องการได้สำนวนการสอบสวนซึ่งมหาวิทยาลัยไม่มี ในส่วน สกอ. ได้แจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบว่าข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ดังกล่าวไม่มีมูลความจริงแต่อย่างใด เนื่องจากเป็นการลาศึกษาต่อที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจให้ลาศึกษาตามระเบียบของทางราชการแล้ว ประกอบกับการจัดทำสัญญาอนุญาตให้ นาย ข. ลาศึกษาในครั้งที่ ๒ ที่มีความล่าช้านั้น ก็ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงได้สั่งยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และ สกอ. ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ตามหนังสือ สกอ. ลับ ที่ ศธ ๐๕๙๒(๒)๑.๙/๑๐๕๙๗ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ มหาวิทยาลัยเชื่อว่าผู้อุทธรณ์ทราบดีว่า สกอ. ได้พิจารณายุติเรื่อง จึงไม่สมควรหยิบยกมาตั้งประเด็นเพื่อร้องเรียนในเรื่องเดิมอีกเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเดือดร้อนวุ่นวาย ในการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและตอบหนังสือจากหน่วยงานภายนอกเป็นอย่างมาก อีกทั้ง ยังไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอให้ตรวจสอบเรื่องนาย ข. ลงทะเบียนเรียนในเวลาราชการ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยในเรื่องนี้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมหาวิทยาลัยจึงไม่มีข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความครอบครองแต่อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้นำข้อมูลเก่าที่เคยตรวจสอบเมื่อครั้งมีผู้ร้องเรียนนาย ข. มาเสนอมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้สั่งยุติเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลนี้จึงเป็นข้อมูลในขอบเขตที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะที่มหาวิทยาลัยได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยจะทำให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของมหาวิทยาลัย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนทราบได้ โดยเอกสารประกอบการ

ตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งเป็นการลงเวลาการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ให้เปิดเผยเฉพาะของนาย ข. เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารประกอบการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนนาย ข. ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ส่งให้มหาวิทยาลัยพิจารณา โดยในส่วนการลงเวลาการปฏิบัติราชการให้เปิดเผยเฉพาะของนาย ข. เท่านั้น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๒๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองหอย จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลหนองหอย จังหวัดเชียงใหม่**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหนองหอย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการพิจารณาไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีมูลในการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

เทศบาลตำบลหนองหอยมีหนังสือ ที่ ชม ๕๕๐๐๑/๑๐๓๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองหอย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่เทศบาลตำบลหนองหอยมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลหนองหอย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลหนองหอยถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลไปเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนเทศบาลตำบลหนองหอย ชี้แจงสรุปความได้ว่า ในปี ๒๕๕๕ มีผู้ร้องเรียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ว่านายกเทศมนตรีตำบลหนองหอยยักยอกเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงไปเป็นประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริต โดยแก้ไขใบเสร็จรับเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงิน

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติฎีกาการเบิกจ่ายเงิน ได้ลงลายมือชื่ออนุมัติให้เบิกจ่ายเงินแก่นายกเทศมนตรีตำบลหนองหอย การกระทำดังกล่าวจึงมีมูลในการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงให้เทศบาลตำบลหนองหอยดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ เทศบาลตำบลหนองหอยเห็นว่า สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลปรากฏอยู่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลผู้มาให้ถ้อยคำได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยเทศบาลตำบลหนองหอยไม่ได้ส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณา หรือมีหนังสือสอบถามไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ว่าจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้หรือไม่ แต่ได้ทราบจากผู้อุทธรณ์ว่า ผู้อุทธรณ์ได้โทรศัพท์ไปขอข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. และได้รับแจ้งว่าให้ไปขอข้อมูลที่เทศบาลตำบลหนองหอย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการชี้มูลความผิดทางวินัย และมูลความผิดทางอาญาแก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว และได้แจ้งให้เทศบาลตำบลหนองหอยพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ในขณะนี้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาโทษ แต่การเปิดเผยสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีการชี้มูลความผิดแล้ว ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดตามสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาโทษของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยพยานผู้มาให้ถ้อยคำจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการพิจารณาโทษของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่มีความล่าช้าเกินสมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลหนองหอยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตประธานกรรมการชุมชนไทยสมุทร มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีนครปากเกร็ด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ เอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียนทั้งหมด เช่น หนังสือร้องเรียน รายชื่อผู้ร้องเรียนทุกคน และเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่ใช้ประกอบการร้องเรียน เช่น รูปถ่าย รูปวาด แผนที่สังเขป เป็นต้น

รายการที่ ๒ เอกสารหรือสำนวนการสอบสวน (ตรวจสอบข้อเท็จจริง) ของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อร้องเรียน เช่น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ตรวจสอบข้อเท็จจริง) และสำนวนการสอบสวน (ตรวจสอบข้อเท็จจริง) ของคณะกรรมการสอบสวน พร้อมพยานหลักฐานทุกชนิดในสำนวนการสอบสวน ตลอดทั้งความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน พร้อมด้วยคำสั่งนายกเทศมนตรีนครปากเกร็ดในสำนวนการสอบสวน ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์จะนำไปประกอบการทำความเข้าใจประกาศเทศบาลนครปากเกร็ด เรื่อง ให้ประธานกรรมการชุมชนไทยสมุทรพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เทศบาลนครปากเกร็ดมีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๒๐๗/๖๑๗๗ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่ผู้ลงชื่อร้องเรียนตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลนครปากเกร็ด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่าเทศบาลนครปากเกร็ดมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นประธานกรรมการชุมชนไทยสมุทรพ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากประชาชนในชุมชนไทยสมุทรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามทำหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมในการบริหารงานชุมชนของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนและตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่เทศบาลนครปากเกร็ดปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแต่งตั้งจากเทศบาลนครปากเกร็ดให้เป็นประธานกรรมการชุมชนไทยสมุทร มีหน้าที่ร่วมมือกับเทศบาลฯ ในการพัฒนากิจกรรมชุมชนและแก้ไขปัญหาในชุมชน เมื่อผู้อุทธรณ์ดำเนินการจัดระเบียบชุมชนทำให้ประชาชนในชุมชนบางกลุ่มไม่พอใจและล่ารายชื่อคนในชุมชนเพื่อร้องเรียนผู้อุทธรณ์ เทศบาลฯ ได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงและแจ้งประชาชนผู้ร้องเรียนว่าไม่พบการทุจริตหรือมีความผิดตามข้อกล่าวหาแต่อย่างใด แต่ต่อมาเทศบาลฯ ได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการชุมชนไทยสมุทร เนื่องจากมีประชาชนในชุมชนไทยสมุทรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามทำหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมในการบริหารงานชุมชนโดยขาดคุณธรรมจริยธรรม ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวทำให้ผู้อุทธรณ์เสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนและการสอบข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบว่ารายชื่อและจำนวนของผู้ร้องเรียนนั้นถูกต้องหรือไม่ และผู้ลงชื่อร้องเรียนมีความประสงค์ที่จะร้องเรียนผู้อุทธรณ์จริงหรือไม่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ทราบว่าประชาชนจำนวนหนึ่งถูกหลอกให้ลงชื่อเพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ โดยผู้ลงชื่อไม่ได้มีเจตนาร้องเรียนผู้อุทธรณ์

ผู้แทนเทศบาลนครปากเกร็ดชี้แจงสรุปได้ความว่า ประชาชนในชุมชนไทยสมุทรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามทำหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นประธานกรรมการชุมชนไทยสมุทร คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงโดยไม่มีการสอบสวนพยานรายอื่นและผลการสอบข้อเท็จจริงสรุปว่าไม่มีมูลความผิด แต่เทศบาลฯ เห็นว่าการร้องเรียนเป็นประเด็นที่ทำให้เกิดความขัดแย้งแตกแยกในชุมชน จึงให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่ง เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร เทศบาลฯ ได้ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูรายชื่อผู้ร้องเรียน แต่ไม่สามารถให้คัดสำเนาได้ เนื่องจากในรายชื่อมีเลขประจำตัวประชาชนของผู้ลงชื่อร้องเรียนซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับผู้อุทธรณ์เคยมีเรื่องทำร้ายร่างกายผู้อื่น จึงเห็นว่าอาจจะเกิดอันตรายต่อผู้ลงชื่อร้องเรียนได้ และได้แจ้งว่าหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าบุคคลใดได้ลงชื่อร้องเรียนจริงหรือไม่ให้บุคคลนั้นมาขอคัดรายชื่อของตนเองได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียนทั้งหมด ได้แก่ หนังสือร้องเรียน รายชื่อผู้ร้องเรียนทุกคน และเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่ใช้ประกอบการร้องเรียน เช่น รูปถ่าย รูปวาด แผนที่สังเขป เป็นต้น ซึ่งเทศบาลนครปากเกร็ดได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริง และแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ร้องเรียนทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียควรมีโอกาสรับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับรายชื่อและจำนวนของประชาชนในชุมชนไทยสมุทรที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่ามีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของประชาชนในชุมชนทั้งหมดจริงหรือไม่ และเทศบาลนครปากเกร็ดก็ได้ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูรายชื่อผู้ร้องเรียนดังกล่าวแล้ว ดังนั้น จึงควรเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพร้อมรายชื่อผู้ร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เพื่อมิให้รุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดเลขประจำตัวประชาชนของผู้ลงชื่อร้องเรียนในสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนวนการสอบข้อเท็จจริงกรณีประชาชนในชุมชนไทยสมุทรร้องเรียนพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นประธานกรรมการชุมชนไทยสมุทรเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการสอบข้อเท็จจริงนั้นเป็นการให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงโดยไม่มีการสอบสวนพยานรายอื่น จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้เทศบาลนครปากเกร็ดเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่เปิดเผยเลขประจำตัวประชาชนของผู้ลงชื่อร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๒๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับคำให้การของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก. กับพวก**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. กับพวกรวม ๖ คน ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ดังนี้

๑) นาย ก. มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ ขอสำเนาคำให้การเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๒) นางสาว ข. มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ ขอสำเนาคำให้การเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙

๓) นางสาว ค. มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ ขอสำเนาคำให้การเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙

๔) นาย ง. มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ ขอสำเนาคำให้การเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙

๕) นางสาว จ. มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ ขอสำเนาคำให้การเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙

๖) นาง ฉ. มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ ขอสำเนาคำให้การเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙

จังหวัดปทุมธานีมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากอยู่ระหว่างที่สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ซึ่งกระบวนการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดปทุมธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า จังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งที่ ๖๖๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดผู้อุทธรณ์ และมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในการทำละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้เรียกผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำแต่ไม่ยอมให้สำเนาบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยจังหวัดปทุมธานีมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในการทำละเมิด ผู้อุทธรณ์ต้องการสำเนาบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์

ผู้แทนจังหวัดปทุมธานีชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ขณะนี้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง การสอบสวนวินัยยังไม่เสร็จสิ้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์แต่ละคนนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะได้รับสำเนาจากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดหลังจากให้ถ้อยคำเสร็จสิ้นแล้ว อีกทั้งปัจจุบันการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้จังหวัดปทุมธานีเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวม ๔ ฉบับ ถึงสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนา รวม ๕ รายการ ได้แก่

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงและอำนวยการระดับสูง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ กระทรวงคมนาคม

๒. หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ และเอกสารแนบ (ถ้ามี)

๓. รายชื่อตำแหน่งเข้าใจได้ว่าเป็นผู้มีประสบการณ์ในการบริหารงานในระดับกลุ่มงานหรือเทียบเท่าหรือสูงกว่าและสามารถนับได้ว่ามีประสบการณ์ในงานบริหารระดับกลุ่มงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งเลขที่ ๘๔ ของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรได้ (นับถึงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔) ตามหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/ว ๑๘๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔

๔. คำสั่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ที่ ๑๔๙/๒๕๕๖

๕. คำสั่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (ในระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๐ – ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔) ซึ่งเข้าใจได้ว่าได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ (ข้าราชการ) ที่ให้บริหารงานในระดับกลุ่มงานหรือเทียบเท่าหรือสูงกว่าและสามารถนำเป็นประสบการณ์เข้าสู่ตำแหน่งที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรกำหนด ตามหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/ว ๑๘๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีบันทึก ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๔๐๗ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เปิดเผยให้บางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงและอำนวยการระดับสูง เพื่อตรวจสอบว่านาง ข. มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือไม่ และเพื่อประกอบการร้องเรียนให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งต่อไปแต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางรายการ

ในชั้นพิจารณา สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรมีหนังสือที่ คค ๐๘๐๑.๒/๒๙๐๑ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงและอำนวยการระดับสูง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ กระทรวงคมนาคม สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้ทราบแล้วว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของผู้ใด เพราะผู้อุทธรณ์ได้แนบเอกสารรายงานการประชุมดังกล่าวมาด้วยในการยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การเสนอรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อคัดเลือกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และเอกสารแนบ (ถ้ามี) เป็นเอกสารที่มีอยู่จริง และเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน โดยการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติการทำงาน จะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเห็นว่าหนังสือฉบับดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คำสั่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (ในระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๐ – ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔) ซึ่งเข้าใจได้ว่าได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ (ข้าราชการ) ที่ให้บริหารงานในระดับกลุ่มงานหรือเทียบเท่าหรือสูงกว่า และสามารถนำเป็นประสบการณ์เข้าสู่ตำแหน่งที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรกำหนด ตามหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/ว ๑๘๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และได้สำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องให้ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ จำนวน ๔ คำสั่ง ได้แก่ คำสั่ง ที่ ๓๘/๒๕๔๖, คำสั่ง ที่ ๑๑๔/๒๕๔๗ (หน้า ๑, ๒ และ ๑๐), คำสั่ง ที่ ๓๖/๒๕๕๐ และคำสั่ง ที่ ๒๑๓/๒๕๕๒ (หน้า ๑, ๕, ๖ และ ๘) กรณีสำเนาเอกสารไม่ครบทุกหน้า เนื่องจากผู้อุทธรณ์แจ้งเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประโยชน์ในการทบทวนยกเลิกคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ ๘๖/๒๕๕๔ (วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔) ซึ่งคำสั่งดังกล่าว เป็นคำสั่งแต่งตั้งนาง ข. ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบการขนส่งและจราจร ดังนั้น จึงสำเนาเอกสารให้เฉพาะในส่วนที่นำไปใช้ประโยชน์ได้เท่านั้น และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอ คำสั่ง ที่ ๑๑๔/๒๕๔๗ หน้า ๓ – ๙ ซึ่งได้สำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยปฏิบัติราชการที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ปัจจุบันได้โอนย้ายไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส และผู้อุทธรณ์เคยเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของนาง ข. ผู้อุทธรณ์จึงทราบว่านาง ข. มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อไปดำเนินการให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งนาง ข. ซึ่งได้รับการปฏิเสธและได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ครบถ้วนตามคำขอ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลจากกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดทำเอกสารแล้ว แต่ยังประสงค์จะได้รับจากสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรอีก เนื่องจากต้องการตรวจสอบว่า ข้อมูลข่าวสารมีข้อความถูกต้องตรงกันหรือไม่ แต่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารการเสนอชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อคัดเลือกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ซึ่งควรเปิดเผยเพื่อแสดงความโปร่งใสในการคัดเลือกข้าราชการของหน่วยงาน โดยผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากกระทรวงคมนาคมแล้วเช่นกัน แต่ยังประสงค์จะได้รับจากสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรอีก เนื่องจากต้องการตรวจสอบว่าข้อมูลข่าวสารมีข้อความถูกต้องตรงกันหรือไม่

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลทุกคำสั่งอย่างครบถ้วนทุกหน้า ซึ่งคำสั่งต่าง ๆ นั้น เป็นคำสั่งที่ต้องแจ้งเวียนให้ข้าราชการในสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรทราบอยู่แล้ว แต่ไม่มีการรับรองสำเนา ผู้อุทธรณ์ต้องการให้เปิดเผยพร้อมรับรองสำเนาให้ผู้อุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงและอำนวยการระดับสูง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ กระทรวงคมนาคม ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ที่ คค ๐๘๐๑.๒/๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การเสนอรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อคัดเลือกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และเอกสารแนบ (ถ้ามี) เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคัดเลือกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตาม ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คำสั่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (ในระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๐ – ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔) ซึ่งเข้าใจได้ว่าได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ (ข้าราชการ) ที่ให้บริหารงานในระดับกลุ่มงานหรือเทียบเท่าหรือสูงกว่า และสามารถนำเป็นประสบการณ์เข้าสู่ตำแหน่งที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรกำหนด ตามหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/ว ๑๘๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีจำนวนมาก ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประโยชน์ในการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งนาง ข. จึงควรเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ นาง ข. เท่านั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับนาง ข. โดยให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย

"เปิดเผยเป็นหลัก
ปกปิดเป็นข้อยกเว้น"

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลปังกู จังหวัดบุรีรัมย์ เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : **จ่าเอก ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลปังกู จังหวัดบุรีรัมย์**

จ่าเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลปังกู (อบต.ปังกู)ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำสั่ง อบต. ปังกู ที่ ๓๒๙/๒๕๕๘ พร้อมรับรองสำเนา
๒. สำเนาแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของ จ่าเอก ก. พร้อมรับรองสำเนา
๓. สำเนาคำสั่ง อบต. ปังกู ที่ ๓๗๓/๒๕๕๘ พร้อมรับรองสำเนา
๔. สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการชุดที่ ๑ และ ๒ พร้อมรับรองสำเนา

อบต.ปังกูมีความเห็นต่อท้ายคำขอแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ไม่อนุญาต กระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา สร้างความแตกแยกในหมู่คณะ ให้พิจารณาตัวเองภายใน ๗ วัน และให้เจ้าหน้าที่ธุรการออกเลขที่หนังสือให้นายกฯ อนุมัติก่อน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง

สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหนังสือถึง อบต.ปังกู ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ อบต.ปังกู ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อบต.ปังกู มีหนังสือ ที่ บร ๗๕๑๐๑/๘๒๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.ปังกู ได้รับมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบงานสาธารณภัย และไม่มีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาความดีความชอบตามอำนาจผู้บริหารและเพื่อให้การบริหารงานบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นย่อมสามารถปฏิเสธเมื่อเห็นสมควร เพราะอาจจะเกิดผลเสียต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ใต้บังคับบัญชาคนอื่น ประกอบกับการพิจารณาความดีความชอบของบุคคลดังกล่าวไม่ได้มีการกลั่นแกล้งแต่ประการใด เป็นการพิจารณาตามขั้นตอนตามความเหมาะสม ในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้กระทำตามอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาโดยตรง

ต่อมา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขอถอนอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ อบต.ปังกู เพื่อนำไปใช้ประกอบในการร้องทุกข์ ซึ่งการร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดบุรีรัมย์ โดยทางประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดบุรีรัมย์ได้ดำเนินการขอเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารมายัง อบต.ปังกู แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงขอถอนอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ อบต.ปังกู

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอถอนคำอุทธรณ์เนื่องจากประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดบุรีรัมย์ได้ดำเนินการขอเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารไปยัง อบต.ปังกู แล้ว จึงเห็นสมควรให้ยุติเรื่อง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่องนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **รองศาสตราจารย์ ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า รองศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ สธ ๐๔๐๗.๔/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งว่า บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด มีหนังสือขอบันทึกภาพการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... โดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกการประชุมฯ ดังนั้น ในฐานะผู้อาจได้รับผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงแจ้งสิทธิในการคัดค้านให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีบันทึกต่อท้ายหนังสือดังกล่าว ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูล

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๔๐๗.๔/๒๓๘๒ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการรับฟังคำคัดค้าน โดยเห็นสมควรให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในลักษณะสรุปรายงานการประชุมซึ่งจำเป็นต้องมีการปรากฏชื่อนามสกุล สถานที่ทำงาน และถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้แสดงความเห็น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... และได้เชิญบุคคลต่างๆ ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเข้าให้ความเห็น ต่อมา บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ได้มีหนังสือขอบันทึกภาพการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลตามคำขอ อาจกระทบประโยชน์ได้เสียของผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกภาพการประชุมฯ จึงได้แจ้งให้บุคคลเหล่านั้นทราบเพื่อใช้สิทธิคัดค้านในกรณีที่ไม่เห็นชอบกับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในบุคคลที่ได้รับการแจ้งสิทธิ และไม่เห็นด้วยกับการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ในวันที่มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... บริษัทผู้ขอข้อมูลข่าวสารได้นำอุปกรณ์การบันทึกภาพไปบันทึกภาพในวันดังกล่าวด้วย แต่เหตุใด บริษัททั้งสองจึงยังมาขอบันทึกภาพการประชุมฯ ของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีก ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่า บริษัททั้งสองอาจมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นนักวิชาการ การเปิดเผยสำเนาบันทึกภาพ หรือรายงานการประชุมที่ปรากฏชื่อ นามสกุล สถานที่ทำงานของผู้อุทธรณ์ อาจส่งผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ การทำงานของผู้อุทธรณ์ต่อไปในภายภาคหน้าได้ และผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญที่ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการให้เปิดเผย โดยหากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเปิดเผย ผู้อุทธรณ์ยินยอมให้เปิดเผยสรุปรายงานการประชุมที่ปรากฏเฉพาะถ้อยคำการให้ความเห็นเท่านั้น โดยไม่ปรากฏชื่อ นามสกุล และสถานที่ทำงานของผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า เมื่อสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รับหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจากบริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกภาพการประชุมฯ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงได้มีหนังสือถึงบุคคลดังกล่าวเพื่อแจ้งสิทธิคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล โดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นชอบกับคำคัดค้านที่ไม่ให้เปิดเผย

บันทึกภาพการประชุมฯ แต่เนื่องจากการประชุมดังกล่าวเป็นการประชุมรับฟังความเห็นสาธารณะ จึงเห็นว่าควรเปิดเผยสรุปรายงานการประชุมให้ผู้ขอข้อมูลทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... มีการบันทึกการประชุมแบ่งออกเป็น ๒ รูปแบบ คือ การบันทึกภาพการประชุมฯ และการจัดทำเป็นรายงานการประชุม และปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ได้ยื่นคำขอบันทึกภาพการประชุมฯ ต่อสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้น บันทึกภาพการประชุมฯ จึงเป็นข้อมูลที่ผู้ขอข้อมูลประสงค์จะได้ และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แจ้งสิทธิในการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ แก่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้อาจถูกกระทบถึงประโยชน์ได้เสียทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ ดังกล่าว และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ยื่นคำขอ สามารถเปิดเผยได้เฉพาะสรุปรายงานการประชุมเท่านั้น ความเห็นดังกล่าวจึงเท่ากับเป็นการปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ โดยปริยาย เพราะสรุปรายงานการประชุมไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ยื่นคำขอแต่อย่างใด ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องออกคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ พร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ผู้ยื่นคำขอ แต่สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลับไปออกคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ และแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านแก่ผู้อุทธรณ์ การออกคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเป็นการออกคำสั่งที่ผิดพลาดทำให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจผิดคิดว่าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ จนทำให้ผู้อุทธรณ์หลงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านต่อคณะกรรมการฯ ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงไม่อาจรับอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

อนึ่ง เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้มีการออกคำสั่งที่ผิดพลาด หากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังมีความเห็นว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะสรุปรายงานการประชุม สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควรไปออกคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ พร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่ง

ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ผู้ยื่นคำขอต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **รองศาสตราจารย์ ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า รองศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ สธ ๐๔๐๗.๔/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งว่า บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด มีหนังสือขอบันทึกภาพการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... โดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกการประชุมฯ ดังนั้น ในฐานะผู้อาจได้รับผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงแจ้งสิทธิในการคัดค้านให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีบันทึกต่อท้ายหนังสือดังกล่าว ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูล

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๔๐๗.๔/๒๓๘๓ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการรับฟังคำคัดค้าน โดยเห็นสมควรให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในลักษณะสรุปรายงานการประชุมซึ่งจำเป็นต้องมีการปรากฏชื่อ นามสกุล สถานที่ทำงาน และถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้แสดงความเห็น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... และได้เชิญบุคคลต่างๆ ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเข้าให้ความเห็น ต่อมา บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ได้มีหนังสือขอบันทึกภาพการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลตามคำขอ อาจกระทบประโยชน์ได้เสียของผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกภาพการประชุมฯ จึงได้แจ้งให้บุคคลเหล่านั้นทราบเพื่อใช้สิทธิคัดค้านในกรณีที่ไม่เห็นชอบกับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในบุคคลที่ได้รับการแจ้งสิทธิ และไม่เห็นด้วยกับการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ในวันที่มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... บริษัทผู้ขอข้อมูลข่าวสารได้นำอุปกรณ์การบันทึกภาพไปบันทึกภาพในวันดังกล่าวด้วย แต่เหตุใด บริษัททั้งสองจึงยังมาขอบันทึกภาพการประชุมฯ ของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีก ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่า บริษัททั้งสองอาจมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นนักวิชาการ การเปิดเผยสำเนาบันทึกภาพ หรือรายงานการประชุมที่ปรากฏชื่อ นามสกุล สถานที่ทำงานของผู้อุทธรณ์ อาจส่งผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ การทำงานของผู้อุทธรณ์ต่อไปในภายภาคหน้าได้ และผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญที่ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการให้เปิดเผย โดยหากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเปิดเผย ผู้อุทธรณ์ยินยอมให้เปิดเผยสรุปรายงานการประชุมที่ปรากฏเฉพาะถ้อยคำการให้ความเห็นเท่านั้น โดยไม่ปรากฏชื่อ นามสกุล และสถานที่ทำงานของผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า เมื่อสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รับหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจากบริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกภาพการประชุมฯ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงได้มีหนังสือถึงบุคคลดังกล่าวเพื่อแจ้งสิทธิคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล โดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นชอบกับคำคัดค้านที่ไม่ให้เปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ แต่เนื่องจากการประชุมดังกล่าวเป็นการประชุมรับฟังความเห็นสาธารณะ จึงเห็นว่าควรเปิดเผยสรุปรายงานการประชุมให้ผู้ขอข้อมูลทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... มีการบันทึกการประชุม แบ่งออกเป็น ๒ รูปแบบ คือ การบันทึกภาพการประชุมฯ และการจัดทำเป็นรายงานการประชุม และปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ได้ยื่นคำขอบันทึกภาพการประชุมฯ ต่อสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้น บันทึกภาพการประชุมฯ จึงเป็นข้อมูลที่ผู้ขอข้อมูลประสงค์จะได้ และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แจ้งสิทธิในการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ แก่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้อาจถูกกระทบถึงประโยชน์ได้เสียทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ ดังกล่าว และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ยื่นคำขอ สามารถเปิดเผยได้เฉพาะสรุปรายงานการประชุมเท่านั้น ความเห็นดังกล่าวจึงเท่ากับเป็นการปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ โดยปริยาย เพราะสรุปรายงานการประชุมไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ยื่นคำขอแต่อย่างใด ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องออกคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ พร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ผู้ยื่นคำขอ แต่สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลับไปออกคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ และแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านแก่ผู้อุทธรณ์ การออกคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเป็นการออกคำสั่งที่ผิดพลาดทำให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจผิดคิดว่าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ จนทำให้ผู้อุทธรณ์หลงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านต่อคณะกรรมการฯ ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงไม่อาจรับอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

อนึ่ง เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้มีการออกคำสั่งที่ผิดพลาด หากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังมีความเห็นว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะสรุปรายงานการประชุม สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควรไปออกคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ พร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ผู้ยื่นคำขอต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ สธ ๐๔๐๗.๔/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งว่า บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด มีหนังสือขอบันทึกภาพการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... โดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกการประชุมฯ ดังนั้น ในฐานะผู้อาจได้รับผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงแจ้งสิทธิในการคัดค้านให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๔๐๗.๔/๒๓๘๔ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการรับฟังคำคัดค้าน โดยเห็นสมควรให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในลักษณะสรุปรายงานการประชุมซึ่งจำเป็นต้องมีการปรากฏชื่อนามสกุล สถานที่ทำงาน และถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้แสดงความเห็น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... และได้เชิญบุคคลต่างๆ ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเข้าให้ความเห็น ต่อมา บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ได้มีหนังสือขอบันทึกภาพการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลตามคำขอ อาจกระทบประโยชน์ได้เสียของผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกภาพการประชุมฯ จึงได้แจ้งให้บุคคลเหล่านั้นทราบเพื่อใช้สิทธิคัดค้านในกรณีที่ไม่เห็นชอบกับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในบุคคลที่ได้รับการแจ้งสิทธิ และไม่เห็นด้วยกับการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ในวันที่มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... บริษัทผู้ขอข้อมูลข่าวสารได้นำอุปกรณ์การบันทึกภาพไปบันทึกภาพในวันดังกล่าวด้วย แต่เหตุใด บริษัททั้งสองจึงยังมาขอบันทึกภาพการประชุมฯ ของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีก ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่า บริษัททั้งสองอาจมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นนักวิจัย การเปิดเผยสำเนาบันทึกภาพ หรือรายงานการประชุมที่ปรากฏชื่อ นามสกุล สถานที่ทำงานของผู้อุทธรณ์ อาจส่งผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ การทำงานของผู้อุทธรณ์ต่อไปในภายภาคหน้าได้ และผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญที่ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการให้เปิดเผย โดยหากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเปิดเผย ผู้อุทธรณ์ยินยอมให้เปิดเผยสรุปรายงานการประชุมที่ปรากฏเฉพาะถ้อยคำการให้ความเห็นเท่านั้น โดยไม่ปรากฏชื่อ นามสกุล และสถานที่ทำงานของผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า เมื่อสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รับหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจากบริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกภาพการประชุมฯ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงได้มีหนังสือถึงบุคคลดังกล่าวเพื่อแจ้งสิทธิคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล โดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นชอบกับคำคัดค้านที่ไม่ให้เปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ แต่เนื่องจากการประชุมดังกล่าวเป็นการประชุมรับฟังความเห็นสาธารณะ จึงเห็นว่าควรเปิดเผยสรุปรายงานการประชุมให้ผู้ขอข้อมูลทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... มีการบันทึกการประชุม แบ่งออกเป็น ๒ รูปแบบ คือ การบันทึกภาพการประชุมฯ และการจัดทำเป็นรายงานการประชุม และปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ได้ยื่นคำขอบันทึกภาพการประชุมฯ ต่อสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้น บันทึกภาพการประชุมฯ จึงเป็นข้อมูลที่ผู้ขอข้อมูลประสงค์จะได้ และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แจ้งสิทธิในการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ แก่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้อาจถูกกระทบถึงประโยชน์ได้เสียทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ ดังกล่าว และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ยื่นคำขอ สามารถเปิดเผยได้เฉพาะสรุปรายงานการประชุมเท่านั้น ความเห็นดังกล่าวจึงเท่ากับเป็นการปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ โดยปริยาย เพราะสรุปรายงานการประชุมไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ยื่นคำขอแต่อย่างใด ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องออกคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ พร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ผู้ยื่นคำขอ แต่สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลับไปออกคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ และแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านแก่ผู้อุทธรณ์ การออกคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเป็นการออกคำสั่งที่ผิดพลาดทำให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจผิดคิดว่าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ จนทำให้ผู้อุทธรณ์หลงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านต่อคณะกรรมการฯ ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงไม่อาจรับอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

อนึ่ง เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้มีการออกคำสั่งที่ผิดพลาด หากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังมีความเห็นว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะสรุปรายงานการประชุม สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควรไปออกคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ พร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ผู้ยื่นคำขอต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ สธ ๐๔๐๗.๔/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งว่า บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด มีหนังสือขอบันทึกภาพการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... โดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกการประชุมฯ ดังนั้น ในฐานะผู้อาจได้รับผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงแจ้งสิทธิในการคัดค้านให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๔๐๗.๔/๒๓๘๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการรับฟังคำคัดค้าน โดยเห็นสมควรให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในลักษณะสรุปรายงานการประชุมซึ่งจำเป็นต้องมีการปรากฏชื่อนามสกุล สถานที่ทำงาน และถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้แสดงความเห็น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... และได้เชิญบุคคลต่างๆ ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเข้าให้ความเห็น ต่อมา บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ได้มีหนังสือขอบันทึกภาพการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลตามคำขอ อาจกระทบประโยชน์ได้เสียของผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกภาพการประชุมฯ จึงได้แจ้งให้บุคคลเหล่านั้นทราบเพื่อใช้สิทธิคัดค้านในกรณีที่ไม่เห็นชอบกับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในบุคคลที่ได้รับการแจ้งสิทธิ และไม่เห็นด้วยกับการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ในวันที่มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... บริษัทผู้ขอข้อมูลข่าวสารได้นำอุปกรณ์การบันทึกภาพไปบันทึกภาพในวันดังกล่าวด้วย แต่เหตุใด บริษัททั้งสองจึงยังมาขอบันทึกภาพการประชุมฯ ของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีก ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่า บริษัททั้งสองอาจมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นนักวิจัย การเปิดเผยสำเนาบันทึกภาพ หรือรายงานการประชุมที่ปรากฏชื่อ นามสกุล สถานที่ทำงานของผู้อุทธรณ์ อาจส่งผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ การทำงานของผู้อุทธรณ์ต่อไปในภายภาคหน้าได้ และผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญที่ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการให้เปิดเผย โดยหากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเปิดเผย ผู้อุทธรณ์ยินยอมให้เปิดเผยสรุปรายงานการประชุมที่ปรากฏเฉพาะถ้อยคำการให้ความเห็นเท่านั้น โดยไม่ปรากฏชื่อ นามสกุล และสถานที่ทำงานของผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า เมื่อสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รับหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจากบริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของผู้ที่ปรากฏชื่อและภาพในบันทึกภาพการประชุมฯ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงได้มีหนังสือถึงบุคคลดังกล่าวเพื่อแจ้งสิทธิคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล โดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นชอบกับคำคัดค้านที่ไม่ให้เปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ แต่เนื่องจากการประชุมดังกล่าวเป็นการประชุมรับฟังความเห็นสาธารณะ จึงเห็นว่าควรเปิดเผยสรุปรายงานการประชุมให้ผู้ขอข้อมูลทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. .... มีการบันทึกการประชุม แบ่ง

ออกเป็น ๒ รูปแบบ คือ การบันทึกภาพการประชุมฯ และการจัดทำเป็นรายงานการประชุม และปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ได้ยื่นคำขอบันทึกภาพการประชุมฯ ต่อสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้น บันทึกภาพการประชุมฯ จึงเป็นข้อมูลที่ผู้ขอข้อมูลประสงค์จะได้ และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แจ้งสิทธิในการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ แก่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้อาจถูกกระทบถึงประโยชน์ได้เสียทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ ดังกล่าว และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ยื่นคำขอ สามารถเปิดเผยได้เฉพาะสรุปรายงานการประชุมเท่านั้น ความเห็นดังกล่าวจึงเท่ากับเป็นการปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ โดยปริยาย เพราะสรุปรายงานการประชุมไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ยื่นคำขอแต่อย่างใด ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องออกคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ พร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ผู้ยื่นคำขอ แต่สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลับไปออกคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ และแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านแก่ผู้อุทธรณ์ การออกคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเป็นการออกคำสั่งที่ผิดพลาดทำให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจผิดคิดว่าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเปิดเผยบันทึกภาพการประชุมฯ จนทำให้ผู้อุทธรณ์หลงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านต่อคณะกรรมการฯ ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงไม่อาจรับอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

อนึ่ง เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้มีการออกคำสั่งที่ผิดพลาด หากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังมีความเห็นว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะสรุปรายงานการประชุม สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควรไปออกคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพการประชุมฯ พร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่บริษัท ไทยเอเชีย แปซิฟิค บริวเวอรี่ จำกัด และบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ผู้ยื่นคำขอต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครู โรงเรียนบ้านดอนแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ได้มอบอำนาจให้สิบตำรวจโท ข. มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. กระดาษคำถาม
๒. คำเฉลยข้อสอบรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา
๓. กระดาษคำตอบรายบุคคล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๔๒๒๘ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงสิบตำรวจโท ข. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดย สพฐ. ไม่อนุญาตให้มหาวิทยาลัยฯ จัดทำสำเนาข้อสอบ เฉลยคำตอบ และไม่อนุญาตให้บุคคลอื่นกระทำการแทนใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ หรือสำเนาข้อสอบและเฉลยคำตอบ แต่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อสอบและเฉลยคำตอบได้ และแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พร้อมกันนี้ได้แนบหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพฐ. ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๗๑๖ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ไปด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพฐ. และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพฐ. และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งครู โรงเรียนบ้านดอนแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘ แต่ไม่ผ่านการคัดเลือก จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีประเด็นต้องพิจารณาว่า ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ เห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้มอบอำนาจให้สิบตำรวจโท ข. ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘ โดยสิบตำรวจโท ข. ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารในวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ต่อมาในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๔๒๒๘ ถึงสิบตำรวจโท ข. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ดังนั้น ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ต้องใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ และในกรณีการแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องยื่นอุทธรณ์อย่างช้าไม่เกินวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น จึงเป็นการใช้สิทธิเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน จังหวัดนนทบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ทนายความผู้รับมอบอำนาจจาก นางสาว ข. มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายละเอียดการขออนุญาตก่อสร้างอาคารโครงการเดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ และการขออนุญาตแก้ไข/เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมการก่อสร้างอาคาร พร้อมเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง

๒. แบบแปลนการก่อสร้างอาคารโครงการเดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ และแบบแปลนแก้ไข/เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมการก่อสร้างอาคาร พร้อมเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง

องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนมีหนังสือ ที่ นบ ๗๓๙๐๓/๖๓๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า บริษัท เดอะคริสตัล ราชพฤกษ์ รีเทล จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร/แบบแปลนแก้ไข/เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมการก่อสร้างอาคาร พร้อมเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องกับโครงการเดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นเอกสารที่มีข้อมูลด้านเทคนิควิศวกรรมโดยเฉพาะที่บริษัท เดอะคริสตัล ราชพฤกษ์ รีเทล จำกัด ต้องว่าจ้างสถาปนิกและวิศวกรผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบและคิดคำนวณ ซึ่งรายละเอียดดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่า ถือเป็นข้อมูลความลับทางการค้าของบริษัท เดอะคริสตัล ราชพฤกษ์ รีเทล จำกัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนเห็นชอบกับคำคัดค้านดังกล่าว และแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่ง หรือผลการพิจารณา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากนางสาว ข. ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างอาคาร และการเปิดดำเนินธุรกิจของโครงการเดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ โดยบ้านพักอาศัยของนางสาว ข. ได้รับแรงสั่นสะเทือนอันเนื่องมาจากการตอกเสาเข็มขณะก่อสร้าง รวมถึงได้รับมลภาวะทางเสียงและกลิ่นจากโครงการดังกล่าวตั้งแต่เริ่มก่อสร้างต่อเนื่องติดต่อกันจนถึงปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีประเด็นต้องพิจารณาว่า ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ เห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างอาคารโครงการเดอะคริสตัล เอส บี ราชพฤกษ์ ในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ต่อมาในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนได้มีหนังสือที่ นบ ๗๓๙๐๓/๖๓๔ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่ง หรือผลการพิจารณา ดังนั้น ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ต้องใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ และในกรณีการแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องยื่นอุทธรณ์อย่างช้าไม่เกินวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน ดังนั้น จึงเป็นการใช้สิทธิเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ เกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการให้คะแนนประกอบการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขามเฒ่ากุดข้าวปุ้น ตำบลขามเฒ่า อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ได้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม แต่ไม่ได้รับ การคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ขอเอกสารหลักฐานพร้อมรายละเอียดคะแนนตามการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ประสงค์ขอย้ายของผู้ขอย้ายทั้ง ๔ ราย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ มีคำสั่งต่อท้ายหนังสือกลุ่มงานสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อนุญาตให้ดูคะแนนได้ โดยปิดชื่อเจ้าของคะแนน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๐๖๐/๕๔๖๖ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแจ้งว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลเอกสารหลักฐานพร้อมคะแนนของผู้ขอย้ายทั้ง ๔ รายให้ตามความประสงค์แล้ว ดังนั้น จึงขอยุติเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ขอยุติเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าว จึงเห็นควรให้ยุติเรื่องตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและ

องค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมศุลกากร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. (ชื่อเดิม นาย ข.) ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ ๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ ๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ กรณีการรับรถยนต์นำเข้าจากต่างประเทศ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์

กรมศุลกากร มีบันทึก ลับ ที่ กค ๐๕๐๕ (ส)/ล ๗๗ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนแจ้งว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นเจ้าของเอกสารไม่เห็นชอบกับการสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่ากรมศุลกากรไม่ดำเนินการให้ตามที่ร้องขอ

คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๔๒๘๒ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งผลการดำเนินการยุติเรื่องแก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า กรมศุลกากรมีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ข้อเท็จจริงกรณีเกี่ยวกับการนำเข้ารถยนต์จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรมีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงภาษีอากรและหลีกเลี่ยงข้อกำกัดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ และพบว่ามีเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรจำนวน ๑๐๘ คน รวมถึงผู้อุทธรณ์ มีพฤติการณ์น่าสงสัยว่ารับราคารถยนต์นำเข้าราคาต่ำกว่าความเป็นจริง เป็นเหตุให้ผู้นำเข้ารถยนต์เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ต้องชำระ และมีคำสั่ง ลับ ที่ ๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์กรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์เพื่อจะได้ดำเนินการตรวจสอบต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารโดยไม่ลงวัน เดือน ปีที่ขอ แต่กรมศุลกากรมีคำสั่งปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามบันทึก ลับ ที่ กค ๐๕๐๕ (ส)/ล ๗๗ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยมิได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ แต่ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน และคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน ได้ให้คำแนะนำสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบนั้น ไม่มีผลให้เป็นการขยายระยะเวลาอุทธรณ์ออกไป เมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ เกินกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการภายในกำหนด ๑ ปีนับแต่ได้ทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงประธาน ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนคดีตามคำร้องเลขรับที่ ๑๑๙๓๔/๒๕๕๔ ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๑๙๕๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบและคัดสำเนาเอกสารหลักฐานคือ หนังสือคำกล่าวหาพร้อมเอกสารประกอบ เอกสารหลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ไม่ได้กำหนดชั้นความลับไว้ ส่วนเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่กำหนดชั้นความลับไว้ ไม่อนุญาตให้ตรวจสอบและคัดถ่ายสำเนา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธาน ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่พิจารณาสำนวนคดีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทย ที่ปรากฏรายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เข้าประชุม

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๘๒๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายสำเนาหนังสือของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีไปถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ ส่วนสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องกล่าวหาดังกล่าว ที่ประชุมมีมติไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนา เนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งมติให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และตามคำขอไม่ปรากฏว่าการอนุญาตให้คัด

ถ่ายสำเนารายงานการประชุมดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะอย่างไร ไม่มีเหตุต้องอนุญาตให้คัดถ่ายเอกสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างว่า ผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจเอกสารสำนวนคดีตามคำร้องเลขรับที่ ๑๑๙๓๔/๒๕๕๔ จากนางสาว ข. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ผู้มีหน้าที่ไต่สวนเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ แล้วปรากฏว่าไม่มีรายชื่อของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เข้าร่วมประชุมพิจารณาเรื่องร้องเรียน ดังนั้น น.ส. ข. ย่อมทราบดีว่าผู้อุทธรณ์ขอคัดถ่ายเอกสารในสำนวนเรื่องร้องเรียนเลขที่ใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยอ้างคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ประกอบหนังสือปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๘๒๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ โดยอุทธรณ์เรื่องดังกล่าวคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้เชิญคู่กรณีมาชี้แจงข้อเท็จจริงในการประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ว่า ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีนำหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งสิ้นผลไปแล้ว ไปยื่นประกอบคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายของศาลล้มละลายกลางคดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๐๙๙/๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วจึงมีคำวินิจฉัยที่ สค ๑๙๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ วินิจฉัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์กรณีร้องเรียนกล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กรณีดังกล่าว พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นดังกล่าวปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้เคยยื่นคำขอขอมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อมูลตามอุทธรณ์นี้ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. หลายครั้ง และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว กรณีจึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่าอุทธรณ์เรื่องนี้เป็นอุทธรณ์ซ้ำที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เคยมีคำวินิจฉัยแล้วหรือไม่ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ขอรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่พิจารณาสำนวนคดีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทยโดยไม่ได้ระบุว่าเป็นเรื่องร้องเรียนเลขที่ใด แม้ผู้อุทธรณ์จะกล่าวอ้างในครั้งนี้ว่าเป็นเอกสารที่สืบเนื่องมาจาก

การที่ผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจสำนวนคดีคำร้องเลขรับที่ ๑๑๙๓๔/๒๕๕๔ ตามคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ จากเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ผู้มีหน้าที่ไต่สวนเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ย่อมทราบดีว่าผู้อุทธรณ์ขอคัดถ่ายเอกสารในสำนวนเรื่องร้องเรียนเลขที่ใดนั้น เป็นกรณีที่คำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ไม่ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ตามมาตรา ๑๑ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นความเข้าใจของผู้อุทธรณ์เองแต่ไม่ปรากฏในคำขอข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจน เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๘๒๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ และผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยเข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่าเป็นรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์กรณีร้องเรียนกล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีนำหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งสิ้นผลไปแล้วไปยื่นประกอบคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๑๙๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ วินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์นำคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับเดิม คือฉบับลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ และคำสั่งปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับเดิม คือหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๘๒๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เคยมีคำวินิจฉัยไปแล้ว มาเป็นเหตุอุทธรณ์ในครั้งนี้อีก จึงเป็นการอุทธรณ์ซ้ำ ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา หากผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับตามคำวินิจฉัยดังกล่าวซึ่งเป็นไปตามคำขอเดิม ยังไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ใหม่ โดยระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ชัดเจน เพื่อที่สำนักงาน ป.ป.ช. จะได้พิจารณาตามคำขอได้อย่างถูกต้องชัดเจน หากหน่วยงานปฏิเสธมิให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงจะมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้ต่อไป คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ไม่อาจรับเรื่องที่ยังไม่มีคำขอและหน่วยงานยังไม่มีคำสั่งปฏิเสธไม่เปิดเผยไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงประธาน ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนคดีตามคำร้องเลขรับที่ ๑๑๙๓๔/๒๕๕๔ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๑๙๕๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบและคัดสำเนาเอกสารหลักฐานคือ หนังสือคำกล่าวหาพร้อมเอกสารประกอบ เอกสารหลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ไม่ได้กำหนดชั้นความลับไว้ ส่วนเอกสารที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่กำหนดชั้นความลับไว้ ไม่อนุญาตให้ตรวจสอบและคัดถ่ายสำเนา ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๐๒๐ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า สำหรับเอกสารหลักฐานที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่กำหนดชั้นความลับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่อนุญาตให้ตรวจและคัดถ่ายสำเนาเอกสารหลักฐานได้แก่ หนังสือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ลับ ด่วน ที่ กบง. ๑๒๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ หนังสือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ลับ ด่วน ที่ กบง. ๑๔๗๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ และหนังสือสำนักงาน ป.ป.ท. ลับ ที่ ยธ ๑๒๐๘/๑๗๘๙ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งคำขอตรวจและสำเนาเอกสารหลักฐานของผู้อุทธรณ์ให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และสำนักงาน ป.ป.ท. มีคำสั่งตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธาน ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่พิจารณาสำนวนคดีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทย ที่ปรากฏรายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เข้าประชุม

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๘๒๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายสำเนาหนังสือของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีไปถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ ส่วนสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องกล่าวหาดังกล่าว ที่ประชุมมีมติไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนา เนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งมติให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และตามคำขอไม่ปรากฏว่าการอนุญาตให้คัดถ่ายสำเนารายงานการประชุมดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะอย่างไร ไม่มีเหตุต้องอนุญาตให้คัดถ่ายเอกสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยอ้างคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ประกอบหนังสือปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๘๒๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ โดยอุทธรณ์เรื่องดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้เชิญคู่กรณีมาชี้แจงข้อเท็จจริงในการประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ว่า ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีนำหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งสิ้นผลไปแล้ว ไปยื่นประกอบคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายของศาลล้มละลายกลางคดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๐๙๙/๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วจึงมีคำวินิจฉัยที่ สค ๑๙๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ วินิจฉัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์กรณีร้องเรียนกล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กรณีดังกล่าว พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นดังกล่าวปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้เคยยื่นคำขอขอมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อมูลตามอุทธรณ์นี้ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. หลายครั้ง และ

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว กรณีจึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า อุทธรณ์เรื่องนี้เป็นอุทธรณ์ซ้ำที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เคยมีคำวินิจฉัยแล้วหรือไม่ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ขอรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่พิจารณาสำนวนคดีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทย โดยไม่ได้ระบุว่าเป็นเรื่องร้องเรียนเลขที่ใด แม้ผู้อุทธรณ์จะกล่าวอ้างในครั้งนี้ว่าเป็นเอกสารที่สืบเนื่องมาจากการที่ผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจสำนวนคดีคำร้องเลขรับที่ ๑๑๙๓๔/๒๕๕๔ ตามคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ แต่คำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ไม่ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ตามมาตรา ๑๑ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๐๒๐ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ ก็ไม่ปรากฏว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามอุทธรณ์ในเรื่องนี้แต่อย่างใด เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๘๒๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยเข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่าเป็นรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์กรณีร้องเรียนกล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีนำหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งสิ้นผลไปแล้วไปยื่นประกอบคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๑๙๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ วินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์นำคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับเดิม คือฉบับลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ และคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับเดิม คือหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๘๒๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เคยมีคำวินิจฉัยไปแล้ว มาเป็นเหตุอุทธรณ์ในครั้งนี้อีก จึงเป็นการอุทธรณ์ซ้ำ ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา หากผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับตามคำวินิจฉัยดังกล่าวซึ่งเป็นไปตามคำขอเดิม ยังไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ใหม่ โดยระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ชัดเจน เพื่อที่สำนักงาน ป.ป.ช. จะได้พิจารณาตามคำขอได้อย่างถูกต้อง หากหน่วยงานปฏิเสธมิให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงจะมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้ต่อไป คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ไม่อาจรับเรื่องที่ยังไม่มีคำขอและหน่วยงานยังไม่มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับต้นฉบับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอตรวจดูต้นฉบับเอกสารรายการที่ ๒ ตามคำวินิจฉัยที่ สค ๒๐๑/๒๕๕๘

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๙๘๘๗ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลในวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องข้อมูลข่าวสารของราชการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้น ๔ อาคารสำนักงานอธิการบดี

ผู้อุทธรณ์ได้เข้าตรวจดูข้อมูลในวัน และเวลาดังกล่าวแต่ปรากฏว่า ข้อมูลที่ให้ตรวจดูนั้นไม่ใช่ต้นฉบับของข้อมูลตามคำขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้ตรวจดูต้นฉบับรายงานการประชุมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้ตรวจดูต้นฉบับ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัย ที่ ๒๐๑/๒๕๕๘ ให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วาระที่เกี่ยวกับการพิจารณาข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ ทั้ง ๓ ฉบับ และรายการที่ ๔ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗ (วาระลับ) และครั้งที่

๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (วาระลับ) เฉพาะในวาระที่พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องอุทธรณ์ร้องทุกข์ทั้ง ๑๕ เรื่องของผู้อุทธรณ์ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ไปติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พร้อมกับขอตรวจดูต้นฉบับของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูจากสำเนาต้นฉบับ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือเพื่อขอตรวจดูต้นฉบับของเอกสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วาระที่เกี่ยวกับการพิจารณาข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ ทั้ง ๓ ฉบับ โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้แจ้งผู้อุทธรณ์ให้เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ แต่เมื่อผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูพบว่าเป็นการให้ตรวจดูจากสำเนาต้นฉบับเหมือนกับที่ผ่านมา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้จัดส่งสำเนาหนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๒๔๓๓ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูต้นฉบับของข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยผู้อุทธรณ์ได้บันทึกท้ายหนังสือฉบับดังกล่าวว่า “ได้ตรวจดูต้นฉบับรายงานการประชุมสภา มศว. จำนวน ๔ ครั้ง (พ.ย. ๔๖ , ธ.ค. ๔๖ , พ.ค. ๕๗ , ก.ค. ๕๗) ข้อความตรงกับสำเนาที่ได้รับไปแล้วก่อนหน้านี้”

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูต้นฉบับของข้อมูลข่าวสารตามคำขอ และผู้อุทธรณ์ได้เข้าตรวจดูต้นฉบับดังกล่าวแล้ว ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับผลคะแนนการสอบแข่งขัน

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ (ปัจจุบัน คือ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลในส่วนของผู้อุทธรณ์ เลขประจำตัวสอบ ๐๐๓๑ ในตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ระดับ ๓ รหัส ๓๐๒ ในลำดับที่ ๑๐

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๖๘/ว.๐๑๐๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ (ที่ถูกน่าจะเป็น ๒๕๕๙) ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ตามข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์กับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็ก ในส่วนของหน้าที่ของมหาวิทยาลัยฯ ได้รับมอบหมายตามข้อตกลง คือ ดำเนินการเป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการผลิตข้อสอบ ตรวจข้อสอบ และประมวลผลคะแนนสอบ เพื่อส่งมอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็กเท่านั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็ก จังหวัดมหาสารคาม ได้ประกาศรับสมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ โดยการสอบแข่งขันครั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็กได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ (ในขณะนั้น) ดำเนินการสอบ ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย จังหวัดเชียงราย ได้เข้าสมัครสอบด้วย โดยได้เลข

ประจำตัวสอบหมายเลข ๐๐๓๑ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็กได้ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสอบและขึ้นบัญชีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานส่วนตำบล ซึ่งผู้อุทธรณ์มีรายชื่อเป็นผู้ผ่านการสอบในตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ระดับ ๓ รหัส ๓๐๒ ในลำดับที่ ๑๐ และผู้อุทธรณ์ได้ใช้บัญชีนี้ในการเปลี่ยนสายงานในตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ระดับ ๓ แล้ว ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ตรวจสอบพบการทุจริตในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็ก ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนอาจถูกกระทบสิทธิในการรับรองบัญชีดังกล่าวได้ จึงได้ใช้สิทธิขอผลคะแนนในส่วนของผู้อุทธรณ์ไปยังมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็ก แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็กมีหนังสือ ที่ มค ๘๒๕๐๑/๒๑๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์แล้ว และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็กได้มีหนังสือ ที่ มค ๘๒๕๐๑/๑๙๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ จัดส่งผลคะแนนให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงขอถอนเรื่องที่ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำขอแล้วและประสงค์ขอถอนเรื่องอุทธรณ์นี้ ดังนั้น จึงไม่มีเรื่องอุทธรณ์ที่คณะกรรมการฯ ต้องพิจารณาวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เกี่ยวกับสำนวนเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวสำนวนเรื่องร้องเรียน เลขที่ ๓๓๓/๒๕๕๘ เลขที่ ๕๔๑/๒๕๕๘ และเลขที่ ๑๕๕๐/๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเอกสารที่กฎหมายกำหนดให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องมีสิทธิคัดถ่ายได้ เช่น คำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ปรากฏลายมือชื่อของผู้ตรวจการแผ่นดินผู้ทำหน้าที่วินิจฉัยเรื่องร้องเรียน สำเนาหนังสือมอบอำนาจ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินนำมาวินิจฉัยว่าผู้มอบอำนาจยื่นพร้อมหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ และอื่นๆ

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๑๐/๒๕๖ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอ คือ บันทึกสรุปเรื่องและความเห็นของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนเรื่องร้องเรียน เลขที่ ๓๓๓/๒๕๕๘ เลขที่ ๕๔๑/๒๕๕๘ และเลขที่ ๑๕๕๐/๒๕๕๘ ไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่ายังไม่ครบถ้วน โดยยังขาดในส่วนหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นฉบับที่ผู้ตรวจการแผ่นดินนำเป็นหลักฐานในการพิจารณาว่า นาย ข. ผู้มอบอำนาจได้ยื่นพร้อมกับหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ เพื่อให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ใช้ประกอบคำขอรับชำระหนี้ การมอบอำนาจจึงสมบูรณ์ชอบด้วยกฎหมาย ฯลฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๑๐/๕๘๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาคำร้องขอคัดสำเนาเอกสารของผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารดังกล่าวไปเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ส่วนการเปิดเผยหนังสือมอบอำนาจ ฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ และหนังสือมอบอำนาจ ฉบับลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ นั้น ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวมาพร้อมกับหนังสือร้องเรียนเอกสารดังกล่าวจึงเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่ในความครอบครองอยู่แล้ว สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินจึงมิได้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายเอกสารเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า หนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการนั้น คือ หนังสือมอบอำนาจที่ปรากฏหลักฐานการรับเอกสารของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เช่นเดียวกับหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลที่ได้รับไม่ตรงตามความต้องการ โดยข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ คือ หนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ที่ปรากฏหลักฐานการรับเอกสารของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้น ถือเป็นคำขอข้อมูลใหม่ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องไปใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอีกครั้ง โดยให้ระบุข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ชัดเจนว่าเป็นหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ซึ่งปรากฏหลักฐานการลงรับตามระบบงานสารบรรณของกรมบังคับคดี และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ใช้ประกอบการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ โดยหากหน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ก็ยังมีสิทธิจะอุทธรณ์คำสั่งไปยังคณะกรรมการฯ ได้ใหม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับเอกสารในสำนวนคดี

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารในสำนวนคดีเลขรับที่ ๑๑๒๗๘/๕๑ หลังจากวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ทั้งหมด รวมทั้งเอกสารที่ปรากฏรายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เช่น รายงานการประชุมที่ลงชื่อทุกฉบับ และเอกสารในสำนวนคดีเลขรับที่ ๔๐๐๖๗/๕๒ และเลขรับที่ ๔๐๐๖๘/๕๒ ที่ปรากฏชื่อผู้ลงนามในรายงานการประชุมทุกคน (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ทุกฉบับ

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๐๕๒๕ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยเอกสารในสำนวนคดีเลขรับที่ ๔๐๐๖๗/๕๒ ที่ปรากฏชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แก่ มติการประชุมครั้งที่ ๑๖๘-๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ พร้อมด้วยรายงานการประชุม จำนวน ๓ แผ่น และมติการประชุมครั้งที่ ๓๖๒-๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ พร้อมด้วยรายงานการประชุม จำนวน ๓ แผ่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่เปิดเผยรายงานการประชุมและมติที่ประชุมที่ปรากฏลายมือชื่อของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกคนและทุกฉบับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ช. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ

เอกสารในสำนวนคดีเลขรับที่ ๑๑๒๗๘/๕๑ หลังจากวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ทั้งหมด และเอกสารในสำนวนคดีเลขรับที่ ๔๐๐๖๗/๕๒ และเลขรับที่ ๔๐๐๖๘/๕๒ ที่ปรากฏลายมือชื่อของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกคนและทุกฉบับ โดยสำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยรายงานการประชุม พร้อมมติที่ประชุม ครั้งที่ ๑๖๘-๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๓๖๒-๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลที่สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยให้ไม่ปรากฏลายมือชื่อของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกคน ในทุกฉบับ จึงได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลในส่วนดังกล่าวมายังคณะกรรมการฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า รายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดทำในรูปแบบของบันทึกการประชุมที่ไม่ปรากฏลายมือชื่อของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่จะปรากฏเพียงลายมือชื่อของผู้จดรายงานการประชุมซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการฯ หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ เอกสารในสำนวนคดีเลขรับที่ ๑๑๒๗๘/๕๑ หลังจากวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ทั้งหมด และเอกสารในสำนวนคดีเลขรับที่ ๔๐๐๖๗/๕๒ และเลขรับที่ ๔๐๐๖๘/๕๒ ที่ปรากฏลายมือชื่อของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในรายงานการประชุมทุกคน ทุกฉบับ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เปิดเผยรายงานการประชุมพร้อมมติที่ประชุม ครั้งที่ ๑๖๘-๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๓๖๒-๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่ารายงานการประชุมที่ได้รับไม่ปรากฏลายมือชื่อของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกคนในทุกฉบับของรายงานการประชุม ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจึงไม่ครบถ้วน เห็นว่า ตามคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. รายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดทำในรูปแบบบันทึกการประชุมที่ไม่มีการลงลายมือชื่อของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในรายงานการประชุม ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับจากสำนักงาน ป.ป.ช. จึงครบถ้วนแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงไม่รับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับเอกสารในสำนวนคดี

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารในสำนวนคดีเลขรับที่ ๖๕๖/๒๕๕๗ เลขรับที่ ๖๕๗/๒๕๕๗ เลขรับที่ ๒๓๕๒๓/๒๕๕๗ เลขรับที่ ๑๐๗๒๐/๒๕๕๗ ทั้งหมด รวมทั้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่มีชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีคำวินิจฉัยเป็นผู้ลงชื่อรับรอง

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๐๕๒๕ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยเอกสารที่อยู่ในสำนวนคดีเลขรับที่ ๖๕๖/๒๕๕๗ ได้แก่ เอกสารหลักฐานหนังสือคำกล่าวหา เอกสารประกอบคำกล่าวหาของผู้อุทธรณ์ เอกสารที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นในขั้นตอนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. รายงานการประชุม และหนังสือคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วน ที่ นร ๐๑๐๘/๓๔๗๖ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารหลักฐานหนังสือกระทรวงยุติธรรม ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๐๒/๘๓๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และหนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ลับ ที่ ศย ๐๑๖/๒๑๙๒๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พร้อมด้วยเอกสารประกอบ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นและได้ระบุห้ามเปิดเผยโดยกำหนดชั้นความลับในชั้น “ลับ” จึงมีมติให้ส่งคำขอตรวจและคัดถ่ายสำเนาเอกสารหลักฐานดังกล่าวให้กระทรวงยุติธรรม และสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณามีคำสั่งต่อไป ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่เปิดเผยคำวินิจฉัยของอนุกรรมการ มติที่ประชุมและคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงชื่อรับรอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ช. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนเรื่องร้องเรียนของตน ซึ่งมีเลขรับที่ ๖๕๖/๒๕๕๗ เลขรับที่ ๖๕๗/๒๕๕๗ เลขรับที่ ๒๓๕๒๓/๒๕๕๗ และเลขรับที่ ๑๐๗๒๐/๒๕๕๗ ทั้งหมด รวมทั้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่มีชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีคำวินิจฉัยเป็นผู้ลงชื่อรับรอง โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งเปิดเผยสำนวนคดีเลขรับที่ ๖๕๖/๒๕๕๗ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ข้อมูลที่ได้รับไม่ปรากฏคำวินิจฉัยของอนุกรรมการ มติที่ประชุมและคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงชื่อรับรอง ซึ่งเป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ในการพิจารณาว่าจะรับเรื่องไว้พิจารณาหรือไต่สวนข้อเท็จจริงหรือไม่นั้น คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้มีการออกเป็นคำสั่ง หรือคำวินิจฉัย แต่เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. จะบันทึกข้อพิจารณาไว้ในรายงานการประชุมและมติที่ประชุม ซึ่งไม่มีการลงนามโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำวินิจฉัยของอนุกรรมการ มติที่ประชุมและคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงชื่อรับรอง ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ เลขรับที่ ๖๕๖/๒๕๕๗ ซึ่งปรากฏตามคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ว่า ในการจะรับเรื่องไว้พิจารณาหรือไต่สวนข้อเท็จจริง รูปแบบการทำคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะไม่เหมือนกับการทำคำวินิจฉัยหรือการออกคำสั่งของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะมีการลงนามโดยคณะกรรมการฯ แต่สำหรับคณะอนุกรรมการฯ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. การจะรับเรื่องไว้พิจารณาหรือไต่สวนข้อเท็จจริงหรือไม่นั้น จะบันทึกไว้ในรูปแบบรายงานการประชุม และมติที่ประชุม โดยไม่มีการลงนามของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่อย่างใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับจากสำนักงาน ป.ป.ช. จึงครบถ้วนแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงไม่รับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารการเบิกจ่าย

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายการเงินและบัญชี กองคลัง เทศบาลตำบลยางตลาด มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๔ รายการ ดังนี้

๑. ผลของการสอบสวนข้อเท็จจริง
๒. ฎีกาเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล
๓. ฎีกาเงินอุดหนุนการไฟฟ้า
๔. ฎีกาจ่ายเงินค่าจ้างเหมาทั่วไป และจ้างเหมาบริการ
๕. ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการเสียงไร้สาย
๖. รายงานการจัดทำเช็ค
๗. ต้นขั้วเช็คที่จ่าย
๘. สมุดคุมจ่ายเช็ค
๙. สมุดลงรับฎีกา ปี ๒๕๕๕ ๒๕๕๖ ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘
๑๐. คำสั่งแบ่งงานกองคลัง ปี ๒๕๕๔ ๒๕๕๕ ๒๕๕๖ ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘
๑๑. หนังสือรับเข้า/ส่งออกกองคลัง ปี ๒๕๕๖ ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘
๑๒. หนังสือจัดสรร ปี ๒๕๕๕ ๒๕๕๖ ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘
๑๓. คำสั่งเกี่ยวกับกิจกรรมของกองคลัง และเทศบาล ปี ๒๕๕๕ ๒๕๕๖ ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘
๑๔. ข้อท้วงติงจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ปี ๒๕๕๕ ๒๕๕๖ ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลยางตลาดมีหนังสือ ที่ กส ๕๒๓๐๖/๕๔๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการศูนย์ข้อมูลข่าวสารประจำศูนย์เทศบาลตำบลยางตลาดได้พิจารณาและมีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ ขอแจ้งผลการเปิดเผยข้อมูล ดังนี้

๑. ข้อมูลเปิดเผยได้ ดังนี้
๑.๑ ผลของการสอบสวนข้อเท็จจริง

๑.๒ สำเนาคำสั่งอยู่เวรยาม พ.ศ. ๒๕๕๕ ๒๕๕๖ ๒๕๕๗ ๒๕๕๘

๑.๓ สำเนาคำสั่งแบ่งงานกองคลัง พ.ศ. ๒๕๕๔ ๒๕๕๕ ๒๕๕๖ ๒๕๕๗ ๒๕๕๘

๒. ข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

๒.๑ รายการที่ ๒ – ๙ อยู่ระหว่างการตรวจสอบของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๗ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

๒.๒ รายการที่ ๑๑ และ ๑๓ คำขอไม่ชัดเจน

๒.๓ รายการที่ ๑๒ เทศบาลตำบลยางตลาดมิได้เป็นผู้จัดทำเอกสาร

๒.๔ รายการที่ ๑๔ เป็นเอกสารลับอยู่ระหว่างการชี้แจงข้อทักท้วงของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลยางตลาดขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๔ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลยางตลาดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ในกรณีนี้อยู่ภายในกรอบระยะเวลาอุทธรณ์โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารต่อเทศบาลตำบลยางตลาดเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ต่อมาเทศบาลตำบลยางตลาดได้มีหนังสือ ที่ กส ๕๒๓๐๖/๕๔๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน พร้อมทั้งแจ้งระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ดังนั้น ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ต้องใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งจากเทศบาลตำบลยางตลาด ดังนั้น จึงเป็นการใช้สิทธิอุทธรณ์เกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงสมควรมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **จังหวัดราชบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลด่านทับตะโก อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดราชบุรีที่ ๒๖๗๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ เพื่อร้องขอความเป็นธรรมต่อไป

จังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ รบ ๐๐๑๘/๓๕๑ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รายงานการสอบสวนวินัย (สว.๖) เป็นข้อมูลข่าวสารลับ มีการระบุชื่อบุคคล สรุปคำให้การของแต่ละบุคคล ซึ่งจะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูล และถึงแม้ว่าจะมีการปกปิดรายชื่อก็ยังสามารถทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ ทำให้ผู้ให้ถ้อยคำได้รับความเดือดร้อน และอาจมีอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชน จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ เดิมดำรงตำแน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลด่านทับตะโก อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ได้ถูกผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ เรียกรับเงินจากราษฎรที่ขอรังวัดที่ดินเพื่อออกเอกสารสิทธิ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดราชบุรีที่ ๒๖๗๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ เพื่อร้องขอความเป็นธรรมต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า จังหวัดราชบุรีได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหนังสือ และผู้อุทธรณ์ได้รับทราบหนังสือของจังหวัดราชบุรีพร้อมสิทธิอุทธรณ์ฉบับดังกล่าวแล้วตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๙ แต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการใช้สิทธิอุทธรณ์เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์เกี่ยวกับบันทึกการให้ถ้อยคำพยานบุคคล

ผู้อุทธรณ์ **: นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: อำเภอหล่มสักจังหวัดเพชรบูรณ์**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งนักวิชาการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลปากดุก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัดทำงบแสดงฐานะทางการเงินเมื่อสิ้นปีงบประมาณแต่ได้จัดทำเอกสารงบรายรับ - รายจ่ายปลอม ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงอำเภอหล่มสัก ขอสำเนาบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

อำเภอหล่มสักมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้รายงานสรุปผลการให้ถ้อยคำของพยานบุคคล พร้อมส่งเอกสารหลักฐานที่จำเป็นและสำคัญ ได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับงบรายรับ – รายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สำหรับบันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลที่ได้ให้ถ้อยคำไว้ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแจ้งว่า เอกสารดังกล่าวสมควรได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ได้จัดส่งให้กับนายอำเภอหล่มสักแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอหล่มสักมีหนังสือ ที่ พช ๐๐๒๓.๑๖/๖๕๘๘ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า ได้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในส่วนของอำเภอหล่มสักตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเรียบร้อยแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า ได้รับสำเนาเอกสารบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์จากอำเภอหล่มสักเรียบร้อยแล้ว โดยขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อหน่วยงานของรัฐได้ปฏิบัติตามคำขอของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงเห็นควรให้ยุติเรื่อง ตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน เกี่ยวกับการขอให้กวดขันจับกุมและขอดูข้อมูลข่าวสารของราชการ

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้ร้องเรียนต่อผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ว่ามีผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ บริเวณถนนในซอยประดู่ แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลเตาปูนได้ชี้แจงว่าได้ดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิดตามข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรได้ทั้งสิ้น ๘๕ ราย และกำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ บังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำผิดอย่างเคร่งครัดต่อเนื่อง แต่ผู้อุทธรณ์พบว่ายังคงมีผู้กระทำผิดในซอยประดู่อยู่อย่างต่อเนื่อง จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาใบสั่งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรได้ออกให้กับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการจอดรถตามข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรฯ ในช่วงเวลาที่กฎหมายกำหนดในซอยประดู่ ทั้งหมดจำนวน ๘๕ ราย ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๒. สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าปรับที่ออกให้กับผู้กระทำความผิดในข้อ ๑ ทั้งหมด จำนวน ๘๕ ราย

๓. สำเนาบันทึกการเปรียบเทียบปรับของผู้กระทำความผิดในข้อ ๑ ทั้งหมด จำนวน ๘๕ ราย

สถานีตำรวจนครบาลเตาปูนมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕.(บก.น.๒)๖/๑๔๔๘ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าวข้างต้นเป็นเอกสารซึ่งอยู่ในขั้นตอนของกระบวนการดำเนินคดี ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และเป็นเอกสารที่ระบุข้อมูลชื่อผู้กระทำความผิด หมายเลขทะเบียนรถยนต์ ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรฯ รวมถึงค่าปรับ และโดยเฉพาะบันทึกการเปรียบเทียบปรับของผู้กระทำความผิดนั้นนอกจากระบุชื่อผู้กระทำความผิดแล้ว ยังระบุถึงข้อมูลตามบัตรประจำตัวประชาชนของผู้กระทำความผิดอีกด้วย ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากมีการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ ตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ประกอบกับผู้อุทธรณ์ขอเข้าดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็มิได้มีส่วนได้เสียหรือเป็นคู่กรณีในคดี

ทั้ง ๘๕ ราย รวมทั้งเอกสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าว ก็มิได้มีชื่อของผู้อุทธรณ์ที่ขอเข้าดูข้อมูลข่าวสารเข้าไปเกี่ยวข้องแต่อย่างใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่ไม่ควรเปิดเผยให้ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่าผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลเตาปูนได้พิจารณาอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามที่ได้ร้องขอแล้วเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงมีความประสงค์ขอยุติเรื่องที่ได้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ขอยุติเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าว จึงเห็นควรให้ยุติเรื่องตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวัฒนา อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร เกี่ยวกับการจ่ายเงินโบนัสและการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : **สิบเอก ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลวัฒนา อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สิบเอก ก. ผู้อุทธรณ์เป็นประชาชนในอำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร มีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลวัฒนา ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการปฏิบัติราชการของเทศบาลตำบลวัฒนา ได้แก่

๑. เอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินโบนัส ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๖ (ฎีกาเบิกเงิน เอกสารคุมฎีกา รายชื่อผู้ได้รับโบนัส ใบรับรองผู้เบิก และสรุปการประเมินของ ก.จ.ท. สกลนคร)

๒. เอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง อาคารอเนกประสงค์ (ที่สร้างใหม่บริเวณสำนักงาน) ประกอบด้วย ประกาศสอบราคาและเอกสารสอบราคา เอกสารประกอบของผู้ซื้อซอง ผู้ยื่นซอง และผู้ชนะราคา รายงานของคณะกรรมการเปิดซอง รายงานการควบคุมการก่อสร้าง/การตรวจรับ และสัญญาหรือข้อตกลงในการก่อสร้าง

เทศบาลตำบลวัฒนามีหนังสือ ที่ สน ๕๘๓๐๒/๑๓๐ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เปิดเผยให้ทุกรายการเว้นแต่ เอกสารประกอบของผู้ซื้อซอง ผู้ยื่นซองและผู้ชนะราคา โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารส่วนบุคคลของผู้ประกอบการที่ยื่นความประสงค์เพื่อเสนอราคาโครงการก่อสร้างงานกับเทศบาลตำบลวัฒนาเท่านั้น ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับเหตุผลที่เทศบาลตำบลวัฒนาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินโบนัส และการจัดซื้อจัดจ้าง แต่เทศบาลตำบลวัฒนาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางรายการ

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลวัฒนามีหนังสือ ที่ สน ๕๘๓๐๒/๒๖๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงสรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลวัฒนาได้จัดส่งเอกสารทุกรายการให้ผู้อุทธรณ์แล้วตามหนังสือเทศบาลตำบลวัฒนา ที่ สน ๕๘๓๐๒/๒๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการฯ จึงได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ แจ้งผู้อุทธรณ์ตามหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๒๐๖๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ขอให้ยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่ผู้อุทธรณ์มิได้แจ้งให้ทราบภายในเวลาอันสมควร เจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการฯ จึงได้ติดต่อประสานงานทางโทรศัพท์กับผู้อุทธรณ์ ซึ่งได้แจ้งยืนยันว่าได้รับเอกสารตามอุทธรณ์จากเทศบาลตำบลวัฒนาเรียบร้อยแล้ว และรับว่าจะแจ้งยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรให้คณะกรรมการฯ ทราบ แต่จนบัดนี้ผู้อุทธรณ์ยังมิได้ดำเนินการแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อเทศบาลตำบลวัฒนาแจ้งยืนยันว่าได้ส่งเอกสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์แล้วทุกรายการจึงสมควรยุติอุทธรณ์เรื่องนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอสระโบสถ์ จังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิโดย นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **อำเภอสระโบสถ์ จังหวัดลพบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า อำเภอสระโบสถ์ จังหวัดลพบุรี ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนว่าปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิ อำเภอสระโบสถ์ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและแสวงหาผลประโยชน์แก่ตนเอง ผลปรากฏว่ากรณีมีมูลตามข้อร้องเรียนจึงได้รายงานผลให้จังหวัดลพบุรีทราบ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรีได้สั่งการให้อำเภอสระโบสถ์แจ้งไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิ เพื่อดำเนินการทางวินัย ทางอาญา และทางแพ่ง แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง อำเภอสระโบสถ์จึงดำเนินการดังกล่าว แต่มิได้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปด้วย นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิจึงมีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิ ลับ ที่ ลบ ๘๐๐๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงอำเภอสระโบสถ์ ขอเอกสารรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป แต่อำเภอสระโบสถ์เพิกเฉย

ผู้อุทธรณ์ ในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิจึงมีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิ ลับ ที่ ลบ ๘๐๐๐๑/๑๙๕ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงอำเภอสระโบสถ์ติดตามทวงถาม แต่อำเภอสระโบสถ์ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ลบ ๐๐๒๓.๑๕/๒ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการจัดส่งโดยให้เหตุผลว่ารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอสระโบสถ์ ตามคำสั่งที่ ๑๒๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นั้น หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ดังนั้น อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) อำเภอสระโบสถ์พิจารณาแล้วโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง จึงไม่สามารถเปิดเผยรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๕ กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยของข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบล ดังนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๐ (๓) ข้อ ๒๒ วรรคสาม อำเภอสระโบสถ์จึงขอแจ้งมูลความผิด กรณีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิ (นาง ข.) ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและแสวงหา

ประโยชน์แก่ตนเองและให้องค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไปผลเป็นประการใดให้แจ้งอำเภอสระโบสถ์ทราบเพื่อรายงานจังหวัดทราบด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งของอำเภอสระโบสถ์ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิมีหนังสือถึงอำเภอสระโบสถ์ขอสำเนาเอกสารรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอสระโบสถ์ ที่ ๑๒๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ตลอดจนเอกสารหลักฐ านที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้ดำเนินการทางวินัย ทางอาญา และทางแพ่ง กับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิ ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรีได้สั่งการ แต่อำเภอสระโบสถ์โดยนายอำเภอสระโบสถ์ปฏิเสธการเปิดเผย โดยอ้างเหตุตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่องค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิขอเอกสารตามอุทธรณ์จากอำเภอสระโบสถ์และได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิไม่เป็นประชาชนผู้มีสิทธิตามเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่มีสิทธิที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น ตามเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเกี่ยวกับข้อมูลเครือข่ายวัฒนธรรม

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **กรมส่งเสริมวัฒนธรรม**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ขอข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวกับองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม ตามที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีรายละเอียดอยู่ในรูปของไฟล์คอมพิวเตอร์

กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีหนังสือ ที่ วธ ๐๕๐๕.๖/๔๔๖๓ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น และไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๒) ที่เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น และอีกทั้งสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยแจ้งว่า ไม่ได้มีการมอบหมายภารกิจในการขอข้อมูลเครือข่ายทางวัฒนธรรมจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมโดยให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ดำเนินการแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งกรมส่งเสริมวัฒนธรรมที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมส่งเสริมวัฒนธรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมภาคเอกชน ซึ่งได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ให้เป็นกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และที่ประชุมได้มอบหมายให้ผู้อุทธรณ์เป็นเลขานุการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอลาออกจากตำแหน่งเลขานุการฯ และที่ประชุมได้มอบหมายให้ผู้อุทธรณ์ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย แต่ประธานสภาวัฒนธรรม

แห่งประเทศไทยยังไม่ได้ทำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งเดิมและแต่งตั้งตำแหน่งใหม่แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ จึงต้องการได้ข้อมูลของเครือข่ายวัฒนธรรมภาคเอกชนเพื่อนำไปติดต่อประชาสัมพันธ์ โดยข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการเป็นเพียงชื่อ หมายเลขโทรศัพท์ และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของหัวหน้าเครือข่ายวัฒนธรรม แต่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้แทนกรมส่งเสริมวัฒนธรรมชี้แจงสรุปความได้ว่า สภาวัฒนธรรมแบ่งออกได้เป็น ๔ ระดับ คือ สภาวัฒนธรรมตำบล สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งตามกฎกระทรวงได้กำหนดให้สมาชิกของสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับจะเป็นกรรมการสภาวัฒนธรรม และกรรมการสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับจะเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมในระดับถัดไป นอกจากนั้น สมาชิกสภาวัฒนธรรมอาจมาจากการจดแจ้งก็ได้ ในส่วนสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยมีสถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชน ดำเนินการด้านวัฒนธรรม อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยมีกรรมการจำนวน ๑๙ คน มาจากประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ๑๕ คน ประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร และประธานสภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จำนวน ๒ คน และผู้แทนเครือข่ายผู้จดแจ้ง อีกจำนวน ๒ คน การแต่งตั้งกรรมการในตำแหน่งต่างๆ หากเป็นสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้แต่งตั้ง โดยการเสนอชื่อผ่านกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ส่วนในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง สำหรับกรุงเทพมหานคร อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นผู้แต่งตั้ง ซึ่งการทำงานของสภาวัฒนธรรมกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยว โดยปล่อยให้สภาวัฒนธรรมบริหารงานเอง และข้อบังคับของสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับ สภาวัฒนธรรมแต่ละระดับจะเป็นผู้กำหนดขึ้นมาเอง กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมต่างๆ เฉพาะในเรื่องงบประมาณเงินอุดหนุน สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเห็นว่า แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ ๑. ข้อมูลการจดแจ้งที่เครือข่ายแต่ละแห่งมาจดแจ้งต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรม หรือสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ตามแบบฟอร์มที่กำหนด ซึ่งจะมีรายละเอียดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของสมาชิกปรากฏอยู่ และ ๒. ข้อมูลที่มีการพิมพ์เผยแพร่ โดยในส่วนสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และสภาวัฒนธรรมจังหวัด กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะคัดเฉพาะข้อมูลของบุคคลที่เป็นประธานกรรมการ รองประธาน เลขานุการ และกรรมการ ส่วนสภาวัฒนธรรมอำเภอ และตำบล กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะพิมพ์เผยแพร่เฉพาะข้อมูลของประธาน และเลขานุการ แจกจ่ายให้กับสภาวัฒนธรรมทุกแห่ง โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้จัดส่งให้ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยด้วยแล้ว ซึ่งข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเห็นว่าน่าจะเป็นข้อมูลในส่วนแรกซึ่งจัดเก็บไว้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมใช้ในการตรวจสอบฐานข้อมูลของผู้ที่มาจดแจ้งเท่านั้น ดังนั้น จึงไม่เข้าตามมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับได้สอบถามไปยังสภาวัฒนธรรม

แห่งประเทศไทยว่าได้มอบหมายผู้อุทธรณ์ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างหรือไม่ โดยประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยได้แจ้งกลับไปยังกรมส่งเสริมวัฒนธรรมว่าไม่ได้มอบหมายผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเบื้องต้นว่าผู้อุทธรณ์ตำแหน่งกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยได้ใช้สิทธิในฐานะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกปักรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งเดียวกันหรือแห่งอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมในฐานะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม และตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น กรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยจึงมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในฐานะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับผลคะแนนการประเมิน

ผู้อุทธรณ์ : **นาง ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อของเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยได้พิจารณาและเหตุผลในการไม่ต่อสัญญาจ้างในครั้งนี้โดยละเอียด

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๔๑๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า สภามหาวิทยาลัยได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์แล้ว ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จะได้ทราบผลคะแนนการประเมินเป็นประการใด ก็สุดแล้วแต่สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์จะพิจารณา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สังกัดสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ได้รับแจ้งว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ พิจารณาไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านผลการประเมินต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน

ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบผลคะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อของเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยได้พิจารณา และเหตุผลในการไม่ต่อสัญญาจ้างในครั้งนี้โดยละเอียด

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการฯ เห็นว่ามีข้อที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า หนังสือของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ที่แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบนั้น ยังไม่ชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ จึงเห็นสมควรให้เชิญผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดรูปแบบการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย โดยแบ่งออกเป็นระยะดังนี้ ระยะที่ ๑ กำหนด ๑ ปี ระยะที่ ๒ กำหนด ๔ ปี ระยะที่ ๓ กำหนด ๕ ปี ระยะที่ ๔ เป็นต้นไปกำหนดถึงอายุ ๖๐ ปี โดยในแต่ละระยะจะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเข้าสู่การทำสัญญาจ้างงานฉบับใหม่ กรณีของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน เป็นการต่อสัญญาจ้างเข้าสู่ระยะที่ ๓ ซึ่งมหาวิทยาลัยจะมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

๑.คู่มือปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่า ๒ เรื่อง โดยต้องมีเกณฑ์การประเมินไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ทั้งสองเรื่อง

๒. แฟ้มสะสมงานที่มีผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยผู้ขอรับการประเมินต้องมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าระดับ ดี

๓. แฟ้มบันทึกสมรรถนะที่มีระดับพัฒนาการตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยผู้ขอรับการประเมินต้องมีผลการประเมินสมรรถนะไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

๔. มีการพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ ๘๐ และผ่านการประเมินตามที่หลักสูตรกำหนด

๕. คุณลักษณะและจรรยาบรรณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน จำนวน ๕ คน ในแต่ละหัวข้อการประเมิน หลังจากนั้น คณะกรรมการประเมินจะส่งผลการประเมินให้คณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาอีกครั้ง โดยคณะกรรมการทั้งหมดจะประกอบไปด้วยคณะกรรมการซึ่งเป็นคนในมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งการประเมินไม่มีการให้คะแนน แต่จะเป็นการประเมินว่าผ่าน หรือไม่ผ่านเท่านั้น โดยผู้เข้ารับการประเมินต้องผ่านเกณฑ์ทุกหัวข้อ จึงจะสามารถเข้าทำสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยได้ ในกรณีที่ไม่ผ่านการประเมินบุคคลนั้นสามารถยื่นความประสงค์ขอสมัครเข้าทำงานใหม่ได้ ซึ่งการรับเข้าทำงานใหม่ต้องผ่านการประเมินเช่นเดียวกัน และอัตราเงินเดือนจะกลับไปเริ่มต้นใหม่ กรณีของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมินและได้ยื่นอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยได้ยกอุทธรณ์ และได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๑๑๙ ลงวันที่ ๗

มีนาคม ๒๕๕๘ ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล แต่เพียงยังไม่ได้พิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์หรือไม่

ต่อมามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๕๑.๐๑/๔๕๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ยังมิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ และในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงเป็นกรณีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ ดังนั้น จึงไม่ครบองค์ประกอบของการอุทธรณ์ ที่คณะกรรมการฯ จะรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศาลล้มละลายกลาง

เกี่ยวกับคำสั่งยุติเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ **: นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: ศาลล้มละลายกลาง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลล้มละลายกลาง ขอข้อมูลข่าวสารคำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลางที่มีคำสั่งยุติเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งคำสั่งให้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ศาลล้มละลายกลาง มีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๐.๐๑๑/๔๕๑๕ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า เลขานุการศาลล้มละลายกลางได้เสนออธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลางพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า หนังสือที่ผู้อำนวยการศาลล้มละลายกลางแจ้งผู้ร้องไปแล้วมีรายละเอียดชัดเจนเพียงพอแล้ว กรณีไม่มีเหตุจำเป็นตามคำร้อง จึงไม่อนุญาต

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อศาลล้มละลายกลางขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศาลและผู้ที่เกี่ยวข้องกรณีเกี่ยวกับการดำเนินคดีล้มละลาย คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๑๙/๒๕๔๙ ว่าเจ้าหน้าที่ศาล

กระทำหน้าที่โดยไม่สุจริต ซึ่งผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลล้มละลายกลางได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเสนอเลขานุการศาลล้มละลายกลางเพื่อเสนออธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลางพิจารณาสั่งการ และอธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลางได้สั่งยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ศาลล้มละลายกลางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศย ๓๐๐.๐๑๑/๑๓๘๗๓ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งคณะกรรมการฯ ว่า สำนักอำนวยการประจำศาลล้มละลายกลางได้ส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลางที่สั่งยุติเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว ไปให้ผู้อุทธรณ์เรียบร้อยแล้ว พร้อมแนบสำเนาหนังสือศาลล้มละลายกลาง ด่วนที่สุด ที่ ศย ๓๐๐.๐๑๑/๑๓๘๗๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งส่งเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่าศาลล้มละลายกลางได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เรียบร้อยแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง และจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ขอให้ลบข้อความที่เป็นเท็จออกจากหนังสือสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ด่วนมาก ที่ กค ๑๐๐๑/๒๒๐๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ และขอให้ยกเลิก/เพิกถอนหนังสือฉบับดังกล่าว

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๐๑/ล ๖๘ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สศค. ไม่สามารถลบข้อความใดออกจากหนังสือ สศค. ด่วนมาก ที่ กค ๑๐๐๑/๒๒๐๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ และไม่สามารถยกเลิก และ/หรือเพิกถอนหนังสือ สศค. ด่วนมาก ที่ กค ๑๐๐๑/๒๒๐๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ได้ เนื่องจากในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เคยได้รับอนุมัติให้รับทุนการศึกษาระดับปริญญาเอก ณ ต่างประเทศ จากกองทุนพัฒนาบุคลากรของกระทรวงการคลัง เพื่อไปศึกษาระดับปริญญาเอกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และต่อมา สศค. ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าผู้อุทธรณ์ทำสัญญารับทุนรัฐบาลกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ) ด้วย โดยไม่ได้แจ้งต่อ สศค. เป็นเหตุให้ สศค. พิจารณาให้ทุนแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนั้น หนังสือ สศค. ด่วนมาก ที่ กค ๑๐๐๑/๒๒๐๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงเป็นการชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และมิได้ขัดกับข้อความตามหนังสือ สศค. ที่ กค ๑๐๐๑/๑๙๓๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เนื่องจากเมื่อ สศค. ตรวจพบข้อเท็จจริงข้างต้น จึงได้เพิกถอนการอนุญาตตามสัญญาการอนุญาตให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ และขอถอนสิทธิการรับทุนการศึกษาจากกระทรวงการคลัง โดยขอให้ผู้อุทธรณ์รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการ

ทันที แต่ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ลาออกจากราชการ สศค. จึงมิได้ดำเนินการทางวินัยแต่อย่างใด ดังนั้น ในกรณีที่เกิดขึ้น สศค. จึงไม่ต้องชดเชย ชดใช้หรือเยียวยาความเสียหายใดๆ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อความของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุมัติให้รับทุนการศึกษาระดับปริญญาเอก ณ ต่างประเทศ จากกองทุนพัฒนาบุคลากรของกระทรวงการคลัง ตามความต้องการของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) เพื่อไปศึกษาระดับปริญญาเอกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีกำหนด ๔ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๓ ต่อมา สศค. ได้ตรวจสอบพบว่าผู้อุทธรณ์ทำสัญญารับทุนรัฐบาล (ก.พ.) ตามความต้องการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ) ประจำปี ๒๕๔๘ โดยไม่ได้แจ้งต่อ สศค. เป็นเหตุให้ สศค. พิจารณาให้ทุนแก่ผู้อุทธรณ์ เป็นผลให้ขาดคุณสมบัติผู้รับทุนการศึกษาระดับปริญญาโท – เอก ณ ต่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกข้าราชการเพื่อรับทุนการศึกษาฝึกอบรมของ สศค. ข้อ ๖ ที่กำหนดว่าผู้รับทุนหรือผู้สมัครรับทุนต้องไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างรับทุนหรือรอรับทุนอื่น สศค. จึงมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กค ๑๐๐๑/๒๒๐๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการ โดยแจ้งด้วยว่า “การที่ท่านไม่ได้แจ้งต่อ สศค. ว่าเป็นผู้ได้รับทุนของ สกอ. จนเป็นเหตุให้ สศค. พิจารณาให้ทุนแก่ท่านทั้งที่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะรับทุนตามหลักเกณฑ์ที่ สศค. กำหนดนั้น ถือว่าท่านมีเจตนาปกปิดข้อมูลการรับทุนของ สกอ. ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความจริงซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย ” ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ให้ลบข้อความในหนังสือฉบับดังกล่าว ที่ระบุว่า “ถือว่าท่านมีเจตนาปกปิดข้อมูลการรับทุนของ สกอ. ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความจริงซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย “

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ให้ลบข้อความในหนังสือ สศค. ด่วนมาก ที่ กค ๑๐๐๑/๒๒๐๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ที่ระบุว่า “ถือว่าท่านมีเจตนาปกปิดข้อมูลการรับทุนของ สกอ. ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิด

ข้อความจริงซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย “ ซึ่งข้อความดังกล่าว มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจตรัง จำกัด เกี่ยวกับสัญญาเงินกู้สหกรณ์

ผู้อุทธรณ์ : **นางสาว ก.**
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจตรัง จำกัด**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นคู่สมรสของร้อยตำรวจโท ข. ได้ทราบว่า ร้อยตำรวจโท ข. ยื่นขอกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจตรัง จำกัด ซึ่งในการยื่นกู้นั้นต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรส แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบเรื่อง จึงมีหนังสือไม่ลงวันที่ เดือน ปี ถึงผู้จัดการสหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจตรัง จำกัด ขอคัดสำเนาเอกสารเงินกู้สหกรณ์ของ ร้อยตำรวจโท ข. ทุกแผ่นทุกฉบับที่ยื่นกู้เพื่อตรวจสอบว่ามีการปลอมแปลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ในคำขอกู้เงินหรือไม่

สหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจตรัง จำกัด มีหนังสือ ที่ สอ. ๗๓๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า มติที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินการ ชุดที่ ๔๘ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ไม่สามารถให้ข้อมูลส่วนตัวของสมาชิก เพราะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การให้ข้อมูลสมาชิกแก่บุคคลภายนอกหรือหน่วยงานนั้นต้องได้รับความยินยอมจากสมาชิกก่อน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้จัดการสหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจตรัง จำกัด ขอคัดสำเนาเอกสารเงินกู้สหกรณ์ของร้อยตำรวจโท ข. ทุกแผ่นทุกฉบับที่ยื่นกู้ แต่สหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจตรัง จำกัด ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการหรือไม่ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน” และบัญญัติ

ว่า “หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” กรณีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าสหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจตรัง จำกัด เป็นหน่วยงานของรัฐหรือไม่ พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า “สหกรณ์ หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมโดยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้” สหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจตรัง จำกัด จึงเป็นหน่วยงานของเอกชนมิใช่หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการเสนอให้ถอดถอนตำแหน่ง

ผู้อุทธรณ์ : **ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๓ ฉบับ ถึงนายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือจากฝ่ายบริหารนำเสนอเพื่อบรรจุเข้าเป็นวาระการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒. หนังสือเชิญประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่แจ้งวาระการประชุมเพื่อพิจารณาที่ระบุการถอดถอนตำแหน่งศาสตราจารย์ที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๓. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มติที่ประชุมและวาระสืบเนื่องที่เกี่ยวข้องในช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘

๔. หนังสือนำเสนอการถอดถอนตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ของผู้อุทธรณ์ เพื่อบรรจุเข้าเป็นวาระการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวาระการประชุมคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.)

๕. หนังสือเชิญประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และหนังสือเชิญประชุม ก.พ.อ. ที่แจ้งวาระการประชุมเพื่อพิจารณาที่ระบุการถอดถอนตำแหน่งศาสตราจารย์ที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๖. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และรายงานการประชุม ก.พ.อ. มติที่ประชุมและวาระสืบเนื่องที่เกี่ยวข้องในช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๕๗๙๙ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

๑. หนังสือจากฝ่ายบริหารนำเสนอการถอดถอนตำแหน่งศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์เพื่อบรรจุเป็นวาระการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒. หนังสือจากฝ่ายบริหารนำเสนอการถอดถอนตำแหน่งศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์เพื่อบรรจุเป็นวาระการประชุม ก.พ.อ.

๓. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มติที่ประชุมและวาระสืบเนื่องที่เกี่ยวข้องในช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘
โดยให้เหตุผลว่ากระบวนการในการพิจารณาเกี่ยวกับการถอดถอนตำแหน่งศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ยุติในข้อเท็จจริง หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. หนังสือเชิญประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่แจ้งวาระการประชุมเพื่อพิจารณาที่ระบุการถอดถอนตำแหน่งศาสตราจารย์ที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

๕. หนังสือเชิญประชุม ก.พ.อ. ที่แจ้งวาระการประชุมเพื่อพิจารณาที่ระบุการถอดถอนตำแหน่งศาสตราจารย์เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๖. รายงานการประชุม ก.พ.อ. มติที่ประชุม และวาระสืบเนื่องที่เกี่ยวข้องในช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘
โดยให้เหตุผลว่าไม่มีเอกสารอยู่ในความครอบครองของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คำชี้แจงของผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทราบว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการเสนอถอดถอนตำแหน่งศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์โดยนำเข้าสู่วาระเพื่อพิจารณาในการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ และสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีการเสนอเรื่องดังกล่าวให้ ก.พ.อ. พิจารณาแล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบความคืบหน้าของเรื่องจึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ กรณีมีผู้ร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์ลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น ต่อมามหาวิทยาลัยได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณายกคำร้องของผู้อุทธรณ์

ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องมหาวิทยาลัยต่อศาลปกครอง ในส่วนการลอกเลียนผลงานทางวิชาการปรากฏข้อเท็จจริงในเวลาต่อมาว่าผลงานทางวิชาการดังกล่าวเป็นผลงานชิ้นหนึ่งที่ผู้อุทธรณ์เคยยื่นเสนอเพื่อขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ซึ่งตามข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยเรื่องตำแหน่งทางวิชาการได้กำหนดว่าหากมีเหตุดังกล่าวต้องเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยจึงได้เสนอให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณา สภามหาวิทยาลัยได้หารือไปยัง ก.พ.อ. และ ก.พ.อ. ได้ตอบข้อหารือกลับไปยังมหาวิทยาลัยแล้ว ปัจจุบันอยู่ในกระบวนการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยซึ่งยังเป็นความลับ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งตามมติของสภามหาวิทยาลัยการขอข้อมูลข่าวสารในวาระลับต้องให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณา ซึ่งแนวทางการพิจารณาหากข้อมูลข่าวสารนั้นยังอยู่ในชั้นการสอบสวน หรือชั้นการพิจารณาคดีของศาล จะยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นอกจากนั้นผู้แทนมหาวิทยาลัยได้แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่ามหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๕๗๙๙ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งน่าจะเกินระยะเวลาที่แจ้งสิทธิ พร้อมกันนี้ผู้แทนมหาวิทยาลัยได้จัดส่งสำเนาใบตอบรับ EMS ในประเทศ มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีการพิจารณาในเรื่องการถอดถอนตำแหน่งศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ในปี ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ครั้ง และปี ๒๕๕๙ มีการพิจารณาอีก ๒ ครั้ง โดยล่าสุดเมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา ซึ่งการดำเนินการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒยังไม่จบ และเมื่อผู้อุทธรณ์ทราบว่ามีการยื่นอุทธรณ์เกินกำหนดระยะเวลาผู้อุทธรณ์ได้ไปยื่นขอข้อมูลใหม่อีกครั้งแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีประเด็นต้องพิจารณาว่า ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสนอให้ถอดถอนตำแหน่งศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ไปยังนายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ต่อมามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๕๗๙๙ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวตามหลักฐานสำเนาใบตอบรับ EMS ในประเทศ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์จึงต้องยื่นอุทธรณ์อย่างช้าไม่เกินวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งต่อประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น จึงเป็นการใช้สิทธิเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขข้อมูลผลการตรวจบาดแผลของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี ร้องขอความเป็นธรรม ผ่านกองอำนวยการร่วมรับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาล (จุดบริการประชาชน ๑๑๑๑) เกี่ยวกับกรณีถูกรุมทำร้ายร่างกายได้รับบาดเจ็บและถูกนำส่งไปรักษาที่โรงพยาบาลปทุมธานี เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยมีแพทย์หญิง ข. เป็นผู้ตรวจรักษา มีบาดแผลบริเวณศีรษะยาวเกือบ ๑๐ เซนติเมตร แต่ปรากฏว่าแพทย์หญิง ค. เป็นผู้ลงรายละเอียดบาดแผลในใบผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ว่า บาดแผลที่ศีรษะมีความยาว ๓ เซนติเมตร ซึ่งขัดแย้งกับบาดแผลของผู้ร้อง และมีผลต่อการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ จึงประสงค์ให้โรงพยาบาลปทุมธานีแก้ไขรายละเอียดบาดแผลให้ตรงตามข้อเท็จจริง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๔๕.๘/๑๘๕๐๘ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการออกใบผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ว่า

๑. ผู้อุทธรณ์อายุ ๕๑ ปี มาโรงพยาบาลด้วยสาเหตุ โดนทำร้ายร่างกายและนำส่งโรงพยาบาลปทุมธานีเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยมีแพทย์หญิง ค. เป็นผู้ทำการตรวจรักษา แพทย์ลงความเห็นในใบนำส่งผู้บาดเจ็บที่ตรวจพบว่า มีบาดแผลฉีกขาดที่ศีรษะขนาด ๓ เซนติเมตร ลึกถึงชั้นใต้ผิวหนัง จำนวน ๓ แผล เอ็กซเรย์ไม่พบกะโหลกศีรษะแตก และบาดแผลฉีกขาดที่คิ้วซ้ายขนาด ๒ เซนติเมตร ลึกถึงชั้นใต้ผิวหนัง จำนวน ๑ แผล เอ็กซเรย์ไม่พบกระดูกหัก บาดแผลฉีกขาดที่ข้อมือข้างขวาขนาด ๒ เซนติเมตร ลึกถึงชั้นใต้ผิวหนัง เอ็กซเรย์ไม่พบกระดูกหัก บาดแผลฟกช้ำที่ตาด้านซ้าย บาดแผล

ฟกช้ำบริเวณลำตัวและชายโครง เอ็กซเรย์ปอดไม่พบกระดูกซี่โครงหัก มีความเห็นว่าบาดแผลใช้เวลารักษาประมาณ ๑๐ วัน ถ้าไม่มีภาวะแทรกซ้อน

๒. ข้อเท็จจริงที่แพทย์ลงความเห็นในใบนำส่งผู้บาดเจ็บนั้นตรงกับข้อเท็จจริง ซึ่งการแก้ไขเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๙ ที่บัญญัติว่า ผู้ใดในการประกอบการงานในวิชาแพทย์ กฎหมาย บัญชีหรือวิชาชีพอื่นใด ทำคำรับรองเป็นเอกสารอันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ออกใบรับรองเท็จ) และมีความผิดทางจริยธรรม ตามพระราชบัญญัติเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ และอาจเป็นความผิดทางวินัยราชการด้วย จึงเห็นว่าแพทย์ได้บันทึกตรงกับความเป็นจริงที่ตรวจพบ ดังนั้น จึงไม่สามารถแก้ไขเอกสารย้อนหลังให้ผิดไปจากข้อเท็จจริงได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ร้องขอความเป็นธรรมเพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ โรงพยาบาลปทุมธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ถูกทำร้ายโดยกลุ่มเครือญาติประมาณ ๑๑ คน บริเวณหน้าบ้านของผู้อุทธรณ์ โดยถูกรุมทำร้ายทั้งท่อนเหล็กและไม้ น้องชายนำส่งโรงพยาบาลปทุมธานี ผู้อุทธรณ์จำได้ว่าหมอที่ตรวจรักษาบาดแผลเป็นหมอคนละคนกับหมอที่ลงลายมือในใบชันสูตรบาดแผล ขณะเย็บแผลนั้นแผลใหญ่มาก ได้ถามพยาบาลว่าเย็บกี่เข็ม พยาบาลบอกว่ายังนับไม่ได้ หลังจากเย็บแผลเสร็จแพทย์เวรได้ให้ผู้อุทธรณ์กลับบ้าน แม้ผู้อุทธรณ์จะร้องขอนอนดูอาการก่อนเนื่องจากมีโรคประจำตัวและเลือดออกมาก แต่แพทย์เวรแจ้งว่าจำเป็นต้องใช้เตียงสำหรับผู้ป่วยที่อาการหนักกว่า ผู้อุทธรณ์จึงต้องกลับไปรักษาตัวที่บ้าน แต่เมื่อดูใบชันสูตรบาดแผลแล้วเห็นว่าแพทย์ลงความเห็นว่าบาดแผลยาวเพียง ๓ เซนติเมตรซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริงที่ยาวประมาณ ๑๐ เซนติเมตร จึงได้ขอให้โรงพยาบาลแก้ไขให้ตรงกับความเป็นจริง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ โรงพยาบาลปทุมธานีมอบหมายให้แพทย์หญิง ค. ซึ่งเป็นแพทย์เวรห้องฉุกเฉินในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ช่วงเวลา ๑๖.๓๐-๒๔.๐๐ น. ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว โดยแพทย์หญิง ค. ได้ชี้แจงเป็นหนังสือสรุปได้ว่า เวลา ๒๑.๕๕ น. ผู้อุทธรณ์เข้ามาห้องฉุกเฉินด้วยประวัติถูกทำร้ายร่างกายประมาณ ๑ ชั่วโมงก่อนมาโรงพยาบาล มีบาดแผลที่ศีรษะเลือดออกมาก พยาบาลได้ทำการประเมินบาดแผลและตรวจร่างกายเบื้องต้น จากนั้นได้รายงานให้ทราบ พบบาดแผลที่ศีรษะด้านหลังขนาดประมาณ ๓ เซนติเมตร จำนวน ๒ แผล บาดแผลที่คิ้วซ้ายขนาดประมาณ ๒ เซนติเมตร บาดแผลข้อมือขวาขนาดประมาณ ๒ เซนติเมตร ได้ทำการเย็บบาดแผล ฉีดวัคซีนป้องกันบาดทะยักและเอกซเรย์ภาพกะโหลกศีรษะและทรวงอก หลังจากนั้นจึง

ได้ทำการรักษาผู้ป่วยรายอื่นต่อไป ต่อมาแพทย์หญิง ข. แพทย์เวรในช่วง ๐๐.๐๐-๐๘.๓๐ น. มารับเวร จึงส่งต่อผู้ป่วยรายผู้อุทธรณ์ให้แพทย์หญิง ข. ดูแลต่อ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้แก้ไข เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือไม่ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ กำหนดนิยามคำว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขคือ บันทึกรายละเอียดบาดแผลในใบผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ ข้อมูลดังกล่าวเป็นความเห็นของแพทย์ในการตรวจรักษาซึ่งขึ้นอยู่กับดุลพินิจของแพทย์ผู้ให้ความเห็น จึงไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการจะมีอำนาจรับฟังพยานหลักฐานมาแก้ไขได้ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านแปะ จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับสำนวนรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : **นาย ก.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **เทศบาลตำบลบ้านแปะ จังหวัดเชียงใหม่**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๓๔ (ชม.)/๐๖๔๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙

๒. สำนวนรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบจำนวน ๕๐๖ แผ่น

เทศบาลตำบลบ้านแปะ มีหนังสือ ที่ ชม ๕๙๐๐๑/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตตามคำขอข้อที่ ๑ แต่มีคำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอข้อที่ ๒ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ และดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ จึงเปิดเผยมิได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่งนี้โดยยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงเทศบาลตำบลบ้านแปะ ขอข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง เทศบาลตำบลบ้านแปะจึงมีหนังสือ ที่ ชม ๕๙๐๐๑/๘๗๘ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คำขอดังกล่าวเป็นคำขอซ้ำที่เทศบาลตำบลบ้านแปะได้พิจารณามีคำสั่งแล้วและได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่อาจรับคำขอในครั้งนี้ไว้พิจารณาได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ถูกร้องเรียนเรื่องทุจริตเกี่ยวกับการเรียกรับเงินโบนัส คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนักงาน ป.ป.ช. จึงส่งสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริงให้เทศบาลตำบลบ้านแปะดำเนินการลงโทษต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านแปะได้ถ่ายเอกสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว แต่รายการที่ ๒ เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลบ้านแปะได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเบื้องต้นว่าไม่สามารถให้ได้และต่อมาเทศบาลตำบลบ้านแปะได้แจ้งผลการพิจารณาให้ทราบพร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับคำสั่งด้วยแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มายื่นคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เทศบาลตำบลบ้านแปะเห็นว่าได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยแจ้งสิทธิอุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมใช้สิทธิอุทธรณ์ กลับมาขอข้อมูลข่าวสารเดิมอีกครั้งหนึ่ง จึงแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าไม่รับคำขอข้อมูลข่าวสารเนื่องจากเป็นคำขอซ้ำ และได้บอกผู้อุทธรณ์ด้วยว่า หากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่พิจารณาแล้วเสร็จและมีคำสั่งลงโทษแล้ว เทศบาลตำบลบ้านแปะสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารจำนวนสองรายการ ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านแปะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนวนรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบจำนวน ๕๐๖ แผ่น ตามหนังสือเทศบาลตำบลบ้านแปะ ที่ ชม ๕๙๐๐๑/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ พร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับทราบคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ผู้อุทธรณ์มิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา แต่อย่างไรก็ดี หากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่พิจารณาเรื่องแล้วเสร็จและมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว สถานะของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเปลี่ยนไป ผู้อุทธรณ์จะเกิดสิทธิที่จะยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ใหม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙